EVRIPIDIS

FABVLAE

II

SCRIPTORUM CLASSICORUM
BIBLIOTHECA OXONIENSIS

OXONII
E TYPOGRAPHEO CLARENDONIANO
LONDINI ET NOVI EBORACI
APUD HENRICUM FROWDE

EVRIPIDIS

FABVLAE

RECOGNOVIT
BREVIQVE ADNOTATIONE CRITICA INSTRVXIT

GILBERTVS MURRAY

COLLEGII NOVI QVONDAM SOCIVS, EMERITVS PROFESSOR LINGVAE
GRAECAE IN VNIVERSITATE GLASGVENSI

TOMVS II

INSVNT

SVPPLICES, HERCVLES, ION, TROIADES, ELECTRA
IPHIGENIA TAVRICA

OXONII

E TYPOGRAPHEO CLARENDONIANO

OXONII
Excudebat Horatius Hart
Typographus academicus

PRAEFATIO

QVAE hoc volumine continentur fabulae sex, quattuor tantum codicum testimoniis nituntur; una quidem Troiades V(aticano) et P(alatino), quibus hic illic addendus videtur Harleianus 5743, ceterae L(aurentiano) et P(alatino). Hos quattuor cum notis Prinzianis a Wecklinio editis anno 1903 ineunte denuo contuli; ceteros Florentinos Romanos Neapolitanum inspexi. Et errores certe inveni cum ab aliis tum a me ipso commissos; sed in universum utile fuisse credo hoc opus iteratae collationis, non quod multum novi invenerim, sed quod rem quam agendam habui repetito labore melius ipse intellegere didici.

De singulis codicibus in primo volumine dixi; sunt tamen quas hic addere libet observatiunculas. Vaticanus 909 non tam ipse 'neglegenter scriptus' nunc nobis videtur, quam (quod sane ex libro Hierosolymitano iam pridem satis perspicuum erat) ex archetypo neglegenter scripto derivatus. Neapolitanum codicem II F 41, quem constanter in Troiadibus adhibet Wecklinius, nos ideo abiecimus quod apographum esse Vaticani sine dubio censemus et nos et alii fere omnes qui contulerunt. Eius rei documentum unum ex compluribus dabo, e loco tractum ubi, quod rarissimum est, falsa refert Wecklinius. Tro. 376 verum est ἕλοι: ἕλη suprascripto οι V : ἕλκοι Nap. Scilicet in V η sic scriptum est ut κ simillimum sit; scriba Neapolitani ἑλκ^{οι} se legere credebat.

De L vel L^2 quod invenisse me non certum sed veri simile credo, ad initium Ionis positum videbis. De P non simpliciter ex L descripto quod in primo volumine protuli iudicium, id denuo collatis per idem fere tempus codicibus, locisque quos in contrariam partem adfert Wecklinius omnibus inspectis, nec immutavi, nec totam veritatem de codicum illorum originibus atque fatis amplecti puto.

Sunt enim in P lectiones quae explicari vix possint nisi ex L, vel certe ex codice qui arctissimam cum L

similitudinem habeat, descriptae esse putentur; sunt aliae, tum verae cum falsae, quae certissime aliunde originem traxerint. Sed haec hactenus. Erit fortasse tempus cum et de codicibus fusius dicam, et lectiones a me probatas, ubi obscuriores sint, commentario stabilire coner.

Duae res sunt, de quibus cum in primo volumine non dixerim, nunc sero quae fuerit sententia exponere libet. Coniecturas virorum doctorum in apparatu critico quas commemorare debeas, quas tacere, lubricum est iudicium. Quae mihi verae visae sunt, nunquam praetermisi, quae veri similes, raro; sed quas commemoravi, cave credas eas me omnes commendare. Dedi certe quas commendo; dedi etiam nonnullas quae, etsi nobis pravae videantur, tam bene notae sunt ut quasi lectionem vulgo receptam effecerint; dedi paucas quae veram difficultatem indicare mihi visae sunt, si non solvere, vel quarum in refutatione verus difficilis loci sensus commode eluceat.

In canticis dividendis fructum permagnum percepi ex eo quod Wilamowitzius de Dimetris Choriambicis scripsit commentariolo. Sed fatendum est saepissime ea lege composita esse tragicorum cantica, ut plures simul modos divisionis admittant, qua de re acute egit Headlam in Journ. Hell. Stud. anni 1902. Unus est locus, Tro. 580-820, ubi in versibus numerandis cum Kirchhoffio Nauckio Wecklinio feci, non, ut solitum, cum Dindorfio, qui Aldinae editionis ordinem secutus est confusum et incommodum.

Qui in priore volumine iidem in hoc conficiendo constanti benevolentia opem consiliumque mihi attulerunt, praecipue Vdalricus de Wilamowitz-Moellendorff et Arturus Verrall; praeterea plagulas legerunt, observationesque utilissimas mihi miserunt Evaldus Bruhn et E. C. Marchant. Codices denique Florentinos in locis aliquot qui adhuc restabant dubiis, amicissime inter multa sua negotia denuo inspexit Hieronymus Vitelli.

G. M.

FABVLARVM ORDO

Fabulae secundum ordinem temporum quibus actae esse videntur sunt dispositae

SIGLA

M = cod. Marcianus 471, saec. xii
A = cod. Parisinus 2712, saec. xiii
B = cod. Parisinus 2713, saec. xiii
V = cod. Vaticanus 909, saec. xiii

L = cod. Laurentianus xxxii, 2, saec. xiv ineuntis
P = cod. Palatinus 287 et Laurentianus 172, saec. xiv

Π = fragmenta papyracea diversa; vide vol. I, Praef., p. xv
K = fragmentum Berolinense a Kirchhoffio editum
H = codex Hierosolymitanus xxxvi, rescriptus
Ambr. = fragmenta Ambrosiana ab Angelo Maio edita

Σ = Scholia a Schwartzio ex codicibus M B V Nap. maximam partem edita: Σ V, Σ B et similia scholia in uno tantum codice inventa. Vide vol. I, Praef., p. vii

Raro citantur:

O = Laurentianus xxxi, 10, saec. xiv (?)
D = Laurentianus xxxi, 15, saec. xiv
F = Marcianus 468, saec. xiv
N = Marcianus 470, saec. xv
Nap. = Neapolitanus II F 41, saec. xv
Haun. = Hauniensis 417, saec. xv
Apogr. Paris. = apographa codicis L Parisina; quae sunt (1) codd. Parisini 2887, 2888, saec. xvi; et (2) cod. Par. 2817, eiusdem fere aetatis

L^1 V^1 similibus designantur cuiusque codicis prima manus se ipsa corrigens vel scholia scribens; L^2 V^2 similibus secunda manus; litteris minusculis (*l*, *v*, *b*) manus recentiores correctrices

Notis codd. et rell. (= reliqui), *nullos praeter* M A B V L P *respeximus*

γρ. = γράφεται, i.e. varia lectio in libris aut scholiis memorata

ΙΚΕΤΙΔΕΣ

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΙΚΕΤΙΔΩΝ

. . . ἡ μὲν σκηνὴ ἐν Ἐλευσῖνι· ὁ δὲ χορὸς ἐξ Ἀργείων γυναικῶν [αἳ μητέρες τῶν ἐν Θήβαις πεπτωκότων ἀριστέων]. τὸ δὲ δρᾶμα ἐγκώμιον Ἀθηναίων.

Argumentum habent L^2 P: Fragmentum hoc esse argumenti Aristophanei viderunt Markland Kirchhoff alii: cf. argumenta Med. Or. Phoen. Alc. 1, 2 verba αἳ . . . ἀριστέων delevit Wilamowitz: ἦσαν post μητέρες suppl. *p* 3 Ἀθηνῶν Dindorf

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ

ΑΙΘΡΑ	ΑΓΓΕΛΟΣ
ΧΟΡΟΣ	ΕΥΑΔΝΗ
ΘΗΣΕΥΣ	ΙΦΙΣ
ΑΔΡΑΣΤΟΣ	⟨ΠΑΙΔΕΣ⟩
ΚΗΡΥΞ	⟨ΑΘΗΝΑ⟩

Personarum indicem om. L P, add. *p* nomina παῖδες Ἀθηνᾶ supplevit Markland

Actam esse circa tempora Nicianae pacis (A. C. 421) fortasse arguit historia: scriptam magna ex parte aliquot ante annos mihi persuadet stylus

ΙΚΕΤΙΔΕΣ

ΑΙΘΡΑ

Δήμητερ ἑστιοῦχ' Ἐλευσῖνος χθονὸς
τῆσδ', οἵ τε ναοὺς ἔχετε πρόσπολοι θεᾶς,
εὐδαιμονεῖν με Θησέα τε παῖδ' ἐμὸν
πόλιν τ' Ἀθηνῶν τήν τε Πιτθέως χθόνα,
ἐν ᾗ με θρέψας ὀλβίοις ἐν δώμασιν
Αἴθραν πατὴρ δίδωσι τῷ Πανδίονος
Αἰγεῖ δάμαρτα, Λοξίου μαντεύμασιν.
ἐς τάσδε γὰρ βλέψασ' ἐπηυξάμην τάδε
γραῦς, αἳ λιποῦσαι δώματ' Ἀργείας χθονὸς
ἱκτῆρι θαλλῷ προσπίτνουσ' ἐμὸν γόνυ,
πάθος παθοῦσαι δεινόν· ἀμφὶ γὰρ πύλας
Κάδμου θανόντων ἑπτὰ γενναίων τέκνων
ἄπαιδές εἰσιν, οὕς ποτ' Ἀργείων ἄναξ
Ἄδραστος ἤγαγ', Οἰδίπου παγκληρίας
μέρος κατασχεῖν φυγάδι Πολυνείκει θέλων
γαμβρῷ. νεκροὺς δὲ τοὺς ὀλωλότας δορὶ
θάψαι θελουσῶν τῶνδε μητέρων χθονὶ
εἴργουσιν οἱ κρατοῦντες οὐδ' ἀναίρεσιν
δοῦναι θέλουσι, νόμιμ' ἀτίζοντες θεῶν.
κοινὸν δὲ φόρτον ταῖσδ' ἔχων χρείας ἐμῆς
Ἄδραστος ὄμμα δάκρυσιν τέγγων ὅδε
κεῖται, τό τ' ἔγχος τήν τε δυστυχεστάτην
στένων στρατείαν ἣν ἔπεμψεν ἐκ δόμων·
ὅς μ' ἐξοτρύνει παῖδ' ἐμὸν πεῖσαι λιταῖς

1 Ἐλευσίνης Elmsley 9 *ποῦσαι L, corr. *l* 17 θελουσῶν Wilamowitz : θέλουσι L (ex 19) : θέλουσαι P μητέρες *l* 18 εἴργουσι δ' οἱ L P : corr. Kirchhoff

νεκρῶν κομιστὴν ἢ λόγοισιν ἢ δορὸς
ῥώμῃ γενέσθαι καὶ τάφου μεταίτιον,
μόνον τόδ᾽ ἔργον προστιθεὶς ἐμῷ τέκνῳ
πόλει τ᾽ Ἀθηνῶν. τυγχάνω δ᾽ ὑπὲρ χθονὸς
ἀρότου προθύουσ᾽, ἐκ δόμων ἐλθοῦσ᾽ ἐμῶν
πρὸς τόνδε σηκόν, ἔνθα πρῶτα φαίνεται
φρίξας ὑπὲρ γῆς τῆσδε κάρπιμος στάχυς.
δεσμὸν δ᾽ ἄδεσμον τόνδ᾽ ἔχουσα φυλλάδος
μένω πρὸς ἁγναῖς ἐσχάραις δυοῖν θεαῖν
Κόρης τε καὶ Δήμητρος, οἰκτίρουσα μὲν
πολιὰς ἄπαιδας τάσδε μητέρας τέκνων,
σέβουσα δ᾽ ἱερὰ στέμματ᾽. οἴχεται δέ μοι
κῆρυξ πρὸς ἄστυ δεῦρο Θησέα καλῶν,
ὡς ἢ τὸ τούτων λυπρὸν ἐξέλῃ χθονός,
ἢ τάσδ᾽ ἀνάγκας ἱκεσίους λύσῃ, θεοὺς
ὅσιόν τι δράσας· πάντα γὰρ δι᾽ ἀρσένων
γυναιξὶ πράσσειν εἰκός, αἵτινες σοφαί.

ΧΟΡΟΣ

— ἱκετεύω σε, γεραιά, [στρ.
γεραιῶν ἐκ στομάτων, πρὸς
γόνυ πίπτουσα τὸ σόν·
— ἄνομοι . . . — τέκνα λῦσαι. — φθιμένων
νεκύων οἳ καταλείπουσι μέλη
θανάτῳ λυσιμελεῖ θηρσὶν ὀρείοισι βοράν·

— ἐσιδοῦσ᾽ οἰκτρὰ μὲν ὄσσων [ἀντ.
δάκρυ᾽ ἀμφὶ βλεφάροις, ῥυ-
σὰ δὲ σαρκῶν πολιᾶν
καταδρύμματα χειρῶν· τί γάρ; ἃ

27 *μόνῳ* Reiske 29 *προθύσουσ᾽* Reiske 31 *τῆσδε* suspectum (nisi fortasse = Cereris) : *νῶτα* Wecklein 43 *γεραιῶν* Reiske : *γεραρῶν* L P 45 aut locus corruptus (*ἄνα λείψανα λῦσαι* Kirchhoff : *ἄνομ᾽ αἴσχεα* Bruhn), aut clamores confusos habes precantium : '*Impii Thebani*' . . . '*Reddere filios !*' . . . '*qui mortuos feris relinquunt*' : cf. Tro. 204, Io 695 50 *πολιῶν* L P, corr. *l* 51 *καταδρύματα* L P *χειρῶν* *p* : *χεροῖν* P (*χερῶν* L : *χειροῖν* *l*)

φθιμένους παῖδας ἐμοὺς οὔτε δόμοις
προθέμαν οὔτε τάφων χώματα γαίας ἐσορῶ.

— ἔτεκες καὶ σύ ποτ᾽, ὦ πότνια, κοῦρον [στρ.
φίλα ποιησαμένα λέ-
κτρα πόσει σῷ· μετά νυν
δὸς ἐμοὶ σᾶς διανοίας,
μετάδος δ᾽, ὅσσον ἐπαλγῶ μελέα ⟨᾽γὼ⟩
φθιμένων οὓς ἔτεκον·
παράπεισον δὲ σόν, ὦ, λισσόμεθ᾽, ἐλθεῖν
τέκνον Ἰσμηνὸν ἐμάν τ᾽ ἐς χέρα θεῖναι
νεκύων θαλερᾷ σώματ᾽ ἀλαίνοντ᾽ ἄταφα.

— ὁσίως οὔχ, ὑπ᾽ ἀνάγκας δὲ προπίπτου- [ἀντ.
σα προσαιτοῦσ᾽ ἔμολον δε-
ξιπύρους θεῶν θυμέλας·
ἔχομεν δ᾽ ἔνδικα, καὶ σοί
τι πάρεστι σθένος ὥστ᾽ εὐτεκνίᾳ δυσ-
τυχίαν τὰν παρ᾽ ἐμοὶ
καθελεῖν· οἰκτρὰ δὲ πάσχουσ᾽ ἱκετεύω
σὸν ἐμοὶ παῖδα ταλαίνᾳ ᾽ν χερὶ θεῖναι
νέκυν, ἀμφιβαλεῖν λυγρὰ μέλη παιδὸς ἐμοῦ.

— ἀγὼν ὅδ᾽ ἄλλος ἔρχεται γόων γόων [στρ.
διάδοχος, ἀχοῦσι προσπόλων χέρες.
ἴτ᾽ ὦ ξυνῳδοὶ κτύποι,
ἴτ᾽ ὦ ξυναλγηδόνες,

53 προὐθέμαν L P, corr. *lp* 58 ὅσον L P: corr. *lp* ᾽γὼ add. Kirchhoff: τῶν add. *l* 60 σόν, ὦ, Nauck: σὸν ὃ L P: σὸν ὃν *lp*: τὸ σὸν Kirchhoff λισσόμ᾽ (sic) L P: corr. *p* 61 τ᾽ εἰ P, corr. *p* χεῖρα L P, corr. *lp* 62 θαλερὰ L P: θαλερῶν *p*: corr. Verrall σώματα λάινον τάφον L *p* (λάιον P): post Hermannum (ἀλαίνοντα τάφου) correxi 63 προσπίπτουσα L P, corr. *p* 64 δελιπύρους P, corr. *p* 67 τὰν Hermann: τὴν L P 69 σὸν ἐμοὶ Musgrave: τὸν ἐμὸν L P ταλαίνᾳ ᾽ν Wilamowitz: τάλαιν᾽ ἐν L P χειρὶ L P, corr. *lp* 70 νέκυν Barnes: νέκυα L P ἀμφιβάλλειν L P, corr. *lp* 71 γόων γόοις Valckenaer: γόος γόων Nauck 72 ἀχοῦσιν προπόλων Heath: cf. 80 73 κτύποι Wilamowitz: κακοὶ L P: κακοῖς corrector apogr. Paris

χορὸν τὸν Ἅιδας σέβει,
διὰ παρῇδος ὄνυχα λευκὸν
αἱματοῦτε χρῶτά τε φόνιον·
τὰ γὰρ φθιτῶν
τοῖς ὁρῶσι κόσμος.

— ἄπληστος ἅδε μ' ἐξάγει χάρις γόων [ἀντ.
πολύπονος, ὡς ἐξ ἀλιβάτου πέτρας
ὑγρὰ ῥέουσα σταγὼν
ἄπαυστος αἰεί· γόων,
τὸ γὰρ θανόντων τέκνων
ἐπιπονόν τι κατὰ γυναῖκας
ἐς γόους πέφυκε πάθος. ἒ ἕ.
θανοῦσα τῶνδ'
ἀλγέων λαθοίμαν.

ΘΗΣΕΥΣ

τίνων γόων ἤκουσα καὶ στέρνων κτύπον
νεκρῶν τε θρήνους, τῶνδ' ἀνακτόρων ἄπο
ἠχοῦς ἰούσης; ὡς φόβος μ' ἀναπτεροῖ
μή μοί τι μήτηρ, ἣν μεταστείχω ποδί,
χρονίαν ἀποῦσαν ἐκ δόμων ἔχῃ νέον.
ἔα·
τί χρῆμα; καινὰς ἐσβολὰς ὁρῶ λόγων·
μητέρα γεραιὰν βωμίαν ἐφημένην
ξένους θ' ὁμοῦ γυναῖκας, οὐχ ἕνα ῥυθμὸν
κακῶν ἐχούσας· ἔκ τε γὰρ γερασμίων
ὄσσων ἐλαύνουσ' οἰκτρὸν ἐς γαῖαν δάκρυ,
κουραί τε καὶ πεπλώματ' οὐ θεωρικά.
τί ταῦτα, μῆτερ; σὸν τὸ μηνύειν ἐμοί,

75 χορὸς Hartung 76 ὄνυχα *lp* : ὄνυχι L P 77 τε om. L P, add. *lp* 80 ἀλιβρόχου Hermann : cf. 72 82 ἄπαυστος αἰεὶ δρόσων Camper, sed cum anaphora cf. I. T. 991, 993 84 ἐπίφορον Camper 87 γόον primitus L τίνων γόους Wecklein : δοῦπον γόων Wilamowitz 89 ἠχῆς Nauck : sed cf. Hip. 791, 1201, Tro. 1267 90 μητέρ' Wecklein 93 ἐφημμένην L P, fortasse recte 94 ξένας Elmsley 97 κουραὶ δὲ L P : corr. Markland

ἡμῶν δ' ἀκούειν· προσδοκῶ τι γὰρ νέον.
Αι. ὦ παῖ, γυναῖκες αἵδε μητέρες τέκνων
τῶν κατθανόντων ἀμφὶ Καδμείας πύλας
ἑπτὰ στρατηγῶν· ἱκεσίοις δὲ σὺν κλάδοις
φρουροῦσί μ', ὡς δέδορκας, ἐν κύκλῳ, τέκνον.
Θη. τίς δ' ὁ στενάζων οἰκτρὸν ἐν πύλαις ὅδε;
Αι. Ἄδραστος, ὡς λέγουσιν, Ἀργείων ἄναξ.
Θη. οἱ δ' ἀμφὶ τόνδε παῖδες; ἦ τούτων τέκνα;
Αι. οὔκ, ἀλλὰ νεκρῶν τῶν ὀλωλότων κόροι.
Θη. τί γὰρ πρὸς ἡμᾶς ἦλθον ἱκεσίᾳ χερί;
Αι. οἶδ'· ἀλλὰ τῶνδε μῦθος οὑντεῦθεν, τέκνον.
Θη. σὲ τὸν κατήρη χλανιδίοις ἀνιστορῶ.
λέγ' ἐκκαλύψας κρᾶτα καὶ πάρες γόον·
πέρας γὰρ οὐδὲν μὴ διὰ γλώσσης ἰόν.

ΑΔΡΑΣΤΟΣ

ὦ καλλίνικε γῆς Ἀθηναίων ἄναξ,
Θησεῦ, σὸς ἱκέτης καὶ πόλεως ἥκω σέθεν.
Θη. τί χρῆμα θηρῶν καὶ τίνος χρείαν ἔχων;
Αδ. οἶσθ' ἣν στρατείαν ἐστράτευσ' ὀλεθρίαν.
Θη. οὐ γάρ τι σιγῇ διεπέρασας Ἑλλάδα.
Αδ. ἐνταῦθ' ἀπώλεσ' ἄνδρας Ἀργείων ἄκρους.
Θη. τοιαῦθ' ὁ τλήμων πόλεμος ἐξεργάζεται.
Αδ. τούτους θανόντας ἦλθον ἐξαιτῶν πόλιν.
Θη. κήρυξιν Ἑρμοῦ πίσυνος, ὡς θάψῃς νεκρούς;
Αδ. κἄπειτά γ' οἱ κτανόντες οὐκ ἐῶσί με.
Θη. τί γὰρ λέγουσιν, ὅσια χρῄζοντος σέθεν;
Αδ. τί δ'; εὐτυχοῦντες οὐκ ἐπίστανται φέρειν.
Θη. ξύμβουλον οὖν μ' ἐπῆλθες; ἢ τίνος χάριν;
Αδ. κομίσαι σε, Θησεῦ, παῖδας Ἀργείων θέλων.
Θη. τὸ δ' Ἄργος ἡμῖν ποῦ 'στιν; ἢ κόμποι μάτην;

99 δοκῶ L, corr. L[2] 100 τέκνων] τέκνον Vitelli: tum graviter post ὦ παῖ interpungendum 106 τούτου *p* (vel L[2] P[2]) 111 πάρες L P, sed rescripsit aut mutavit *l*: παρεὶς Beck γόον *lp*: λόγον L P 115 καὶ] ἢ Kirchhoff 120 πόλιν] μέτα Kaibel 127 ὑμῖν *l* ἢ 'κόμπει *p*

Αδ. σφαλέντες οἰχόμεσθα. πρὸς σὲ δ' ἥκομεν.
Θη. ἰδίᾳ δοκῆσάν σοι τόδ' ἢ πάσῃ πόλει;
Αδ. πάντες ⟨σ'⟩ ἱκνοῦνται Δαναΐδαι θάψαι νεκρούς.
Θη. ἐκ τοῦ δ' ἐλαύνεις ἑπτὰ πρὸς Θήβας λόχους;
Αδ. δισσοῖσι γαμβροῖς τήνδε πορσύνων χάριν.
Θη. τῷ δ' ἐξέδωκας παῖδας Ἀργείων σέθεν;
Αδ. οὐκ ἐγγενῆ συνῆψα κηδείαν δόμοις.
Θη. ἀλλὰ ξένοις ἔδωκας Ἀργείας κόρας;
Αδ. Τυδεῖ ⟨γε⟩ Πολυνείκει τε τῷ Θηβαιγενεῖ.
Θη. τίν' εἰς ἔρωτα τῆσδε κηδείας μολών;
Αδ. Φοίβου μ' ὑπῆλθε δυστόπαστ' αἰνίγματα.
Θη. τί δ' εἶπ' Ἀπόλλων παρθένοις κραίνων γάμον;
Αδ. κάπρῳ με δοῦναι καὶ λέοντι παῖδ' ἐμώ.
Θη. σὺ δ' ἐξελίσσεις πῶς θεοῦ θεσπίσματα;
Αδ. ἐλθόντε φυγάδε νυκτὸς εἰς ἐμὰς πύλας—
Θη. τίς καὶ τίς; εἰπέ· δύο γὰρ ἐξαυδᾷς ἅμα.
Αδ. Τυδεὺς μάχην ξυνῆψε Πολυνείκης θ' ἅμα.
Θη. ἦ τοῖσδ' ἔδωκας θηρσὶν ὣς κόρας σέθεν;
Αδ. μάχην γε δισσοῖν κνωδάλοιν ἀπεικάσας.
Θη. ἦλθον δὲ δὴ πῶς πατρίδος ἐκλιπόνθ' ὅρους;
Αδ. Τυδεὺς μὲν αἷμα συγγενὲς φεύγων χθονός.
Θη. ὁ δ' Οἰδίπου ⟨τί⟩, τίνι τρόπῳ Θήβας λιπών;
Αδ. ἀραῖς πατρῴαις, μὴ κασίγνητον κτάνοι.
Θη. σοφήν γ' ἔλεξας τήνδ' ἑκούσιον φυγήν.
Αδ. ἀλλ' οἱ μένοντες τοὺς ἀπόντας ἠδίκουν.
Θη. οὔ πού σφ' ἀδελφὸς χρημάτων νοσφίζεται;
Αδ. ταύτῃ δικάζων ἦλθον· εἶτ' ἀπωλόμην.
Θη. μάντεις δ' ἐπῆλθες ἐμπύρων τ' εἶδες φλόγα;

130 σ' add. *p* 131 λόχους Pierson : ὄχους L P 136, 137 seclusit Wecklein 136 γε add. Hermann Θηβαγενεῖ Valckenaer 138 *πῆλθε primitus L 143 Fortasse ἐξαυδᾷς μολεῖν 145 τοῖσδ' Valckenaer : τοῖς L P (relative, ut vid.) 146 μάχῃ Reiske 149 τί om. L P : add. Verrall 150 κτάνοι Hermann : κτάνῃ L P 151 τήνδ' Markland : τήν γ' L P 153 οὔ που Kirchhoff : οὔπω L P : ἤ που *l p*, adscripto in L scholio ἄρα (i.e. ἆρα) 154 ταυτὶ δικάζων L : ταυτὶ διδάξων P : correxi : ταῦτ' ἐκδικάζων Lenting

Αδ. οἴμοι· διώκεις μ' ᾗ μάλιστ' ἐγὼ 'σφάλην.
Θη. οὐκ ἦλθες, ὡς ἔοικεν, εὐνοίᾳ θεῶν.
Αδ. τὸ δὲ πλέον, ἦλθον Ἀμφιάρεώ γε πρὸς βίαν.
Θη. οὕτω τὸ θεῖον ῥᾳδίως ἀπεστράφης;
Αδ. νέων γὰρ ἀνδρῶν θόρυβος ἐξέπλησσέ με.
Θη. εὐψυχίαν ἔσπευσας ἀντ' εὐβουλίας.
Αδ. ὃ δή γε πολλοὺς ὤλεσε στρατηλάτας.
    ἀλλ', ὦ καθ' Ἑλλάδ' ἀλκιμώτατον κάρα,
    ἄναξ Ἀθηνῶν, ἐν μὲν αἰσχύναις ἔχω
    πίτνων πρὸς οὖδας γόνυ σὸν ἀμπίσχειν χερί,
    πολιὸς ἀνὴρ τύραννος εὐδαίμων πάρος·
    ὅμως δ' ἀνάγκη συμφοραῖς εἴκειν ἐμαῖς.
    σῶσον νεκρούς μοι, τἀμά τ' οἰκτίρας κακὰ
    καὶ τῶν θανόντων τάσδε μητέρας τέκνων,
    αἷς γῆρας ἥκει πολιὸν εἰς ἀπαιδίαν,
    ἐλθεῖν δ' ἔτλησαν δεῦρο καὶ ξένον πόδα
    θεῖναι μόλις γεραιὰ κινοῦσαι μέλη,
    πρεσβεύματ' οὐ Δήμητρος ἐς μυστήρια,
    ἀλλ' ὡς νεκροὺς θάψωσιν, ἃς αὐτὰς ἐχρῆν
    κείνων ταφείσας χερσὶν ὡραίων τυχεῖν.
    σοφὸν δὲ πενίαν τ' εἰσορᾶν τὸν ὄλβιον,
    πένητά τ' εἰς τοὺς πλουσίους ἀποβλέπειν
    ζηλοῦνθ', ἵν' αὐτὸν χρημάτων ἔρως ἔχῃ,
    τά τ' οἰκτρὰ τοὺς μὴ δυστυχεῖς δεδοικέναι.

. . . .

158 *τὸ* Musgrave: *τί* L P 159 *ἀπεστράφης* Reiske: *σ' ἀπεστράφη* L P 162 Theseo continuat Valckenaer *ὃ δὴ σὲ πολλούς τ'* Hartung *ὤλεσε* Musurus: *ἤλασε* L P 164 *ἄγω* Kirchhoff 166 *τύραννος* om. P 171 *δεῦρο καὶ ξένον* L, cum signo ad marginem spectante, sed nota, quam debuit ibi scripsisse, omissa: *ἔξωροι καὶ ξένον* cum nota *γρ. δεῦρο καὶ* P: *δεῦρο κἄξορον* Herwerden 174 *ἃς* Canter, ut vid.: *ὡς* L P 177, 178 delevit Bothe 179 *δεδορκέναι* Tyrwhitt, cl. v. 190 post 179 aliquot vv. excidisse vidit Kirchhoff; ex. gr.: 'crudeles enim dii sunt, et miseri homines; sed nos omnium miserrimi; unde fit ut fracta voce hebeti ingenio tam inscite apud te verba faciam; nam debet, qui ceteris persuadere velit, ipse se felicem ac sapientem praebuisse.' Cf. quae in Hypsipyle dixit idem Adrastus fr. 757 et not. ad vv. 549-557 infra

τόν θ' ὑμνοποιὸν αὐτὸς ἃν τίκτῃ μέλη
χαίροντα τίκτειν· ἢν δὲ μὴ πάσχῃ τόδε,
οὔτοι δύναιτ' ἂν οἴκοθέν γ' ἀτώμενος
τέρπειν ἂν ἄλλους· οὐδὲ γὰρ δίκην ἔχει.
τάχ' οὖν ἂν εἴποις· Πελοπίαν παρεὶς χθόνα
πῶς ταῖς 'Αθήναις τόνδε προστάσσεις πόνον;
ἐγὼ δίκαιός εἰμ' ἀφηγεῖσθαι τάδε.
Σπάρτη μὲν ὠμὴ καὶ πεποίκιλται τρόπους,
τὰ δ' ἄλλα μικρὰ κἀσθενῆ· πόλις δὲ σὴ
μόνη δύναιτ' ἂν τόνδ' ὑποστῆναι πόνον·
τά τ' οἰκτρὰ γὰρ δέδορκε καὶ νεανίαν
ἔχει σὲ ποιμέν' ἐσθλόν· οὗ χρείᾳ πόλεις
πολλαὶ διώλοντ', ἐνδεεῖς στρατηλάτου.

Χο. κἀγὼ τὸν αὐτὸν τῷδέ σοι λόγον λέγω,
Θησεῦ, δι' οἴκτου τὰς ἐμὰς λαβεῖν τύχας.

Θη. ἄλλοισι δὴ 'πόνησ' ἁμιλληθεὶς λόγῳ
τοιῷδ'. ἔλεξε γάρ τις ὡς τὰ χείρονα
πλείω βροτοῖσίν ἐστι τῶν ἀμεινόνων·
ἐγὼ δὲ τούτοις ἀντίαν γνώμην ἔχω,
πλείω τὰ χρηστὰ τῶν κακῶν εἶναι βροτοῖς·
εἰ μὴ γὰρ ἦν τόδ', οὐκ ἂν ἦμεν ἐν φάει.
αἰνῶ δ' ὃς ἡμῖν βίοτον ἐκ πεφυρμένου
καὶ θηριώδους θεῶν διεσταθμήσατο,
πρῶτον μὲν ἐνθεὶς σύνεσιν, εἶτα δ' ἄγγελον
γλῶσσαν λόγων δούς, ὥστε γιγνώσκειν ὄπα,
τροφήν τε καρποῦ τῇ τροφῇ τ' ἀπ' οὐρανοῦ
σταγόνας ὑδρηλάς, ὡς τά γ' ἐκ γαίας τρέφῃ
ἄρδῃ τε νηδύν· πρὸς δὲ τοῖσι χείματος
προβλήματ', αἶθρον ἐξαμύνασθαι θεοῦ,

180 ἃν Scaliger : ἂν L P 181 τάδε primitus L 182 γ' L *p* : δ' P 183 τρέπειν primitus L, ut vid.: γρ. τρέπειν *l* 187 ὠμὴ Canter : ἡ 'μὴ L P 200 ἦμεν *l p* : ἤμην L P 201 ἐκ πεφυρμένου *p* : ἐκπεφυρμένον L P 203 πρῶτα P 204 ὡς γεγωνίσκειν Jacobs 206, 207 τρέφοι . . . ἄρδοι Nauck 208 πρόβλημά τ' L P : corr. *lp* αἶθρον Nauck : αἶθον L P : αἶθόν τ' Tanaquil Faber

πόντου τε ναυστολήμαθ', ὡς διαλλαγὰς
ἔχοιμεν ἀλλήλοισιν ὧν πένοιτο γῆ.
ἃ δ' ἔστ' ἄσημα κοὐ σαφῶς γιγνώσκομεν,
ἐς πῦρ βλέποντες καὶ κατὰ σπλάγχνων πτυχὰς
μάντεις προσημαίνουσιν οἰωνῶν τ' ἄπο.
ἆρ' οὐ τρυφῶμεν θεοῦ κατασκευὴν βίῳ
δόντος τοιαύτην, οἷσιν οὐκ ἀρκεῖ τάδε;
ἀλλ' ἡ φρόνησις τοῦ θεοῦ μεῖζον σθένειν
ζητεῖ, τὸ γαῦρον δ' ἐν φρεσὶν κεκτημένοι
δοκοῦμεν εἶναι δαιμόνων σοφώτεροι.
ἧς καὶ σὺ φαίνῃ δεκάδος, οὐ σοφὸς γεγώς,
ὅστις κόρας μὲν θεσφάτοις Φοίβου ζυγεὶς
ξένοισιν ὧδ' ἔδωκας ὡς ζώντων θεῶν,
λαμπρὸν δὲ θολερῷ δῶμα συμμείξας τὸ σὸν
ἥλκωσας οἴκους· χρῆν γὰρ οὐδὲ σώματα
ἄδικα δικαίοις τὸν σοφὸν συμμιγνύναι,
εὐδαιμονοῦντας δ' ἐς δόμους κτᾶσθαι φίλους.
κοινὰς γὰρ ὁ θεὸς τὰς τύχας ἡγούμενος
τοῖς τοῦ νοσοῦντος πήμασιν διώλεσε
τὸν συννοσοῦντα κοὐδὲν ἠδικηκότα.
ἐς δὲ στρατείαν πάντας Ἀργείους ἄγων,
μάντεων λεγόντων θέσφατ', εἶτ' ἀτιμάσας
βίᾳ παρελθὼν θεοὺς ἀπώλεσας πόλιν,
νέοις παραχθείς, οἵτινες τιμώμενοι
χαίρουσι πολέμους τ' αὐξάνουσ' ἄνευ δίκης,
φθείροντες ἀστούς, ὁ μὲν ὅπως στρατηλατῇ,
ὁ δ' ὡς ὑβρίζῃ δύναμιν ἐς χεῖρας λαβών,
ἄλλος δὲ κέρδους οὕνεκ', οὐκ ἀποσκοπῶν
τὸ πλῆθος εἴ τι βλάπτεται πάσχον τάδε.

211 σαφῆ *p* 217 φρεσὶν] χερσὶ P 222 δῶμα P : σῶμα me iudice L 222–228 del. O Lueders : ante 246 trai. olim Wilamowitz 223 χρῆν] χρὴ Hartung οὐδὲ Headlam : οὔτε L P 225 δόμους] φόβους P 228 τὸν οὐ νοσοῦντα Lambinus 230 ψεγόντων, θέσφατ' εἶτ' Holzner : versum del. Wilamowitz 237 πάσχει Kirchhoff

τρεῖς γὰρ πολιτῶν μερίδες· οἱ μὲν ὄλβιοι
ἀνωφελεῖς τε πλειόνων τ' ἐρῶσ' ἀεί·
οἱ δ' οὐκ ἔχοντες καὶ σπανίζοντες βίου
δεινοί, νέμοντες τῷ φθόνῳ πλέον μέρος,
ἐς τοὺς ἔχοντας κέντρ' ἀφιᾶσιν κακά,
γλώσσαις πονηρῶν προστατῶν φηλούμενοι·
τριῶν δὲ μοιρῶν ἡ 'ν μέσῳ σῴζει πόλεις,
κόσμον φυλάσσουσ' ὅντιν' ἂν τάξῃ πόλις.
κᾄπειτ' ἐγώ σοι σύμμαχος γενήσομαι;
τί πρὸς πολίτας τοὺς ἐμοὺς λέγων καλόν;
χαίρων ἴθ'· εἰ γὰρ μὴ βεβούλευσαι καλῶς,
αὐτὸς πιέζειν τὴν τύχην, ἡμᾶς δ' ἐᾶν.

Χο. ἥμαρτεν· ἐν νέοισι δ' ἀνθρώπων τόδε
ἔνεστι· συγγνώμην δὲ τῷδ' ἔχειν χρεών.
[ἀλλ' ὡς ἰατρὸν τῶνδ', ἄναξ, ἀφίγμεθα.]

Αδ. οὔτοι δικαστήν ⟨σ'⟩ εἱλόμην ἐμῶν κακῶν
οὐδ', εἴ τι πράξας μὴ καλῶς εὑρίσκομαι,
τούτων κολαστὴν κἀπιτιμητήν, ἄναξ,
ἀλλ' ὡς ὀναίμην. εἰ δὲ μὴ βούλῃ τάδε,
στέργειν ἀνάγκη τοῖσι σοῖς· τί γὰρ πάθω;
  ἄγ', ὦ γεραιαί, στείχετε, γλαυκὴν χλόην
αὐτοῦ λιποῦσαι, φυλλάδος καταστροφῇ
θεούς τε καὶ γῆν τήν τε πυρφόρον θεὰν
Δήμητρα θέμεναι μάρτυρ' ἡλίου τε φῶς,
ὡς οὐδὲν ἡμῖν ἤρκεσαν λιταὶ θεῶν.

238 *μὲν p* et Stob. 43. 10: *γὰρ* L P 239 *τ'* del. Reiske (habet Stob.) 241 *πλεῖον* L P 242 *ἐς τούς τ'* Kirchhoff: maluit *ἀφιέναι* Musgrave 243 *γλώσσῃ* Stobaeus 244 *ἡ μέσῃ σώζει πόλιν* Stobaeus corrupte 245 *δόξῃ πόλει* Stobaeus 247 *λέγων καλόν p* et fortasse L: *λέγων καλῶν* P L^2: *λέγειν ἔχων* Nauck 248 *ἴθ' εἰ γὰρ μὴ* Matthiae: *ἴθι μὴ γὰρ* L P 249 *δ' ἐᾶν* Nauck: *λίαν* L P: totius versus lectio dubia (*ἧ μᾶς* L) 252 dittographiam v. 256 del. Matthiae 253 *σ'* add. editio Basileensis 258 *ἄγ'*] *ἀλλ'* Markland *γεραιαί lp*: *γεραιέ* L P 259 *καταστεφῇ* Scaliger 261 *μάρτυρας* P, sed alterum *α* ex *ε* fecisse videtur *p*

Χο. — . . . .
ὃς Πέλοπος ἦν παῖς, Πελοπίας δ' ἡμεῖς χθονὸς
ταὐτὸν πατρῷον αἷμα σοὶ κεκτήμεθα.
τί δρᾷς; προδώσεις ταῦτα κἀκβαλεῖς χθονὸς
γραῦς οὐ τυχούσας οὐδὲν ὧν αὐτὰς ἐχρῆν;
μὴ δῆτ'· ἔχει γὰρ καταφυγὴν θὴρ μὲν πέτραν,
δοῦλος δὲ βωμοὺς θεῶν, πόλις δὲ πρὸς πόλιν
ἔπτηξε χειμασθεῖσα· τῶν γὰρ ἐν βροτοῖς
οὐκ ἔστιν οὐδὲν διὰ τέλους εὐδαιμονοῦν.

— βᾶθι, τάλαιν', ἱερῶν δαπέδων ἄπο Περσεφονείας,
βᾶθι καὶ ἀντίασον γονάτων ἔπι χεῖρα βαλοῦσα,
τέκνων τεθνεώτων κομίσαι δέμας, ὦ μελέα 'γώ,
οὓς ὑπὸ τείχεσι Καδμείοισιν ἀπώλεσα κούρους.
[ἰώ μοι· λάβετε φέρετε πέμπετε κρίνετε
ταλαίνας χέρας γεραιάς.]
— πρός ⟨σε⟩ γενειάδος, ὦ φίλος, ὦ δοκιμώτατος Ἑλλάδι,
ἄντομαι ἀμφιπίτνουσα τὸ σὸν γόνυ καὶ χέρα δειλαία·
— οἴκτισαι ἀμφὶ τέκνων μ' †ἱκέταν ἤ τιν'† ἀλάταν
οἰκτρὸν ἰήλεμον οἰκτρὸν ἱεῖσαν.
— μηδ' ἀτάφους, τέκνον, ἐν χθονὶ Κάδμου χάρματα θηρῶν
παῖδας ἐν ἁλικίᾳ τᾷ σᾷ κατίδῃς, ἱκετεύω.
— βλέψον ἐμῶν βλεφάρων ἔπι δάκρυον, ἃ περὶ σοῖσι
γούνασιν ὧδε πίτνω τέκνοις τάφον ἐξανύσασθαι.

Θη. μῆτερ, τί κλαίεις λέπτ' ἐπ' ὀμμάτων φάρη
βαλοῦσα τῶν σῶν; ἆρα δυστήνους γόους

ante 263 initium orationis deesse ('immo non exaudiri': Verrall) indicavit Canter ('O Rex, tu filius filiae es Pitthei') Χο.] notam add. Musgrave 268 βωμὸν Stob. 105. 18 271 Χορ. praefixum in L P 271–285 paragraphos post Hermannum addidi 272 χεῖρε Lenting 273 τεθνεώτων Reiske : τε θνατῶν L P κόμισαι L P μέλ' ἐγὼ P 274 τείχεσι post ἀπώλεσα trai. Nauck 275, 276 del. Dindorf : cf. Hec. 62 seq. 277 σε add Markland : τε add. *p* 279 δειλαία Hermann : δειλαίαν L P 280 με] μοι primitus L ἱκέταν ἤ τιν'] ἱκέτιν Markland : fortasse ἱκέταν ⟨χερν⟩ῆτιν: vid. Hesych. s. v. 281 ἥλεμον P, corr. *p* 282 ἐν *l p*: ἐνὶ L P Κάδμου χθονὶ Wilamowitz 283 ἡλικίᾳ L P παρίδῃς Camper 287 δυστήνων Markland

κλύουσα τῶνδε; κἀμὲ γὰρ διῆλθέ τι.
ἔπαιρε λευκὸν κρᾶτα, μὴ δακρυρρόει
σεμναῖσι Δηοῦς ἐσχάραις παρημένη.
Αι. αἰαῖ. Θη. τὰ τούτων οὐχὶ σοὶ στενακτέον.
Αι. ὦ τλήμονες γυναῖκες. Θη. οὐ σὺ τῶνδ' ἔφυς.
Αι. εἴπω τι, τέκνον, σοί τε καὶ πόλει καλόν;
Θη. ὡς πολλά γ' ἐστὶ κἀπὸ θηλειῶν σοφά.
Αι. ἀλλ' εἰς ὄκνον μοι μῦθος ὃν κεύθω φέρει.
Θη. αἰσχρόν γ' ἔλεξας, χρήστ' ἔπη κρύπτειν φίλοις.
Αι. οὔτοι σιωπῶσ' εἶτα μέμψομαί ποτε
τὴν νῦν σιωπὴν ὡς ἐσιγήθη κακῶς,
οὐδ' ὡς ἀχρεῖον τὰς γυναῖκας εὖ λέγειν
δείσασ' ἀφήσω τῷ φόβῳ τοὐμὸν καλόν.
ἐγὼ δέ σ', ὦ παῖ, πρῶτα μὲν τὰ τῶν θεῶν
σκοπεῖν κελεύω μὴ σφαλῇς ἀτιμάσας·
τἄλλ' εὖ φρονῶν γάρ, ἐν μόνῳ τούτῳ 'σφάλης.
πρὸς τοῖσδε δ', εἰ μὲν μὴ ἀδικουμένοις ἐχρῆν
τολμηρὸν εἶναι, κάρτ' ἂν εἶχον ἡσύχως·
νῦν δ' ἴσθι σοί τε τοῦθ' ὅσην τιμὴν φέρει,
κἀμοὶ παραινεῖν οὐ φόβον φέρει, τέκνον,
ἄνδρας βιαίους καὶ κατείργοντας νεκροὺς
τάφου τε μοίρας καὶ κτερισμάτων λαχεῖν
ἐς τήνδ' ἀνάγκην σῇ καταστῆσαι χερί,
νόμιμά τε πάσης συγχέοντας Ἑλλάδος
παῦσαι· τὸ γάρ τοι συνέχον ἀνθρώπων πόλεις
τοῦτ' ἔσθ', ὅταν τις τοὺς νόμους σῴζῃ καλῶς.
ἐρεῖ δὲ δή τις ὡς ἀνανδρίᾳ χερῶν,

290 ἐσχάραις Canter: αἰσχατιαῖς L P 296 ἔπη κρύπτειν Hermann: ἐπικρύπτειν L P φίλους Barnes: sed cf. Soph. Phil. 587 301 ἐγὼ δέ P: ἐγώ γε *l*, et puto L 303 σφαλῇς γὰρ ἐν τούτῳ μόνῳ τἄλλ' εὖ φρονῶν L P (σφαλῇ P): trai. Marchant 304 ⟨σ'⟩ ἐχρῆν Kirchhoff 305 τολμηρὸν L P: τιμωρὸν Kirchhoff 306 νυνὶ δὲ σοί τε τοῦτο τὴν L P: corr. Bothe Marchant 309 μοῖραν Herwerden 310 καταστῆσαι Reiske: καταστῆναι L P 312 γάρ τοι] μὲν γὰρ fere codd. Stobaei 43. 29 314 χερῶν] φρενῶν Kirchhoff

πόλει παρόν σοι στέφανον εὐκλείας λαβεῖν,
δείσας ἀπέστης, καὶ συὸς μὲν ἀγρίου
ἀγῶνος ἥψω φαῦλον ἀθλήσας πόνον,
οὗ δ' ἐς κράνος βλέψαντα καὶ λόγχης ἀκμὴν
χρῆν ἐκπονῆσαι, δειλὸς ὢν ἐφηυρέθης.
μὴ δῆτ' ἐμός γ' ὤν, ὦ τέκνον, δράσῃς τάδε.
ὁρᾷς, ἄβουλος ὡς κεκερτομημένη
τοῖς κερτομοῦσι γοργὸν ὄμμ' ἀναβλέπει
σὴ πατρίς; ἐν γὰρ τοῖς πόνοισιν αὔξεται·
αἱ δ' ἥσυχοι σκοτεινὰ πράσσουσαι πόλεις
σκοτεινὰ καὶ βλέπουσιν εὐλαβούμεναι.
οὐκ εἶ νεκροῖσι καὶ γυναιξὶν ἀθλίαις
προσωφελήσων, ὦ τέκνον, κεχρημέναις;
ὡς οὔτε ταρβῶ σὺν δίκῃ σ' ὁρμώμενον,
Κάδμου θ' ὁρῶσα λαὸν εὖ πεπραγότα,
ἔτ' αὐτὸν ἄλλα βλήματ' ἐν κύβοις βαλεῖν
πέποιθ'· ὁ γὰρ θεὸς πάντ' ἀναστρέφει πάλιν.

Χο. ὦ φιλτάτη μοι, τῷδέ τ' εἴρηκας καλῶς
κἀμοί· διπλοῦν δὲ χάρμα γίγνεται τόδε.

Θη. ἐμοὶ λόγοι μέν, μῆτερ, οἱ λελεγμένοι
ὀρθῶς ἔχουσ' ἐς τόνδε, κἀπεφηνάμην
γνώμην ὑφ' οἵων ἐσφάλη βουλευμάτων·
ὁρῶ δὲ κἀγὼ ταῦθ' ἅπερ με νουθετεῖς,
ὡς τοῖς ἐμοῖσιν οὐχὶ πρόσφορον τρόποις
φεύγειν τὰ δεινά. πολλὰ γὰρ δράσας καλὰ
ἔθος τόδ' εἰς Ἕλληνας ἐξελεξάμην,
ἀεὶ κολαστὴς τῶν κακῶν καθεστάναι.
οὔκουν ἀπαυδᾶν δυνατόν ἐστί μοι πόνους.
τί γάρ μ' ἐροῦσιν οἵ γε δυσμενεῖς βροτῶν,
ὅθ' ἡ τεκοῦσα χὐπερορρωδοῦσ' ἐμοῦ

322 γοργὸν ὄμμ' Wecklein : γοργόν' ὡς L P : γόργ' ὁρῶσ' Marchant : sed cf. Her. 563 323 ἐν γάρ τοι Nauck 324 πράσσουσιν *p* et Stob. 29. 50 331 πάντ' L P : ταῦτ' *lp* 332 μοι] παῖ Markland 340 ἐξεδειξάμην Hermann 344 σὺ post τεκοῦσα add *lp*

πρώτη κελεύεις τόνδ' ὑποστῆναι πόνον;
  δράσω τάδ'· εἶμι καὶ νεκροὺς ἐκλύσομαι
λόγοισι πείθων· εἰ δὲ μή, βίᾳ δορὸς
ἤδη τόδ' ἔσται κοὐχὶ σὺν φθόνῳ θεῶν.
δόξαι δὲ χρῄζω καὶ πόλει πάσῃ τόδε.
δόξει δ' ἐμοῦ θέλοντος· ἀλλὰ τοῦ λόγου
προσδοὺς ἔχοιμ' ἂν δῆμον εὐμενέστερον.
καὶ γὰρ κατέστησ' αὐτὸν ἐς μοναρχίαν
ἐλευθερώσας τήνδ' ἰσόψηφον πόλιν.
λαβὼν δ' Ἄδραστον δεῖγμα τῶν ἐμῶν λόγων
ἐς πλῆθος ἀστῶν εἶμι· καὶ πείσας τάδε,
λεκτοὺς ἀθροίσας δεῦρ' Ἀθηναίων κόρους
ἥξω· παρ' ὅπλοις θ' ἥμενος πέμψω λόγους
Κρέοντι νεκρῶν σώματ' ἐξαιτούμενος.
  ἀλλ', ὦ γεραιαί, σέμν' ἀφαιρεῖτε στέφη
μητρός, πρὸς οἴκους ὥς νιν Αἰγέως ἄγω,
φίλην προσάψας χεῖρα· τοῖς τεκοῦσι γὰρ
δύστηνος ὅστις μὴ ἀντιδουλεύει τέκνων—
κάλλιστον ἔρανον· δοὺς γὰρ ἀντιλάζυται
παίδων παρ' αὐτοῦ τοιάδ' ἂν τοκεῦσι δῷ.

Χο. — ἱππόβοτον Ἄργος, ὦ πάτριον ἐμὸν πέδον, [στρ.
ἐκλύετε τάδ', ἐκλύετε
ἄνακτος ὅσια περὶ θεοὺς
καὶ μεγάλα Πελασγίᾳ
καὶ κατ' Ἄργος.

— εἰ γὰρ ἐπὶ τέρμα καὶ τὸ πλέον ἐμῶν κακῶν [ἀντ.
ἱκόμενος ἔτι ματέρος
ἄγαλμα φόνιον ἐξέλοι,

346 δράσω Kirchhoff: δράσων L P 347 πείθων Nauck: πείσων L P 348 del. Nauck: δορός. καὶ δὴ Wilamowitz 351 προσδοὺς Scaliger: προδοὺς L P 352 αὐτὸν] αὐτὸς Kirchhoff ἐκ μοναρχίας Nauck: cf. 404 sed omnia sana: sc. τὸν δῆμον μόναρχον κατέστησα 355 ἀστῶν Elmsley: αὐτῶν L P 364 αὐτοῦ L P 366 τάδ' L P: τάδε γ' p

γᾶν δὲ φίλιον Ἰνάχου
θεῖτ' ὀνήσας.

— καλὸν δ' ἄγαλμα πόλεσιν εὐσεβὴς πόνος [στρ.
χάριν τ' ἔχει τὰν ἐς αἰεί.
τί μοι πόλις κρανεῖ ποτ'; ἆρα φίλιά μοι
τεμεῖ, καὶ τέκνοις ταφὰς ληψόμεσθα;

— ἄμυνε ματρί, πόλις, ἄμυνε, Παλλάδος, [ἀντ.
νόμους βροτῶν μὴ μιαίνειν.
σύ τοι σέβεις δίκαν, τὸ δ' ἧσσον ἀδικίᾳ
νέμεις, δυστυχῆ τ' ἀεὶ πάντα ῥύῃ.

Θη. τέχνην μὲν αἰεὶ τήνδ' ἔχων ὑπηρετεῖς
πόλει τε κἀμοί, διαφέρων κηρύγματα·
ἐλθὼν δ' ὑπέρ τ' Ἀσωπὸν Ἰσμηνοῦ θ' ὕδωρ
σεμνῷ τυράννῳ φράζε Καδμείων τάδε·
Θησεύς σ' ἀπαιτεῖ πρὸς χάριν θάψαι νεκρούς,
συγγείτον' οἰκῶν γαῖαν, ἀξιῶν τυχεῖν,
φίλον τε θέσθαι πάντ' Ἐρεχθειδῶν λεών.
κἂν μὲν θέλωσιν, αἰνέσας παλίσσυτος
στεῖχ'· ἢν δ' ἀπιστῶσ', οἵδε δεύτεροι λόγοι·
Κῶμον δέχεσθαι τὸν ἐμὸν ἀσπιδηφόρον.
στρατὸς δὲ θάσσει κἀξετάζεται παρὼν
Καλλίχορον ἀμφὶ σεμνὸν εὐτρεπὴς ὅδε.
καὶ μὴν ἑκοῦσά γ' ἀσμένη τ' ἐδέξατο

371 δὲ om. P, add. *p* 373 δ' L vel fortasse *l*: γ' Kirchhoff: om. P 374 τ' ἂν εὐσαεί P, corr. *p* 375 τί μοι πόλις Musgrave: τιμόπτολις L P 376 τέκνοισιν *p* 380 δυστυχῆ τ' ἀεὶ Nauck: ἀεὶ τὸν δυστυχῆ L P Post 380 lacunam indicavit Musgrave; eam expleverunt Wecklein et Wilamowitz huc traiectis vv. 393, 394, 391, 392 (quos sic inter se disposuerat iam Camper) et iunctura inter vv. 392 et 381 facta legendo εὐτρεπής· σὺ δέ, τέχνην γὰρ αἰεὶ κτλ. et ἐλθὼν ὑπὲρ v. 383. Nobis videtur Theseus cum praecone colloquens ingredi: cf. infra 837, Bac. 215 et fortasse Andr. 147: tum v. 393, ad Chorum verti, sed novo praecone viso sermonem omittere. 388 θέλωσιν, αἰνέσας Cobet: θέλωσ' αἰνέσαι L P 392 εὐτρεπὴς Valckenaer: εὐπρεπὴς L P 393 γ' Matthiae: τ' L P

πόλις πόνον τόνδ', ὡς θέλοντά μ' ᾔσθετο.
ἔα·
λόγων τίς ἐμποδὼν ὅδ' ἔρχεται;
Καδμεῖος, ὡς ἔοικεν οὐ σάφ' εἰδότι,
κῆρυξ.
ἐπίσχες, ἤν σ' ἀπαλλάξῃ πόνου
μολὼν ὕπαντα τοῖς ἐμοῖς βουλεύμασιν.

ΚΗΡΥΞ

τίς γῆς τύραννος; πρὸς τίν' ἀγγεῖλαί με χρὴ
λόγους Κρέοντος, ὃς κρατεῖ Κάδμου χθονὸς
Ἐτεοκλέους θανόντος ἀμφ' ἑπταστόμους
πύλας ἀδελφῇ χειρὶ Πολυνείκους ὕπο;

Θη. πρῶτον μὲν ἤρξω τοῦ λόγου ψευδῶς, ξένε,
ζητῶν τύραννον ἐνθάδ'· οὐ γὰρ ἄρχεται
ἑνὸς πρὸς ἀνδρός, ἀλλ' ἐλευθέρα πόλις.
δῆμος δ' ἀνάσσει διαδοχαῖσιν ἐν μέρει
ἐνιαυσίαισιν, οὐχὶ τῷ πλούτῳ διδοὺς
τὸ πλεῖστον, ἀλλὰ χὠ πένης ἔχων ἴσον.

Κη. ἓν μὲν τόδ' ἡμῖν ὥσπερ ἐν πεσσοῖς δίδως
κρεῖσσον· πόλις γὰρ ἧς ἐγὼ πάρειμ' ἄπο
ἑνὸς πρὸς ἀνδρός, οὐκ ὄχλῳ κρατύνεται·
οὐδ' ἔστιν αὐτὴν ὅστις ἐκχαυνῶν λόγοις
πρὸς κέρδος ἴδιον ἄλλοτ' ἄλλοσε στρέφει,
τὸ δ' αὐτίχ' ἡδὺς καὶ διδοὺς πολλὴν χάριν,
ἐσαῦθις ἔβλαψ', εἶτα διαβολαῖς νέαις
κλέψας τὰ πρόσθε σφάλματ' ἐξέδυ δίκης.
ἄλλως τε πῶς ἂν μὴ διορθεύων λόγους
ὀρθῶς δύναιτ' ἂν δῆμος εὐθύνειν πόλιν;
ὁ γὰρ χρόνος μάθησιν ἀντὶ τοῦ τάχους
κρείσσω δίδωσι. γαπόνος δ' ἀνὴρ πένης,

396 εἰδότι Musgrave: **δοτι L: οἶδ' ὅτι *l* P 398 ὕπαντα Hartung: ὑπαντᾶ L P (μολὼν δ' ὑπαντᾷ *p*) 400 ὃς L *p*: ὡς P 402 ἀδελφῇ L, ut mihi videtur: ἀδελφοῦ P 408 del. Wilamowitz 411 ὄχλων L P, corr. *p* 413 ἄλλοτ' *l*: ἄλλος L P 414 τὸ δ' Wilamowitz: ὁ δ' L P 415 εἰς αὖτις L P

εἰ καὶ γένοιτο μὴ ἀμαθής, ἔργων ὕπο
οὐκ ἂν δύναιτο πρὸς τὰ κοίν' ἀποβλέπειν.
ἦ δὴ νοσῶδες τοῦτο τοῖς ἀμείνοσιν,
ὅταν πονηρὸς ἀξίωμ' ἀνὴρ ἔχῃ
γλώσσῃ κατασχὼν δῆμον, οὐδὲν ὢν τὸ πρίν.
Θη. κομψός γ' ὁ κῆρυξ καὶ παρεργάτης λόγων.
ἐπεὶ δ' ἀγῶνα καὶ σὺ τόνδ' ἠγωνίσω,
ἄκου'· ἅμιλλαν γὰρ σὺ προύθηκας λόγων.
οὐδὲν τυράννου δυσμενέστερον πόλει,
ὅπου τὸ μὲν πρώτιστον οὐκ εἰσὶν νόμοι
κοινοί, κρατεῖ δ' εἷς τὸν νόμον κεκτημένος
αὐτὸς παρ' αὑτῷ· καὶ τόδ' οὐκέτ' ἔστ' ἴσον.
γεγραμμένων δὲ τῶν νόμων ὅ τ' ἀσθενὴς
ὁ πλούσιός τε τὴν δίκην ἴσην ἔχει,
ἔστιν δ' ἐνισπεῖν τοῖσιν ἀσθενεστέροις
τὸν εὐτυχοῦντα ταὔθ', ὅταν κλύῃ κακῶς,
νικᾷ δ' ὁ μείων τὸν μέγαν δίκαι' ἔχων.
τοὐλεύθερον δ' ἐκεῖνο· Τίς θέλει πόλει
χρηστόν τι βούλευμ' ἐς μέσον φέρειν ἔχων;
καὶ ταῦθ' ὁ χρῄζων λαμπρός ἐσθ', ὁ μὴ θέλων
σιγᾷ. τί τούτων ἔστ' ἰσαίτερον πόλει;
καὶ μὴν ὅπου γε δῆμος αὐθέντης χθονός,
ὑποῦσιν ἀστοῖς ἥδεται νεανίαις·
ἀνὴρ δὲ βασιλεὺς ἐχθρὸν ἡγεῖται τόδε,
καὶ τοὺς ἀρίστους οὕς τ' ἂν ἡγῆται φρονεῖν

421 γένοιτο Scaliger: πένοιτο L P μὴ ἀμαθής Lobeck: κἀμαθὴς L P 423–425 del. Kirchhoff: habuit Stobaeus 106. 4: intercidisse fere dimidiam partem orationis praeconis et chori distichon putat Wilamowitz, collato Aristot. Pol. 1310ᵃ 32 426 γ' L: δ' P 432 ἔστ' ἴσον Markland: ἐστί σοι L P Versum hunc, vv. 429–431 citatis, non subiungit Stobaeus 49. 1 433 pro hoc v. habet Stobaeus 44. 6 duos: οὐκ ἔστιν οὐδὲν κρεῖσσον ἢ νόμοι πόλει | καλῶς τεθέντες· ὅ τε γὰρ ἀσθενέστερος 435, 436 ignorat Stobaeus loc. cit.: delevit Nauck 435 ἐνιπεῖν P, corr. ipse, ut mihi videtur 436 ταῦθ' L P κακῶς L p: καλῶς P 439 ἔχων] κρατεῖ Wilamowitz, cl. v. 431 440 λαμπρός Canter: λαμπρόν L P 442 αὐθέντης] εὐθυντὴς Markland 445 οὕς τ' Markland: οὓς L P

κτείνει, δεδοικὼς τῆς τυραννίδος πέρι.
πῶς οὖν ἔτ' ἂν γένοιτ' ἂν ἰσχυρὰ πόλις,
ὅταν τις ὡς λειμῶνος ἠρινοῦ στάχυν
τόλμας ἀφαιρῇ κἀπολωτίζῃ νέους;
κτᾶσθαι δὲ πλοῦτον καὶ βίον τί δεῖ τέκνοις
ὡς τῷ τυράννῳ πλείον' ἐκμοχθῇ βίον;
ἢ παρθενεύειν παῖδας ἐν δόμοις καλῶς,
τερπνάς, τύραννος ἡδονὰς ὅταν θέλῃ,
δάκρυα δ' ἑτοιμάζουσι; μὴ ζῴην ἔτι,
εἰ τἀμὰ τέκνα πρὸς βίαν νυμφεύσεται.
 καὶ ταῦτα μὲν δὴ πρὸς τὰ σὰ ἐξηκόντισα.
ἥκεις δὲ δὴ τί τῆσδε γῆς κεχρημένος;
κλαίων γ' ἂν ἦλθες, εἴ σε μὴ 'πεμψεν πόλις,
περισσὰ φωνῶν· τὸν γὰρ ἄγγελον χρεὼν
λέξανθ' ὅσ' ἂν τάξῃ τις ὡς τάχος πάλιν
χωρεῖν. τὸ λοιπὸν δ' εἰς ἐμὴν πόλιν Κρέων
ἧσσον λάλον σου πεμπέτω τιν' ἄγγελον.
Χο. φεῦ φεῦ· κακοῖσιν ὡς ὅταν δαίμων διδῷ
καλῶς, ὑβρίζουσ' ὡς ἀεὶ πράξοντες εὖ.
Κη. λέγοιμ' ἂν ἤδη. τῶν μὲν ἠγωνισμένων
σοὶ μὲν δοκείτω ταῦτ', ἐμοὶ δὲ τἀντία.
 ἐγὼ δ' ἀπαυδῶ πᾶς τε Καδμεῖος λεὼς
Ἄδραστον ἐς γῆν τήνδε μὴ παριέναι·
εἰ δ' ἔστιν ἐν γῇ, πρὶν θεοῦ δῦναι σέλας,
λύσαντα σεμνὰ στεμμάτων μυστήρια
τῆσδ' ἐξελαύνειν, μηδ' ἀναιρεῖσθαι νεκροὺς
βίᾳ, προσήκοντ' οὐδὲν Ἀργείων πόλει.

448 ὡς L*p*: ἐς P ἠρινὸν primitus L, ut vid. 453 τυράννοις L P: corr. Reiske 455 νυμφεύεται L P, corr. Hermann 456 τάσ' ἐξηκόντισα L (sic): τάδ' ἐξηκόντισα P 458 γ' Lenting: δ' L P 460 πάλιν Reiske: πόλει L P 464 καλῶς Stob. 106. 6 et *p*: κακῶς L P 466 τἀντία Porson: τἀνάντια L P 467 ἐγώ σ' Marchant 469 γῇ Reiske: τῇ L P 470 ἱκτήρια Nauck: cf. El. 87, 1272 471 τῆσδ'] γῆς Jacobs 472 προσῆκόν γ' Reiske

κἂν μὲν πίθῃ μοι, κυμάτων ἄτερ πόλιν
σὴν ναυστολήσεις· εἰ δὲ μή, πολὺς κλύδων
ἡμῖν τε καὶ σοὶ συμμάχοις τ' ἔσται δορός.
σκέψαι δέ, καὶ μὴ τοῖς ἐμοῖς θυμούμενος
λόγοισιν, ὡς δὴ πόλιν ἐλευθέραν ἔχων,
σφριγῶντ' ἀμείψῃ μῦθον ἐκ βραχιόνων·
ἐλπὶς γάρ ἐστ' ἄπιστον, ἣ πολλὰς πόλεις
συνῆψ', ἄγουσα θυμὸν εἰς ὑπερβολάς.
ὅταν γὰρ ἔλθῃ πόλεμος ἐς ψῆφον λεώ,
οὐδεὶς ἔθ' αὑτοῦ θάνατον ἐκλογίζεται,
τὸ δυστυχὲς δὲ τοῦτ' ἐς ἄλλον ἐκτρέπει·
εἰ δ' ἦν παρ' ὄμμα θάνατος ἐν ψήφου φορᾷ,
οὐκ ἄν ποθ' Ἑλλὰς δοριμανὴς ἀπώλλυτο.
καίτοι δυοῖν γε πάντες ἄνθρωποι λόγοιν
τὸν κρείσσον' ἴσμεν, καὶ τὰ χρηστὰ καὶ κακά,
ὅσῳ τε πολέμου κρεῖσσον εἰρήνη βροτοῖς·
ἣ πρῶτα μὲν Μούσαισι προσφιλεστάτη,
Ποιναῖσι δ' ἐχθρά, τέρπεται δ' εὐπαιδίᾳ,
χαίρει δὲ πλούτῳ. ταῦτ' ἀφέντες οἱ κακοὶ
πολέμους ἀναιρούμεσθα καὶ τὸν ἥσσονα
δουλούμεθ', ἄνδρες ἄνδρα καὶ πόλις πόλιν.
σὺ δ' ἄνδρας ἐχθροὺς καὶ θανόντας ὠφελεῖς,
θάπτων κομίζων θ' ὕβρις οὓς ἀπώλεσεν;
οὔ τἄρ' ἔτ' ὀρθῶς Καπανέως κεραύνιον
δέμας καπνοῦται, κλιμάκων ὀρθοστάτας
ὃς προσβαλὼν πύλῃσιν ὤμοσεν πόλιν
πέρσειν θεοῦ θέλοντος ἤν τε μὴ θέλῃ;

479 γάρ ἐστ' ἄπιστον Fix: γὰρ ἔστι κάκιστον L P: βροτοῖς κάκιστον Stob. 110. 13 481 λεώ Stob. 55. 6: πόλεως L P 482 ἔθ'] ἐφ' Fritzsche 486 καίτοι δυοῖν γὰρ Stob.: καὶ τοῖν δυεῖν (δυοῖν *l* P) γε L P λόγοιν Stob. *lp*: λόγων L P 490 Ποιναῖσι] γόοισι Stob. τέρπεται δ' Stob.: τέρπεταί τ' L P 494 καὶ] θεοῖς Markland 495 ὕβρις οὓς Barnes: οὓς ὕβρις L P: cf. Her. 799 496 οὔ τἄρ' Markland: οὔτ' ἂν L P καππανέως L P 497, 498 ὀρθοστάτας ὃς Nauck: ὀρθοστάτων ἃς L P

οὐδ᾽ ἥρπασεν χάρυβδις οἰωνοσκόπον,
τέθριππον ἅρμα περιβαλοῦσα χάσματι,
ἄλλοι τε κεῖνται πρὸς πύλαις λοχαγέται
πέτροις καταξανθέντες ὀστέων ῥαφάς;
ἤ νυν φρονεῖν ἄμεινον ἐξαύχει Διός,
ἢ θεοὺς δικαίως τοὺς κακοὺς ἀπολλύναι.
φιλεῖν μὲν οὖν χρὴ τοὺς σοφοὺς πρῶτον τέκνα,
ἔπειτα τοκέας πατρίδα θ᾽, ἣν αὔξειν χρεὼν
καὶ μὴ καταξαι. σφαλερὸν ἡγεμὼν θρασύς·
νεώς τε ναύτης ἥσυχος, καιρῷ σοφός.
καὶ τοῦτ᾽ ἐμοὶ τἀνδρεῖον, ἡ προμηθία.
Χο. ἐξαρκέσας ἦν Ζεὺς ὁ τιμωρούμενος,
ὑμᾶς δ᾽ ὑβρίζειν οὐκ ἐχρῆν τοιάνδ᾽ ὕβριν.

Αδ. ὦ παγκάκιστε—
Θη. σῖγ᾽, Ἄδραστ᾽, ἔχε στόμα,
καὶ μὴ ᾽πίπροσθεν τῶν ἐμῶν τοὺς σοὺς λόγους
θῇς· οὐ γὰρ ἥκει πρὸς σὲ κηρύσσων ὅδε,
ἀλλ᾽ ὡς ἔμ᾽· ἡμᾶς κἀποκρίνασθαι χρεών.
καὶ πρῶτα μέν σε πρὸς τὰ πρῶτ᾽ ἀμείψομαι.
οὐκ οἶδ᾽ ἐγὼ Κρέοντα δεσπόζοντ᾽ ἐμοῦ
οὐδὲ σθένοντα μεῖζον, ὥστ᾽ ἀναγκάσαι
δρᾶν τὰς Ἀθήνας ταῦτ᾽· ἄνω γὰρ ἂν ῥέοι
τὰ πράγμαθ᾽ οὕτως, εἰ ᾽πιταξόμεσθα δή.
πόλεμον δὲ τοῦτον οὐκ ἐγὼ καθίσταμαι,
ὃς οὐδὲ σὺν τοῖσδ᾽ ἦλθον ἐς Κάδμου χθόνα·
νεκροὺς δὲ τοὺς θανόντας, οὐ βλάπτων πόλιν
οὐδ᾽ ἀνδροκμῆτας προσφέρων ἀγωνίας,
θάψαι δικαιῶ, τὸν Πανελλήνων νόμον
σῴζων. τί τούτων ἐστὶν οὐ καλῶς ἔχον;

505 δικαίου Markland 508, 509 sic interpungit L 509 νεώς] νέος Orelli 510 τοῦτό μοι L P; correxi: τοῦτό τοι Hermann 511 Χο.] notam om. L P, add. Elmsley ὁ] σφε Matthiae 512 τοιάνδ᾽ Aldina: τοιαύτην L P

εἰ γάρ τι καὶ πεπόνθατ' Ἀργείων ὕπο,
τεθνᾶσιν, ἠμύνασθε πολεμίους καλῶς,
αἰσχρῶς δ' ἐκείνοις, χἠ δίκη διοίχεται.
ἐάσατ' ἤδη γῇ καλυφθῆναι νεκρούς,
ὅθεν δ' ἕκαστον ἐς τὸ φῶς ἀφίκετο,
ἐνταῦθ' ἀπελθεῖν, πνεῦμα μὲν πρὸς αἰθέρα,
τὸ σῶμα δ' ἐς γῆν· οὔτι γὰρ κεκτήμεθα
ἡμέτερον αὑτὸ πλὴν ἐνοικῆσαι βίον,
κἄπειτα τὴν θρέψασαν αὐτὸ δεῖ λαβεῖν.
δοκεῖς κακουργεῖν Ἄργος οὐ θάπτων νεκρούς;
ἥκιστα· πάσης Ἑλλάδος κοινὸν τόδε,
εἰ τοὺς θανόντας νοσφίσας ὧν χρῆν λαχεῖν
ἀτάφους τις ἕξει· δειλίαν γὰρ ἐσφέρει
τοῖς ἀλκίμοισιν οὗτος ἢν τεθῇ νόμος.
κἀμοὶ μὲν ἦλθες δείν' ἀπειλήσων ἔπη,
νεκροὺς δὲ ταρβεῖτ', εἰ κρυβήσονται χθονί;
τί μὴ γένηται; μὴ κατασκάψωσι γῆν
ταφέντες ὑμῶν; ἢ τέκν' ἐν μυχῷ χθονὸς
φύσωσιν, ἐξ ὧν εἶσί τις τιμωρία;
σκαιόν γε τἀνάλωμα τῆς γλώσσης τόδε,
φόβους πονηροὺς καὶ κενοὺς δεδοικέναι.
  ἀλλ', ὦ μάταιοι, γνῶτε τἀνθρώπων κακά·
παλαίσμαθ' ἡμῶν ὁ βίος· εὐτυχοῦσι δὲ
οἱ μὲν τάχ', οἱ δ' ἐσαῦθις, οἱ δ' ἤδη βροτῶν,
τρυφᾷ δ' ὁ δαίμων· πρός τε γὰρ τοῦ δυστυχοῦς,
ὡς εὐτυχήσῃ, τίμιος γεραίρεται,
ὅ τ' ὄλβιός νιν πνεῦμα δειμαίνων λιπεῖν

528 *πέπονθέ γ'* L P, corr. *p* 530 *δ'* Heath : *τ'* L P 531 eicit Wilamowitz vv. 531–536 habet Stobaeus fl. 123. 3 Moschioni tributos 532 *φῶς* Porson : *σῶμ'* L P 533 *ἀπελθεῖν* Stobaeus : *ἀπῆλθε* L P 539 *νοσφίσεις* L P : corr. Markland *χρῆν* L : *δὴ* P : *δεῖ p* 547 *τῆς*] *καὶ* Wecklein 548 delet Wilamowitz 549–557 Adrasti fortasse versus sunt, post *δεδοικέναι* v. 179 legendi : cf. vv. 195 sqq. 550 *πάλαισμά γ'* Markland 554 *ὅ τ'* Markland : *ὁ δ'* L P

ὑψηλὸν αἴρει. γνόντας οὖν χρεὼν τάδε
ἀδικουμένους τε μέτρια μὴ θυμῷ φέρειν
ἀδικεῖν τε τοιαῦθ' οἷα μὴ βλάψαι πόλιν.
  πῶς οὖν ἂν εἴη; τοὺς ὀλωλότας νεκροὺς
θάψαι δὸς ἡμῖν τοῖς θέλουσιν εὐσεβεῖν.
ἢ δῆλα τἀνθένδ'· εἶμι καὶ θάψω βίᾳ.
οὐ γάρ ποτ' εἰς Ἕλληνας ἐξοισθήσεται
ὡς εἰς ἔμ' ἐλθὼν καὶ πόλιν Πανδίονος
νόμος παλαιὸς δαιμόνων διεφθάρη.
Χο. θάρσει· τὸ γάρ τοι τῆς Δίκης σῴζων φάος
πολλοὺς ὑπεκφύγοις ἂν ἀνθρώπων ψόγους.
Κη. βούλῃ συνάψω μῦθον ἐν βραχεῖ †σέθεν†;
Θη. λέγ', εἴ τι βούλῃ· καὶ γὰρ οὐ σιγηλὸς εἶ.
Κη. οὐκ ἄν ποτ' ἐκ γῆς παῖδας Ἀργείων λάβοις.
Θη. κἀμοῦ νυν ἀντάκουσον, εἰ βούλῃ, πάλιν.
Κη. κλύοιμ' ἄν· οὐ γὰρ ἀλλὰ δεῖ δοῦναι μέρος.
Θη. θάψω νεκροὺς γῆς ἐξελὼν Ἀσωπίας.
Κη. ἐν ἀσπίσιν σοι πρῶτα κινδυνευτέον.
Θη. πολλοὺς ἔτλην δὴ †χἀτέρους ἄλλους πόνους†.
Κη. ἦ πᾶσιν οὖν ⟨σ'⟩ ἔφυσεν ἐξαρκεῖν πατήρ;
Θη. ὅσοι γ' ὑβρισταί· χρηστὰ δ' οὐ κολάζομεν.
Κη. πράσσειν σὺ πόλλ' εἴωθας ἥ τε σὴ πόλις.
Θη. τοιγὰρ πονοῦσα πολλὰ πόλλ' εὐδαιμονεῖ.
Κη. ἔλθ', ὥς σε λόγχη σπαρτὸς ἐν πόλει λάβῃ.
Θη. τίς δ' ἐκ δράκοντος θοῦρος ἂν γένοιτ' Ἄρης;
Κη. γνώσῃ σὺ πάσχων· νῦν δ' ἔτ' εἶ νεανίας.
Θη. οὔτοι μ' ἐπαρεῖς ὥστε θυμῶσαι φρένας
τοῖς σοῖσι κόμποις· ἀλλ' ἀποστέλλου χθονός,
λόγους ματαίους οὕσπερ ἠνέγκω λαβών.

557 βλάψει Matthiae πάλιν Canter 559 δόθ' Kirchhoff εὐσεβεῖν Markland: εἰσιδεῖν L P 565 ψόγους Hartung: λόγους L P 566 σέθεν] σαφῆ Hartung: cf. Med. 1158 573 Fortasse χἀτέρωσ': ἐγὼ πόνους Hartung: ἄθλους ἐγὼ Nauck 574 σ' om. L P, add. *l p* 577 εὐδαίμονα L P, corr. *l p* (πονούσῃ Nauck) 581 ἐπαίρεις L P, corr. Cobet θυμοῦσθαι Musgrave

περαίνομεν γὰρ οὐδέν.
ὁρμᾶσθαι χρεὼν
πάντ' ἄνδρ' ὁπλίτην ἁρμάτων τ' ἐπεμβάτην,
μοναμπύκων τε φάλαρα κινεῖσθαι στόμα
ἀφρῷ καταστάζοντα Καδμείαν χθόνα.
χωρήσομαι γὰρ ἑπτὰ πρὸς Κάδμου πύλας
αὐτὸς σίδηρον ὀξὺν ἐν χεροῖν ἔχων
αὐτός τε κῆρυξ. σοὶ δὲ προστάσσω μένειν,
Ἄδραστε, κἀμοὶ μὴ ἀναμίγνυσθαι τύχας
τὰς σάς. ἐγὼ γὰρ δαίμονος τοὐμοῦ μέτα
στρατηλατήσω καινὸς ἐν καινῷ δορί.
ἓν δεῖ μόνον μοι· τοὺς θεοὺς ἔχειν, ὅσοι
δίκην σέβονται· ταῦτα γὰρ ξυνόνθ' ὁμοῦ
νίκην δίδωσιν. ἀρετὴ δ' οὐδὲν λέγει
βροτοῖσιν, ἣν μὴ τὸν θεὸν χρῄζοντ' ἔχῃ.

Χο. — *ὦ μέλεαι μελέων ματέρες λοχαγῶν,* [*στρ.*
ὥς μοι ὑφ' ἥπατι χλωρὸν δεῖμα θάσσει—
— *τίν' αὐδὰν τάνδε προσφέρεις νέαν;*
— *στράτευμα πᾷ Παλλάδος κριθήσεται;*
— *διὰ δορὸς εἶπας, ἢ λόγων ξυναλλαγαῖς;*
— *γένοιτ' ἂν κέρδος· εἰ δ' ἀρείφατοι*
†*φόνοι μάχαι στερνοτυπεῖς γ' ἀνὰ τόπον πάλιν*
κτύποι φανήσονται,† *τάλαι-*
να, τίνα λόγον, τίν' ἂν τῶνδ' αἰτία λάβοιμι;

586, 587 Fortasse corrupti 587 *καταστάξοντα* P 590, 589 transposuit Musgrave 593 *καινὸς ἐν καινῷ* suprascr. L[1]: *κλεινὸς ἐν κλεινῷ* L P 594 *ἑνὸς μόνον* (*μόνου* Nauck) *δεῖ* Kirchhoff: sed cf. Antiph. 142. 43 596 *λέγει* L P: cf. Ar. Eq. 334: *φέρει* *p* et *γρ.* L[2] fortasse recte, cf. Io. 1243 sq. 597 *ἣν* L: *εἰ* P 598 sqq. Aethrae (598, 601, 603, 608, 611, 613, 620, 622) et Chori (600, 602, 606, 610, 612, 618, 621, 626) notas praefigunt L P: sed cf. v. 360 ubi exiit Aethra: hemichoriis tribuit Matthiae: nos singulis choreutis 599 *δεῖμα χλοερὸν* *p* *θάσσει* scripsi (*θράσσει* Markland): *ταράσσει* L P 601 *πᾶ* L: om. P: *μὲν* *p*: *τὴν* post *πᾶ* inseruit *l* (sc. *τὴν Παλλάδος κρίσιν*) 604 *γ' ἀνὰ τόπον πάλιν*] fortasse *τ' ἀνὰ πτόλιν* 606 *τάλαινα* Hermann: *ὦ τάλαινα* L P: fortasse *τίν' ἂν* ante *τάλαινα* traiciendum 607 *αἰτία* P: *αἰτίαν* L *p*

— ἀλλὰ τὸν εὐτυχίᾳ λαμπρὸν ἄν τις αἱροῖ [ἀντ.
μοῖρα πάλιν· τόδε μοι θράσος ἀμφιβαίνει.
— δικαίους δαίμονας σύ γ' ἐννέπεις.
— τίνες γὰρ ἄλλοι νέμουσι συμφοράς;
— διάφορα πολλὰ θεῶν βροτοῖσιν εἰσορῶ.
— φόβῳ γὰρ τῷ πάρος διόλλυσαι·
δίκα δίκαν δ' ἐκάλεσε καὶ φόνος φόνον,
κακῶν δ' ἀναψυχὰς θεοὶ
βροτοῖς νέμουσι, πάντων τέρμ' ἔχοντες αὐτοί.

— τὰ καλλίπυργα πεδία πῶς ἱκοίμεθ' ἄν, [στρ.
Καλλίχορον θεᾶς ὕδωρ λιποῦσαι—
— ποτανὰν εἴ σέ τις θεῶν κτίσαι.
— διπόταμον ἵνα πόλιν μόλω.
— εἰδείης ἂν φίλων εἰδείης ἂν τύχας.
— τίς ποτ' αἶσα, τίς ἄρα πότμος
ἐπιμένει τὸν ἄλκιμον
τᾶσδε γᾶς ἄνακτα;

— κεκλημένους μὲν ἀνακαλούμεθ' αὖ θεούς· [ἀντ.
— ἀλλὰ φόβων πίστις ἅδε πρώτα.
— ἰὼ Ζεῦ, τᾶς παλαιομάτορος
παιδογόνε πόριος Ἰνάχου.
— πόλει μοι ξύμμαχος γενοῦ τᾷδ' εὐμενής.
— τὸ σὸν ἄγαλμα, τὸ σὸν ἵδρυμα
πόλεος, ἐκκομίζομαι
πρὸς πυρὰν ὑβρισθέν.

608 εὐτυχίᾳ Markland: εὐτυχῆ L P αἱρῇ L P: corr. Matthiae 609 θράσος] τὸ θράσος Musurus 613 γὰρ P et fortasse L: γε in ras. *l* 614 δ' om. P καὶ] in ras. *l* 615 κακὸν δ' ἀνὰ ψυχὰς L² P (ψυχὰν L), tum spatium vacuum: corr. Scaliger 617 πάντων P et suprascr L²: πάντα L sed α ultima in rasura duarum litterarum τέρμ' *p*: τέρματ' L P 620 σέ] μέ Hermann, Chori nota ante v. 621 deleta 622 ψυχὰς L P: corr. Heath 623 τίς ποτ' Reiske: ἔτι ποτ' L P 627 paragraphum praefixi: cf. v. 621: notanda solutior ratio responsionis 632 πόλεως L P, corr. *p* ἐκκόμιζέ μοι Musgrave

ΑΓΓΕΛΟΣ

γυναῖκες, ἥκω πόλλ' ἔχων λέγειν φίλα,
αὐτός τε σωθείς· ἡρέθην γὰρ ἐν μάχῃ,
ἣν οἱ θανόντων ἑπτὰ δεσποτῶν λόχοι
ἠγωνίσαντο ῥεῦμα Διρκαῖον πάρα·
νίκην τε Θησέως ἀγγελῶν. λόγου δέ σε
μακροῦ ἀποπαύσω· Καπανέως γὰρ ἡ λάτρις,
ὃν Ζεὺς κεραυνῷ πυρπόλῳ καταιθαλοῖ.

Χο. ὦ φίλτατ', εὖ μὲν νόστον ἀγγέλλεις σέθεν
τήν τ' ἀμφὶ Θησέως βάξιν· εἰ δὲ καὶ στρατὸς
σῶς ἐστ' Ἀθηνῶν, πάντ' ἂν ἀγγέλλοις φίλα.

Αγ. σῶς, καὶ πέπραγεν ὡς Ἄδραστος ὤφελεν
πρᾶξαι ξὺν Ἀργείοισιν, οὓς ἀπ' Ἰνάχου
στείλας ἐπεστράτευσε Καδμείων πόλιν.

Χο. πῶς γὰρ τροπαῖα Ζηνὸς Αἰγέως τόκος
ἔστησεν οἵ τε συμμετασχόντες δορός;
λέξον· παρὼν γὰρ οὐ παρόντας εὐφρανεῖς.

Αγ. λαμπρὰ μὲν ἀκτὶς ἡλίου, κανὼν σαφής,
ἔβαλλε γαῖαν· ἀμφὶ δ' Ἠλέκτρας πύλας
ἔστην θεατὴς πύργον εὐαγῆ λαβών.
ὁρῶ δὲ φῦλα τρία τριῶν στρατευμάτων·
τευχεσφόρον μὲν λαὸν ἐκτείνοντ' ἄνω
Ἰσμήνιον πρὸς ὄχθον, ὡς μὲν ἦν λόγος,
αὐτόν τ' ἄνακτα, παῖδα κλεινὸν Αἰγέως,
καὶ τοὺς σὺν αὐτῷ, δεξιὸν τεταγμένους
κέρας, παλαιᾶς Κεκροπίας τ' οἰκήτορας,

636 ἣν Dobree: ἵν' L P θανόντων Heath: θανόντες L P, quo servato δεσπόται λόχων Musgrave 639 ἣ] ἣν L P 642 τάξιν L P: corr. Reiske: πρᾶξιν Musgrave 644 πεπραγμέν' L P: corr. Pierson ὡς L p: ὦ P: οἷ' Kirchhoff 645 οὓς Reiske: ὡς L P ἀπ' Canter: ἐπ' L P 649 οὐ Wecklein: τοὺς L P ἀπόντας p 652 ἔστη P 653 στρατευμάτων p: συστρατευμάτων L et, ut vid., P: συστρεμμάτων Nauck: fortasse τρία συνεστρατευμένων 655 ὡς μὲν ἦν λόγος: sc. sic saltem illum collem vocari audivi 658 τ' addidi: distinguuntur Thesei comites et indigenae Cecropii

ἴσους ἀριθμόν· ἁρμάτων δ' ὀχήματα 662
αὐτόν τε Πάραλον ἐστολισμένον δορὶ 659
κρήνην παρ' αὐτὴν Ἄρεος· ἱππότην δ' ὄχλον 660
πρὸς κρασπέδοισι στρατοπέδου τεταγμένον.
Κάδμου δὲ λαὸς ἧστο πρόσθε τειχέων,
νεκροὺς ὄπισθεν θέμενος, ὧν ἔκειτ' ἀγών, 665
ἔνερθε σεμνῶν μνημάτων Ἀμφίονος. 663
ἱππεῦσι δ' ἱππῆς ἦσαν ἀνθωπλισμένοι 666
τετραόροισί τ' ἀντί' ἅρμαθ' ἅρμασιν.
κῆρυξ δὲ Θησέως εἶπεν ἐς πάντας τάδε·
Σιγᾶτε, λαοί· σῖγα, Καδμείων στίχες,
ἀκούσαθ'· ἡμεῖς ἥκομεν νεκροὺς μέτα,
θάψαι θέλοντες, τὸν Πανελλήνων νόμον
σῴζοντες, οὐδὲν δεόμενοι τεῖναι φόνον.
κοὐδὲν Κρέων τοῖσδ' ἀντεκήρυξεν λόγοις,
ἀλλ' ἧστ' ἐφ' ὅπλοις σῖγα. ποιμένες δ' ὄχων
τετραόρων κατῆρχον ἐντεῦθεν μάχης·
πέραν δὲ διελάσαντες ἀλλήλων ὄχους,
παραιβάτας ἔστησαν ἐς τάξιν δορός.
χοἱ μὲν σιδήρῳ διεμάχονθ', οἱ δ' ἔστρεφον
πώλους ἐς ἀλκὴν αὖθις ἐς παραιβάτας.
ἰδὼν δὲ Φόρβας, ὃς μοναμπύκων ἄναξ
ἦν τοῖς Ἐρεχθείδαισιν, ἁρμάτων ὄχλον,
οἵ τ' αὖ τὸ Κάδμου διεφύλασσον ἱππικόν,
συνῆψαν ἀλκὴν κἀκράτουν ἡσσῶντό τε.
λεύσσων δὲ ταῦτα κοὐ κλύων—ἐκεῖ γὰρ ἦ
ἔνθ' ἅρματ' ἠγωνίζεθ' οἵ τ' ἐπεμβάται—
τἀκεῖ παρόντα πολλὰ πήματ', οὐκ ἔχω

659 τε scripsi : δὲ L P 660 ἱππότην δ' ὄχλον Scaliger : ἱππότην ὄχον L P vv. 662 post 658 et 663 post 665 traiectis difficillimum locum in ordinem reducere tentavi : vide Paus. ix. 8 et 17 (Frazer) 665 ὄπισθε P 666 δ' Hermann : θ' L P 679 αὖτις, ut solent, L P : fortasse ἀντίους παραιβάταις 681 ὄχλον Markland : ὄχον L et suprascr. P : ὄχων P et suprascr. L 684 ἦν L P 686 del. Herwerden

τί πρῶτον εἴπω, πότερα τὴν ἐς οὐρανὸν
κόνιν προσαντέλλουσαν, ὡς πολλὴ παρῆν,
ἢ τοὺς ἄνω τε καὶ κάτω φορουμένους
ἱμᾶσιν, αἵματός τε φοινίου ῥοάς,
τῶν μὲν πιτνόντων, τῶν δὲ θραυσθέντων δίφρων
ἐς κρᾶτα πρὸς γῆν ἐκκυβιστώντων βίᾳ
πρὸς ἁρμάτων τ' ἀγαῖσι λειπόντων βίον;
νικῶντα δ' ἵπποις ὡς ὑπείδετο στρατὸν
Κρέων τὸν ἐνθένδ', ἰτέαν λαβὼν χερὶ
χωρεῖ, πρὶν ἐλθεῖν ξυμμάχοις δυσθυμίαν.
καὶ συμπατάξαντες μέσον πάντα στρατὸν
ἔκτεινον ἐκτείνοντο, καὶ παρηγγύων
κελευσμὸν ἀλλήλοισι σὺν πολλῇ βοῇ·
Θεῖν'· ἀντέρειδε τοῖς Ἐρεχθείδαις δόρυ.
καὶ μὴν τὰ Θησέως γ' οὐκ ὄκνῳ διεφθάρη,
ἀλλ' ἵετ' εὐθὺς λάμπρ' ἀναρπάσας ὅπλα·
λόχος δ' ὀδόντων ὄφεος ἐξηνδρωμένος
δεινὸς παλαιστὴς ἦν· ἔκλινε γὰρ κέρας
τὸ λαιὸν ἡμῶν· δεξιοῦ δ' ἡσσώμενον
φεύγει τὸ κείνων· ἦν δ' ἀγὼν ἰσόρροπος.
κἀν τῷδε τὸν στρατηγὸν αἰνέσαι παρῆν·
οὐ γὰρ τὸ νικῶν τοῦτ' ἐκέρδαινεν μόνον,
ἀλλ' ᾤχετ' ἐς τὸ κάμνον οἰκείου στρατοῦ.
ἔρρηξε δ' αὐδήν, ὥσθ' ὑπηχῆσαι χθόνα·
Ὦ παῖδες, εἰ μὴ σχήσετε στερρὸν δόρυ
σπαρτῶν τόδ' ἀνδρῶν, οἴχεται τὰ Παλλάδος.
θάρσος δ' ἐνῶρσε παντὶ Κραναϊδῶν στρατῷ.

687 *πότερον* P, corr. *p* 689 *τὰς . . . φορουμένας* L P: corr. Heath (*φορ**υμένας* L, corr. *l*) 690 *ῥοαῖς* L P: corr. *p* 694 *ὑπεῖδε τὸν* Porson 695 *τὸ ἐνθένδ'* L P: *γε τοὐνθένδ' p*: corr. Hermann 697, 698 post v. 702, ubi hiatum posuit Wilamowitz, traieci: delevit Dindorf 699 *συμπατάξαντ' ἐς* Blomfield (sc. Creon et Theseus, quod non videtur verum): fortasse *στρατὸν δὲ πάντα συμπατάξαντες μέσον*: cf. Bac. 1125 703 *ὄφεως* L P 705 *δεξιὸν* L P: corr. Markland 708 *ἐκύδαινεν* Hermann 713 *Κραναϊδῶν* Musgrave: *δαναίδων* L P

αὐτός θ' ὅπλισμα τοὐπιδαύριον λαβὼν
δεινῆς κορύνης διαφέρων ἐσφενδόνα
ὁμοῦ τραχήλους κἀπικείμενον κάρα,
κυνέας θερίζων κἀποκαυλίζων ξύλῳ.
μόλις δέ πως ἔτρεψαν ἐς φυγὴν πόδα.
ἐγὼ δ' ἀνηλάλαξα κἀνωρχησάμην
κἄκρουσα χεῖρας. οἱ δ' ἔτεινον ἐς πύλας.
βοὴ δὲ καὶ κωκυτὸς ἦν ἀνὰ πτόλιν
νέων γερόντων, ἱερά τ' ἐξεπίμπλασαν
φόβῳ. παρὸν δὲ τειχέων ἔσω μολεῖν,
Θησεὺς ἐπέσχεν· οὐ γὰρ ὡς πέρσων πόλιν
μολεῖν ἔφασκεν, ἀλλ' ἀπαιτήσων νεκρούς.
τοιόνδε τὸν στρατηγὸν αἱρεῖσθαι χρεών,
ὃς ἔν τε τοῖς δεινοῖσίν ἐστιν ἄλκιμος
μισεῖ θ' ὑβριστὴν λαόν, ὃς πράσσων καλῶς
ἐς ἄκρα βῆναι κλιμάκων ἐνήλατα
ζητῶν ἀπώλεσ' ὄλβον ᾧ χρῆσθαι παρῆν.

Χο. νῦν τήνδ' ἄελπτον ἡμέραν ἰδοῦσ' ἐγὼ
θεοὺς νομίζω, καὶ δοκῶ τῆς συμφορᾶς
ἔχειν ἔλασσον, τῶνδε τεισάντων δίκην.

Αδ. ὦ Ζεῦ, τί δῆτα τοὺς ταλαιπώρους βροτοὺς
φρονεῖν λέγουσι; σοῦ γὰρ ἐξηρτήμεθα
δρῶμέν τε τοιαῦθ' ἂν σὺ τυγχάνῃς θέλων.
ἡμῖν γὰρ ἦν τό τ' Ἄργος οὐχ ὑποστατόν,
αὐτοί τε πολλοὶ καὶ νέοι βραχίοσιν·
Ἐτεοκλέους τε σύμβασιν ποιουμένου,
μέτρια θέλοντος, οὐκ ἐχρῄζομεν λαβεῖν,
κἄπειτ' ἀπωλόμεσθ'. ὁ δ' αὖ τότ' εὐτυχής,
λαβὼν πένης ὣς ἀρτίπλουτα χρήματα,

716 κάρα L P: κάρᾳ *l* 717 κἀποδαυλίζων L P: corr. Canter 718 ἔτρεψαν Hermann: ἔτρεψεν L P 726 τὸν] τοι Elmsley 732 τὰς συμφορὰς L P: corr. Heath 734 sq. φρονεῖν βροτοὺς Diog. La. 9. 71 735 λέγοιμ' ἂν Plut. Mor. p. 1056 C 736 ἃ σύ γε τυγχάνεις φρονῶν Plut. l. c. ἂν] ἃ P, corr. *p* 737 ἄλγος P 739 τε] δὲ Jacobs 741 τότ'] τόδ' P

ὕβριζ', ὑβρίζων τ' αὖθις ἀνταπώλετο
Κάδμου κακόφρων λαός. ὦ καιροῦ πέρα
τὸ τόξον ἐντείνοντες· ὦ κενοὶ βροτῶν,
καὶ πρὸς δίκης γε πολλὰ πάσχοντες κακά,
φίλοις μὲν οὐ πείθεσθε, τοῖς δὲ πράγμασιν·
πόλεις τ', ἔχουσαι διὰ λόγου κάμψαι κακά,
φόνῳ καθαιρεῖσθ', οὐ λόγῳ, τὰ πράγματα.
ἀτὰρ τί ταῦτα; κεῖνο βούλομαι μαθεῖν,
πῶς ἐξεσώθης· εἶτα τἄλλ' ἐρήσομαι.
Αγ. ἐπεὶ ταραγμὸς πόλιν ἐκίνησεν δορί,
πύλας διῆλθον, ᾗπερ εἰσῄει στρατός.
Αδ. ὧν δ' οὕνεχ' ἀγὼν ἦν, νεκροὺς κομίζετε;
Αγ. ὅσοι γε κλεινοῖς ἑπτ' ἐφέστασαν δόμοις.
Αδ. πῶς φῄς; ὁ δ' ἄλλος ποῦ κεκμηκότων ὄχλος;
Αγ. τάφῳ δέδονται πρὸς Κιθαιρῶνος πτυχαῖς.
Αδ. τοὐκεῖθεν ἢ τοὐνθένδε; τίς δ' ἔθαψέ νιν;
Αγ. Θησεύς, σκιώδης ἔνθ' Ἐλευθερὶς πέτρα.
Αδ. οὓς δ' οὐκ ἔθαψε ποῦ νεκροὺς ἥκεις λιπών;
Αγ. ἐγγύς· πέλας γὰρ πᾶν ὅ τι σπουδάζεται.
Αδ. ἦ που πικρῶς νιν θέραπες ἦγον ἐκ φόνου;
Αγ. οὐδεὶς ἐπέστη τῷδε δοῦλος ὢν πόνῳ.
Αδ. . . . .
Αγ. φαίης ἄν, εἰ παρῆσθ' ὅτ' ἠγάπα νεκρούς.
Αδ. ἔνιψεν αὐτὸς τῶν ταλαιπώρων σφαγάς;
Αγ. κἄστρωσέ γ' εὐνὰς κἀκάλυψε σώματα.
Αδ. δεινὸν μὲν ἦν βάσταγμα κᾀσχύνην ἔχον.
Αγ. τί δ' αἰσχρὸν ἀνθρώποισι τἀλλήλων κακά;

743 αὐτὸς Dobree (αὖτις L P, ut solent) 744, 745 ὦ κενοὶ βροτῶν | οἳ τόξον ἐντείνοντες τοῦ καιροῦ πέρα L P (ἐκτείνοντες P): correxi 752 δορός Hermann 754–771 Adrasti partes tribuunt Choro L P, omissa ante v. 764 nota; item ante v. 768, ita ut vv. 769, 771 Nuntio, v. 770 Choro tributus sit: correxit editio Brubachiana 754 οὕνεκ' ἀγὼν P: οὕνεκεν ἀγὼν L 755 ὅσοι in ras. *l*: ὡς οἱ P et ut vid. L, et γρ. *l* δόμοις] λόχοις Reiske 760 ποῦ Hermann: ποῖ L P ἥκεις Heath: ἥκει L P post 763 lacunam ind. Hermann 765 αὐτὸς Reiske: αὐτῶν L P

Αδ. οἴμοι· πόσῳ σφιν συνθανεῖν ἂν ἤθελον.
Αγ. ἄκραντ' ὀδύρῃ ταῖσδέ τ' ἐξάγεις δάκρυ.
Αδ. δοκῶ μέν, αὐταί γ' εἰσὶν αἱ διδάσκαλοι.
ἀλλ' εἶέν· αἴρω χεῖρ' ἀπαντήσας νεκροῖς
Ἅιδου τε μολπὰς ἐκχέω δακρυρρόους,
φίλους προσαυδῶν, ὧν λελειμμένος τάλας
ἔρημα κλαίω· τοῦτο γὰρ μόνον βροτοῖς
οὐκ ἔστι τἀνάλωμ' ἀναλωθὲν λαβεῖν,
ψυχὴν βροτείαν· χρημάτων δ' εἰσὶν πόροι.

Χο. — τὰ μὲν εὖ, τὰ δὲ δυστυχῆ. [στρ.
πόλει μὲν εὐδοξία
καὶ στρατηλάταις δορὸς
διπλάζεται τιμά·
ἐμοὶ δὲ παίδων μὲν εἰσιδεῖν μέλη
πικρόν, καλὸν θέαμα δ', εἴπερ ὄψομαι,
τὰν ἄελπτον ἁμέραν
ἰδοῦσα, πάντων μέγιστον ἄλγος.

— ἄγαμόν μ' ἔτι δεῦρ' ἀεὶ [ἀντ.
Χρόνος παλαιὸς πατὴρ
ὤφελ' ἁμερᾶν κτίσαι.
τί γάρ μ' ἔδει παίδων;
τὸ μὲν γὰρ ἤλπιζον ἂν πεπονθέναι
πάθος περισσόν, εἰ γάμων ἀπεζύγην,
νῦν δ' ὁρῶ σαφέστατον
κακόν, τέκνων φιλτάτων στερεῖσα.

— ἀλλὰ τάδ' ἤδη σώματα λεύσσω
τῶν οἰχομένων παίδων· μελέα

769 πόσου Kirchhoff σφιν *l*P: σφι L ἤθελον ἂν LP: corr. *lp* 772 ἀλλ' εἶμ', ἐπαρῶ Elmsley 781 τιμὴ LP 782 τῶν παίδων *lp* 784 ἡμέραν LP 788 ἁμερᾶν Porson: ἁμέρα LP 789 με δεῖ LP: corr. Markland 790 ἤλπιζον] οὐκ ἤλπιζον *lp* 793 στερεῖσα Markland et fortasse primitus L: στερεῖσθαι *l*P: στέρεσθαι Blomfield

πῶς ἂν ὀλοίμην σὺν τοῖσδε τέκνοις
κοινὸν ἐς Ἅιδην καταβᾶσα;

Αδ. στεναγμόν, ὦ ματέρες, [στρ.
τῶν κατὰ χθονὸς νεκρῶν
ἀύσατ' ἀπύσατ' ἀντίφων' ἐμῶν
στεναγμάτων κλύουσαι.
Χο. — ὦ παῖδες, ὦ πικρὸν φίλων
προσηγόρημα ματέρων,
προσαυδῶ σε τὸν θανόντα.
Αδ. ἰὼ ἰώ. Χο. τῶν γ' ἐμῶν κακῶν ἐγώ.
Αδ. αἰαῖ. Χο. . . . . .
Αδ. ἐπάθομεν ὤ . . . . Χο. τὰ κύντατ' ἄλγη κακῶν.
Αδ. ὦ πόλις Ἀργεία, τὸν ἐμὸν πότμον οὐκ ἐσορᾶτε;
Χο. — ὁρῶσι κἀμὲ τὰν τάλαι-
ναν, τέκνων ἄπαιδα.

Αδ. προσάγετε ⟨τῶν⟩ δυσπότμων [ἀντ.
σώμαθ' αἱματοσταγῆ,
σφαγέντας οὐκ ἄξι' οὐδ' ὑπ' ἀξίων,
ἐν οἷς ἀγὼν ἐκράνθη.
Χο. — δόθ', ὡς περιπτυχαῖσι δὴ
χέρας προσαρμόσασ' ἐμοῖς
ἐν ἀγκῶσι τέκνα θῶμαι.
Αδ. ἔχεις ἔχεις. Χο. — πημάτων γ' ἅλις βάρος.

799 *νεκύων* P, corr. *p* 800 *ἀύσατ' ἀπύσατ' ἀπύσατ'* L P: corr. *l p*: nisi forte *οὐκ ἄξι'* iterandum v. 813 805 *ἰὼ ἰώ l p*: *ἰώ μοι μοι* L P Χο.] notam add. Hermann 806 Αδ. et Χο. notas add. Hermann *αἶ αἶ αἶ* L P: tertium *αἶ* del. *l* et lacunam indicavit, *λείπει* adscripto. Cf. not. ad v. 819 807 totus chori in L P: corr. Hermann *ἐπάθομεν*] *ἔπαθον μὲν* L P: *αἶ αἶ ἐπάθομεν p* 809 *ὁρῶσι κἀμὲ τὰν* Heimsoeth: *ὁρῶσιν ἐμὲ τὴν* L P (*δῆτ' ἐμέ γε τὴν l*: *κἀμὲ δῆτα τὴν p*) 811 Αδ. notam add. *l p* *τῶν* add. Hermann *δυσπότμω* L P: corr. apogr. Paris 813 *σφαγέντας* Fritzsche: *σφαγέντ'* L P: *σφαγέντα τ' l* 814 *ἀγὼν p*: *ἐγὼν* L P 815 Χο. Barnes et fortasse L: Αδ. P et *l* in ras. (etiam *προσαρμόσας* v. proximo L P) 818 Αδ. . . . Χο. Musgrave: Χο. . . . Αδ. L P

Αδ. αἰαῖ. Χο. τοῖς τεκοῦσι δ' οὐ λέγεις;
Αδ. ἀίετέ μου. Χο. στένεις ἐπ' ἀμφοῖν ἄχη.
Αδ. εἴθε με Καδμείων ἔναρον στίχες ἐν κονίαισιν.
Χο. — ἐμὸν δὲ μήποτ' ἐζύγη
δέμας ἐς ἀνδρὸς εὐνάν.

Αδ. ἴδετε κακῶν πέλαγος, ὦ
ματέρες τάλαιναι τέκνων.
Χο. — κατὰ μὲν ὄνυξιν ἠλοκίσμεθ', ἀμφὶ δὲ
σποδὸν κάρᾳ κεχύμεθα.
Αδ. ἰὼ ἰώ μοί μοι·
κατά με πέδον γᾶς ἕλοι,
διὰ δὲ θύελλα σπάσαι,
πυρός τε φλογμὸς ὁ Διὸς ἐν κάρᾳ πέσοι.
Χο. — πικροὺς ἐσεῖδες γάμους,
πικρὰν δὲ Φοίβου φάτιν·
ἔρημά σ' ἁ πολύστονος Οἰδιπόδα
δώματα λιποῦσ' ἦλθ' Ἐρινύς.

Θη. μέλλων σ' ἐρωτᾶν, ἡνίκ' ἐξήντλεις στρατῷ
γόους, ἀφήσω· τοὺς ἐκεῖ μὲν ἐκλιπὼν
εἴασα μύθους, νῦν δ' Ἄδραστον εἰσορῶ·
πόθεν ποθ' οἵδε διαπρεπεῖς εὐψυχίᾳ
θνητῶν ἔφυσαν; εἰπέ γ' ὡς σοφώτερος
νέοισιν ἀστῶν τῶνδ'· ἐπιστήμων γὰρ εἶ.
εἶδον γὰρ αὐτῶν κρείσσον' ἢ λέξαι λόγῳ
τολμήμαθ', οἷς ἤλπιζον αἱρήσειν πόλιν.
ἓν δ' οὐκ ἐρήσομαί σε, μὴ γέλωτ' ὄφλω,

819 totus Chori in L P: corr. Musgrave supra versum περισσόν scripsit *l* 822 ἐμὸ L (sic) 823 ἐς L P: γ' εἴς τιν' *l*: εἴς τιν' *p* 825 μ͡ρες L P 827 κάρᾳ] κάρα L P 830 δὲ om. L, add. L^1 835 ἔγημας ἁ L P: corr. Hermann 837 σ' L *p*: γ' P 838 μὲν] scribendum videtur γὰρ: colloquens cum duce aliquo Argivo ingreditur Theseus: cf. not. ad 381 839 εἴασα Elmsley: εἰς τὰ σὰ L P: εἰς τὰ σά γε *lp* 840 εἰσορῶ L P: ἱστορῶ suprascr. L^2 P^2 842 εἰπέ γ' ὡς] πέ γ' in rasura L^2: fuit fortasse εἰπὸν 844 αὐτὸν P

ὅτῳ ξυνέστη τῶνδ᾽ ἕκαστος ἐν μάχῃ
ἢ τραῦμα λόγχης πολεμίων ἐδέξατο.
κενοὶ γὰρ οὗτοι τῶν τ᾽ ἀκουόντων λόγοι
καὶ τοῦ λέγοντος, ὅστις ἐν μάχῃ βεβὼς
λόγχης ἰούσης πρόσθεν ὀμμάτων πυκνῆς
σαφῶς ἀπήγγειλ᾽ ὅστις ἐστὶν ἁγαθός.
οὐκ ἂν δυναίμην οὔτ᾽ ἐρωτῆσαι τάδε
οὔτ᾽ αὖ πιθέσθαι τοῖσι τολμῶσιν λέγειν·
μόλις γὰρ ἄν τις αὐτὰ τἀναγκαῖ᾽ ὁρᾶν
δύναιτ᾽ ἂν ἑστὼς πολεμίοις ἐναντίος.
Αδ. ἄκουε δή νυν· καὶ γὰρ οὐκ ἄκοντί μοι
δίδως ἔπαινον ὧν ἔγωγε βούλομαι
φίλων ἀληθῆ καὶ δίκαι᾽ εἰπεῖν πέρι.
ὁρᾷς τὸν ἁβρόν, οὗ βέλος διέπτατο;
Καπανεὺς ὅδ᾽ ἐστίν· ᾧ βίος μὲν ἦν πολύς,
ἥκιστα δ᾽ ὄλβῳ γαῦρος ἦν· φρόνημα δὲ
οὐδέν τι μεῖζον εἶχεν ἢ πένης ἀνήρ,
φεύγων τραπέζαις ὅστις ἐξογκοῖτ᾽ ἄγαν
τἀρκοῦντ᾽ ἀτίζων· οὐ γὰρ ἐν γαστρὸς βορᾷ
τὸ χρηστὸν εἶναι, μέτρια δ᾽ ἐξαρκεῖν ἔφη.
φίλοις τ᾽ ἀληθὴς ἦν φίλος, παροῦσί τε
καὶ μὴ παροῦσιν· ὧν ἀριθμὸς οὐ πολύς.
ἀψευδὲς ἦθος, εὐπροσήγορον στόμα,
ἄκραντον οὐδὲν οὔτ᾽ ἐς οἰκέτας ἔχων
οὔτ᾽ ἐς πολίτας. τὸν δὲ δεύτερον λέγω
Ἐτέοκλον, ἄλλην χρηστότητ᾽ ἠσκηκότα·

849 *κενοὶ* Grotius : *κοινοὶ* L P 850 *ὅστις*] *πῶς τις* Nauck : *οὔτις* Burges 852 cf. El. 378 *ἀγαθός* L P 854 *αὖ* Reiske : *ἂν* L P 858 *ὧν* Pierson : *τῶν* L P *ἔγωγε* L : *ἔγω τε* P (sic) : *τῶνδ᾽, ἐγώ τε* post Matthiaeum Nauck 860 *τὸν ἁβρόν*] similem versum *ὁρᾷς τὸ δῖον κτλ.* citat Polyb. v. 9 : cf. etiam not. ad Bacch. 8 : *τὸ λάβρον* Tyrwhitt *βέλος*] *β* in rasura *l* 864 *φεύγων*] *ψέγων* Athen. iv. 159 A : *μισῶν* idem vi. 250 F *τραπέζ*** P : *αις* in ras. *p* *ὅστις*] *εἴ τις* Athen. iv 865 *ἀτίζων*] *ἐπαινῶν* Athen. iv 867 *φίλοις . . . παροῦσί* Reiske : *φίλος . . . τοῖς παροῦσί* L P 870 *ἄκρατον* Lenting *οὔτ᾽* Markland : *οὐδ᾽* L P 872 *ἄλλ*ν* L : *ἄλλον* *l*

νεανίας· ἦν τῷ βίῳ μὲν ἐνδεής,
πλείστας δὲ τιμὰς ἔσχ' ἐν Ἀργείᾳ χθονί.
φίλων δὲ χρυσὸν πολλάκις δωρουμένων
οὐκ εἰσεδέξατ' οἶκον ὥστε τοὺς τρόπους
δούλους παρασχεῖν χρημάτων ζευχθεὶς ὕπο.
τοὺς δ' ἐξαμαρτάνοντας, οὐχὶ τὴν πόλιν
ἤχθαιρ'· ἐπεί τοι κοὐδὲν αἰτία πόλις
κακῶς κλύουσα διὰ κυβερνήτην κακόν.
ὁ δ' αὖ τρίτος τῶνδ' Ἱππομέδων τοιόσδ' ἔφυ·
παῖς ὢν ἐτόλμησ' εὐθὺς οὐ πρὸς ἡδονὰς
Μουσῶν τραπέσθαι πρὸς τὸ μαλθακὸν βίου,
ἀγροὺς δὲ ναίων, σκληρὰ τῇ φύσει διδοὺς
ἔχαιρε πρὸς τἀνδρεῖον, ἔς τ' ἄγρας ἰὼν
ἵπποις τε χαίρων τόξα τ' ἐντείνων χεροῖν,
πόλει παρασχεῖν σῶμα χρήσιμον θέλων.
ὁ τῆς κυναγοῦ δ' ἄλλος Ἀταλάντης γόνος
[παῖς] Παρθενοπαῖος, εἶδος ἐξοχώτατος,
Ἀρκὰς μὲν ἦν, ἐλθὼν δ' ἐπ' Ἰνάχου ῥοὰς
παιδεύεται κατ' Ἄργος. ἐκτραφεὶς δ' ἐκεῖ
πρῶτον μέν, ὡς χρὴ τοὺς μετοικοῦντας ξένους,
λυπηρὸς οὐκ ἦν οὐδ' ἐπίφθονος πόλει
οὐδ' ἐξεριστὴς τῶν λόγων, ὅθεν βαρὺς
μάλιστ' ἂν εἴη δημότης τε καὶ ξένος.
λόχοις δ' ἐνεστὼς ὥσπερ Ἀργεῖος γεγὼς
ἤμυνε χώρᾳ, χὠπότ' εὖ πράσσοι πόλις,
ἔχαιρε, λυπρῶς δ' ἔφερεν, εἴ τι δυστυχοῖ.

874 ἔσχ' ἐν Stob. fl. 95. 21 : ἔσχεν L P χθονί] πόλει Stobaeus 875 χρυσὸν L *p* : χρυσῶν P 875, 876 οὐδὲ τοὺς . . . παρέσχε χρημάτων πεισθεὶς Stob. fl. 46. 4 878 δ' Stobaeus : τ' L P πόλιν] τύχην Stobaeus 879 τοι κοὐδὲν *p* : τοί γ' οὐδὲν L : τί γ' οὐδὲν P : κατ' οὐδὲν Stobaeus πόλις] πέλει Stobaeus 880 κακῶς ἀκούειν Stobaeus 883 πρὸς τὸ] καὶ τὸ Fix 885 ἔχαιρε] fortasse ἔπαιζε 886 ἵππους τ' ὀχμάζων Herwerden 889 παῖς del. Dindorf, cl. Aesch. Sept. 547 890 ῥοαῖς plerique libri Σ Phoen. 1153 896 ἐφεστὼς Blomfield 898 δυστυχεῖ L P : corr. Heath

πολλοὺς δ' ἐραστὰς κἀπὸ θηλειῶν ὅσας
ἔχων ἐφρούρει μηδὲν ἐξαμαρτάνειν.
Τυδέως δ' ἔπαινον ἐν βραχεῖ θήσω μέγαν·
[οὐκ ἐν λόγοις ἦν λαμπρός, ἀλλ' ἐν ἀσπίδι
δεινὸς σοφιστής, πολλά τ' ἐξευρεῖν σοφά.]
[γνώμῃ δ' ἀδελφοῦ Μελεάγρου λελειμμένος,
ἴσον παρέσχεν ὄνομα διὰ τέχνης δορός,
εὑρὼν ἀκριβῆ μουσικὴν ἐν ἀσπίδι·]
φιλότιμον ἦθος πλούσιον, φρόνημα δὲ
ἐν τοῖσιν ἔργοις, οὐχὶ τοῖς λόγοις, ἴσον.
ἐκ τῶνδε μὴ θαύμαζε τῶν εἰρημένων,
Θησεῦ, πρὸ πύργων τούσδε τολμῆσαι θανεῖν.
τὸ γὰρ τραφῆναι μὴ κακῶς αἰδῶ φέρει·
αἰσχύνεται δὲ τἀγάθ' ἀσκήσας ἀνὴρ
κακὸς γενέσθαι πᾶς τις. ἡ δ' εὐανδρία
διδακτός, εἴπερ καὶ βρέφος διδάσκεται
λέγειν ἀκούειν θ' ὧν μάθησιν οὐκ ἔχει.
ἃ δ' ἂν μάθῃ τις, ταῦτα σῴζεσθαι φιλεῖ
πρὸς γῆρας. οὕτω παῖδας εὖ παιδεύετε.

Χο. ἰὼ τέκνον, δυστυχῆ σ'
ἔτρεφον, ἔφερον ὑφ' ἥπατος
πόνους ἐνεγκοῦσ' ἐν ὠδῖσι· καὶ
νῦν Ἅιδας τὸν ἐμὸν
ἔχει μόχθον ἀθλίας,
ἐγὼ δὲ γηροβοσκὸν οὐκ ἔχω, τεκοῦσ'
ἁ τάλαινα παῖδα.

899 ὅσας] πόθους Marchant: ὁ παῖς Wilamowitz vv. 901, 907, 908 citat Iohan. Damasc. ζ′ 2, vv. 902–909 omissis: trittographiam agnovit Bruhn, sc. 902, 903 = 904–906 = 907, 908 902 λαμπρός] δεινός Schol. Hom. Il. iv. 400 903 πολλά τ' ἐξευρεῖν σοφά (σοφός Toup) L P: τῶν ἀγυμνάστων σφαγεύς ex Numenio περὶ τῆς τῶν Ἀκαδημαικῶν κτλ. Wilamowitz 908 ἴσον L P (i.e. δίκαιον): ἔχων Iohannes 913 γενέσθαι L P: κεκλῆσθαι Iohannes ιγ′ 3 et Stob. fl. 1. 5 914 διδακτόν Stobaeus et Iohannes βρέφη Iohannes 915 λέγειν τ' ἀκούειν θ' ὧν μάθησις ἐν λόγῳ Iohannes 916 μάθοι L P τις] παῖς Valckenaer 917 πρὸς] εἰς Iohannes 923 γηρωβοσκὸν L P τεκοῦσ' ἁ Hermann: τεκοῦσα L P

Θη. καὶ μὴν τὸν Οἰκλέους γε γενναῖον τόκον
θεοὶ ζῶντ' ἀναρπάσαντες ἐς μυχοὺς χθονὸς
αὐτοῖς τεθρίπποις εὐλογοῦσιν ἐμφανῶς·
τὸν Οἰδίπου τε παῖδα, Πολυνείκην λέγω,
ἡμεῖς ἐπαινέσαντες οὐ ψευδοίμεθ' ἄν.
ξένος γὰρ ἦν μοι πρὶν λιπὼν Κάδμου πόλιν
φυγῇ πρὸς Ἄργος διαβαλεῖν αὐθαίρετος.
ἀλλ' οἶσθ' ὃ δρᾶσαι βούλομαι τούτων πέρι;
Αδ. οὐκ οἶδα πλὴν ἕν, σοῖσι πείθεσθαι λόγοις.
Θη. τὸν μὲν Διὸς πληγέντα Καπανέα πυρὶ . . . .
Αδ. ἦ χωρὶς ἱερὸν ὡς νεκρὸν θάψαι θέλεις;
Θη. ναί· τοὺς δέ γ' ἄλλους πάντας ἐν μιᾷ πυρᾷ.
Αδ. ποῦ δῆτα θήσεις μνῆμα τῷδε χωρίσας;
Θη. αὐτοῦ παρ' οἴκους τούσδε συμπήξας τάφον.
Αδ. οὗτος μὲν ἤδη δμωσὶν ἂν μέλοι πόνος.
Θη. ἡμῖν δέ γ' οἵδε· στειχέτω δ' ἄχθη νεκρῶν.
Αδ. ἴτ', ὦ τάλαιναι μητέρες, τέκνων πέλας.
Θη. ἥκιστ', Ἄδραστε, τοῦτο πρόσφορον λέγεις.
Αδ. πῶς; τὰς τεκούσας οὐ χρεὼν ψαῦσαι τέκνων;
Θη. ὄλοιντ' ἰδοῦσαι τούσδ' ἂν ἠλλοιωμένους.
Αδ. πικρὰ γὰρ ὄψις αἷμα κὠτειλαὶ νεκρῶν.
Θη. τί δῆτα λύπην ταῖσδε προσθεῖναι θέλεις;
Αδ. νικᾷς. μένειν χρὴ τλημόνως· λέγει γὰρ εὖ
Θησεύς· ὅταν δὲ τούσδε προσθῶμεν πυρί,
ὀστᾶ προσάξεσθ'. ὦ ταλαίπωροι βροτῶν,

925 Θη. Musgrave: Αδ. L P Οἰκλέους Brodaeus: ἰοκλέους L P 926 ἀφαρπάσαντες Paley ἐς hic L P non εἰς 928 τε] δὲ Hermann Πολυνείκη Elmsley 931 αὐθαιρέτῳ Wecklein 933–939 Thesei versus Adrasto tributi in L P, Adrasti Theseo: correxit Musgrave 937 ποῦ θήσεις δῆτα τῷδε μνῆμα χωρίσας L, sed corr., ut vid., ipse 938 οἴκους Reiske: οἰκτροὺς L P 939 οὗτος Reiske: αὐτὸς L P (recte: '*nemine iubente*,' Verrall) 940 Θη. notam om. L P: add. Musgrave 944 Θη. *p*: om. P: Αδ. L 945, 946 notas om. L P: add. Hermann 945 πικρὰ γὰρ ὄψις Reiske: πικραὶ γὰρ ὄψεις L P αἷμα κὠτειλαὶ νεκρῶν Toup: κἄμα (καὶ ἅμα ut vid. L) τῷ τέλει νεκρῷ L P 947 Αδ. notam om. L P, add. *p* χρή, τλήμονες Wilamowitz 949 βροτοί *p*

τί κτᾶσθε λόγχας καὶ κατ' ἀλλήλων φόνους
τίθεσθε; παύσασθ', ἀλλὰ λήξαντες πόνων
ἄστη φυλάσσεθ' ἥσυχοι μεθ' ἡσύχων.
σμικρὸν τὸ χρῆμα τοῦ βίου· τοῦτον δὲ χρὴ
ὡς ῥᾷστα καὶ μὴ σὺν πόνοις διεκπερᾶν.

Χο. — οὐκέτ' εὔτεκνος, οὐκέτ' εὔ- [στρ.
παις, οὐδ' εὐτυχίας μέτε-
στίν μοι κουροτόκοις ἐν 'Αργείαις·
οὐδ' Ἄρτεμις λοχία
προσφθέγξαιτ' ἂν τὰς ἀτέκνους.
δυσαίων δ' ὁ βίος,
πλαγκτὰ δ' ὡσεί τις νεφέλα
πνευμάτων ὑπὸ δυσχίμων ἀίσσω.

— ἑπτὰ ματέρες ἑπτὰ κού- [ἀντ.
ρους ἐγεινάμεθ' αἱ ταλαί-
πωροι κλεινοτάτους ἐν 'Αργείοις·
καὶ νῦν ἄπαις ἄτεκνος
γηράσκω δυστανοτάτως,
οὔτ' ἐν φθιμένοις
οὔτ' ἐν ζωοῖσιν †ἀριθμουμένη†,
χωρὶς δή τινα τῶνδ' ἔχουσα μοῖραν.

— ὑπολελειμμένα μοι δάκρυα·
μέλεα παιδὸς ἐν οἴκοις
κεῖται μνήματα, πένθιμοι
κουραὶ καὶ στέφανοι κόμας,

951 *παύσασθ'*] *μὴ δῆτ'* Wecklein 952 *ἄστυ* L P: corr. L[1], ut videtur, et *p* 955 *οὐκέτ'*] *οὐκ* primitus L 960 *δυσέων* P, corr. *p*: cf. v. 968 *βίος δὲ δυσαίων* Wilamowitz 962 *δυσχείμων* L P 963 *μ͂ρές* L P 967 *δυστηνότατος* L P: corr. Reiske et Elmsley 968 *φθιμένοισιν* L P (*τοῖς* praef. *lp*) 969 *ζῶσιν p* *ἀριθμουμένη* glossema: *κρινομένη* (immo *-ένα*) Reiske: fortasse, post Paleium, *οὐ ζωοῖς ἐναρίθμιος* 970 *τῶνδ'*] *τάνδ'* Elmsley *δ' εἴ τινα* Headlam 972 *μελέα* P (i. e. *μελέᾳ*): sine accentu L: corr. Hermann 974 *κἀστέφανοι κόμαι* Markland

⟨λοιβαί τε νεκύων φθιμένων,⟩
ἀοιδαί θ' ἃς χρυσοκόμας
Ἀπόλλων οὐκ ἐνδέχεται·
γόοισι δ' ὀρθρευομένα
δάκρυσι νοτερὸν ἀεὶ πέπλων
πρὸς στέρνῳ πτύχα τέγξω.

— καὶ μὴν θαλάμας τάσδ' ἐσορῶ δὴ
Καπανέως ἤδη τύμβον θ' ἱερὸν
μελάθρων τ' ἐκτὸς
Θησέως ἀναθήματα νεκροῖς,
κλεινήν τ' ἄλοχον τοῦ καπφθιμένου
τοῦδε κεραυνῷ πέλας Εὐάδνην,
ἣν Ἶφις ἄναξ παῖδα φυτεύει.
τί ποτ' αἰθερίαν ἕστηκε πέτραν,
ἢ τῶνδε δόμων ὑπερακρίζει,
τήνδ' ἐμβαίνουσα κέλευθον;

ΕΥΑΔΝΗ

τί φέγγος, τίν' αἴγλαν [στρ.
ἐδίφρευε τόθ' ἅλιος
σελάνα τε κατ' αἰθέρα,
†λαμπάδ' ἵν' ὠκυθόαι νύμφαι†,
ἱππεύουσα δι' ὀρφναίας,
ἁνίκα ⟨γάμων⟩ γάμων

ante 975 inseruit Markland verba a Plutarcho Moral. p. 394 B servata: *εἰκότως οὖν Εὐριπίδης εἶπεν· λοιβαὶ νεκύων φθιμένων ἀοιδαὶ ἃς ὁ χρυσοκόμας Ἀπόλλων οὐκ ἐνδέχεται*: *λοιβαί τε* Hermann   975 *θ' ἃς* Markland: *τὰς* L P   977 *γόοισιν δ'* Hermann   978 *νοτρὸν* L P   979 *προστέρνων* Headlam   980, 981 *τάσδ' ἐσορῶμεν* Blomfield: aut *δὴ* aut *ἤδη* spurium   982 *μελάθρων ἐκτός, Θησέως τ'* Wecklein   984 *καταφθιμένου* L P (*κατα-* per compendium L): corr. Elmsley   991 *ἐδιφρεύετο τάλας* L P: corr. Matthiae: ominosum nimirum erat, simul videri Solem et Lunam   993 *λάμπαι δ' ὠκυθόαι νιν ἀμφ⟨ιππεύουσι⟩* Hermann: *αἰθέρ', ἁ λαμπάδ' ὠκυθόαν ἄνυμφ'* Headlam   994 *ἱππεύουσι* L P: corr. Hartung   *δι' ὄρφνας* Hermann: cf. v. antistroph.   995 *ἁνίκα* L: *ἡνίκα* P   *γάμων* addidi: *ἀνίκ' ⟨αἰνογάμων⟩ γάμων* M. Haupt: cf. v. antistroph.

τῶν ἐμῶν πόλις Ἄργους
ἀοιδάς, εὐδαιμονίας,
ἐπύργωσε καὶ γαμέτα
χαλκεοτευχοῦς, αἰαῖ, Καπανέως.
πρός σ' ἔβαν δρομὰς ἐξ ἐμῶν
οἴκων ἐκβακχευσαμένα,
πυρᾶς φῶς τάφον τε
βατεύσουσα τὸν αὐτόν,
ἐς Ἅιδαν καταλύσουσ' ἔμμοχθον
βίοτον αἰῶνός τε πόνους·
ἥδιστος γάρ τοι θάνατος
συνθνῄσκειν θνῄσκουσι φίλοις,
εἰ δαίμων τάδε κραίνοι.

Χο. καὶ μὴν ὁρᾷς τήνδ' ἧς ἐφέστηκας πέλας
πυράν, Διὸς θησαυρόν, ἔνθ' ἔνεστι σὸς
πόσις δαμασθεὶς λαμπάσιν κεραυνίοις.

Ευ. ὁρῶ δὴ τελευτάν, [ἀντ.
ἵν' ἕστακα· τύχα δέ μοι
ξυνάπτοι ποδός· ἀλλὰ τᾶς
εὐκλείας χάριν ἔνθεν ὁρ-
μάσω τᾶσδ' ἀπὸ πέτρας πη-
δήσασα πυρὸς ἔσω,
σῶμά τ' αἴθοπι φλογμῷ
πόσει συμμείξασα, φίλον

997 ἀοιδαῖς Musgrave 999 αἰαῖ scripsi: τε L P (= ἐέ) 1000 πρός σ' ἔβαν Hermann: προσέβαν L P 1002 πυρᾶς Bothe: πυρὸς L P post φῶς habent καθέξουσα L P: del. Hermann 1002, 1003 τάφον τ' ἐμβατεύσουσα Kirchhoff: ματεύουσα Hermann: fortasse μάτευσα cf. 1026 et El. 448 1004 ἄϊδαν L P 1008 εἰ δαίμων L: εὐδαίμων P 1009 πέλας Canter: πύλας L P 1010 Διὸς] δρυὸς Wieseler θησαυρόν L p: θησαυρός P ἔνθ' ἐστὶ L P: ἔνθέν ἐστι l p: corr. Canter 1013 ἵν' Reiske: ἣν L P 1014 ξυνάπτοι scripsi: ξυνάπτει L P τᾶς] τῆς L P (ποδὸς ἅλματι· Hermann) 1015 χάρισιν P 1020 φίλῳ Wecklein

χρῶτα χρωτὶ πέλας θεμένα,
Φερσεφονείας ἥξω θαλάμους,
σὲ τὸν θανόντ᾽ οὔποτ᾽ ἐμᾷ
προδοῦσα ψυχᾷ κατὰ γᾶς.
ἴτω φῶς γάμοι τε·
ἴθ᾽ αἴτινες εὐναὶ
δικαίων ὑμεναίων ἐν Ἄργει
φανῶσιν τέκνοις· ὅσιος δ᾽
⟨ὅσιος⟩ εὐναῖος γαμέτας
συντηχθεὶς αὔραις ἀδόλοις
γενναίας [ψυχᾶς] ἀλόχοιο.

Χο. καὶ μὴν ὅδ᾽ αὐτὸς σὸς πατὴρ βαίνει πέλας
γεραιὸς Ἶφις ἐς νεωτέρους λόγους,
οὓς οὐ κατειδὼς πρόσθεν ἀλγήσει κλύων.

ΙΦΙΣ

ὦ δυστάλαιναι, δυστάλας δ᾽ ἐγὼ γέρων,
ἥκω διπλοῦν πένθημ᾽ ὁμαιμόνων ἔχων,
τὸν μὲν θανόντα παῖδα Καδμείων δορὶ
Ἐτέοκλον ἐς γῆν πατρίδα ναυσθλώσων νεκρόν,
ζητῶν τ᾽ ἐμὴν παῖδ᾽, ἣ δόμων ἐξώπιος
βέβηκε πηδήσασα Καπανέως δάμαρ,
θανεῖν ἐρῶσα σὺν πόσει. χρόνον μὲν οὖν
τὸν πρόσθ᾽ ἐφρουρεῖτ᾽ ἐν δόμοις· ἐπεὶ δ᾽ ἐγὼ
φυλακὰς ἀνῆκα τοῖς παρεστῶσιν κακοῖς,
βέβηκεν. ἀλλὰ τῇδέ νιν δοξάζομεν

1021 πέλας χρῶτα χρῷ Hartung 1025–1030 corrupti 1025 τε *lp*: τ᾽ L P 1026 ἴθ᾽ αἴτινες R. Ellis: εἴθε τινὲς L P: cf. not. ad 1003 1027 Fortasse ἐναργεῖς vel ἔνδοξοι 1028 τέκνοισιν L P 1028, 1029 ὅσιος δ᾽ ὅσιος post Hauptium scripsi: ὁ σὸς δ᾽ P et in rasura *l*: L non legibilis 1030 ψυχὰς (sic) ἀλόχῳ L P: ἀλόχοιο, omisso ψυχὰς, Wilamowitz 1034 δυστάλαινα L P: corr. Markland 1035 πένθιμον δαιμόνων L P: corr. Kirchhoff 1036, 1038 vix sani 1036 δορὶ] γρ. χθονὶ *p* 1037 γῆν Hermann: τὴν L P 1038 τ᾽] δ᾽ Reiske 1039 βέβηκε] λέληθε Wilamowitz

μάλιστ᾽ ἂν εἶναι· φράζετ᾽ εἰ κατείδετε.
Ευ. τί τάσδ᾽ ἐρωτᾷς; ἥδ᾽ ἐγὼ πέτρας ἔπι
ὄρνις τις ὡσεὶ Καπανέως ὑπὲρ πυρᾶς
δύστηνον αἰώρημα κουφίζω, πάτερ.
Ιφ. τέκνον, τίς αὔρα; τίς στόλος; τίνος χάριν
δόμων ὑπεκβᾶσ᾽ ἦλθες ἐς τήνδε χθόνα;
Ευ. ὀργὴν λάβοις ἂν τῶν ἐμῶν βουλευμάτων
κλύων· ἀκοῦσαι δ᾽ οὔ σε βούλομαι, πάτερ.
Ιφ. τί δ᾽; οὐ δίκαιον πατέρα τὸν σὸν εἰδέναι;
Ευ. κριτὴς ἂν εἴης οὐ σοφός γνώμης ἐμῆς.
Ιφ. σκευῇ δὲ τῇδε τοῦ χάριν κοσμεῖς δέμας;
Ευ. θέλει τι κλεινὸν οὗτος ὁ στολμός, πάτερ.
Ιφ. ὡς οὐκ ἐπ᾽ ἀνδρὶ πένθιμος πρέπεις ὁρᾶν.
Ευ. ἐς γάρ τι πρᾶγμα νεοχμὸν ἐσκευάσμεθα.
Ιφ. κἄπειτα τύμβῳ καὶ πυρᾷ φαίνῃ πέλας;
Ευ. ἐνταῦθα γὰρ δὴ καλλίνικος ἔρχομαι.
Ιφ. νικῶσα νίκην τίνα; μαθεῖν χρῄζω σέθεν.
Ευ. πάσας γυναῖκας ἃς δέδορκεν ἥλιος.
Ιφ. ἔργοις Ἀθάνας ἢ φρενῶν εὐβουλίᾳ;
Ευ. ἀρετῇ· πόσει γὰρ συνθανοῦσα κείσομαι.
Ιφ. τί φῄς; τί τοῦτ᾽ αἴνιγμα σημαίνεις σαθρόν;
Ευ. ᾄσσω θανόντος Καπανέως τήνδ᾽ ἐς πυράν.
Ιφ. ὦ θύγατερ, οὐ μὴ μῦθον ἐς πολλοὺς ἐρεῖς.
Ευ. τοῦτ᾽ αὐτὸ χρῄζω, πάντας Ἀργείους μαθεῖν.
Ιφ. ἀλλ᾽ οὐδέ τοί σοι πείσομαι δρώσῃ τάδε.
Ευ. ὅμοιον· οὐ γὰρ μὴ κίχῃς μ᾽ ἑλὼν χερί.
καὶ δὴ παρεῖται σῶμα—σοὶ μὲν οὐ φίλον,
ἡμῖν δὲ καὶ τῷ συμπυρουμένῳ πόσει.
Χο. ἰώ, γύναι, δεινὸν ἔργον ἐξειργάσω.

1044 *κατείδετε* Elmsley : *κατοίδατε* L P 1049 *δόμων* apogr. Paris : *δόμον* L : *δόμον γ᾽* L² P *ὑπεκβᾶσ᾽* Kirchhoff : *ὑπερβᾶσ᾽* L P : cf. Med. 382 1050 *ὀργὴν* Reiske : *ὁρμὴν* L P, fortasse recte 1055 *καινὸν* Porson *στολμός* Markland : *στόλος* L P 1056 *πενθίμῳ πρέπει σ᾽* L P : corr. Markland 1058 *τύμβου καὶ πυρᾶς* Markland 1066 *ἐς* Porson : *ἐπὶ* L P 1068 *τοι σοὐφήσομαι* Herwerden

Ιφ. ἀπωλόμην δύστηνος, Ἀργείων κόραι.
Χο. ἒ ἔ, σχέτλια τάδε παθών,
τὸ πάντολμον ἔργον ὄψῃ τάλας.
Ιφ. οὐκ ἄν τιν' εὕροιτ' ἄλλον ἀθλιώτερον.
Χο. ἰὼ τάλας·
μετέλαχες τύχας Οἰδιπόδα, γέρον,
μέρος καὶ σὺ ⟨καὶ⟩ πόλις ἐμὰ τλάμων.
Ιφ. οἴμοι· τί δὴ βροτοῖσιν οὐκ ἔστιν τόδε,
νέους δὶς εἶναι καὶ γέροντας αὖ πάλιν;
ἀλλ' ἐν δόμοις μὲν ἤν τι μὴ καλῶς ἔχῃ,
γνώμαισιν ὑστέραισιν ἐξορθούμεθα,
αἰῶνα δ' οὐκ ἔξεστιν. εἰ δ' ἦμεν νέοι
δὶς καὶ γέροντες, εἴ τις ἐξημάρτανε,
διπλοῦ βίου λαχόντες ἐξωρθούμεθ' ἄν.
ἐγὼ γὰρ ἄλλους εἰσορῶν τεκνουμένους
παίδων ἐραστὴς ἦ πόθῳ τ' ἀπωλλύμην.
†εἰ δ' ἐς τόδ' ἦλθον κἀξεπειράθην τέκνων
οἷον στέρεσθαι πατέρα γίγνεται τέκνων,
οὐκ ἄν ποτ' ἐς τόδ' ἦλθον εἰς ὃ νῦν κακόν·†
ὅστις φυτεύσας καὶ νεανίαν τεκὼν
ἄριστον, εἶτα τοῦδε νῦν στερίσκομαι.
εἶέν· τί δὴ χρὴ τὸν ταλαίπωρόν με δρᾶν;
στείχειν πρὸς οἴκους; κᾆτ' ἐρημίαν ἴδω
πολλῶν μελάθρων, ἀπορίαν τ' ἐμῷ βίῳ;
ἢ πρὸς μέλαθρα τοῦδε Καπανέως μόλω;
ἥδιστα πρίν γε δῆθ', ὅτ' ἦν παῖς ἥδε μοι.
ἀλλ' οὐκέτ' ἔστιν, ἥ γ' ἐμὴν γενειάδα

1076 ἀθλιώτατον L P: corr. *p* 1079 καὶ add. Hermann 1082 δόμοις] cf. Hip. 468: νόμοις Nauck 1086 διπλοῦν βίον Wecklein 1088 παίδων τ' P ἦν L P 1089 εἰ δ' εὖ τόδ' ᾔδη M. Haupt τέκνων] πάρος vel τότε Elmsley 1092, 1093 φυτεύσας τήνδε καὶ νεανίαν | τεκὼν ἄριστον, εἶτα νῦν στερίσκομαι Gilbert: lacunam post φυτεύσας Wecklein 1093 τοῦδε] τοῖνδε Camper 1096 πολλὴν Reiske 1098 δῆθ' ὅτ' Canter: δήποτ' L P

προσῆγετ᾽ αἰεὶ στόματι καὶ κάρα τόδε
κατεῖχε χειρί· πατρὶ δ᾽ οὐδὲν †ἥδιον†
γέροντι θυγατρός· ἀρσένων δὲ μείζονες
ψυχαί, γλυκεῖαι δ᾽ ἧσσον ἐς θωπεύματα.
οὐχ ὡς τάχιστα δῆτά μ᾽ ἄξετ᾽ ἐς δόμους;
σκότῳ δὲ δώσετ᾽· ἔνθ᾽ ἀσιτίαις ἐμὸν
δέμας γεραιὸν συντακεὶς ἀποφθερῶ.
τί μ᾽ ὠφελήσει παιδὸς ὀστέων θιγεῖν;
ὦ δυσπάλαιστον γῆρας, ὡς μισῶ σ᾽ ἔχων,
μισῶ δ᾽ ὅσοι χρῄζουσιν ἐκτείνειν βίον,
βρωτοῖσι καὶ ποτοῖσι καὶ μαγεύμασι
παρεκτρέποντες ὀχετὸν ὥστε μὴ θανεῖν·
οὓς χρῆν, ἐπειδὰν μηδὲν ὠφελῶσι γῆν,
θανόντας ἔρρειν κἀκποδὼν εἶναι νέοις.

Χο. — ἰὼ ⟨ἰώ·⟩
τάδε δὴ παίδων †καὶ δὴ† φθιμένων
ὀστᾶ φέρεται. λάβετ᾽, ἀμφίπολοι,
γραίας ἀμενοῦς—οὐ γὰρ ἔνεστιν
ῥώμη παίδων ὑπὸ πένθους—
πολλοῦ τε χρόνου ζώσης μέτρα δὴ
καταλειβομένης τ᾽ ἄλγεσι πολλοῖς.
τί γὰρ ἂν μεῖζον τοῦδ᾽ ἔτι θνητοῖς
πάθος ἐξεύροις
ἢ τέκνα θανόντ᾽ ἐσιδέσθαι;

1101 *χειρί l P* (*χ*ρί* L): *χερσίν· οὐδὲν ἥδιον πατρὶ* Burney *ἥδιον*] *ἄξιον* Nauck 1105 *δὲ*] *τε* Markland, deleto post *δόμους* puncto 1110 sic Plut. Mor. p. 110 C: *νώτοισι καὶ στρώμναισι καὶ μαντεύμασιν* L P: *σίτοισι καὶ ποτοῖσι καὶ μαγγανεύμασι* Marc. Antonin. vii. 51 1112 *ἐπειδὰν* L P et Plutarchus: *ἐπειδὴ* Elmsley *ὠφελῶσι γῆν* Plutarchus: *ὠφέλουν πόλιν* L P, *γρ. πάλιν* L² 1114 *Χο.*] notam om. L P: *λείπει πρόσωπον* L in marg. *ἰώ* iteravit Hermann *καὶ δὴ*] Fortasse *παισὶ*: cf. 1123: *καὶ μὴν παίδων τάδε δὴ* Wilamowitz 1115 *φέρεται* Scaliger: *φέρετε* L P 1116 *ἀ*μενοῦς* L: *ἀσμένους* P 1118 lectio dubia *τε* Reiske: *δὲ l*: *δὴ* L P *ζώσης* L: *σώζεις* P *μέτρα* Musgrave: *μέτα* L P 1119 *καταλειβομένας* L P 1120 *θνατοῖς* L P

ΠΑΙΔΕΣ

— φέρω φέρω, [στρ.
τάλαινα μᾶτερ, ἐκ πυρὸς πατρὸς μέλη,
βάρος μὲν οὐκ ἀβριθὲς ἀλγέων ὕπερ,
ἐν δ' ὀλίγῳ τἀμὰ πάντα συνθείς.

Χο. — ἰὼ ἰώ,
πᾶ φέρεις δάκρυα φίλᾳ
ματρὶ τῶν ὀλωλότων;
σποδοῦ τε πλῆθος ὀλίγον ἀντὶ σωμάτων
εὐδοκίμων δήποτ' ἐν Μυκήναις;

Πα. — ἄπαις, ἄπαις· [ἀντ.
ἐγὼ δ' ἔρημος ἀθλίου πατρὸς τάλας
ἔρημον οἶκον ὀρφανεύσομαι λαβών,
οὐ πατρὸς ἐν χερσὶ τοῦ τεκόντος.

Χο. — ἰὼ ἰώ·
ποῦ δὲ πόνος ἐμῶν τέκνων,
ποῦ λοχευμάτων χάρις;
τροφαί τε ματρὸς ἄυπνά τ' ὀμμάτων τέλη,
καὶ φίλιαι προσβολαὶ προσώπων;

Πα. — βεβᾶσιν, οὐκέτ' εἰσίν· οἴμοι πάτερ· [στρ.
βεβᾶσιν. Χο. αἰθὴρ ἔχει νιν ἤδη,
πυρὸς τετακότας σποδῷ·

1123 Nulla nota in L P 1123–1163 Notam Χο. ante v. 1127 habent L P, notam Αδ. v. 1145 ante εἰ γὰρ L; tum nulla nomina, paucas lineolas et prave dispositas: scilicet vv. 1132, 1135 ante ἰὼ, 1139, 1148, 1157, 1161, 1163 lineolas praef. L: vv. 1135 ante ἰὼ, 1157 et, ut videtur, 1162 P: notas παῖς, ἡμιχ. Εὐάδνη (1143, 1153, 1161) et Ἶφις (1145 ante εἰ γάρ, 1159, 1163) induxit primus *p*: post Musgravium Hermannum Kirchhoffium alios notas ex arbitrio disposui 1124 πυρᾶς Markland 1125 ὕπο Markland 1128 πᾶ] παῖ Reiske φέρεις δάκρυα] δάκρυα φέρεις *p* φίλαι L P: φίλα *p* 1133 λαβών] λαχών Kirchhoff 1135 ἐμῶν τόκων Elmsley: ἐμὸς τέκνων Wilamowitz 1136 ποῦ λοχευμάτων Musgrave: πολυχευμάτων L P: ποῦ νυχευμάτων *l p* 1137 μρ̃s L P: μαστῶν Markland 1139 εἰσίν· οἴμοι πάτερ· Wilamowitz: εἰσί μοι π̃ερ L P 1140 notam Χο. addidi hic et v. 1147 αἴθηρ δ' L: corr. L[2]

ποτανοὶ δ' ἤνυσαν τὸν Ἅιδαν.
Πα. — πάτερ, μῶν σῶν κλύεις τέκνων γόους;
ἆρ' ἀσπιδοῦχος ἔτι ποτ' ἀντιτάσσομαι
σὸν φόνον—εἰ γὰρ γένοιτο—τεκνῶν;

Πα. — ἔτ' ἂν θεοῦ θέλοντος ἔλθοι δίκα [ἀντ.
πατρῷος· Χο. οὔπω κακὸν τόδ' εὕδει.
αἰαῖ γόων· ἅλις τύχας,
ἅλις δ' ἀλγέων ἐμοὶ πάρεστι.
Πα. — ἔτ' Ἀσωποῦ με δέξεται γάνος
χαλκέοις ἐν ὅπλοις Δαναϊδῶν στρατηλάταν,
τοῦ φθιμένου πατρὸς ἐκδικαστάν.

Πα. — ἔτ' εἰσορᾶν σε, πάτερ, ἐπ' ὀμμάτων δοκῶ . . . [στρ.
Χο. — φίλον φίλημα παρὰ γένυν τιθέντα σόν.
Πα. — λόγων δὲ παρακέλευσμα σῶν
ἀέρι φερόμενον οἴχεται.
Χο. — δυοῖν δ' ἄχη, ματρί τ' ἔλιπεν—
σέ τ' οὔποτ' ἄλγη πατρῷα λείψει.

Πα. — ἔχω τοσόνδε βάρος ὅσον μ' ἀπώλεσεν. [ἀντ.
Χο. — φέρ', ἀμφὶ μαστὸν ὑποβάλω ⟨φίλαν⟩ σποδόν.
Πα. — ἔκλαυσα τόδε κλύων ἔπος
στυγνότατον· ἔθιγέ μου φρενῶν.

1142 *αἴδαν* L P 1143 *μῶν* Nauck: *σὺ μὲν* L P *σοῦ . . . τέκνου* Heimsoeth: vide ad v. 1145 *γόους*] *λόγους* P 1144 *ἀντιτείσεται* post Canterum Kirchhoff: v. ad 1145 1145 ante *εἰ γὰρ* notam Αδ. L: Ιφ. *p* *τεκνῶν* scripsi: (‘*procreare faciens, sc. alias mortes*’) cf. Heracl. 7, et A. Ag. 752: *τέκνον* L P, quo servato vv. 1143–1145 et 1150–1152 Choro tribuit Kirchhoff: tum necesse erit *ἀντιτείσεται* et *Ἀσωποῦ σε* et *τέκνου . . . σοῦ* legere 1146 *ἔτ' ἂν* Musgrave: *ὅταν* L P 1148 *αἶ αἶ* L P: *ἅλις* Dobree *τύχας*] *δύας* Nauck 1149 *δ'* om. L P: add. Porson *ἐμοὶ* Hermann: *μοι* L P 1150 *ἔτ' Ἀσωποῦ* Elmsley: *στασωποῦ* L P 1151 *ἐν* om. L P: add. Markland *στρατηλατῶν* L P: corr. Heath 1152 *ἐκδικαστᾶν* L P 1157 *δυεῖν* L P, corr. *lp* *ματέρι τ' ἔλιπες* L P: corr. Heimsoeth 1160 *φέρε* L deest iambus: ex. gr. supplevi: *σποδὸν τέκνου* Hermann

Χο. — ὦ τέκνον, ἔβας· οὐκέτι φίλον
φίλας ἄγαλμ' ὄψομαί σε ματρός.

Θη. Ἄδραστε καὶ γυναῖκες Ἀργεῖαι γένος,
ὁρᾶτε παῖδας τούσδ' ἔχοντας ἐν χεροῖν
πατέρων ἀρίστων σώμαθ' ὧν ἀνειλόμην·
τούτοις ἐγώ σφε καὶ πόλις δωρούμεθα.
ὑμᾶς δὲ τῶνδε χρὴ χάριν μεμνημένους
σῴζειν, ὁρῶντας ὧν ἐκύρσατ' ἐξ ἐμοῦ,
παισίν θ' ὑπειπεῖν τούσδε τοὺς αὐτοὺς λόγους,
τιμᾶν πόλιν τήνδ', ἐκ τέκνων ἀεὶ τέκνοις
μνήμην παραγγέλλοντας ὧν ἐκύρσατε.
Ζεὺς δὲ ξυνίστωρ οἵ τ' ἐν οὐρανῷ θεοὶ
οἵων ὑφ' ἡμῶν στείχετ' ἠξιωμένοι.
Αδ. Θησεῦ, ξύνισμεν πάνθ' ὅσ' Ἀργείαν χθόνα
δέδρακας ἐσθλὰ δεομένην εὐεργετῶν,
χάριν τ' ἀγήρων ἕξομεν· γενναῖα γὰρ
παθόντες ὑμᾶς ἀντιδρᾶν ὀφείλομεν.
Θη. τί δῆτ' ἔθ' ὑμῖν ἄλλ' ὑπουργῆσαί με χρή;
Αδ. χαῖρ'· ἄξιος γὰρ καὶ σὺ καὶ πόλις σέθεν.
Θη. ἔσται τάδ'· ἀλλὰ καὶ σὺ τῶν αὐτῶν τύχοις.

ΑΘΗΝΑ

ἄκουε, Θησεῦ, τούσδ' Ἀθηναίας λόγους,
ἃ χρή σε δρᾶσαι, δρῶντα δ' ὠφελεῖν τάδε.
μὴ δῷς τάδ' ὀστᾶ τοῖσδ' ἐς Ἀργείαν χθόνα
παισὶν κομίζειν ῥᾳδίως οὕτω μεθείς,
ἀλλ' ἀντὶ τῶν σῶν καὶ πόλεως μοχθημάτων
πρῶτον λάβ' ὅρκον. τόνδε δ' ὀμνύναι χρεὼν

1164 φίλας Musgrave: φίλος L P σε μητρός L: σῆς μητρός P 1168 σφε Elmsley: σε L P 1171 παισίν θ' ὑπειπεῖν Reiske: πᾶσιν θ' ὑπεῖπον L P 1176 ἀργείων P 1180 δῆτ' ἔθ' Elmsley: δήποθ' L P 1182 ἔστω Lenting 1184 τάδε] τὰ σὰ Musgrave 1186 οὕτως L P, corr. *p* 1187 post h. v. intervenit in L Baccharum pars (1–775), tum sequitur finis huius fabulae: ζήτει τὸ λοιπὸν μετὰ ὀκτὼ φυλλά in marg. inf. add. *l*

Ἄδραστον· οὗτος κύριος, τύραννος ὤν,
πάσης ὑπὲρ γῆς Δαναΐδῶν ὁρκωμοτεῖν.
ὁ δ' ὅρκος ἔσται, μήποτ' Ἀργείους χθόνα
ἐς τήνδ' ἐποίσειν πολέμιον παντευχίαν,
ἄλλων τ' ἰόντων ἐμποδὼν θήσειν δόρυ.
ἢν δ' ὅρκον ἐκλιπόντες ἔλθωσιν, πάλιν
κακῶς ὀλέσθαι πρόστρεπ' Ἀργείων χθόνα.
  ἐν ᾧ δὲ τέμνειν σφάγια χρή σ', ἄκουέ μου.
ἔστιν τρίπους σοι χαλκόπους ἔσω δόμων,
ὃν Ἰλίου ποτ' ἐξαναστήσας βάθρα
σπουδὴν ἐπ' ἄλλην Ἡρακλῆς ὁρμώμενος
στῆσαί σ' ἐφεῖτο Πυθικὴν πρὸς ἐσχάραν.
ἐν τῷδε λαιμοὺς τρεῖς τριῶν μήλων τεμὼν
ἔγγραψον ὅρκους τρίποδος ἐν κοίλῳ κύτει,
κἄπειτα σῴζειν θεῷ δὸς ᾧ Δελφῶν μέλει,
μνημεῖά θ' ὅρκων μαρτύρημά θ' Ἑλλάδι.
ᾗ δ' ἂν διοίξῃς σφάγια καὶ τρώσῃς φόνον
ὀξύστομον μάχαιραν ἐς γαίας μυχοὺς
κρύψον παρ' αὐτὰς ἑπτὰ πυρκαιὰς νεκρῶν·
φόβον γὰρ αὐτοῖς, ἤν ποτ' ἔλθωσιν πόλιν,
δειχθεῖσα θήσει καὶ κακὸν νόστον πάλιν.
δράσας δὲ ταῦτα πέμπε γῆς ἔξω νεκρούς.
τεμένη δ', ἵν' αὐτῶν σώμαθ' ἡγνίσθη πυρί,
μέθες παρ' αὐτὴν τρίοδον Ἰσθμίας θεοῦ·
  σοὶ μὲν τάδ' εἶπον· παισὶ δ' Ἀργείων λέγω·
πορθήσεθ' ἡβήσαντες Ἰσμηνοῦ πόλιν,
πατέρων θανόντων ἐκδικάζοντες φόνον,

1189 *τύραννος*] *οὗτος τύραννος*, tum *οὗτος* circulo inclusus L : *** *τύραννος* P   1190 *ὁρκωμοτῶν* L P : corr. *p*   1191 *ἔσται*] *ἔστω* apogr. Paris.   1194 , *πάλιν* scripsi : *πόλιν*, L P : *ποτε*, Wilamowitz : cf. 1209 et Bac. 1337   1196 *χρὴ σφάγιά σ'* L P : traiecit Elmsley   1200 *σ'* Reiske : *γ'* L P   *πρὸς*] *παρ'* Lenting   1208 *πόλιν*] Fortasse *ἔλθωσιν, πυρὰ* : *πέλας* nescio quis   1211 *ἁγνισθῇ* L P: corr. Heath   1212 *Ἰσθμίαν θεῷ* Tyrwhitt : *Ἰσθμίας ὅδου* Hermann   1214 *πορθήσαθ'* L P : corr. *p*

σύ τ' ἀντὶ πατρός, Αἰγιαλεῦ, στρατηλάτης
νέος καταστάς, παῖς τ' ἀπ' Αἰτωλῶν μολὼν
Τυδέως, ὃν ὠνόμαζε Διομήδην πατήρ.
ἀλλ' οὐ φθάνειν χρὴ συσκιάζοντας γένυν
καὶ χαλκοπληθῆ Δαναϊδῶν ὁρμᾶν στρατὸν
ἑπτάστολον πύργωμα Καδμείων ἔπι·
πικροὶ γὰρ αὐτοῖς ἥξετ', ἐκτεθραμμένοι
σκύμνοι λεόντων, πόλεος ἐκπορθήτορες.
κοὐκ ἔστιν ἄλλως· Ἔκγονοι δ' ἀν' Ἑλλάδα
κληθέντες ᾠδὰς ὑστέροισι θήσετε·
τοῖον στράτευμα σὺν θεῷ πορεύσετε.

Θη. δέσποιν' Ἀθάνα, πείσομαι λόγοισι σοῖς·
σὺ γάρ μ' ἀνορθοῖς, ὥστε μὴ 'ξαμαρτάνειν·
καὶ τόνδ' ἐν ὅρκοις ζεύξομαι· μόνον σύ με
ἐς ὀρθὸν ἵστη· σοῦ γὰρ εὐμενοῦς πόλει
οὔσης τὸ λοιπὸν ἀσφαλῶς οἰκήσομεν.

Χο. στείχωμεν, Ἄδρασθ', ὅρκια δῶμεν
τῷδ' ἀνδρὶ πόλει τ'· ἄξια δ' ἡμῖν
προμεμοχθήκασι σέβεσθαι.

1218 Διομήδη Elmsley 1219 φθάνειν Brodaeus: φθονεῖν L P 1219, 1220 ἀλλὰ φθάνειν χρὴ . . . ἢ χαλκοπληθῆ Wecklein 1221 ἑπτάστομον Heath 1223 πόλεως L P, corr. *p* 1224 Ἐπίγονοι Brodaeus Subscriptionem om. L P: εὐριπίδου ἱκέτιδες *l*. Ceterum cf. Hesychii glossam ἀναδρομαί· αὐξήσεις, βλαστήσεις. Εὐριπίδης Ἱκέτισιν Ὑψιπύλῃ: quae aut in Hypsipyle petenda est aut fortasse ex προσέβαν δρομὰς v. 1000, de quo cogitavit Markland, errore orta

ΗΡΑΚΛΗΣ

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΗΡΑΚΛΕΟΥΣ

Ἡρακλῆς γήμας Μεγάραν τὴν Κρέοντος παῖδας ἐξ αὐτῆς ἐγέννησε . . . καταλιπὼν δὲ τούτους ἐν ταῖς Θήβαις αὐτὸς εἰς Ἄργος ἦλθεν Εὐρυσθεῖ τοὺς ἄθλους ἐκπονήσων. πάντων δὲ περιγενόμενος ἐπὶ πᾶσιν εἰς Ἅιδου κατῆλθεν καὶ πολὺν ἐκεῖ διατρίψας χρόνον δόξαν ἀπέλιπε παρὰ τοῖς ζῶσιν ὡς εἴη τεθνηκώς. στασιάσαντες δὲ οἱ Θηβαῖοι πρὸς τὸν δυνάστην Κρέοντα, Λύκον ἐκ τῆς Εὐβοίας κατήγαγον . . .

Argumentum et personarum indicem habent L P   1 post ἐγέννησε nomina liberorum periisse monuit Wilamowitz, cl. Σ Pind. Isthm. 4. 104

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ

Αμφιτρυων
Μεγαρα
Χορος
Λυκος
Ηρακλης
Ιρις
Λυσσα
Αγγελος
Θησευς

Χορός om. L P *Ἡρακλῆς* post *ἄγγελος* L P *ἄγγελος*] *θεράπων* Wecklein *Θησσεύς* L P

Acta incertum quo tempore: fortasse circa annos 423–420: certe propius a Supplicibus quam a Troadibus. Vide Wilamowitz *Herakles*, I². 134 sqq. Codices L P: nulla scholia

ΗΡΑΚΛΗΣ

ΑΜΦΙΤΡΥΩΝ

Τίς τὸν Διὸς σύλλεκτρον οὐκ οἶδεν βροτῶν,
Ἀργεῖον Ἀμφιτρύων᾽, ὃν Ἀλκαῖός ποτε
ἔτιχθ᾽ ὁ Περσέως, πατέρα τόνδ᾽ Ἡρακλέους;
ὃς τάσδε Θήβας ἔσχον, ἔνθ᾽ ὁ γηγενὴς
σπαρτῶν στάχυς ἔβλαστεν, ὧν γένους Ἄρης
ἔσωσ᾽ ἀριθμὸν ὀλίγον, οἳ Κάδμου πόλιν
τεκνοῦσι παίδων παισίν. ἔνθεν ἐξέφυ
Κρέων Μενοικέως παῖς, ἄναξ τῆσδε χθονός.
Κρέων δὲ Μεγάρας τῆσδε γίγνεται πατήρ,
ἣν πάντες ὑμεναίοισι Καδμεῖοί ποτε
λωτῷ συνηλάλαξαν, ἡνίκ᾽ εἰς ἐμοὺς
δόμους ὁ κλεινὸς Ἡρακλῆς νιν ἤγετο.
λιπὼν δὲ Θήβας, οὗ κατῳκίσθην ἐγώ,
Μεγάραν τε τήνδε πενθερούς τε παῖς ἐμὸς
Ἀργεῖα τείχη καὶ Κυκλωπίαν πόλιν
ὠρέξατ᾽ οἰκεῖν, ἣν ἐγὼ φεύγω κτανὼν
Ἠλεκτρύωνα· συμφορὰς δὲ τὰς ἐμὰς
ἐξευμαρίζων καὶ πάτραν οἰκεῖν θέλων,
καθόδου δίδωσι μισθὸν Εὐρυσθεῖ μέγαν,
ἐξημερῶσαι γαῖαν, εἴθ᾽ Ἥρας ὕπο
κέντροις δαμασθεὶς εἴτε τοῦ χρεὼν μέτα.

Εὐριπίδου ἡρακλῆς suprascr. L^2 P   ΑΜΦΙΤΡΥΩΝ notam om. L P
3 ἔτικτεν ὁ L P   Ἡρακλέος L P ut plerumque: non notatur amplius
4 ἔσχον Naber: ἔσχεν L P   11 λοτῷ L P   15 κυκλωπείαν L
18 μ᾽ οἰκεῖν Herwerden   19 καθόδου Reiske: καθόλου L P

καὶ τοὺς μὲν ἄλλους ἐξεμόχθησεν πόνους,
τὸ λοίσθιον δὲ Ταινάρου διὰ στόμα
βέβηκ᾽ ἐς Ἅιδου, τὸν τρισώματον κύνα
ἐς φῶς ἀνάξων, ἔνθεν οὐχ ἥκει πάλιν.
γέρων δὲ δή τις ἔστι Καδμείων λόγος
ὡς ἦν πάρος Δίρκης τις εὐνήτωρ Λύκος
τὴν ἑπτάπυργον τήνδε δεσπόζων πόλιν,
τὼ λευκοπώλω πρὶν τυραννῆσαι χθονὸς
Ἀμφίον᾽ ἠδὲ Ζῆθον, ἐκγόνω Διός.
οὗ ταὐτὸν ὄνομα παῖς πατρὸς κεκλημένος,
Καδμεῖος οὐκ ὤν, ἀλλ᾽ ἀπ᾽ Εὐβοίας μολών,
κτείνει Κρέοντα καὶ κτανὼν ἄρχει χθονός,
στάσει νοσοῦσαν τήνδ᾽ ἐπεσπεσὼν πόλιν.
ἡμῖν δὲ κῆδος ἐς Κρέοντ᾽ ἀνημμένον
κακὸν μέγιστον, ὡς ἔοικε, γίγνεται.
τοὐμοῦ γὰρ ὄντος παιδὸς ἐν μυχοῖς χθονὸς
ὁ καινὸς οὗτος τῆσδε γῆς ἄρχων Λύκος
τοὺς Ἡρακλείους παῖδας ἐξελεῖν θέλει
κτανὼν δάμαρτά ⟨θ᾽⟩, ὡς φόνῳ σβέσῃ φόνον,
κἄμ᾽—εἴ τι δὴ χρὴ κἄμ᾽ ἐν ἀνδράσιν λέγειν
γέροντ᾽ ἀχρεῖον—μή ποθ᾽ οἵδ᾽ ἠνδρωμένοι
μήτρωσιν ἐκπράξωσιν αἵματος δίκην.
ἐγὼ δέ—λείπει γάρ με τοῖσδ᾽ ἐν δώμασιν
τροφὸν τέκνων οἰκουρόν, ἡνίκα χθονὸς
μέλαιναν ὄρφνην εἰσέβαινε, παῖς ἐμός—
σὺν μητρί, τέκνα μὴ θάνωσ᾽ Ἡρακλέους,
βωμὸν καθίζω τόνδε σωτῆρος Διός,
ὃν καλλινίκου δορὸς ἄγαλμ᾽ ἱδρύσατο
Μινύας κρατήσας οὑμὸς εὐγενὴς τόκος.
πάντων δὲ χρεῖοι τάσδ᾽ ἕδρας φυλάσσομεν,
σίτων ποτῶν ἐσθῆτος, ἀστρώτῳ πέδῳ

35 ἀνηγμένον L P: corr. Musgravii amicus 38 καινὸς Elmsley: κλεινὸς L P 40 θ᾽ add. Canter 43 μήτρῳ συνεκπράξωσιν Naber 49 ἱδρύσατο L: ἡτήσατο P

πλευρὰς τιθέντες· ἐκ γὰρ ἐσφραγισμένοι
δόμων καθήμεθ' ἀπορίᾳ σωτηρίας.
φίλων δὲ τοὺς μὲν οὐ σαφεῖς ὁρῶ φίλους,
οἱ δ' ὄντες ὀρθῶς ἀδύνατοι προσωφελεῖν.
τοιοῦτον ἀνθρώποισιν ἡ δυσπραξία·
ἧς μήποθ' ὅστις καὶ μέσως εὔνους ἐμοὶ
τύχοι, φίλων ἔλεγχον ἀψευδέστατον.

ΜΕΓΑΡΑ

ὦ πρέσβυ, Ταφίων ὅς ποτ' ἐξεῖλες πόλιν
στρατηλατήσας κλεινὰ Καδμείων δορός,
ὡς οὐδὲν ἀνθρώποισι τῶν θείων σαφές.
ἐγὼ γὰρ οὔτ' ἐς πατέρ' ἀπηλάθην τύχης,
ὃς οὕνεκ' ὄλβου μέγας ἐκομπάσθη ποτέ,
ἔχων τυραννίδ', ἧς μακραὶ λόγχαι πέρι
πηδῶσ' ἔρωτι σώματ' εἰς εὐδαίμονα,
ἔχων δὲ τέκνα· κἀμ' ἔδωκε παιδὶ σῷ
ἐπίσημον εὐνὴν Ἡρακλεῖ συνοικίσας.
καὶ νῦν ἐκεῖνα μὲν θανόντ' ἀνέπτατο,
ἐγὼ δὲ καὶ σὺ μέλλομεν θνῄσκειν, γέρον,
οἵ θ' Ἡράκλειοι παῖδες, οὓς ὑπὸ πτεροῖς
σῴζω νεοσσοὺς ὄρνις ὣς ὑφειμένη.
οἱ δ' εἰς ἔλεγχον ἄλλος ἄλλοθεν πίτνων,
Ὦ μῆτερ, αὐδᾷ, ποῖ πατὴρ ἄπεστι γῆς;
τί δρᾷ, πόθ' ἥξει; τῷ νέῳ δ' ἐσφαλμένοι
ζητοῦσι τὸν τεκόντ'· ἐγὼ δὲ διαφέρω
λόγοισι, μυθεύουσα. θαυμάζων δ' ὅταν
πύλαι ψοφῶσι, πᾶς ἀνίστησιν πόδα,
ὡς πρὸς πατρῷον προσπεσούμενοι γόνυ.

53 πλευρὰν Elmsley: cf. 1100, Hclid. 824, Hec. 826: contra I. T. 298 58 μέσος P 62 θείων Ps.-Iustin expos. fid. 8: θεῶν L P 64 ὃς *l* et fortasse L: ὡς L² P οὕνεκ' ὄλβου Canter: οὐκ ἐν ὄλβῳ L P, fortasse recte (sc. οὐχ ὥστε εὐδαιμονεῖν) 65 sq. suspecti: cf. frg. 850 N 71 ὑποπτέρους L P: corr. Pierson, cl. Hclid. 10 74 πατὴρ L: σωτὴρ P 77 θαυμάζων Kirchhoff: θαυμάζω L P, quo servato πᾶς τ' v. proximo *l*

νῦν οὖν τίν' ἐλπίδ' ἢ πέδον σωτηρίας
ἐξευμαρίζῃ, πρέσβυ; πρὸς σὲ γὰρ βλέπω.
ὡς οὔτε γαίας ὅρι' ἂν ἐκβαῖμεν λάθρᾳ·
φυλακαὶ γὰρ ἡμῶν κρείσσονες κατ' ἐξόδους·
οὔτ' ἐν φίλοισιν ἐλπίδες σωτηρίας
ἔτ' εἰσὶν ἡμῖν. ἥντιν' οὖν γνώμην ἔχεις
λέγ' ἐς τὸ κοινόν, μὴ θανεῖν ἕτοιμον ᾖ.
Αμ. ὦ θύγατερ, οὔτοι ῥᾴδιον τὰ τοιάδε
φαύλως παραινεῖν, σπουδάσαντ' ἄνευ πόνου·
χρόνον δὲ μηκύνωμεν ὄντες ἀσθενεῖς.
Με. λύπης τι προσδεῖς ἢ φιλεῖς οὕτω φάος;
Αμ. καὶ τῷδε χαίρω καὶ φιλῶ τὰς ἐλπίδας.
Με. κἀγώ· δοκεῖν δὲ τἀδόκητ' οὐ χρή, γέρον.
Αμ. ἐν ταῖς ἀναβολαῖς τῶν κακῶν ἔνεστ' ἄκη.
Με. ὁ δ' ἐν μέσῳ με λυπρὸς ὢν δάκνει χρόνος.
Αμ. ἔτ' ἂν γένοιτ', ὦ θύγατερ, οὔριος δρόμος
ἐκ τῶν παρόντων τῶνδ' ἐμοὶ καὶ σοὶ κακῶν,
ἔλθοι τ' ἔτ' ἂν παῖς οὑμός, εὐνήτωρ δὲ σός.
ἀλλ' ἡσύχαζε καὶ δακρυρρόους τέκνων
πηγὰς ἀφαίρει καὶ παρευκήλει λόγοις,
κλέπτουσα μύθοις ἀθλίους κλοπὰς ὅμως.
κάμνουσι γάρ τοι καὶ βροτῶν αἱ συμφοραί,
καὶ πνεύματ' ἀνέμων οὐκ ἀεὶ ῥώμην ἔχει·
οἵ τ' εὐτυχοῦντες διὰ τέλους οὐκ εὐτυχεῖς.
ἐξίσταται γὰρ πάντ' ἀπ' ἀλλήλων δίχα.
οὗτος δ' ἀνὴρ ἄριστος ὅστις ἐλπίσι
πέποιθεν αἰεί· τὸ δ' ἀπορεῖν ἀνδρὸς κακοῦ.

80 πέδον] πόρον Musgrave 83 κρέσσονες L: κρέσονες P: corr. *p* 87 χρόνω P, corr. *p* versum post v. 89 trai. Wilamowitz 90 προσδεῖ σ' *l* 91–95 lineolae pro notis praefixae in L P 94 με] γε Dobree 95 ἔτ' ἂν γένοιτ', ὦ scripsi: γένοιτ' ἂν ὦ L P, scilicet ut duodecim syllabas efficerent: γένοιτ' ἂν οὕτω Wilamowitz: γένοιτό τἄν, ὦ Erfurdt 97 τέτ' ἂν L P 98 τέκνων L: τέκνον *l* P 101 βροτοῖς αἱ ξυμφοραὶ Σ Pind. Pyth. 3. 160 103 versum om. Stob. fl. 110. 7 cum vv. 101–106 citet: del. Nauck 104 μεθίσταται Stobaeus

ΧΟΡΟΣ

— ὑπώροφα μέλαθρα καὶ [στρ.
γεραιὰ δέμνι', ἀμφὶ βάκτροις
ἔρεισμα θέμενος, ἐστάλην
ἰηλέμων γόων ἀοι-
δὸς ὥστε πολιὸς ὄρνις,
ἔπεα μόνον καὶ δόκη-
μα νυκτερωπὸν ἐννύχων ὀνείρων,
τρομερὰ μέν, ἀλλ' ὅμως πρόθυμ'.
ὦ τέκεα, τέκεα πατρὸς ἀπάτορ',
ὦ γεραιὲ σύ τε τάλαινα μᾶ-
τερ, ἃ τὸν Ἀίδα δόμοις
πόσιν ἀναστενάζεις.

— μὴ προκάμητε πόδα βαρύ τε [ἀντ.
κῶλον ὥστε πρὸς πετραῖον
λέπας †ζυγηφόρον πῶλον
ἀνέντες ὡς βάρος φέρον
τροχηλάτοιο πώλου†.
λαβοῦ χερῶν καὶ πέπλων,
ὅτου λέλοιπε ποδὸς ἀμαυρὸν ἴχνος·
γέρων γέροντα παρακόμιζ',
ᾧ ξύνοπλα δόρατα νέα νέῳ 127
τὸ πάρος ἐν ἡλίκων πόνοις 126
ξυνῆν ποτ', εὐκλεεστάτας
πατρίδος οὐκ ὀνείδη.

107 ὑπόροφα Wilamowitz: ὑψόροφ' ἐς Hartung: ⟨λιπὼν⟩ voluit inserere Scaliger: cf. v. 119 110 γόων] γέρων Nauck 111 ἔπεα] ὄνομα Plut. Mor. 1066 C 113 μέν Tyrwhitt: μόνον L P 114 ἰὼ L P: corr. Hermann (qui etiam alterum τέκεα delevit) 116 Ἀΐδα prima producta suspectum, sed cf. El. 144, frg. 936 et fortasse Suppl. 922 119 μὴ πόδα προκάμητε Musgrave: μὴ πόδα κάμητε Wilamowitz 121 sq. Varie tentati: ὡς δὲ πρὸς πετραῖον . . . ὣς βάρος Dobree: ζυγοφόρος ⟨ἔκαμ'⟩ ἄναντες ἅρματος βάρος φέρων τρ. πῶλος Wilamowitz: λέπας ζυγοφόρον πῶλον ἐξανέντες κτλ. Hermann: λέπας ζυγηφόρον ἀνιέντες, οὐ βάρος φέροντ' ⟨ὄχου⟩ τροχηλάτοιο, πῶλον Hartung 123 χερὸς Wilamowitz 126 post 127 trai. Elmsley 126 πόνοισιν P et ut vid. L, corr. *l* 127 νέα om. P

— ἴδετε, πατέρος ὡς γορ-
γῶπες αἵδε προσφερεῖς
ὀμμάτων αὐγαί,
τὸ δὲ κακοτυχὲς οὐ λέλοιπεν ἐκ τέκνων
οὐδ' ἀποίχεται χάρις.
Ἑλλὰς ὦ ξυμμάχους
οἵους οἵους ὀλέσα-
σα τούσδ' ἀποστερήσῃ.

— ἀλλ' εἰσορῶ γὰρ τῆσδε κοίρανον χθονὸς
Λύκον περῶντα τῶνδε δωμάτων πέλας.

ΛΥΚΟΣ

τὸν Ἡράκλειον πατέρα καὶ ξυνάορον,
εἰ χρή μ', ἐρωτῶ· χρὴ δ', ἐπεί γε δεσπότης
ὑμῶν καθέστηχ', ἱστορεῖν ἃ βούλομαι.
τίν' ἐς χρόνον ζητεῖτε μηκῦναι βίον;
τίν' ἐλπίδ' ἀλκήν τ' εἰσορᾶτε μὴ θανεῖν;
ἢ τὸν παρ' Ἅιδῃ πατέρα τῶνδε κείμενον
πιστεύεθ' ἥξειν; ὡς ὑπὲρ τὴν ἀξίαν
τὸ πένθος αἴρεσθ', εἰ θανεῖν ὑμᾶς χρεών,
σὺ μὲν καθ' Ἑλλάδ' ἐκβαλὼν κόμπους κενούς,
ὡς σύγγαμός σοι Ζεὺς τέκ⟨νου τε κ⟩οινεών,
σὺ δ' ὡς ἀρίστου φωτὸς ἐκλήθης δάμαρ.
τί δὴ τὸ σεμνὸν σῷ κατείργασται πόσει,
ὕδραν ἕλειον εἰ διώλεσε κτανὼν
ἢ τὸν Νέμειον θῆρ'; ὃν ἐν βρόχοις ἑλὼν
βραχίονός φησ' ἀγχόναισιν ἐξελεῖν.
τοῖσδ' ἐξαγωνίζεσθε; τῶνδ' ἄρ' οὕνεκα
τοὺς Ἡρακλείους παῖδας οὐ θνῄσκειν χρεών;

130 *πατέρος* (vel fortasse *πατέρα*) *γρ.* L : *πατρὸς* L P 137 *ἀποστερήσῃ* Dindorf 140 ΛΥΚΟΣ notam hic omissam v. sequenti praefigunt L P : corr. Barnes 142 *ἱστορῶν* Naber 145 *τόνδε* P 146 *ὡς* Matthiae : *ὥσθ'* L P 149 *τέκνου τε κοινεών* Heath : cf. v. 340 (cf. Aesch. fr. 99, Epigr. Kaibel p. 521, et Headlam in Class. Rev. xv, p. 402) : *τέκοι νέον* L P : *λείπει* adscr. *l* : *γόνον* add. *p* 151–156 post 164 trai. Schenkl 155 *οὕνεκα* P : *οὕνεκεν* L

ὃς ἔσχε δόξαν οὐδὲν ὢν εὐψυχίας
θηρῶν ἐν αἰχμῇ, τἄλλα δ' οὐδὲν ἄλκιμος,
ὃς οὔποτ' ἀσπίδ' ἔσχε πρὸς λαιᾷ χερὶ
οὐδ' ἦλθε λόγχης ἐγγύς, ἀλλὰ τόξ' ἔχων,
κάκιστον ὅπλον, τῇ φυγῇ πρόχειρος ἦν.
ἀνδρὸς δ' ἔλεγχος οὐχὶ τόξ' εὐψυχίας,
ἀλλ' ὃς μένων βλέπει τε κἀντιδέρκεται
δορὸς ταχεῖαν ἄλοκα τάξιν ἐμβεβώς.
    ἔχει δὲ τοὐμὸν οὐκ ἀναίδειαν, γέρον,
ἀλλ' εὐλάβειαν· οἶδα γὰρ κατακτανὼν
Κρέοντα πατέρα τῆσδε καὶ θρόνους ἔχων.
οὔκουν τραφέντων τῶνδε τιμωροὺς ἐμοὺς
χρῄζω λιπέσθαι τῶν δεδραμένων δίκην.
Αμ. τῷ τοῦ Διὸς μὲν Ζεὺς ἀμυνέτω μέρει
παιδός· τὸ δ' εἰς ἔμ', Ἡράκλεις, ἐμοὶ μέλει
λόγοισι τὴν τοῦδ' ἀμαθίαν ὑπὲρ σέθεν
δεῖξαι· κακῶς γάρ σ' οὐκ ἐατέον κλύειν.
    πρῶτον μὲν οὖν τἄρρητ'—ἐν ἀρρήτοισι γὰρ
τὴν σὴν νομίζω δειλίαν, Ἡράκλεες—
σὺν μάρτυσιν θεοῖς δεῖ μ' ἀπαλλάξαι σέθεν.
Διός κεραυνόν τ' ἠρόμην τέθριππά τε,
ἐν οἷς βεβηκὼς τοῖσι γῆς βλαστήμασιν
Γίγασι πλευροῖς πτήν' ἐναρμόσας βέλη
τὸν καλλίνικον μετὰ θεῶν ἐκώμασεν·
τετρασκελές θ' ὕβρισμα, Κενταύρων γένος,
Φολόην ἐπελθών, ὦ κάκιστε βασιλέων,
ἐροῦ τίν' ἄνδρ' ἄριστον ἐγκρίνειαν ἄν,
ἢ οὐ παῖδα τὸν ἐμόν, ὃν σὺ φῂς εἶναι δοκεῖν.
Δίρφυν τ' ἐρωτῶν ἥ σ' ἔθρεψ' Ἀβαντίδα . . .
οὐκ ἄν σ' ἐπαινέσειεν· οὐ γὰρ ἔσθ' ὅπου

161 ὅπλων Elmsley   162 το*ξ L: corr. L² ('fuerat τοὺξ': Vitelli)
168 ἐμοὶ Camper   169 δεδρασμένων L P: corr. apogr. Paris.
177 κεραυνόν τ' L: κεραυνὸν δ' L² P   183 ἐκκρίνειαν Dobree
185 Δίρφυν Musgrave: δίρφην L P: versus vix sanus   186 σ' Reiske: γ' L² P: om. L: σέ γ' αἰνέσειεν Wilamowitz

ἐσθλόν τι δράσας μάρτυρ' ἂν λάβοις πάτραν.
τὸ πάνσοφον δ' εὕρημα, τοξήρη σαγήν,
μέμφῃ· κλύων νῦν τἀπ' ἐμοῦ σοφὸς γενοῦ.
ἀνὴρ ὁπλίτης δοῦλός ἐστι τῶν ὅπλων
καὶ τοῖσι συνταχθεῖσιν οὖσι μὴ ἀγαθοῖς
αὐτὸς τέθνηκε δειλίᾳ τῇ τῶν πέλας,
θραύσας τε λόγχην οὐκ ἔχει τῷ σώματι
θάνατον ἀμῦναι, μίαν ἔχων ἀλκὴν μόνον·
ὅσοι δὲ τόξοις χεῖρ' ἔχουσιν εὔστοχον,
ἓν μὲν τὸ λῷστον, μυρίους οἰστοὺς ἀφεὶς
ἄλλοις τὸ σῶμα ῥύεται μὴ κατθανεῖν,
ἑκὰς δ' ἀφεστὼς πολεμίους ἀμύνεται
τυφλοῖς ὁρῶντας οὐτάσας τοξεύμασιν
τὸ σῶμά τ' οὐ δίδωσι τοῖς ἐναντίοις,
ἐν εὐφυλάκτῳ δ' ἐστί· τοῦτο δ' ἐν μάχῃ
σοφὸν μάλιστα, δρῶντα πολεμίους κακῶς
σῴζειν τὸ σῶμα, μὴ 'κ τύχης ὡρμισμένον.
λόγοι μὲν οἵδε τοῖσι σοῖς ἐναντίαν
γνώμην ἔχουσι τῶν καθεστώτων πέρι.
παῖδας δὲ δὴ τί τούσδ' ἀποκτεῖναι θέλεις;
τί σ' οἵδ' ἔδρασαν; ἕν τί σ' ἡγοῦμαι σοφόν,
εἰ τῶν ἀρίστων τἄκγον' αὐτὸς ὢν κακὸς
δέδοικας. ἀλλὰ τοῦθ' ὅμως ἡμῖν βαρύ,
εἰ δειλίας σῆς κατθανούμεθ' εἵνεκα,
ὃ χρῆν σ' ὑφ' ἡμῶν τῶν ἀμεινόνων παθεῖν,
εἰ Ζεὺς δικαίας εἶχεν εἰς ἡμᾶς φρένας.
εἰ δ' οὖν ἔχειν γῆς σκῆπτρα τῆσδ' αὐτὸς θέλεις,
ἔασον ἡμᾶς φυγάδας ἐξελθεῖν χθονός·
βίᾳ δὲ δράσῃς μηδέν, ἢ πείσῃ βίαν,

188 σάγην L P 189 γενοῦ Barnes: γίνου L P 191, 192 post 194 trai. Wilamowitz: del. Wecklein 193 τε] δὲ P 194 μίαν Tyrwhitt: γ' ἂν L P 203 ὡρμισμένον Reiske: ὡρμισμένους L P 204 λόγοισι P 208 τἄγκον' P 210 εἵνεκα hic L P 215 βίᾳ . . . βίαν Reiske: βίαν . . . λίαν L P

ὅταν θεοῦ σοι πνεῦμα μεταβαλὸν τύχῃ.
φεῦ·
ὦ γαῖα Κάδμου· καὶ γὰρ ἐς σὲ ἀφίξομαι
λόγους ὀνειδιστῆρας ἐνδατούμενος·
τοιαῦτ᾽ ἀμύνεθ᾽ Ἡρακλεῖ τέκνοισί τε;
ὃς εἷς Μινύαισι πᾶσι διὰ μάχης μολὼν
Θήβαις ἔθηκεν ὄμμ᾽ ἐλεύθερον βλέπειν.
οὐδ᾽ Ἑλλάδ᾽ ᾔνεσ᾽—οὐδ᾽ ἀνέξομαί ποτε
σιγῶν—κακίστην λαμβάνων ἐς παῖδ᾽ ἐμόν,
ἣν χρῆν νεοσσοῖς τοῖσδε πῦρ λόγχας ὅπλα
φέρουσαν ἐλθεῖν, ποντίων καθαρμάτων
χέρσου τ᾽ ἀμοιβάς—ὧν ἐμόχθησας χάριν.
τὰ δ᾽, ὦ τέκν᾽, ὑμῖν οὔτε Θηβαίων πόλις
οὔθ᾽ Ἑλλὰς ἀρκεῖ· πρὸς δ᾽ ἔμ᾽ ἀσθενῆ φίλον
δεδόρκατ᾽, οὐδὲν ὄντα πλὴν γλώσσης ψόφον.
ῥώμη γὰρ ἐκλέλοιπεν ἣν πρὶν εἴχομεν,
γήρᾳ δὲ τρομερὰ γυῖα κἀμαυρὸν σθένος.
εἰ δ᾽ ἦ νέος τε κἄτι σώματος κρατῶν,
λαβὼν ἂν ἔγχος τοῦδε τοὺς ξανθοὺς πλόκους
καθῃμάτωσ᾽ ἄν, ὥστ᾽ Ἀτλαντικῶν πέραν
φεύγειν ὅρων ἂν δειλίᾳ τοὐμὸν δόρυ.
Χο. ἆρ᾽ οὐκ ἀφορμὰς τοῖς λόγοισιν ἁγαθοὶ
θνητῶν ἔχουσι, κἂν βραδύς τις ᾖ λέγειν;
Λυ. σὺ μὲν λέγ᾽ ἡμᾶς οἷς πεπύργωσαι λόγοις,
ἐγὼ δὲ δράσω σ᾽ ἀντὶ τῶν λόγων κακῶς.
ἄγ᾽, οἱ μὲν Ἑλικῶν᾽, οἱ δὲ Παρνασοῦ πτυχὰς
τέμνειν ἄνωχθ᾽ ἐλθόντες ὑλουργοὺς δρυὸς
κορμούς· ἐπειδὰν δ᾽ ἐσκομισθῶσιν πόλει,

216 θεὸς . . . μεταβαλὼν apogr. Paris. 217 εἰς σ᾽ L P: talia raro notantur 220 Μινύαις ὃς εἷς ἅπασι Elmsley 224 χρῆν apogr. Paris. (sic): χρὴ L P τῆσδε P: corr. *p* 226 ἐμόχθησεν *l* χάριν] πατήρ Reiske 227 τὰ δ᾽ ὦ Elmsley: τάδ᾽ οὐ L P 228 φίλον P: φίλου L 229 ψόφον P *l*: ψόφων L *p* 232 ἦν L P ut semper 234 ὥστ᾽ L: ἔστ᾽ P 236 Χο. notam om. L P 240 πτύχας L P 241 ἐλθόντες Dobree: ἐλθόντας L P

βωμὸν πέριξ νήσαντες ἀμφήρη ξύλα
ἐμπίμπρατ' αὐτῶν καὶ πυροῦτε σώματα
πάντων, ἵν' εἰδῶσ' οὕνεκ' οὐχ ὁ κατθανὼν
κρατεῖ χθονὸς τῆσδ', ἀλλ' ἐγὼ τὰ νῦν τάδε.
ὑμεῖς δέ, πρέσβεις, ταῖς ἐμαῖς ἐναντίοι
γνώμαισιν ὄντες, οὐ μόνον στενάξετε
τοὺς Ἡρακλείους παῖδας, ἀλλὰ καὶ δόμου
τύχας, ὅταν πάσχῃ τι, μεμνήσεσθε δὲ
δοῦλοι γεγῶτες τῆς ἐμῆς τυραννίδος.

Χο.
— ὦ γῆς λοχεύμαθ', οὓς Ἄρης σπείρει ποτὲ
λάβρον δράκοντος ἐξερημώσας γένυν,
οὐ σκῆπτρα, χειρὸς δεξιᾶς ἐρείσματα,
ἀρεῖτε καὶ τοῦδ' ἀνδρὸς ἀνόσιον κάρα
καθαιματώσεθ', ὅστις οὐ Καδμεῖος ὢν
ἄρχει κάκιστος τῶν νέων ἔπηλυς ὤν;
— ἀλλ' οὐκ ἐμοῦ γε δεσπόσεις χαίρων ποτέ.
— οὐδ' ἁπόνησα πόλλ' ἐγὼ καμὼν χερὶ
ἕξεις. — ἀπέρρων δ' ἔνθεν ἦλθες ἐνθάδε,
ὕβριζ'. — ἐμοῦ γὰρ ζῶντος οὐ κτενεῖς ποτε
τοὺς Ἡρακλείους παῖδας. — οὐ τοσόνδε γῆς
ἔνερθ' ἐκεῖνος κρύπτεται λιπὼν τέκνα.
— ἐπεὶ σὺ μὲν γῆν τήνδε διολέσας ἔχεις,
ὁ δ' ὠφελήσας ἀξίων οὐ τυγχάνει.
— κἄπειτα πράσσω πόλλ' ἐγώ, φίλους ἐμοὺς
θανόντας εὖ δρῶν, οὗ φίλων μάλιστα δεῖ;
— ὦ δεξιὰ χείρ, ὡς ποθεῖς λαβεῖν δόρυ,

243 *βωμὸν* Brodaeus: *βωμῶν* L P 244 *ἐμπίπρατ'* L P *κἀκπυροῦτε* Wecklein 245 *οὐχ ὁ* corrector apogr. Paris.: *οὐ* L P 246 *τάδε*] *ὅδε* Herwerden 248 *στενάξετε* Heath: *στενάζετε* L P 249 *δόμων* Kaibel (sc. *τῶν ὑμετέρων*) 250 *ὅταν χάσκητε* Wilamowitz vv. 252–274 Amphitryoni L P, Choro Stephanus tribuit; nos inter singulos choreutas disposuimus 252 *λοχεύμαθ' οὓς* Pierson: *λόχευμα τοὺς* L P *σπείρει* l: *σπείρεις* L P 254 *ἐρείσματα* Stephanus: *ὁρίσματα* L P 255 *αἱρεῖτε* in textu, *ἀρεῖτε* in margine L P 257 *νέων*] *ἐμῶν* Dobree *ἐπηλύδων* Kirchhoff

ἐν δ' ἀσθενείᾳ τὸν πόθον διώλεσας.
— ἐπεί σ' ἔπαυσ' ἂν δοῦλον ἐννέποντά με
καὶ τάσδε Θήβας εὐκλεῶς ᾠκήσαμεν.
— ἐν αἷς σὺ χαίρεις· οὐ γὰρ εὖ φρονεῖ πόλις
στάσει νοσοῦσα καὶ κακοῖς βουλεύμασιν.
— οὐ γάρ ποτ' ἂν σὲ δεσπότην ἐκτήσατο.
Με. γέροντες, αἰνῶ· τῶν φίλων γὰρ οὕνεκα
ὀργὰς δικαίας τοὺς φίλους ἔχειν χρεών·
ἡμῶν δ' ἕκατι δεσπόταις θυμούμενοι
πάθητε μηδέν. τῆς δ' ἐμῆς, Ἀμφιτρύων,
γνώμης ἄκουσον, ἤν τί σοι δοκῶ λέγειν.
ἐγὼ φιλῶ μὲν τέκνα· πῶς γὰρ οὐ φιλῶ
ἅτικτον, ἁμόχθησα; καὶ τὸ κατθανεῖν
δεινὸν νομίζω· τῷ δ' ἀναγκαίῳ τρόπῳ
ὃς ἀντιτείνει σκαιὸν ἡγοῦμαι βροτόν.
ἡμᾶς δ', ἐπειδὴ δεῖ θανεῖν, θνῄσκειν χρεὼν
μὴ πυρὶ καταξανθέντας, ἐχθροῖσιν γέλων
διδόντας, οὑμοὶ τοῦ θανεῖν μεῖζον κακόν.
ὀφείλομεν γὰρ πολλὰ δώμασιν καλά·
σὲ μὲν δόκησις ἔλαβεν εὐκλεὴς δορός,
ὥστ' οὐκ ἀνεκτὸν δειλίας θανεῖν σ' ὕπο·
οὑμὸς δ' ἀμαρτύρητος εὐκλεὴς πόσις,
ὡς τούσδε παῖδας οὐκ ἂν ἐκσῶσαι θέλοι
δόξαν κακὴν λαβόντας· οἱ γὰρ εὐγενεῖς
κάμνουσι τοῖς αἰσχροῖσι τῶν τέκνων ὕπερ,
ἐμοί τε μίμημ' ἀνδρὸς οὐκ ἀπωστέον.
    σκέψαι δὲ τὴν σὴν ἐλπίδ' ᾗ λογίζομαι·
ἥξειν νομίζεις παῖδα σὸν γαίας ὕπο;
καὶ τίς θανόντων ἦλθεν ἐξ Ἅιδου πάλιν;
ἀλλ' ὡς λόγοισι τόνδε μαλθάξαιμεν ἄν;

269 πόθον Plut. Mor. 793 C : πότμον L P   283 βροτῶν Porson
284 δεῖ om. P   286 οὑμοὶ] praestat fortasse ὃ ἐμοί, ut L[1] in margine
293 αἰσχροῖσι Stephanus : ἐχθροῖσι L P : fortasse recte, '*debiles fiunt adversus hostes*' : sed tum ἐμοὶ δὲ scribendum

ἥκιστα· φεύγειν σκαιὸν ἄνδρ' ἐχθρὸν χρεών,
σοφοῖσι δ' εἴκειν καὶ τεθραμμένοις καλῶς·
ῥᾷον γὰρ αἰδοῦς ὑπολαβὼν φίλ' ἂν τέμοις.
ἤδη δ' ἐσῆλθέ μ' εἰ παραιτησαίμεθα
φυγὰς τέκνων τῶνδ'· ἀλλὰ καὶ τόδ' ἄθλιον,
πενίᾳ σὺν οἰκτρᾷ περιβαλεῖν σωτηρίαν·
ὡς τὰ ξένων πρόσωπα φεύγουσιν φίλοις
ἓν ἦμαρ ἡδὺ βλέμμ' ἔχειν φασὶν μόνον.
τόλμα μεθ' ἡμῶν θάνατον, ὃς μένει σ' ὅμως.
προκαλούμεθ' εὐγένειαν, ὦ γέρον, σέθεν·
τὰς τῶν θεῶν γὰρ ὅστις ἐκμοχθεῖ τύχας,
πρόθυμός ἐστιν, ἡ προθυμία δ' ἄφρων·
ὃ χρὴ γὰρ οὐδεὶς μὴ χρεὼν θήσει ποτέ.

Χο. εἰ μὲν σθενόντων τῶν ἐμῶν βραχιόνων
ἦν τίς σ' ὑβρίζων, ῥᾳδίως ἐπαύσατ' ἄν·
νῦν δ' οὐδέν ἐσμεν. σὸν δὲ τοὐντεῦθεν σκοπεῖν
ὅπως διώσῃ τὰς τύχας, Ἀμφιτρύων.

Αμ. οὔτοι τὸ δειλὸν οὐδὲ τοῦ βίου πόθος
θανεῖν ἐρύκει μ', ἀλλὰ παιδὶ βούλομαι
σῶσαι τέκν'· ἄλλως δ' ἀδυνάτων ἔοικ' ἐρᾶν.
ἰδοὺ πάρεστιν ἥδε φασγάνῳ δέρη
κεντεῖν φονεύειν, ἱέναι πέτρας ἄπο.
μίαν δὲ νῷν δὸς χάριν, ἄναξ, ἱκνούμεθα·
κτεῖνόν με καὶ τήνδ' ἀθλίαν παίδων πάρος,
ὡς μὴ τέκν' εἰσίδωμεν, ἀνόσιον θέαν,
ψυχορραγοῦντα καὶ καλοῦντα μητέρα
πατρός τε πατέρα. τἄλλα δ', εἰ πρόθυμος εἶ,
πρᾶσσ'· οὐ γὰρ ἀλκὴν ἔχομεν ὥστε μὴ θανεῖν.

Με. κἀγώ σ' ἱκνοῦμαι χάριτι προσθεῖναι χάριν,

301 *ὑποβαλὼν* Brunck   *τέμοις* L P, sed *τελοῖς* in margine P et *γρ.* L: *τύχοις* Stephanus   305 *φίλοις* Matthiae: *φίλοι* L P   308 *προσκαλούμεθ'* L sed correxit ipse   311 *χρεὼν* Porson: *θεῶν* L P   313 *ἔπαυσά τἄν* Hartung (et *ῥᾳδίως σφ'* Herwerden)   post 319 hiatum statuit Wilamowitz   320 *πέτρας* Brodaeus: *πάτρας* L P   325 *εἶ*] *ᾖ* Matthiae

⟨ἡμῖν⟩ ἵν' ἀμφοῖν εἷς ὑπουργήσῃς διπλᾶ·
κόσμον πάρες μοι παισὶ προσθεῖναι νεκρῶν,
δόμους ἀνοίξας—νῦν γὰρ ἐκκεκλῄμεθα—
ὡς ἀλλὰ ταῦτά γ' ἀπολάχωσ' οἴκων πατρός.
Λυ. ἔσται τάδ'· οἴγειν κλῇθρα προσπόλοις λέγω.
κοσμεῖσθ' ἔσω μολόντες· οὐ φθονῶ πέπλων.
ὅταν δὲ κόσμον περιβάλησθε σώμασιν,
ἥξω πρὸς ὑμᾶς νερτέρᾳ δώσων χθονί.
Με. ὦ τέκν', ὁμαρτεῖτ' ἀθλίῳ μητρὸς ποδὶ
πατρῷον ἐς μέλαθρον, οὗ τῆς οὐσίας
ἄλλοι κρατοῦσι, τὸ δ' ὄνομ' ἔσθ' ἡμῶν ἔτι.
Αμ. ὦ Ζεῦ, μάτην ἄρ' ὁμόγαμόν σ' ἐκτησάμην,
μάτην δὲ παιδὸς κοινεῶν' ἐκλῄζομεν·
σὺ δ' ἦσθ' ἄρ' ἥσσων ἢ 'δόκεις εἶναι φίλος.
ἀρετῇ σε νικῶ θνητὸς ὢν θεὸν μέγαν·
παῖδας γὰρ οὐ προύδωκα τοὺς Ἡρακλέους.
σὺ δ' ἐς μὲν εὐνὰς κρύφιος ἠπίστω μολεῖν,
τἀλλότρια λέκτρα δόντος οὐδενὸς λαβών,
σῴζειν δὲ τοὺς σοὺς οὐκ ἐπίστασαι φίλους.
ἀμαθής τις εἶ θεός, ἢ δίκαιος οὐκ ἔφυς.

Χο. — αἴλινον μὲν ἐπ' εὐτυχεῖ [στρ.
μολπᾷ Φοῖβος ἰαχεῖ
τὸν κάλλει φθιτόν, κιθάραν
ἐλαύνων πλήκτρῳ χρυσέῳ·
ἐγὼ δὲ τὸν γᾶς ἐνέρων τ'
ἐς ὄρφναν μολόντα, παῖδ'
εἴτε Διός νιν εἴπω,
εἴτ' Ἀμφιτρύωνος ἶνιν,

328 ἡμῖν l: om. L P: λείπει τμῆμα τοῦ στίχου L² 330 ἐκκεκλείσμεθα L P 340 κοινεῶν' Scaliger (sed maluit κοινεὼν ἐκλῄζομην), cf. v. 149: τοι νεὼν L²: τὸν νεὼν L P 341 ἧσσον Fix 348 sq. citat Athen. p. 619 C 348, 350 αἴλινον et τὰν καλλίφθιτον κιθάραν L P: Verrallii monitu correxi (τὰν καλλίφθογγον Stephanus) 351 πλήκτω P 352 ὄρφνην L P

1 Son of Apollo & Psamathe — killed by dogs

ὑμνῆσαι στεφάνωμα μό-
χθων δι' εὐλογίας θέλω.
γενναίων δ' ἀρεταὶ πόνων
τοῖς θανοῦσιν ἄγαλμα.

— πρῶτον μὲν Διὸς ἄλσος
ἠρήμωσε λέοντος,[3]
πυρσῷ δ' ἀμφεκαλύφθη
ξανθὸν κρᾶτ' ἐπινωτίσας
δεινῷ χάσματι θηρός·

— τάν τ' ὀρεινόμον ἀγρίων [ἀντ.
Κενταύρων ποτὲ γένναν
ἔστρωσεν τόξοις φονίοις,
ἐναίρων πτανοῖς βέλεσιν.
ξύνοιδε Πηνειὸς[1] ὁ καλ-
λιδίνας μακραί τ' ἄρου-
ραι πεδίων ἄκαρποι
καὶ Πηλιάδες θεράπναι
σύγχορτοί τ' Ὁμόλας[2] ἔναυ-
λοι, πεύκαισιν ὅθεν χέρας
πληροῦντες χθόνα Θεσσαλῶν
ἱππείαις ἐδάμαζον·

— τάν τε χρυσοκάρανον
δόρκαν ποικιλόνωτον
συλήτειραν ἀγρωστᾶν
κτείνας, θηροφόνον θεὰν
Οἰνωᾶτιν ἀγάλλει·

361 πυρσῷ] βύρσᾳ olim Wilamowitz 364 ὀρεινόμων L P: corr. Canter 366 ἔστρωσεν Reiske: ἔτρωσε L P 370 θεράπιναι P 371 θ' Ὁμόλας Hermann 373 πληροῦντας, ut vid., L 376 δόρκαν] δόρκα Dindorf 379 οἰνόα τίν' L P: γρ. τὴν ἀγάλλει L[1] in margine: correxit ex Hesychio Stephanus

3 Lion of Nemea

1 Chief river of Thessaly
2 Athenian fortress near borders of Boetia

— τεθρίππων τ' ἐπέβα [στρ.
καὶ ψαλίοις ἐδάμασε πώλους
Διομήδεος, αἳ φονίαισι φάτναις ἀχάλιν' ἐθόα-
ζον κάθαιμα σῖτα γένυσι,
χαρμοναῖσιν ἀνδροβρῶσι
δυστράπεζοι· πέραν δ'
ἀργυρορρύτων Ἕβρου
διεπέρασεν ὄχθων,
Μυκηναίῳ πονῶν τυράννῳ.

— ἄν τε Μηλιάδ' ἀκτὰν
Ἀναύρου παρὰ πηγὰς
Κύκνον ξεινοδαΐκταν
τόξοις ὤλεσεν, Ἀμφαναί-
ας οἰκήτορ' ἄμεικτον·

— ὑμνῳδούς τε κόρας [ἀντ.
ἤλυθεν ἑσπέριον ἐς αὐλάν,
χρυσέων πετάλων ἄπο μηλοφόρον χερὶ καρπὸν ἀμέρ-
ξων, δράκοντα πυρσόνωτον,
ὅς ⟨σφ'⟩ ἄπλατον ἀμφελικτὸς
ἕλικ' ἐφρούρει, κτανών·
ποντίας θ' ἁλὸς μυχοὺς
εἰσέβαινε, θνατοῖς
γαλανείας τιθεὶς ἐρετμοῖς·

— οὐρανοῦ θ' ὑπὸ μέσσαν
ἐλαύνει χέρας ἕδραν,

384 καθ' αἷμα L P: corr. Brodaeus 385 ἀνδροβῶσι L P: corr. apogr. Paris. 386 sic Wilamowitz: πέραν δ' ἀργυρορρύταν ἕβρον διεπέρασ' ὄχθον L P: περῶν Dindorf: διεπέρασε μόχθον Musgrave 389 ἄν τε Musgrave: τάν τε L P Πηλιάδ' L P: corr. Hermann 391 ξεινοδαΐκταν Pflugk: δὲ ξενοδαίκταν L P 396 χρύσεον Wakefield μηλοφόρων P 398 σφ' add. Hermann 399 ἀμφελικτὸς Scaliger: ἀμφελικτὸν L P 402 γαλανείας Heath (γαλανείαν mavult Wilamowitz): ταλανίας L P

1 Chief river in Thrace
2 Eurystheus

ἄμεικτον-unsocial

Ἄτλαντος δόμον ἐλθών,
ἀστρωπούς τε κατέσχεν οἴ-
κους εὐανορίᾳ θεῶν·

— τὸν ἱππευτάν τ' Ἀμαζό- [στρ.
νων στρατὸν Μαιῶτιν ἀμφὶ
πολυπόταμον ἔβα δι' Ἄ-
ξεινον οἶδμα λίμνας,
τίν' οὐκ ἀφ' Ἑλλανίας
ἄγορον ἁλίσας φίλων,
†κόρας Ἀρείας πέπλων
χρυσεόστολον φάρος,†
ζωστῆρος ὀλεθρίους ἄγρας.
τὰ κλεινὰ δ' Ἑλλὰς ἔλαβε βαρ-
βάρου κόρας λάφυρα, καὶ
σῴζεται Μυκήναις.

— τάν τε μυριόκρανον
πολύφονον κύνα Λέρνας
ὕδραν ἐξεπύρωσεν,
βέλεσί τ' ἀμφέβαλ' ⟨ἰόν⟩,
τὸν τρισώματον οἶσιν ἔ-
κτα βοτῆρ' Ἐρυθείας.

— δρόμων τ' ἄλλων ἀγάλματ' [ἀντ.
εὐτυχῆ διῆλθε· τόν τε
πολυδάκρυον ἔπλευσ' ἐς Ἅι-
δαν, πόνων τελευτάν,
ἵν' ἐκπεραίνει τάλας

406 ἀστρωπούς nunc L: ἀστερωπούς P et primitus L 410 εὔξεινον L P: corr. Meineke: cf. not. I. T. 125 412 ἄγορον *l*: ἀγορῶν L P 413, 414 nondum expediti: fortasse πλέων χρυσέου στόλον φάρους, 415 ζωστῆρ*s primitus, ut vid., L 417 καὶ σῴζεται Pflugk: καὶ σώζετ' ἐν L P: κἀσῴζετ' ἐν Erfurdt 420 πολύφωνον L P: corr. Stephanus 421 ὕδ*αν L, corr. *l* 422 ἀμφέβαλε τὸν L P: ἰόν suppl. Wecklein Wilamowitz 426 τε πολυδάκρυον Wakefield: πολυδάκρυτον L P 427 ἔπλευσεν ἀίδαν P 428 ἐκπεράνη L P: corr. Heath

1 Geryon
2 Hydra
3 Hippolyta

βίοτον, οὐδ᾿ ἔβα πάλιν.
στέγαι δ᾿ ἔρημοι φίλων,
τὰν δ᾿ ἀνόστιμον τέκνων
Χάρωνος ἐπιμένει πλάτα
βίου κέλευθον ἄθεον ἄδι-
κον· ἐς δὲ σὰς χέρας βλέπει
δώματ᾿ οὐ παρόντος.

— εἰ δ᾿ ἐγὼ σθένος ἥβων
δόρυ τ᾿ ἔπαλλον ἐν αἰχμᾷ,
Καδμείων τε σύνηβοι,
τέκεσιν ἂν προπαρέσταν
ἀλκᾷ· νῦν δ᾿ ἀπολείπομαι
τᾶς εὐδαίμονος ἥβας.

— ἀλλ᾿ ἐσορῶ γὰρ τούσδε φθιμένων
ἔνδυτ᾿ ἔχοντας, τοὺς τοῦ μεγάλου
δή ποτε παῖδας τὸ πρὶν Ἡρακλέους,
ἄλοχόν τε φίλην ὑπὸ σειραίοις
ποσὶν ἕλκουσαν τέκνα, καὶ γεραιὸν
πατέρ᾿ Ἡρακλέους. δύστηνος ἐγώ,
δακρύων ὡς οὐ δύναμαι κατέχειν
γραίας ὄσσων ἔτι πηγάς.

Με. εἶέν· τίς ἱερεύς, τίς σφαγεὺς τῶν δυσπότμων
[ἢ τῆς ταλαίνης τῆς ἐμῆς ψυχῆς φονεύς;]
ἕτοιμ᾿ ἄγειν τὰ θύματ᾿ εἰς Ἅιδου τάδε.
ὦ τέκν᾿, ἀγόμεθα ζεῦγος οὐ καλὸν νεκρῶν,
ὁμοῦ γέροντες καὶ νέοι καὶ μητέρες.
ὦ μοῖρα δυστάλαιν᾿ ἐμή τε καὶ τέκνων

435 δώματ᾿ οὐ Musgrave: σῶμα τοῦ L P 441 τᾶς L: τὰς P εὐδαίμονος apogr. Paris.: εὐδαίμονας L P 443 ἔνδυτ᾿ Heath: ἔνδυμ᾿ L P 444 δή ποτε παῖδας del. Nauck 445 ὑποσειραίους Musgrave 452 del. Paley ἢ τίς Bothe τῆσδ᾿ ἐμῆς Hermann 454 νεκρῶν corrector apogr. Paris.: νεκρόν L P 456 ἐμή Kirchhoff: ἐμῶν L P

τῶνδ᾽, οὓς πανύστατ᾽ ὄμμασιν προσδέρκομαι. . . .
ἔτεκον μὲν ὑμᾶς, πολεμίοις δ᾽ ἐθρεψάμην
ὕβρισμα κἀπίχαρμα καὶ διαφθοράν.
φεῦ·
ἦ πολύ με δόξης ἐξέπαισαν ἐλπίδες,
ἣν πατρὸς ὑμῶν ἐκ λόγων ποτ᾽ ἤλπισα.
σοὶ μὲν γὰρ Ἄργος ἔνεμ᾽ ὁ κατθανὼν πατήρ,
Εὐρυσθέως δ᾽ ἔμελλες οἰκήσειν δόμους
τῆς καλλικάρπου κράτος ἔχων Πελασγίας,
στολήν τε θηρὸς ἀμφέβαλλε σῷ κάρᾳ
λέοντος, ᾗπερ αὐτὸς ἐξωπλίζετο·
σὺ δ᾽ ἦσθα Θηβῶν τῶν φιλαρμάτων ἄναξ,
ἔγκληρα πεδία τἀμὰ γῆς κεκτημένος,
ὡς ἐξέπειθες τὸν κατασπείραντά σε·
ἐς δεξιάν τε σὴν ἀλεξητήριον
ξύλον καθίει δαίδαλον, ψευδῆ δόσιν.
σοὶ δ᾽ ἣν ἔπερσε τοῖς ἑκηβόλοις ποτὲ
τόξοισι δώσειν Οἰχαλίαν ὑπέσχετο.
τρεῖς δ᾽ ὄντας ⟨ὑμᾶς⟩ τριπτύχοις τυραννίσι
πατὴρ ἐπύργου, μέγα φρονῶν εὐανδρίᾳ·
ἐγὼ δὲ νύμφας ἠκροθινιαζόμην,
κήδη συνάψουσ᾽, ἔκ τ᾽ Ἀθηναίων χθονὸς
Σπάρτης τε Θηβῶν θ᾽, ὡς ἀνημμένοι κάλῳς
πρυμνησίοισι βίον ἔχοιτ᾽ εὐδαίμονα.
καὶ ταῦτα φροῦδα· μεταβαλοῦσα δ᾽ ἡ τύχη
νύμφας μὲν ὑμῖν Κῆρας ἀντέδωκ᾽ ἔχειν,
ἐμοὶ δὲ δάκρυα λουτρά—δύστηνος φρενῶν.

457 τῶνδ᾽ corrector apogr. Paris.: τούσδ᾽ L P 458 ἐτέκομεν Wilamowitz 460 ἐξέπαισαν non ἐξέπεσαν etiam L: ἦ πολύ γε δόξης ἐξέπεσον εὐελπίδος Hirzel 461 ἣν] ἃς Haupt 465 ἀμφέβαλλε Canter: ἀμφέβαλες L P 469 ἐξέπειθε L P: corr. Hermann 470 τε Musgrave: δὲ L P 471 δαίδαλον Hermann: δαιδάλου L P 474 ὑμᾶς om. L P: add. Canter τριπτύχους L P, sed οις suprascr. ipsi 475 εὐανδρίᾳ Elmsley: ἐπ᾽ ἀνδρίᾳ L P 482 δυστήνοις φέρειν Bothe (δυστήνῳ mavult Fix)

πατὴρ δὲ πατρὸς ἑστιᾷ γάμους ὅδε,
Ἅιδην νομίζων πενθερόν, κῆδος πατρός.
ὤμοι, τίν' ὑμῶν πρῶτον ἢ τίν' ὕστατον
πρὸς στέρνα θῶμαι; τῷ προσαρμόσω στόμα;
τίνος λάβωμαι; πῶς ἂν ὡς ξουθόπτερος
μέλισσα συνενέγκαιμ' ἂν ἐκ πάντων γόους,
ἐς ἓν δ' ἐνεγκοῦσ' ἀθρόον ἀποδοίην δάκρυ;
ὦ φίλτατ', εἴ τις φθόγγος εἰσακούεται
θνητῶν παρ' Ἅιδῃ, σοὶ τάδ', Ἡράκλεις, λέγω·
θνῄσκει πατὴρ σὸς καὶ τέκν', ὄλλυμαι δ' ἐγώ,
ἣ πρὶν μακαρία διὰ σ' ἐκλῃζόμην βροτοῖς.
ἄρηξον, ἐλθέ· καὶ σκιὰ φάνηθί μοι·
ἅλις γὰρ ἐλθὼν κἂν ὄναρ γένοιο σύ·
κακοὶ γάρ εἰσιν οἳ τέκνα κτείνουσι σά.
Αμ. σὺ μὲν τὰ νέρθεν εὐτρεπῆ ποιοῦ, γύναι·
ἐγὼ δὲ σέ, ὦ Ζεῦ, χεῖρ' ἐς οὐρανὸν δικὼν
αὐδῶ, τέκνοισιν εἴ τι τοισίδ' ὠφελεῖν
μέλλεις, ἀμύνειν, ὡς τάχ' οὐδὲν ἀρκέσεις.
καίτοι κέκλησαι πολλάκις· μάτην πονῶ·
θανεῖν γάρ, ὡς ἔοικ', ἀναγκαίως ἔχει.
ἀλλ', ὦ γέροντες, μικρὰ μὲν τὰ τοῦ βίου,
τοῦτον δ' ὅπως ἥδιστα διαπεράσετε,
ἐξ ἡμέρας ἐς νύκτα μὴ λυπούμενοι.
ὡς ἐλπίδας μὲν ὁ χρόνος οὐκ ἐπίσταται
σῴζειν, τὸ δ' αὑτοῦ σπουδάσας διέπτατο.
ὁρᾶτ' ἔμ' ὅσπερ ἦ περίβλεπτος βροτοῖς
ὀνομαστὰ πράσσων, καί μ' ἀφείλεθ' ἡ τύχη
ὥσπερ πτερὸν πρὸς αἰθέρ' ἡμέρᾳ μιᾷ.
ὁ δ' ὄλβος ὁ μέγας ἥ τε δόξ' οὐκ οἶδ' ὅτῳ

484 πατρός] πικρόν Reiske 488 συλλέξαιμ' Herwerden 490 φθόγγον εἰσακούσεται L P: corr. Nauck 495 κἂν ὄναρ Wilamowitz: ἱκανὸν ἂν L P 496 εἰσιν Hartung: εἰς σέ γ' P et L[2] (σέ γ' in ras.) 497 εὐτρεπῆ l P: εὐπρεπῆ L 502 ante 498 trai. Wilamowitz 508 ὁρᾶτέ μ' et ἦν L P

βέβαιός ἐστι. χαίρετ᾽· ἄνδρα γὰρ φίλον
πανύστατον νῦν, ἥλικες, δεδόρκατε.
Με. *ἔα·*
ὦ πρέσβυ, λεύσσω τἀμὰ φίλτατ᾽· ἢ τί φῶ;
Αμ. *οὐκ οἶδα, θύγατερ· ἀφασία δὲ κἄμ᾽ ἔχει.*
Με. *ὅδ᾽ ἐστὶν ὃν γῆς νέρθεν εἰσηκούομεν,*
εἰ μή γ᾽ ὄνειρον ἐν φάει τι λεύσσομεν.
τί φημί; ποῖ᾽ ὄνειρα κηραίνουσ᾽ ὁρῶ;
οὐκ ἔσθ᾽ ὅδ᾽ ἄλλος ἀντὶ σοῦ παιδός, γέρον.
δεῦρ᾽, ὦ τέκν᾽, ἐκκρίμνασθε πατρῴων πέπλων,
ἴτ᾽ ἐγκονεῖτε, μὴ μεθῆτ᾽, ἐπεὶ Διὸς
σωτῆρος ὑμῖν οὐδέν ἐσθ᾽ ὅδ᾽ ὕστερος.

ΗΡΑΚΛΗΣ

ὦ χαῖρε, μέλαθρον πρόπυλά θ᾽ ἑστίας ἐμῆς,
ὡς ἄσμενός σ᾽ ἐσεῖδον ἐς φάος μολών.
ἔα· τί χρῆμα; τέκν᾽ ὁρῶ πρὸ δωμάτων
στολμοῖσι νεκρῶν κρᾶτας ἐξεστεμμένα,
ὄχλῳ τ᾽ ἐν ἀνδρῶν τὴν ἐμὴν ξυνάορον,
πατέρα τε δακρύοντα — συμφορὰς τίνας;
φέρ᾽ ἐκπύθωμαι τῶνδε πλησίον σταθείς·
γύναι, τί καινὸν ἦλθε δώμασιν χρέος;
Με. *ὦ φίλτατ᾽ ἀνδρῶν . . .* Αμ. *ὦ φάος μολὼν πατρί . . .*
Με. *ἥκεις, ἐσώθης εἰς ἀκμὴν ἐλθὼν φίλοις;*
Ηρ. *τί φῄς; τίν᾽ ἐς ταραγμὸν ἥκομεν, πάτερ;*
Με. *διολλύμεσθα· σὺ δέ, γέρον, σύγγνωθί μοι,*
εἰ πρόσθεν ἥρπασ᾽ ἃ σὲ λέγειν πρὸς τόνδ᾽ ἐχρῆν·
τὸ θῆλυ γάρ πως μᾶλλον οἰκτρὸν ἀρσένων,
καὶ τἄμ᾽ ἔθνῃσκε τέκν᾽, ἀπωλλύμην δ᾽ ἐγώ.

516 Με.] lineolam L 517 *λεύσομεν* L P 518 *δρᾶν* Musgrave 520 *ἐκκρήμνασθε* L P 524 *σέ γ᾽ εἶδον* Lucian Necy. 1 *ἐς* hic L P 528 *γρ. συμφοᾶς τινὸς ἢ συμφοὰς τ . . .* L[1] in margine laeso 531 Αμ. notam om. L P: add. C. Frey 532 Με. scripsi: idque habuisse L arguit rasura ante versum: cf. 535: nulla nota in P 534 *διωλλύμεσθα* Bruhn 535 *τόνδ᾽* L: *τῶνδ᾽* P

Ηρ. Ἄπολλον, οἵοις φροιμίοις ἄρχῃ λόγου.
Με. τεθνᾶσ᾽ ἀδελφοὶ καὶ πατὴρ οὑμὸς γέρων.
Ηρ. πῶς φῄς; τί δράσας ἢ δορὸς ποίου τυχών;
Με. Λύκος σφ᾽ ὁ καινὸς γῆς ἄναξ διώλεσεν.
Ηρ. ὅπλοις ἀπαντῶν ἢ νοσησάσης χθονός;
Με. στάσει· τὸ Κάδμου δ᾽ ἑπτάπυλον ἔχει κράτος.
Ηρ. τί δῆτα πρὸς σὲ καὶ γέροντ᾽ ἦλθεν φόβος;
Με. κτείνειν ἔμελλε πατέρα κἀμὲ καὶ τέκνα.
Ηρ. τί φῄς; τί ταρβῶν ὀρφάνευμ᾽ ἐμῶν τέκνων;
Με. μή ποτε Κρέοντος θάνατον ἐκτεισαίατο.
Ηρ. κόσμος δὲ παίδων τίς ὅδε νερτέροις πρέπων;
Με. θανάτου τάδ᾽ ἤδη περιβόλαι᾽ ἀνήμμεθα.
Ηρ. καὶ πρὸς βίαν ἐθνῄσκετ᾽; ὢ τλήμων ἐγώ.
Με. φίλων ⟨γ᾽⟩ ἔρημοι· σὲ δὲ θανόντ᾽ ἠκούομεν.
Ηρ. πόθεν δ᾽ ἐς ὑμᾶς ἥδ᾽ ἐσῆλθ᾽ ἀθυμία;
Με. Εὐρυσθέως κήρυκες ἤγγελλον τάδε.
Ηρ. τί δ᾽ ἐξελείπετ᾽ οἶκον ἑστίαν τ᾽ ἐμήν;
Με. βίᾳ, πατὴρ μὲν ἐκπεσὼν στρωτοῦ λέχους . . .
Ηρ. κοὐκ ἔσχεν αἰδῶ τὸν γέροντ᾽ ἀτιμάσαι;
Με. αἰδώς γ᾽ ἀποικεῖ τῆσδε τῆς θεοῦ πρόσω.
Ηρ. οὕτω δ᾽ ἀπόντες ἐσπανίζομεν φίλων;
Με. φίλοι γάρ εἰσιν ἀνδρὶ δυστυχεῖ τίνες;
Ηρ. μάχας δὲ Μινυῶν ἃς ἔτλην ἀπέπτυσαν;
Με. ἄφιλον, ἵν᾽ αὖθίς σοι λέγω, τὸ δυστυχές.
Ηρ. οὐ ῥίψεθ᾽ Ἅιδου τάσδε περιβολὰς κόμης
καὶ φῶς ἀναβλέψεσθε, τοῦ κάτω σκότου
φίλας ἀμοιβὰς ὄμμασιν δεδορκότες;

539 Με.] lineolam L 540 δορὸς] μόρου Purgold 540–562 lineolas pro personarum notis L P 541 καινὸς Elmsley: κλεινὸς L P 543 δ᾽ Dobree: γ᾽ L P 548 παίδων] πέπλων apogr. Paris. πρέπων apogr. Paris.: πέπλων L P 549 τάδ᾽ apogr. Paris.: τὰ δ᾽ L P ἐνήμμεθα Kirchhoff 551 γ᾽ add. Hermann 557 αἰδώς γ᾽ L: αἰδὼς δ᾽ P: αἰδῶ γ᾽ Scaliger: sed τῆσδε τῆς θεοῦ pro τοῦ νῦν ἡμᾶς ἔχοντος δαίμονος dicit 563 σκότου Nauck: σκότους L P

ἐγὼ δέ—νῦν γὰρ τῆς ἐμῆς ἔργον χερός—
πρῶτον μὲν εἶμι καὶ κατασκάψω δόμους
καινῶν τυράννων, κρᾶτα δ' ἀνόσιον τεμὼν
ῥίψω κυνῶν ἕλκημα· Καδμείων δ' ὅσους
κακοὺς ἐφηῦρον εὖ παθόντας ἐξ ἐμοῦ,
τῷ καλλινίκῳ τῷδ' ὅπλῳ χειρώσομαι·
τοὺς δὲ πτερωτοῖς διαφορῶν τοξεύμασι
νεκρῶν ἅπαντ' Ἰσμηνὸν ἐμπλήσω φόνου,
Δίρκης τε νᾶμα λευκὸν αἱμαχθήσεται.
τῷ γάρ μ' ἀμύνειν μᾶλλον ἢ δάμαρτι χρὴ
καὶ παισὶ καὶ . . . γέροντι; χαιρόντων πόνοι·
μάτην γὰρ αὐτοὺς τῶνδε μᾶλλον ἤνυσα.
καὶ δεῖ μ' ὑπὲρ τῶνδ', εἴπερ οἵδ' ὑπὲρ πατρός,
θνῄσκειν ἀμύνοντ'· ἢ τί φήσομεν καλὸν
ὕδρᾳ μὲν ἐλθεῖν ἐς μάχην λέοντί τε
Εὐρυσθέως πομπαῖσι, τῶν δ' ἐμῶν τέκνων
οὐκ ἐκπονήσω θάνατον; οὐκ ἄρ' Ἡρακλῆς
ὁ καλλίνικος ὡς πάροιθε λέξομαι.

Χο. δίκαια τοὺς τεκόντας ὠφελεῖν τέκνα,
πατέρα τε πρέσβυν τήν τε κοινωνὸν γάμων.

Αμ. πρὸς σοῦ μέν, ὦ παῖ, τοῖς φίλοις ⟨τ'⟩ εἶναι φίλον
τά τ' ἐχθρὰ μισεῖν· ἀλλὰ μὴ 'πείγου λίαν.

Ηρ. τί δ' ἐστὶ τῶνδε θᾶσσον ἢ χρεών, πάτερ;

Αμ. πολλοὺς πένητας, ὀλβίους δὲ τῷ λόγῳ
δοκοῦντας εἶναι συμμάχους ἄναξ ἔχει,
οἳ στάσιν ἔθηκαν καὶ διώλεσαν πόλιν
ἐφ' ἁρπαγαῖσι τῶν πέλας, τὰ δ' ἐν δόμοις
δαπάναισι φροῦδα διαφυγόνθ' ὑπ' ἀργίας.

575 *γέροντι*] *τεκόντι* Wakefield: sed videtur iam delirans Hercules mortalem abnuere patrem, tum monitu Chori se comprimere (583 sq.) 582 *πάροιθεν* L P 583 *Χο.*] notam add. Tyrwhitt *τοὔσθ' ἑκόντα σ'* Wilamowitz: *τοι τεκόντα σ'* Herwerden 585 *τ'* add. Radermacher 586 Megarae, 587 sqq. Amphitryoni tribuit P 588-592 delevit Wilamowitz 590 *πόλιν* L: *πάλιν* P

ὤφθης ἐσελθὼν πόλιν· ἐπεὶ δ' ὤφθης, ὅρα
ἐχθροὺς ἀθροίσας μὴ παρὰ γνώμην πέσῃς.
Ηρ. μέλει μὲν οὐδὲν εἴ με πᾶσ' εἶδεν πόλις·
ὄρνιν δ' ἰδών τιν' οὐκ ἐν αἰσίοις ἕδραις,
ἔγνων πόνον τιν' ἐς δόμους πεπτωκότα·
ὥστ' ἐκ προνοίας κρύφιος εἰσῆλθον χθόνα.
Αμ. καλῶς· παρελθὼν νῦν πρόσειπέ θ' ἑστίαν
καὶ δὸς πατρῴοις δώμασιν σὸν ὄμμ' ἰδεῖν.
ἥξει γὰρ αὐτὸς σὴν δάμαρτα καὶ τέκνα
ἕλξων φονεύσων κἄμ' ἐπισφάξων ἄναξ·
μένοντι δ' αὐτοῦ πάντα σοι γενήσεται
τῇ τ' ἀσφαλείᾳ κερδανεῖς· πόλιν δὲ σὴν
μὴ πρὶν ταράξῃς πρὶν τόδ' εὖ θέσθαι, τέκνον.
Ηρ. δράσω τάδ'· εὖ γὰρ εἶπας· εἶμ' ἔσω δόμων.
χρόνῳ δ' ἀνελθὼν ἐξ ἀνηλίων μυχῶν
Ἅιδου Κόρης ⟨τ'⟩ ἔνερθεν, οὐκ ἀτιμάσω
θεοὺς προσειπεῖν πρῶτα τοὺς κατὰ στέγας.
Αμ. ἦλθες γὰρ ὄντως δώματ' εἰς Ἅιδου, τέκνον;
Ηρ. καὶ θῆρά γ' ἐς φῶς τὸν τρίκρανον ἤγαγον.
Αμ. μάχῃ κρατήσας ἢ θεᾶς δωρήμασιν;
Ηρ. μάχῃ· τὰ μυστῶν δ' ὄργι' εὐτύχησ' ἰδών.
Αμ. ἦ καὶ κατ' οἴκους ἐστὶν Εὐρυσθέως ὁ θήρ;
Ηρ. Χθονίας νιν ἄλσος Ἑρμιών τ' ἔχει πόλις.
Αμ. οὐδ' οἶδεν Εὐρυσθεύς σε γῆς ἥκοντ' ἄνω;
Ηρ. οὐκ οἶδ'· ἵν' ἐλθὼν τἀνθάδ' εἰδείην πάρος.
Αμ. χρόνον δὲ πῶς τοσοῦτον ἦσθ' ὑπὸ χθονί;
Ηρ. Θησέα κομίζων ἐχρόνισ' ⟨ἐξ⟩ Ἅιδου, πάτερ.
Αμ. καὶ ποῦ 'στιν; ἢ γῆς πατρίδος οἴχεται πέδον;

593 ἐσελθὼν Kirchhoff: ἐπελθὼν L P 594 ἐχθρὸς P, corr. *p* 595 Ηρ.] notam om. L, add. *l* 599 παρελθὼν Wecklein: προσελθὼν L P 604 δὲ Dindorf: τε L P 608 τ' add. Reiske 611 Ηρ. P: lineolam L τρικάρανον L P: corr. Pierson 612–621 lineolas pro notis L P 612 δωρήματα Paley 614 εὐρυσθέος L 617 οἶδ' ἵν' Matthiae: οἶδεν L P: οἶδεν· ἦλθον τἀνθάδ' εἰδέναι Musgrave 619 ἐξ add. Canter: ἐν suprascr. L[2] vel *l*

Ηρ. βέβηκ᾽ Ἀθήνας νέρθεν ἄσμενος φυγών.
ἀλλ᾽ εἶ᾽, ὁμαρτεῖτ᾽, ὦ τέκν᾽, ἐς δόμους πατρί·
καλλίονές τἄρ᾽ εἴσοδοι τῶν ἐξόδων
πάρεισιν ὑμῖν. ἀλλὰ θάρσος ἴσχετε
καὶ νάματ᾽ ὄσσων μηκέτ᾽ ἐξανίετε·
σύ τ᾽, ὦ γύναι μοι, σύλλογον ψυχῆς λαβὲ
τρόμου τε παῦσαι, καὶ μέθεσθ᾽ ἐμῶν πέπλων·
οὐ γὰρ πτερωτὸς οὐδὲ φευξείω φίλους.
ἆ,
οἵδ᾽ οὐκ ἀφιᾶσ᾽, ἀλλ᾽ ἀνάπτονται πέπλων
τοσῷδε μᾶλλον· ὧδ᾽ ἔβητ᾽ ἐπὶ ξυροῦ;
ἄξω λαβών γε τούσδ᾽ ἐφολκίδας χεροῖν,
ναῦς δ᾽ ὣς ἐφέλξω· καὶ γὰρ οὐκ ἀναίνομαι
θεράπευμα τέκνων. πάντα τἀνθρώπων ἴσα·
φιλοῦσι παῖδας οἵ τ᾽ ἀμείνονες βροτῶν
οἵ τ᾽ οὐδὲν ὄντες· χρήμασιν δὲ διάφοροι·
ἔχουσιν, οἱ δ᾽ οὔ· πᾶν δὲ φιλότεκνον γένος.

Χο. ἁ νεότας μοι φίλον αἰ- [στρ.
εί· τὸ δὲ γῆρας ἄχθος
βαρύτερον Αἴτνας σκοπέλων
ἐπὶ κρατὶ κεῖται, βλεφάρων
σκοτεινὸν φάος ἐπικαλύψαν.
μή μοι μήτ᾽ Ἀσιήτιδος
τυραννίδος ὄλβος εἴη,
μὴ χρυσοῦ δώματα πλήρη
τᾶς ἥβας ἀντιλαβεῖν,
ἃ καλλίστα μὲν ἐν ὄλβῳ,

625 ἐξανίετε Heath : ἐξανύετε L P 628 φευξείω Portus : φευξιῶ L P 634 παῖδες P, corr. *p* 637 φίλον αἰεί· τὸ δὲ γῆρας ἄχθος Fritzsche ex Stob. fl. 97. 31, qui ἀεί, τὸ δὲ γῆρας βαρύτερον Αἴτνης : φίλον ἄχθος, τὸ δὲ γῆρας αἰεὶ L^2 P : sed φίλον ἄ***χθος L, h. e. fortasse φίλον αἰεὶ ἄχθος : φίλον, ἄχθος δὲ τὸ Musgrave 640 κεῖται apogr. Paris. : κεῖσαι L P, fortasse recte 642 φάος Stiblinus : φάρος L P : quo servato βλεφάρῳ Reiske

καλλίστα δ᾽ ἐν πενίᾳ.
τὸ δὲ λυγρὸν φόνιόν τε γῆ-
ρας μισῶ· κατὰ κυμάτων δ᾽
ἔρροι, μηδέ ποτ᾽ ὤφελεν
θνατῶν δώματα καὶ πόλεις
ἐλθεῖν, ἀλλὰ κατ᾽ αἰθέρ᾽ αἰ-
εὶ πτεροῖσι φορείσθω.

εἰ δὲ θεοῖς ἦν ξύνεσις
καὶ σοφία κατ᾽ ἄνδρας, [ἀντ.
δίδυμον ἂν ἥβαν ἔφερον
φανερὸν χαρακτῆρ᾽ ἀρετᾶς
ὅσοισιν μέτα, κατθανόντες τ᾽
εἰς αὐγὰς πάλιν ἁλίου
δισσοὺς ἂν ἔβαν διαύλους,
ἁ δυσγένεια δ᾽ ἁπλοῦν ἂν
εἶχεν ζόας βίοτον,
καὶ τῷδ᾽ ἦν τούς τε κακοὺς ἂν
γνῶναι καὶ τοὺς ἀγαθούς,
ἴσον ἅτ᾽ ἐν νεφέλαισιν ἄ-
στρων ναύταις ἀριθμὸς πέλει.
νῦν δ᾽ οὐδεὶς ὅρος ἐκ θεῶν
χρηστοῖς οὐδὲ κακοῖς σαφής,
ἀλλ᾽ εἱλισσόμενός τις αἰ-
ὼν πλοῦτον μόνον αὔξει.

οὐ παύσομαι τὰς Χάριτας [στρ.
Μούσαις συγκαταμειγνύς,

648 δ᾽ ἐν P *l*: γ᾽ ἐν L primitus, ut videtur 649 φόνιόν] φθονερόν Wilamowitz: στονόεν Nauck 653 περοῖσι L P, corr. *l p* 659 ἀρετῆς L P 660 sq. καὶ θανόντες εἰς Musgrave (κατθανόντες τ᾽ εἰς Dobree): καὶ θνατοὶ ἐς L P (θνατοὶ εἰς τὰς *l*, et rasura post ἐς in L) 661 ἀελίου L P, corr. *l* 663 ἁπλᾶν Beck 664 ζωᾶς L P βίοτον Kirchhoff: βιοτάν L P: στάδιον Reiske 665 τῷδ᾽ ἦν Pierson: τῷδε L P: τῷδ᾽ ἂν . . . κακοὺς ἦν Hermann 673 μὴ παυσαίμαν Dio Chrys. p. 450 R 674 μούσαις Dio Chrys. et *l*: ταῖς μούσαις L P et Stob. fl. 81. 5

ἁδίσταν συζυγίαν.
μὴ ζῴην μετ' ἀμουσίας,
αἰεὶ δ' ἐν στεφάνοισιν εἴ-
ην· ἔτι τοι γέρων ἀοι-
δὸς κελαδεῖ Μναμοσύναν·
ἔτι τὰν Ἡρακλέους
καλλίνικον ἀείδω
παρά τε Βρόμιον οἰνοδόταν
παρά τε χέλυος ἑπτατόνου
μολπὰν καὶ Λίβυν αὐλόν·
οὔπω καταπαύσομεν
Μούσας, αἵ μ' ἐχόρευσαν.

παιᾶνα μὲν Δηλιάδες [ἀντ.
ὑμνοῦσ' ἀμφὶ πύλας τὸν
Λατοῦς εὔπαιδα γόνον
εἱλίσσουσαι καλλίχορον·
παιᾶνας δ' ἐπὶ σοῖς μελά-
θροις κύκνος ὣς γέρων ἀοι-
δὸς πολιᾶν ἐκ γενύων
κελαδήσω· τὸ γὰρ εὖ
τοῖς ὕμνοισιν ὑπάρχει·
Διὸς ὁ παῖς· τᾶς δ' εὐγενίας
πλέον ὑπερβάλλων ⟨ἀρετᾷ⟩
μοχθήσας τὸν ἄκυμον
θῆκεν βίοτον βροτοῖς
πέρσας δείματα θηρῶν.

675 ἡδίσταν L P: καλλίσταν Plut. Mor. p. 243 A 676 μὴ Stobaeus: ἦ L P 681 ἀείδω Elmsley: ἀείσω L P 682 οἰνδόταν primitus L 683 ἑπτάτονον P 687 παιᾶνι Wecklein 688 μουσᾶν ἀμφίπολοι τὸν post Reiskium Fritzsche 690 εἱλίσσουσι Musgrave καλλίχοροι Hermann 691 παιᾶνας *l*: παιᾶνα L P 696 τὰς εὐγενείας L P 697 ἀρετᾷ add. Nauck (ἀρεταῖς iam Tyrwhitt): λείπει suprascr. *l* 698 sq. τὸν ἀκύμον' ἔθηκε L P: corr. *l*, sed forma ἄκυμος suspecta: ἀκύμον' ἔθηκεν deleto τὸν Wilamowitz

Λυ. ἐς καιρὸν οἴκων Ἀμφιτρύων ἔξω περᾷ·
χρόνος γὰρ ἤδη δαρὸς ἐξ ὅτου πέπλοις
κοσμεῖσθε σῶμα καὶ νεκρῶν ἀγάλμασιν.
ἀλλ' εἶα, παῖδας καὶ δάμαρθ' Ἡρακλέους
ἔξω κέλευε τῶνδε φαίνεσθαι δόμων,
ἐφ' οἷς ὑπέστητ' αὐτεπάγγελτοι θανεῖν.
Αμ. ἄναξ, διώκεις μ' ἀθλίως πεπραγότα
ὕβριν θ' ὑβρίζεις ἐπὶ θανοῦσι τοῖς ἐμοῖς·
ἃ χρῆν σε μετρίως, κεἰ κρατεῖς, σπουδὴν ἔχειν.
ἐπεὶ δ' ἀνάγκην προστίθης ἡμῖν θανεῖν,
στέργειν ἀνάγκη· δραστέον δ' ἃ σοὶ δοκεῖ.
Λυ. ποῦ δῆτα Μεγάρα; ποῦ τέκν' Ἀλκμήνης γόνου;
Αμ. δοκῶ μὲν αὐτήν, ὡς θύραθεν εἰκάσαι—
Λυ. τί χρῆμα δόξης; τοῦ δ' ἔχεις τεκμήριον;
Αμ. ἱκέτιν πρὸς ἁγνοῖς Ἑστίας θάσσειν βάθροις . . .
Λυ. ἀνόνητά γ' ἱκετεύουσαν ἐκσῶσαι βίον.
Αμ. καὶ τὸν θανόντα γ' ἀνακαλεῖν μάτην πόσιν.
Λυ. ὁ δ' οὐ πάρεστιν οὐδὲ μὴ μόλῃ ποτέ.
Αμ. οὔκ, εἴ γε μή τις θεῶν ἀναστήσειέ νιν.
Λυ. χώρει πρὸς αὐτὴν κἀκκόμιζε δωμάτων.
Αμ. μέτοχος ἂν εἴην τοῦ φόνου δράσας τόδε.
Λυ. ἡμεῖς, ἐπειδὴ σοὶ τόδ' ἔστ' ἐνθύμιον,
οἳ δειμάτων ἔξωθεν ἐκπορεύσομεν
σὺν μητρὶ παῖδας. δεῦρ' ἕπεσθε, πρόσπολοι,
ὡς ἂν σχολὴν λύσωμεν ἄσμενοι πόνων.
Αμ. σὺ δ' οὖν ἴθ', ἔρχῃ δ' οἷ χρεών· τὰ δ' ἄλλ' ἴσως
ἄλλῳ μελήσει. προσδόκα δὲ δρῶν κακῶς

701 περᾷς Heath 702 δαρὸν P 706 ὑπέστητ' ed. Brubachiana: ὑπέστητέ γ' L P 710 ἀνάγκη προστιθεὶς P 711 δ' ἃ] θ' ἃ Nauck 714 Λυ.] lineolam P δόξης; τοῦ δ' scripsi: δόξης τῆσδ' L P: χρῆμα; δόξης τίνος Boissonade 715–722 lineolas pro notis personarum L P 715 βάθροις Stephanus: βόθροις L P 717 ἀνακαλεῖ L P: corr. Hermann 720 κἀκκόμιζε Elmsley: καὶ κόμιζε L P: καὶ κόμιζ' ἐκ L^2 vel *l* 722 ἡμεῖς δ' Nauck 725 λεύσσωμεν Canter

κακόν τι πράξειν. ὦ γέροντες, ἐς καλὸν
στείχει, βρόχοισι δ' ἀρκύων γενήσεται
ξιφηφόροισι, τοὺς πέλας δοκῶν κτενεῖν
ὁ παγκάκιστος. εἶμι δ', ὡς ἴδω νεκρὸν
πίπτοντ'· ἔχει γὰρ ἡδονὰς θνῄσκων ἀνὴρ
ἐχθρὸς τίνων τε τῶν δεδραμένων δίκην.

Χο.

— μεταβολὰ κακῶν· μέγας ὁ πρόσθ' ἄναξ [στρ.
πάλιν ὑποστρέφει βίοτον ἐξ Ἅιδα.
ἰώ·
δίκα καὶ θεῶν παλίρρους πότμος.

— ἦλθες χρόνῳ μὲν οὗ δίκην δώσεις θανών,
ὕβρεις ὑβρίζων εἰς ἀμείνονας σέθεν.

— χαρμοναὶ δακρύων ἔδοσαν ἐκβολάς·
πάλιν ἔμολεν—
ἃ πάρος οὔποτε διὰ φρενὸς ἤλπισ' ἂν
παθεῖν—γᾶς ἄναξ.

— ἀλλ', ὦ γεραιοί, καὶ τὰ δωμάτων ἔσω
σκοπῶμεν, εἰ πράσσει τις ὡς ἐγὼ θέλω.

Λυ. ἰώ μοί μοι.

— τόδε κατάρχεται μέλος ἐμοὶ κλύειν [ἀντ.
φίλιον ἐν δόμοις· θάνατος οὐ πόρσω.
βοᾷ
φόνου φροίμιον στενάζων ἄναξ.

Λυ. ὦ πᾶσα Κάδμου γαῖ', ἀπόλλυμαι δόλῳ.

735–762 inter hemichoria divisit anonymus: nos paragraphos posuimus 736 ἐξ Ἅιδα Wilamowitz: ἐς ἀΐδαν P: εἰς ἀίδαν L 737 ἰώ] ἴτ' ὦ Marchant παλλίρρους L P 740 sq. Amphitryoni tribuunt L P: corr. Tyrwhitt 741 ὕβρις P 745 ἔμολεν L P: ἔμολ' L² vel *l* 746 ἤλπισ' ἂν Pflugk: ἤλπισε L P 747 γεραιοί Kirchhoff: γεραιέ LP 752 πόρσω Nauck: πρόσω L P

— καὶ γὰρ διώλλυς· ἀντίποινα δ' ἐκτίνων
τόλμα, διδούς γε τῶν δεδραμένων δίκην.

— τίς ὁ θεοὺς ἀνομίᾳ χραίνων, θνητὸς ὤν,
ἄφρονα λόγον
οὐρανίων μακάρων κατέβαλ', ὡς ἄρ' οὐ
σθένουσιν θεοί;

— γέροντες, οὐκέτ' ἔστι δυσσεβὴς ἀνήρ.
— σιγᾷ μέλαθρα· πρὸς χοροὺς τραπώμεθα.
— φίλοι γὰρ εὐτυχοῦσιν οὓς ἐγὼ θέλω.

— χοροὶ χοροὶ
καὶ θαλίαι μέλουσι Θή- [στρ.
βας ἱερὸν κατ' ἄστυ.
μεταλλαγαὶ γὰρ δακρύων,
μεταλλαγαὶ συντυχίας
⟨νέας⟩ ἔτεκον ἀοιδάς.
βέβακ' ἄναξ ὁ καινός, ὁ δὲ παλαίτερος
κρατεῖ, λιμένα λιπών γε τὸν 'Αχερόντιον.
δοκημάτων
ἐκτὸς ἦλθεν ἐλπίς.

θεοὶ θεοὶ [ἀντ.
τῶν ἀδίκων μέλουσι καὶ
τῶν ὁσίων ἐπᾴειν.
ὁ χρυσὸς ἅ τ' εὐτυχία
φρενῶν βροτοὺς ἐξάγεται,
δύνασιν ἄδικον ἐφέλκων.
Χρόνου γὰρ οὔτις τὸ πάλιν εἰσορᾶν ἔτλα·

755 ἀντίποινα Canter : ἀντάποινα L P 757 notam om. L : Λυ. P ὁ del. Paley 758 λόγων P 759 σθένουσι L P 760 Χο. P : notam om. L 762 delet Nauck 767 νέας add. Wilamowitz 768 βέβακεν L P καινός Pierson : κλεινός L P 770 γε L : τε P 773 μέλουσι Canter : μέλλουσι L P fortasse recte ἐπαίειν L P 775 φρενῶν Ludv. Dindorf : φρονεῖν L P 777 ἔτλα τὸ πάλιν εἰσορᾶν L P : traiecit Hermann : lectio incerta

νόμον παρέμενος, ἀνομίᾳ χάριν διδοὺς
ἔθραυσεν ὄλ-
βου κελαινὸν ἅρμα.

Ἰσμήν᾽ ὦ στεφαναφόρει, [στρ.
ξεσταί θ᾽ ἑπταπύλου πόλεως
ἀναχορεύσατ᾽ ἀγυιαί,
Δίρκα θ᾽ ἁ καλλιρρέεθρος,
σύν τ᾽ Ἀσωπιάδες κόραι,
πατρὸς ὕδωρ βᾶτε λιποῦσαι συναοιδοί,
Νύμφαι, τὸν Ἡρακλέους
καλλίνικον ἀγῶνα.
Πυθίου δενδρῶτι πέτρα
Μουσῶν θ᾽ Ἑλικωνιάδων
δώματ᾽, ὦ,
ἥξετ᾽ εὐγαθεῖ κελάδῳ
ἐμὰν πόλιν, ἐμὰ τείχη,
Σπαρτῶν ἵνα γένος ἔφανε
χαλκασπίδων λόχος, ὃς γᾶν
τέκνων τέκνοις μεταμείβει,
Θήβαις ἱερὸν φῶς.

ὦ λέκτρων δύο συγγενεῖς [ἀντ.
εὐναί, θνατογενοῦς τε καὶ
Διός, ὃς ἦλθεν ἐς εὐνὰν
Νύμφας τᾶς Περσηίδος· ὡς
πιστόν μοι τὸ παλαιὸν ἤ-

781 *ἰσμηνῷ στεφαναφορία* L P: corr. Tyrwhitt 782 *ἑπτάπυλοι* L P: corr. Stephanus 784 *καλλιρέεθρος* L P: corr. Erfurdt 785 *ἀσωπίδες* L P: corr. Bothe 786, 787 *πατρὸς ὕδωρ* post *λιποῦσαι* traiicit Wilamowitz, cf. ad v. 803 788 *Νύμφαις* Bothe 789, 791 *ὦ* post *ἀγῶνα* habent L P, non post *δώματα*: trai. Verrall 792 *κλῄζετ᾽* Hartung *κελάδῳ 's ἐμὰν* Conradt 793 *ἐμὰν πόλι* (*πόλιν l*) *ἐμά τε τείχη* L P: corr. Heath 794 *ἐφάνη* Hermann: sed sensus est *ἔδειξε τὴν ἑαυτοῦ φύσιν* 800 *εὐνὰν* Wecklein: *εὐνὰς* L P 801 *ὡς* Musgrave: *καὶ* L P: *Περσεΐδος· καὶ* Hartung, cf. v. 784

δη λέχος, ὦ Ζεῦ, σὸν ἐπ᾽ οὐκ ἐλπίδι φάνθη,
λαμπρὰν δ᾽ ἔδειξ᾽ ὁ χρόνος
τὰν Ἡρακλέος ἀλκάν·
γᾶς ὃς ἐξέβα θαλάμων
Πλούτωνος δῶμα λιπὼν
νέρτερον.
κρείσσων μοι τύραννος ἔφυς
ἢ δυσγένει᾽ ἀνάκτων,
ἃ νῦν ἐσορᾶν ἔφανε
ξιφηφόρων ἐς ἀγώνων
ἅμιλλαν, εἰ τὸ δίκαιον
θεοῖς ἔτ᾽ ἀρέσκει.

— ἔα ἔα·
ἆρ᾽ ἐς τὸν αὐτὸν πίτυλον ἥκομεν φόβου,
γέροντες, οἷον φάσμ᾽ ὑπὲρ δόμων ὁρῶ;

— φυγᾷ φυγᾷ
νωθὲς πέδαιρε κῶλον, ἐκποδὼν ἔλα.

— ὦναξ Παιάν,
ἀπότροπος γένοιό μοι πημάτων.

ΙΡΙΣ

θαρσεῖτε Νυκτὸς τήνδ᾽ ὁρῶντες ἔκγονον
Λύσσαν, γέροντες, κἀμὲ τὴν θεῶν λάτριν
Ἶριν· πόλει γὰρ οὐδὲν ἥκομεν βλάβος,
ἑνὸς δ᾽ ἐπ᾽ ἀνδρὸς σῶμα συστρατεύομεν,
ὅν φασιν εἶναι Ζηνὸς Ἀλκμήνης τ᾽ ἄπο.
πρὶν μὲν γὰρ ἄθλους ἐκτελευτῆσαι πικρούς,

803, 804 *σὸν ἐπ᾽ οὐκ ἐλπίδι* scripsi, cf. v. 786: *τὸ σὸν οὐκ ἐπ᾽ ἐλπίδι* L P: *ἐπ᾽* del. Fix: *τὸ* et *οὐκ* del. Wilamowitz 805 *ἔδειξεν* L P, corr. *l* 807 *γᾶς ὃς* Musgrave: *ὃς γᾶς* L P 808 *λιπὸν* P 810 *ἡδὺς γένει* L P: corr. Canter 811 *ἔφανε* scripsi, cf. 794: *φαίνει* L P 812 *ξιφηφόρον* primitus L 815, 818, 820 paragraphos addidi: nulla nota in L P 822 *τήνδ᾽*] *σὺν δ᾽* aut *σὴν δ᾽* P 825 *σῶμα συστρατεύομεν* Reiske: *σώματα στρατεύομεν* L P: *δώματα* Scaliger

τὸ χρή νιν ἐξέσῳζεν, οὐδ᾽ εἴα πατὴρ
Ζεύς νιν κακῶς δρᾶν οὔτ᾽ ἔμ᾽ οὔθ᾽ Ἥραν ποτέ·
ἐπεὶ δὲ μόχθους διεπέρασ᾽ Εὐρυσθέως,
Ἥρα προσάψαι καινὸν αἷμ᾽ αὐτῷ θέλει
παῖδας κατακτείναντι, συνθέλω δ᾽ ἐγώ.
ἀλλ᾽ εἶ᾽, ἄτεγκτον συλλαβοῦσα καρδίαν,
Νυκτὸς κελαινῆς ἀνυμέναιε παρθένε,
μανίας τ᾽ ἐπ᾽ ἀνδρὶ τῷδε καὶ παιδοκτόνους
φρενῶν ταραγμοὺς καὶ ποδῶν σκιρτήματα
ἔλαυνε, κίνει, φόνιον ἐξίει κάλων,
ὡς ἂν πορεύσας δι᾽ Ἀχερούσιον πόρον
τὸν καλλίπαιδα στέφανον αὐθέντῃ φόνῳ
γνῷ μὲν τὸν Ἥρας οἷός ἐστ᾽ αὐτῷ χόλος,
μάθῃ δὲ τὸν ἐμόν· ἢ θεοὶ μὲν οὐδαμοῦ,
τὰ θνητὰ δ᾽ ἔσται μεγάλα, μὴ δόντος δίκην.

ΛΥΣΣΑ

ἐξ εὐγενοῦς μὲν πατρὸς ἔκ τε μητέρος
πέφυκα, Νυκτὸς Οὐρανοῦ τ᾽ ἀφ᾽ αἵματος·
†τιμὰς τ᾽ ἔχω τάσδ᾽ οὐκ ἀγασθῆναι φίλοις†
οὐδ᾽ ἥδομαι φοιτῶσ᾽ ἐπ᾽ ἀνθρώπων φίλους,
παραινέσαι δέ, πρὶν σφαλεῖσαν εἰσιδεῖν,
Ἥρᾳ θέλω σοί τ᾽, ἢν πίθησθ᾽ ἐμοῖς λόγοις.
ἀνὴρ ὅδ᾽ οὐκ ἄσημος οὔτ᾽ ἐπὶ χθονὶ
οὔτ᾽ ἐν θεοῖσιν, οὗ σύ μ᾽ ἐσπέμπεις δόμους·
ἄβατον δὲ χώραν καὶ θάλασσαν ἀγρίαν
ἐξημερώσας, θεῶν ἀνέστησεν μόνος
τιμὰς πιτνούσας ἀνοσίων ἀνδρῶν ὕπο·
. . . .

829 νιν L : νῦν P 831 καινὸν] κοινὸν Wakefield 833 ἄτεκτον P συν λαβοῦσα L : σὴν λαβοῦσα P 843 ἐξ in rasura P² (εὐ fuit) 845 τ᾽] δ᾽ ed. Hervagiana secunda: fortasse lacuna ponenda post τάς δ᾽ et legendum οὐκ ἀγασθῆναι φιλῶ, 'non amo terrori et invidiae esse': ἀγασθῆναι θεοῖς Burges 849 ἀνὴρ Hermann 850 σύ Hartung: γέ LP: fortasse οὗ δόμους μ᾽ ἐσπέμπετε post 853 versum excidisse statuit Wilamowitz

σοί τ' οὐ παραινῶ μεγάλα βούλεσθαι κακά.
Ιρ. μὴ σὺ νουθέτει τά θ' Ἥρας κἀμὰ μηχανήματα.
Λυ. ἐς τὸ λῷον ἐμβιβάζω σ' ἴχνος ἀντὶ τοῦ κακοῦ.
Ιρ. οὐχὶ σωφρονεῖν γ' ἔπεμψε δεῦρό σ' ἡ Διὸς δάμαρ.
Λυ. Ἥλιον μαρτυρόμεσθα δρῶσ' ἃ δρᾶν οὐ βούλομαι.
εἰ δὲ δή μ' Ἥρᾳ θ' ὑπουργεῖν σοί τ' ἀναγκαίως ἔχει
τάχος ἐπιρροίβδην θ' ὁμαρτεῖν ὡς κυνηγέτῃ κύνας,
εἶμί γ'· οὔτε πόντος οὕτως κύμασιν στένων λάβρως
οὔτε γῆς σεισμὸς κεραυνοῦ τ' οἶστρος ὠδῖνας πνέων,
οἷ' ἐγὼ στάδια δραμοῦμαι στέρνον εἰς Ἡρακλέους·
καὶ καταρρήξω μέλαθρα καὶ δόμους ἐπεμβαλῶ,
τέκν' ἀποκτείνασα πρῶτον· ὁ δὲ κανὼν οὐκ εἴσεται
παῖδας οὓς ἔτικτ' ἐναίρων, πρὶν ἂν ἐμὰς λύσσας ἀφῇ.
ἢν ἰδού· καὶ δὴ τινάσσει κρᾶτα βαλβίδων ἄπο
καὶ διαστρόφους ἑλίσσει σῖγα γοργωποὺς κόρας.
ἀμπνοὰς δ' οὐ σωφρονίζει, ταῦρος ὣς ἐς ἐμβολὴν
†δεινός· μυκᾶται† δὲ Κῆρας ἀνακαλῶν τὰς Ταρτάρου.
τάχα σ' ἐγὼ μᾶλλον χορεύσω καὶ καταυλήσω φόβῳ.
στεῖχ' ἐς Οὔλυμπον πεδαίρουσ', Ἶρι, γενναῖον πόδα·
ἐς δόμους δ' ἡμεῖς ἄφαντοι δυσόμεσθ' Ἡρακλέους.

Χο.
— ὀτοτοτοτοτοῖ, στέναξον· ἀποκείρεται
σὸν ἄνθος πόλεος, ὁ Διὸς ἔκγονος·
μέλεος Ἑλλάς, ἃ τὸν εὐεργέταν

854 σοί τ'] ὥστ' Musgrave βουλεῦσαι Camper 855 κἀμὰ Reiske: κακὰ L P 856 notam om., 857 Lyssae, Iridi 858, tribuunt L P: corr. Musgrave λῷον Nauck, cl. Med. 911: λῷστον L P ἐμβιβάζω σ' Musgrave: ἐμβιβάζουσ' L P 860 post 871 trai. Wecklein κυνηγέτει L et, ut vid., P: corr. *p* 861 οὔτω *l* λάβρος Brubachiana 863 σταδιαδραμοῦμαι L, sed supra secundum α scripto ο: σταδιοδρομοῦμαι P: σταδιοδρομήσω Dindorf 866 ἐναίρων γρ. L: ἔτικτεν αἰρῶν L P: ἔτικτεν ἐναρών Wilamowitz ἐμῆς λύσσης ὑφῇ Hermann 867 ἣν L P 870 δεινὰ μυκᾶται δὲ Canter: fortasse δεινός· ὀρχεῖται δὲ, nisi versus spurius 875 ὀτοτοτοῖ Hermann ut dochmios efficeret ἀπόκειρέ τε L P: corr. Canter 876 πόλεος *p* et L, sed suprascripto ις super εος: πόλεως P: fortasse ‘λεώς,: cf. Suppl. 481 877 εὐεργέτην P

ἀποβαλεῖς, ὀλεῖς μανίαισιν Λύσσας
χορευθέντ᾽ ἐναύλοις.

— βέβακεν ἐν δίφροισιν ἁ πολύστονος,
ἅρμασι δ᾽ ἐνδίδωσι
κέντρον ὡς ἐπὶ λώβᾳ
Νυκτὸς Γοργὼν ἑκατογκεφάλοις
ὄφεων ἰαχήμασι, Λύσσα μαρμαρωπός.

— ταχὺ τὸν εὐτυχῆ μετέβαλεν δαίμων,
ταχὺ δὲ πρὸς πατρὸς τέκν᾽ ἐκπνεύσεται.

Αμ. ⟨ἔσωθεν⟩ ἰώ μοι μέλεος.

Χο. — ἰὼ Ζεῦ, τὸ σὸν γένος ἄγονον αὐτίκα
λυσσάδες ὠμοβρῶτες ἄδικοι Ποιναὶ
κακοῖσιν ἐκπετάσουσιν.

Αμ. ἰὼ στέγαι.

Χο. — κατάρχεται χόρευμα τυμπάνων ἄτερ,
οὐ βρομίῳ κεχαρισμένα θύρσῳ . . .

Αμ. ἰὼ δόμοι.

Χο. πρὸς αἵματ᾽, οὐχὶ τᾶς Διονυσιάδος
βοτρύων ἐπὶ χεύμασι λοιβᾶς.

Αμ. φυγῇ, τέκν᾽, ἐξορμᾶτε. Χο. — δάιον τόδε
δάιον μέλος ἐπαυλεῖται.

878 *μανιάσιν λύσσαις* Dobree et Hermann 879 *ἀναύλοις* Tyrwhitt 883 *ἑκατὸν κεφαλαῖς* L P: corr. Reiske 886 *ἐπνεύσατε* L P: corr. Elmsley 887 Amphitryoni tribuit O. Hense: Choro continuant L P: post v. 890 trai. Wecklein *ἰώ μοί μοι* P 888 *ἰὼ Ζεῦ τὸ σὸν* L[1] aut *l*, numeris suprascriptis: *τὸ σὸν ἰὼ Ζεῦ* L P *ἄγονον*] *εὔγονον* P 889 *λυσσάδες ὠμοβρῶτες* Wakefield: *λύσσα δέ σ᾽ ὠμόβροτος* L P *ἄδικοι Ποιναὶ* Wilamowitz: *ἀποινόδικοι δίκαι* L P, sed *εὐποινόδικοι* primitus P 890 suspectus inter 891 et 916 lineolas nullas praefixit P: ante 904, 909, 913 ut vid. L: ante 891, 893, 900, 901, 906, 911, 916 L[2]: personarum vices post Wilamowitzium Kirchhoffium alios distribui 891 *ἄτερ* L *p*: *ἄπερ* P 892 *Βρομίου* Hartung 895 *λοιβᾶς* Barnes: *λώβας* L P

κυναγετεῖ τέκνων διωγμόν· οὔποτ᾽ ἄκραντα δόμοισι
Λύσσα βακχεύσει.

Αμ. αἰαῖ κακῶν.

Χο. — αἰαῖ δῆτα τὸν γεραιὸν ὡς στένω
πατέρα τάν τε παιδοτρόφον, ⟨ᾇ⟩ μάταν
τέκεα γεννᾶται.

— ἰδοὺ ἰδού,
θύελλα σείει δῶμα, συμπίπτει στέγη.

Ηρ. ⟨ἔσωθεν⟩ ἤ ἤ· τί δρᾷς, ὦ Διὸς παῖ, μελάθρῳ;
τάραγμα ταρτάρειον, ὡς ἐπ᾽ Ἐγκελάδῳ ποτέ, Παλλάς,
ἐς δόμους πέμπεις.

ΑΓΓΕΛΟΣ

ὦ λευκὰ γήρᾳ σώματ᾽ . . . Χο. ἀνακαλεῖς με τίνα
βοάν; Αγ. ἄλαστα τἀν δόμοισι. Χο. μάντιν οὐχ
ἕτερον ἄξομαι.
Αγ. τεθνᾶσι παῖδες. Χο. αἰαῖ.
Αγ. στενάζεθ᾽, ὡς στενακτά. Χο. δάιοι φόνοι,
δάιοι δὲ τοκέων χέρες· ὤ.
Αγ. οὐκ ἄν τις εἴποι μᾶλλον ἢ πεπόνθαμεν.
Χο. πῶς παισὶ στενακτὰν ἄταν ἄταν
πατέρος ἀμφαίνεις;
λέγε, τίνα τρόπον ἔσυτο θεάθεν ἐπὶ
μέλαθρα κακὰ τάδε,
τλήμονάς τε παίδων τύχας;

898 *τέκνων* Hermann: *τε τέκνων* L P: *κυναγετεῖται . . . διωγμός* olim Wilamowitz 902 *πατέρα*] *π͞ρα* in rasura L[1] aut L[2]: *παῖ* P et, fortasse primitus L *ᾇ* add. Musgrave 903 *τέκνα* P 904 Amphitryoni trib. Wilamowitz 906 Ηρ. *ἔσωθεν* praef. Verrall: lineolam L[2] 908 *ἐγγελάδω* L P *ποτέ, Πάλλας,* (vocative) Wilamowitz, cl. v. 1003: *ποτὲ παλλάς* L P 909 *σώματα* L P 910 *τίνα με τίνα βοάν* Hermann 915 *χεῖρες* *l* *ὤ*] *ὦ* P et sine dubio L, sed ita positum ut supra alterum *ἄταν* v. 917 scriptum videri possit 917 *ἄταν*] vid. ad 915 919 *λέγε* duplicat Dindorf: delet Wilamowitz 920 *ἔσσυτο* L

Αγ. ἱερὰ μὲν ἦν πάροιθεν ἐσχάρας Διὸς
καθάρσι' οἴκων, γῆς ἄνακτ' ἐπεὶ κτανὼν
ἐξέβαλε τῶνδε δωμάτων Ἡρακλέης·
χορὸς δὲ καλλίμορφος εἱστήκει τέκνων
πατήρ τε Μεγάρα τ'· ἐν κύκλῳ δ' ἤδη κανοῦν
εἵλικτο βωμοῦ, φθέγμα δ' ὅσιον εἴχομεν.
μέλλων δὲ δαλὸν χειρὶ δεξιᾷ φέρειν,
ἐς χέρνιβ' ὡς βάψειεν, Ἀλκμήνης τόκος
ἔστη σιωπῇ. καὶ χρονίζοντος πατρὸς
παῖδες προσέσχον ὄμμ'· ὁ δ' οὐκέθ' αὑτὸς ἦν,
ἀλλ' ἐν στροφαῖσιν ὀμμάτων ἐφθαρμένος
ῥίζας τ' ἐν ὄσσοις αἱματῶπας ἐκβαλὼν
ἀφρὸν κατέσταζ' εὐτρίχου γενειάδος.
ἔλεξε δ' ἅμα γέλωτι παραπεπληγμένῳ·
Πάτερ, τί θύω πρὶν κτανεῖν Εὐρυσθέα
καθάρσιον πῦρ, καὶ πόνους διπλοῦς ἔχω;
ἔργον μιᾶς μοι χειρὸς εὖ θέσθαι τάδε·
ὅταν δ' ἐνέγκω δεῦρο κρᾶτ' Εὐρυσθέως,
ἐπὶ τοῖσι νῦν θανοῦσιν ἁγνιῶ χέρας.
ἐκχεῖτε πηγάς, ῥίπτετ' ἐκ χειρῶν κανᾶ.
τίς μοι δίδωσι τόξα; τίς ⟨δ'⟩ ὅπλον χερός;
πρὸς τὰς Μυκήνας εἶμι· λάζυσθαι χρεὼν
μοχλοὺς δικέλλας θ', ὥστε Κυκλώπων βάθρα
φοίνικι κανόνι καὶ τύκοις ἡρμοσμένα
στρεπτῷ σιδήρῳ συντριαινῶσαι πάλιν.

924 ἐξέβαλε inter textum et marginem L^2P^2: om. L P 925 τέκνων Canter: πέπλων L P: παίδων δὲ . . . εἱστήκει χορὸς Wecklein, cl. v. 548 929 τόκος] γόνος Athen. p. 409 A 930 διωπῇ P, corr. *p* πατρὸς Musurus: πάρος L P 931 οὐκέτ' αὐτὸς L P fortasse recte: corr. Valckenaer 933 αἱματωποὺς L P: corr. Porson 934 εὔτριχος Wilamowitz 936 θύω Stephanus: θυμῶ L P 938 ἔργον Matthiae: ἐξὸν L P (ἐκ pro μοι Wecklein) 941 ῥιπτεῖτ' L P: corr. Stephanus 942 δ' add. Barnes: ῥόπτρον Wecklein 944 δικέλλας L *p*: δικέλλα P (sic) ὥστε] ὡς τὰ Wakefield, cf. ad v. 946 945 τύκοις Brodaeus: τύχαις L P 946 συντριαινῶσαι Dobree: συντριαινώσειν L P: συντριαινώσω Stephanus πάλιν Scaliger: πόλιν L P

αὐτοῦ δὲ βαίνων ἅρματ' οὐκ ἔχων ἔχειν
ἔφασκε, δίφρου δ' εἰσέβαινεν ἄντυγας
κἄθεινε, κέντρον δῆθεν ὡς ἔχων, χερί.
διπλοῦς δ' ὀπαδοῖς ἦν γέλως φόβος θ' ὁμοῦ.
καί τις τόδ' εἶπεν, ἄλλος εἰς ἄλλον δρακών·
Παίζει πρὸς ἡμᾶς δεσπότης ἢ μαίνεται;
ὁ δ' εἷρπ' ἄνω τε καὶ κάτω κατὰ στέγας,
μέσον δ' ἐς ἀνδρῶν' ἐσπεσὼν Νίσου πόλιν
ἥκειν ἔφασκε· δωμάτων τ' ἔσω βεβώς,
κλιθεὶς ἐς οὖδας, ὡς ἔχει, σκευάζεται
θοίνην. διελθὼν δ' ὡς βραχὺν χρόνον μονῆς
Ἰσθμοῦ ναπαίας ἔλεγε προσβαίνειν πλάκας.
κἀνταῦθα γυμνὸν σῶμα θεὶς πορπαμάτων,
πρὸς οὐδέν' ἡμιλλᾶτο κἀκηρύσσετο
αὐτὸς πρὸς αὑτοῦ καλλίνικος οὐδενός,
ἀκοὴν ὑπειπών. δεινὰ δ' Εὐρυσθεῖ βρέμων
ἦν ἐν Μυκήναις τῷ λόγῳ. πατὴρ δέ νιν
θιγὼν κραταιᾶς χειρὸς ἐννέπει τάδε·
Ὦ παῖ, τί πάσχεις; τίς ὁ τρόπος ξενώσεως
τῆσδ'; οὔ τί που φόνος σ' ἐβάκχευσεν νεκρῶν,
οὓς ἄρτι καίνεις; ὁ δέ νιν Εὐρυσθέως δοκῶν
πατέρα προταρβοῦνθ' ἱκέσιον ψαύειν χερός,
ὠθεῖ, φαρέτραν δ' εὐτρεπῆ σκευάζεται
καὶ τόξ' ἑαυτοῦ παισί, τοὺς Εὐρυσθέως
δοκῶν φονεύειν. οἱ δὲ ταρβοῦντες φόβῳ
ὤρουον ἄλλος ἄλλοσ', ἐς πέπλους ὁ μὲν
μητρὸς ταλαίνης, ὁ δ' ὑπὸ κίονος σκιάν,

947 αὐτοῦ δὲ Dio Chrys. p. 391 C : ἐκ τοῦδε L P : ἐκ τοῦ δὲ Radermacher 948 δίφρου δ' et ἄντυγας Dio : δίφρου τ' et ἄντυγα L P 949 κέντρον δῆθεν ὡς ἔχων Dio : κέντρῳ δῆθεν ὡς θένων (θείνων Sybel) L P 950 διπλοῦν Nauck 951 τόδ'] τότ' Elmsley 953 εἶρπεν L P 955 τ' add. Wilamowitz 956 ἐς Wilamowitz : δ' ἐς L P ἔχει Dobree : ἐκεῖ L P 957 ὡς Kirchhoff : ἐς L P 960 οὐδὲν P κἀξεκηρύσσετο L P : corr. Maltby et Reiske 961, 962 ὑπ' αὐτὸς αὐτοῦ et ἀκοὴν προσειπών Wilamowitz 966 σ' om. P 972 ὤρουεν P

ἄλλος δὲ βωμὸν ὄρνις ὣς ἔπτηξ' ὕπο.
βοᾷ δὲ μήτηρ· Ὦ τεκών, τί δρᾷς; τέκνα
κτείνεις; βοᾷ δὲ πρέσβυς οἰκετῶν τ' ὄχλος.
ὁ δ' ἐξελίσσων παῖδα κίονος κύκλῳ,
τόρνευμα δεινὸν ποδός, ἐναντίον σταθεὶς
βάλλει πρὸς ἧπαρ· ὕπτιος δὲ λαΐνους
ὀρθοστάτας ἔδευσεν ἐκπνέων βίον.
ὁ δ' ἠλάλαξε κἀπεκόμπασεν τάδε·
Εἷς μὲν νεοσσὸς ὅδε θανὼν Εὐρυσθέως
ἔχθραν πατρῴαν ἐκτίνων πέπτωκέ μοι.
ἄλλῳ δ' ἐπεῖχε τόξ', ὃς ἀμφὶ βωμίαν
ἔπτηξε κρηπῖδ' ὡς λεληθέναι δοκῶν.
φθάνει δ' ὁ τλήμων γόνασι προσπεσὼν πατρός,
καὶ πρὸς γένειον χεῖρα καὶ δέρην βαλών,
Ὦ φίλτατ', αὐδᾷ, μή μ' ἀποκτείνῃς, πάτερ·
σός εἰμι, σὸς παῖς· οὐ τὸν Εὐρυσθέως ὀλεῖς.
ὁ δ' ἀγριωπὸν ὄμμα Γοργόνος στρέφων,
ὡς ἐντὸς ἔστη παῖς λυγροῦ τοξεύματος,
μυδροκτύπου μίμημ', ὑπὲρ κάρα βαλὼν
ξύλον καθῆκε παιδὸς ἐς ξανθὸν κάρα,
ἔρρηξε δ' ὀστᾶ. δεύτερον δὲ παῖδ' ἑλών,
χωρεῖ τρίτον θῦμ' ὡς ἐπισφάξων δυοῖν.
ἀλλὰ φθάνει νιν ἡ τάλαιν' ἔσω δόμων
μήτηρ ὑπεκλαβοῦσα, καὶ κλῄει πύλας.
ὁ δ' ὡς ἐπ' αὐτοῖς δὴ Κυκλωπίοισιν ὢν
σκάπτει μοχλεύει θύρετρα, κἀκβαλὼν σταθμὰ
δάμαρτα καὶ παῖδ' ἑνὶ κατέστρωσεν βέλει.
κἀνθένδε πρὸς γέροντος ἱππεύει φόνον·
ἀλλ' ἦλθεν εἰκών, ὡς ὁρᾶν ἐφαίνετο,

977 κίονος, κυκλῶν Paley 978 τόρνευμα L P: τόρ.ευμα L^2 P^2 ut vid. 980 ὀρθοστάδας L P: corr. Barnes 981 ἠλάλαξε L^2 vel L^1 et P: ἠλάλαζε primitus L 983 ἐκτείνων P, corr. *p* 989 σὸν παῖδ' Elmsley 990 στρέφων Hervagiana secunda: τρέφων L P 995 δυεῖν L P: corr. L^2 P^2 998 Κυκλωπίοισιν L: κυκλωπείοισιν L^2 P

Παλλὰς κραδαίνουσ' ἔγχος †ἐπὶ λόφῳ κέαρ†,
κἄρριψε πέτρον στέρνον εἰς Ἡρακλέους,
ὅς νιν φόνου μαργῶντος ἔσχε, κεἰς ὕπνον
καθῆκε· πίτνει δ' ἐς πέδον, πρὸς κίονα
νῶτον πατάξας, ὃς πεσήμασι στέγης
διχορραγὴς ἔκειτο κρηπίδων ἔπι.
ἡμεῖς δ' ἐλευθεροῦντες ἐκ δρασμῶν πόδα
σὺν τῷ γέροντι δεσμὰ σειραίων βρόχων
ἀνήπτομεν πρὸς κίον', ὡς λήξας ὕπνου
μηδὲν προσεργάσαιτο τοῖς δεδραμένοις.
εὕδει δ' ὁ τλήμων ὕπνον οὐκ εὐδαίμονα,
παῖδας φονεύσας καὶ δάμαρτ'. ἐγὼ μὲν οὖν
οὐκ οἶδα θνητῶν ὅστις ἀθλιώτερος.

Χο.
— ὁ φόνος ἦν ὃν Ἀργολὶς ἔχει πέτρα
τότε μὲν περισαμότατος καὶ ἄπιστος Ἑλλάδι
τῶν Δαναοῦ παίδων· τάδε δ' ὑπερέβαλε, παρ-
έδραμε τὰ τότε κακὰ . . . τάλανι διογενεῖ κόρῳ.

— μονοτέκνου Πρόκνης φόνον ἔχω λέξαι
θυόμενον Μούσαις· σὺ δὲ τέκνα τρίγον', ὦ
δάιε, τεκόμενος, λυσσάδι συγκατειργάσω μοίρᾳ.

— αἰαῖ, τίνα στεναγμὸν
ἢ γόον ἢ φθιτῶν
ᾠδάν, ἢ τὸν Ἅιδα χορὸν ἀχήσω;

1003 *ἐπίλογχον χερί* Canter: fortasse *ἔγχος ἐπιλωφῶν κέαρ*: nomen *Ἐγκελάδῳ* latere censet Verrall, cf. 908 1005 *μαργόντος* P *μαργῶντ' ἐπέσχε* Nauck 1006 *ἐς* hic P (*εἰς* L) 1010, 1009 transposuit Pierson 1009 *σειραίων βρόχων* Pierson: *σειρεύων βρόχω* L P 1016–1080 chorica inter singulos choreutas post Hermannum et alios divisi 1016 *πέτρα* Bothe: *πάτρα* L P 1017 *ἄπιστος* Reiske: *ἄριστος* L P 1020 *τάδε δ'* Wunder: *τάδ'* L P: *τὰ δ'* Tyrwhitt 1020, 1021 ante *μονοτέκνου* punctum posuit Tyrwhitt, post *κακά* *l p* (ni fallor) post *κακὰ* lacunam statuit Wilamowitz 1023 *τρίγονα τεκόμενος ὦ δαΐς* L P: *ὦ δάϊε* Canter: traiecit Wilamowitz 1024 *σᾷ μοίρᾳ* suppl. Bruhn 1025 *αἰαῖ* Hartung (sc. *ἒέ*): *ἐς* L P: cf. Alc. 215 1027 *τὸν*] *τίν'* Dobree *ἀχήσω* Elmsley: *ἰαχήσω* L P

— φεῦ φεῦ·
ἴδεσθε, διάνδιχα κλῇθρα
κλίνεται ὑψιπύλων δόμων.

— ἰώ μοι·
ἴδεσθε δὲ τέκνα πρὸ πατρὸς
ἄθλια κείμενα δυστάνου,
εὕδοντος ὕπνον δεινὸν ἐκ παίδων φόνου.

— περὶ δὲ δεσμὰ καὶ πολύβροχ' ἀμμάτων
ἐρείσμαθ' Ἡράκλειον
ἀμφὶ δέμας τάδε λαΐνοις
ἀνημμένα κίοσιν οἴκων.

— ὁ δ' ὥς τις ὄρνις ἄπτερον καταστένων
ὠδῖνα τέκνων, πρέσβυς ὑστέρῳ ποδὶ
πικρὰν διώκων ἤλυσιν πάρεσθ' ὅδε.

Αμ. Καδμεῖοι γέροντες, οὐ σῖγα σῖ-
γα τὸν ὕπνῳ παρειμένον ἐάσετ' ἐκ-
λαθέσθαι κακῶν;
Χο. κατὰ σὲ δακρύοις στένω, πρέσβυ, καὶ
τέκεα καὶ τὸ καλλίνικον κάρα.
Αμ. ἑκαστέρω πρόβατε, μὴ
κτυπεῖτε, μὴ βοᾶτε, μὴ
τὸν εὔδι' ἰαύονθ'
ὑπνώδεά τ' εὐνᾶς
ἐγείρετε. Χο. οἴμοι.
φόνος ὅσος ὅδ' . . . Αμ. ἆ ἆ,

1031 *ἰώ μοι μοι* P 1032 *δὲ* Elmsley : *τάδε* L P *πρὸ* P : *πρὸ** L 1033 *κείμενα* P *l*: *κεί**να* L 1034 *ἐκ παίδων* Burges : *ἐκπόδων* L P 1038 *ἀνημμένα* Elmsley : *ἀνημμέν' ἀμφὶ* L P *οἴκων* Brodaeus : *οἰκεῖν* L P 1041 *πικρὰν*] *πυκνὴν* Heiland. cl. Phoen. 844 *ἤλυσιν* Canter : *λύσιν* L P : *τὴν λύσιν* *l* 1042 *σίγα σίγα* L P 1043 *ἐάσατ'* L P : corr. Victorius 1045 *κατὰ σὲ* P et sine dubio L : *καὶ σὲ* *l* 1049 *εὔδι' ἰαύονθ'* Reiske : *εὖ διαύοντα* L P

διά μ' ὀλεῖτε. Χο. κεχυμένος ἐπαντέλλει.
Αμ. οὐκ ἀτρεμαῖα θρῆνον αἰ-
άξετ', ὦ γέροντες;
ἢ δέσμ' ἀνεγειρόμενος χαλάσας ἀπολεῖ πόλιν,
ἀπὸ δὲ πατέρα, μέλαθρά τε καταράξει.
Χο. ἀδύνατ' ἀδύνατά μοι. Αμ. σῖγα, πνοὰς μάθω·
φέρε πρὸς οὖς βάλω. Χο. εὕδει; Αμ. ναί, εὕδει
ὕπνον γ' ἄυπνον ὀλόμενον, ὃς ἔκανεν ἄλο-
χον, ἔκανε δὲ τέκεα, τοξήρει ψαλμῷ [τοξεύσας].
Χο. στέναζέ νυν— Αμ. στενάζω.
Χο. τέκνων ὄλεθρον— Αμ. ὤμοι.
Χο. σέθεν τε παιδὸς— Αμ. αἰαῖ.
Χο. ὦ πρέσβυ . . . Αμ. σῖγα σῖγα·
παλίντροπος ἐξεγειρόμενος στρέφεται· φέρε,
ἀπόκρυφον δέμας ὑπὸ μέλαθρον κρύψω.
Χο. θάρσει· νὺξ ἔχει βλέφαρα παιδὶ σῷ.
Αμ. ὁρᾶθ' ὁρᾶτε. τὸ φάος ἐκ-
λιπεῖν μὲν ἐπὶ κακοῖσιν οὐ
φεύγω τάλας, ἀλλ' εἴ με κανεῖ πατέρ' ὄντα,
πρὸς δὲ κακοῖς κακὰ μήσεται
πρὸς Ἐρινύσι θ' αἷμα σύγγονον ἕξει.
Χο. τότε θανεῖν σ' ἐχρῆν, ὅτε δάμαρτι σᾷ
φόνον ὁμοσπόρων ἔμολες ἐκπράξας

1052 διαμολεῖτε L P: distinxit Wakefield κεχυμένος etiam L, non κεχυμένον ἐπαντέλλει apogr. Paris.: ἐπαντέλλοι L P 1052 sq. Notas Χο. ante κεχυμένος et Αμ. ante οὐκ add. Hermann 1054 ἀτρεμέα et αἰάζετ' L P: corr. Hermann 1055 ἢ Pflugk: μὴ P et L² in rasura 1056 καταράξει Pflugk, sed maluit καταρρήξει: καταράξῃ L P 1057 ᾇ (malim ἆ) δύνατα, δυνατά μοι Hermann 1059 σίγα L P 1061 γ' ἄυπνον post Dobraeum Wilamowitz: ὕπνον L P ὀλόμενος Wecklein 1064 τοξεύσας del. Madvig 1065 sq. στενάζω τέκνων ὄλεθρον Amphitryoni, cetera usque ad πρέσβυ v. 1068 Choro tribuunt L P: corr. Hermann 1066 ὤμοι Hermann: ἰώ μοι L: ἰώ μοι μοι P 1068 σίγα σίγα L P 1069 ἐξανεγειρόμενος Hermann φέρε Wilamowitz: φέρ' L P 1073 τὸ μὲν φάος ἐκλιπεῖν L P: μὲν trai. Wilamowitz οὐ editio Hervagiana secunda: ὦ L P 1074 φεύγω τάλας l: τάλας φεύγω L P 1079 ἔμολες Bothe: ἔμελλες L P ἐκπράξας Hartung: ἐπράξειν correctum in ἐκπράξειν L: ἐκπράξειν P

Ταφίων περίκλυστον ἄστυ πέρσας.
Αμ. φυγᾷ φυγᾷ, γέροντες, ἀποπρὸ δωμάτων
διώκετε· φεύγετε μάργον
ἄνδρ' ἐπεγειρόμενον.
⟨ἢ⟩ τάχα φόνον ἕτερον ἐπὶ φόνῳ βαλὼν
ἀν' αὖ βακχεύσει Καδμείων πόλιν.
Χο. ὦ Ζεῦ, τί παῖδ' ἤχθηρας ὧδ' ὑπερκότως
τὸν σόν, κακῶν δὲ πέλαγος ἐς τόδ' ἤγαγες;

Ηρ. ἔα·
ἔμπνους μέν εἰμι καὶ δέδορχ' ἅπερ με δεῖ,
αἰθέρα τε καὶ γῆν τόξα θ' Ἡλίου τάδε . . . .
ὡς ἐν κλύδωνι καὶ φρενῶν ταράγματι
πέπτωκα δεινῷ καὶ πνοὰς θερμὰς πνέω
μετάρσι', οὐ βέβαια, πνευμόνων ἄπο.
ἰδού, τί δεσμοῖς ναῦς ὅπως ὡρμισμένος
νεανίαν θώρακα καὶ βραχίονα,
πρὸς ἡμιθραύστῳ λαΐνῳ τυκίσματι
ἧμαι, νεκροῖσι γείτονας θάκους ἔχων;
πτερωτά τ' ἔγχη· τόξα δ' ἔσπαρται πέδῳ,
ἃ πρὶν παρασπίζοντ' ἐμοῖς βραχίοσιν
ἔσῳζε πλευρὰς ἐξ ἐμοῦ τ' ἐσῴζετο.
οὔ που κατῆλθον αὖθις εἰς Ἅιδου πάλιν,
Εὐρυσθέως δίαυλον; εἰς Ἅιδου; πόθεν;
ἀλλ' οὔτε Σισύφειον εἰσορῶ πέτρον

1080 περίκλυστον ἄστυ Ταφίων πέρσας Wilamowitz 1081 φυγὰν φυγὰν Wakefield: fortasse διώκετε corruptum 1084 ἢ add. Wilamowitz: τάχα ⟨δὲ⟩ Hermann: ⟨ἔθ'⟩ ἕτερον Kirchhoff 1085 ἀν' αὖ βακχεύσει Nauck: ἀναβακχεύσει L P 1086 ὑπερκόπως Wakefield 1086 Χο. et 1088 Ηρ. Heath: omnia Heracli tribuunt L P 1087 τὸ σὸν κακὸν δὲ P: corr. *p* 1089 bis scriptus in P ἔμπνους L² P: ἔμπους L (et fortasse primitus P) 1091 ὡς δ' ἐν Reiske 1093 πλευμόνων L² 1096 πρὸς ἡμιθραύστῳ Elmsley: πρόσειμι θραυστῷ L P τυκίσματι Fix: τειχίσματι L P 1097 ἧμαι . . . ἔχων Musgrave: ἦ μὲν . . . ἔχω L P 1098 τ'] δ' Hermann δ'] τ' Canter 1100 ἔσωζε L P² (vel *p*): ἔδοξε P πλευρά τ' Elmsley 1101 οὔ που Dindorf: οὔπω L P 1102 πόθεν; scripsi, cl. Phoen. 1620, Alc. 781: μολών; L P: δίαυλον ἐντολαῖς μολών Pierson 1103 ἀλλ' οὔτι Elmsley πέτρον Brodaeus: πτερόν L in rasura et P

Πλούτωνά τ᾽, οὐδὲ σκῆπτρα Δήμητρος κόρης.
ἔκ τοι πέπληγμαι· ποῦ ποτ᾽ ὢν ἀμηχανῶ;
ὠή, τίς ἐγγὺς ἢ πρόσω φίλων ἐμῶν,
δύσγνοιαν ὅστις τὴν ἐμὴν ἰάσεται;
σαφῶς γὰρ οὐδὲν οἶδα τῶν εἰωθότων.
Αμ. γέροντες, ἔλθω τῶν ἐμῶν κακῶν πέλας;
Χο. κἀγώ γε σὺν σοί, μὴ προδοὺς τὰς συμφοράς.
Ηρ. πάτερ, τί κλαίεις καὶ συναμπίσχῃ κόρας,
τοῦ φιλτάτου σοι τηλόθεν παιδὸς βεβώς;
Αμ. ὦ τέκνον· εἶ γὰρ καὶ κακῶς πράσσων ἐμός.
Ηρ. πράσσω δ᾽ ἐγὼ τί λυπρόν, οὗ δακρυρροεῖς;
Αμ. ἃ κἂν θεῶν τις, εἰ μάθοι, καταστένοι.
Ηρ. μέγας γ᾽ ὁ κόμπος, τὴν τύχην δ᾽ οὔπω λέγεις.
Αμ. ὁρᾷς γὰρ αὐτός, εἰ φρονῶν ἤδη κυρεῖς.
Ηρ. εἴπ᾽, εἴ τι καινὸν ὑπογράφῃ τὠμῷ βίῳ.
Αμ. εἰ μηκέθ᾽ Ἅιδου βάκχος εἶ, φράσαιμεν ἄν.
Ηρ. παπαῖ, τόδ᾽ ὡς ὕποπτον ᾐνίξω πάλιν.
Αμ. καί σ᾽ εἰ βεβαίως εὖ φρονεῖς ἤδη σκοπῶ.
Ηρ. οὐ γάρ τι βακχεύσας γε μέμνημαι φρένας.
Αμ. λύσω, γέροντες, δεσμὰ παιδός; ἢ τί δρῶ;
Ηρ. καὶ τόν γε δήσαντ᾽ εἴπ᾽· ἀναινόμεσθα γάρ.
Αμ. τοσοῦτον ἴσθι τῶν κακῶν· τὰ δ᾽ ἄλλ᾽ ἔα.
Ηρ. ἀρκεῖ σιωπὴ γὰρ μαθεῖν ὃ βούλομαι;
Αμ. ὦ Ζεῦ, παρ᾽ Ἥρας ἆρ᾽ ὁρᾷς θρόνων τάδε;
Ηρ. ἀλλ᾽ ἦ τι κεῖθεν πολέμιον πεπόνθαμεν;
Αμ. τὴν θεὸν ἐάσας τὰ σὰ περιστέλλου κακά.

1104 Πλούτωνά τ᾽] οὐ δώματ᾽ Wilamowitz: οὐ Τιτυὸν Weil 1110 προδοὺς Stephanus: προδῶς L P 1115–1146 lineolae sine notis praefixae in L P 1115 ἀκανθεών τις εἶπαθ᾽ οἶ καταστένει supra ultimum ει scripto οι L P: distinxit Canter: tum pro πάθοι μάθοι Paley: λούουσιν ῥάχιν (ῥάχις l) adscript. in marg. L explicationem vocabuli ἀκανθεών 1116 μέγας γ᾽ L: μέγας δ᾽ P 1117–1122 diverse disposuerunt editores post Iacobsium, ut 1122 statim post 1119 sequeretur: 1118, 1119 post 1121 trai. Nauck: 1121 et 1119 invicem transposuit Wilamowitz 1118 εἰπέ εἴ τι L P: ἐπεὶ τί Badham 1119 μηκέθ᾽ Canter: μὴ καθ᾽ L P εἶ, φράσαιμεν Musgrave: ἐκφράσαιμεν L P 1126 ἀρκεῖ· σιωπὴ (σιωπῇ p) γὰρ μαθεῖν οὐ βούλομαι L P: corr. Heath 1128 ἦ L: εἰ P

Ηρ. ἀπωλόμεσθα· συμφορὰν λέξεις τινά.
Αμ. ἰδού, θέασαι τάδε τέκνων πεσήματα.
Ηρ. οἴμοι· τίν' ὄψιν τήνδε δέρκομαι τάλας;
Αμ. ἀπόλεμον, ὦ παῖ, πόλεμον ἔσπευσας τέκνοις.
Ηρ. τί πόλεμον εἶπας; τούσδε τίς διώλεσε;
Αμ. σὺ καὶ σὰ τόξα καὶ θεῶν ὃς αἴτιος.
Ηρ. τί φῄς; τί δράσας; ὦ κάκ' ἀγγέλλων πάτερ.
Αμ. μανείς· ἐρωτᾷς δ' ἄθλι' ἑρμηνεύματα.
Ηρ. ἦ καὶ δάμαρτός εἰμ' ἐγὼ φονεὺς ἐμῆς;
Αμ. μιᾶς ἅπαντα χειρὸς ἔργα σῆς τάδε.
Ηρ. αἰαῖ· στεναγμῶν γάρ με περιβάλλει νέφος.
Αμ. τούτων ἕκατι σὰς καταστένω τύχας.
Ηρ. †ἦ γὰρ συνήραξ' οἶκον ἢ βάκχευσ' ἐμόν;†
Αμ. οὐκ οἶδα πλὴν ἕν· πάντα δυστυχεῖ τὰ σά.
Ηρ. ποῦ δ' οἶστρος ἡμᾶς ἔλαβε; ποῦ διώλεσεν;
Αμ. ὅτ' ἀμφὶ βωμὸν χεῖρας ἡγνίζου πυρί.
Ηρ. οἴμοι· τί δῆτα φείδομαι ψυχῆς ἐμῆς
τῶν φιλτάτων μοι γενόμενος παίδων φονεύς;
κοὐκ εἶμι πέτρας λισσάδος πρὸς ἅλματα
ἢ φάσγανον πρὸς ἧπαρ ἐξακοντίσας
τέκνοις δικαστὴς αἵματος γενήσομαι;
ἢ σάρκα τὴν ἔμηνεν ἐμπρήσας πυρί,
δύσκλειαν ἣ μένει μ' ἀπώσομαι βίου;
ἀλλ' ἐμποδών μοι θανασίμων βουλευμάτων
Θησεὺς ὅδ' ἕρπει συγγενὴς φίλος τ' ἐμός.
ὀφθησόμεσθα, καὶ τεκνοκτόνον μύσος
ἐς ὄμμαθ' ἥξει φιλτάτῳ ξένων ἐμῶν.

1130 λέξεις Brodaeus: ἕξεις L P τίνα L P 1133 ἔσπευσας *l*: ὁ σπεύσας L P 1138 φονεὺς L *p*: φορεὺς P 1142 ἐν βακχεύμασιν Wilamowitz (ἦ βακχεύς, ἐμόν Reiske) vv. 1142, 1143 post 1145 traiectis: suspicor ex v. sequenti (οὐκ οἶδα: cf. 1129) mentionem hic Iunonis fuisse: et sic ex. gr. distinguendum ἦ γὰρ σὺν Ἥρᾳ, ἔξοικον ἢ 'βάκχευσ' ἐμέ . . .; 1146 δῆτα Schaefer: δή γε L P 1148 κοὐκ] οὐκ Elmsley ἅρματα P 1151 τὴν ἔμηνεν (*quam insanam fecit illa*: cf. El. 279, Andr. 810) dubitanter supplevi: cf. 1142 et 1145: τὴν ἐμὴν L P: τὴν νεᾶνιν Wilamowitz: cf. 1095, 1270 1156 φιλτάτῳ Reiske: φιλτάτων L P

οἴμοι, τί δράσω; ποῖ κακῶν ἐρημίαν
εὕρω, πτερωτὸς ἢ κατὰ χθονὸς μολών;
†φέρ' . . . ἄν τι† κρατὶ περιβάλω σκότον.
αἰσχύνομαι γὰρ τοῖς δεδραμένοις κακοῖς·
καὶ τῶνδε προστρόπαιον αἷμα προσλαβὼν
οὐδὲν κακῶσαι τοὺς ἀναιτίους θέλω.

ΘΗΣΕΥΣ

ἥκω σὺν ἄλλοις, οἳ παρ' Ἀσωποῦ ῥοὰς
μένουσιν, ἔνοπλοι γῆς Ἀθηναίων κόροι,
σῷ παιδί, πρέσβυ, σύμμαχον φέρων δόρυ.
κληδὼν γὰρ ἦλθεν εἰς Ἐρεχθειδῶν πόλιν
ὡς σκῆπτρα χώρας τῆσδ' ἀναρπάσας Λύκος
ἐς πόλεμον ὑμῖν καὶ μάχην καθίσταται.
τίνων δ' ἀμοιβὰς ὧν ὑπῆρξεν Ἡρακλῆς
σώσας με νέρθεν, ἦλθον, εἴ τι δεῖ, γέρον,
ἢ χειρὸς ὑμᾶς τῆς ἐμῆς ἢ συμμάχων.
ἔα·
τί νεκρῶν τῶνδε πληθύει πέδον;
οὔ που λέλειμμαι καὶ νεωτέρων κακῶν
ὕστερος ἀφῖγμαι; τίς τάδ' ἔκτεινεν τέκνα;
τίνος γεγῶσαν τήνδ' ὁρῶ ξυνάορον;
οὐ γὰρ δορός γε παῖδες ἵστανται πέλας,
ἀλλ' ἄλλο πού τι καινὸν εὑρίσκω κακόν.

Αμ. ὦ τὸν ἐλαιοφόρον ὄχθον ἔχων ⟨ἄναξ⟩ . . .
Θη. τί χρῆμά μ' οἰκτροῖς ἐκάλεσας προοιμίοις;
Αμ. ἐπάθομεν πάθεα μέλεα πρὸς θεῶν.

1159 *φέρ' ἀλλὰ πέπλων κρατὶ* Wecklein: fortasse *φεῦ φεῦ· τίν' ἀμφὶ κρατί*, cl. Or. 467 *σκότον* Dindorf: *σκότος* L P 1161 *τῶνδε* Kirchhoff: *τῷδε* L P: *οἴκῳ δὲ . . . προσβαλὼν* (*προσβαλὼν* Canter) Wilamowitz 1173 *οὔπου* Dindorf: *οὔπω τι* L^2 (vel L^1) P: *οὔπου τι* fortasse L i.e. *οὔπου* et *οὔτοι* 1174 *ἀφῖγμαι* apogr. Paris.: *ἀφεῖμαι* L P 1175 *ξυνάορον* P: *συνάορον* L 1177 *πού τι* Wilamowitz: *τι που* L P: *τοί που* l 1178 *ἄναξ* supplevit Hermann: *αἰαῖ* ante *ὦ* praefigi volt Paley

Θη. οἱ παῖδες οἵδε τίνες, ἐφ' οἷς δακρυρροεῖς;
Αμ. ἔτεκε μέν ⟨νιν⟩ οὑμὸς ἶνις τάλας,
τεκόμενος δ' ἔκανε, φόνιον αἷμα τλάς.
Θη. εὔφημα φώνει.
Αμ. βουλομένοισιν ἐπαγγέλλῃ.
Θη. ὦ δεινὰ λέξας.
Αμ. οἰχόμεθ' οἰχόμεθα πτανοί.
Θη. τί φῄς; τί δράσας;
Αμ. μαινομένῳ πιτύλῳ πλαγχθεὶς
ἑκατογκεφάλου ⟨τε⟩ βαφαῖς ὕδρας.
Θη. Ἥρας ὅδ' ἀγών· τίς δ' ὅδ' οὖν νεκροῖς, γέρον;
Αμ. ἐμὸς ἐμὸς ὅδε γόνος ὁ πολύπονος, ⟨ὃς⟩ ἐπὶ
δόρυ γιγαντοφόνον ἦλθεν σὺν θεοῖ-
σι Φλεγραῖον ἐς πεδίον ἀσπιστάς.
Θη. φεῦ φεῦ· τίς ἀνδρῶν ὧδε δυσδαίμων ἔφυ;
Αμ. οὐκ ἂν εἰδείης ἕτερον
πολυμοχθότερον πολυπλαγκτότερόν
τε θνατῶν.
Θη. τί γὰρ πέπλοισιν ἄθλιον κρύπτει κάρα;
Αμ. αἰδόμενος τὸ σὸν ὄμμα
καὶ φιλίαν ὁμόφυλον
αἷμά τε παιδοφόνον.
Θη. ἀλλ' εἰς συναλγοῦντ' ἦλθον, ἐκκάλυπτέ νιν.
Αμ. ὦ τέκνον· πάρες ἀπ' ὀμμάτων
πέπλον, ἀπόδικε, ῥέθος ἀελίῳ δεῖξον.
βάρος ἀντίπαλον, δακρύοις συναμιλλαταί,

1181 τίνες] τίνος Wecklein 1182 νιν add. Elmsley 1183 ἔκανε Matthiae: ἔκτανε L P 1189 πλαχθεὶς P 1190 ante 1188 (τί φῄς) trai. Wilamowitz, lacunam post 1187 statuens τε addidi 1191 ἀγών L P δ' ὅδ' οὖν Reiske: δόλου L P 1192 ὃς add. Canter 1193 ἦλθε L P 1194 πέδον P 1195 ὅδε primitus L οὐ τἂν Paley: οὐκ ἄν γ' *l* 1197 πολυπλαγκότερον L P: τ addidit *l* 1199 Αμ.] lineolam L 1202 ὡς συναλγῶν γ' Wakefield: posses ἀλγεῖ, συναλγῶν δ': lectio dubia 1205 πέπλον L P²: πλ*ν ut videtur P 1206 συναμιλλαταί scripsi: συναμιλλᾶται L P: δακρύοισιν ἁμιλλᾶται Hermann, quod si verum, hiat oratio, supplendaque ex. gr. σοῖσι τάδ' ἁμέτερα

ἱκετεύομεν ἀμφὶ γενειάδα καὶ
γόνυ καὶ χέρα σὰν προπίτνων, πολιόν τε
δάκρυον ἐκβάλλων· ἰὼ παῖ, κατά-
σχεθε λέοντος ἀγρίου θυμόν, ὡς
βρόμον ἐπὶ φόνιον ἀνόσιον ἐξάγῃ,
κακὰ θέλων κακοῖς συνάψαι, τέκνον.

Θη. εἶέν· σὲ τὸν θάσσοντα δυστήνους ἕδρας
αὐδῶ, φίλοισιν ὄμμα δεικνύναι τὸ σόν.
οὐδεὶς σκότος γὰρ ὧδ' ἔχει μέλαν νέφος,
ὅστις κακῶν σῶν συμφορὰν κρύψειεν ἄν.
τί μοι προσείων χεῖρα σημαίνεις φόνον;
ὡς μὴ μύσος με σῶν βάλῃ προσφθεγμάτων;
οὐδὲν μέλει μοι σύν γε σοὶ πράσσειν κακῶς·
καὶ γάρ ποτ' εὐτύχησ'. ἐκεῖσ' ἀνοιστέον,
ὅτ' ἐξέσωσάς μ' ἐς φάος νεκρῶν πάρα.
χάριν δὲ γηράσκουσαν ἐχθαίρω φίλων,
καὶ τῶν καλῶν μὲν ὅστις ἀπολαύειν θέλει,
συμπλεῖν δὲ τοῖς φίλοισι δυστυχοῦσιν οὔ.
ἀνίστασ', ἐκκάλυψον ἄθλιον κάρα,
βλέψον πρὸς ἡμᾶς. ὅστις εὐγενὴς βροτῶν,
φέρει τά γ' ἐκ θεῶν πτώματ' οὐδ' ἀναίνεται.
Ηρ. Θησεῦ, δέδορκας τόνδ' ἀγῶν' ἐμῶν τέκνων;
Θη. ἤκουσα, καὶ βλέποντι σημαίνεις κακά.
Ηρ. τί δῆτά μου κρᾶτ' ἀνεκάλυψας ἡλίῳ;
Θη. τί δ'; οὐ μιαίνεις θνητὸς ὢν τὰ τῶν θεῶν.
Ηρ. φεῦγ', ὦ ταλαίπωρ', ἀνόσιον μίασμ' ἐμόν.
Θη. οὐδεὶς ἀλάστωρ τοῖς φίλοις ἐκ τῶν φίλων.

1207, 1208 σὰν ante γενειάδα habent L P: trai. Wilamowitz προπίτνων Wilamowitz: προσπίτνων L P 1210 ἐκβάλλων Wilamowitz: ἐκβαλὼν L P 1211 κατάσχεθε Elmsley: κάτασχε L P ὡς Elmsley: ὅπως L P 1212 βρόμον] δρόμον Reiske 1216 οὐδεὶς σκότος Canter: ἴδ' εἰ σκότους L: ἴδ' εἰσκότος P 1219 βαλεῖ L P 1224 ἀπολαύνειν P 1228 τά γ' ἐκ θεῶν Headlam: τὰ τῶν θεῶν γε L P: γε del. Reiske: τῶν del. Stiblinus 1231–1255 lineolas praef. L P 1232 τί δ' L^2 P: τί** L

Ηρ. ἐπῄνεσ'· εὖ δράσας δέ σ' οὐκ ἀναίνομαι.
Θη. ἐγὼ δὲ πάσχων εὖ τότ' οἰκτίρω σε νῦν.
Ηρ. οἰκτρὸς γάρ εἰμι τἄμ' ἀποκτείνας τέκνα.
Θη. κλαίω χάριν σὴν ἐφ' ἑτέραισι συμφοραῖς.
Ηρ. ηὗρες δέ γ' ἄλλους ἐν κακοῖσι μείζοσιν;
Θη. ἅπτῃ κάτωθεν οὐρανοῦ δυσπραξίᾳ.
Ηρ. τοιγὰρ παρεσκευάσμεθ' ὥστε κατθανεῖν.
Θη. δοκεῖς ἀπειλῶν σῶν μέλειν τι δαίμοσιν;
Ηρ. αὔθαδες ὁ θεός, πρὸς δὲ τοὺς θεοὺς ἐγώ.
Θη. ἴσχε στόμ', ὡς μὴ μέγα λέγων μεῖζον πάθῃς.
Ηρ. γέμω κακῶν δή, κοὐκέτ' ἔσθ' ὅπῃ τεθῇ.
Θη. δράσεις δὲ δὴ τί; ποῖ φέρῃ θυμούμενος;
Ηρ. θανών, ὅθενπερ ἦλθον, εἶμι γῆς ὕπο.
Θη. εἴρηκας ἐπιτυχόντος ἀνθρώπου λόγους.
Ηρ. σὺ δ' ἐκτὸς ὢν γε συμφορᾶς με νουθετεῖς.
Θη. ὁ πολλὰ δὴ τλὰς Ἡρακλῆς λέγει τάδε;
Ηρ. οὐκ οὖν τοσαῦτά γ', εἰ μέτρῳ μοχθητέον.
Θη. εὐεργέτης βροτοῖσι καὶ μέγας φίλος;
Ηρ. οἵδ' οὐδὲν ὠφελοῦσί μ', ἀλλ' Ἥρα κρατεῖ.
Θη. οὐκ ἄν ⟨σ'⟩ ἀνάσχοιθ' Ἑλλὰς ἀμαθίᾳ θανεῖν.
Ηρ. ἄκουε δή νυν, ὡς ἁμιλληθῶ λόγοις
πρὸς νουθετήσεις σάς· ἀναπτύξω δέ σοι
ἀβίωτον ἡμῖν νῦν τε καὶ πάροιθεν ὄν.
πρῶτον μὲν ἐκ τοῦδ' ἐγενόμην, ὅστις κτανὼν
μητρὸς γεραιὸν πατέρα προστρόπαιος ὢν
ἔγημε τὴν τεκοῦσαν Ἀλκμήνην ἐμέ.
ὅταν δὲ κρηπὶς μὴ καταβληθῇ γένους
ὀρθῶς, ἀνάγκη δυστυχεῖν τοὺς ἐκγόνους.
Ζεὺς δ'—ὅστις ὁ Ζεύς—πολέμιόν μ' ἐγείνατο

1237 *γάρ εἰμι* Pierson : *πάρειμι* L P   1241 *ὥστε καὶ κρατεῖν* Weil   1242 *μέλειν* L²: *μέλει* L P   1245 *ὅπῃ* L P: *ὅποι* scriptor de Sublim. § 40: *ὅπου* Plut. pp. 1048 F et 1063 D   1249 *δ'* Wakefield: *γ'* L P   1251 *γ'· ἐν μέτρῳ* Hermann   1254 *σ'* add. Barnes   1256 *νουθετήσεις* Pierson : *νουθεσίας* L P

Ἥρᾳ—σὺ μέντοι μηδὲν ἀχθεσθῇς, γέρον·
πατέρα γὰρ ἀντὶ Ζηνὸς ἡγοῦμαι σὲ ἐγώ·
ἔτ᾽ ἐν γάλακτί τ᾽ ὄντι γοργωποὺς ὄφεις
ἐπεισέφρησε σπαργάνοισι τοῖς ἐμοῖς
ἡ τοῦ Διὸς σύλλεκτρος, ὡς ὀλοίμεθα.
ἐπεὶ δὲ σαρκὸς περιβόλαι᾽ ἐκτησάμην
ἡβῶντα, μόχθους οὓς ἔτλην τί δεῖ λέγειν;
ποίους ποτ᾽ ἢ λέοντας ἢ τρισωμάτους
Τυφῶνας ἢ Γίγαντας ἢ τετρασκελῆ
κενταυροπληθῆ πόλεμον οὐκ ἐξήνυσα;
τήν τ᾽ ἀμφίκρανον καὶ παλιμβλαστῆ κύνα
ὕδραν φονεύσας μυρίων τ᾽ ἄλλων πόνων
διῆλθον ἀγέλας κἀς νεκροὺς ἀφικόμην,
Ἅιδου πυλωρὸν κύνα τρίκρανον ἐς φάος
ὅπως πορεύσαιμ᾽ ἐντολαῖς Εὐρυσθέως.
τὸν λοίσθιον δὲ τόνδ᾽ ἔτλην τάλας πόνον,
παιδοκτονήσας δῶμα θριγκῶσαι κακοῖς.
ἥκω δ᾽ ἀνάγκης ἐς τόδ᾽· οὔτ᾽ ἐμαῖς φίλαις
Θήβαις ἐνοικεῖν ὅσιον· ἢν δὲ καὶ μένω,
ἐς ποῖον ἱερὸν ἢ πανήγυριν φίλων
εἶμ᾽; οὐ γὰρ ἄτας εὐπροσηγόρους ἔχω.
ἀλλ᾽ Ἄργος ἔλθω; πῶς, ἐπεὶ φεύγω πάτραν;
φέρ᾽ ἀλλ᾽ ἐς ἄλλην δή τιν᾽ ὁρμήσω πόλιν;
κἄπειθ᾽ ὑποβλεπώμεθ᾽ ὡς ἐγνωσμένοι,
γλώσσης πικροῖς κέντροισι κληδουχούμενοι·
Οὐχ οὗτος ὁ Διός, ὃς τέκν᾽ ἔκτεινέν ποτε
δάμαρτά τ᾽; οὐ γῆς τῆσδ᾽ ἀποφθαρήσεται;
κεκλημένῳ δὲ φωτὶ μακαρίῳ ποτὲ

1267 ἐπεισέφρηκε Dindorfium secutus Nauck 1271 Cf. Plut. p. 341 E ποίους γὰρ Τυφῶνας ἢ πελωρίους γίγαντας . . . 1272 Τυφῶνας] Γηρυόνας Elmsley τετρασκελῆ Reiske : τετρασκελεῖς L P 1276 ἀγέλας] diverse sollicitatum : sed cf. Bekker Anecd. I. p. 330. 29 ἀγέλας πόνων Εὐριπίδης εἶπεν κἀς hic videtur habuisse L : κεἰς l P 1279 πόνον Reiske : φόνον L P 1283 ἢ φίλων ὁμήγυριν Wecklein 1289 τέκν᾽ ὃς Headlam : cf. 807 1291–1293 del. Wilamowitz : cf. ad v. 1299

αἱ μεταβολαὶ λυπηρόν· ᾧ δ' ἀεὶ κακῶς
ἔστ', οὐδὲν ἀλγεῖ συγγενῶς δύστηνος ὤν.
ἐς τοῦτο δ' ἥξειν συμφορᾶς οἶμαί ποτε·
φωνὴν γὰρ ἥσει χθὼν ἀπεννέπουσά με
μὴ θιγγάνειν γῆς καὶ θάλασσα μὴ περᾶν
πηγαί τε ποταμῶν, καὶ τὸν ἁρματήλατον
Ἰξίον' ἐν δεσμοῖσιν ἐκμιμήσομαι.
καὶ ταῦτ' ἄριστα μηδέν' Ἑλλήνων μ' ὁρᾶν,
ἐν οἷσιν εὐτυχοῦντες ἦμεν ὄλβιοι.
τί δῆτά με ζῆν δεῖ; τί κέρδος ἕξομεν
βίον γ' ἀχρεῖον ἀνόσιον κεκτημένοι;
χορευέτω δὴ Ζηνὸς ἡ κλεινὴ δάμαρ
†κρόουσ' Ὀλυμπίου† Ζηνὸς ἀρβύλῃ πόδα.
ἔπραξε γὰρ βούλησιν ἣν ἐβούλετο,
ἄνδρ' Ἑλλάδος τὸν πρῶτον αὐτοῖσιν βάθροις
ἄνω κάτω στρέψασα.—τοιαύτῃ θεῷ
τίς ἂν προσεύχοιθ'; ἣ γυναικὸς οὕνεκα
λέκτρων φθονοῦσα Ζηνὶ τοὺς εὐεργέτας
Ἑλλάδος ἀπώλεσ' οὐδὲν ὄντας αἰτίους.

Χο. οὐκ ἔστιν ἄλλου δαιμόνων ἀγὼν ὅδε
ἢ τῆς Διὸς δάμαρτος· εὖ τόδ' αἰσθάνῃ.

Θη. . . . .
παραινέσαιμ' ἂν μᾶλλον ἢ πάσχειν κακῶς.
οὐδεὶς δὲ θνητῶν ταῖς τύχαις ἀκήρατος,
οὐ θεῶν, ἀοιδῶν εἴπερ οὐ ψευδεῖς λόγοι.
οὐ λέκτρ' ἐν ἀλλήλοισιν, ὧν οὐδεὶς νόμος,
συνῆψαν; οὐ δεσμοῖσι διὰ τυραννίδας

1293 συγγενῶς Stob. fl. 104. 4: συγγενῶν L P 1297 ἁρματήλατον Musgrave: ἁρματηλάτην L P 1299 πρὸς ταῦτ' Nauck 1299, 1300 sic L in marg.: μὴ δ' ἐν Ἑλλήνων βορᾷ | ἐν τοῖσι δ' L P ambos vv. del. Wilamowitz 1302 γ' Reiske: τ' L P 1303 δὴ Hermann: δὲ L P 1304 κρούουσ' L^2 P^2 κρούουσ' Ὀλύμπου σεμνὸν (δῖον Nauck) ἀρβύλῃ πέδον Heath: δάπεδον ἀρβύλῃ ποδός Fix: fortasse κροτοῦσ' (vel σείουσ') Ὀλύμπου: '*Iovis calceo* (cf. Tro. 150) *quatiens Olympi fundamenta*': cf. Il. 8. 199 1311 Χο., 1313 Θη. praef. Camper: 1311 Θη. L P ante 1313 lacunam indicavit Victorius 1316 λέκτρ' ἐν Lobeck: λέκτρα τ' L P

πατέρας ἐκηλίδωσαν; ἀλλ᾽ οἰκοῦσ᾽ ὅμως
Ὄλυμπον ἠνέσχοντό θ᾽ ἡμαρτηκότες.
καίτοι τί φήσεις, εἰ σὺ μὲν θνητὸς γεγὼς
φέρεις ὑπέρφευ τὰς τύχας, θεοὶ δὲ μή;
  Θήβας μὲν οὖν ἔκλειπε τοῦ νόμου χάριν,
ἕπου δ᾽ ἅμ᾽ ἡμῖν πρὸς πόλισμα Παλλάδος.
ἐκεῖ χέρας σὰς ἁγνίσας μιάσματος,
δόμους τε δώσω χρημάτων τ᾽ ἐμῶν μέρος.
ἃ δ᾽ ἐκ πολιτῶν δῶρ᾽ ἔχω σώσας κόρους
δὶς ἑπτά, ταῦρον Κνώσιον κατακτανών,
σοὶ ταῦτα δώσω. πανταχοῦ δέ μοι χθονὸς
τεμένη δέδασται· ταῦτ᾽ ἐπωνομασμένα
σέθεν τὸ λοιπὸν ἐκ βροτῶν κεκλήσεται
ζῶντος· θανόντα δ᾽, εὖτ᾽ ἂν εἰς Ἅιδου μόλῃς,
θυσίαισι λαΐνοισί τ᾽ ἐξογκώμασι
τίμιον ἀνάξει πᾶσ᾽ Ἀθηναίων πόλις.
καλὸς γὰρ ἀστοῖς στέφανος Ἑλλήνων ὕπο
ἄνδρ᾽ ἐσθλὸν ὠφελοῦντας εὐκλείας τυχεῖν.
κἀγὼ χάριν σοι τῆς ἐμῆς σωτηρίας
τήνδ᾽ ἀντιδώσω· νῦν γὰρ εἶ χρεῖος φίλων.
θεοὶ δ᾽ ὅταν τιμῶσιν, οὐδὲν δεῖ φίλων·
ἅλις γὰρ ὁ θεὸς ὠφελῶν, ὅταν θέλῃ.
Ηρ. οἴμοι· πάρεργα ⟨μὲν⟩ τάδ᾽ ἔστ᾽ ἐμῶν κακῶν,
ἐγὼ δὲ τοὺς θεοὺς οὔτε λέκτρ᾽ ἃ μὴ θέμις
στέργειν νομίζω, δεσμά τ᾽ ἐξάπτειν χεροῖν
οὔτ᾽ ἠξίωσα πώποτ᾽ οὔτε πείσομαι,
οὐδ᾽ ἄλλον ἄλλου δεσπότην πεφυκέναι.
δεῖται γὰρ ὁ θεός, εἴπερ ἔστ᾽ ὀρθῶς θεός,
οὐδενός· ἀοιδῶν οἵδε δύστηνοι λόγοι.
  ἐσκεψάμην δὲ καίπερ ἐν κακοῖσιν ὤν,

1327 Fortasse Ταῦρον: cf. Hip. 338 κνώσσιον L P 1331 θανόντα Dobree: θανόντος L P 1332 θυσίαις σε Reiske 1338, 1339 damnat Nauck, cf. Or. 667 1340 μὲν add. editio Brubachiana: γὰρ Barnes 1345 ὀρθῶς Plut. Mor. p. 1052 E et Clem. Alex. p. 691: ὄντως L P, cf. Io. 224 1346 ἀοιδῶν Plutarchus et Clemens: ἀοιδῶν δ᾽ L P

μὴ δειλίαν ὄφλω τιν' ἐκλιπὼν φάος·
ταῖς συμφοραῖς γὰρ ὅστις οὐχ ὑφίσταται,
οὐδ' ἀνδρὸς ἂν δύναιθ' ὑποστῆναι βέλος.
ἐγκαρτερήσω βίοτον· εἶμι δ' ἐς πόλιν
τὴν σήν, χάριν τε μυρίων δώρων ἔχω.
ἀτὰρ πόνων δὴ μυρίων ἐγευσάμην·
ὧν οὔτ' ἀπεῖπον οὐδέν' οὔτ' ἀπ' ὀμμάτων
ἔσταξα πηγάς, οὐδ' ἂν ᾠόμην ποτὲ
ἐς τοῦθ' ἱκέσθαι, δάκρυ' ἀπ' ὀμμάτων βαλεῖν·
νῦν δ', ὡς ἔοικε, τῇ τύχῃ δουλευτέον.
εἶἑν· γεραιέ, τὰς ἐμὰς φυγὰς ὁρᾷς,
ὁρᾷς δὲ παίδων ὄντα μ' αὐθέντην ἐμῶν·
δὸς τούσδε τύμβῳ καὶ περίστειλον νεκροὺς
δακρύοισι τιμῶν—ἐμὲ γὰρ οὐκ ἐᾷ νόμος—
πρὸς στέρν' ἐρείσας μητρὶ δούς τ' ἐς ἀγκάλας,
κοινωνίαν δύστηνον, ἣν ἐγὼ τάλας
διώλεσ' ἄκων. γῇ δ' ἐπὴν κρύψῃς νεκρούς,
οἴκει πόλιν τήνδ', ἀθλίως μέν, ἀλλ' ὅμως
ψυχὴν βιάζου τἀμὰ συμφέρειν κακά.
ὦ τέκν', ὁ φύσας καὶ τεκὼν ὑμᾶς πατὴρ
ἀπώλεσ', οὐδ' ὤνασθε τῶν ἐμῶν καλῶν,
ἁγὼ παρεσκεύαζον ἐκμοχθῶν βίᾳ
εὔκλειαν ὑμῖν, πατρὸς ἀπόλαυσιν καλήν.
σέ τ' οὐχ ὁμοίως, ὦ τάλαιν', ἀπώλεσα
ὥσπερ σὺ τἀμὰ λέκτρ' ἔσῳζες ἀσφαλῶς,
μακρὰς διαντλοῦσ' ἐν δόμοις οἰκουρίας.
οἴμοι δάμαρτος καὶ τέκνων, οἴμοι δ' ἐμοῦ,
ὡς ἀθλίως πέπραγα κἀποζεύγνυμαι

1349 *τὰς συμφορὰς γὰρ ὅστις οὐκ ἐπίσταται* | *θνητὸς πεφυκὼς ὃν τρόπον χρεὼν φέρειν* corrupte Stob. fl. 108. 12 1351 *βίοτον* Wilamowitz et Wecklein: *θάνατον* L P, cf. Andr. 262 1354 *οὐδὲν* L P: corr. Bothe 1355 *ἔσταξα* L^2P: *ἔστ*ξα* L 1362 *ἀγγάλας* L 1364 *ἐπὴν* Hermann: *ἐπὰν* L P 1367 *καὶ τεκὼν* Nauck: *καὶ ὁ τεκὼν* L: *χὠ τεκὼν* L^2 P: *οὐχ ἑκὼν* Reiske 1368 *κακῶν* P 1369 *ἐκ μόχθων* L P: corr. Reiske *βίᾳ*] *βίου* Dobree 1370 *ἀπόλαυσιν* Canter: *ἀπόλλυσι* L: *ἀπόλλυσιν* L^2 P

τέκνων γυναικός τ'· ὦ λυγραὶ φιλημάτων
τέρψεις, λυγραὶ δὲ τῶνδ' ὅπλων κοινωνίαι.
ἀμηχανῶ γὰρ πότερ' ἔχω τάδ' ἢ μεθῶ,
ἃ πλευρὰ τἀμὰ προσπίτνοντ' ἐρεῖ τάδε·
'Ἡμῖν τέκν' εἷλες καὶ δάμαρθ'· ἡμᾶς ἔχεις
παιδοκτόνους σούς. εἶτ' ἐγὼ τάδ' ὠλέναις
οἴσω; τί φάσκων; ἀλλὰ γυμνωθεὶς ὅπλων,
ξὺν οἷς τὰ κάλλιστ' ἐξέπραξ' ἐν Ἑλλάδι,
ἐχθροῖς ἐμαυτὸν ὑποβαλὼν αἰσχρῶς θάνω;
οὐ λειπτέον τάδ', ἀθλίως δὲ σῳστέον.
  ἕν μοί τι, Θησεῦ, σύγκαμ'· ἀθλίου κυνὸς
κόμιστρ' ἐς Ἄργος συγκατάστησον μολών,
λύπῃ τι παίδων μὴ πάθω μονούμενος.
  ὦ γαῖα Κάδμου πᾶς τε Θηβαῖος λεώς,
κείρασθε, συμπενθήσατ', ἔλθετ' ἐς τάφον
παίδων· ἅπαντας δ' ἑνὶ λόγῳ πενθήσετε
νεκρούς τε κἀμέ· πάντες ἐξολώλαμεν
Ἥρας μιᾷ πληγέντες ἄθλιοι τύχῃ.
Θη. ἀνίστασ', ὦ δύστηνε· δακρύων δ' ἅλις.
Ηρ. οὐκ ἂν δυναίμην· ἄρθρα γὰρ πέπηγέ μου.
Θη. καὶ τοὺς σθένοντας γὰρ καθαιροῦσιν τύχαι.
Ηρ. φεῦ·
  αὐτοῦ γενοίμην πέτρος ἀμνήμων κακῶν.
Θη. παῦσαι· δίδου δὲ χεῖρ' ὑπηρέτῃ φίλῳ.
Ηρ. ἀλλ' αἷμα μὴ σοῖς ἐξομόρξωμαι πέπλοις.
Θη. ἔκμασσε, φείδου μηδέν· οὐκ ἀναίνομαι.
Ηρ. παίδων στερηθεὶς παῖδ' ὅπως ἔχω σ' ἐμόν.
Θη. δίδου δέρῃ σὴν χεῖρ', ὁδηγήσω δ' ἐγώ.
Ηρ. ζεῦγός γε φίλιον· ἅτερος δὲ δυστυχής.
  ὦ πρέσβυ, τοιόνδ' ἄνδρα χρὴ κτᾶσθαι φίλον.

1377 δὲ Hermann : τε L P 1386 ἀθλίου ex v. praecedente tractum videtur : Ἅιδου μοι F. G. Schmidt 1391 ἅπαντες et πενθήσατε L P: post Hermannum correxi 1393 ἄθλιοι Nauck : ἀθλίῳ L P 1396-1403 lineolas praef. L P 1403 γε Reiske : δὲ L P etiam 1404 lineolam praef. L P

Αμ. ἡ γὰρ τεκοῦσα τόνδε πατρὶς εὔτεκνος.
Ηρ. Θησεῦ, πάλιν με στρέψον, ὡς ἴδω τέκνα.
Θη. ὡς δὴ τί; φίλτρον τοῦτ' ἔχων ῥᾴων ἔσῃ;
Ηρ. ποθῶ· πατρός τε στέρνα προσθέσθαι θέλω.
Αμ. ἰδοὺ τάδ', ὦ παῖ· τἀμὰ γὰρ σπεύδεις φίλα.
Θη. οὕτως πόνων σῶν οὐκέτι μνήμην ἔχεις;
Ηρ. ἅπαντ' ἐλάσσω κεῖνα τῶνδ' ἔτλην κακά.
Θη. εἴ σ' ὄψεταί τις θῆλυν ὄντ', οὐκ αἰνέσει.
Ηρ. ζῶ σοι ταπεινός; ἀλλὰ πρόσθεν οὐ δοκῶ.
Θη. ἄγαν γ'· ὁ κλεινὸς Ἡρακλῆς οὐκ εἶ νοσῶν.
Ηρ. σὺ ποῖος ἦσθα νέρθεν ἐν κακοῖσιν ὤν;
Θη. ὡς ἐς τὸ λῆμα παντὸς ἦν ἥσσων ἀνήρ.
Ηρ. πῶς οὖν ἔτ' †εἴπης† ὅτι συνέσταλμαι κακοῖς;
Θη. πρόβαινε. Ηρ. χαῖρ', ὦ πρέσβυ. Αμ. καὶ σύ μοι, τέκνον.
Ηρ. θάφθ' ὥσπερ εἶπον παῖδας. Αμ. ἐμὲ δὲ τίς, τέκνον;
Ηρ. ἐγώ. Αμ. πότ' ἐλθών; Ηρ. ἡνίκ' ἂν θάψῃς τέκνα.
Αμ. πῶς; Ηρ. εἰς Ἀθήνας πέμψομαι Θηβῶν ἄπο.
ἀλλ' ἐσκόμιζε τέκνα δυσκόμιστα γῇ·
ἡμεῖς δ' ἀναλώσαντες αἰσχύναις δόμον,
Θησεῖ πανώλεις ἑψόμεσθ' ἐφολκίδες.
ὅστις δὲ πλοῦτον ἢ σθένος μᾶλλον φίλων
ἀγαθῶν πεπᾶσθαι βούλεται, κακῶς φρονεῖ.
Χο. στείχομεν οἰκτροὶ καὶ πολύκλαυτοι,
τὰ μέγιστα φίλων ὀλέσαντες.

1407 τί;] τὸ Elmsley 1408 τε Musgrave: γε L P fortasse recte 1410 Θη.] nulla nota in L P 1412 Θη.] Amphitryoni tribuunt L P εἰσόψεται L P: corr. Barnes ὄντ', οὐκ αἰνέσει Musgrave: ὄντα κοὐκ ἂν αἰνέσῃ L P 1413–1418 lineolas praef. L: Amphitryonis notam pro Theseo P 1413 πρόσθεν οὐ Jacobs: προσθεῖναι L P 1414 ποῦ κεῖνος ὤν L P: corr. Wilamowitz 1415 ἦσθα Hermann: ἦς ἂν L: ἦσ' ἂν P 1417 ἔμ' εἶπας Paley: fortasse ἔτ' ἴποῖς μ': '*opprimis*' 1418 πρόσβαινε L P: corr. Reiske 1419 Ηρ.] lineolam L 1419–1421 ter pro Amphitryonis nota lineolam habet L 1421 πῶς; Ηρ. εἰς] καὶ σὲ εἰς Wilamowitz Subscript. Εὐριπίδου ἡρακλῆς L^2 P

ΙΩΝ

ΥΠΟΘΕΣΙΣ

Κρέουσαν τὴν Ἐρεχθέως Ἀπόλλων φθείρας ἔγκυον ἐποίησεν ἐν Ἀθήναις· ἡ δὲ τὸ γεννηθὲν ὑπὸ τὴν ἀκρόπολιν ἐξέθηκε, τὸν αὐτὸν τόπον καὶ τοῦ ἀδικήματος καὶ τῆς λοχείας μάρτυρα λαβοῦσα. τὸ μὲν οὖν βρέφος Ἑρμῆς ἀνελόμενος εἰς Δελφοὺς ἤνεγκεν· εὑροῦσα δ᾽ ἡ προφῆτις ἀνέθρεψε. τὴν Κρέουσαν δὲ Ξοῦθος ἔγημε· συμμαχήσας γὰρ Ἀθηναίοις τὴν βασιλείαν καὶ τὸν τῆς προειρημένης γάμον ἔλαβε δῶρον. τούτῳ μὲν οὖν ἄλλος παῖς οὐκ ἐγένετο· τὸν δ᾽ ἐκτραφέντα ὑπὸ τῆς προφήτιδος οἱ Δελφοὶ νεωκόρον ἐποίησαν. ὁ δὲ ἀγνοῶν ἐδούλευσε τῷ πατρί . . .

ἡ σκηνὴ τοῦ δράματος ὑπόκειται ἐν Δελφοῖς.

Argumentum et personarum indicem habent P et L (vel L² : vide infra)   9 verba *ἡ σκηνὴ . . . Δελφοῖς* post personarum indicem habent L P

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ

ΕΡΜΗΣ
ΙΩΝ
ΧΟΡΟΣ ΕΚ ΘΕΡΑΠΑΙΝΙΔΩΝ ΚΡΕΟΥΣΗΣ
ΚΡΕΟΥΣΑ
ΞΟΥΘΟΣ
ΠΡΕΣΒΥΤΗΣ
ΘΕΡΑΠΩΝ ΚΡΕΟΥΣΗΣ
ΠΥΘΙΑ ΗΤΟΙ ΠΡΟΦΗΤΙΣ
ΑΘΗΝΑ

Quo anno acta fuerit Ion fabula incertum. Post Herculem eam ponere iubent numeri. Codices LP; quorum prior in hac fabula, duobus Iphigeniis, Rheso, ea manu mihi scriptus videtur quam alias L^2 vocamus. Res lubrica; opinio incerta; sed eaedem videntur formae litterarum, idem atramentum: correctiones suprascriptae non ab alio postmodum additae, ut in ceteris fabulis, sed ab ipso scriba simul cum textu scriptae. Fortasse is qui codicem L proprium possidebat has fabulas ipse ex alio codice addidit, ceteras ex eodem fonte variis lectionibus suprascriptis ditavit. Scholia nulla.

ΙΩΝ

ΕΡΜΗΣ

Ἄτλας, ὁ χαλκέοισι †νώτοις οὐρανὸν
θεῶν παλαιὸν οἶκον ἐκτρίβων, θεῶν
μιᾶς† ἔφυσε Μαῖαν, ἣ 'μ' ἐγείνατο
Ἑρμῆν μεγίστῳ Ζηνί, δαιμόνων λάτριν.
ἥκω δὲ Δελφῶν τήνδε γῆν, ἵν' ὀμφαλὸν
μέσον καθίζων Φοῖβος ὑμνῳδεῖ βροτοῖς
τά τ' ὄντα καὶ μέλλοντα θεσπίζων ἀεί.
  ἔστιν γὰρ οὐκ ἄσημος Ἑλλήνων πόλις,
τῆς χρυσολόγχου Παλλάδος κεκλημένη,
οὗ παῖδ' Ἐρεχθέως Φοῖβος ἔζευξεν γάμοις
βίᾳ Κρέουσαν, ἔνθα προσβόρρους πέτρας
Παλλάδος ὑπ' ὄχθῳ τῆς Ἀθηναίων χθονὸς
Μακρὰς καλοῦσι γῆς ἄνακτες Ἀτθίδος.
ἀγνὼς δὲ πατρί—τῷ θεῷ γὰρ ἦν φίλον—
γαστρὸς διήνεγκ' ὄγκον. ὡς δ' ἦλθεν χρόνος,
τεκοῦσ' ἐν οἴκοις παῖδ' ἀπήνεγκεν βρέφος
ἐς ταὐτὸν ἄντρον οὗπερ ηὐνάσθη θεῷ
Κρέουσα, κἀκτίθησιν ὡς θανούμενον

1, 2 nondum sanati: *χαλκέοισιν ἐκτρίβων θεῶν νώτοις παλαιὸν οἶκον* Wecklein: tum *ἐκ Τιτανίδων* Gomperz: posses etiam *ὁ νώτοις χαλκέοισιν* (Elmsley) *οὐρανοῦ ὀχῶν* (Dindorf) *παλαιὸν οἶκον, Ἑσπερίδων θεῶν*: fortasse lacuna est post *ἐκτρίβων*   2 *παλαι*** P: corr. *p*   4 *λάτρις* P: corr. *p*   5 sic L P: *Δελφοὺς τούσδε, γῆς ἵν'* Wecklein   7 *καὶ καὶ* L   9 *χρυσολόχου* L P: corr. *p*   10 *οὗ*] *οἶ* suprascr. L aut *l* *παῖδ' ἐξ ἐρεχθέως* P   11 *προσβόρους* (sic) *πέτρας* suprascr. L: *προσβόροις πέτραις* in textu L P   14 *ἁγνῶς* L P: corr. vel corrigere voluit *p*   15 *δ' ἤνεγκ'* P   *ὄγκον* Brodaeus: *οἶκον* L P   17 *οὗ παρηυνάσθη* Reiske   18 suspectus ob v. 965: sed cf. 1494-1500

κοίλης ἐν ἀντίπηγος εὐτρόχῳ κύκλῳ,
προγόνων νόμον σῴζουσα τοῦ τε γηγενοῦς
Ἐριχθονίου. κείνῳ γὰρ ἡ Διὸς κόρη
φρουρὼ παραζεύξασα φύλακε σώματος
δισσὼ δράκοντε, παρθένοις Ἀγλαυρίσι
δίδωσι σῴζειν· ὅθεν Ἐρεχθείδαις ἐκεῖ
νόμος τις ἔστιν ὄφεσιν ἐν χρυσηλάτοις
τρέφειν τέκν᾽. ἀλλ᾽ ἣν εἶχε παρθένος χλιδὴν
τέκνῳ προσάψασ᾽ ἔλιπεν ὡς θανουμένῳ.
κἄμ᾽ ὢν ἀδελφὸς Φοῖβος αἰτεῖται τάδε·
Ὦ σύγγον᾽, ἐλθὼν λαὸν εἰς αὐτόχθονα
κλεινῶν Ἀθηνῶν—οἶσθα γὰρ θεᾶς πόλιν—
λαβὼν βρέφος νεογνὸν ἐκ κοίλης πέτρας
αὐτῷ σὺν ἄγγει σπαργάνοισί θ᾽ οἷς ἔχει
ἔνεγκε Δελφῶν τἀμὰ πρὸς χρηστήρια,
καὶ θὲς πρὸς αὐταῖς εἰσόδοις δόμων ἐμῶν.
τὰ δ᾽ ἄλλ᾽—ἐμὸς γάρ ἐστιν, ὡς εἰδῇς, ὁ παῖς—
ἡμῖν μελήσει.
Λοξίᾳ δ᾽ ἐγὼ χάριν
πράσσων ἀδελφῷ πλεκτὸν ἐξάρας κύτος
ἤνεγκα, καὶ τὸν παῖδα κρηπίδων ἔπι
τίθημι ναοῦ τοῦδ᾽, ἀναπτύξας κύτος
ἑλικτὸν ἀντίπηγος, ὡς ὁρῷθ᾽ ὁ παῖς.
κυρεῖ δ᾽ ἅμ᾽ ἱππεύοντος ἡλίου κύκλῳ
προφῆτις ἐσβαίνουσα μαντεῖον θεοῦ·
ὄψιν δὲ προσβαλοῦσα παιδὶ νηπίῳ
ἐθαύμασ᾽ εἴ τις Δελφίδων τλαίη κόρη

post 19 mentionem serpentis aurei desiderat Wilamowitz 22 φρουρὼ] fortasse θούρω φύλακε Porson: φυλακὰς L P 23 ἀγραυλίσι suprascr. L 24 ἐκεῖ] ἔτι Barnes 28 καί μ᾽ L P φοῖβος L: φίλος P 30 πόλιν Dindorf: πτόλιν L P 33 ἔνεγκ᾽ ἀδελφῶ L P: corr. Reiske 37 κύτος P: σκύτος L 39 τ᾽ οὐδένα πτύξας P κύτος Stephanus: σκύτος L P: πλέκος Herwerden 40 εἰλικτὸν L P ὁρῷθ᾽ Scaliger: ὁρᾶθ᾽ L P, sed nobis dubium utrum hoc an ὁρῶθ᾽ habuerit L 41 ἅμ᾽ ἱππεύοντος Musgrave: ἀνιππεύοντος L: ἐνιππεύοντος P

λαθραῖον ὠδῖν' ἐς θεοῦ ῥῖψαι δόμον,
ὑπέρ τε θυμέλας διορίσαι πρόθυμος ἦν·
οἴκτῳ δ' ἀφῆκεν ὠμότητα—καὶ θεὸς
συνεργὸς ἦν τῷ παιδὶ μὴ 'κπεσεῖν δόμων—
τρέφει δέ νιν λαβοῦσα. τὸν σπείραντα δὲ
οὐκ οἶδε Φοῖβον οὐδὲ μητέρ' ἧς ἔφυ,
ὁ παῖς τε τοὺς τεκόντας οὐκ ἐπίσταται.
νέος μὲν οὖν ὢν ἀμφὶ βωμίους τροφὰς
ἠλᾶτ' ἀθύρων· ὡς δ' ἀπηνδρώθη δέμας,
Δελφοί σφ' ἔθεντο χρυσοφύλακα τοῦ θεοῦ
ταμίαν τε πάντων πιστόν, ἐν δ' ἀνακτόροις
θεοῦ καταζῇ δεῦρ' ἀεὶ σεμνὸν βίον.
Κρέουσα δ' ἡ τεκοῦσα τὸν νεανίαν
Ξούθῳ γαμεῖται συμφορᾶς τοιᾶσδ' ὕπο·
ἦν ταῖς Ἀθήναις τοῖς τε Χαλκωδοντίδαις,
οἳ γῆν ἔχουσ' Εὐβοΐδα, πολέμιος κλύδων·
ὃν συμπονήσας καὶ συνεξελὼν δορὶ
γάμων Κρεούσης ἀξίωμ' ἐδέξατο,
οὐκ ἐγγενὴς ὤν, Αἰόλου δὲ τοῦ Διὸς
γεγὼς Ἀχαιός. χρόνια δὲ σπείρας λέχη
ἄτεκνός ἐστι, καὶ Κρέουσ'· ὧν οὕνεκα
ἥκουσι πρὸς μαντεῖ' Ἀπόλλωνος τάδε
ἔρωτι παίδων. Λοξίας δὲ τὴν τύχην
ἐς τοῦτ' ἐλαύνει, κοὐ λέληθεν, ὡς δοκεῖ.
δώσει γὰρ εἰσελθόντι μαντεῖον τόδε
Ξούθῳ τὸν αὑτοῦ παῖδα, καὶ πεφυκέναι
κείνου σφε φήσει, μητρὸς ὡς ἐλθὼν δόμους
γνωσθῇ Κρεούσῃ, καὶ γάμοι τε Λοξίου
κρυπτοὶ γένωνται παῖς τ' ἔχῃ τὰ πρόσφορα.
Ἴωνα δ' αὐτόν, κτίστορ' Ἀσιάδος χθονός,

46 τε Kirchhoff: δὲ L P 47 χὠ θεὸς Dindorf 52 ἀμφιβωμίους uno verbo L 58 ὕπο] ἄπο Wakefield 59 χαλκωδοντίδαις L correctus, cf. Eustath. Il. p. 281. 44: χαλκοδοντίδαις P et primitus L 60 εὐβοΐδα L P, etiam El. 442 70 αὐτοῦ L P

ὄνομα κεκλῆσθαι θήσεται καθ' Ἑλλάδα.
ἀλλ' ἐς δαφνώδη γύαλα βήσομαι τάδε,
τὸ κρανθὲν ὡς ἂν ἐκμάθω παιδὸς πέρι.
ὁρῶ γὰρ ἐκβαίνοντα Λοξίου γόνον
τόνδ', ὡς πρὸ ναοῦ λαμπρὰ θῇ πυλώματα
δάφνης κλάδοισιν. ὄνομα δ', οὗ μέλλει τυχεῖν,
Ἴων' ἐγώ ⟨νιν⟩ πρῶτος ὀνομάζω θεῶν.

ΙΩΝ

ἅρματα μὲν τάδε λαμπρὰ τεθρίππων
Ἥλιος ἤδη λάμπει κατὰ γῆν,
ἄστρα δὲ φεύγει πυρὶ τῷδ' αἰθέρος
ἐς νύχθ' ἱεράν·
Παρνησιάδες δ' ἄβατοι κορυφαὶ
καταλαμπόμεναι τὴν ἡμερίαν
ἁψῖδα βροτοῖσι δέχονται.
σμύρνης δ' ἀνύδρου καπνὸς εἰς ὀρόφους
Φοίβου πέταται.
θάσσει δὲ γυνὴ τρίποδα ζάθεον
Δελφίς, ἀείδουσ' Ἕλλησι βοάς,
ἃς ἂν Ἀπόλλων κελαδήσῃ.
ἀλλ', ὦ Φοίβου Δελφοὶ θέραπες,
τὰς Κασταλίας ἀργυροειδεῖς
βαίνετε δίνας, καθαραῖς δὲ δρόσοις
ἀφυδρανάμενοι στείχετε ναούς·
στόμα τ' εὔφημον φρουρεῖν ἀγαθόν,
φήμας τ' ἀγαθὰς
τοῖς ἐθέλουσιν μαντεύεσθαι
γλώσσης ἰδίας ἀποφαίνειν.

81 νιν add. Scaliger: σφε Dindorf 83 κάμπτει Musgrave 84 φεύγει] φλέγει suprascr. L πυρὶ L P: πῦρ P² τῷδ' P ut videtur: τόδ' L P² 87 ἡμερίαν Canter: ἡμέραν L P, et in marg. τὴν πραεῖαν L 90 πέτεται Musgrave 97 ἀφυδρανάμενοι L P, cf. Hesych s. v.: φαιδρυνάμενοι Wakefield 98 τ'] δ' Kirchhoff φρουρεῖν Ludv. Dindorf: φρουρεῖτ' L P: φρουρεῖτ' ἀν' ὅδον Reiske 101 ἰδίας iniuria sollicitatum

ἡμεῖς δέ, πόνους οὓς ἐκ παιδὸς
μοχθοῦμεν ἀεί, πτόρθοισι δάφνης
στέφεσίν θ' ἱεροῖς ἐσόδους Φοίβου
καθαρὰς θήσομεν, ὑγραῖς τε πέδον
ῥανίσιν νοτερόν· πτηνῶν τ' ἀγέλας,
αἳ βλάπτουσιν σέμν' ἀναθήματα,
τόξοισιν ἐμοῖς φυγάδας θήσομεν·
ὡς γὰρ ἀμήτωρ ἀπάτωρ τε γεγὼς
τοὺς θρέψαντας
Φοίβου ναοὺς θεραπεύω.

ἄγ', ὦ νεηθαλὲς ὦ [στρ.
καλλίστας προπόλευμα δά-
φνας, ἃ τὰν Φοίβου θυμέλαν
σαίρεις ὑπὸ ναοῖς,
κήπων ἐξ ἀθανάτων,
ἵνα δρόσοι τέγγουσ' ἱεραί,
⟨ῥοὰν⟩ ἀέναον
παγᾶν ἐκπροϊεῖσαι,
μυρσίνας ἱερὰν φόβαν·
ᾇ σαίρω δάπεδον θεοῦ
παναμέριος ἅμ' ἁλίου
πτέρυγι θοᾷ
λατρεύων τὸ κατ' ἦμαρ.

ὦ Παιὰν ὦ Παιάν,
εὐαίων εὐαίων
εἴης, ὦ Λατοῦς παῖ.

112 νεηθαλὲς suprascr. L: νεοθαλὲς L P 116 κόμπων P 117 δρόσω P 118 ῥοὰν et παγᾶν Wilamowitz (*'fons Cassotis dicitur, per rivulum infra terram deductus'*): τὰν et παγὰν P et in rasura *l*: ῥυτὰν et παγὰν Fix, sed desideratur genetivus ἀένναον L P 119 punctum post ἐκπροϊεῖσαι habet L 122 ἁλίου Hermann: ἡελίου L P 123 θοᾷ Hermann: θοῇ L P 124 λαμπρεύων P

καλόν γε τὸν πόνον, ὦ [ἀντ.
Φοῖβε, σοὶ πρὸ δόμων λατρεύ-
ω τιμῶν μαντεῖον ἕδραν·
κλεινὸς δ' ὁ πόνος μοι
θεοῖσιν δούλαν χέρ' ἔχειν
οὐ θνατοῖς, ἀλλ' ἀθανάτοις·
εὐφάμους δὲ πόνους
μοχθεῖν οὐκ ἀποκάμνω.
Φοῖβός μοι γενέτωρ πατήρ·
τὸν βόσκοντα γὰρ εὐλογῶ,
τὸ δ' ὠφέλιμον ἐμοὶ πατέρος
ὄνομα λέγω
Φοίβου τοῦ κατὰ ναόν.

ὦ Παιὰν ὦ Παιάν,
εὐαίων εὐαίων
εἴης, ὦ Λατοῦς παῖ.

ἀλλ' ἐκπαύσω γὰρ μόχθους
δάφνας ὁλκοῖς,
χρυσέων δ' ἐκ τευχέων ῥίψω
Γαίας παγάν,
ἂν ἀποχεύονται
Κασταλίας δῖναι,
νοτερὸν ὕδωρ βάλλων,
ὅσιος ἀπ' εὐνᾶς ὤν.
εἴθ' οὕτως αἰεὶ Φοίβῳ
λατρεύων μὴ παυσαίμαν,
ἢ παυσαίμαν ἀγαθᾷ μοίρᾳ.
ἔα ἔα·
φοιτῶσ' ἤδη λείπουσίν τε

130 μαντεῖον *l*, ut videtur: τὴν μαντεῖον L P 134 εὐφάμοις δὲ πόνοις L P: corr. Porson 135 μοχθῶν Wakefield 138 τὸ Musgrave: τὸν L P πατέρος L correctus: πρς L P 140 Φοῖβον τὸν Heath, servato τὸν δ' ὠφέλιμον supra 152, 153 μὴ παυσαίμην ἢ (εἰ L, sed suprascr. ἢ) παυσαίμαν L P

πτανοὶ Παρνασοῦ κοίτας·
αὐδῶ μὴ χρίμπτειν θριγκοῖς
μηδ' ἐς χρυσήρεις οἴκους——
μάρψω σ' αὖ τόξοις, ὦ Ζηνὸς
κῆρυξ, ὀρνίθων γαμφηλαῖς
ἰσχὺν νικῶν.
ὅδε πρὸς θυμέλας ἄλλος ἐρέσσει
κύκνος. οὐκ ἄλλᾳ
φοινικοφαῆ πόδα κινήσεις;
οὐδέν σ' ἁ φόρμιγξ ἁ Φοίβου
σύμμολπος τόξων ῥύσαιτ' ἄν.
πάραγε πτέρυγας·
λίμνας ἐπίβα τᾶς Δηλιάδος·
αἱμάξεις, εἰ μὴ πείσῃ,
τὰς καλλιφθόγγους ᾠδάς.
ἔα ἔα·
τίς ὅδ' ὀρνίθων καινὸς προσέβα;
μῶν ὑπὸ θριγκοὺς εὐναίας
καρφυρὰς θήσων τέκνοις;
ψαλμοί σ' εἴρξουσιν τόξων.
οὐ πείσῃ; χωρῶν δίναις
ταῖς 'Αλφειοῦ παιδούργει,
ἢ νάπος Ἴσθμιον,
ὡς ἀναθήματα μὴ βλάπτηται
ναοί θ' οἱ Φοίβου. . . .
κτείνειν δ' ὑμᾶς αἰδοῦμαι

156 *χρίπτειν θριγγοῖς* L P: corr. Musurus (*θριγκοὺς* Wilamowitz) 156, 157 *χρίμπτειν οἴκοις . . . χρυσήρεις θριγκούς* O. Hense, cl. I. T. 129 161 *πρὸς* Canter: *πρὸ* L P (*προθυμέλας* uno verbo P) 162 *κύκνος* Victorius: cf. Demetrius de eloc. III. p. 304 Sp. *ὁ παρὰ Εὐριπίδῃ Ἴων ὁ τόξα ἁρπάζων καὶ τῷ κύκνῳ ἀπειλῶν κτλ.*: *κύκλος* L P 163 *φοινικοβαφῆ* Nauck 165 *ξύμμολπος* P *ῥύσετ' ἂν* L: corr. *l* 166 *πάραγε* Scaliger: *παρά τε* L P 173 *καρφυρὰς* Wesseling ex Hesychio (*αἱ ἐκ τῶν ξηρῶν ξύλων γινόμεναι κοῖται· Εὐριπίδης Ἴωνι*): *καρφηρὰς* L P 174 *χαίρων* Wakefield 174, 175 *δίνας τὰς* Badham *παιδουργεῖν* Badham: *παιδουργήσεις* Kayser 178 Fortasse post *Φοίβου* fuit *σοῦ σοῦ* vel *ὠή*

τοὺς θεῶν ἀγγέλλοντας φήμας
θνατοῖς· οἷς δ' ἔγκειμαι μόχθοις,
Φοίβῳ δουλεύσω, κοὐ λήξω
τοὺς βόσκοντας θεραπεύων.

ΧΟΡΟΣ

— οὐκ ἐν ταῖς ζαθέαις Ἀθά- [στρ.
ναις εὐκίονες ἦσαν αὐ-
λαὶ θεῶν μόνον, οὐδ' ἀγυι-
άτιδες θεραπεῖαι·
ἀλλὰ καὶ παρὰ Λοξίᾳ
τῷ Λατοῦς διδύμων προσώ-
πων καλλιβλέφαρον φῶς.
— ἰδοὺ τάνδ', ἄθρησον,
Λερναῖον ὕδραν ἐναίρει
χρυσέαις ἅρπαις ὁ Διὸς παῖς·
φίλα, πρόσιδ' ὄσσοις.

— ὁρῶ. καὶ πέλας ἄλλος αὐ- [ἀντ.
τοῦ πανὸν πυρίφλεκτον αἴ-
ρει τις—ἆρ' ὃς ἐμαῖσι μυ-
θεύεται παρὰ πήναις,
ἀσπιστὰς Ἰόλαος, ὃς
κοινοὺς αἰρόμενος πόνους
Δίῳ παιδὶ συναντλεῖ;
— καὶ μὰν τόνδ' ἄθρησον
πτεροῦντος ἔφεδρον ἵππου·

184–218 Paragraphos post Tyrwhittum Musgravium plerumque, v. 184 post Dindorfium praeposuimus (ἡμιχ. illi) 186 ἀγυάτιδες L P: cf. Hesych. s. v. et Steph. Byz. s. v. ἀγυιά 187, 188 sic primitus L: θεραπεῖ' ἀλλά (ἄλλα P) γε καὶ P et L a se ipso correctus 188 τῶν Λατοῦς διδύμων τε P: et rasura supra lineam post διδύμων in L 189 καλλιβλέφαρον Brodaeus: καλλίφαρον L P 190 Ἴων praef. L P 193 ὄσσοισιν L P 194 Χο. ὁρῶ. Ιω. καὶ πέλας κτλ. L P (καὶ om. P, add. p) ἄλλος γ' P 195 πανὸν Pierson: cf. Athen. p. 700 E: πτανὸν L P 196 αἴρει. Χο. τίς ἄρ' L P: corr. Boeckh (sed τίς; maluit) 196, 197 ἐμαῖς . . . πήναισιν L P: corr. Musgrave 198 Ιω. ἀσπιστὰς L P 201 Ioni continuant L P

τὰν πῦρ πνέουσαν ἐναίρει
τρισώματον ἀλκάν.

— πάντᾳ τοι βλέφαρον διώ- [στρ.
κω. σκέψαι κλόνον ἐν τείχεσ-
σι λαΐνοισι Γιγάντων.
— ὦ φίλαι, ὧδε δερκόμεσθα.
— λεύσσεις οὖν ἐπ' Ἐγκελάδῳ
γοργωπὸν πάλλουσαν ἴτυν . . .;
— λεύσσω Παλλάδ', ἐμὰν θεόν.
— τί γάρ; κεραυνὸν ἀμφίπυρον
ὄβριμον ἐν Διὸς
ἑκηβόλοισι χερσίν;
— ὁρῶ· τὸν δάϊον
Μίμαντα πυρὶ καταιθαλοῖ.
— καὶ Βρόμιος ἄλλον ἀπολέμοι-
σι κισσίνοισι βάκτροις
ἐναίρει Γᾶς τέκνων ὁ Βακχεύς.

Χο. σέ τοι, τὸν παρὰ ναὸν αὐ- [ἀντ.
δῶ· θέμις γυάλων ὑπερ-
βῆναι, λευκῷ ποδί γ' . . .;
Ιω. οὐ θέμις, ὦ ξέναι.
Χο. οὐδ' ἂν
ἐκ σέθεν ἂν πυθοίμεθ' αὐδάν;
Ιω. τίνα τήνδε θέλεις;
Χο. ἆρ' ὄντως μέσον ὀμφαλὸν

203 πῦρ Reiske : πυρὶ L P 205, 206 Χο. πάντα (sic) τοι . . . Ιω. σκέψαι L P 206 τείχεσι L P : cf. v. 220 : τύκαισι Hermann 207 post γιγάντων rasura in L sex vel septem literarum 208 ὧδε δερκόμεσθ' ὦ φίλαι L P: traieci, cf. v. 223 δερκώμεσθ' *l* 208–222 Χο. ὧδε . . . Ιω. λεύσσεις οὖν . . . Χο. λεύσσω Παλλάδ' . . . Ιω. τί γάρ; L P, tum notam nullam usque ad v. 222 Χο. οὐδ' ἂν 213 ὄβριμον *p* : ὄμβριμον L P 214 ἑκηβόλοισι *p* : ἑκηβόλης L P 216 ἀπολέμοις κισσίνοις L P : corr. Musgrave 218 τέκνων Elmsley : τέκνον L P 221 ποδί γ'] γ' erasum in P (‘*nudis saltem pedibus*’) 222 ξέναι *l* : ξένοι L P 223 πυθοίμεθ' scripsi : πυθοίμαν L P : cf. v. 208 τήνδε Musgrave: δὲ L P: delet Hermann, scribens πυθοίμαν. Ιω. αὔδα, τί θέλεις ὄντως L *p* : ὄντος P

γᾶς Φοίβου κατέχει δόμος;
Ιω. στέμμασί γ᾽ ἐνδυτόν, ἀμφὶ δὲ Γοργόνες.
Χο. οὕτω καὶ φάτις αὐδᾷ.
Ιω. εἰ μὲν ἐθύσατε πέλανον πρὸ δόμων
καί τι πυθέσθαι χρῄζετε Φοίβου,
πάριτ᾽ ἐς θυμέλας· ἐπὶ δ᾽ ἀσφάκτοις
μήλοισι δόμων μὴ πάριτ᾽ ἐς μυχόν.
Χο. ἔχω μαθοῦσα· θεοῦ δὲ νόμον
οὐ παραβαίνομεν,
ἃ δ᾽ ἐκτός, ὄμμα τέρψει.
Ιω. πάντα θεᾶσθ᾽, ὅ τι καὶ θέμις, ὄμμασι.
Χο. μεθεῖσαν δεσπόται
με θεοῦ γύαλα τάδ᾽ εἰσιδεῖν.
Ιω. δμῳαὶ δὲ τίνων κλῄζεσθε δόμων;
Χο. Παλλάδι σύνοικα τρόφιμα μέλα-
θρα τῶν ἐμῶν τυράννων·
παρούσας δ᾽ ἀμφὶ τᾶσδ᾽ ἐρωτᾷς.

Ιω. γενναιότης σοι, καὶ τρόπων τεκμήριον
τὸ σχῆμ᾽ ἔχεις τόδ᾽, ἥτις εἶ ποτ᾽, ὦ γύναι.
γνοίη δ᾽ ἂν ὡς τὰ πολλά γ᾽ ἀνθρώπου πέρι
τὸ σχῆμ᾽ ἰδών τις εἰ πέφυκεν εὐγενής.
ἔα·
ἀλλ᾽ ἐξέπληξάς μ᾽, ὄμμα συγκλῄσασα σὸν
δακρύοις θ᾽ ὑγράνασ᾽ εὐγενῆ παρηίδα,
ὡς εἶδες ἁγνὰ Λοξίου χρηστήρια.
τί ποτε μερίμνης ἐς τόδ᾽ ἦλθες, ὦ γύναι;

224 ἐνδυτόν Musgrave: ἐνδυτός L P γοργόνες suspectum: ἀμφὶ δὲ γοργὼ ⟨χρυσοφαέννω Διὸς οἰωνὼ⟩ Studniczka, Hermes xxxvii: sed cf. Hesych. γοργόνες· αἰγίδες, οἱ δὲ τὰ ἐπὶ τῶν αἰγίδων πρόσωπα 226 ἐθύσατε Stephanus: ἐδύσατε in textu, ἐλύσατε suprascr. L P: ἐδεύσατε Wecklein 227 τι] τοι P 234 με θεοῦ Hermann: θεοῦ με L P: θεοῦ Hartung 235 Χο. ἢ Κρ. praef. L Παλλάδι σύνοικα Badham: sc. Ἐρεχθῆος δόμον dicit: παλλάδος ἔνοικα L P 236 τᾶς δ᾽ Victorius: τάδ᾽ suprascripto τὰς δ᾽ L P 237 γενναιότητος καὶ Boissonade

ὃ πάντες ἄλλοι γύαλα λεύσσοντες θεοῦ
χαίρουσιν, ἐνταῦθ' ὄμμα σὸν δακρυρροεῖ;

ΚΡΕΟΥΣΑ

ὦ ξένε, τὸ μὲν σὸν οὐκ ἀπαιδεύτως ἔχει
ἐς θαύματ' ἐλθεῖν δακρύων ἐμῶν πέρι·
ἐγὼ δ' ἰδοῦσα τούσδ' Ἀπόλλωνος δόμους
μνήμην παλαιὰν ἀνεμετρησάμην τινά·
οἴκοι δὲ τὸν νοῦν ἔσχον ἐνθάδ' οὖσά που.
ὦ τλήμονες γυναῖκες· ὦ τολμήματα
θεῶν. τί δῆτα; ποῖ δίκην ἀνοίσομεν,
εἰ τῶν κρατούντων ἀδικίαις ὀλούμεθα;

Ιω. τί χρῆμ' ἀνερμήνευτα δυσθυμῇ, γύναι;
Κρ. οὐδέν· μεθῆκα τόξα· τἀπὶ τῷδε δὲ
ἐγώ τε σιγῶ, καὶ σὺ μὴ φρόντιζ' ἔτι.
Ιω. τίς δ' εἶ; πόθεν γῆς ἦλθες; ἐκ ποίας πάτρας
πέφυκας; ὄνομα τί σε καλεῖν ἡμᾶς χρεών;
Κρ. Κρέουσα μέν μοι τοὔνομ', ἐκ δ' Ἐρεχθέως
πέφυκα, πατρὶς γῆ δ' Ἀθηναίων πόλις.
Ιω. ὦ κλεινὸν οἰκοῦσ' ἄστυ γενναίων τ' ἄπο
τραφεῖσα πατέρων, ὥς σε θαυμάζω, γύναι.
Κρ. τοσαῦτα κεὐτυχοῦμεν, ὦ ξέν', οὐ πέρα.
Ιω. πρὸς θεῶν ἀληθῶς, ὡς μεμύθευται βροτοῖς . . .;
Κρ. τί χρῆμ' ἐρωτᾷς, ὦ ξέν', ἐκμαθεῖν θέλων;
Ιω. ἐκ γῆς πατρός σου πρόγονος ἔβλαστεν πατήρ;
Κρ. Ἐριχθόνιός γε· τὸ δὲ γένος μ' οὐκ ὠφελεῖ.
Ιω. ἦ καί σφ' Ἀθάνα γῆθεν ἐξανείλετο;
Κρ. ἐς παρθένους γε χεῖρας, οὐ τεκοῦσά νιν.
Ιω. δίδωσι δ', ὥσπερ ἐν γραφῇ νομίζεται . . .;

245 οὗ Pierson 251 οἴκοι] ἐκεῖ Burges ἔσχον Stephanus: ἔσχομεν L P: ἔχομεν Wakefield 253 ἀνοίσομεν Musgrave: ἀνήσομεν L P 254 ὀλούμεθα Huelsemann vel Matthiae: ὀλοίμεθα L P 255 ἀνερμήνευτα Wakefield: ἀνερεύνητα L P 257 φρόντιζέ τι L P: divisit Barnes 258 ποίου πατρὸς L. Dindorf: tum v. 261 fortasse πατρὸς, γῆ δ' 266 inde ab hoc v. usque ad v. 370 lineolae, non nomina, praefixae in L P θέλων; Badham: θέλω L P

Κρ. Κέκροπός γε σῴζειν παισὶν οὐχ ὁρώμενον.
Ιω. ἤκουσα λῦσαι παρθένους τεῦχος θεᾶς.
Κρ. τοιγὰρ θανοῦσαι σκόπελον ᾕμαξαν πέτρας.
Ιω. εἶέν·
τί δαὶ τόδ'; ἆρ' ἀληθὲς ἢ μάτην λόγος . . .
Κρ. τί χρῆμ' ἐρωτᾷς; καὶ γὰρ οὐ κάμνω σχολῇ.
Ιω. πατὴρ Ἐρεχθεὺς σὰς ἔθυσε συγγόνους;
Κρ. ἔτλη πρὸ γαίας σφάγια παρθένους κτανεῖν.
Ιω. σὺ δ' ἐξεσώθης πῶς κασιγνήτων μόνη;
Κρ. βρέφος νεογνὸν μητρὸς ἦν ἐν ἀγκάλαις.
Ιω. πατέρα δ' ἀληθῶς χάσμα σὸν κρύπτει χθονός;
Κρ. πληγαὶ τριαίνης ποντίου σφ' ἀπώλεσαν.
Ιω. Μακραὶ δὲ χῶρός ἐστ' ἐκεῖ κεκλημένος;
Κρ. τί δ' ἱστορεῖς τόδ'; ὥς μ' ἀνέμνησάς τινος.
Ιω. τιμᾷ σφε Πύθιος ἀστραπαί τε Πύθιαι.
Κρ. †τιμᾶ τιμᾶ†· ὡς μήποτ' ὤφελόν σφ' ἰδεῖν.
Ιω. τί δὲ στυγεῖς σὺ τοῦ θεοῦ τὰ φίλτατα;
Κρ. οὐδέν· ξύνοιδ' ἄντροισιν αἰσχύνην τινά.
Ιω. πόσις δὲ τίς σ' ἔγημ' Ἀθηναίων, γύναι;
Κρ. οὐκ ἀστός, ἀλλ' ἐπακτὸς ἐξ ἄλλης χθονός.
Ιω. τίς; εὐγενῆ νιν δεῖ πεφυκέναι τινά.
Κρ. Ξοῦθος, πεφυκὼς Αἰόλου Διός τ' ἄπο.
Ιω. καὶ πῶς ξένος σ' ὢν ἔσχεν οὖσαν ἐγγενῆ;
Κρ. Εὔβοι' Ἀθήναις ἔστι τις γείτων πόλις . . .
Ιω. ὅροις ὑγροῖσιν, ὡς λέγουσ', ὡρισμένη.
Κρ. ταύτην ἔπερσε Κεκροπίδαις κοινῷ δορί.
Ιω. ἐπίκουρος ἐλθών; κᾆτα σὸν γαμεῖ λέχος;
Κρ. φερνάς γε πολέμου καὶ δορὸς λαβὼν γέρας.
Ιω. σὺν ἀνδρὶ δ' ἥκεις ἢ μόνη χρηστήρια;

275 δαὶ] δὴ Elmsley: δ' αὖ Porson 282 τριαίνεις L P: corr. *p* 285 Πύθιος] γ' ὁ θεὸς Kayser: lectio incerta 286 Fortasse ἄτιμ', ἄτιμα· ὡς: τίμας γ' ἀτίμους Wecklein: τιμᾷ· τί μην; ὡς anonymus σφ' Scaliger: σ' L P 288 ξύνοιδ' Tyrwhitt: ξέν' οἶδ' L: ξέν' οἶδ' ἐν P 289 σ' om. P 295 ὅροις γ' Cobet

Κρ. σὺν ἀνδρί. σηκοὺς δ' ἐκστρέφει Τροφωνίου.
Ιω. πότερα θεατὴς ἢ χάριν μαντευμάτων;
Κρ. κείνου τε Φοίβου θ' ἓν θέλων μαθεῖν ἔπος.
Ιω. καρποῦ δ' ὕπερ γῆς ἥκετ', ἢ παίδων πέρι;
Κρ. ἄπαιδές ἐσμεν, χρόνι' ἔχοντ' εὐνήματα.
Ιω. οὐδ' ἔτεκες οὐδὲν πώποτ', ἀλλ' ἄτεκνος εἶ;
Κρ. ὁ Φοῖβος οἶδε τὴν ἐμὴν ἀπαιδίαν.
Ιω. ὦ τλῆμον, ὡς τἄλλ' εὐτυχοῦσ' οὐκ εὐτυχεῖς.
Κρ. σὺ δ' εἶ τίς; ὥς σου τὴν τεκοῦσαν ὤλβισα.
Ιω. τοῦ θεοῦ καλοῦμαι δοῦλος εἰμί τ', ὦ γύναι.
Κρ. ἀνάθημα πόλεως, ἤ τινος πραθεὶς ὕπο;
Ιω. οὐκ οἶδα πλὴν ἕν· Λοξίου κεκλήμεθα.
Κρ. ἡμεῖς σ' ἄρ' αὖθις, ὦ ξέν', ἀντοικτίρομεν.
Ιω. ὡς μὴ εἰδόθ' ἥτις μ' ἔτεκεν ἐξ ὅτου τ' ἔφυν.
Κρ. ναοῖσι δ' οἰκεῖς τοισίδ' ἢ κατὰ στέγας;
Ιω. ἅπαν θεοῦ μοι δῶμ', ἵν' ἂν λάβῃ μ' ὕπνος.
Κρ. παῖς δ' ὢν ἀφίκου ναὸν ἢ νεανίας;
Ιω. βρέφος λέγουσιν οἱ δοκοῦντες εἰδέναι.
Κρ. καὶ τίς γάλακτί σ' ἐξέθρεψε Δελφίδων;
Ιω. οὐπώποτ' ἔγνων μαστόν· ἣ δ' ἔθρεψέ με . . .
Κρ. τίς, ὦ ταλαίπωρ'; ὡς νοσοῦσ' ηὗρον νόσους.
Ιω. Φοίβου προφῆτις, μητέρ' ὣς νομίζομεν.
Κρ. ἐς δ' ἄνδρ' ἀφίκου τίνα τροφὴν κεκτημένος;
Ιω. βωμοί μ' ἔφερβον οὑπιών τ' ἀεὶ ξένος.
Κρ. τάλαινά σ' ἡ τεκοῦσα· τίς ποτ' ἦν ἄρα;
Ιω. ἀδίκημά του γυναικὸς ἐγενόμην ἴσως.
Κρ. ἔχεις δὲ βίοτον· εὖ γὰρ ἤσκησαι πέπλοις.

300 σηκοὺς L : σηκὸς P ἐκστρέφει Reiske : εὖ στρέφει L : εὖ στέφει P : ἐνστρέφει ut vid. Σ in marg. L (ἐνστρέφεται τῷ τοῦ Τροφωνίου σηκῷ) et apogr. Paris.: unde σηκοῖς δ' ἐνστρέφει Scaliger 301 πότερον Ammonius p. 69 304 ἄπαιδ' ἔτ' Naber εὐνάματα Nauck 312 αὖτις L P ut solent 313 ἥτις L *p* : εἴ τις P 314 τοισίδ' Wakefield : τοῖσδε P : τοῖσδε γ' L 315 ἁπανταχοῦ μοι Musgrave 319 ἥδ' L P : quo servato προφῆτιν v. 321 Reiske 324 τεκοῦσα· τίς Jodrell : τεκοῦσ' ἥτις L P: τεκοῦσ' ἄρ', ἥτις ἦν ποτε Porson 324, 325 post 328 trai. Wilamowitz

Ιω. τοῖς τοῦ θεοῦ κοσμούμεθ', ᾧ δουλεύομεν.
Κρ. οὐδ' ᾖξας εἰς ἔρευναν ἐξευρεῖν γονάς;
Ιω. ἔχω γὰρ οὐδέν, ὦ γύναι, τεκμήριον.
Κρ. φεῦ·
πέπονθέ τις σῇ μητρὶ ταὔτ' ἄλλη γυνή.
Ιω. τίς; εἰ πόνου μοι ξυλλάβοι, χαίροιμεν ἄν.
Κρ. ἧς οὕνεκ' ἦλθον δεῦρο πρὶν πόσιν μολεῖν.
Ιω. ποῖόν τι χρῄζουσ'; ὡς ὑπουργήσω, γύναι.
Κρ. μάντευμα κρυπτὸν δεομένη Φοίβου μαθεῖν.
Ιω. λέγοις ἄν· ἡμεῖς τἄλλα προξενήσομεν.
Κρ. ἄκουε δὴ τὸν μῦθον.—ἀλλ' αἰδούμεθα.
Ιω. οὔ τἄρα πράξεις οὐδέν· ἀργὸς ἡ θεός.
Κρ. Φοίβῳ μιγῆναί φησί τις φίλων ἐμῶν.
Ιω. Φοίβῳ γυνὴ γεγῶσα; μὴ λέγ', ὦ ξένη.
Κρ. καὶ παῖδά γ' ἔτεκε τῷ θεῷ λάθρα πατρός.
Ιω. οὐκ ἔστιν· ἀνδρὸς ἀδικίαν αἰσχύνεται.
Κρ. ὅ φησιν αὐτή, καὶ πέπονθεν, ἀθλία.
Ιω. τί χρῆμα δράσασ', εἰ θεῷ συνεζύγη;
Κρ. τὸν παῖδ' ὃν ἔτεκεν ἐξέθηκε δωμάτων.
Ιω. ὁ δ' ἐκτεθεὶς παῖς ποῦ 'στιν; εἰσορᾷ φάος;
Κρ. οὐκ οἶδεν οὐδείς. ταῦτα καὶ μαντεύομαι.
Ιω. εἰ δ' οὐκέτ' ἔστι, τίνι τρόπῳ διεφθάρη;
Κρ. θῆράς σφε τὸν δύστηνον ἐλπίζει κτανεῖν.
Ιω. ποίῳ τόδ' ἔγνω χρωμένη τεκμηρίῳ;
Κρ. ἐλθοῦσ' ἵν' αὐτὸν ἐξέθηκ' οὐχ ηὗρ' ἔτι.
Ιω. ἦν δὲ σταλαγμὸς ἐν στίβῳ τις αἵματος;
Κρ. οὔ φησι. καίτοι πόλλ' ἐπεστράφη πέδον.
Ιω. χρόνος δὲ τίς τῷ παιδὶ διαπεπραγμένῳ;
Κρ. σοὶ ταὐτὸν ἥβης, εἴπερ, εἶχεν ἂν μέτρον.

330 ταῦτ' L P 331 τίς εἶπον εἴ μοι ξυλλάβῃ (ξυλάβη P) L P: corr. Yxem: lectio non certa 335 τἄλλα Brodaeus: τ' ἄλλα, suprascripto δ' super τ' L: δὲ τ' ἄλλα P: cf. 1347 336 ἀλλ' αἰδώς μ' ἔχει Kirchhoff 340 πατρός Stephanus: πάρος L P 342 οὔ φησιν αὐτή· et ἄθλια Hermann 345 ποῦ 'στιν om. L sed add. ipse supra versum 349 ἔγνω Brodaeus: ἔγνως L P 354 εἴπερ, εἶχεν ἂν Hermann: εἴπερ ἦν, εἶχ' ἂν L P: ταὔτ' ἂν ἥβης, εἴπερ ἦν, εἶχεν μέτρα Elmsley

Ιω. ἀδικεῖ νιν ὁ θεός· ἡ τεκοῦσα δ' ἀθλία.
Κρ. οὔκουν ἔτ' ἄλλον γ' ὕστερον τίκτει γόνον.
Ιω. τί δ', εἰ λάθρα νιν Φοῖβος ἐκτρέφει λαβών;
Κρ. τὰ κοινὰ χαίρων οὐ δίκαια δρᾷ μόνος.
Ιω. οἴμοι· προσῳδὸς ἡ τύχη τὠμῷ πάθει.
Κρ. καὶ σέ, ὦ ξέν', οἶμαι μητέρ' ἀθλίαν ποθεῖν.
Ιω. καὶ μή γ' ἐπ' οἶκτόν μ' ἔξαγ' οὗ 'λελήσμεθα.
Κρ. σιγῶ· πέραινε δ' ὧν σ' ἀνιστορῶ πέρι.
Ιω. οἶσθ' οὖν ὃ κάμνει τοῦ λόγου μάλιστά σοι;
Κρ. τί δ' οὐκ ἐκείνῃ τῇ ταλαιπώρῳ νοσεῖ;
Ιω. πῶς ὁ θεὸς ὃ λαθεῖν βούλεται μαντεύσεται;
Κρ. εἴπερ καθίζει τρίποδα κοινὸν Ἑλλάδος.
Ιω. αἰσχύνεται τὸ πρᾶγμα· μὴ 'ξέλεγχέ νιν.
Κρ. ἀλγύνεται δέ γ' ἡ παθοῦσα τῇ τύχῃ.
Ιω. οὐκ ἔστιν ὅστις σοι προφητεύσει τάδε.
ἐν τοῖς γὰρ αὑτοῦ δώμασιν κακὸς φανεὶς
Φοῖβος δικαίως τὸν θεμιστεύοντά σοι
δράσειεν ἄν τι πῆμ'. ἀπαλλάσσου, γύναι.
τῷ γὰρ θεῷ τἀναντί' οὐ μαντευτέον.
ἐς γὰρ τοσοῦτον ἀμαθίας ἔλθοιμεν ἄν,
εἰ τοὺς θεοὺς ἄκοντας ἐκπονήσομεν
φράζειν ἃ μὴ θέλουσιν, ἢ προβωμίοις
σφαγαῖσι μήλων ἢ δι' οἰωνῶν πτεροῖς.
ἂν γὰρ βίᾳ σπεύδωμεν ἀκόντων θεῶν,
ἄκοντα κεκτήμεσθα τἀγάθ', ὦ γύναι·
ἃ δ' ἂν διδῶσ' ἑκόντες, ὠφελούμεθα.
Χο. πολλαί γε πολλοῖς εἰσι συμφοραὶ βροτῶν,

355, 356 varie tentati: transposuit inter se Hermann: personis mutatis post 341 traiecit Holzner: versum Ionis ante 354 et Creusae post 355 intercidisse putat Herwerden 356 γ' add. Badham 360 σ' L P: καὶ σέ, ξέν' Wecklein 361 ἅ, μή μ' ἐπ' οἶκτον ἔξαγ' Nauck οἶκον P λελήσμεθα L P 370 lineola praefixa Creusae tribuunt L P: corr. ed. Hervagiana secunda αὐτοῦ L P 374–377 secludit Bayfield 375 ἄκοντας Brodaeus: ἑκόντας L P: ἑκόντες Wakefield 378 ἂν Scaliger: ἃν L P (ἣν Wilamowitz) 379 ἄκοντα] ἀνόνητα Stephanus 381 βροτοῖς Stob. fl. 98. 41

μορφαὶ δὲ διαφέρουσιν· ἓν δ' ἂν εὐτυχὲς
μόλις ποτ' ἐξεύροι τις ἀνθρώπων βίῳ.
Κρ. ὦ Φοῖβε, κἀκεῖ κἀνθάδ' οὐ δίκαιος εἶ
ἐς τὴν ἀποῦσαν, ἧς πάρεισιν οἱ λόγοι·
ὃς οὔτ' ἔσωσας τὸν σὸν ὃν σῶσαί σ' ἐχρῆν,
οὔθ' ἱστορούσῃ μητρὶ μάντις ὢν ἐρεῖς,
ὡς, εἰ μὲν οὐκέτ' ἔστιν, ὀγκωθῇ τάφῳ,
εἰ δ' ἔστιν . . .
ἀλλ' ἐᾶν χρὴ τάδ', εἰ πρὸς τοῦ θεοῦ
κωλυόμεσθα μὴ μαθεῖν ἃ βούλομαι.
ἀλλ', ὦ ξέν', εἰσορῶ γὰρ εὐγενῆ πόσιν
Ξοῦθον πέλας δὴ τόνδε, τὰς Τροφωνίου
λιπόντα θαλάμας, τοὺς λελεγμένους λόγους
σίγα πρὸς ἄνδρα, μή τιν' αἰσχύνην λάβω
διακονοῦσα κρυπτά, καὶ προβῇ λόγος
οὐχ ᾗπερ ἡμεῖς αὐτὸν ἐξελίσσομεν.
τὰ γὰρ γυναικῶν δυσχερῆ πρὸς ἄρσενας,
κἂν ταῖς κακαῖσιν ἀγαθαὶ μεμειγμέναι
μισούμεθ'· οὕτω δυστυχεῖς πεφύκαμεν.

ΞΟΥΘΟΣ

πρῶτον μὲν ὁ θεὸς τῶν ἐμῶν προσφθεγμάτων
λαβὼν ἀπαρχὰς χαιρέτω, σύ τ', ὦ γύναι.
μῶν χρόνιος ἐλθών σ' ἐξέπληξ' ὀρρωδίᾳ;
Κρ. οὐδέν γ'· ἀφίκου δ' ἐς μέριμναν. ἀλλά μοι
λέξον, τί θέσπισμ' ἐκ Τροφωνίου φέρεις,
παίδων ὅπως νῷν σπέρμα συγκραθήσεται;

382 *μορφαῖς* et *ἐν δ' εὐτυχίαις* Stobaeus *ἕνα δ' ἂν εὐτυχῇ* Heath 383 *βίῳ* P² et suprascr. L: *βίον* LP Stobaeus 386 *ὃς οὔτ'* Hermann: *σὺ δ' οὐκ* P: *σύ γ' οὐκ* *l*: *υ*ουν* ut videtur primitus L 389, 390 *εἰ δ' ἔστιν, ἔλθῃ μητρὸς εἰς ὄψιν ποτέ* L P: ultima verba delevi: sic bene se habet v. 390: ⟨*ὦ τλῆμον*⟩ *ἀλλ' ἐᾶν χρὴ τάδ'* Seidler: *ἀλλ' οὖν—ἐᾶν γὰρ χρὴ τάδ'* Reiske: *ἄλλως ἄρ' ἦν χρηστήρι'* Kirchhoff 396 *κἀμ' ὀλῇ* (voluit *καὶ μόλῃ*) *λόγος* codex A Stobaei fl. 74. 29 397 *ἐξελίσσομεν* Stobaeus: *ἐξειλίσσομεν* L P 401 *ὁ* add. ed. Brubachiana: om. L P *προφθεγμάτων* P 406 *συγκαθήσεται* L P: corr. Wakefield

Ξο. οὐκ ἠξίωσε τοῦ θεοῦ προλαμβάνειν
μαντεύμαθ'. ἓν δ' οὖν εἶπεν· οὐκ ἄπαιδά με
πρὸς οἶκον ἥξειν οὐδὲ σ' ἐκ χρηστηρίων.
Κρ. ὦ πότνια Φοίβου μῆτερ, εἰ γὰρ αἰσίως
ἔλθοιμεν, ἅ τε νῷν συμβόλαια πρόσθεν ἦν
ἐς παῖδα τὸν σόν, μεταπέσοι βελτίονα.
Ξο. ἔσται τάδ'· ἀλλὰ τίς προφητεύει θεοῦ;
Ιω. ἡμεῖς τά γ' ἔξω, τῶν ἔσω δ' ἄλλοις μέλει,
οἳ πλησίον θάσσουσι τρίποδος, ὦ ξένε,
Δελφῶν ἀριστῆς, οὓς ἐκλήρωσεν πάλος.
Ξο. καλῶς· ἔχω δὴ πάνθ' ὅσων ἐχρῄζομεν.
στείχοιμ' ἂν εἴσω· καὶ γάρ, ὡς ἐγὼ κλύω,
χρηστήριον πέπτωκε τοῖς ἐπήλυσι
κοινὸν πρὸ ναοῦ· βούλομαι δ' ἐν ἡμέρᾳ
τῇδ'—αἰσία γάρ—θεοῦ λαβεῖν μαντεύματα.
σὺ δ' ἀμφὶ βωμούς, ὦ γύναι, δαφνηφόρους
λαβοῦσα κλῶνας, εὐτέκνους εὔχου θεοῖς
χρησμούς μ' ἐνεγκεῖν ἐξ Ἀπόλλωνος δόμων.
Κρ. ἔσται τάδ', ἔσται. Λοξίας δ' ἐὰν θέλῃ
νῦν ἀλλὰ τὰς πρὶν ἀναλαβεῖν ἁμαρτίας,
ἅπας μὲν οὐ γένοιτ' ἂν εἰς ἡμᾶς φίλος,
ὅσον δὲ χρῄζει—θεὸς γάρ ἐστι—δέξομαι.

Ιω. τί ποτε λόγοισιν ἡ ξένη πρὸς τὸν θεὸν
κρυπτοῖσιν αἰεὶ λοιδοροῦσ' αἰνίσσεται;
ἤτοι φιλοῦσά γ' ἧς ὕπερ μαντεύεται,
ἢ καί τι σιγῶσ' ὧν σιωπᾶσθαι χρεών;
ἀτὰρ θυγατρὸς τῆς Ἐρεχθέως τί μοι
μέλει; προσήκει γ' οὐδέν. ἀλλὰ χρυσέαις

408 *μαντεύμαθ'* Barnes: *μάντευμ'* L P *δ' οὖν* L. Dindorf: *γοῦν* L P 412 *ἐs* hic L P 413 malim *ἔστω* 415 *ὦ* add. Duport: om. L P 416 *πάλος* *l*: *πάρος* L P 417 *ἔχων* Badham: sed amat abrupte loqui haec persona 422 *βωμόν* Wecklein 429 *οἱ ξένοι* P: corr. *p* 431 *γῆς ὑπερμαντεύεται* L P: corr. Victorius 434 *προσήκει γ' οὐδέν* Reiske: *προσήκει τοὖδας* L P (‘*vide ne recte, cf sequentia*’: Verrall): *προσῆκέ μ' οὐθέν* Iustin. Mart. de Mon. i. p. 128: *μέλει, προσῆκον οὐδέν;* Wakefield

προχοισιν ἐλθὼν εἰς ἀπορραντήρια
δρόσον καθήσω. νουθετητέος δέ μοι
Φοῖβος, τί πάσχει· παρθένους βίᾳ γαμῶν
προδίδωσι; παῖδας ἐκτεκνούμενος λάθρᾳ
θνῄσκοντας ἀμελεῖ; μὴ σύ γ'· ἀλλ', ἐπεὶ κρατεῖς,
ἀρετὰς δίωκε. καὶ γὰρ ὅστις ἂν βροτῶν
κακὸς πεφύκῃ, ζημιοῦσιν οἱ θεοί.
πῶς οὖν δίκαιον τοὺς νόμους ὑμᾶς βροτοῖς
γράψαντας, αὐτοὺς ἀνομίαν ὀφλισκάνειν;
εἰ δ'—οὐ γὰρ ἔσται, τῷ λόγῳ δὲ χρήσομαι—
δίκας βιαίων δώσετ' ἀνθρώποις γάμων,
σὺ καὶ Ποσειδῶν Ζεύς θ' ὃς οὐρανοῦ κρατεῖ,
ναοὺς τίνοντες ἀδικίας κενώσετε.
τὰς ἡδονὰς γὰρ τῆς προμηθίας πάρος
σπεύδοντες ἀδικεῖτ'. οὐκέτ' ἀνθρώπους κακῶς
λέγειν δίκαιον, εἰ τὰ τῶν θεῶν καλὰ
μιμούμεθ', ἀλλὰ τοὺς διδάσκοντας τάδε.

Χο. — σὲ τὰν ὠδίνων λοχιᾶν [στρ.
ἀνειλείθυιαν, ἐμὰν
Ἀθάναν, ἱκετεύω,
Προμηθεῖ Τιτᾶνι λοχευ-
θεῖσαν κατ' ἀκροτάτας
κορυφᾶς Διός, ὦ μάκαιρα Νίκα,
μόλε Πύθιον οἶκον,

435 πρόχοισιν *p* et codd. Iustini : πρόχουσιν L P 438 ἐκτεκνούμενος Iustinus : ⟨τ' ἐκ⟩τεκνούμενος Musgrave : τεκνούμενος L P 439 ἀμέλει L P 440 ἂν Iustinus et Stob. ecl. i. 3. 5 : ὢν L P 441 πεφύκῃ Iustinus (πέφυκε codd. Stobaei) : πεφύκει L P 443 ἀνομίαν] ἀδικίας Iustinus et Clem. Alex. protrept. p. 22 444 λόγῳ Iustinus et Clemens : λοιπῷ L P λόγῳ κεχρήσομαι Iustinus 447 τίνοντες Iustinus et Clemens : τίνοντες δ' L P 448 προμηθείας πέρας Iustinus 449 κακῶς] κακοὺς Iustinus 450 καλὰ L P et Lactant. Inst. v. 15. 11 : κακὰ Stephanus 451 διδάξαντας Iustinus 452 λοχιᾶν Hemsterhuis : λοχίαν suprascr. L : λοχείαν L P 453 ἀνειλείθυιαν ex Hesychio qui hanc fabulam citat restitutum : εἰλείθυιαν L P 457 κορυφὰς L P μάκαιρα] πότνα *l* non solita manu, cf. v. 477 458 μόλε Musurus : μόλει L P: μόλοι P^2

Ὀλύμπου χρυσέων θαλάμων
πταμένα πρὸς ἀγυιάς,
Φοιβήιος ἔνθα γᾶς
μεσσόμφαλος ἑστία
παρὰ χορευομένῳ τρίποδι
μαντεύματα κραίνει,
σὺ καὶ παῖς ἁ Λατογενής,
δύο θεαὶ δύο παρθένοι,
κασίγνηται σεμναὶ Φοίβου.
ἱκετεύσατε δ', ὦ κόραι,
τὸ παλαιὸν Ἐρεχθέως
γένος εὐτεκνίας χρονίου καθαροῖς
μαντεύμασι κῦρσαι.

— ὑπερβαλλούσας γὰρ ἔχει [ἀντ.
θνατοῖς εὐδαιμονίας
ἀκίνητον ἀφορμάν,
τέκνων οἷς ἂν καρποτρόφοι
λάμπωσιν ἐν θαλάμοις
πατρίοισι νεάνιδες ἧβαι,
διαδέκτορα πλοῦτον
ὡς ἕξοντες ἐκ πατέρων
ἑτέροις ἐπὶ τέκνοις.
ἀλκά τε γὰρ ἐν κακοῖς
σύν τ' εὐτυχίαις φίλον,
δορί τε γᾷ πατρίᾳ φέρει
σωτήριον ἀλκάν.
ἐμοὶ μὲν πλούτου τε πάρος

459 Οὐλύμπου Badham 461 γᾶς Reiske : γᾶ L P 462 μεσόμφαλος L P 463 παραχορευομένω L P : περιχορευομένῳ Musgrave 465 σύ τε καὶ L P : τε delevit *l* 467 τοῦ ante Φοίβου add. *l* (eadem manus quae v. 457 correxit) : cf. v. 487 472 ὑπερβαλλούσης L correctus 475 κουροτρόφοις vel καρποφόροις Dobree 476, 477 cf. 457 : metro fortasse satisfaceret λάμπωσι νεανίδες | θαλάμοις ἐνὶ πατρίοισιν ἧβαι 479 ἐκ] γ' ἐκ *l* 481 ἀλκά cf. v. 484 483 γᾶ L : γὰρ P 484 ἀλκάν] ἀκμάν Verrall : αἰχμάν Wilamowitz, cf. Her. 438

βασιλικῶν τ' εἶεν θαλάμων
τροφαὶ κήδειοι κεδνῶν γε τέκνων.
τὸν ἄπαιδα δ' ἀποστυγῶ
βίον, ᾧ τε δοκεῖ ψέγω·
μετὰ δὲ κτεάνων μετρίων βιοτᾶς
εὔπαιδος ἐχοίμαν.

— ὦ Πανὸς θακήματα καὶ
παραυλίζουσα πέτρα
μυχώδεσι Μακραῖς,
ἵνα χοροὺς στείβουσι ποδοῖν
Ἀγλαύρου κόραι τρίγονοι
στάδια χλοερὰ πρὸ Παλλάδος
ναῶν, συρίγγων
ὑπ' αἰόλας ἰαχᾶς
ὕμνων, ὅτ' ἀναλίοις
συρίζεις, ὦ Πάν,
τοῖς σοῖσιν ἐν ἄντροις,
ἵνα τεκοῦσά τις Φοίβῳ
παρθένος, ὦ μελέα, βρέφος,
πτανοῖς ἐξόρισεν θοίναν
θηρσί τε φοινίαν δαῖτα, πικρῶν γάμων
ὕβριν· οὔτ' ἐπὶ κερκίσιν οὔτε λόγοις
φάτιν ἄιον εὐτυχίας μετέχειν
θεόθεν τέκνα θνατοῖς.

Ιω. πρόσπολοι γυναῖκες, αἳ τῶνδ' ἀμφὶ κρηπῖδας δόμων
θυοδόκων φρούρημ' ἔχουσαι δεσπότην φυλάσσετε,

486 βασιλικῶν θαλάμων τ' εἶεν *l* 487 κήδειοι] fortasse κεδνοί: vide Etym. Magn. et Gudian. s. v. γε del. *l*: responsio dubia 492 καὶ καὶ P 494 μυχώδεσι Tyrwhitt: μυχοὶ δαισὶ L P 495 στείχουσι P 496 Ἀγλαύρου Scaliger: ἀγραύλου L P: cf. v. 23 498 συρίγγων del. Wecklein 500, 501 ὅταν αὐλίοις συρίζῃς L P: corr. Herwerden 502 τοῖσι σοῖς L P: corr. Hartung 503 Φοίβῳ post βρέφος legitur in L P: traieci 504 ἐξόρισεν] ἐξώρισεν *l*: ἐξώρισε L P 505 φοινίαν Matthiae: φονίαν L P 506 λόγων Badham 511 ἔχουσαι Stephanus: ἔχοντα L P

ἐκλέλοιπ᾽ ἤδη τὸν ἱερὸν τρίποδα καὶ χρηστήριον
Ξοῦθος, ἢ μίμνει κατ᾽ οἶκον ἱστορῶν ἀπαιδίαν;
Χο. ἐν δόμοις ἔστ᾽, ὦ ξέν᾽· οὔπω δῶμ᾽ ὑπερβαίνει τόδε.
ὡς δ᾽ ἐπ᾽ ἐξόδοισιν ὄντος, τῶνδ᾽ ἀκούομεν πυλῶν
δοῦπον, ἐξιόντα τ᾽ ἤδη δεσπότην ὁρᾶν πάρα.

Ξο. ὦ τέκνον, χαῖρ᾽· ἡ γὰρ ἀρχὴ τοῦ λόγου πρέπουσά μοι.
Ιω. χαίρομεν· σὺ δ᾽ εὖ φρόνει γε, καὶ δύ᾽ ὄντ᾽ εὖ πράξομεν.
Ξο. δὸς χερὸς φίλημά μοι σῆς σώματός τ᾽ ἀμφιπτυχάς.
Ιω. εὖ φρονεῖς μέν; ἤ σ᾽ ἔμηνε θεοῦ τις, ὦ ξένε, βλάβη;
Ξο. σωφρονῶ· τὰ φίλταθ᾽ εὑρὼν οὐ φυγεῖν ἐφίεμαι.
Ιω. παῦε, μὴ ψαύσας τὰ τοῦ θεοῦ στέμματα ῥήξῃς χερί.
Ξο. ἅψομαι· κοὐ ῥυσιάζω, τἀμὰ δ᾽ εὑρίσκω φίλα.
Ιω. οὐκ ἀπαλλάξῃ, πρὶν εἴσω τόξα πλευμόνων λαβεῖν;
Ξο. ὡς τί δὴ φεύγεις με; σαυτοῦ γνωρίσας τὰ φίλτατα . . .
Ιω. οὐ φιλῶ φρενοῦν ἀμούσους καὶ μεμηνότας ξένους.
Ξο. κτεῖνε καὶ πίμπρη· πατρὸς γάρ, ἢν κτάνῃς, ἔσῃ φονεύς.
Ιω. ποῦ δέ μοι πατὴρ σύ; ταῦτ᾽ οὖν οὐ γέλως κλύειν ἐμοῦ;
Ξο. οὔ· τρέχων ὁ μῦθος ἄν σοι τἀμὰ σημήνειεν ἄν.
Ιω. καὶ τί μοι λέξεις; Ξο. πατὴρ σός εἰμι καὶ σὺ παῖς ἐμός.
Ιω. τίς λέγει τάδ᾽; Ξο. ὅς σ᾽ ἔθρεψεν ὄντα Λοξίας ἐμόν.
Ιω. μαρτυρεῖς σαυτῷ. Ξο. τὰ τοῦ θεοῦ γ᾽ ἐκμαθὼν χρηστήρια.
Ιω. ἐσφάλης αἴνιγμ᾽ ἀκούσας. Ξο. οὐκ ἄρ᾽ ὄρθ᾽ ἀκούομεν.
Ιω. ὁ δὲ λόγος τίς ἐστι Φοίβου; Ξο. τὸν συναντήσαντά μοι . . .
Ιω. τίνα συνάντησιν; Ξο. δόμων τῶνδ᾽ ἐξιόντι τοῦ θεοῦ

515 *τόνδ᾽* Ge. Schmidt   519–676 lineolae pro nominibus in P   521 *οὐ* scripsi : *εἰ* L P : lectio dubia : vulgo *οὐ φρονῶ* (Jacobs), *εἰ φιλεῖν* (*l*, non L²) *ἐφίεμαι;*   524 *πνευμόνων* L P   525 *με* Heath : *ἐμὲ* L P   *γνώρισον* Hermann   526 *οὐ φιλῶ* Scaliger : *ὀφείλω* L P   *φρενοῦν* L : *φρενῶν* P   528 *ἐμοῦ* (‘*ludibrium mei*’) L P : *ἐμοὶ* suprascr. L   532 *γ᾽* om. L, add. *l*

Ιω. συμφορᾶς τίνος κυρῆσαι; Ξο. παῖδ' ἐμὸν πεφυκέναι.
Ιω. σὸν γεγῶτ', ἢ δῶρον ἄλλως; Ξο. δῶρον, ὄντα δ' ἐξ ἐμοῦ.
Ιω. πρῶτα δῆτ' ἐμοὶ ξυνάπτεις πόδα σόν; Ξο. οὐκ ἄλλῳ, τέκνον.
Ιω. ἡ τύχη πόθεν ποθ' ἥκει; Ξο. δύο μίαν θαυμάζομεν.
Ιω. ἔα. τίνος δέ σοι πέφυκα μητρός; Ξο. οὐκ ἔχω φράσαι.
Ιω. οὐδὲ Φοῖβος εἶπε; Ξο. τερφθεὶς τοῦτο, κεῖν' οὐκ ἠρόμην.
Ιω. γῆς ἄρ' ἐκπέφυκα μητρός. Ξο. οὐ πέδον τίκτει τέκνα.
Ιω. πῶς ἂν οὖν εἴην σός; Ξο. οὐκ οἶδ', ἀναφέρω δ' ἐς τὸν θεόν.
Ιω. φέρε λόγων ἁψώμεθ' ἄλλων. Ξο. ταῦτ' ἀμείνον', ὦ τέκνον.
Ιω. ἦλθες ἐς νόθον τι λέκτρον; Ξο. μωρίᾳ γε τοῦ νέου.
Ιω. πρὶν κόρην λαβεῖν Ἐρεχθέως; Ξο. οὐ γὰρ ὕστερόν γέ πω.
Ιω. ἆρα δῆτ' ἐκεῖ μ' ἔφυσας; Ξο. τῷ χρόνῳ γε συντρέχει.
Ιω. κᾆτα πῶς ἀφικόμεσθα δεῦρο . . . Ξο. ταῦτ' ἀμηχανῶ.
Ιω. διὰ μακρᾶς ἐλθὼν κελεύθου; Ξο. τοῦτο κἄμ' ἀπαιολεῖ.
Ιω. Πυθίαν δ' ἦλθες πέτραν πρίν; Ξο. ἐς φανάς γε Βακχίου.
Ιω. προξένων δ' ἔν του κατέσχες; Ξο. ὅς με Δελφίσιν κόραις . . .
Ιω. ἐθιάσευσ', ἢ πῶς τάδ' αὐδᾷς; Ξο. Μαινάσιν γε Βακχίου.
Ιω. ἔμφρον' ἢ κάτοινον ὄντα; Ξο. Βακχίου πρὸς ἡδοναῖς.

536 κυρήσειν Nauck: sed cf. πεφυκέναι 537 δ' Musgrave: σ' L P, sed σ ex τ fortasse factum in L 539 Ιω.] nulla nota in P 540 ἔα.] ἐκ Bothe; sed nimirum amplexus Xuthi puer reicit πέφυκα μητρός Canter: μητρὸς πέφυκα L P 541 τοῦτο apogr. Paris.: τούτῳ L P: τῷδε Dindorf 542 πέδον L: παίδων P 544 ἄμεινον L P 545 νέου (et in marg. τῆς νεότητος) L: λόγου P: voluit, nisi fallor, τοῦ ἀλόγου sc. μέρους τῆς ψυχῆς: cf. fr. 650 549 ἀπαιολᾷ Musgrave 551 ἔν του Madvig: ἐν τῷ L P 552 ἐθιάσευσ' . . . γε Musgrave: ἐθίασέ σ' . . . τε L P 553 κάτοινον ed. Hervag. altera: κάτοικον L P

Ιω. τοῦτ' ἐκεῖν' ἵν' ἐσπάρημεν. Ξο. ὁ πότμος ἐξηῦρεν, τέκνον.
Ιω. πῶς δ' ἀφικόμεσθα ναούς; Ξο. ἔκβολον κόρης ἴσως.
Ιω. ἐκπεφεύγαμεν τὸ δοῦλον. Ξο. πατέρα νυν δέχου, τέκνον.
Ιω. τῷ θεῷ γοῦν οὐκ ἀπιστεῖν εἰκός. Ξο. εὖ φρονεῖς ἄρα.
Ιω. καὶ τί βουλόμεσθά γ' ἄλλο . . . Ξο. νῦν ὁρᾷς ἃ χρή σ' ὁρᾶν.
Ιω. ἦ Διὸς παιδὸς γενέσθαι παῖς; Ξο. ὃ σοί γε γίγνεται.
Ιω. ἦ θίγω δῆθ' οἵ μ' ἔφυσαν; Ξο. πιθόμενός γε τῷ θεῷ.
Ιω. χαῖρέ μοι, πάτερ . . . Ξο. φίλον γε φθέγμ' ἐδεξάμην τόδε.
Ιω. ἡμέρα θ' ἡ νῦν παροῦσα. Ξο. μακάριόν γ' ἔθηκέ με.
Ιω. ὦ φίλη μῆτερ, πότ' ἆρα καὶ σὸν ὄψομαι δέμας;
νῦν ποθῶ σε μᾶλλον ἢ πρίν, ἥτις εἶ ποτ', εἰσιδεῖν.
ἀλλ' ἴσως τέθνηκας, ἡμεῖς δ' οὐδὲν ἂν δυναίμεθα.
Χο. κοιναὶ μὲν ἡμῖν δωμάτων εὐπραξίαι·
ὅμως δὲ καὶ δέσποιναν ἐς τέκν' εὐτυχεῖν
ἐβουλόμην ἂν τούς τ' Ἐρεχθέως δόμους.
Ξο. ὦ τέκνον, ἐς μὲν σὴν ἀνεύρεσιν θεὸς
ὀρθῶς ἔκρανε, καὶ συνῆψ' ἐμοί τε σέ,
σύ τ' αὖ τὰ φίλταθ' ηὗρες οὐκ εἰδὼς πάρος.
ὃ δ' ᾖξας ὀρθῶς, τοῦτο κἄμ' ἔχει πόθος,
ὅπως σύ τ', ὦ παῖ, μητέρ' εὑρήσεις σέθεν,
ἐγώ θ' ὁποίας μοι γυναικὸς ἐξέφυς.
χρόνῳ δὲ δόντες ταῦτ' ἴσως εὕροιμεν ἄν.
ἀλλ' ἐκλιπὼν θεοῦ δάπεδ' ἀλητείαν τε σὴν
ἐς τὰς Ἀθήνας στεῖχε κοινόφρων πατρί,

554 ἐκεῖν' ἵν' Elmsley : ἐκεῖ νῦν L P πότμος Heath : πότμος σ' L P 558 βουλώμεσθα primitus L 559 et ἦ et ἦ L P ὃ Scaliger : ἣ L P 560 πειθόμενος L P : corr. Heath 561 φίλον γε P et L a se ipso correctus : φίλον primitus L : φίλον τὸ Wilamowitz 565 οὐδὲν ἂρ L P : unde οὐδὲν ἄρ' ὀναίμεθ' ἂν Matthiae (οὐδὲν ἂν ex P referebatur) 569 ἀνύρεσιν P : ἀναίρεσιν p 577 στεῖχε L : ἦλθε P

οὔ σ' ὄλβιον μὲν σκῆπτρον ἀναμένει πατρός,
πολὺς δὲ πλοῦτος· οὐδὲ θάτερον νοσῶν
δυοῖν κεκλήσῃ δυσγενὴς πένης θ' ἅμα,
ἀλλ' εὐγενής τε καὶ πολυκτήμων βίου.
σιγᾷς; τί πρὸς γῆν ὄμμα σὸν βαλὼν ἔχεις;
ἐς φροντίδας δ' ἀπῆλθες, ἐκ δὲ χαρμονῆς
πάλιν μεταστὰς δεῖμα προσβάλλεις πατρί.
Ιω. οὐ ταὐτὸν εἶδος φαίνεται τῶν πραγμάτων
πρόσωθεν ὄντων ἐγγύθεν θ' ὁρωμένων.
ἐγὼ δὲ τὴν μὲν συμφορὰν ἀσπάζομαι,
πατέρα σ' ἀνευρών· ὧν δὲ γιγνώσκω, πάτερ,
ἄκουσον. εἶναί φασι τὰς αὐτόχθονας
κλεινὰς Ἀθήνας οὐκ ἐπείσακτον γένος,
ἵν' ἐσπεσοῦμαι δύο νόσω κεκτημένος,
πατρός τ' ἐπακτοῦ καὐτὸς ὢν νοθαγενής.
καὶ τοῦτ' ἔχων τοὔνειδος, ἀσθενὴς μὲν ὢν . . .
[μηδὲν καὶ οὐδὲν ὢν κεκλήσομαι·]
ἢν δ' ἐς τὸ πρῶτον πόλεος ὁρμηθεὶς ζυγὸν
ζητῶ τις εἶναι, τῶν μὲν ἀδυνάτων ὕπο
μισησόμεσθα· λυπρὰ γὰρ τὰ κρείσσονα·
ὅσοι δέ, χρηστοὶ δυνάμενοί τ' εἶναι σοφοί,
σιγῶσι κοὐ σπεύδουσιν ἐς τὰ πράγματα,
γέλωτ' ἐν αὐτοῖς μωρίαν τε λήψομαι
οὐχ ἡσυχάζων ἐν πόλει φόβου πλέα.
τῶν δ' †αὖ λογίων τε† χρωμένων τε τῇ πόλει
ἐς ἀξίωμα βὰς πλέον φρουρήσομαι
ψήφοισιν. οὕτω γὰρ τάδ', ὦ πάτερ, φιλεῖ·

579, 580 suspecti : cf. 591, 592 583 δ'] τ' Dindorf, nota interrogativa post πατρί non post ἔχεις posita 585 οὐ ταὔτ' (suprascr. τὸ αὐτὸ) ὄνειδος L : οὐ ταῦτ' ὄνειδος P : corr. Scaliger 588 πάτερ (πέρ) Badham : πέρι L P 593 ἔχον P 594 'verba ad tegendam aposiopesin interpolata,' Verrall : ⟨ἀστοῖς τὸ⟩ μηδὲν κοὐδένων Hermann : ⟨ἆρ' οὐ τὸ⟩ μηδὲν Bruhn 595 πόλεως L P 598 τ', ὄντες σοφοί, Herwerden 601 φόβου] ψόφου Stephanus 602 αὖτε (malim οὔτε) λογίων Heath contra usum Euripideum : αὖ λόγῳ τε Klinkenberg: αὖ λεγόντων Schaefer

οἳ τὰς πόλεις ἔχουσι κἀξιώματα,
τοῖς ἀνθαμίλλοις εἰσὶ πολεμιώτατοι.
    ἐλθὼν δ' ἐς οἶκον ἀλλότριον ἔπηλυς ὢν
γυναῖκά θ' ὡς ἄτεκνον, ἣ κοινουμένη
τὰς συμφοράς σοι πρόσθεν, ἀπολαχοῦσα νῦν
αὐτὴ καθ' αὑτὴν τὴν τύχην οἴσει πικρῶς,
πῶς οὐχ ὑπ' αὐτῆς εἰκότως μισήσομαι,
ὅταν παραστῶ σοὶ μὲν ἐγγύθεν ποδός,
ἡ δ' οὖσ' ἄτεκνος τὰ σὰ φίλ' εἰσορᾷ πικρῶς,
κᾆτ' ἢ προδοὺς σύ μ' ἐς δάμαρτα σὴν βλέπῃς
ἢ τἀμὰ τιμῶν δῶμα συγχέας ἔχῃς;
    ὅσας σφαγὰς δὴ φαρμάκων τε θανασίμων
γυναῖκες ηὗρον ἀνδράσιν διαφθοράς.
ἄλλως τε τὴν σὴν ἄλοχον οἰκτίρω, πάτερ,
ἄπαιδα γηράσκουσαν· οὐ γὰρ ἀξία
πατέρων ἀπ' ἐσθλῶν οὖσ' ἀπαιδίᾳ νοσεῖν.
    τυραννίδος δὲ τῆς μάτην αἰνουμένης
τὸ μὲν πρόσωπον ἡδύ, τἀν δόμοισι δὲ
λυπηρά· τίς γὰρ μακάριος, τίς εὐτυχής,
ὅστις δεδοικὼς καὶ παραβλέπων βίον
αἰῶνα τείνει; δημότης ἂν εὐτυχὴς
ζῆν ἂν θέλοιμι μᾶλλον ἢ τύραννος ὤν,
ᾧ τοὺς πονηροὺς ἡδονὴ φίλους ἔχειν,
ἐσθλοὺς δὲ μισεῖ κατθανεῖν φοβούμενος.
εἴποις ἂν ὡς ὁ χρυσὸς ἐκνικᾷ τάδε,
πλουτεῖν τε τερπνόν; οὐ φιλῶ ψόφους κλύειν

605 ἔχοντες ἀξίωμά τε Stob. fl. 45. 4: ἔχουσιν, ἀξιώματος Badham 607 ἐς L *p*: om. P 610 αὐτὴ Musurus, puto: αὐτὴν L P 611 πῶς Canter: πῶς δ' L P 615 συγχέας L nunc: ***χέας primitus L 616 τε add. Heath: om. L P 616, 617 del. Dindorf 620 ἀπαιδίᾳ Dindorf: ἀπαιδίαν L P 621 τῆς πάλαι θρυλουμένης Stob. fl. 49. 2 624 περιβλέπων Stobaeus βίον] βίαν Stephanus: βίου Nauck 625 δημότης Stobaeus: δημότης δ' L P 627 ᾧ] οἷς Stobaeus: ὅτῳ πονηροὺς Wilamowitz 628 μισεῖν . . . φοβουμένους Stobaeus 630 ψόφους L P: cf. vocabulum ψοφοδεής: ψόγους Brodaeus

ἐν χερσὶ σῴζων ὄλβον οὐδ᾽ ἔχειν πόνους·
εἴη γ᾽ ἐμοὶ ⟨μὲν⟩ μέτρια μὴ λυπουμένῳ.
ἃ δ᾽ ἐνθάδ᾽ εἶχον ἀγάθ᾽ ἄκουσόν μου, πάτερ·
τὴν φιλτάτην μὲν πρῶτον ἀνθρώπῳ σχολὴν
ὄχλον τε μέτριον, οὐδέ μ᾽ ἐξέπληξ᾽ ὁδοῦ
πονηρὸς οὐδείς· κεῖνο δ᾽ οὐκ ἀνασχετόν,
εἴκειν ὁδοῦ χαλῶντα τοῖς κακίοσιν.
θεῶν δ᾽ ἐν εὐχαῖς †ἢ γόοισιν ἦ† βροτῶν,
ὑπηρετῶν χαίρουσιν, οὐ γοωμένοις.
καὶ τοὺς μὲν ἐξέπεμπον, οἳ δ᾽ ἧκον ξένοι,
ὥσθ᾽ ἡδὺς αἰεὶ καινὸς ἐν καινοῖσιν ἦ.
ὃ δ᾽ εὐκτὸν ἀνθρώποισι, κἂν ἄκουσιν ᾖ,
δίκαιον εἶναί μ᾽ ὁ νόμος ἡ φύσις θ᾽ ἅμα
παρεῖχε τῷ θεῷ. ταῦτα συννοούμενος
κρείσσω νομίζω τἀνθάδ᾽ ἢ τἀκεῖ, πάτερ.
ἔα δ᾽ ἔμ᾽ αὑτοῦ ζῆν· ἴση γὰρ ἡ χάρις,
μεγάλοισι χαίρειν σμικρά θ᾽ ἡδέως ἔχειν.

Χο. καλῶς ἔλεξας, εἴπερ οὓς ἐγὼ φιλῶ
ἐν τοῖσι σοῖσιν εὐτυχήσουσιν φίλοις.

Ξο. παῦσαι λόγων τῶνδ᾽, εὐτυχεῖν δ᾽ ἐπίστασο·
θέλω γὰρ οὗπέρ σ᾽ ηὗρον ἄρξασθαι, τέκνον,
κοινῆς τραπέζης, δαῖτα πρὸς κοινὴν πεσών,
θῦσαί θ᾽ ἅ σου πρὶν γενέθλι᾽ οὐκ ἐθύσαμεν.
καὶ νῦν μὲν ὡς δὴ ξένον ἄγων σ᾽ ἐφέστιον
δείπνοισι τέρψω, τῆς δ᾽ Ἀθηναίων χθονὸς
ἄξω θεατὴν δῆθεν, ὡς οὐκ ὄντ᾽ ἐμόν.
καὶ γὰρ γυναῖκα τὴν ἐμὴν οὐ βούλομαι
λυπεῖν ἄτεκνον οὖσαν αὐτὸς εὐτυχῶν.

632 μὲν om. L P: add. ed. Brubach. secunda: εἴη δ᾽ ἔμοιγε Lenting 634 ἀνθρώπῳ Wakefield: ἀνθρώπων L P 635 ἐξέπλησσ᾽ Badham 638 ἢ λόγοισιν ἢ Musgrave: fortasse ἦγον οἷς συνῇ 641 καινὸς L *p*: κενὸς P ἐν Hermann: ὢν L P ἦν L P 646 ἔμ᾽ αὑτοῦ Badham: ἐμαυτῶ L P: ἐμαυτῷ ζῆν μ᾽· Dindorf 649 φίλοις (a τὰ φίλα ductum)] γρ. λόγοις suprascr. L 651 θέλω L: ἐλθὼν P 656 οὐχ ὡς ὄντ᾽ Badham

χρόνῳ δὲ καιρὸν λαμβάνων προσάξομαι
δάμαρτ' ἐᾶν σε σκῆπτρα τἄμ' ἔχειν χθονός.
Ἴωνα δ' ὀνομάζω σε τῇ τύχῃ πρέπον,
ὁθούνεκ' ἀδύτων ἐξιόντι μοι θεοῦ
ἴχνος συνῆψας πρῶτος. ἀλλὰ τῶν φίλων
πλήρωμ' ἀθροίσας βουθύτῳ σὺν ἡδονῇ
πρόσειπε, μέλλων Δελφίδ' ἐκλιπεῖν πόλιν.
ὑμῖν δὲ σιγᾶν, δμωΐδες, λέγω τάδε,
ἢ θάνατον εἰπούσαισι πρὸς δάμαρτ' ἐμήν.
Ιω. στείχοιμ' ἄν. ἓν δὲ τῆς τύχης ἄπεστί μοι·
εἰ μὴ γὰρ ἥτις μ' ἔτεκεν εὑρήσω, πάτερ,
ἀβίωτον ἡμῖν. εἰ δ' ἐπεύξασθαι χρεών,
ἐκ τῶν Ἀθηνῶν μ' ἡ τεκοῦσ' εἴη γυνή,
ὥς μοι γένηται μητρόθεν παρρησία.
καθαρὰν γὰρ ἤν τις ἐς πόλιν πέσῃ ξένος,
κἂν τοῖς λόγοισιν ἀστὸς ᾖ, τό γε στόμα
δοῦλον πέπαται κοὐκ ἔχει παρρησίαν.

Χο. — ὁρῶ δάκρυα καὶ πενθίμους [στρ.
⟨ἀλαλαγὰς⟩ στεναγμάτων τ' ἐσβολάς,
ὅταν ἐμὰ τύραννος εὐπαιδίαν
πόσιν ἔχοντ' εἰδῇ,
αὐτὴ δ' ἄπαις ᾖ καὶ λελειμμένη τέκνων.
τίν', ὦ παῖ πρόμαντι Λατοῦς, ἔχρη-
σας ὑμνῳδίαν;
πόθεν ὁ παῖς ὅδ' ἀμφὶ ναοὺς σέθεν
τρόφιμος ἐξέβα; γυναικῶν τίνος;
οὐ γάρ με σαίνει θέσφατα μή τιν' ἔχῃ δόλον.
δειμαίνω συμφοράν,
ἐφ' ὅ ποτε βάσεται.

659 λαμβάνω P 664 ἀθρήσας primitus L: corr. ipse 666 δμωΐδες Barnes: δμωίδεσσι L P 674 τοῖς νόμοισιν Conington 676 post πενθίμους ἄλλας addidit (in rasura ubi Prinzius ἄ***γ* legit, nos nihil certum) et γε initio v. sequentis praef. *l*: nihil horum P: ἀλαλαγὰς add. Hermann: cf. v. 695 677 στεναγμάτων Musgrave, cl. v. 696: στεναγμῶν L P 679 εἰδῇ Wakefield: ἤδη L P 686 ἔχει P

ἄτοπος ἄτοπα γὰρ παραδίδωσί μοι,
τὸ δ' ἔτ' εὔφημ' ἔχει,
δόλον τύχαν θ', ὁ παῖς . . .
ἄλλων τραφεὶς ἐξ αἱμάτων.
τίς οὐ τάδε ξυνοίσεται;

— φίλαι, πότερ' ἐμᾷ δεσποίνᾳ [ἀντ.
τάδε τορῶς ἐς οὖς γεγωνήσομεν;
πόσιν, ἐν ᾧ τὰ πάντ' ἔχουσ' ἐλπίδων
μέτοχος ἦν, τλάμων, . . .
— νῦν δ' ἣ μὲν ἔρρει συμφοραῖς, ὃ δ' εὐτυχεῖ.
— πολιὸν ἐσπεσοῦσα γῆρας, πόσις δ' . . .
— ἀτίετος φίλων.
— μέλεος, ὃς θυραῖος ἐλθὼν δόμους,
μέγαν ἐς ὄλβον, οὐκ ἴσωσεν τύχης . . .
(— ὄλοιτ', ὄλοιτο) πότνιαν ἐξαπαφὼν ἐμάν.
— καὶ θεοῖσιν μὴ τύχοι
καλλίφλογα πέλανον ἐπὶ
πυρὶ καθαγνίσας· τὸ δ' ἐμὸν εἴσεται,
⟨ὅσον ἀμᾶς ἔφυν⟩
τυραννίδος φίλα.
— ἢ δὴ πέλας δείπνων κυρεῖ
παῖς καὶ πατὴρ νέος νέων.

— ἰὼ δειράδες Παρνασοῦ πέτρας
ἔχουσαι σκόπελον οὐράνιόν θ' ἕδραν,

691 τόδε τ' εὔφημα ἔχει L P: divisi 692 τέχναν θ' Schoemann 691, 692 vulgo corruptissimi dicuntur: μοι τάδε θεοῦ φῆμα. ἔχει δόμων τύχαν ὁ παῖς Nauck: sed fortasse sensus est: '*cetera silentio tegit, fraudem casumque* (*artemque*), *puer iste*': cf. 709 sq. 695–714 aut corrupti, aut confusas et interruptas praebent singularum ancillarum sententias; cf. Suppl. 40, Tro. 577 sqq., Alc. 872 sqq.: paragraphos addidi 695 ἐμᾷ ποτνίᾳ Badham: cf. v. 676 ἐς L: εἰς P 700 πόσις δ'] ἄποσις τ' Hartung 703 ἴσωσεν Wakefield: ἔσωσε L P τύχας Bothe: sed videntur verba ὄλοιτ' ὄλοιτο interiecta esse ab alia: cf. 701 704 πότνια P 705 καὶ om. P θεοῖσι L P 709 lacunam indicavit Canter: ex. gr. supplevi 711 ἤδη Reiske πέλας Seidler: πελάσας L P δεῖπνον P 713 νέων] νέου Hartung: versus fortasse spurii 714 ἰὼ Badham: ἵνα L P: ἁγναὶ Bruhn

ἵνα Βάκχιος ἀμφιπύρους ἀνέχων πεύκας
λαιψηρὰ πηδᾷ νυκτιπόλοις ἅμα σὺν Βάκχαις,
μή ποτ' εἰς ἐμὰν πόλιν ἵκοιθ' ὁ παῖς,
νέαν δ' ἁμέραν ἀπολιπὼν θάνοι.
στενομένα γὰρ ἂν πόλις ἔχοι σκῆψιν
ξενικὸν ἐσβολὰν . . .
. . . . .
ἁλίσας ὁ πάρος ἀρχαγὸς ὢν
Ἐρεχθεὺς ἄναξ.

Κρ. ὦ πρέσβυ παιδαγώγ' Ἐρεχθέως πατρὸς
τοὐμοῦ ποτ' ὄντος, ἡνίκ' ἦν ἔτ' ἐν φάει,
ἔπαιρε σαυτὸν πρὸς θεοῦ χρηστήρια,
ὥς μοι συνησθῇς, εἴ τι Λοξίας ἄναξ
θέσπισμα παίδων ἐς γονὰς ἐφθέγξατο.
σὺν τοῖς φίλοις γὰρ ἡδὺ μὲν πράσσειν καλῶς·
ἃ μὴ γένοιτο δ', εἴ τι τυγχάνοι κακόν,
ἐς ὄμματ' εὔνου φωτὸς ἐμβλέψαι γλυκύ.
ἐγὼ δέ σ', ὥσπερ καὶ σὺ πατέρ' ἐμόν ποτε,
δέσποιν' ὅμως οὖσ' ἀντικηδεύω πατρός.

ΠΡΕΣΒΥΤΗΣ

ὦ θύγατερ, ἄξι' ἀξίων γεννητόρων
ἤθη φυλάσσεις, κοὐ καταισχύνασ' ἔχεις
τοὺς σοὺς παλαιούς, ἐκγόνους αὐτόχθονας.
ἕλχ' ἕλκε πρὸς μέλαθρα καὶ κόμιζέ με.
αἰπεινά τοι μαντεῖα· τοῦ γήρως δέ μοι

716 ἀμφιπύρους Brodaeus: ἀμφιπόρους L: ἀμφὶ πόρους P 719 ποτ'] ποθ' L P: τί ποτ' Hermann 720 θάνοι] φθάνοι Herwerden 722 lacunam posuit Badham: locus nondum sanatus: εἰσβολᾶν Verrall: ἅλις ἅλις ὁ πάρος (πάροιθεν Kirchhoff) Scaliger sine lacuna 725–734 omissos in textu in margine addidit L 730 σὺν τοῖς φίλοισι δ' Stob. fl. 113. 4 731 ἃ] ὃ Stephanus: εἰ δ' ἆρα συμβαίνοι τι δυσχερέστερον Stobaeus 732 ἐμβλέψαι Plutarchus (bis, Mor. 49 F et 69 A) et Stobaeus: ἐμβλέπειν Schol. Pind. Nem. viii 73: εἰσβλέψαι L P 735 πρεσβύτης L: aut idem aut πρέσβυς P 737 del. Hermann 739 τοι Valckenaer, et videtur proverbium esse: δέ μοι L P

συνεκπονοῦσα κῶλον ἰατρὸς γενοῦ.
Κρ. ἕπου νυν· ἴχνος δ' ἐκφύλασσ' ὅπου τίθῃς.
Πρ. ἰδού.
τὸ τοῦ ποδὸς μὲν βραδύ, τὸ τοῦ δὲ νοῦ ταχύ.
Κρ. βάκτρῳ δ' ἐρείδου περιφερῆ στίβον χθονός.
Πρ. καὶ τοῦτο τυφλόν, ὅταν ἐγὼ βλέπω βραχύ.
Κρ. ὀρθῶς ἔλεξας· ἀλλὰ μὴ παρῇς κόπῳ.
Πρ. οὔκουν ἑκών γε· τοῦ δ' ἀπόντος οὐ κρατῶ.

Κρ. γυναῖκες, ἱστῶν τῶν ἐμῶν καὶ κερκίδος
δούλευμα πιστόν, τίνα τύχην λαβὼν πόσις
βέβηκε παίδων, ὧνπερ οὕνεχ' ἥκομεν;
σημήνατ'· εἰ γὰρ ἀγαθά μοι μηνύσετε,
οὐκ εἰς ἀπίστους δεσπότας βαλεῖς χάριν.
Χο. — ἰὼ δαῖμον.
Πρ. τὸ φροίμιον μὲν τῶν λόγων οὐκ εὐτυχές.
Χο. — ἰὼ τλᾶμον.
Πρ. ἀλλ' ἦ τι θεσφάτοισι δεσποτῶν νοσῶ;
Χο. — εἶέν· τί δρῶμεν; θάνατος ὧν κεῖται πέρι . . .
Κρ. τίς ἥδε μοῦσα, χὠ φόβος τίνων πέρι;
Χο. — εἴπωμεν ἢ σιγῶμεν; ἢ τί δράσομεν;
Κρ. εἴφ'· ὡς ἔχεις γε συμφοράν τιν' εἰς ἐμέ.
Χο. — εἰρήσεταί τοι, κεἰ θανεῖν μέλλω διπλῇ.
οὐκ ἔστι σοι, δέσποιν', ἐπ' ἀγκάλαις λαβεῖν
τέκν', οὐδὲ μαστῷ σῷ προσαρμόσαι ποτέ.
Κρ. ὤμοι, θάνοιμι.

741 *τιθεῖς* L : *τιθεὶς* P 743 *βάκτωρ* P *ἐρείδου*] *ἐρεύνα* Schoemann *περιφερεῖ* Reiske 745 *μὴ 'πάρεσκε πω* L et in rasura P vel *p* : corr. post Tyrwhittum (*πάρες*) Paley 746 *ἀπόντος* Reiske : *ἄκοντος* L P 750 *μηνύσετε* Barnes : *μηνύσατε* L P 751 *χάριν* Elmsley : *χαράν* L P 752 *δαίμων* P 753–756 Choro tribuunt L P : 753 et 755 Canter Creusae tribuit, Seni Hermannus 755 *ἀλλ' ἦ* Musgrave : *ἀλλὰ* L P *νοσεῖς* Musgrave : *νοσεῖ* Radermacher et Bayfield 759 *συμφορὰν τίν'* L P 761 *ἐπ'*] *ἐν* Matthiae, sed cf. I. T. 1250 762 *τέκνον* P *ποτέ* Jacobs : *τάδε* L P

Πρ. θύγατερ. Κρ. ὦ τάλαιν'
ἐγὼ συμφορᾶς, ἔλαβον ἔπαθον ἄχος
ἀβίοτον, φίλαι.
διοιχόμεσθα.
Πρ. τέκνον. Κρ. αἰαῖ αἰαῖ·
διανταῖος ἔτυπεν ὀδύνα με πλευ-
μόνων τῶνδ' ἔσω.
Πρ. μήπω στενάξῃς . . .
Κρ. ἀλλὰ πάρεισι γόοι.
Πρ. πρὶν ἂν μάθωμεν . . .
Κρ. ἀγγελίαν τίνα μοι;
Πρ. εἰ ταὐτὰ πράσσων δεσπότης τῆς συμφορᾶς
κοινωνός ἐστιν, ἢ μόνη σὺ δυστυχεῖς.
Χο. κείνῳ μέν, ὦ γεραιέ, παῖδα Λοξίας
ἔδωκεν, ἰδίᾳ δ' εὐτυχεῖ ταύτης δίχα.
Κρ. τόδ' ἐπὶ τῷδε κακὸν ἄκρον ἔλακες
ἄχος ἐμοὶ στένειν.
Πρ. πότερα δὲ φῦναι δεῖ γυναικὸς ἔκ τινος
τὸν παῖδ' ὃν εἶπας, ἢ γεγῶτ' ἐθέσπισεν;
Χο. ἤδη πεφυκότ' ἐκτελῆ νεανίαν
δίδωσιν αὐτῷ Λοξίας· παρῆ δ' ἐγώ.
Κρ. πῶς φῄς; ἄφατον ἄφατον ἀναύδητον
λόγον ἐμοὶ θροεῖς.
Πρ. κἄμοιγε. πῶς δ' ὁ χρησμὸς ἐκπεραίνεται,

763 Πρ. ὤμοι θάνοιμι θύγατερ ὦ τάλαιν' ἐγώ. Κρ. εἴπ' ὡς ἔχεις γε συμφορὰν τίν' εἰς ἐμὲ συμφορᾶς L P: versum repetitum (759) delevit ed. Hervagiana secunda, personarum notas corr. Boissonade 764 ἀβίοτον Elmsley: βίοτον ὦ L P: ἄβιον ὦ Hermann 765 διοιχόμεσθα Seni tribuunt L P, Creusae continuat Boissonade 767 ἔτυπεν ἔτυπεν L P: alterum ἔτυπεν del. ed. Hervagiana prima πνευμόνων L P 771 ταῦτα L P 775 εὐτυχεῖ *p* : εὐτυχῶ L P 776 ἔλακες ⟨ἔλακες⟩ Seidler 778 Πρ. L: nullam notam P δὲ φῦναι δεῖ Scaliger: διαφῦναι δὴ L *p*: διαψήναι δὴ P 780 et πεφυκότ', ni fallor, et παραπεφυκότ' L P: (παρα L delevit scriptum, P omissum rubrica addidit) 781 παρῆν L P 782 claudicat metrum; fortasse ἄφατον αὖ φάτιν, ἀναύδατον Dindorf 785 Πρ. κἄμοιγε Κρ. πῶς L P: corr. Seidler

σαφέστερόν μοι φράζε, χὥστις ἔσθ' ὁ παῖς.
Χο. ὅτῳ ξυναντήσειεν ἐκ θεοῦ συθεὶς
πρώτῳ πόσις σός, παῖδ' ἔδωκ' αὐτῷ θεός.
Κρ. ὀττοτοττοτοῖ· τὸν δ' ἐμὸν ἄτεκνον ἄτεκνον ἔλακεν
ἄρα βίοτον; ἐρημίᾳ δ' ὀρφανοὺς
δόμους οἰκήσω.
Πρ. τίς οὖν ἐχρήσθη; τῷ συνῆψ' ἴχνος ποδὸς
πόσις ταλαίνης; πῶς δὲ ποῦ νιν εἰσιδών;
Χο. οἶσθ', ὦ φίλη δέσποινα, τὸν νεανίαν
ὃς τόνδ' ἔσαιρε ναόν; οὗτος ἔσθ' ὁ παῖς.
Κρ. ἀν' ὑγρὸν ἀμπταίην αἰθέρα πόρσω γαί-
ας Ἑλλανίας, ἀστέρας ἑσπέρους,
οἷον οἷον ἄλγος ἔπαθον, φίλαι.
Πρ. ὄνομα δὲ ποῖον αὐτὸν ὀνομάζει πατήρ;
οἶσθ', ἢ σιωπῇ τοῦτ' ἀκύρωτον μένει;
Χο. Ἴων', ἐπείπερ πρῶτος ἤντησεν πατρί.
Πρ. μητρὸς δ' ὁποίας ἐστὶν . . .; Χο. οὐκ ἔχω φράσαι.
φροῦδος δ'—ἵν' εἰδῇς πάντα τἀπ' ἐμοῦ, γέρον—
παιδὸς προθύσων ξένια καὶ γενέθλια
σκηνὰς ἐς ἱερὰς τῆσδε λαθραίως πόσις,
κοινὴν ξυνάψων δαῖτα παιδὶ τῷ νέῳ.
Πρ. δέσποινα, προδεδόμεσθα—σὺν γάρ σοι νοσῶ—
τοῦ σοῦ πρὸς ἀνδρός, καὶ μεμηχανημένως
ὑβριζόμεσθα δωμάτων τ' Ἐρεχθέως
ἐκβαλλόμεσθα. καὶ σὸν οὐ στυγῶν πόσιν

787 ἐκ ναοῦ Nauck 789 ὀττοτοττοτοῖ P *l* vel L: ὀτοτοττοτοι primitus L τὸν Badham: τὸ L P ἄτεκνον ter P ἔλακεν scripsi: ἔλαβεν L P: ἔλαχεν Wecklein 792 Creusae notam praef. L, om. P: corr. Seidler 793 πῶς δέ που νιν εἰσίδω L P: corr. Scaliger 796 ἀμπταίην Wakefield: ἂν πταίην L P πόρσω Dindorf: πρόσω L P 797 ἑσπερίους L P: corr. Seidler 799 φίλαι erasum in L: postmodo additum in P 803 sic L *p* (δὲ ποίας apogr. Paris.): notam Χο. omiserat P sed spatio vacuo relicto: vulgo post Kirchhoffium totus Choro tribuitur 807 κοινὴν Kirchhoff: κοινῇ L P δαῖτα Stephanus (et cod. Riccard. 32): παῖδα L P 808 Πρ. notam om. L P: πρε. *l*: θε. (i.e. θεράπων) *p*

λέγω, σὲ μέντοι μᾶλλον ἢ κεῖνον φιλῶν·
ὅστις σε γήμας ξένος ἐπεισελθὼν πόλιν
καὶ δῶμα καὶ σὴν παραλαβὼν παγκληρίαν,
ἄλλης γυναικὸς παῖδας ἐκκαρπούμενος
λάθρα πέφηνεν· ὡς λάθρα δ', ἐγὼ φράσω.
ἐπεί σ' ἄτεκνον ᾔσθετ', οὐκ ἔστεργέ σοι
ὅμοιος εἶναι τῆς τύχης τ' ἴσον φέρειν,
λαβὼν δὲ δοῦλα λέκτρα νυμφεύσας λάθρα
τὸν παῖδ' ἔφυσεν, ἐξενωμένον δέ τῳ
Δελφῶν δίδωσιν ἐκτρέφειν. ὁ δ' ἐν θεοῦ
δόμοισιν ἄφετος, ὡς λάθοι, παιδεύεται.
νεανίαν δ' ὡς ᾔσθετ' ἐκτεθραμμένον,
ἐλθεῖν σ' ἔπεισε δεῦρ' ἀπαιδίας χάριν.
κᾆθ' ὁ θεὸς οὐκ ἐψεύσαθ', ὅδε δ' ἐψεύσατο
πάλαι τρέφων τὸν παῖδα, κἄπλεκεν πλοκὰς
τοιάσδ'· ἁλοὺς μὲν ἀνέφερ' ἐς τὸν δαίμονα,
†ἐλθὼν δὲ καὶ τὸν χρόνον ἀμύνεσθαι θέλων†
τυραννίδ' αὐτῷ περιβαλεῖν ἔμελλε γῆς.
καινὸν δὲ τοὔνομ' ἀνὰ χρόνον πεπλασμένον
Ἴων, ἰόντι δῆθεν ὅτι συνήντετο.

Χο. οἴμοι, κακούργους ἄνδρας ὡς αἰεὶ στυγῶ,
οἳ συντιθέντες τἄδικ' εἶτα μηχαναῖς
κοσμοῦσι. φαῦλον χρηστὸν ἂν λαβεῖν φίλον
θέλοιμι μᾶλλον ἢ κακὸν σοφώτερον.

Πρ. καὶ τῶνδ' ἁπάντων ἔσχατον πείσῃ κακόν·
ἀμήτορ', ἀναρίθμητον, ἐκ δούλης τινὸς
γυναικός, ἐς σὸν δῶμα δεσπότην ἄγειν.
ἁπλοῦν ἂν ἦν γὰρ τὸ κακόν, εἰ παρ' εὐγενοῦς

813 ξένος postmodum additum in spatio vacuo relicto in L
818 ὅμοιος τ' P 825 οὐκ om. P: add. *p* ὅδε δ' Canter: ὅδ' L P
827 ἁλοὺς L *p*: ἄλλους P 828 nondum expeditus: ἐλθὼν] λαθὼν Musgrave: ἑλὼν Canter καὶ τὸν] καιρὸν Jacobs χρόνον] φθόνον Jacobs ἀμείνεσθαι primitus P, ut videtur 832 Χο. notam (et v. 836 Πρ.) add. Hermann: nulla nota in L P 833, 834 μηχαναῖς et ἂν λαβεῖν Stephanus (et cod. Riccard. 32): μηχανὰς et ἀναλαβεῖν L P
836 κἀκ τῶνδ' Dobree

μητρός, πιθών σε, σὴν λέγων ἀπαιδίαν,
ἐσῴκισ' οἴκους· εἰ δὲ σοὶ τόδ' ἦν πικρόν,
τῶν Αἰόλου νιν χρῆν ὀρεχθῆναι γάμων.
ἐκ τῶνδε δεῖ σε δὴ γυναικεῖόν τι δρᾶν·
ἢ γὰρ ξίφος λαβοῦσαν ἢ δόλῳ τινὶ
ἢ φαρμάκοισι σὸν κατακτεῖναι πόσιν
καὶ παῖδα, πρὶν σοὶ θάνατον ἐκ κείνων μολεῖν.
[εἰ γάρ γ' ὑφήσεις τοῦδ', ἀπαλλάξῃ βίου.
δυοῖν γὰρ ἐχθροῖν εἰς ἓν ἐλθόντοιν στέγος,
ἢ θάτερον δεῖ δυστυχεῖν ἢ θάτερον.]
ἐγὼ μὲν οὖν σοι καὶ συνεκπονεῖν θέλω,
καὶ συμφονεύειν παῖδ' ἐπεισελθὼν δόμους
οὗ δαῖθ' ὁπλίζει, καὶ τροφεῖα δεσπόταις
ἀποδοὺς θανεῖν τε ζῶν τε φέγγος εἰσορᾶν.
ἓν γάρ τι τοῖς δούλοισιν αἰσχύνην φέρει,
τοὔνομα· τὰ δ' ἄλλα πάντα τῶν ἐλευθέρων
οὐδὲν κακίων δοῦλος, ὅστις ἐσθλὸς ᾖ.

Χο. κἀγώ, φίλη δέσποινα, συμφορὰν θέλω
κοινουμένη τήνδ' ἢ θανεῖν ἢ ζῆν καλῶς.

Κρ. ὦ ψυχά, πῶς σιγάσω;
πῶς δὲ σκοτίας ἀναφήνω
εὐνάς, αἰδοῦς δ' ἀπολειφθῶ;
τί γὰρ ἐμπόδιον κώλυμ' ἔτι μοι;
πρὸς τίν' ἀγῶνας τιθέμεσθ' ἀρετῆς;
οὐ πόσις ἡμῶν προδότης γέγονεν,
στέρομαι δ' οἴκων, στέρομαι παίδων,

842 *γάμων* L P: sed *γ* ex *δ* vel *θ* videtur factum in L, unde *δόμων* Wecklein 843 *δεῖ σε δεῖ* P, sed corr. ipse 844 *ἤτοι* Hartung 845 delet et 846 *τὸν παῖδα* et *κείνου* scribit Badham 846 *θάνατον ἐκείνων* P 847 *εἰ γάρ γ'* P et in spatio vacuo postmodum additum L: *δεῖ σ'· εἰ δ'* Hermann 847 del. Dindorf: 848, 849 del. Badham: mihi totus locus 843–858 suspectus: cf. 970 seqq. 851 *ὑπεισελθὼν* Wakefield, sed servus fortiter adgredi et occumbere volt. *δόμους* cod. Riccard. 32: *δόμοις* L P 854 *τι* L: *τοι* P 856 *οὐδὲν* Dobree: *οὐδεὶς* L P 857, 858 *συμφορᾶς . . . τῆσδ'* Wecklein 863 *ἀγῶνας* Musgrave: *ἀγῶνα* L P 864 *οὐ* Dobree

φροῦδαι δ' ἐλπίδες, ἃς διαθέσθαι
χρῄζουσα καλῶς οὐκ ἐδυνήθην,
σιγῶσα γάμους,
σιγῶσα τόκους πολυκλαύτους;
ἀλλ' οὐ τὸ Διὸς πολύαστρον ἕδος
καὶ τὴν ἐπ' ἐμοῖς σκοπέλοισι θεὰν
λίμνης τ' ἐνύδρου Τριτωνιάδος
πότνιαν ἀκτάν,
οὐκέτι κρύψω λέχος, ὡς στέρνων
ἀπονησαμένη ῥάων ἔσομαι.
στάζουσι κόραι δακρύοισιν ἐμαί,
ψυχὴ δ' ἀλγεῖ κακοβουλευθεῖσ'
ἔκ τ' ἀνθρώπων ἔκ τ' ἀθανάτων,
οὓς ἀποδείξω
λέκτρων προδότας ἀχαρίστους.

ὦ τᾶς ἑπταφθόγγου μέλπων
κιθάρας ἐνοπάν, ἅτ' ἀγραύλοις
κέρασιν ἐν ἀψύχοις ἀχεῖ
μουσᾶν ὕμνους εὐαχήτους,
σοὶ μομφάν, ὦ Λατοῦς παῖ,
πρὸς τάνδ' αὐγὰν αὐδάσω.
ἦλθές μοι χρυσῷ χαίταν
μαρμαίρων, εὖτ' ἐς κόλπους
κρόκεα πέταλα φάρεσιν ἔδρεπον,
ἀνθίζειν χρυσανταυγῆ·
λευκοῖς δ' ἐμφὺς καρποῖσιν

867 ἐδυνάσθην L[1] P: ἐδυνάθην primitus L: corr. Elmsley 869 πολυκλαύστους primitus L 873 πότνιαν ἁγνάν (deleto τ' v. 872) Wecklein 874 ὃ στέρνων Reiske 875 ἀπονισαμένη L P: corr. Valckenaer 877 ψυχὰ L P aut κακοβουληθεῖσ' aut κακὰ βουλευθεῖσ' scribere monet Barnes 883 κεράεσσιν Madvig dimetrum perficiens: sed vid. ad 889 886 αὐγὰν αἰθέρος L P: αἰθέρος seclusit *l*, omisit Musurus 889 ἐδρεπόμην Burges: cum metro, cf. I. T. 220, sed hic versus videtur paroemiacus esse, cf. 883, 900 et omnes 885–892, 897–903 891 ἐμφὺς Reiske: ἐμφύσας L P καρποῖσιν Dobree: καρποῖς L P

χειρῶν εἰς ἄντρου κοίτας
κραυγὰν Ὦ μᾶτέρ μ' αὐδῶσαν
θεὸς ὁμευνέτας
ἆγες ἀναιδείᾳ
Κύπριδι χάριν πράσσων.
τίκτω δ' ἁ δύστανός σοι
κοῦρον, τὸν φρίκᾳ ματρὸς
εἰς εὐνὰν βάλλω τὰν σάν,
ἵνα με λέχεσι μελέαν μελέοις
ἐζεύξω τὰν δύστανον.
οἴμοι μοι· καὶ νῦν ἔρρει
πτανοῖς ἁρπασθεὶς θοίνα
παῖς μοι . . . καὶ σός, τλάμων·
σὺ δὲ κιθάρᾳ κλάζεις
παιᾶνας μέλπων.
ὠή,
τὸν Λατοῦς αὐδῶ ⟨σ'⟩,
ὅστ' ὀμφὰν κληροῖς
πρὸς χρυσέους θάκους
καὶ γαίας μεσσήρεις ἕδρας,
εἰς οὖς αὐδὰν καρύξω·
Ἰὼ κακὸς εὐνάτωρ,
ὃς τῷ μὲν ἐμῷ νυμφεύτᾳ
χάριν οὐ προλαβὼν
παῖδ' εἰς οἴκους οἰκίζεις·
ὁ δ' ἐμὸς γενέτας καὶ σός γ', ἀμαθής,
οἰωνοῖς ἔρρει συλαθείς,

894 ὁμευνέτας L P, suprascripto ης : ὁμευνάτας Hartung 897 δύστηνος L P 899 βάλλω *l* : βάλω L : λάβω P βάλλω τὰν σὰν εἰς εὐνάν Buchholtz ob synapheiam 900 μελέαν μελέοις L : μελέαν μελέαν P 904 καὶ σός del. Badham 907 σ' addidi 908 ὅστ' Herwerden : ὅς γ' *l* : ὃς L P 910 μεσσήρεις *l* : μεσήρεις L P 911 οὖς L *p* : οὗς P : φῶς Wilamowitz 913 νυμφεύτᾳ Canter (et Ricc. 32): νυμφέτᾳ L P 915 ἐς οἴκους L P : corr. *l* 916 γ' add. *l* : καὶ σὸς ἀπευθὴς Kirchhoff 917 οἰκεῖα post συλαθείς habent L P : del. Hermann

σπάργανα ματέρος ἐξαλλάξας.
μισεῖ σ' ἁ Δᾶλος καὶ δάφνας
ἔρνεα φοίνικα παρ' ἁβροκόμαν,
ἔνθα λοχεύματα σέμν' ἐλοχεύσατο
Λατὼ Δίοισί σε καρποῖς.

Χο. οἴμοι, μέγας θησαυρὸς ὡς ἀνοίγνυται
κακῶν, ἐφ' οἷσι πᾶς ἂν ἐκβάλοι δάκρυ.

Πρ. ὦ θύγατερ, οὔτοι σὸν βλέπων ἐμπίμπλαμαι
πρόσωπον, ἔξω δ' ἐγενόμην γνώμης ἐμῆς.
κακῶν γὰρ ἄρτι κῦμ' ὑπεξαντλῶν φρενί,
πρύμνηθεν αἱρεῖ μ' ἄλλο σῶν λόγων ὕπο,
οὓς ἐκβαλοῦσα τῶν παρεστώτων κακῶν
μετῆλθες ἄλλων πημάτων κακὰς ὁδούς.
τί φῄς; τίνα λόγον Λοξίου κατηγορεῖς;
ποῖον τεκεῖν φῂς παῖδα; ποῦ θεῖναι πόλεως
θηρσὶν φίλον τύμβευμ'; ἄνελθέ μοι πάλιν.

Κρ. αἰσχύνομαι μέν σ', ὦ γέρον, λέξω δ' ὅμως.

Πρ. ὡς συστενάζειν γ' οἶδα γενναίως φίλοις.

Κρ. ἄκουε τοίνυν· οἶσθα Κεκροπίας πέτρας
πρόσβορρον ἄντρον, ἃς Μακρὰς κικλήσκομεν;

Πρ. οἶδ', ἔνθα Πανὸς ἄδυτα καὶ βωμοὶ πέλας.

Κρ. ἐνταῦθ' ἀγῶνα δεινὸν ἠγωνίσμεθα.

Πρ. τίν'; ὡς ἀπαντᾷ δάκρυά μοι τοῖς σοῖς λόγοις.

Κρ. Φοίβῳ ξυνῆψ' ἄκουσα δύστηνον γάμον.

Πρ. ὦ θύγατερ, ἆρ' ἦν ταῦθ' ἅ γ' ᾐσθόμην ἐγώ;

Κρ. οὐκ οἶδ'· ἀληθῆ δ' εἰ λέγεις φαίημεν ἄν.

Πρ. νόσον κρυφαίαν ἡνίκ' ἔστενες λάθρα;

919 *μισοῖ* Heath 920 *φοίνικα* Brodaeus (et Ricc. 32): *φοίνια* L P 922 *κάποις* Kirchhoff 925 *ὦ* addidit rubricator in P: om. L P *οὔτοι*] *οἴκτου* Nauck: fortasse recte, sed cf. Hom. Od. xi. 452, Hipp. 664 *ἐμπίπλαμαι* L P 927 *κακῶν* Musurus (et Ricc. 32): *κακὸν* L P 928 *ὕπο* P² vel *p* et suprascr. L: *ὕπερ* L P 929 *οἷς* Beck 930 *καινὰς ὁδούς* Musgrave 932 *ποῦ 'κθεῖναι* Dobree 935 *ὡς σοι στενάζειν* P 943 *λέγοις* Wecklein *συμφαῖμεν ἄν* Ludv. Dindorf

Κρ. τότ᾽ ἦν ἃ νῦν σοι φανερὰ σημαίνω κακά.
Πρ. κᾆτ᾽ ἐξέκλεψας πῶς Ἀπόλλωνος γάμους;
Κρ. ἔτεκον . . . ἀνάσχου ταῦτ᾽ ἐμοῦ κλύων, γέρον.
Πρ. ποῦ; τίς λοχεύει σ᾽; ἢ μόνη μοχθεῖς τάδε;
Κρ. μόνη κατ᾽ ἄντρον οὗπερ ἐζεύχθην γάμοις.
Πρ. ὁ παῖς δὲ ποῦ ᾽στιν; ἵνα σὺ μηκέτ᾽ ᾖς ἄπαις.
Κρ. τέθνηκεν, ὦ γεραιέ, θηρσὶν ἐκτεθείς.
Πρ. τέθνηκ᾽; Ἀπόλλων δ᾽ ὁ κακὸς οὐδὲν ἤρκεσεν;
Κρ. οὐκ ἤρκεσ᾽· Ἅιδου δ᾽ ἐν δόμοις παιδεύεται.
Πρ. τίς γάρ νιν ἐξέθηκεν; οὐ γὰρ δὴ σύ γε.
Κρ. ἡμεῖς, ἐν ὄρφνῃ σπαργανώσαντες πέπλοις.
Πρ. οὐδὲ ξυνῄδει σοί τις ἔκθεσιν τέκνου;
Κρ. αἱ ξυμφοραί γε καὶ τὸ λανθάνειν μόνον.
Πρ. καὶ πῶς ἐν ἄντρῳ παῖδα σὸν λιπεῖν ἔτλης;
Κρ. πῶς δ᾽ οἰκτρὰ πολλὰ στόματος ἐκβαλοῦσ᾽ ἔπη . . .
Πρ. φεῦ·
τλήμων σὺ τόλμης, ὁ δὲ θεὸς μᾶλλον σέθεν.
Κρ. εἰ παῖδά γ᾽ εἶδες χεῖρας ἐκτείνοντά μοι.
Πρ. μαστὸν διώκοντ᾽ ἢ πρὸς ἀγκάλαις πεσεῖν;
Κρ. ἐνταῦθ᾽, ἵν᾽ οὐκ ὢν ἄδικ᾽ ἔπασχεν ἐξ ἐμοῦ.
Πρ. σοὶ δ᾽ ἐς τί δόξ᾽ ἐσῆλθεν ἐκβαλεῖν τέκνον;
Κρ. ὡς τὸν θεὸν σῴζοντα τόν γ᾽ αὑτοῦ γόνον.
Πρ. οἴμοι, δόμων σῶν ὄλβος ὡς χειμάζεται.
Κρ. τί κρᾶτα κρύψας, ὦ γέρον, δακρυρροεῖς;
Πρ. σὲ καὶ πατέρα σὸν δυστυχοῦντας εἰσορῶ.
Κρ. τὰ θνητὰ τοιαῦτ᾽. οὐδὲν ἐν ταὐτῷ μένει.
Πρ. μή νυν ἔτ᾽ οἴκτων, θύγατερ, ἀντεχώμεθα.

945 *τότ᾽* Ludv. Dindorf: *τοῦτ᾽* L P 948, 949 del. Wiskemann ut v. 16 contrarios 948 *μόνη ᾽μόχθεις* Valckenaer 952 *τέθνηκεν* L P 953 *Ἅιδου* Brodaeus (et Ricc. 32): *αἰδοῦς* L P 956 *ξυνῄδη* L: *ξῄδει* P 959 *πῶς; οἰκτρὰ* Matthiae: (et δ᾽ delendum notaverat, ut videtur, ipse L, nimirum iam in archetypo sic notatum): sed fortasse lacrimis sermo interruptus est: ‘*immo, quomodo potui et miserari et* . . .’ 962 *ἦ* Bruhn: *ἢ* L P 964 *δόξ᾽ εἰσῆλθεν* Hermann: *δόξης ἦλθεν* L P 965 *σώσοντα* Wakefield *αὐτοῦ* L P, fortasse recte 968 *εἰσορῶν* suprascr. L 970 *οἰκῶν* L: corr. ipse

Κρ. τί γάρ με χρὴ δρᾶν; ἀπορία τὸ δυστυχεῖν.
Πρ. τὸν πρῶτον ἀδικήσαντά σ' ἀποτίνου θεόν.
Κρ. καὶ πῶς τὰ κρείσσω θνητὸς οὖσ' ὑπερδράμω;
Πρ. πίμπρη τὰ σεμνὰ Λοξίου χρηστήρια.
Κρ. δέδοικα· καὶ νῦν πημάτων ἄδην ἔχω.
Πρ. τὰ δυνατά νυν τόλμησον, ἄνδρα σὸν κτανεῖν.
Κρ. αἰδούμεθ' εὐνὰς τὰς τόθ' ἡνίκ' ἐσθλὸς ἦν.
Πρ. νῦν δ' ἀλλὰ παῖδα τὸν ἐπὶ σοὶ πεφηνότα.
Κρ. πῶς; εἰ γὰρ εἴη δυνατόν· ὡς θέλοιμί γ' ἄν.
Πρ. ξιφηφόρους σοὺς ὁπλίσασ' ὀπάονας.
Κρ. στείχοιμ' ἄν· ἀλλὰ ποῦ γενήσεται τόδε;
Πρ. ἱεραῖσιν ἐν σκηναῖσιν, οὗ θοινᾷ φίλους.
Κρ. ἐπίσημον ὁ φόνος, καὶ τὸ δοῦλον ἀσθενές.
Πρ. ὤμοι, κακίζῃ· φέρε, σὺ νῦν βούλευέ τι.
Κρ. καὶ μὴν ἔχω γε δόλια καὶ δραστήρια.
Πρ. ἀμφοῖν ἂν εἴην τοῖνδ' ὑπηρέτης ἐγώ.
Κρ. ἄκουε τοίνυν· οἶσθα γηγενῆ μάχην;
Πρ. οἶδ', ἣν Φλέγρᾳ Γίγαντες ἔστησαν θεοῖς.
Κρ. ἐνταῦθα Γοργόν' ἔτεκε Γῆ, δεινὸν τέρας.
Πρ. ἦ παισὶν αὑτῆς σύμμαχον, θεῶν πόνον;
Κρ. ναί· καί νιν ἔκτειν' ἡ Διὸς Παλλὰς θεά.
Πρ. [ποῖόν τι μορφῆς σχῆμ' ἔχουσαν ἀγρίας;
Κρ. θώρακ' ἐχίδνης περιβόλοις ὡπλισμένον.]
Πρ. ἆρ' οὗτός ἐσθ' ὁ μῦθος ὃν κλύω πάλαι;
Κρ. ταύτης Ἀθάναν δέρος ἐπὶ στέρνοις ἔχειν.
Πρ. ἣν αἰγίδ' ὀνομάζουσι, Παλλάδος στολήν;
Κρ. τόδ' ἔσχεν ὄνομα θεῶν ὅτ' ᾖξεν ἐς δόρυ.
Πρ. τί δῆτα, θύγατερ, τοῦτο σοῖς ἐχθροῖς βλάβος;

974 πίπρη P 978 νῦν δ' cf. 426 : σὺ δ' Hermann 981 στείλαιμ' ἄν Herwerden 982 φίλους ex φίλος videtur factum in L 984 τοὐμὸν κακίζεις Badham, cf. 1022 990 αὐτῆς L P 991 νιν L : νῦν P 992, 993 suspecti : post 997 trai. Kirchhoff 993 ὡπλισμένην Scaliger 995 ταύτης γ' Hartung Ἀθάναν Stephanus: Ἀθάνας L P 996, 997 suspecti 997 ᾖξεν Paleii amicus : ἦλθεν L P : sed cf. 802, 663

Κρ. Ἐριχθόνιον οἶσθ', ἢ —; τί δ' οὐ μέλλεις, γέρον;
Πρ. ὃν πρῶτον ὑμῶν πρόγονον ἐξανῆκε γῆ;
Κρ. τούτῳ δίδωσι Παλλὰς ὄντι νεογόνῳ . . .
Πρ. τί χρῆμα; μέλλον γάρ τι προσφέρεις ἔπος.
Κρ. δισσοὺς σταλαγμοὺς αἵματος Γοργοῦς ἄπο.
Πρ. ἰσχὺν ἔχοντας τίνα πρὸς ἀνθρώπου φύσιν;
Κρ. τὸν μὲν θανάσιμον, τὸν δ' ἀκεσφόρον νόσων.
Πρ. ἐν τῷ καθάψασ' ἀμφὶ παιδὶ σώματος;
Κρ. χρυσοῖσι δεσμοῖς· ὁ δὲ δίδωσ' ἐμῷ πατρί.
Πρ. κείνου δὲ κατθανόντος ἐς σὲ ἀφίκετο;
Κρ. ναί· κἀπὶ καρπῷ γ' αὔτ' ἐγὼ χερὸς φέρω.
Πρ. πῶς οὖν κέκρανται δίπτυχον δῶρον θεᾶς;
Κρ. κοίλης μὲν ὅστις φλεβὸς ἀπέσταξεν φόνῳ . . .
Πρ. τί τῷδε χρῆσθαι; δύνασιν ἐκφέρει τίνα;
Κρ. νόσους ἀπείργει καὶ τροφὰς ἔχει βίου.
Πρ. ὁ δεύτερος δ' ἀριθμὸς ὧν λέγεις τί δρᾷ;
Κρ. κτείνει, δρακόντων ἰὸς ὢν τῶν Γοργόνος.
Πρ. ἐς ἓν δὲ κραθέντ' αὐτὸν ἢ χωρὶς φορεῖς;
Κρ. χωρίς· κακῷ γὰρ ἐσθλὸν οὐ συμμείγνυται.
Πρ. ὦ φιλτάτη παῖ, πάντ' ἔχεις ὅσων σε δεῖ.
Κρ. τούτῳ θανεῖται παῖς· σὺ δ' ὁ κτείνων ἔσῃ.
Πρ. ποῦ καὶ τί δράσας; σὸν λέγειν, τολμᾶν δ' ἐμόν.
Κρ. ἐν ταῖς Ἀθήναις, δῶμ' ὅταν τοὐμὸν μόλῃ.
Πρ. οὐκ εὖ τόδ' εἶπας· καὶ σὺ γὰρ τοὐμὸν ψέγεις.
Κρ. πῶς; ἆρ' ὑπείδου τοῦθ' ὃ κἄμ' ἐσέρχεται;

999 ἢ—; τί δ' οὐ] scilicet ἢ ἐγὼ φράσω dictura fuit: ἢ τί γ' οὐ suprascr. L: ἦ τί που Dobree 1004, 1005 suspecti, cf. 1010–1015 1004 ἔχοντας Reiske: ἔχοι γ' ἂν L P sed γ in ras. unius vel duarum litterarum in L: ἔχοι δ' ἂν Paley 1007 χρυσέοισι Fix 1008 εἰς σ' L *p*: εἰ σ' P 1009 γ' αὐτὸ 'γὼ L P: τῷδ' ἐγὼ Hartung φορῶ Herwerden 1010 κέκανται P δῶρον Stephanus: δέρος L P (ex χερὸς v. 1009, ut videtur) 1011 φόνῳ L P: φόνου suprascr. L: φόνος Canter 1012 χρῆσθαι Ludv. Dindorf: χρῆσθε L P 1014 δ' ἀριθμὸν Carmeli ('sed cf. Epigr. Kaibel 574, Ar. Poet. 1461[b] 25, etiam El. 1132': Wilamowitz): δὲ θρόμβος Wecklein ὧν Nauck: ὃν L P 1015 Γοργόνος Bothe: γοργόνων L P 1016 κρανθὲν ταυτὸν L P: corr. Canter ἢ χωρὶς φορεῖς Snape: ἰχῶρ' εἰσφορεῖς L P

Πρ. σὺ παῖδα δόξεις διολέσαι, κεἰ μὴ κτενεῖς.
Κρ. ὀρθῶς· φθονεῖν γάρ φασι μητρυιὰς τέκνοις.
Πρ. αὐτοῦ νυν αὐτὸν κτεῖν', ἵν' ἀρνήσῃ φόνους.
Κρ. προλάζυμαι γοῦν τῷ χρόνῳ τῆς ἡδονῆς.
Πρ. καὶ σόν γε λήσεις πόσιν ἅ σε σπεύδει λαθεῖν.
Κρ. οἶσθ' οὖν ὃ δρᾶσον; χειρὸς ἐξ ἐμῆς λαβὼν
χρύσωμ' Ἀθάνας τόδε, παλαιὸν ὄργανον,
ἐλθὼν ἵν' ἡμῖν βουθυτεῖ λάθρα πόσις,
δείπνων ὅταν λήγωσι καὶ σπονδὰς θεοῖς
μέλλωσι λείβειν, ἐν πέπλοις ἔχων τόδε
κάθες βαλὼν ἐς πῶμα τῷ νεανίᾳ . . .
ἰδίᾳ δέ, μή τι πᾶσι, χωρίσας ποτὸν
τῷ τῶν ἐμῶν μέλλοντι δεσπόζειν δόμων.
κἄνπερ διέλθῃ λαιμόν, οὔποθ' ἵξεται
κλεινὰς Ἀθήνας, κατθανὼν δ' αὐτοῦ μενεῖ.
Πρ. σὺ μέν νυν εἴσω προξένων μέθες πόδα·
ἡμεῖς δ' ἐφ' ᾧ τετάγμεθ' ἐκπονήσομεν.
ἄγ', ὦ γεραιὲ πούς, νεανίας γενοῦ
ἔργοισι, κεἰ μὴ τῷ χρόνῳ πάρεστί σοι.
ἐχθρὸν δ' ἐπ' ἄνδρα στεῖχε δεσποτῶν μέτα,
καὶ συμφόνευε καὶ συνεξαίρει δόμων.
τὴν δ' εὐσέβειαν εὐτυχοῦσι μὲν καλὸν
τιμᾶν· ὅταν δὲ πολεμίους δρᾶσαι κακῶς
θέλῃ τις, οὐδεὶς ἐμποδὼν κεῖται νόμος.

Χο. Εἰνοδία θύγατερ Δάματρος, ἃ τῶν [στρ.
νυκτιπόλων ἐφόδων ἀνάσσεις
καὶ μεθαμερίων, ὅδωσον
δυσθανάτων κρατήρων πλη-

1024 κτ*νεῖς P : ε inseruit *p* 1025 φρονεῖν γὰρ φησὶ P (φασὶ *p*) 1026 κτεῖν' Barnes : κτεῖνον L P 1028 λαθεῖν Stephanus : λαβεῖν L P 1029 χερὸς L P 1033 λήβειν P 1035 μή τι πᾶσι Wakefield : μὴ πᾶσι L P : μν 'ν ἅπασι *p* : v. del. Paley 1036 δεσπόσειν Dindorf 1038 ἀθάνας L P 1039 Πρ.] notam om. P 1044 καὶ σὺ φόνευε P 1046, 1047 ὅπου δὲ . . . θέλει Stob. fl. 54. 22 1048 ἐνοδία L P: corr. *l*

ρώματ᾽ ἐφ᾽ οἷσι πέμπει
πότνια πότνι᾽ ἐμὰ χθονίας
Γοργοῦς λαιμοτόμων ἀπὸ
σταλαγμῶν
τῷ τῶν Ἐρεχθεϊδᾶν
δόμων ἐφαπτομένῳ·
μηδέ ποτ᾽ ἄλλος [ἄλλων ἀπ᾽] οἴ-
κων πόλεως ἀνάσσοι
πλὴν τῶν εὐγενετᾶν Ἐρεχθειδᾶν.

εἰ δ᾽ ἀτελὴς θάνατος σπουδαί τε δεσποί- [ἀντ.
νας, ὅ τε καιρὸς ἄπεισι τόλμας,
ᾇ νῦν ἐλπὶς ἐφαίνετ᾽, ἢ θη-
κτὸν ξίφος ἢ δαίμων ἐξά-
ψει βρόχον ἀμφὶ δειρήν,
πάθεσι πάθεα δ᾽ ἐξανύτουσ᾽
εἰς ἄλλας βιότου κάτει-
σι μορφάς.
οὐ γὰρ δόμων γ᾽ ἑτέρους
ἄρχοντας ἀλλοδαποὺς
ζῶσά ποτ᾽ [ὄμμασι] ἐν φαεν-
ναῖς ἀνέχοιτ᾽ ἂν αὐγαῖς
ἁ τῶν εὐπατριδᾶν γεγῶσ᾽ οἴκων.

— αἰσχύνομαι τὸν πολύυ- [στρ.
μνον θεόν, εἰ παρὰ καλλιχόροισι παγαῖς
λαμπάδα θεωρὸν εἰκάδων
ὄψεται ἐννύχιος ἄυπνος ὤν, ὅτε

1058 metrum dubium, cf. 1071: fortasse μηδέ ποτ᾽ ἄλλος οἶκος πόλεως 1059 πόλεως *l*: πόλεος L P 1060 ἐρεχθειδῶν L P 1063 ᾇ νῦν ἐλπὶς ἐφαίνετ᾽ Badham (ὧν νῦν olim Wecklein: ἐφέρβετ᾽ Headlam): ὦ νῦν ἐλπὶς φέρετ᾽ L P 1064 ἢ δαίμων L: ὁ δαίμων P: ἢ λαιμῶν Scaliger 1065 δειρήν Wakefield: δέρην L P 1067 μορφὰς κάτεισιν L P: trai. Hermann 1071 ὄμμασι glossema seclusi ἐν om. L P: add. *l* (ὀμμάτων ἐν): cf. ad 1058 1073 ἀπατριδᾶν P 1074 'Pudet me Apollinis, si unquam posthac inter Attica numina versetur': cf. 952 sqq., 881 sqq. 1076, 1077 θεωρὸς (Musgrave) εἰκάδων ἐννύχιον ἄυπνον ὄψεται Wilamowitz, iambos putans: cf. 1093

καὶ Διὸς ἀστερωπὸς
ἀνεχόρευσεν αἰθήρ,
χορεύει δὲ σελάνα
καὶ πεντήκοντα κόραι
Νηρέος, αἱ κατὰ πόντον
ἀενάων τε ποταμῶν
δίνας, χορευόμεναι
τὰν χρυσοστέφανον κόραν
καὶ ματέρα σεμνάν·
ἵν' ἐλπίζει βασιλεύ-
σειν ἄλλων πόνον ἐσπεσὼν
ὁ Φοίβειος ἀλάτας.

— ὁρᾶθ' ὅσοι δυσκελάδοι- [ἀντ.
σιν κατὰ μοῦσαν ἰόντες ἀείδεθ' ὕμνοις 1091
ἁμέτερα λέχεα καὶ γάμους
Κύπριδος ἀθέμιτας ἀνοσίους, ὅσον
εὐσεβίᾳ κρατοῦμεν
ἄδικον ἄροτον ἀνδρῶν.
παλίμφαμος ἀοιδὰ
καὶ μοῦσ' εἰς ἄνδρας ἴτω
δυσκέλαδος ἀμφὶ λέκτρων.
δείκνυσι γὰρ ὁ Διὸς ἐκ
παίδων ἀμνημοσύναν,
οὐ κοινὰν τεκέων τύχαν
οἴκοισι φυτεύσας

1084 κορευόμεναι Musgrave 1085 χρυσεοστέφανον L P 1088 ἄλλον πόνον τ' εἰσπεσεῖν L P: corr. post Brodaeum Heath 1089 ὁ om. L P: add. *l* 1090 δυσκελάδοις L P: δυσκελάδοις οὐ Badham 1091 ὕμνοισιν L P 1093 Κύπριδος L correctus (a se ipso, ut videtur): Κύπριδας L P ἀθέμιτας L: ἀθεμίτους P et suprascr. L, ut vid. 1094 εὐσέβεια L P 1095 ἄροτον Barnes: ἄροτρον L P 1096 παλίμφαος L P (παλίμφας primitus L): corr. Stephanus 1097 καὶ μούσιος ἄνδρας ἴστω L P: corr. Canter 1098, 1099 strophicis non respondent: lectio incerta: cf. 1082, 1083 1099 ἐκ del. Badham (εἷς Verrall)

δεσποίνᾳ· πρὸς δ' Ἀφροδί-
ταν ἄλλαν θέμενος χάριν
νόθου παιδὸς ἔκυρσεν.

ΘΕΡΑΠΩΝ

κλεινήν, γυναῖκες, ποῦ κόρην Ἐρεχθέως,
δέσποιναν εὕρω; πανταχῇ γὰρ ἄστεως
ζητῶν νιν ἐξέπλησα κοὐκ ἔχω λαβεῖν.
Χο. τί δ' ἔστιν, ὦ ξύνδουλε; τίς προθυμία
ποδῶν ἔχει σε, καὶ λόγους τίνας φέρεις;
Θε. θηρώμεθ'· ἀρχαὶ δ' ἁπιχώριοι χθονὸς
ζητοῦσιν αὐτήν, ὡς θάνῃ πετρουμένη.
Χο. οἴμοι, τί λέξεις; οὔτι που λελήμμεθα
κρυφαῖον ἐς παῖδ' ἐκπορίζουσαι φόνον;
Θε. ἔγνως;—μεθέξεις οὐκ ἐν ὑστάτοις κακοῦ.
Χο. ὤφθη δὲ πῶς τὰ κρυπτὰ μηχανήματα;
Θε. τὸ μὴ δίκαιον τῆς δίκης ἡσσώμενον
ἐξηῦρεν ὁ θεός, οὐ μιανθῆναι θέλων.
Χο. πῶς; ἀντιάζω σ' ἱκέτις ἐξειπεῖν τάδε.
πεπυσμέναι γάρ, εἰ θανεῖν ὅμως χρεών,
ἥδιον ἂν θάνοιμεν, εἴθ' ὁρᾶν φάος.
Θε. ἐπεὶ θεοῦ μαντεῖον ᾤχετ' ἐκλιπὼν
πόσις Κρεούσης, παῖδα τὸν καινὸν λαβὼν
πρὸς δεῖπνα θυσίας θ' ἃς θεοῖς ὡπλίζετο,
Ξοῦθος μὲν ᾤχετ' ἔνθα πῦρ πηδᾷ θεοῦ
βακχεῖον, ὡς σφαγαῖσι Διονύσου πέτρας
δεύσειε δισσὰς παιδὸς ἀντ' ὀπτηρίων,
λέξας· Σὺ μὲν νῦν, τέκνον, ἀμφήρεις μένων
σκηνὰς ἀνίστη τεκτόνων μοχθήμασι.

1105 *νόθων παίδων* L P: corr. *l* 1106 *κλειναὶ* L P: corr. Reiske 1107 *ἄστεος* P 1111 *ἁπιχώριοι* Scaliger: *αἵδ' ἐπιχώριοι* L P 1115 *ἐγνώσμεθ' ἐξ ἴσου· κἐν ὑστάτοις κακοῖς* L P: corr. Porson, Verrall 1116 *ὤφθη* Stephanus: *ἔφθη* L P 1117 del. Kviçala 1120 *ὅμως* Verrall: *ὑμᾶς* L P: *ἡμᾶς* Stephanus 1124 del. Rassow 1125 *ᾤχετ'* suspectum, cf. 1122, 1132 1128 *ἀμφήρης* L P: corr. Stephanus

θύσας δὲ Γενέταις Θεοῖσιν ἢν μακρὸν χρόνον
μένω, παροῦσι δαῖτες ἔστωσαν φίλοις.
 λαβὼν δὲ μόσχους ᾤχεθ'· ὁ δὲ νεανίας
σεμνῶς ἀτοίχους περιβολὰς σκηνωμάτων
ὀρθοστάταις ἱδρύεθ', ἡλίου βολὰς
καλῶς φυλάξας, οὔτε πρὸς μέσας φλογὸς
ἀκτῖνας, οὔτ' αὖ πρὸς τελευτώσας βίον,
πλέθρου σταθμήσας μῆκος εἰς εὐγωνίαν,
μέτρημ' ἔχουσαν τοὐν μέσῳ γε μυρίων
ποδῶν ἀριθμόν, ὡς λέγουσιν οἱ σοφοί,
ὡς πάντα Δελφῶν λαὸν ἐς θοίνην καλῶν.
λαβὼν δ' ὑφάσμαθ' ἱερὰ θησαυρῶν πάρα
κατεσκίαζε, θαύματ' ἀνθρώποις ὁρᾶν.
πρῶτον μὲν ὀρόφῳ πτέρυγα περιβάλλει πέπλων,
ἀνάθημα Δίου παιδός, οὓς Ἡρακλέης
Ἀμαζόνων σκυλεύματ' ἤνεγκεν θεῷ.
ἐνῆν δ' ὑφανταὶ γράμμασιν τοιαίδ' ὑφαί,
Οὐρανὸς ἀθροίζων ἄστρ' ἐν αἰθέρος κύκλῳ.
ἵππους μὲν ἤλαυν' ἐς τελευταίαν φλόγα
Ἥλιος, ἐφέλκων λαμπρὸν Ἑσπέρου φάος·
μελάμπεπλος δὲ Νὺξ ἀσείρωτον ζυγοῖς
ὄχημ' ἔπαλλεν, ἄστρα δ' ὡμάρτει θεᾷ·
Πλειὰς μὲν ᾔει μεσοπόρου δι' αἰθέρος
ὅ τε ξιφήρης Ὠρίων, ὕπερθε δὲ
Ἄρκτος στρέφουσ' οὐραῖα χρυσήρη πόλῳ·
κύκλος δὲ πανσέληνος ἠκόντιζ' ἄνω
μηνὸς διχήρης, Ὑάδες τε, ναυτίλοις
σαφέστατον σημεῖον, ἥ τε φωσφόρος
Ἕως διώκουσ' ἄστρα. τοίχοισιν δ' ἔπι

1130 *θύων* Wecklein 1134–1136 mutili videntur fuisse fines versuum 1134, 1135 *ἡλίου βολὰς . . . μέσας φλογὸς* A. Schmidt: *ἡλίου φλογὸς . . . μέσας βολάς* L P *ἡλίου φλόγα . . . μεσημβρίνους* post Bothium Kock 1136 *βίον*] *βλέπειν* Reiske 1137 *εὐγωνίαν* Elmsley: *εὐγώνιον* L P 1150 *ἀσύρωτον* P 1154 *χρυσήρει* Stephanus *πώλῳ* L P: corr. Brodaeus

ἤμπισχεν ἄλλα βαρβάρων ὑφάσματα·
εὐηρέτμους ναῦς ἀντίας Ἑλληνίσιν,
καὶ μιξόθηρας φῶτας, ἱππείας τ' ἄγρας
ἐλάφων, λεόντων τ' ἀγρίων θηράματα.
κατ' εἰσόδους δὲ Κέκροπα θυγατέρων πέλας
σπείραισιν εἱλίσσοντ', Ἀθηναίων τινὸς
ἀνάθημα· χρυσέους τ' ἐν μέσῳ συσσιτίῳ
κρατῆρας ἔστησ'. ἐν δ' ἄκροισι βὰς ποσὶ
κῆρυξ ἀνεῖπε τὸν θέλοντ' ἐγχωρίων
ἐς δαῖτα χωρεῖν. ὡς δ' ἐπληρώθη στέγη,
στεφάνοισι κοσμηθέντες εὐόχθου βορᾶς
ψυχὴν ἐπλήρουν. ὡς δ' ἀνεῖσαν ἡδονήν,
. . παρελθὼν πρέσβυς ἐς μέσον πέδον
ἔστη, γέλων δ' ἔθηκε συνδείπνοις πολύν,
πρόθυμα πράσσων· ἔκ τε γὰρ κρωσσῶν ὕδωρ
χεροῖν ἔπεμπε νίπτρα, κἀξεθυμία
σμύρνης ἱδρῶτα, χρυσέων τ' ἐκπωμάτων
ἦρχ', αὐτὸς αὑτῷ τόνδε προστάξας πόνον.
ἐπεὶ δ' ἐς αὐλοὺς ἧκον ἐς κρατῆρά τε
κοινόν, γέρων ἔλεξ'· Ἀφαρπάζειν χρεὼν
οἰνηρὰ τεύχη σμικρά, μεγάλα δ' ἐσφέρειν,
ὡς θᾶσσον ἔλθωσ' οἵδ' ἐς ἡδονὰς φρενῶν.
ἦν δὴ φερόντων μόχθος ἀργυρηλάτους
χρυσέας τε φιάλας· ὁ δὲ λαβὼν ἐξαίρετον,
ὡς τῷ νέῳ δὴ δεσπότῃ χάριν φέρων,
ἔδωκε πλῆρες τεῦχος, εἰς οἶνον βαλὼν
ὅ φασι δοῦναι φάρμακον δραστήριον

1164 *σπείραις* (*πείραις* P) *συνειλίσσοντ'* L P: corr. Hermann 1166 *κρητῆρας* L P 1167 *ἐγχώριον* L P: corr. Lobeck 1168 *ἐς* hic L P 1169 *εὐόχου* P: corr. *p* 1170 *ἀνεῖσαν* Musgrave: *ἀνῆσαν* L P 1171 deest iambus initio, et suspectum *πέδον*: *σκηνῆς παρελθὼν* Barnes: *ἐς μεταίχμιον* Headlam 1177 *ἧκον* Dobree: *ἧκεν* L P 1178 *κοινόν* Musgrave: *καινόν* L P 1179 *τεύχη* Porson: *σκεύη* L P 1181 *μόχθος* Brodaeus (et *p*?): *μόχθους* L P 1185 *φησι* G. Schmidt

δέσποιναν, ὡς παῖς ὁ νέος ἐκλίποι φάος·
κοὐδεὶς τάδ' ᾔδειν. ἐν χεροῖν ἔχοντι δὲ
σπονδὰς μετ' ἄλλων παιδὶ τῷ πεφηνότι
βλασφημίαν τις οἰκετῶν ἐφθέγξατο·
ὁ δ', ὡς ἐν ἱερῷ μάντεσίν τ' ἐσθλοῖς τραφείς,
οἰωνὸν ἔθετο, κἀκέλευσ' ἄλλον νέον
κρατῆρα πληροῦν· τὰς δὲ πρὶν σπονδὰς θεοῦ
δίδωσι γαίᾳ, πᾶσί τ' ἐκσπένδειν λέγει.
σιγὴ δ' ὑπῆλθεν. ἐκ δ' ἐπίμπλαμεν δρόσου
κρατῆρας ἱεροὺς Βυβλίνου τε πώματος.
κἀν τῷδε μόχθῳ πτηνὸς ἐσπίπτει δόμοις
κῶμος πελειῶν—Λοξίου γὰρ ἐν δόμοις
ἄτρεστα ναίουσ'—ὡς δ' ἀπέσπεισαν μέθυ,
ἐς αὐτὸ χείλη πώματος κεχρημέναι
καθῆκαν, εἷλκον δ' εὐπτέρους ἐς αὐχένας.
καὶ ταῖς μὲν ἄλλαις ἄνοσος ἦν λοιβὴ θεοῦ·
ἣ δ' ἕζετ' ἔνθ' ὁ καινὸς ἔσπεισεν γόνος,
ποτοῦ τ' ἐγεύσατ', εὐθὺς εὔπτερον δέμας
ἔσεισε κἀβάκχευσεν, ἐκ δ' ἔκλαγξ' ὄπα
ἀξύνετον αἰάζουσ'· ἐθάμβησεν δὲ πᾶς
θοινατόρων ὅμιλος ὄρνιθος πόνους.
θνῄσκει δ' ἀπασπαίρουσα, φοινικοσκελεῖς
χηλὰς παρεῖσα. γυμνὰ δ' ἐκ πέπλων μέλη
ὑπὲρ τραπέζης ἦχ' ὁ μαντευτὸς γόνος,
βοᾷ δέ· Τίς μ' ἔμελλεν ἀνθρώπων κτενεῖν;
σήμαινε, πρέσβυ· σὴ γὰρ ἡ προθυμία,
καὶ πῶμα χειρὸς σῆς ἐδεξάμην πάρα.

1187 ᾔδει L P : ᾔδη primitus L : εἶδεν Herwerden χεροῖν Canter: χερσὶν L P 1191 νέους Wilamowitz 1194 σιγῆ L P 1195 ἱερᾶς Reiske βιβλίνου L P : corr. Blomfield 1196 μόχθου Kirchhoff 1196, 1197 εἰσπίπτει λόχος (malim δρόμος) κώμῳ πελειῶν Herwerden 1199 ἐς αὐτὸ om. P : add. *p* 1201 ἄνοσον P : corr. *p* 1204 ἔσειε κἀβάκχευεν Wecklein 1205 αἰάζουσα· θάμβησε δὲ L P: corr. Heath 1209 ἦκεν L P 1210 κτενεῖν Dindorf : κτανεῖν L P

εὐθὺς δ' ἐρευνᾷ γραῖαν ὠλένην λαβών,
ἐπ' αὐτοφώρῳ πρέσβυν ὡς ἔχονθ' ἕλοι.
ὤφθη δὲ καὶ κατεῖπ' ἀναγκασθεὶς μόγις
τόλμας Κρεούσης πώματός τε μηχανάς.
θεῖ δ' εὐθὺς ἔξω συλλαβὼν θοινάτορας
ὁ πυθόχρηστος Λοξίου νεανίας,
κἀν κοιράνοισι Πυθικοῖς σταθεὶς λέγει·
Ὦ Γαῖα σεμνή, τῆς Ἐρεχθέως ὕπο,
ξένης γυναικός, φαρμάκοισι θνῄσκομεν.
Δελφῶν δ' ἄνακτες ὥρισαν πετρορριφῆ
θανεῖν ἐμὴν δέσποιναν οὐ ψήφῳ μιᾷ,
τὸν ἱερὸν ὡς κτείνουσαν ἔν τ' ἀνακτόροις
φόνον τιθεῖσαν. πᾶσα δὲ ζητεῖ πόλις
τὴν ἀθλίως σπεύσασαν ἀθλίαν ὁδόν·
παίδων γὰρ ἐλθοῦσ' εἰς ἔρον Φοίβου πάρα,
τὸ σῶμα κοινῇ τοῖς τέκνοις ἀπώλεσεν.

Χο. — οὐκ ἔστ' οὐκ ἔστιν θανάτου
παρατροπὰ μελέᾳ μοι·
φανερὰ γὰρ φανερὰ τάδ' ἤδη,
σπονδᾶς ἐκ Διονύσου,
βοτρύων θοᾶς ἐχίδνας
σταγόσι μειγνυμένας φόνῳ . . .
φανερὰ θύματα νερτέρων,
συμφοραὶ μὲν ἐμῷ βίῳ,
λεύσιμοι δὲ καταφθοραὶ δεσποίνᾳ.
τίνα φυγὰν πτερόεσσαν ἢ
χθονὸς ὑπὸ σκοτίων μυχῶν πορευθῶ,
θανάτου λεύσιμον ἄταν
ἀποφεύγουσα, τεθρίππων

1214 πρέσβυν] φάρμαχ' Musgrave: melius fortasse χέανθ' pro ἔχονθ' Marchant 1223 οὐ] ἐν Reiske 1227 Φοίβου Matthiae: φοῖβον L P 1229 ἔστιν *l* P: ἔστι L 1231 γὰρ seclusit Dindorf 1232–1234 σπονδὰς L P: corr. Hermann: tum μιγνυμένων Nauck 1233 θοὰς L P, sed etiam θοᾶς L 1237 καταφοραὶ P δέσποινα L P 1239 σκοτίων L: σκότων P

ὠκισταν χαλᾶν ἐπιβᾶσ',
ἢ πρύμνας ἐπὶ ναῶν;

— οὐκ ἔστι λαθεῖν, ὅτε μὴ χρῄζων
θεὸς ἐκκλέπτει.
τί ποτ', ὦ μελέα δέσποινα, μένει
ψυχῇ σε παθεῖν; ἆρα θέλουσαι
δρᾶσαί τι κακὸν τοὺς πέλας αὐταὶ
πεισόμεθ', ὥσπερ τὸ δίκαιον;

Κρ. πρόσπολοι, διωκόμεσθα θανασίμους ἐπὶ σφαγάς,
Πυθίᾳ ψήφῳ κρατηθεῖσ', ἔκδοτος δὲ γίγνομαι.
Χο. ἴσμεν, ὦ τάλαινα, τὰς σὰς συμφοράς, ἵν' εἶ τύχης.
Κρ. ποῖ φύγω δῆτ'; ἐκ γὰρ οἴκων προύλαβον μόγις πόδα
μὴ θανεῖν, κλοπῇ δ' ἀφῖγμαι διαφυγοῦσα πολεμίους.
Χο. ποῖ δ' ἂν ἄλλοσ' ἢ 'πὶ βωμόν; Κρ. καὶ τί μοι
πλέον τόδε;
Χο. ἱκέτιν οὐ θέμις φονεύειν. Κρ. τῷ νόμῳ δέ γ' ὄλλυμαι.
Χο. χειρία γ' ἁλοῦσα. Κρ. καὶ μὴν οἵδ' ἀγωνισταὶ πικροὶ
δεῦρ' ἐπείγονται ξιφήρεις. Χο. ἵζε νυν πυρᾶς ἔπι.
κἂν θάνῃς γὰρ ἐνθάδ' οὖσα, τοῖς ἀποκτείνασί σε
προστρόπαιον αἷμα θήσεις· οἰστέον δὲ τὴν τύχην.

Ιω. ὦ ταυρόμορφον ὄμμα Κηφισοῦ πατρός,
οἵαν ἔχιδναν τήνδ' ἔφυσας ἢ πυρὸς
δράκοντ' ἀναβλέποντα φοινίαν φλόγα,
ᾗ τόλμα πᾶσ' ἔνεστιν, οὐδ' ἥσσων ἔφυ
Γοργοῦς σταλαγμῶν, οἷς ἔμελλέ με κτενεῖν.
λάζυσθ', ἵν' αὐτῆς τοὺς ἀκηράτους πλόκους

1242 ὠκίσταν χαλὰν L P 1244 λαθεῖν Stephanus: λαβεῖν L P 1246 μένει Portus: μέλει L P 1251 Πυθίᾳ Stephanus: πυθίω L P 1252 εἶ τύχης Scaliger: εὐτυχεῖς L P 1253 οἴκων Victorius: ἄκων L P 1254 κλοπῇ L *p*: κλοπεῖν P 1258 Χο.] notam ante ἵζε om. P 1265 κτανεῖν L P 1266–1281] 1266 Nondum conspexit Ion ad aram confugisse Creusam: sed v. 1275 videt suos nihil facere, suspicit illam ad aras quasdam fugere velle: v. 1279 tandem rem intellegit: mavult Kirchhoff Musgravium secutus, cum 1266–1268 post 1278 collocaverit, tum 1275–1268 post 1281 traïcere: aptius irent post 1319

κόμης καταξήνωσι Παρνασοῦ πλάκες,
ὅθεν πετραῖον ἅλμα δισκηθήσεται.
ἐσθλοῦ δ' ἔκυρσα δαίμονος, πρὶν ἐς πόλιν
μολεῖν 'Αθηνῶν χὐπὸ μητρυιὰν πεσεῖν.
ἐν συμμάχοις γὰρ ἀνεμετρησάμην φρένας
τὰς σάς, ὅσον μοι πῆμα δυσμενής τ' ἔφυς·
ἔσω γὰρ ἄν με περιβαλοῦσα δωμάτων
ἄρδην ἂν ἐξέπεμψας εἰς Ἅιδου δόμους.
ἀλλ' οὔτε βωμὸς οὔτ' 'Απόλλωνος δόμος
σώσει σ'· ὁ δ' οἶκτος ὁ σὸς ἐμοὶ κρείσσων πάρα
καὶ μητρὶ τἠμῇ· καὶ γὰρ εἰ τὸ σῶμά μοι
ἄπεστιν αὐτῆς, τοὔνομ' οὐκ ἄπεστί πω.
ἴδεσθε τὴν πανοῦργον, ἐκ τέχνης τέχνην
οἵαν ἔπλεξε· βωμὸν ἔπτηξεν θεοῦ,
ὡς οὐ δίκην δώσουσα τῶν εἰργασμένων.
Κρ. ἀπεννέπω σε μὴ κατακτείνειν ἐμὲ
ὑπέρ τ' ἐμαυτῆς τοῦ θεοῦ θ' ἵν' ἕσταμεν.
Ιω. τί δ' ἐστὶ Φοίβῳ σοί τε κοινὸν ἐν μέσῳ;
Κρ. ἱερὸν τὸ σῶμα τῷ θεῷ δίδωμ' ἔχειν.
Ιω. κἄπειτ' ἔκαινες φαρμάκοις τὸν τοῦ θεοῦ;
Κρ. ἀλλ' οὐκέτ' ἦσθα Λοξίου, πατρὸς δὲ σοῦ.
Ιω. ἀλλ' ἐγενόμεσθα πατρός· οὐσίαν λέγω.
Κρ. οὐκοῦν τότ' ἦσθα· νῦν δ' ἐγώ, σὺ δ' οὐκέτι.
Ιω. οὐκ εὐσεβεῖς γε· τἀμὰ δ' εὐσεβῆ τότ' ἦν.
Κρ. ἔκτεινά σ' ὄντα πολέμιον δόμοις ἐμοῖς.
Ιω. οὔτοι σὺν ὅπλοις ἦλθον ἐς τὴν σὴν χθόνα.
Κρ. μάλιστα· κἀπίμπρης γ' 'Ερεχθέως δόμους.

1267 παρνησοῦ L P 1268 δισκευθήσεται suprascr. L et P (vel *p*) 1269 ἐς hic L P 1280 ἔπλεξε Elmsley: ἔπλεξ'· οὐ L P 1286 ἔκαινες Portus: ἔκτανες L P: ἐπεί γ' ἔκαινες Bruhn 1288 πατρὸς δ' L P: δ' delevit Canter: punctum post πατρός posui ('*Xuthi factus sum: dei sum: de essentia loquor*') 1289 οὐκέτι Dobree: οὐκέτ' εἶ L P 1290 εὐσεβεῖς suprascr. L: εὐσεβῆ L P 1291 ἔκτεινά σ' Wakefield: ἔκτεινα δ' L P: ἔκτεινον Elmsley 1292 ὅπλοισιν L P 1293 κἀπίμπρας L P γ' L: om. P

Ιω. ποίοισι πανοῖς ἢ πυρὸς ποίᾳ φλογί;
Κρ. ἔμελλες οἰκεῖν τἄμ', ἐμοῦ βίᾳ λαβών.
Ιω. πατρός γε γῆν διδόντος ἣν ἐκτήσατο.
Κρ. τοῖς Αἰόλου δὲ πῶς μετῆν τῶν Παλλάδος;
Ιω. ὅπλοισιν αὐτήν, οὐ λόγοις ἐρρύσατο.
Κρ. ἐπίκουρος οἰκήτωρ γ' ἂν οὐκ εἴη χθονός.
Ιω. κἄπειτα τοῦ μέλλειν μ' ἀπέκτεινες φόβῳ;
Κρ. ὡς μὴ θάνοιμί γ', εἰ σὺ μὴ μέλλων τύχοις.
Ιω. φθονεῖς ἄπαις οὖσ', εἰ πατὴρ ἐξηῦρέ με.
Κρ. σὺ τῶν ἀτέκνων δῆτ' ἀναρπάσεις δόμους;
Ιω. ἡμῖν δέ γ' ἀλλὰ πατρικῆς οὐκ ἦν μέρος;
Κρ. ὅσ' ἀσπὶς ἔγχος θ'· ἥδε σοι παμπησία.
Ιω. ἔκλειπε βωμὸν καὶ θεηλάτους ἕδρας.
Κρ. τὴν σὴν ὅπου σοι μητέρ' ἐστὶ νουθέτει.
Ιω. σὺ δ' οὐχ ὑφέξεις ζημίαν, κτείνουσ' ἐμέ;
Κρ. ἤν γ' ἐντὸς ἀδύτων τῶνδέ με σφάξαι θέλῃς.
Ιω. τίς ἡδονή σοι θεοῦ θανεῖν ἐν στέμμασι;
Κρ. λυπήσομέν τιν', ὧν λελυπήμεσθ' ὕπο.
Ιω. φεῦ.
δεινόν γε, θνητοῖς τοὺς νόμους ὡς οὐ καλῶς
ἔθηκεν ὁ θεὸς οὐδ' ἀπὸ γνώμης σοφῆς·
τοὺς μὲν γὰρ ἀδίκους βωμὸν οὐχ ἵζειν ἐχρῆν,
ἀλλ' ἐξελαύνειν· οὐδὲ γὰρ ψαύειν καλὸν
θεῶν πονηρὰν χεῖρα· τοῖσι δ' ἐνδίκοις—
ἱερὰ καθίζειν, ὅστις ἠδικεῖτ', ἐχρῆν·
καὶ μὴ 'πὶ ταὐτὸ τοῦτ' ἰόντ' ἔχειν ἴσον
τόν τ' ἐσθλὸν ὄντα τόν τε μὴ θεῶν πάρα.

1294 *πανοῖς* Musgrave: *πτανοῖς* L P, sed suprascr. *δαλοῖς* L: cf. 195 1295 *λαβών* suprascr. L P: *λαχών* L P in textu 1296–1299 post 1303 traiecit Nauck: sed cf. Verrall ad loc. 1296 *γε* suprascr. L: *τε* L P 1297 *τῶν*] *τῆς* Musurus 1298 *οὐ λόγοις*] fortasse *οὐ ξένως* 1303 *ἀναρπάσῃ* Cobet 1304 *πατρικῆς* Musurus: *πρι γῆς* L P 1305 *ὅσ'* L *p*: *ὡς* P 1306 *ἔκλιπε* L P: corr. *p* 1307 *ἔστι νουθετεῖν* Kvičala 1311 *λελυπήμεθ'* L P 1314 *ἵζειν* suprascr. L: *ἕζειν* L *p*: *ἕξειν* P 1316 *τοὺς δέ γ' ἐνδίκους* Dobree 1317 *ἱρὰ* L P

ΠΡΟΦΗΤΙΣ

ἐπίσχες, ὦ παῖ· τρίποδα γὰρ χρηστήριον
λιποῦσα θριγκοῦ τοῦδ᾽ ὑπερβάλλω πόδα
Φοίβου προφῆτις, τρίποδος ἀρχαῖον νόμον
σῴζουσα, πασῶν Δελφίδων ἐξαίρετος.

Ιω. χαῖρ᾽, ὦ φίλη μοι μῆτερ, οὐ τεκοῦσά περ.
Πρ. ἀλλ᾽ οὖν λεγώμεθ᾽· ἡ φάτις δ᾽ οὔ μοι πικρά.
Ιω. ἤκουσας ὥς μ᾽ ἔκτεινεν ἥδε μηχαναῖς;
Πρ. ἤκουσα· καὶ σὺ δ᾽ ὠμὸς ὢν ἁμαρτάνεις.
Ιω. οὐ χρή με τοὺς κτείνοντας ἀνταπολλύναι;
Πρ. προγονοῖς δάμαρτες δυσμενεῖς ἀεί ποτε.
Ιω. ἡμεῖς δὲ μητρυιαῖς γε πάσχοντες κακῶς.
Πρ. μὴ ταῦτα· λείπων ἱερὰ καὶ στείχων πάτραν . . .
Ιω. τί δή με δρᾶσαι νουθετούμενον χρεών;
Πρ. καθαρὸς Ἀθήνας ἔλθ᾽ ὑπ᾽ οἰωνῶν καλῶν.
Ιω. καθαρὸς ἅπας τοι πολεμίους ὃς ἂν κτάνῃ.
Πρ. μὴ σύ γε· παρ᾽ ἡμῶν δ᾽ ἔκλαβ᾽ οὓς ἔχω λόγους.
Ιω. λέγοις ἄν· εὔνους δ᾽ οὖσ᾽ ἐρεῖς ὅσ᾽ ἂν λέγῃς.
Πρ. ὁρᾷς τόδ᾽ ἄγγος χερὸς ὑπ᾽ ἀγκάλαις ἐμαῖς;
Ιω. ὁρῶ παλαιὰν ἀντίπηγ᾽ ἐν στέμμασιν.
Πρ. ἐν τῇδέ σ᾽ ἔλαβον νεόγονον βρέφος ποτέ.
Ιω. τί φῄς; ὁ μῦθος εἰσενήνεκται νέος.
Πρ. σιγῇ γὰρ εἶχον αὐτά· νῦν δὲ δείκνυμεν.
Ιω. πῶς οὖν ἔκρυπτες τόδε λαβοῦσ᾽ ἡμᾶς πάλαι;
Πρ. ὁ θεός σ᾽ ἐβούλετ᾽ ἐν δόμοις ἔχειν λάτριν.
Ιω. νῦν δ᾽ οὐχὶ χρῄζει; τῷ τόδε γνῶναί με χρή;
Πρ. πατέρα κατειπὼν τῆσδέ σ᾽ ἐκπέμπει χθονός.

1320 πυθία praefixit L: πυθία ἢ προφῆτις p: posthac πυ. habent 1321 τοῦδ᾽] τοῦθ᾽ P πόδα Boissonade: ποδὶ L P: θριγκοὺς τούσδ᾽ . . . ποδὶ Dobree 1325 λεγώμεθ᾽ scripsi: λεγόμεσθ᾽ L P: ἐλεγόμεθ᾽ Paley 1327 δ᾽ Hermann: γ᾽ L P 1329 προγονοῖς Nauck: προγόνοις L P 1331 λεῖπε δ᾽ Herwerden 1333 καθαρὸς Porson: καθαρῶς L P 1335 δ᾽ om. P: cf. 1331 ἔκμαθ᾽ Hartung 1337 ἄγγος Musurus: ἄγκος L P χερὸς ὑπαγκάλισμ᾽ ἐμῆς Elmsley 1343 σ᾽ om. P

Ιω. σὺ δ' ἐκ κελευσμῶν ἢ πόθεν σῴζεις τάδε;
Πρ. ἐνθύμιόν μοι τότε τίθησι Λοξίας . . .
Ιω. τί χρῆμα δρᾶσαι; λέγε, πέραινε σοὺς λόγους.
Πρ. σῶσαι τόδ' εὕρημ' ἐς τὸν ὄντα νῦν χρόνον.
Ιω. ἔχει δέ μοι τί κέρδος . . . ἢ τίνα βλάβην;
Πρ. ἐνθάδε κέκρυπται σπάργαν' οἷς ἐνῆσθα σύ.
Ιω. μητρὸς τάδ' ἡμῖν ἐκφέρεις ζητήματα;
Πρ. ἐπεί γ' ὁ δαίμων βούλεται· πάροιθε δ' οὔ.
Ιω. ὦ μακαρίων μοι φασμάτων ἥδ' ἡμέρα.
Πρ. λαβών νυν αὐτὰ τὴν τεκοῦσαν ἐκπόνει.
Ιω. πᾶσάν γ' ἐπελθὼν Ἀσιάδ' Εὐρώπης θ' ὅρους.
Πρ. γνώσῃ τάδ' αὐτός. τοῦ θεοῦ δ' ἕκατί σε
ἔθρεψά τ', ὦ παῖ, καὶ τάδ' ἀποδίδωμί σοι,
ἃ κεῖνος ἀκέλευστόν μ' ἐβουλήθη λαβεῖν
σῶσαί θ'· ὅτου δ' ἐβούλεθ' οὕνεκ', οὐκ ἔχω [λέγειν].
ᾔδει δὲ θνητῶν οὔτις ἀνθρώπων τάδε
ἔχοντας ἡμᾶς, οὐδ' ἵν' ἦν κεκρυμμένα.
καὶ χαῖρ'· ἴσον γάρ σ' ὡς τεκοῦσ' ἀσπάζομαι.
ἄρξαι δ' ὅθεν σὴν μητέρα ζητεῖν σε χρή·
πρῶτον μὲν εἴ τις Δελφίδων τεκοῦσά σε
ἐς τούσδε ναοὺς ἐξέθηκε παρθένος,
ἔπειτα δ' εἴ τις Ἑλλάς.—ἐξ ἡμῶν δ' ἔχεις
ἅπαντα Φοίβου θ', ὃς μετέσχε τῆς τύχης.
Ιω. φεῦ φεῦ· κατ' ὄσσων ὡς ὑγρὸν βάλλω δάκρυ,
ἐκεῖσε τὸν νοῦν δούς, ὅθ' ἡ τεκοῦσά με
κρυφαῖα νυμφευθεῖσ' ἀπημπόλα λάθρα
καὶ μαστὸν οὐκ ὑπέσχεν· ἀλλ' ἀνώνυμος

1347 τότε L: τόδε suprascr. L: τόδε τε P, cf. 335 1348 δρᾶσαι Musgrave: δράσειν L P λέγε om. P: add. *p* 1351 σπαργάνοισιν οἶσθα σύ L P: corr. Reiske 1352 ἐκφέρει P: corr. *p* 1356 Pythiae continuant L P: Ioni restituit Kirchhoff γ' Kirchhoff: δ' L P Ἀσιάδ' Scaliger: Ἀσίαν L P 1360 οὕνεκ' om. P, sed ἐβούλεθ' scribit: λέγειν del. Wilamowitz: οὐ λέγω Paley: ἐβούλεθ' del. Badham, ὅτου δέ γ' οὕνεκ' scribens 1362 ἵν' om. P 1364 ζητεῖν σε *l*: ζητεῖσθαι L P 1367 εἴς τις P 1372 ἐπέσχεν Dobree

ἐν θεοῦ μελάθροις εἶχον οἰκέτην βίον.
τὰ τοῦ θεοῦ μὲν χρηστά, τοῦ δὲ δαίμονος
βαρέα· χρόνον γὰρ ὅν με χρῆν ἐν ἀγκάλαις
μητρὸς τρυφῆσαι καί τι τερφθῆναι βίου,
ἀπεστερήθην φιλτάτης μητρὸς τροφῆς.
τλήμων δὲ χἠ τεκοῦσά μ'· ὡς ταὐτὸν πάθος
πέπονθε, παιδὸς ἀπολέσασα χαρμονάς.
  καὶ νῦν λαβὼν τήνδ' ἀντίπηγ' οἴσω θεῷ
ἀνάθημ', ἵν' εὕρω μηδὲν ὧν οὐ βούλομαι.
εἰ γάρ με δούλη τυγχάνει τεκοῦσά τις,
εὑρεῖν κάκιον μητέρ' ἢ σιγῶντ' ἐᾶν.
ὦ Φοῖβε, ναοῖς ἀνατίθημι τήνδε σοῖς . . .
  καίτοι τί πάσχω; τοῦ θεοῦ προθυμίᾳ
πολεμῶ, τὰ μητρὸς σύμβολ' ὃς σέσωκέ μοι.
ἀνοικτέον τάδ' ἐστὶ καὶ τολμητέον·
τὰ γὰρ πεπρωμέν' οὐχ ὑπερβαίην ποτ' ἄν.
ὦ στέμμαθ' ἱερά, τί ποτέ μοι κεκεύθατε,
καὶ σύνδεθ', οἷσι τἄμ' ἐφρουρήθη φίλα;
  ἰδοὺ περίπτυγμ' ἀντίπηγος εὐκύκλου
ὡς οὐ γεγήρακ' ἔκ τινος θεηλάτου,
εὐρώς τ' ἄπεστι πλεγμάτων· ὁ δ' ἐν μέσῳ
χρόνος πολὺς δὴ τοῖσδε θησαυρίσμασιν.
Κρ. τί δῆτα φάσμα τῶν ἀνελπίστων ὁρῶ;
Ιω. σίγα σύ· πολλὰ καὶ πάροιθεν οἶσθά μοι . . .
Κρ. οὐκ ἐν σιωπῇ τἀμά· μή με νουθέτει.
ὁρῶ γὰρ ἄγγος οὗ 'ξέθηκ' ἐγώ ποτε . . .
σέ γ', ὦ τέκνον μοι, βρέφος ἔτ' ὄντα νήπιον,

1378 δὲ χἠ Schaefer: δέ θ' ἡ L P 1380 οἴσω Brodaeus: οἶσον L P θεοῖ (sic) primitus L 1381 μηθὲν L P 1385 τῇ θεοῦ Wilamowitz 1386 ὃς σέσωκε Dobree: ὃς ἔσωσε L P: ὡς ἔσωσε Portus 1388 οὐχ Nauck: οὐδ' L P ὑπερβαίην Barnes: ὑπερβαίη L P 1390 σύνδετ' L P 1391 Fortasse εὔκυκλον 1396 Ioni tribuit Heath: Choro L P (voluerunt, puto, Chorum Delphorum qui cum Ione irruperunt) σίγα Dindorf: σιγᾶν L P in fine orationem fractam iudicavi, sc. οἶσθά μοι ἐχθρὰ ποήσασα vel simm. 1398 οὗ 'ξέθηκ' Musurus: οὐξέθηκ' L P, quo servato delet v. sequentem Cobet

Κέκροπος ἐς ἄντρα καὶ Μακρὰς πετρηρεφεῖς.
λείψω δὲ βωμὸν τόνδε, κεἰ θανεῖν με χρή.
Ιω. λάζυσθε τήνδε· θεομανὴς γὰρ ἥλατο
βωμοῦ λιποῦσα ξόανα· δεῖτε δ' ὠλένας.
Κρ. σφάζοντες οὐ λήγοιτ' ἄν· ὡς ἀνθέξομαι
καὶ τῆσδε καὶ σοῦ τῶν τε σῶν κεκρυμμένων.
Ιω. τάδ' οὐχὶ δεινά; ῥυσιάζομαι λόγῳ.
Κρ. οὔκ, ἀλλὰ σοῖς φίλοισιν εὑρίσκῃ φίλος.
Ιω. ἐγὼ φίλος σός; κᾆτά μ' ἔκτεινες λάθρα;
Κρ. παῖς γ', εἰ τόδ' ἐστὶ τοῖς τεκοῦσι φίλτατον.
Ιω. παῦσαι πλέκουσα.—λήψομαί σ' ἐγὼ καλῶς.
Κρ. ἐς τοῦθ' ἱκοίμην, τοῦδε τοξεύω, τέκνον.
Ιω. κενὸν τόδ' ἄγγος ἢ στέγει πλήρωμά τι;
Κρ. σά γ' ἔνδυθ', οἷσί σ' ἐξέθηκ' ἐγώ ποτε.
Ιω. καὶ τοὔνομ' αὐτῶν ἐξερεῖς πρὶν εἰσιδεῖν;
Κρ. κἂν μὴ φράσω γε, κατθανεῖν ὑφίσταμαι.
Ιω. λέγ'· ὡς ἔχει τι δεινὸν ἥ γε τόλμα σου.
Κρ. σκέψασθ'· ὃ παῖς ποτ' οὖσ' ὕφασμ' ὕφην' ἐγὼ . . .
Ιω. ποῖόν τι; πολλὰ παρθένων ὑφάσματα.
Κρ. οὐ τέλεον, οἷον δ' ἐκδίδαγμα κερκίδος.
Ιω. μορφὴν ἔχον τίν'; ὥς με μὴ ταύτῃ λάβῃς.
Κρ. Γοργὼ μὲν ἐν μέσοισιν ἠτρίοις πέπλων.
Ιω. ὦ Ζεῦ, τίς ἡμᾶς ἐκκυνηγετεῖ πότμος;
Κρ. κεκρασπέδωται δ' ὄφεσιν αἰγίδος τρόπον.
Ιω. ἰδού·
τόδ' ἔσθ' ὕφασμα, θέσφαθ' ὡς εὑρίσκομεν.
Κρ. ὦ χρόνιον ἱστῶν παρθένευμα τῶν ἐμῶν.

1405 *τῶν γε σῶν* P *τῶν τ' ἔσω* Tyrwhitt 1406 cf. supra 523 et Hclid. 163 1410 *σ'* Tyrwhitt: *δ'* L P *κάλως* Verrall 1413 *ἔνδυτ'* L P 1416 *ἥ γε τόλμα* Jodrell: *ἡ τόλμα γε* L P: *ἡ τόλμη γε* Dindorf 1417 punctum post *σκέψασθ'* addidi ('animos advertite'): *σκέπασμ' ὃ* Dindorf: *ὄψεσθ' ὃ* F. G. Schmidt 1421 *Γοργὼ* Ludv. Dindorf: *γοργὼν* L P *ἠτρίοις* Musgrave: *ἠτρίων* L P 1423 *κεκρασπέδωται δ'* *p*: *κἐκ κρασπέδωτ'* L et, ut vid., P 1424 versus iniuria su-pectus 1424–1582 evolso et male restituto folio nunc in L post Iph. T. 271 leguntur

Ιω. ἔστιν τι πρὸς τῷδ', ἢ μόνῳ τῷδ' εὐτυχεῖς;
Κρ. δράκοντες· ἀρχαῖόν τι παγχρύσῳ γένει
δώρημ' Ἀθάνας, ἣ τέκν' ἐντρέφειν λέγει . . .
Ἐριχθονίου γε τοῦ πάλαι μιμήματα.
Ιω. τί δρᾶν, τί χρῆσθαι, φράζε μοι, χρυσώματι;
Κρ. δέραια παιδὶ νεογόνῳ φέρειν, τέκνον.
Ιω. ἔνεισιν οἵδε· τὸ δὲ τρίτον ποθῶ μαθεῖν.
Κρ. στέφανον ἐλαίας ἀμφέθηκά σοι τότε,
ἣν πρῶτ' Ἀθάνα σκόπελον εἰσηνέγκατο,
ὅς, εἴπερ ἔστιν, οὔποτ' ἐκλείπει χλόην,
θάλλει δ', ἐλαίας ἐξ ἀκηράτου γεγώς.
Ιω. ὦ φιλτάτη μοι μῆτερ, ἄσμενός σ' ἰδὼν
πρὸς ἀσμένας πέπτωκα σὰς παρηίδας.
Κρ. ὦ τέκνον, ὦ φῶς μητρὶ κρεῖσσον ἡλίου—
συγγνώσεται γὰρ ὁ θεός—ἐν χεροῖν σ' ἔχω,
ἄελπτον εὕρημ', ὃν κατὰ γᾶς ἐνέρων
χθόνιον μετὰ Περσεφόνας τ' ἐδόκουν ναίειν.
Ιω. ἀλλ', ὦ φίλη μοι μῆτερ, ἐν χεροῖν σέθεν
ὁ κατθανών τε κοὐ θανὼν φαντάζομαι.
Κρ. ἰώ· ἰώ, λαμπρᾶς αἰθέρος ἀμπτυχαί,
τίν' αὐδὰν ἀύσω,
βοάσω; πόθεν μοι
συνέκυρσ' ἀδόκητος ἡδονά; πόθεν
ἐλάβομεν χαράν;
Ιω. ἐμοὶ γενέσθαι πάντα μᾶλλον ἄν ποτε,
μῆτερ, παρέστη τῶνδ', ὅπως σός εἰμ' ἐγώ.

1426 πρὸς τῷδ' Ludv. Dindorf: πρὸς τῶ γ' L P (sed γ' in rasura P) εὐστοχεῖς Pierson 1428 Ioni tribuunt L P (tum v. 1427 δράκοντε μαρμαίροντε Porson et γέννι Heath et 1428 λέγεις; Madvig): Creusae continuat Pierson: post h. v. obstrepunt, opinor, increduli quidam Delphorum (*'infantes in aureis serpentibus alere?'*): sic recte se habent γε et v. 1430 infinitivi a λέγει pendentes ἣ] ἢ L P 1430 δρᾶν L vel *lp*: δᾶν primitus L: δ** P χρυσώματι Ludv. Dindorf: χρυσώμια L P 1434 Ἀθάνα Matthiae: ἀθάνας L P 1435 οὔποτ' Barnes: οὔπερ L P 1436 ἀγηράτου Badham 1438 πρὸς ἀσμένης Ludv. Dindorf 1442 χθονίων μέτα Heath 1445 ἀναπτυχαί L P

Κρ. ἔτι φόβῳ τρέμω.
Ιω. μῶν οὐκ ἔχειν μ' ἔχουσα; Κρ. τὰς γὰρ ἐλπίδας
ἀπέβαλον πρόσω.
ἰὼ γύναι, πόθεν πόθεν ἔλαβες ἐμὸν
βρέφος ἐς ἀγκάλας;
τίν' ἀνὰ χεῖρα δόμον ἔβα Λοξίου;
Ιω. θεῖον τόδ'· ἀλλὰ τἀπίλοιπα τῆς τύχης
εὐδαιμονοῖμεν, ὡς τὰ πρόσθε δυστυχῆ.
Κρ. τέκνον, οὐκ ἀδάκρυτος ἐκλοχεύῃ,
γόοις δὲ ματρὸς ἐκ χερῶν ὁρίζῃ·
νῦν δὲ γενειάσιν παρὰ σέθεν πνέω
μακαριωτάτας τυχοῦσ' ἡδονᾶς.
Ιω. τοὐμὸν λέγουσα καὶ τὸ σὸν κοινῶς λέγεις.
Κρ. ἄπαιδες οὐκέτ' ἐσμὲν οὐδ' ἄτεκνοι·
δῶμ' ἑστιοῦται, γᾶ δ' ἔχει τυράννους·
ἀνηβᾷ δ' Ἐρεχθεύς,
ὅ τε γηγενέτας δόμος οὐκέτι νύκτα δέρκεται,
ἀελίου δ' ἀναβλέπει λαμπάσιν.
Ιω. μῆτερ, παρών μοι καὶ πατὴρ μετασχέτω
τῆς ἡδονῆς τῆσδ' ἧς ἔδωχ' ὑμῖν ἐγώ.
Κρ. ὦ τέκνον,
τί φῄς; οἷον οἷον ἀνελέγχομαι.
Ιω. πῶς εἶπας;
Κρ. ἄλλοθεν γέγονας, ἄλλοθεν.
Ιω. ὤμοι· νόθον με παρθένευμ' ἔτικτε σόν;
Κρ. οὐχ ὑπὸ λαμπάδων οὐδὲ χορευμάτων

1453 ἔβαλες P 1455 δόμον Wecklein: δόμ** L: δόμους P *l*: χέρα δόμους Hermann 1457 πρόσθ' ἐδυστύχει Bothe 1458 ὦ τέκνον, οὐκ ἄδακρυς Hermann: τέκνον post ἐκλοχεύῃ trai. Paley 1464 δῶμ' Hermann: δῶμα δ' L P ἑστιοῦται] ται in rasura scr. *l* γᾶ δ' Reiske: τάδ' suprascripto δε L: τάδε δ' P 1466 νύκτα Markland: νύκτας L P 1467 ἀελίου Hermann: ἁλίου L P 1469 ἐγώ] θεός Bruhn 1470 sqq. sic distribuunt L P: Ξο. ὦ . . . φῄς; Ιω. οἷον . . . Ξο. πῶς; . . . Ιω. ὤμοι (sic *l*: ἰώ μοι L P) . . . Ξο. οὐχ . . . Ιω. αἶ αἶ: Creusae notam ante πῶς v. 1471 et ante οὐχ v. 1474 substituit *l*: cetera correxit Tyrwhitt 1470 sic L P, sed ον τί φῄς in rasura in L 1474 λαμπάδων L P, sed αδων in rasura in L

ὑμέναιος ἐμός,
τέκνον, ἔτικτε σὸν κάρα.
Ιω. αἰαῖ· πέφυκα δυσγενής. μῆτερ, πόθεν;
Κρ. ἴστω Γοργοφόνα . . . Ιω. τί τοῦτ' ἔλεξας;
Κρ. ἃ σκοπέλοις ἐπ' ἐμοῖς
τὸν ἐλαιοφυῆ πάγον
θάσσει . . . Ιω. λέγεις μοι δόλια κοὐ σαφῆ τάδε.
Κρ. παρ' ἀηδόνιον πέτραν
Φοίβῳ . . . Ιω. τί Φοῖβον αὐδᾷς;
Κρ. κρυπτόμενον λέχος ηὐνάσθην . . .
Ιω. λέγ'· ὡς ἐρεῖς τι κεδνὸν εὐτυχές τέ μοι.
Κρ. δεκάτῳ δέ σε μηνὸς ἐν
κύκλῳ κρύφιον ὠδῖν' ἔτεκον Φοίβῳ.
Ιω. ὦ φίλτατ' εἰποῦσ', εἰ λέγεις ἐτήτυμα.
Κρ. παρθένια δ' ἐμᾶς ⟨λάθρα⟩ ματέρος
σπάργαν' ἀμφίβολά σοι τάδ' ἐνῆψα, κεο-
κίδος ἐμᾶς πλάνους.
γάλακτι δ' οὐκ ἐπέσχον, οὐδὲ μαστῷ
τροφεῖα ματρὸς οὐδὲ λουτρὰ χειροῖν,
ἀνὰ δ' ἄντρον ἔρημον οἰωνῶν
γαμφηλαῖς φόνευμα θοίναμά τ' εἰς
Ἅιδαν ἐκβάλλῃ.
Ιω. ὦ δεινὰ τλᾶσα μῆτερ. Κρ. ἐν φόβῳ, τέκνον,
καταδεθεῖσα σὰν
ἀπέβαλον ψυχάν·
ἔκτεινά σ' ἄκουσ'. Ιω. ἐξ ἐμοῦ τ' [οὐχ ὅσι']
ἔθνῃσκες.
Κρ. ἰώ· δειναὶ μὲν τότε τύχαι,
δεινὰ δὲ καὶ τάδ'· ἑλισσόμεσθ' ἐκεῖθεν

1477 ποθέν P 1484 κρυπτὸν μὲν G. Schmidt 1489 λάθρα addidi: ἕκας pro ἐμᾶς Badham 1490 τάδε L P 1491 ἐμὰς L P 1493 χεροῖν L P 1496 ἀΐδαν L P 1497 sqq. ἐν φόβῳ καταδεθεῖσα σὰν ψυχὰν ἀπέβαλον τέκνον L P: trai. Wilamowitz 1500 οὐχ ὅσι' seclusit Wilamowitz *θνησκ*ς primitus L 1502 ἰὼ ἰώ Hermann μὲν αἱ τότε Matthiae 1503 δεινὰ Barnes: δειλία L P τάδε L P

ἐνθάδε δυστυχίαισιν εὐτυχίαις τε πάλιν,
μεθίσταται δὲ πνεύματα.
μενέτω· τὰ πάροιθεν ἅλις κακά· νῦν δὲ
γένοιτό τις οὖρος ἐκ κακῶν, ὦ παῖ.
Χο. μηδεὶς δοκείτω μηδὲν ἀνθρώπων ποτὲ
ἄελπτον εἶναι πρὸς τὰ τυγχάνοντα νῦν.
Ιω. ὦ μεταβαλοῦσα μυρίους ἤδη βροτῶν
καὶ δυστυχῆσαι καὖθις αὖ πρᾶξαι καλῶς,
Τύχη, παρ' οἵαν ἤλθομεν στάθμην βίου
μητέρα φονεῦσαι καὶ παθεῖν ἀνάξια.
φεῦ·
ἆρ' ἐν φαενναῖς ἡλίου περιπτυχαῖς
ἔνεστι πάντα τάδε καθ' ἡμέραν μαθεῖν;
φίλον μὲν οὖν σ' εὕρημα, μῆτερ, ηὕρομεν,
καὶ τὸ γένος οὐδὲν μεμπτόν, ὥς ἡμῖν, τόδε·
τὰ δ' ἄλλα πρὸς σὲ βούλομαι μόνην φράσαι.
δεῦρ' ἔλθ'· ἐς οὖς γὰρ τοὺς λόγους εἰπεῖν θέλω
καὶ περικαλύψαι τοῖσι πράγμασι σκότον.
ὅρα σύ, μῆτερ· μὴ σφαλεῖσ' ἃ παρθένοις
ἐγγίγνεται νοσήματ' ἐς κρυπτοὺς γάμους,
ἔπειτα τῷ θεῷ προστίθης τὴν αἰτίαν,
καὶ τοὐμὸν αἰσχρὸν ἀποφυγεῖν πειρωμένη,
Φοίβῳ τεκεῖν με φῄς, τεκοῦσ' οὐκ ἐκ θεοῦ;
Κρ. μὰ τὴν παρασπίζουσαν ἅρμασίν ποτε
Νίκην Ἀθηνᾶν Ζηνὶ γηγενεῖς ἔπι,
οὐκ ἔστιν ὅστις σοι πατὴρ θνητῶν, τέκνον,
ἀλλ' ὅσπερ ἐξέθρεψε, Λοξίας ἄναξ.
Ιω. πῶς οὖν τὸν αὑτοῦ παῖδ' ἔδωκ' ἄλλῳ πατρὶ

1506 Ιω. εὐτυχίαις P 1508 Κρ. μενέτω P 1509 δ' ἐγένετο L P: corr. Wilamowitz 1510 ἀνθρώπῳ Badham 1513 καὖτις εὖ L P: corr. Pierson 1521 γὰρ L P: σοι Σ Phoen. 911. Cf. etiam Schol. Ar. Aves 1647 1522 τοῖς πράγμασι L P 1523 σφαλεῖσα παρθένος L P: corr. Musgrave 1529 Ἀθάναν Matthiae: vid. ad Hclid. 350 1532, 1535, 1536 αὐτοῦ P: 1535 etiam L

Ξούθου τέ φησι παῖδά μ' ἐκπεφυκέναι;
Κρ. πεφυκέναι μὲν οὐχί, δωρεῖται δέ σε
αὑτοῦ γεγῶτα· καὶ γὰρ ἂν φίλος φίλῳ
δοίη τὸν αὑτοῦ παῖδα δεσπότην δόμων.
Ιω. ὁ θεὸς ἀληθὴς ἢ μάτην μαντεύεται,
ἐμοῦ ταράσσει, μῆτερ, εἰκότως φρένα.
Κρ. ἄκουε δή νυν ἅμ' ἐσῆλθεν, ὦ τέκνον·
εὐεργετῶν σε Λοξίας ἐς εὐγενῆ
δόμον καθίζει· τοῦ θεοῦ δὲ λεγόμενος,
οὐκ ἔσχες ἄν ποτ' οὔτε παγκλήρους δόμους
οὔτ' ὄνομα πατρός. πῶς γάρ, οὗ γ' ἐγὼ γάμους
ἔκρυπτον αὐτὴ καί σ' ἀπέκτεινον λάθρα;
ὁ δ' ὠφελῶν σε προστίθησ' ἄλλῳ πατρί.
Ιω. οὐχ ὧδε φαύλως αὔτ' ἐγὼ μετέρχομαι,
ἀλλ' ἱστορήσω Φοῖβον εἰσελθὼν δόμους,
εἴτ' εἰμὶ θνητοῦ πατρὸς εἴτε Λοξίου.
ἔα· τίς οἴκων θυοδόκων ὑπερτελὴς
ἀντήλιον πρόσωπον ἐκφαίνει θεῶν;
φεύγωμεν, ὦ τεκοῦσα, μὴ τὰ δαιμόνων
ὁρῶμεν—εἰ μὴ καιρός ἐσθ' ἡμᾶς ὁρᾶν.

ΑΘΗΝΑ

μὴ φεύγετ'· οὐ γὰρ πολεμίαν με φεύγετε,
ἀλλ' ἔν τ' Ἀθήναις κἀνθάδ' οὖσαν εὐμενῆ.
ἐπώνυμος δὲ σῆς ἀφικόμην χθονὸς
Παλλάς, δρόμῳ σπεύσασ' Ἀπόλλωνος πάρα,
ὃς ἐς μὲν ὄψιν σφῷν μολεῖν οὐκ ἠξίου,
μὴ τῶν πάροιθε μέμψις ἐς μέσον μόλῃ,
ἡμᾶς δὲ πέμπει τοὺς λόγους ὑμῖν φράσαι·
ὡς ἥδε τίκτει σ' ἐξ Ἀπόλλωνος πατρός,
δίδωσι δ' οἷς ἔδωκεν, οὐ φύσασί σε,

1533 τὲ L (sic): δὲ P 1538 ταράσσων suprascr. L P 1549 θυοδόκων Pierson: θεοδότων L P 1552 οὗ μὴ Wecklein; sed sensus est '*nisi forte ipsa vult*': nempe signum dea dedit 1556 πολλάς P 1561 οὐ φύσασί σε Stephanus: οὔ φασί σε L P

ἀλλ᾿ ὡς νομίζῃ ᾿ς οἶκον εὐγενέστατον.
ἐπεὶ δ᾿ ἀνεῴχθη πρᾶγμα μηνυθὲν τόδε,
θανεῖν σε δείσας μητρὸς ἐκ βουλευμάτων
καὶ τήνδε πρὸς σοῦ, μηχαναῖς ἐρρύσατο.
ἔμελλε δ᾿ αὐτὰ διασιωπήσας ἄναξ
ἐν ταῖς ᾿Αθήναις γνωριεῖν ταύτην τε σήν,
σέ θ᾿ ὡς πέφυκας τῆσδε καὶ Φοίβου πατρός.
ἀλλ᾿ ὡς περαίνω πρᾶγμα, καὶ χρησμοὺς θεοῦ,
ἐφ᾿ οἷσιν ἔζευξ᾿ ἅρματ᾿, εἰσακούσατον.
λαβοῦσα τόνδε παῖδα Κεκροπίαν χθόνα
χώρει, Κρέουσα, κἀς θρόνους τυραννικοὺς
ἵδρυσον. ἐκ γὰρ τῶν ᾿Ερεχθέως γεγὼς
δίκαιος ἄρχειν τῆς γ᾿ ἐμῆς ὅδε χθονός,
ἔσται τ᾿ ἀν᾿ ῾Ελλάδ᾿ εὐκλεής. οἱ τοῦδε γὰρ
παῖδες γενόμενοι τέσσαρες ῥίζης μιᾶς
ἐπώνυμοι γῆς κἀπιφυλίου χθονὸς
λαῶν ἔσονται, σκόπελον οἳ ναίουσ᾿ ἐμόν.
Γελέων μὲν ἔσται πρῶτος· εἶτα δεύτερος

. . . .

῞Οπλητες ᾿Αργαδῆς τ᾿, ἐμῆς τ᾿ ἀπ᾿ αἰγίδος
ἔμφυλον ἕξουσ᾿ Αἰγικορῆς. οἱ τῶνδε δ᾿ αὖ
παῖδες γενόμενοι σὺν χρόνῳ πεπρωμένῳ
Κυκλάδας ἐποικήσουσι νησαίας πόλεις
χέρσους τε παράλους, ὃ σθένος τἠμῇ χθονὶ
δίδωσιν· ἀντίπορθμα δ᾿ ἠπείροιν δυοῖν
πεδία κατοικήσουσιν, ᾿Ασιάδος τε γῆς

1562 νομίζῃ ᾿s Verrall: νομίζῃς L: νομίζεις P: κομίζῃ σ᾿ Lenting 1563 ἀνώχθη L P: corr. Matthiae 1566 αὐτοῦ (sc. Delphis) F. G. Schmidt 1569 θεοῦ Scaliger: θεῷ L P 1570 οἷσιν ἔζευξ᾿ Scaliger: οἷς ἐζεύξαθ᾿ L P 1574 τῆς γ᾿ suprascr. L: τῆσδ᾿ L P: τῆς Hartung 1575 τ᾿] δ᾿ Ludv. Dindorf 1577 ἐπώνυμοί τε κἀπιφύλιοι Badham 1578 λαὸν P νέουσ᾿ P 1579 Γελέων Canter: τελέων L P Lacunam indicavit Badham: aliquot vv. desunt 1580 ῞Οπλητες ᾿Αργαδῆς τ᾿ Canter: cf. Hdt. v. 66: ὃ πάντες ἀργαλῆς τ᾿ L P (ὀργαλῆς suprascr. L) ἐμῆς τ᾿ Canter: ἐμῆς L P 1581 ἓν φῦλον Hermann: malim οἳ φῦλον 1583 recte se habet iterum L: vide sub v. 1424 κυκλάδος P

Εὐρωπίας τε· τοῦδε δ' ὀνόματος χάριν
Ἴωνες ὀνομασθέντες ἕξουσιν κλέος.
Ξούθῳ δὲ καὶ σοὶ γίγνεται κοινὸν γένος,
Δῶρος μέν, ἔνθεν Δωρὶς ὑμνηθήσεται
πόλις κατ' αἶαν Πελοπίαν· ὁ δεύτερος
Ἀχαιός, ὃς γῆς παραλίας Ῥίου πέλας
τύραννος ἔσται, κἀπισημανθήσεται
κείνου κεκλῆσθαι λαὸς ὄνομ' ἐπώνυμος.
καλῶς δ' Ἀπόλλων πάντ' ἔπραξε· πρῶτα μὲν
ἄνοσον λοχεύει σ', ὥστε μὴ γνῶναι φίλους·
ἐπεὶ δ' ἔτικτες τόνδε παῖδα κἀπέθου
ἐν σπαργάνοισιν, ἁρπάσαντ' ἐς ἀγκάλας
Ἑρμῆν κελεύει δεῦρο πορθμεῦσαι βρέφος,
ἔθρεψέ τ' οὐδ' εἴασεν ἐκπνεῦσαι βίον.
νῦν οὖν σιώπα, παῖς ὅδ' ὡς πέφυκε σός,
ἵν' ἡ δόκησις Ξοῦθον ἡδέως ἔχῃ,
σύ τ' αὖ τὰ σαυτῆς ἀγάθ' ἔχουσ' ἴῃς, γύναι.
καὶ χαίρετ'· ἐκ γὰρ τῆσδ' ἀναψυχῆς πόνων
εὐδαίμον' ὑμῖν πότμον ἐξαγγέλλομαι.

Ιω. ὦ Διὸς Παλλὰς μεγίστου θύγατερ, οὐκ ἀπιστίᾳ
σοὺς λόγους ἐδεξάμεσθα· πείθομαι δ' εἶναι πατρὸς
Λοξίου καὶ τῆσδε.—καὶ πρὶν τοῦτο δ' οὐκ ἄπιστον ἦν.

Κρ. τἀμὰ νῦν ἄκουσον· αἰνῶ Φοῖβον οὐκ αἰνοῦσα πρίν,
οὕνεχ' οὗ ποτ' ἠμέλησε παιδὸς ἀποδίδωσί μοι.
αἵδε δ' εὐωποὶ πύλαι μοι καὶ θεοῦ χρηστήρια,
δυσμενῆ πάροιθεν ὄντα. νῦν δὲ καὶ ῥόπτρων χέρας
ἡδέως ἐκκρημνάμεσθα καὶ προσεννέπω πύλας.

Αθ. ᾔνεσ' οὕνεκ' εὐλογεῖς θεὸν μεταβαλοῦσ'· ἀεὶ γὰρ οὖν

1591 γ' ὁ L P, sed γ' delendum notaverat, ut videtur, ipse L: cf. 959: δ' ὁ Barnes   1594 ἐπώνυμον Kirchhoff   1603 ἴῃς Porson: εἴη L P: sed etiam εἴης L, et idem voluit P² sed scripsit εἴσῃ   1604, 1605 τοῦδ' ἀναψυχὰς πόνων κεὐδαίμον' Nauck   1607 ἐδεξάμεσθα Musgrave: δεξόμεσθα mutavit in ἐνδεξόμεσθα L: ἐν ἐνδεξόμεσθα P   1612 ῥόπτρω P   1613 πύλας Barnes: πύλαις L P   1614 ἀεὶ γὰρ οὖν Hermann: ἀεί που L P: ἀεί ποτε Barnes

χρόνια μὲν τὰ τῶν θεῶν πως, ἐς τέλος δ' οὐκ ἀσθενῆ.
Κρ. ὦ τέκνον, στείχωμεν οἴκους. Αθ. στείχεθ', ἕψομαι
δ' ἐγώ. 1616
Κρ. ἀξία γ' ἡμῶν ὁδουρός. Αθ. καὶ φιλοῦσά γε πτόλιν.

Κρ. ἐς θρόνους δ' ἵζου παλαιούς. Ιω. ἄξιον τὸ κτῆμά μοι.
Χο. ὦ Διὸς Λητοῦς τ' Ἄπολλον, χαῖρ'· ὅτῳ δ' ἐλαύνεται
συμφοραῖς οἶκος, σέβοντα δαίμονας θαρσεῖν χρεών·
ἐς τέλος γὰρ οἱ μὲν ἐσθλοὶ τυγχάνουσιν ἀξίων,
οἱ κακοὶ δ', ὥσπερ πεφύκασ', οὔποτ' εὖ πράξειαν ἄν.

1616 *στείχοιμεν* et *στείχεσθ'* L P: corr. Schaefer, Canter 1617 sq. personas sic disposuit Wilamowitz, Minervam post 1617 abire ratus: L P sic Κρ. *ἀξία* . . . Αθ. *ἐς θρόνους* . . . Κρ. *ἄξιον* . . . (nisi quod paragraphi sunt pro Creusa in L): fortasse recte, silente Ione. cf. Verrall ad loc. 1617 *αἰσία γ'* Musgrave 1620 *θαρρεῖν* L P
εὐριπίδου ἴων subscr. *l* P

ΤΡΩΙΑΔΕΣ

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΡΩΙΑΔΩΝ

Μετὰ τὴν Ἰλίου πόρθησιν ἔδοξεν Ἀθηνᾷ τε καὶ Ποσειδῶνι τὸ τῶν Ἀχαιῶν στράτευμα διαφθεῖραι, τοῦ μὲν εὐνοοῦντος τῇ πόλει διὰ τὴν κτίσιν, τῆς δὲ μισησάσης τοὺς Ἕλληνας διὰ τὴν Αἴαντος εἰς Κασάνδραν ὕβριν. οἱ δὲ Ἕλληνες κληρωσάμενοι περὶ τῶν αἰχμαλώτων γυναικῶν τὰς ἐν ἀξιώμασιν ἔδωκαν Ἀγαμέμνονι μὲν Κασάνδραν, Ἀνδρομάχην δὲ Νεοπτολέμῳ, Πολυξένην δὲ Ἀχιλλεῖ. ταύτην μὲν οὖν ἐπὶ τῆς τοῦ Ἀχιλλέως ταφῆς ἔσφαξαν, Ἀστυάνακτα δὲ ἀπὸ τῶν τειχῶν ἔρριψαν. Ἑλένην δὲ ὡς ἀποκτενῶν Μενέλαος ἤγαγεν, Ἀγαμέμνων δὲ τὴν χρησμῳδὸν ἐνυμφαγώγησεν. Ἑκάβη δὲ τῆς μὲν Ἑλένης κατηγορήσασα, τοὺς ἀναιρεθέντας δὲ κατοδυραμένη καὶ . . . κηδεύσασα, πρὸς τὰς Ὀδυσσέως ἤχθη σκηνάς, τούτῳ λατρεύειν δοθεῖσα.

Argumenti Aristophanei iacturae medetur, qui didascaliam fabulae inde, ut videtur, petitam transmisit, Aelianus, Var. Hist. ii. 8

κατὰ τὴν πρώτην καὶ ἐνενηκοστὴν ὀλυμπιάδα, καθ' ἣν ἐνίκα Ἐξαίνετος ὁ Ἀκραγαντῖνος στάδιον, ἀντηγωνίσαντο ἀλλήλοις Ξενοκλῆς καὶ Εὐριπίδης. καὶ πρῶτός γε ἦν Ξενοκλῆς, ὅστις ποτὲ οὗτός ἐστιν, Οἰδίποδι καὶ Λυκάονι καὶ Βάκχαις καὶ Ἀθάμαντι σατυρικῷ. τούτου δεύτερος Εὐριπίδης ἦν Ἀλεξάνδρῳ καὶ Παλαμήδει καὶ Τρῳάσι καὶ Σισύφῳ σατυρικῷ.

1 πόρθωσιν V 4 ἐκληρώσαντο τὰς αἰχμαλωτίδας τῶν γυναικῶν. τὰς γὰρ ἐν P 5 Ἀνδρομάχην μὲν V 6 τῷ Ἀχιλλεῖ P τῆς τοῦ εἰρημένου ταφῆς P 8 ἀποκτενῶν Musurus : ἀποκτείνων V P 10 ἀναιρεθέντας μὲν V κατοδυρομένη τε καὶ θρηνήσασα πρὸς P ante κηδεύσασα supplet ⟨τὸν Ἀστυάνακτα⟩ Kirchhoff 11 τούτων V

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ

Ποσειδων	Ταλθυβιος
Αθηνα	Κασανδρα
Εκαβη	Ανδρομαχη
Χορος αιχμαλωτιδων Τρωιαδων	Μενελαος
	Ελενη

χορὸς ἐξ αἰχμαλωτίδων τρῳάδων ante *ἑκάβη* in V   post Andromacham *Ἄγγελος* add. Elmsley: cf. 709, 1123

Acta anno A. C. 415, teste Aeliano: codices V P: raro memorantur Harl. 5743 et Haun.   Accedunt Σ brevia.

ΤΡΩΙΑΔΕΣ

ΠΟΣΕΙΔΩΝ

Ἥκω λιπὼν Αἴγαιον ἁλμυρὸν βάθος
πόντου Ποσειδῶν, ἔνθα Νηρῄδων χοροὶ
κάλλιστον ἴχνος ἐξελίσσουσιν ποδός.
ἐξ οὗ γὰρ ἀμφὶ τήνδε Τρωικὴν χθόνα
Φοῖβός τε κἀγὼ λαΐνους πύργους πέριξ
ὀρθοῖσιν ἔθεμεν κανόσιν, οὔποτ' ἐκ φρενῶν
εὔνοι' ἀπέστη τῶν ἐμῶν Φρυγῶν πόλει·
ἣ νῦν καπνοῦται καὶ πρὸς Ἀργείου δορὸς
ὄλωλε πορθηθεῖσ'· ὁ γὰρ Παρνάσιος
Φωκεὺς Ἐπειός, μηχαναῖσι Παλλάδος
ἐγκύμον' ἵππον τευχέων ξυναρμόσας,
πύργων ἔπεμψεν ἐντὸς ὀλέθριον βρέτας·
ὅθεν πρὸς ἀνδρῶν ὑστέρων κεκλήσεται
Δούρειος Ἵππος, κρυπτὸν ἀμπισχὼν δόρυ.
ἔρημα δ' ἄλση καὶ θεῶν ἀνάκτορα
φόνῳ καταρρεῖ· πρὸς δὲ κρηπίδων βάθροις
πέπτωκε Πρίαμος Ζηνὸς ἑρκείου θανών.
πολὺς δὲ χρυσὸς Φρύγιά τε σκυλεύματα
πρὸς ναῦς Ἀχαιῶν πέμπεται· μένουσι δὲ
πρύμνηθεν οὖρον, ὡς δεκασπόρῳ χρόνῳ
ἀλόχους τε καὶ τέκν' εἰσίδωσιν ἄσμενοι,
οἳ τήνδ' ἐπεστράτευσαν Ἕλληνες πόλιν.

2 χορὸς P 3 ποδί Aristid. i, p. 403 6 ὀρθοῖς V 9 παρνάσσιος V Σ 11 ἵππων P συναρμόσας V 12 βρέτας V: βάρος P 13, 14 damnavit Burges 13 κληθήσεται P 14 ἀμπίσχων V: ἀμφίσχων P: accentum mut. Ludv. Dindorf 15 ἀνάκτορα γρ. καὶ ἀγάλματα V 17 ἑρκίου V et Σ V: ἑρκίου P 22 ἐστράτευσαν primitus V

ἐγὼ δέ—νικῶμαι γὰρ Ἀργείας θεοῦ
Ἥρας Ἀθάνας θ', αἳ συνεξεῖλον Φρύγας—
λείπω τὸ κλεινὸν Ἴλιον βωμούς τ' ἐμούς·
ἐρημία γὰρ πόλιν ὅταν λάβῃ κακή,
νοσεῖ τὰ τῶν θεῶν οὐδὲ τιμᾶσθαι θέλει.
πολλοῖς δὲ κωκυτοῖσιν αἰχμαλωτίδων
βοᾷ Σκάμανδρος δεσπότας κληρουμένων.
καὶ τὰς μὲν Ἀρκάς, τὰς δὲ Θεσσαλὸς λεὼς
εἴληχ' Ἀθηναίων τε Θησεῖδαι πρόμοι.
ὅσαι δ' ἄκληροι Τρῳάδων, ὑπὸ στέγαις
ταῖσδ' εἰσί, τοῖς πρώτοισιν ἐξῃρημέναι
στρατοῦ, σὺν αὐταῖς δ' ἡ Λάκαινα Τυνδαρὶς
Ἑλένη, νομισθεῖσ' αἰχμάλωτος ἐνδίκως.
  τὴν δ' ἀθλίαν τήνδ' εἴ τις εἰσορᾶν θέλει,
πάρεστιν, Ἑκάβην κειμένην πυλῶν πάρος,
δάκρυα χέουσαν πολλὰ καὶ πολλῶν ὕπερ·
ᾗ παῖς μὲν ἀμφὶ μνῆμ' Ἀχιλλείου τάφου
λάθρα τέθνηκε τλημόνως Πολυξένη·
φροῦδος δὲ Πρίαμος καὶ τέκν'· ἣν δὲ παρθένον
μεθῆκ' Ἀπόλλων δρομάδα Κασάνδραν ἄναξ,
τὸ τοῦ θεοῦ τε παραλιπὼν τό τ' εὐσεβὲς
γαμεῖ βιαίως σκότιον Ἀγαμέμνων λέχος.
  ἀλλ', ὦ ποτ' εὐτυχοῦσα, χαῖρέ μοι, πόλις
ξεστόν τε πύργωμ'· εἴ σε μὴ διώλεσεν
Παλλὰς Διὸς παῖς, ἦσθ' ἂν ἐν βάθροις ἔτι.

ΑΘΗΝΑ

ἔξεστι τὸν γένει μὲν ἄγχιστον πατρὸς
μέγαν τε δαίμον' ἐν θεοῖς τε τίμιον,
λύσασαν ἔχθραν τὴν πάρος, προσεννέπειν;

23 θεᾶς V 24 ἥρας τ' ἀθήνας τ' V 31 τε V: δὲ P 32 Τρῳάδων] γρ. παρθένων Σ 34 δ' ἡ V: ἡ P 37, 38 Ἑκάβη κειμένη . . . δακρυχέουσα P, nominativos fortasse recte 39 ἀχιλείου V: ἀχιλλίου P: talia non notantur amplius 40 λάθρα V: οἰκτρὰ P et γρ. οἰκτρὰ ὃ καὶ ἄμεινον V τλῆμον ὡς P 41 παρθένον V et Σ: πάροιθεν P 47 πολλὰς P 48 τὸν ἐν γένει V

Πο. ἔξεστιν· αἱ γὰρ συγγενεῖς ὁμιλίαι,
ἄνασσ' Ἀθάνα, φίλτρον οὐ σμικρὸν φρενῶν.
Αθ. ἐπῄνεσ' ὀργὰς ἠπίους· φέρω δὲ σοὶ
κοινοὺς ἐμαυτῇ τ' ἐς μέσον λόγους, ἄναξ.
Πο. μῶν ἐκ θεῶν του καινὸν ἀγγελεῖς ἔπος,
ἢ Ζηνὸς ἢ καὶ δαιμόνων τινὸς πάρα;
Αθ. οὔκ, ἀλλὰ Τροίας οὕνεκ', ἔνθα βαίνομεν,
πρὸς σὴν ἀφῖγμαι δύναμιν, ὡς κοινὴν λάβω.
Πο. ἦ πού νιν, ἔχθραν τὴν πρὶν ἐκβαλοῦσα, νῦν
ἐς οἶκτον ἦλθες πυρὶ κατῃθαλωμένης;
Αθ. ἐκεῖσε πρῶτ' ἄνελθε· κοινώσῃ λόγους
καὶ συνθελήσεις ἂν ἐγὼ πρᾶξαι θέλω;
Πο. μάλιστ'· ἀτὰρ δὴ καὶ τὸ σὸν θέλω μαθεῖν·
πότερον Ἀχαιῶν ἦλθες οὕνεκ' ἢ Φρυγῶν;
Αθ. τοὺς μὲν πρὶν ἐχθροὺς Τρῶας εὐφρᾶναι θέλω,
στρατῷ δ' Ἀχαιῶν νόστον ἐμβαλεῖν πικρόν.
Πο. τί δ' ὧδε πηδᾷς ἄλλοτ' εἰς ἄλλους τρόπους
μισεῖς τε λίαν καὶ φιλεῖς ὃν ἂν τύχῃς;
Αθ. οὐκ οἶσθ' ὑβρισθεῖσάν με καὶ ναοὺς ἐμούς;
Πο. οἶδ', ἡνίκ' Αἴας εἷλκε Κασάνδραν βίᾳ.
Αθ. κοὐδέν γ' Ἀχαιῶν ἔπαθεν οὐδ' ἤκουσ' ὕπο.
Πο. καὶ μὴν ἔπερσάν γ' Ἴλιον τῷ σῷ σθένει.
Αθ. τοιγάρ σφε σὺν σοὶ βούλομαι δρᾶσαι κακῶς.
Πο. ἕτοιμ' ἃ βούλῃ τἀπ' ἐμοῦ. δράσεις δὲ τί;
Αθ. δύσνοστον αὐτοῖς νόστον ἐμβαλεῖν θέλω.
Πο. ἐν γῇ μενόντων ἢ καθ' ἁλμυρὰν ἅλα;
Αθ. ὅταν πρὸς οἴκους ναυστολῶσ' ἀπ' Ἰλίου.
καὶ Ζεὺς μὲν ὄμβρον καὶ χάλαζαν ἄσπετον

52 μικρὸν P 55 κοινὸν ἀγγέλλεις P 57 ἔνθ' ἐβαίνομεν P 59 νῦν V : νυν P : ἢ πόλεος Burges 60 ἔλαβες πυρὶ κατῃθαλωμένην Heimsoeth 62 συμπονήσεις P 64 ἦλθες οὕνεκ' V : οὕνεκ' ἦλθες P 68 τύχῃς V : τύχῃ P et Cyrill. c. Iul. p. 175 A 70 εἷλκε P et Cyrillus : εἷλε (suprascripto ἐδάμασε υ) V 71 γ' om. V 72 ἔπερσάν γ' Victorius : ἔπερσάν τ' V : ἐπέρσατ' P 75 δύστηνον V 76 μενόντων V : μένουσιν P 78 χάλαζα P

πέμψει, δνοφώδη τ' αἰθέρος φυσήματα·
ἐμοὶ δὲ δώσειν φησὶ πῦρ κεραύνιον,
βάλλειν Ἀχαιοὺς ναῦς τε πιμπράναι πυρί.
σὺ δ' αὖ, τὸ σόν, παράσχες Αἴγαιον πόρον
τρικυμίαις βρέμοντα καὶ δίναις ἁλός,
πλῆσον δὲ νεκρῶν κοῖλον Εὐβοίας μυχόν,
ὡς ἂν τὸ λοιπὸν τἄμ' ἀνάκτορ' εὐσεβεῖν
εἰδῶσ' Ἀχαιοί, θεούς τε τοὺς ἄλλους σέβειν.
Πο. ἔσται τάδ'· ἡ χάρις γὰρ οὐ μακρῶν λόγων
δεῖται· ταράξω πέλαγος Αἰγαίας ἁλός.
ἀκταὶ δὲ Μυκόνου Δήλιοί τε χοιράδες
Σκῦρός τε Λῆμνός θ' αἱ Καφήρειοί τ' ἄκραι
πολλῶν θανόντων σώμαθ' ἕξουσιν νεκρῶν.
ἀλλ' ἕρπ' Ὄλυμπον καὶ κεραυνίους βολὰς
λαβοῦσα πατρὸς ἐκ χερῶν καραδόκει,
ὅταν στράτευμ' Ἀργεῖον ἐξιῇ κάλως.
μῶρος δὲ θνητῶν ὅστις ἐκπορθεῖ πόλεις,
ναούς τε τύμβους θ', ἱερὰ τῶν κεκμηκότων,
ἐρημίᾳ δοὺς αὐτὸς ὤλεθ' ὕστερον.

ΕΚΑΒΗ

ἄνα, δύσδαιμον, πεδόθεν κεφαλή·
ἐπάειρε δέρην· οὐκέτι Τροία
τάδε καὶ βασιλῆς ἐσμεν Τροίας.
μεταβαλλομένου δαίμονος ἀνέχου.
πλεῖ κατὰ πορθμόν, πλεῖ κατὰ δαίμονα,
μηδὲ προσίστω πρῷραν βιότου
πρὸς κῦμα πλέουσα τύχαισιν.

79 *γνοφώδη* V P: corr. Dindorf 80 *δώσειν πῦρ κεραύνιον λέγει* Schol. Lycophr. 382 81 *πιμπράναι φλογί* Burges 82 *πάρασχε* V 85 *εὐσεβεῖν* ambo 89 *μυκίνου* V¹ (ex *μυκόνου* factum : *μυκόνου* Σ V) 94 *Ἀργεῖον* Canter : *ἀργείων* V P *κάλος* primitus P 96 *τύμβους θ'· ἱερὰ* interpungit Σ 98 Ἑκ. V : Χο. P *πεδόθεν* V P Σ : *θεόθεν* legisse Σ alter videtur Schwartzio (*ὦ ἐκ θεῶν δυσδαίμων κεφαλὴ γεγονυῖα*) *κεφαλή*] *κεφαλά* V : *κεφαλήν* P : utrumque Σ : cf. Elec. 140 99 *δέρην τ'* (et *κεφαλήν* v. 98) Musgrave 101 *ἀνσχοῦ* Nauck (*ἀνέχου* Σ) 103 *προσίστω* V Σ : *προσίστη* P

αἰαῖ αἰαῖ.
τί γὰρ οὐ πάρα μοι μελέᾳ στενάχειν,
ᾗ πατρὶς ἔρρει καὶ τέκνα καὶ πόσις;
ὦ πολὺς ὄγκος συστελλόμενος
  προγόνων, ὡς οὐδὲν ἄρ' ἦσθα.
τί με χρὴ σιγᾶν; τί δὲ μὴ σιγᾶν;
[τί δὲ θρηνῆσαι;]
δύστηνος ἐγὼ τῆς βαρυδαίμονος
ἄρθρων κλίσεως, ὡς διάκειμαι,
νῶτ' ἐν στερροῖς λέκτροισι ταθεῖσ'.
οἴμοι κεφαλῆς, οἴμοι κροτάφων
πλευρῶν θ', ὥς μοι πόθος εἱλίξαι
καὶ διαδοῦναι νῶτον ἄκανθάν τ'
εἰς ἀμφοτέρους τοίχους, μελέων
ἐπὶ τοὺς αἰεὶ δακρύων ἐλέγους.
μοῦσα δὲ χαὔτη τοῖς δυστήνοις
  ἄτας κελαδεῖν ἀχορεύτους.

  πρῷραι ναῶν, ὠκείαις
  Ἴλιον ἱερὰν αἳ κώπαις
    δι' ἅλα πορφυροειδέα καὶ
    λιμένας Ἑλλάδος εὐόρμους
  αὐλῶν παιᾶνι στυγνῷ
συρίγγων τ' εὐφθόγγων φωνᾷ
βαίνουσαι πλεκτὰν Αἰγύπτου
  παιδείαν ἐξηρτήσασθ',
  αἰαῖ, Τροίας ἐν κόλποις
τὰν Μενελάου μετανισόμεναι
στυγνὰν ἄλοχον, Κάστορι λώβαν

105 Ἑκ. praef. P 108 πολλὺς P συστελλομένων V P Σ: corr. Victorius 111 θρηνῆσαι P: μὴ θρηνῆσαι V: v. seclusit Tyrrell 113 κλίσεως Musgrave: κλίσιος P: κλισίας V: τῆς ἀνακλίσεως reddit Σ 114 στέρνοις P ταθεῖσα V P 119 ἐπὶ] πρὸς Wilamowitz ἐλέγχους P 120 καὐτὴ V et Σ 122 ὠκείαις Tyrrell: ὠκεῖαι V P Σ 123 ἱερὸν V: ἱρὰν Lenting, sed cf. ad Hip. 126 124 πορφυρίδεα P λίμνας Hartung (λιμένας Σ) 127 φωναῖς V

τῷ τ' Εὐρώτᾳ δυσκλείαν,
ἃ σφάζει μὲν
τὸν πεντήκοντ' ἀροτῆρα τέκνων
Πρίαμον, ἐμέ τε μελέαν Ἑκάβαν
ἐς τάνδ' ἐξώκειλ' ἄταν.
ὤμοι, θάκους οἵους θάσσω,
σκηναῖς ἐφέδρους Ἀγαμεμνονίαις.
δούλα δ' ἄγομαι
γραῦς ἐξ οἴκων πενθήρη
κρᾶτ' ἐκπορθηθεῖσ' οἰκτρῶς.
ἀλλ' ὦ τῶν χαλκεγχέων Τρώων
ἄλοχοι μέλεαι,
καὶ κοῦραι ⟨κοῦραι⟩ δύσνυμφοι,
τύφεται Ἴλιον, αἰάζωμεν.
μάτηρ δ' ὡσεί τις πτανοῖς
ὄρνισιν, ὅπως ἐξάρξω 'γὼ
κλαγγάν, μολπάν, οὐ τὰν αὐτὰν
οἵαν ποτὲ δὴ
σκήπτρῳ Πριάμου διερειδομένα
ποδὸς ἀρχεχόρου πληγαῖς Φρυγίους
εὐκόμποις ἐξῆρχον θεούς.

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ Α

— Ἑκάβη, τί θροεῖς; τί δὲ θωΰσσεις; [στρ.
ποῖ λόγος ἥκει; διὰ γὰρ μελάθρων

135 *τὸν* P: *ὧν* vel *ὢν* V 135 sqq. *τέκνων, ἐμὲ τὰν μελέαν δ' ἐς* Lenting 138 *οἵους* V: *οὓς* P 139 *ἐφέδρους* Bothe: *ἔφεδρος* V P 140 *δοῦλ' ἄγομαι* V Ante *πενθήρη* habent *κουρᾷ ξυρήκει* V P: delevi, cf. Alc. 427: *ξυρήκει* iam deleverat Burges: *ξυρικῇ* Kirchhoff ex Σ V, vocabulum non alibi inventum *πενθήρη* P: cf. Σ *τὴν πενθίμην κεφαλήν*: *πενθήρει* V 144 *κόραι* et *δύσνυμφαι* V P: corr. Musurus *κοῦραι* alterum addidi: *ἄλοχοι μέλεαι καὶ δύσνυμφαι* (sic) deleto *κόραι* Wilamowitz 145 *αἰάζομεν* V P: corr. Musurus 146 *μήτηρ* P *τις* om V 146, 148 *κλαγγάν* ante *ὄρνισιν* habent L P: post *'γω* trai. Barthold: cf. Σ *καθάπερ δὲ ὄρνισιν ἐξάρχει ἡ μήτηρ τὴν πτῆσιν, οὕτως κἀγὼ τὴν κλαγγὰν καὶ τὸν θρῆνον* 147 *ὅπως ἐξάρξω* cf. Hec. 398 150 *διερειδομένα* V Σ: *δ' ἐρειδομένα* P 151 *παιδὸς ἀρχεχόρου πλαγαῖς* V *φρυγίαις* V P: corr. Wilamowitz 153 *Ἡμιχόριον α* Beck, ex Σ: Χο. V P: cf. 176: nos paragraphos addidimus 154, 155 *ποῖ λόγος ἥκει* et *ἄιον οἴκ* om. P *ἥκει* V: *ἵκει* *v*

ἄιον οἴκτους οὓς οἰκτίζῃ.
διὰ δὲ στέρνων φόβος ἄισσεν
Τρῳάσιν, αἳ τῶνδ' οἴκων εἴσω
δουλείαν αἰάζουσιν.
Εκ. ὦ τέκν', Ἀργείων πρὸς ναῦς ἤδη . . .
— κινεῖται κωπήρης χείρ;
— οἳ ἐγώ, τί θέλουσ', ἦ πού μ' ἤδη
ναυσθλώσουσιν πατρίας ἐκ γᾶς;
Εκ. οὐκ οἶδ', εἰκάζω δ' ἄταν.
— ἰὼ ἰώ.
μέλεαι μόχθων ἐπακουσόμεναι
Τρῳάδες, ἔξω †κομίζεσθ'† οἴκων·
στέλλουσ' Ἀργεῖοι νόστον.

Εκ. αἶ, αἶ.
μή νύν μοι τὰν
ἐκβακχεύουσαν Κασάνδραν,
αἰσχύναν Ἀργείοισιν, 172
πέμψητ' ἔξω, 171
μαινάδ', ἐπ' ἄλγει δ' ἀλγυνθῶ.
ἰώ.
Τροία Τροία δύσταν', ἔρρεις,
δύστανοι δ' οἵ σ' ἐκλείποντες
καὶ ζῶντες καὶ δμαθέντες.

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ Β

— οἴμοι. τρομερὰ σκηνὰς ἔλιπον [ἀντ.

156 αἴσσει V P: post Wilamowitzium (ἄιξεν) correxi 159 Cf. 182: fortasse Ἀχαιῶν ἤδη del. Wilamowitz (νόστον legens pro ναῦς) 160 Hecubae continuant V P: correxi: cf. 183 161 Χο. V: notam om. P οἳ 'γώ, Kirchhoff: οἳ 'γὼ τλάμων P: οἳ ἐγὼ μελέα V μ' ἤδη V: γε δὴ P 162 πατρίας Bothe: πατρῴας V P ἐκ V: ἐπὶ P 163 Εκ. notam om. V P: habet Harl. 164 Χο. P: ἡμιχ. V 165 μόχθον V 166 κομίσασθ' Musurus: ἐξορμίζεσθ' Headlam, cf. Σ (ἔξω τῶν οἴκων εὐτρεπίζεσθε, πρὸς τὸ πλεῖν στέλλεσθε ἑαυτὰς): nisi ille κοσμεῖσθ' habuerit 168 ἓ ἓ V P 171 post 172 traieci 172 αἰσχύνην P 173 ἄλγεσι P ἰώ semel P: bis V: delevit Seidler: cf. 194 174 δύστανον δ' P ἐκλιπόντες V P 176 Choro tribuunt V P: ἡμιχορίῳ Σ: vide ad v. 153

τάσδ' Ἀγαμέμνονος ἐπακουσομένα,
βασίλεια, σέθεν· μή με κτείνειν
δόξ' Ἀργείων κεῖται μελέαν;
ἢ κατὰ πρύμνας ἤδη ναῦται
στέλλονται κινεῖν κώπας;
Εκ. ὦ τέκνον, ὀρθρεύου σὰν ψυχάν.
— ἐκπληχθεῖσ' ἦλθον φρίκᾳ.
— ἤδη τις ἔβα Δαναῶν κῆρυξ;
— τῷ πρόσκειμαι δούλα τλάμων;
Εκ. ἐγγύς που κεῖσαι κλήρου.
— ἰὼ ἰώ.
τίς μ' Ἀργείων ἢ Φθιωτᾶν
ἢ νησαίαν μ' ἄξει χώραν
δύστανον πόρσω Τροίας;
Εκ. φεῦ φεῦ.
τῷ δ' ἁ τλάμων
ποῦ πᾳ γαίας δουλεύσω γραῦς,
ὡς κηφήν, ἁ δειλαία,
νεκροῦ μορφά,
νεκύων ἀμενηνὸν ἄγαλμα,
αἰαῖ
τὰν παρὰ προθύροις φυλακὰν κατέχουσ'
ἢ παίδων θρέπτειρ', ἃ Τροίας
ἀρχαγοὺς εἶχον τιμάς;

Χο. αἰαῖ αἰαῖ, ποίοις δ' οἴκτοις [στρ.

182 ὀρθεύου Haun. (ὀρθρεύου habuit Σ) 183 Hecubae tribuit Musurus: tum ἦλθες Hartung 184 ἡμιχ. tribuit Seidler: nulla nota in V P 185 τλάμον P 187 ante τίς με (sic) Hecubae nota in P Φθιωτάν P: Φθιωτῶν V 188 μ' ἄξει V: ἥξει P 189 πρόσω V: πόρρω P γρ. V²: corr. Dindorf 190 Χο. praef. P: notam om. V: Εκ. ante τῷ Musurus 191 πᾶ V: παῖ P 192 κηφῆνα V: σκηφὴν ἁ P 193 νεκροῦ μορφά suspectum: habuit Σ aut sic reddit νεκύων ἄγαλμα 193–195 mutilos exhibet P sic: νεκύων ἀμενηνὰ | παρὰ προθύροις | ἢ παίδων θρέπτηρας 193 ἄγαλμα, αἰαῖ (vel ἒ ἒ) Hermann: ἄγαλμ' ἢ V 194 παρά τε V: πὰρ Nauck 195 θέπτειρ' V 197 Χο. P: Εκ. V ποίοις δ' V P Σ: οἵοις Wecklein: sed videtur alia aliam choreutriarum adloqui: τάνδ' ἂν λύμαν ἐξαιάζοις Wilamowitz

τὰν σὰν λύμαν ἐξαιάζεις;
— οὐκ Ἰδαίοις ἱστοῖς κερκίδα
δινεύουσ' ἐξαλλάξω.
— νέατον τεκέων σώματα λεύσσω,
νέατον . . .
— μόχθους ἕξω κρείσσους,
ἢ λέκτροις πλαθεῖσ' Ἑλλάνων . . .
— (ἔρροι νὺξ αὕτα καὶ δαίμων.)
— ἢ Πειρήνας ὑδρευσομένα
πρόσπολος οἰκτρὰ σεμνῶν ὑδάτων.
— τὰν κλεινὰν εἴθ' ἔλθοιμεν
Θησέως εὐδαίμονα χώραν.
— μὴ γὰρ δὴ δίναν γ' Εὐρώτα,
τὰν ἐχθίσταν θεράπναν Ἑλένας,
ἔνθ' ἀντάσω Μενέλᾳ δούλα,
τῷ τᾶς Τροίας πορθητᾷ.

— τὰν Πηνειοῦ σεμνὰν χώραν, [ἀντ.
κρηπῖδ' Οὐλύμπου καλλίσταν,
ὄλβῳ βρίθειν φάμαν ἤκουσ'
εὐθαλεῖ τ' εὐκαρπείᾳ·
τάδε δεύτερά μοι μετὰ τὰν ἱερὰν
Θησέως ζαθέαν ἐλθεῖν χώραν.
— καὶ τὰν Αἰτναίαν Ἡφαίστου
Φοινίκας ἀντήρη χώραν,
Σικελῶν ὀρέων ματέρ', ἀκούω

198 *ἐξετάζεις* P 199 Χο. praef. V: Εκ. P *ἱστοῖσι* V P 200 *ἐξαλάξω* V 201 Εκ. praef. V: nulla nota in P 201, 202 *νέατον* (bis) Seidler: *νέα τοι* V P Σ 202 sermonem interruptum indicavi et paragraphum ante *μόχθους* posui *μόχθους δ'* Seidler 204 paragraphum praeposui: detestationem interiicit alia mulier *αὐτὰ* V P: corr. Seidler 205 *ὑδρευομένα* Heiland 206 *οἰκτρὰ* om. V post *ὑδάτων* addunt *ἔσομαι* V P: del. Hermann 207 Χο. et 210 Εκ. praef. P: nulla nota in V 210 *δὴ δίναν* V et Σ: *ἐν δίνᾳ* P 211 *θεράπναν* (vel -*ην*) Σ: *θεράπαν* V: *θεράπεναν* corr. in *θεράπαιναν* P 213 *τῆς* V 215 *ὀλύμπου* P 216 *ὄλβον* P 217 *εὐκαρπίᾳ* V P 219 *ἐλθεῖν* om. P 222 *χώραν Σικελῶν ὀρέων, μᾶτερ,* unus Σ, ni fallor

καρύσσεσθαι στεφάνοις ἀρετᾶς.
— τάν τ᾽ ἀγχιστεύουσαν γᾶν
†Ἰονίῳ ναῦται πόντῳ,†
ἃν ὑγραίνει καλλιστεύων
ὁ ξανθὰν χαίταν πυρσαίνων
Κρᾶθις ζαθέαις πηγαῖσι τρέφων
εὔανδρόν τ᾽ ὀλβίζων γᾶν.

— καὶ μὴν Δαναῶν ὅδ᾽ ἀπὸ στρατιᾶς
κῆρυξ, νεοχμῶν μύθων ταμίας,
στείχει ταχύπουν ἴχνος ἐξανύων.
τί φέρει; τί λέγει; δοῦλαι γὰρ δὴ
Δωρίδος ἐσμὲν χθονὸς ἤδη.

ΓΑΛΘΥΒΙΟΣ

Ἑκάβη, πυκνὰς γὰρ οἶσθά μ᾽ ἐς Τροίαν ὁδοὺς
ἐλθόντα κήρυκ᾽ ἐξ Ἀχαιικοῦ στρατοῦ,
ἐγνωσμένος δὲ καὶ πάροιθέ σοι, γύναι,
Ταλθύβιος ἥκω καινὸν ἀγγελῶν λόγον.

Εκ. ⟨αἰαῖ,⟩ τόδε
τόδε, φίλαι Τρῳάδες, ὃ φόβος ἦν πάλαι.
Τα. ἤδη κεκλήρωσθ᾽, εἰ τόδ᾽ ἦν ὑμῖν φόβος.
Εκ. αἰαῖ, τίν᾽ ἢ
Θεσσαλίας πόλιν ἢ
Φθιάδος εἶπας ἢ Καδμείας χθονός;
Τα. κατ᾽ ἄνδρ᾽ ἑκάστη κοὐχ ὁμοῦ λελόγχατε.
Εκ. τίν᾽ ἄρα τίς ἔλαχε; τίνα πότμος εὐτυχὴς
Ἰλιάδων μένει;

223 καρύσσεσθε V: κηρύσσεσθαι P τ᾽ ἀρετὰς P 224, 225 nondum expediti: ναῦται P: ναύτα V: fortasse Ἰονίῳ νάματι πόντου 226 ἃν] τὰν Nauck ὑδραίνει P 227 πυρσαίνων V: πυρσεύων suprascr. V: πυρδεύων P 228 κράνθις P 230 Χο. praef. V P 232–234 nihil nisi ἐξανύων | δοῦλαι γὰρ δὴ | χθονὸς ἤδη in fine versuum P, initiis vacuis relictis 237 damnat Dobree 237 ἐγνωσμένως V 238 κοινὸν P ἀγγέλων V P: ἀγγέλλων p: corr. Harl. 239 αἰαῖ addidi: alterum τόδε delet Nauck τρῳάδες P: γυναῖκες V 240 κεκλήρωθ᾽ εἰς τόδ᾽ V 241 Εκ.] fortasse Χο. 242 ἢ καὶ Καδμείας V 244 ἔλαχον P 245 μενεῖ V P

Τα. οἶδ'· ἀλλ' ἕκαστα πυνθάνου, μὴ πάνθ' ὁμοῦ.
Εκ. τοὐμὸν τίς ἆρ'
ἔλαχε τέκος, ἔνεπε, τλάμονα Κασάνδραν;
Τα. ἐξαίρετόν νιν ἔλαβεν Ἀγαμέμνων ἄναξ.
Εκ. ἦ τᾷ Λακεδαιμονίᾳ νύμφᾳ
δούλαν; ἰώ μοί μοι.
Τα. οὔκ, ἀλλὰ λέκτρων σκότια νυμφευτήρια.
Εκ. ἦ τὰν τοῦ Φοίβου παρθένον, ᾇ γέρας ὁ
χρυσοκόμας ἔδωκ' ἄλεκτρον ζόαν;
Τα. ἔρως ἐτόξευσ' αὐτὸν ἐνθέου κόρης.
Εκ. ῥῖπτε, τέκνον, ζαθέους κλῇ-
δας καὶ ἀπὸ χροὸς ἐνδυ-
τῶν στεφέων ἱεροὺς στολμούς.
Τα. οὐ γὰρ μέγ' αὐτῇ βασιλικῶν λέκτρων τυχεῖν;
Εκ. τί δ' ὃ νεοχμὸν ἀπ' ἐμέθεν ἐλάβετε τέκος, ποῦ μοι;
Τα. Πολυξένην ἔλεξας, ἢ τίν' ἱστορεῖς;
Εκ. ταύταν· τῷ πάλος ἔζευξεν;
Τα. τύμβῳ τέτακται προσπολεῖν Ἀχιλλέως.
Εκ. ὤμοι ἐγώ· τάφῳ πρόσπολον ἐτεκόμαν.
ἀτὰρ τίς ὅδ' ἢ νόμος ἢ τί
θέσμιον, ὦ φίλος, Ἑλλάνων;
Τα. εὐδαιμόνιζε παῖδα σήν· ἔχει καλῶς.
Εκ. τί τόδ' ἔλακες; ἆρά μοι ἀέλιον λεύσσει;
Τα. ἔχει πότμος νιν, ὥστ' ἀπηλλάχθαι πόνων.
Εκ. τί δ' ἁ τοῦ χαλκεομήστορος Ἕκτορος δάμαρ,
Ἀνδρομάχα τάλαινα, τίν' ἔχει τύχαν;
Τα. καὶ τήνδ' Ἀχιλλέως ἔλαβε παῖς ἐξαίρετον.

247 ἄρ' P: om. V ἔννεπε V P: corr. Seidler 249 ἄναξ] γέρας Nauck 250 νύμφη P 254 ζωάν V P 255 κούρης V 257 κληῗδας P: κλειΐδας V 259 αὐτῇ V: αὐτὴν Harl. 260 τί δὲ τὸ V: τί δὲ τὸν P: τί δ' ὃ νεοχμὸν ἀπ' Tyrwhitt ποῦ μοι seclusit Dindorf 263 ταύτην V 265 οἴμοι V 266 ὅδ' ἢ V: ὅδ' ἦν P 267 τί V: om. P 268 ἔχειν V^2 269, 270 del. Bruhn: fortasse πόνος νιν 270 πόνων V: κακῶν P 271 ἁ] ἡ V P χαλκεομήτορος V: χαλκεομίτορος P: corr. Burges 272 ἀνδρομάχη V P

Εκ. ἐγὼ δὲ τῷ
πρόσπολος ἁ τριτοβάμονος χερὶ
δευομένα βάκτρου γεραιῷ κάρᾳ;
Τα. Ἰθάκης Ὀδυσσεὺς ἔλαχ' ἄναξ δούλην σ' ἔχειν.
Εκ. ἒ ἔ.
ἄρασσε κρᾶτα κούριμον,
ἕλκ' ὀνύχεσσι δίπτυχον παρειάν.
ἰώ μοί μοι.
μυσαρῷ δολίῳ λέλογχα φωτὶ δουλεύειν,
πολεμίῳ δίκας, παρανόμῳ δάκει,
ὃς πάντα τἀκεῖθεν ἐνθάδ⟨ε στρέφει, τὰ δ'⟩
ἀντίπαλ' αὖθις ἐκεῖσε διπτύχῳ γλώσσᾳ
φίλα τὰ πρότερ' ἄφιλα τιθέμενος πάντων.
γοᾶσθ', ὦ Τρῳάδες, με.
βέβακα δύσποτμος. [οἴχομαι] ἁ
τάλαινα, δυστυχεστάτῳ
προσέπεσον κλήρῳ.

Χο. τὸ μὲν σὸν οἶσθα, πότνια, τὰς δ' ἐμὰς τύχας
τίς ἆρ' Ἀχαιῶν ἢ τίς Ἑλλήνων ἔχει;
Τα. ἴτ', ἐκκομίζειν δεῦρο Κασάνδραν χρεὼν
ὅσον τάχιστα, δμῶες, ὡς στρατηλάτῃ
ἐς χεῖρα δούς νιν, εἶτα τὰς εἰληγμένας
καὶ τοῖσιν ἄλλοις αἰχμαλωτίδων ἄγω.
ἔα· τί πεύκης ἔνδον αἴθεται σέλας;

275 τριβάμονος V et Σ V χερὶ Harl.: χειρὶ V P 276 δευομένᾳ V (sed non Σ V) 277 Ἴθακος Nauck σ' erasum in P 280 ὀνύχεσι V P: corr. Musurus 282 δολίῳ τε Musurus 285 τἀκεῖθεν V: τἀκεῖσ' P et Σ V versus varie tentati: ὦ pro ὃς Dobree: ἀντίπαλ' αὖθις ἔσεισε Hartung: lacunam supplevit Wilamowitz 287 ἄφιλα τὰ πρότερα φίλα V P: corr. Seidler 287, 288 τιθέμενος πάλιν. | ἰώ, γοᾶσθ' ὦ Τρῳάδες με δύσποτμον, βέβακ', οἴχομαι Wilamowitz 288 γοᾶσθε μ' ὦ Τρῳάδες Hartung οἴχομαι seclusi 290 ἁ τάλαινα ἃ P προσέπεσα P: unde προσέπαισα Hermann 296 εἰς χεῖρας δῶμεν V εἰλεγμένας V P Σ: corr. Heath 297 αἰχμαλωτίδας λέγω P 298 αἴθεται P: cf. Hesych. s.v. αἴθεται et αἰθέρα, sed vide etiam v. 1079: ἵσταται V

πιμπρᾶσιν—ἢ τί δρῶσι—Τρῳάδες μυχούς,
ὡς ἐξάγεσθαι τῆσδε μέλλουσαι χθονὸς
πρὸς Ἄργος, αὑτῶν τ' ἐκπυροῦσι σώματα
θανεῖν θέλουσαι; κάρτα τοι τοὐλεύθερον
ἐν τοῖς τοιούτοις δυσλόφως φέρει κακά.
ἄνοιγ' ἄνοιγε, μὴ τὸ ταῖσδε πρόσφορον
ἐχθρὸν δ' Ἀχαιοῖς εἰς ἔμ' αἰτίαν βάλῃ.

Εκ. οὐκ ἔστιν, οὐ πιμπρᾶσιν, ἀλλὰ παῖς ἐμὴ
μαινὰς θοάζει δεῦρο Κασάνδρα δρόμῳ.

ΚΑΣΑΝΔΡΑ

Ἄνεχε· πάρεχε.
φῶς φέρ', ὤ· σέβω· φλέγω—ἰδού, ἰδού—
λαμπάσι τόδ' ἱερόν.
ὦ Ὑμέναι' ἄναξ·
μακάριος ὁ γαμέτας·
μακαρία δ' ἐγὼ βασιλικοῖς λέκτροις
κατ' Ἄργος ἁ γαμουμένα.
Ὑμήν, ὦ Ὑμέναι' ἄναξ.
ἐπεὶ σύ, μᾶτερ, ἐπὶ δάκρυσι καὶ
γόοισι τὸν θανόντα πατέρα πατρίδα τε
φίλαν καταστένουσ' ἔχεις,
ἐγὼ δ' ἐπὶ γάμοις ἐμοῖς
ἀναφλέγω πυρὸς φῶς
ἐς αὐγάν, ἐς αἴγλαν,
διδοῦσ', ὦ Ὑμέναιε, σοί,
διδοῦσ', ὦ Ἑκάτα, φάος,

300 *μέλλουσαι* P et Σ: *μέλλουσι* V 301 *αὑτῶν* Σ: *αὐτῶν* V P 308 *φέρ', ὤ* scripsi : *φέρω* V P : *φέρε* Schol. Ar. Av. 1720 et fortasse hic Σ verba *ἰδοὺ ἰδού* post *ἄναξ* v. 310 habent V P : trai. Hermann 310 *ὦ ὑμέναι' ἄναξ* P : *ὦ ὑμὴν ὑμέναι'* V et Σ V 312 *βασιλικοῖς λέκτροις* om. P 313 *ἁ γαμουμένα* p : *ἀγα μένα* P : *ἀγουμένα* V, sed litteris *γουμ* diffuse scriptis 314 *ὑμῖν ὑμέναι' ἄναξ* P 315 *ἐπὶ δάκρυσι καὶ*] *ἐπίδακρυς* olim Nauck: cf. v. 332 316 *θανέντα* V 319 *ἐγὼ δ'* P : *ἐγὼ τόδ'* V 322 *διδοῦσ'* om. P *σοι* P Σ : *σὺ* V 322, 324 post v. 322 habent *παρθένων ἐπὶ λέκτροις* V P (*παρθένῳ* P), tum post v. sequentem iterat P (*παρθένων*), om. V 323 *φάους* P

παρθένων ἐπὶ λέκτροις
ᾇ νόμος ἔχει.

πάλλε πόδα.
αἰθέριον ἄναγε χορόν· εὖαν, εὐοῖ·
ὡς ἐπὶ πατρὸς ἐμοῦ
μακαριωτάταις
τύχαις· ὁ χορὸς ὅσιος.
ἄγε σύ, Φοῖβε, νῦν· κατὰ σὸν ἐν δάφναις
ἀνάκτορον θυηπολῶ,
Ὑμήν, ὦ Ὑμέναι', Ὑμήν.
χόρευε, μᾶτερ, ἀναγέλασον·
ἕλισσε τᾷδ' ἐκεῖσε μετ' ἐμέθεν ποδῶν
φέρουσα φιλτάταν βάσιν.
βοάσαθ' Ὑμέναιον, ὤ,
μακαρίαις ἀοιδαῖς
ἰαχαῖς τε νύμφαν.
ἴτ', ὦ καλλίπεπλοι Φρυγῶν
κόραι, μέλπετ' ἐμῶν γάμων
τὸν πεπρωμένον εὐνᾷ
πόσιν ἐμέθεν.

Χο. βασίλεια, βακχεύουσαν οὐ λήψῃ κόρην,
μὴ κοῦφον αἴρῃ βῆμ' ἐς Ἀργείων στρατόν;
Εκ. Ἥφαιστε, δᾳδουχεῖς μὲν ἐν γάμοις βροτῶν,
ἀτὰρ λυγράν γε τήνδ' ἀναιθύσσεις φλόγα
ἔξω τε μεγάλων ἐλπίδων.
οἴμοι, τέκνον,

324 ᾇ P et Σ: ἃ V 325 πάλλε V: πάλαι P ἄναγε P: ἄνεχε V: ἄναγ' ἄναγε Hermann εὖ ἂν εὖ οἶ divisim V P et Σ 329 σοι V 330 θυηπόλῳ vel θυηπόλου v. l. apud Σ 331 sic Seidler: ὦ ὑμὴν ὦ ὑμέναι' ὑμήν P, et tum ὑμέναι' in ὑμὴν mutatum: ὑμὴν ὦ ὑμὴν ὑμήν V 332 χόρευε μᾶτερ χόρευ', ἄναγε, πόδα σὸν P: cf. v. 315 333 τᾷδ'] τάδ' V P 335 βοάσαθ' Burges: βοάσατε τὸν V: βάσατ' εὖ τὸν P: cf. v. 319 338 ὦ P: ἔξω V 341, 342 Talthybio tribuunt quidam apud Σ 342 ἄρῃ Wecklein (αἶρε V) 344 λυγράν τε V: πίκραν γε P 345 τέκνων V

ὡς οὐχ ὑπ' αἰχμῆς ⟨σ'⟩ οὐδ' ὑπ' Ἀργείου δορὸς
γάμους γαμεῖσθαι τούσδ' ἐδόξαζόν ποτε.
παράδος ἐμοὶ φῶς· οὐ γὰρ ὀρθὰ πυρφορεῖς
μαινὰς θοάζουσ', οὐδέ σ' αἱ τύχαι, τέκνον,
†ἐσωφρονήκασ'†, ἀλλ' ἔτ' ἐν ταὐτῷ μένεις.
    ἐσφέρετε πεύκας, δάκρυά τ' ἀνταλλάξατε
τοῖς τῆσδε μέλεσι, Τρῳάδες, γαμηλίοις.
Κα. μῆτερ, πύκαζε κρᾶτ' ἐμὸν νικηφόρον,
καὶ χαῖρε τοῖς ἐμοῖσι βασιλικοῖς γάμοις·
καὶ πέμπε, κἂν μὴ τἀμά σοι πρόθυμά γ' ᾖ,
ὤθει βιαίως· εἰ γὰρ ἔστι Λοξίας,
Ἑλένης γαμεῖ με δυσχερέστερον γάμον
ὁ τῶν Ἀχαιῶν κλεινὸς Ἀγαμέμνων ἄναξ.
κτενῶ γὰρ αὐτόν, κἀντιπορθήσω δόμους
ποινὰς ἀδελφῶν καὶ πατρὸς λαβοῦσ' ἐμοῦ . . .
ἀλλ' ἄττ' ἐάσω· πέλεκυν οὐχ ὑμνήσομεν,
ὃς ἐς τράχηλον τὸν ἐμὸν εἶσι χἀτέρων·
μητροκτόνους τ' ἀγῶνας, οὓς οὑμοὶ γάμοι
θήσουσιν, οἴκων τ' Ἀτρέως ἀνάστασιν.
    πόλιν δὲ δείξω τήνδε μακαριωτέραν
ἢ τοὺς Ἀχαιούς, ἔνθεος μέν, ἀλλ' ὅμως
τοσόνδε γ' ἔξω στήσομαι βακχευμάτων·
οἳ διὰ μίαν γυναῖκα καὶ μίαν Κύπριν,
θηρῶντες Ἑλένην, μυρίους ἀπώλεσαν.
ὁ δὲ στρατηγὸς ὁ σοφὸς ἐχθίστων ὕπερ
τὰ φίλτατ' ὤλεσ', ἡδονὰς τὰς οἴκοθεν
τέκνων ἀδελφῷ δοὺς γυναικὸς οὕνεκα,

346 σ' om. V P: add. Musgrave   350 ἐσωφρονήκασ' V P et lemma Σ (σώφρονα πεποιήκασι reddit Σ, tanquam σεσωφρονίκασι): σώφρονά γ' ἔθηκαν Cobet: σεσωφρονήκασ' (et σαὶ τύχαι) Seidler   351 δάκρυα P: δάκρυσι V   ἀνταλλάξατε Σ: ἀνταλλάσσετε V P et lemma Σ   352 τοῖσδε P   355 πέμπετε P   καὶ μὴ V   356 βιαίως P: αἰσίας V   εἰ V: οὐ P   357 δυσχερέστερον V: δυστυχέστερον P   361 ἀλλ' ἄττ' Σ, qui τινὰ reddit, formam non tragicam, sed fortasse in vaticinio tolerandam, cf. Lycophr. 8 (ἅσσα): ἄλλα τ' V P: ἀλλ' αὔτ' Musgrave: ἄλλας τ' p   ὑμνήσομαι P   367 τοσόνδε δ' ἐκτὸς Schol. Orest. 268   368 κύπριν V: πόλιν P

καὶ ταῦθ' ἑκούσης κοὐ βίᾳ λελῃσμένης.
ἐπεὶ δ' ἐπ' ἀκτὰς ἤλυθον Σκαμανδρίους,
ἔθνῃσκον, οὐ γῆς ὅρι' ἀποστερούμενοι
οὐδ' ὑψίπυργον πατρίδ'· οὓς δ' Ἄρης ἕλοι,
οὐ παῖδας εἶδον, οὐ δάμαρτος ἐν χεροῖν
πέπλοις συνεστάλησαν, ἐν ξένῃ δὲ γῇ
κεῖνται. τὰ δ' οἴκοι τοῖσδ' ὅμοι' ἐγίγνετο·
χῆραί τ' ἔθνῃσκον, οἱ δ' ἄπαιδες ἐν δόμοις
ἄλλοις τέκν' ἐκθρέψαντες· οὐδὲ πρὸς τάφοις
ἔσθ' ὅστις αὐτῶν αἷμα γῇ δωρήσεται.
ἦ τοῦδ' ἐπαίνου τὸ στράτευμ' ἐπάξιον.—
σιγᾶν ἄμεινον τᾀσχρά, μηδὲ μοῦσά μοι
γένοιτ' ἀοιδὸς ἥτις ὑμνήσει κακά.
Τρῶες δὲ πρῶτον μέν, τὸ κάλλιστον κλέος,
ὑπὲρ πάτρας ἔθνῃσκον· οὓς δ' ἕλοι δόρυ,
νεκροί γ' ἐς οἴκους φερόμενοι φίλων ὕπο
ἐν γῇ πατρῴᾳ περιβολὰς εἶχον χθονός,
χερσὶν περισταλέντες ὧν ἐχρῆν ὕπο·
ὅσοι δὲ μὴ θάνοιεν ἐν μάχῃ Φρυγῶν,
ἀεὶ κατ' ἦμαρ σὺν δάμαρτι καὶ τέκνοις
ᾤκουν, Ἀχαιοῖς ὧν ἀπῆσαν ἡδοναί.
τὰ δ' Ἕκτορός σοι λύπρ' ἄκουσον ὡς ἔχει·
δόξας ἀνὴρ ἄριστος οἴχεται θανών,
καὶ τοῦτ' Ἀχαιῶν ἵξις ἐξεργάζεται·
εἰ δ' ἦσαν οἴκοι, χρηστὸς ὢν ἐλάνθανεν.
Πάρις δ' ἔγημε τὴν Διός· γήμας δὲ μή,

376 ὑψίπυργον πατρίδ' Lenting: ὑψιπύργου πατρίδος V P ἕλῃ V, suprascr. οι (sic) 377 παῖδας V: παῖδες P 378 γῇ V: τῇ P 379 ἐγίνετο V: ἐγένετο P 381 ἄλλως Tyrwhitt 381, 382 τάφοις . . . αὐτῶν P: τάφους . . . αὐτοῖς V 384, 385 ante 365 collocat Weil: irent etiam ante 380, si χῆραι δ' leg.: mavult 383 delere Wilamowitz 387 ἕλοι δόρυ P: ἄρης ἕλοι V, cf. v. 376 388 γ' V: δ' P 393 ὑπῆσαν *p* 395 δόξας] φανεὶς Chr. Pat. 1656 396 τοῦτ' P: ταῦτ' V et Chr. Pat. 1652 ἶξις Σ (ut vid.) et Haun.: ἵξις V P: γρ. ἡ 'ρξις (sc. ἡ ἔρξις καὶ ἡ πρᾶξις) Σ: cf. Bekk. Anecd. s. v. ἧξις et Hesych. s. v. ἶξις 397 ὢν ἐλάνθανεν P et Chr. Pat. 1658: ἔλαθεν ἂν γεγώς V et Σ V 398 δ' P: τ' V

σιγώμενον τὸ κῆδος εἶχεν ἐν δόμοις.
φεύγειν μὲν οὖν χρὴ πόλεμον ὅστις εὖ φρονεῖ·
εἰ δ' ἐς τόδ' ἔλθοι, στέφανος οὐκ αἰσχρὸς πόλει
καλῶς ὀλέσθαι, μὴ καλῶς δὲ δυσκλεές.
ὧν οὕνεκ' οὐ χρή, μῆτερ, οἰκτίρειν σε γῆν,
οὐ τἀμὰ λέκτρα· τοὺς γὰρ ἐχθίστους ἐμοὶ
καὶ σοὶ γάμοισι τοῖς ἐμοῖς διαφθερῶ.
Χο. ὡς ἡδέως κακοῖσιν οἰκείοις γελᾷς,
μέλπεις θ' ἃ μέλπουσ' οὐ σαφῆ δείξεις ἴσως.
Τα. εἰ μή σ' Ἀπόλλων ἐξεβάκχευεν φρένας,
οὔ τἂν ἀμισθὶ τοὺς ἐμοὺς στρατηλάτας
τοιαῖσδε φήμαις ἐξέπεμπες ἂν χθονός.
ἀτὰρ τὰ σεμνὰ καὶ δοκήμασιν σοφὰ
οὐδέν τι κρείσσω τῶν τὸ μηδὲν ἦν ἄρα.
ὁ γὰρ μέγιστος τῶν Πανελλήνων ἄναξ,
Ἀτρέως φίλος παῖς, τῆσδ' ἔρωτ' ἐξαίρετον
μαινάδος ὑπέστη· καὶ πένης μέν εἰμ' ἐγώ,
ἀτὰρ λέχος γε τῆσδ' ἂν οὐκ ἐκτησάμην.
καὶ σοὶ μέν—οὐ γὰρ ἀρτίας ἔχεις φρένας—
Ἀργεῖ' ὀνείδη καὶ Φρυγῶν ἐπαινέσεις
ἀνέμοις φέρεσθαι παραδίδωμ'· ἕπου δέ μοι
πρὸς ναῦς, καλὸν νύμφευμα τῷ στρατηλάτῃ.
σὺ δ', ἡνίκ' ἄν σε Λαρτίου χρῄζῃ τόκος
ἄγειν, ἕπεσθαι· σώφρονος δ' ἔσῃ λάτρις
γυναικός, ὥς φασ' οἱ μολόντες Ἴλιον.
Κα. ἦ δεινὸς ὁ λάτρις. τί ποτ' ἔχουσι τοὔνομα
κήρυκες, ἓν ἀπέχθημα πάγκοινον βροτοῖς,
οἱ περὶ τυράννους καὶ πόλεις ὑπηρέται;

399 κῆδος P: κῦδος V et Σ et Chr. Pat. 1660 εἶχεν P et Σ (ut videtur) et Chr. Pat.: εἶδεν V 400 οὖν om. V 402 δυσκλεές P: δυσκλεής V 404 οὐ V: ἢ P 407 ἴσως] fortasse καλά invenit Σ 408 ἐξεβάκχευε P, cf. Σ εἰ μὴ ἐμαίνου: ἐξεβάκχευσε V (sic) 409 οὔ τἂν Lenting: οὐκ ἂν V: οὔκουν P 412 κρείσσων P ἄρα ex ἄγαν factum in V 417 σοὶ] σοῦ Hermann 421 ἡνίκ' ἄν P: ἦν κάν V λαερτίου P χρῄζει V: χρῄζοι P 422 ἕπεσθαι V: φέρεσθαι (ex v. 419) P 425 sc. nomen κῆρ-υξ, quod ἴσον ἀπέχθεται κηρὶ μελαίνῃ

σὺ τὴν ἐμὴν φῂς μητέρ' εἰς Ὀδυσσέως
ἥξειν μέλαθρα; ποῦ δ' Ἀπόλλωνος λόγοι,
οἵ φασιν αὐτὴν εἰς ἔμ' ἡρμηνευμένοι
αὐτοῦ θανεῖσθαι; . . . τἄλλα δ' οὐκ ὀνειδιῶ.
δύστηνος, οὐκ οἶδ' οἷά νιν μένει παθεῖν·
ὡς χρυσὸς αὐτῷ τἀμὰ καὶ Φρυγῶν κακὰ
δόξει ποτ' εἶναι. δέκα γὰρ ἐκπλήσας ἔτη
πρὸς τοῖσιν ἐνθάδ', ἵξεται μόνος πάτραν
. . . .
οὗ δὴ στενὸν δίαυλον ᾤκισται πέτρας
δεινὴ Χάρυβδις, ὠμοβρώς τ' ὀρειβάτης
Κύκλωψ, Λιγυστίς θ' ἡ συῶν μορφώτρια
Κίρκη, θαλάσσης θ' ἁλμυρᾶς ναυάγια,
λωτοῦ τ' ἔρωτες, Ἡλίου θ' ἁγναὶ βόες,
αἳ σάρκα φωνήεσσαν ἥσουσίν ποτε,
πικρὰν Ὀδυσσεῖ γῆρυν. ὡς δὲ συντέμω,
ζῶν εἶσ' ἐς Ἅιδου κἀκφυγὼν λίμνης ὕδωρ
κάκ' ἐν δόμοισι μυρί' εὑρήσει μολών.

ἀλλὰ γὰρ τί τοὺς Ὀδυσσέως ἐξακοντίζω πόνους;
στεῖχ' ὅπως τάχιστ'· ἐς Ἅιδου νυμφίῳ γημώμεθα.
ἦ κακὸς κακῶς ταφήσῃ νυκτός, οὐκ ἐν ἡμέρᾳ,
ὦ δοκῶν σεμνόν τι πράσσειν, Δαναϊδῶν ἀρχηγέτα.
κἀμέ τοι νεκρὸν φάραγγες γυμνάδ' ἐκβεβλημένην
ὕδατι χειμάρρῳ ῥέουσαι, νυμφίου πέλας τάφου,
θηρσὶ δώσουσιν δάσασθαι, τὴν Ἀπόλλωνος λάτριν.

429, 430 verba *εἰς ἔμ' . . . θανεῖσθαι* delet Klinkenberg 429 *ἡυρμηνευμένοι*, ut videtur, P 433 *ἐκπλήσας* V: *ἀντλήσας* P post 434 lacunam indicavit Heath: *οἶδ' ἣ στενὸν* Musgrave (*'scil illa quae'*: cf. 431) sine lacuna 435–443 suspecti Tyrrellio 435 *ᾤκ*στα* (fuerat *ὤκιστα*) *πέτρας* V: *ὤκισται πέρας* P 436 *ὠμοβροστορειβάτης* P: divisit Scaliger: *ὠμόφρων ἐπιστάτης* V: cf. Hesych. *χάρυβδις ὠμόβροτος· ἡ ἀναπινομένη θάλασσα* 437 *μορφάτρια* P 438 *θ' ἁλμηρᾶς* V: *δ' ἁλμυρὰ* P 439 *θ' ἔρωτες ἰλίου θ'* P 440 *οἴσουσιν* Musgrave 441 *δὴ* P 442 *εἶσ'* Harl.: *εἰς* P: om. V *ἄδην* ex *ἄδου* fecit V[1] 444 *τί* V*p*: *τ** P *ἐξαντίζω* V 445 *γημώμεθα* P: *γαμώμεθα* V 447 *πράττειν* P *στρατηλάτα* P 448 *νεκρὸν* P: *νεκρῶν* V et lemma Σ *γυμνάν θ'* P

ὦ στέφη τοῦ φιλτάτου μοι θεῶν, ἀγάλματ᾽ εὔια,
χαίρετ᾽· ἐκλέλοιφ᾽ ἑορτάς, αἷς πάροιθ᾽ ἠγαλλόμην.
ἴτ᾽ ἀπ᾽ ἐμοῦ χρωτὸς σπαραγμοῖς, ὡς ἔτ᾽ οὖσ᾽ ἁγνὴ χρόα
δῶ θοαῖς αὔραις φέρεσθαί σοι τάδ᾽, ὦ μαντεῖ᾽ ἄναξ.
  ποῦ σκάφος τὸ τοῦ στρατηγοῦ; ποῖ ποτ᾽ ἐμβαίνειν
    με χρή;
οὐκέτ᾽ ἂν φθάνοις ἂν αὔραν ἱστίοις καραδοκῶν,
ὡς μίαν τριῶν Ἐρινὺν τῆσδέ μ᾽ ἐξάξων χθονός.
χαῖρέ μοι, μῆτερ· δακρύσῃς μηδέν· ὦ φίλη πατρίς,
οἵ τε γῆς ἔνερθ᾽ ἀδελφοὶ χὠ τεκὼν ἡμᾶς πατήρ,
οὐ μακρὰν δέξεσθέ μ᾽· ἥξω δ᾽ ἐς νεκροὺς νικηφόρος
καὶ δόμους πέρσασ᾽ Ἀτρειδῶν, ὧν ἀπωλόμεσθ᾽ ὕπο.

Χο. Ἑκάβης γεραιᾶς φύλακες, οὐ δεδόρκατε
δέσποιναν ὡς ἄναυδος ἐκτάδην πίτνει;
οὐκ ἀντιλήψεσθ᾽; ἢ μεθήσετ᾽, ὦ κακαί,
γραῖαν πεσοῦσαν; αἴρετ᾽ εἰς ὀρθὸν δέμας.

Εκ. ἐᾶτέ μ᾽—οὔτοι φίλα τὰ μὴ φίλ᾽, ὦ κόραι—
κεῖσθαι πεσοῦσαν· πτωμάτων γὰρ ἄξια
πάσχω τε καὶ πέπονθα κἄτι πείσομαι.
ὦ θεοί . . . κακοὺς μὲν ἀνακαλῶ τοὺς συμμάχους,
ὅμως δ᾽ ἔχει τι σχῆμα κικλήσκειν θεούς,
ὅταν τις ἡμῶν δυστυχῆ λάβῃ τύχην.
πρῶτον μὲν οὖν μοι τἀγάθ᾽ ἐξᾷσαι φίλον·
τοῖς γὰρ κακοῖσι πλείον᾽ οἶκτον ἐμβαλῶ.
  ἦμεν τύραννοι κἀς τύραννν᾽ ἐγημάμην,
κἀνταῦθ᾽ ἀριστεύοντ᾽ ἐγεινάμην τέκνα,

452 ἐκλέλοιπα δ᾽ V 455 ποῦ . . . ποῖ P : ποῖ . . . ποῦ V τὸ τῶν Ἀτρειδῶν Cic. ad Att. vii. 3. 5 ποτ᾽] πόδ᾽ Elmsley με om. P 458 δακρύσῃ V 460 μακρὰ et ἥκω V 463 ἐκτάδην Verrall : ἐς ἅδην P : ἐς πέδον V 464 ἀντιλήψετ᾽ . . . μεθήσετ᾽ V: ἀντιλήψεσθ᾽ . . . μεθήσεσθ᾽ P ἢ V P 465 δέμας V : πάλιν P 466 sic V P et Σ et Chr. Pat. 535 (nisi οὔτι hic) 471 λάχῃ Naber 472 φίλον V P Σ: δέον Chr. Pat. 535 473 τοῖ γὰρ V 474 ἦ μὲν τύραννος Elmsley : ἥμην τύραννος Apsines p. 394 Cf. Chr. Pat. 537 τύραννʼ V: τύραννος P : τύραννον p 475 ἐγεινόμην P

οὐκ ἀριθμὸν ἄλλως, ἀλλ' ὑπερτάτους Φρυγῶν·
οὓς Τρῳὰς οὐδ' Ἑλληνὶς οὐδὲ βάρβαρος
γυνὴ τεκοῦσα κομπάσειεν ἄν ποτε.
κἀκεῖνά τ' εἶδον δορὶ πεσόνθ' Ἑλληνικῷ
τρίχας τ' ἐτμήθην τάσδε πρὸς τύμβοις νεκρῶν,
καὶ τὸν φυτουργὸν Πρίαμον οὐκ ἄλλων πάρα
κλύουσ' ἔκλαυσα, τοῖσδε δ' εἶδον ὄμμασιν
αὐτὴ κατασφαγέντ' ἐφ' ἑρκείῳ πυρᾷ,
πόλιν θ' ἁλοῦσαν. ἃς δ' ἔθρεψα παρθένους
ἐς ἀξίωμα νυμφίων ἐξαίρετον,
ἄλλοισι θρέψασ' ἐκ χερῶν ἀφῃρέθην.
κοὔτ' ἐξ ἐκείνων ἐλπὶς ὡς ὀφθήσομαι,
αὐτή τ' ἐκείνας οὐκέτ' ὄψομαί ποτε.
τὸ λοίσθιον δέ, θριγκὸς ἀθλίων κακῶν,
δούλη γυνὴ γραῦς Ἑλλάδ' εἰσαφίξομαι.
ἃ δ' ἐστὶ γήρᾳ τῷδ' ἀσυμφορώτατα,
τούτοις με προσθήσουσιν, ἢ θυρῶν λάτριν
κλῇδας φυλάσσειν, τὴν τεκοῦσαν Ἕκτορα,
ἢ σιτοποιεῖν, κἀν πέδῳ κοίτας ἔχειν
ῥυσοῖσι νώτοις, βασιλικῶν ἐκ δεμνίων,
τρυχηρὰ περὶ τρυχηρὸν εἱμένην χρόα
πέπλων λακίσματ', ἀδόκιμ' ὀλβίοις ἔχειν.
οἳ 'γὼ τάλαινα, διὰ γάμον μιᾶς ἕνα
γυναικὸς οἵων ἔτυχον ὧν τε τεύξομαι.
ὦ τέκνον, ὦ σύμβακχε Κασάνδρα θεοῖς,
οἵαις ἔλυσας συμφοραῖς ἅγνευμα σόν.

476 ἀλλ' om. V 477 οὓς Stephanus: οὐ V P 477, 478 suspecti Dindorfio 479 καὶ ταῦτ' ἐπεῖδον Apsines: κἀκεῖν' ἐπεῖδον Wecklein 480 τ' P: δ' V τύμβον P versum om. Apsines 482 ἤκουον, ἀλλὰ τοῖσδ' ἐπεῖδον Apsines: τοῖσδ' εἶδον P 483 αὐτῇ Bruhn, cl. Senec. Tro. 45 ἑρκίο P (corr. *p*): ἑρκείου Διός Apsines, qui subiungit Andr. 401 484 πόλιν θανοῦσαν P 485 νυμφίον V 486 Ἕλλησι θρέψας Wilamowitz χειρῶν V 490 ἑλλάδ' om. P: tum δόμους post εἰς inserit *p* 491 τῷδε συμφορώτατα P 493 φυλάττειν V 494 καὶ π*δῳ P (ε inserit *p*) 496 τρυχηλὸν εἱμένη P 498 γάμων P 500 σὺ βάκχε P

σύ τ', ὦ τάλαινα, ποῦ ποτ' εἶ, Πολυξένη;
ὡς οὔτε μ' ἄρσην οὔτε θήλεια σπορὰ
πολλῶν γενομένων τὴν τάλαιναν ὠφελεῖ.
τί δῆτά μ' ὀρθοῦτ'; ἐλπίδων ποίων ὕπο;
ἄγετε τὸν ἁβρὸν δήποτ' ἐν Τροίᾳ πόδα,
νῦν δ' ὄντα δοῦλον, στιβάδα πρὸς χαμαιπετῆ
πέτρινά τε κρήδεμν', ὡς πεσοῦσ' ἀποφθαρῶ
δακρύοις καταξανθεῖσα. τῶν δ' εὐδαιμόνων
μηδένα νομίζετ' εὐτυχεῖν, πρὶν ἂν θάνῃ.

Χο. ἀμφί μοι Ἴλιον, ὦ [στρ.
Μοῦσα, καινῶν ὕμνων
ἄεισον ἐν δακρύοις ᾠδὰν ἐπικήδειον·
νῦν γὰρ μέλος ἐς Τροίαν ἰαχήσω,
τετραβάμονος ὡς ὑπ' ἀπήνας
Ἀργείων ὀλόμαν τάλαινα δοριάλωτος,
ὅτ' ἔλιπον ἵππον οὐράνια
βρέμοντα χρυσεοφάλαρον ἔνο-
πλον ἐν πύλαις Ἀχαιοί·
ἀνὰ δ' ἐβόασεν λεὼς
Τρῳάδος ἀπὸ πέτρας σταθείς·
Ἴτ', ὦ πεπαυμένοι πόνων,
τόδ' ἱερὸν ἀνάγετε ξόανον
Ἰλιάδι Διογενεῖ κόρᾳ.
τίς οὐκ ἔβα νεανίδων,
τίς οὐ γεραιὸς ἐκ δόμων;
κεχαρμένοι δ' ἀοιδαῖς
δόλιον ἔσχον ἄταν.

506 *αὖρον* P 507 *χαμερπτῆ* V 513 Fortasse *κλῄισον ἐν*: *ἄρξον σὺν* Wilamowitz : *ἐν δακρύοις ᾄδειν* Headlam : cf. v. 533 (*ποίησόν με ᾆσαι* reddit Σ) 514 *ἐπικήδειον* Σ ad v. 511 : *ἐπιτήδειον* V P 516 *ἰσχήσω*, ut videtur, P : corr. *p* 517 *ἀπήνης* P 518 *ὀλόμαν* Musgrave : *ὀλοίμαν* V P *δωριάλωτος* V 519 *ἔλειπον* V 520 *χρυσοφάλαρον* Seidler 523 *ὁ τρῳάδος* P 525 *ἱρὸν ἀνάγετε ξοάνων* P *ἄγετε* V 527 *νεανιᾶν* Wecklein 528 *γεραιὸν* B : corr. ipse

πᾶσα δὲ γέννα Φρυγῶν [ἀντ.
προς πύλας ὡρμάθη,
πεύκᾳ ἐν οὐρείᾳ ξεστὸν λόχον Ἀργείων
καὶ Δαρδανίας ἄταν θέᾳ δώσων,
χάριν ἄζυγος ἀμβροτοπώλου·
κλωστοῦ δ' ἀμφιβόλοις λίνοιο ναὸς ὡσεὶ
σκάφος κελαινόν, εἰς ἕδρανα
λάινα δάπεδά τε φόνια πατρί-
δι Παλλάδος θέσαν θεᾶς.
ἐπὶ δὲ πόνῳ καὶ χαρᾷ
νύχιον ἐπεὶ κνέφας παρῆν,
Λίβυς τε λωτὸς ἐκτύπει
Φρύγιά τε μέλεα, παρθένοι δ'
ἀέριον ἀνὰ κρότον ποδῶν
βοὰν ἔμελπον εὔφρον', ἐν
δόμοις δὲ παμφαὲς σέλας
πυρὸς μέλαιναν αἴγλαν
⟨ἄκος⟩ ἔδωκεν ὕπνῳ.

— ἐγὼ δὲ τὰν ὀρεστέραν
τότ' ἀμφὶ μέλαθρα παρθένον
Διὸς κόραν ἐμελπόμαν
χοροῖσι· φοινία δ' ἀνὰ
πτόλιν βοὰ κατεῖχε Περ-
γάμων ἕδρας· βρέφη δὲ φίλι-

534, 535 Cf. v. 513: lectio incerta 534 λόχων P 535 Δαρδανίδας Σ fortasse (ὁ Πρίαμος ἐξῆλθε τὴν βλάβην θεασόμενος) 536 θέα (i. e. θέᾳ) V P Σ: θεᾷ Musurus 537 χάριν Musurus: καὶ χάριν V P ἀμβροτοπώλου Barnes: ἀμβρότα πώλου V et Σ: ἀμβρῶτα πόλου P 538 λίνοιο Bothe ex Σ (κλωστοῦ λίνου ἀμφιβόλοις): λίνοισι V P ὡσεὶ Matthiae ex Σ: ὡς εἰς V: ὡς P 540 τε φοίνια P: τε φοίνια τε V: φόνιά τε lemma Σ 542 ἐπὶ P: ἐν V 543 ἐπεὶ Reiske: ἐπὶ V P 547 βοὰν Burges: βοάν τ' V P ἐν P: ἐνὶ V 550 ἄκος ex. gr. supplevi: cf. Aesch. Ag. 17, Soph. Ai. 362: ἀπεδίωκε νυκτός Heimsoeth 554 post κόραν habent Ἄρτεμιν V P: delevit Seidler 556 κατέσχε Wilamowitz

α περὶ πέπλους ἔβαλλε μα-
τρὶ χεῖρας ἐπτοημένας·
λόχου δ' ἐξέβαιν' Ἄρης,
κόρας ἔργα Παλλάδος.
σφαγαὶ δ' ἀμφιβώμιοι
Φρυγῶν, ἔν τε δεμνίοις
καράτομος ἐρημία
νεανίδων στέφανον ἔφερεν
Ἑλλάδι κουροτρόφον,
Φρυγῶν πατρίδι πένθη.

— Ἑκάβη, λεύσσεις τήνδ' Ἀνδρομάχην
ξενικοῖς ἐπ' ὄχοις πορθμευομένην;
παρὰ δ' εἰρεσίᾳ μαστῶν ἕπεται
φίλος Ἀστυάναξ, Ἕκτοοος ἶνις.
ποῖ ποτ' ἀπήνης νώτοισι φέρῃ,
δύστανε γύναι, πάρεδρος χαλκέοις
Ἕκτορος ὅπλοις σκύλοις τε Φρυγῶν
δοριθηράτοις,
οἷσιν Ἀχιλλέως παῖς Φθιώτας
στέψει ναοὺς ἀπὸ Τροίας;

ΑΝΔΡΟΜΑΧΗ

Ἀχαιοὶ δεσπόται μ' ἄγουσιν. [στρ.
Εκ. οἴμοι. Αν. τί παιᾶν' ἐμὸν στενάζεις;
Εκ. αἰαῖ . . . Αν. τῶνδ' ἀλγέων . . .
Εκ. ὦ Ζεῦ . . . Αν. καὶ συμφορᾶς.
Εκ. τέκεα, Αν. πρίν ποτ' ἦμεν.

558 ἔβαλλε suprascr. V²: ἔβαλε V P μητρὶ V P (μρ̄ὶ P) 560 ἐξέβαινεν V P 562 ἀμφὶ βωμοῖσιν P 564 καρατόμος P fortasse recte 565, 566 non sollicitandi: *in cubilibus solitudo, maritis obtruncatis facta, effecit ut corona puellarum raperetur, iuvenes Graeciae paritura* 566 κουροτρόφον V : κουροτρόφω P 567 Φρυγῶν δὲ πατρίδι πένθος V 568 Χο. praef. V 572 Εκ. praef. V P 573 δύστηνε et 575 Φθιώτης Dindorf 578 οἴμοι Burges ex Σ (ἐπειδὴ εἶπεν οἴμοι): ἰώ μοι μοι V P ἐμὸν etiam Σ 579 αἶ αἶ αἶ αἶ V P: corr. Burges 580 ὦ Seidler: ἰὼ V P malim Συμ-φορά 581 τέκνα P, sed corr. ipse

Εκ. βέβακ' ὄλβος, βέβακε Τροία [ἀντ.
Αν. τλάμων. Εκ. ἐμῶν τ' εὐγένεια παίδων.
Αν. φεῦ φεῦ. Εκ. φεῦ δῆτ' ἐμῶν
Αν. κακῶν. Εκ. οἰκτρὰ τύχα
Αν. πόλεος, Εκ. ἃ καπνοῦται.

Αν. μόλοις, ὦ πόσις, μοι . . . [στρ.
Εκ. βοᾷς τὸν παρ' Ἅιδᾳ
παῖδ' ἐμόν, ὦ μελέα.
Αν. σᾶς δάμαρτος ἄλκαρ.

Εκ. σύ τ', ὦ λῦμ' Ἀχαιῶν, [ἀντ.
τέκνων δέσποθ' ἁμῶν,
πρεσβυγενὲς Πρίαμε,
κοίμισαί μ' ἐς Ἅιδου.

Αν. οἵδε πόθοι μεγάλοι . . . Εκ. σχετλία, τάδε πάσχομεν ἄλγη. [στρ.
Αν. οἰχομένας πόλεως . . . Εκ. ἐπὶ δ' ἄλγεσιν ἄλγεα κεῖται.
Αν. δυσφροσύναισι θεῶν, ὅτε σὸς γόνος ἔκφυγεν Ἅιδαν,
ὃς λεχέων στυγερῶν χάριν ὤλεσε

582 *βέβακεν* V P 583 *τλήμων* P 584, 586 Εκ. *φεῦ δῆτ' ἐμῶν κακῶν.* Αν. *οἰκτρὰ τύχα πόλεος ἃ καπνοῦται* Wilamowitz 585 Αν. *κακῶν* Εκ. P: *κακῶν* Αν. V *οἰκτρά γε* V P: *γε* del. Burges 586 Αν. *πόλεως* Εκ. P: Εκ. *πόλεως* Αν. V (*πόλεος* Burges) 587 Αν. praef. P: om. V *μόλις* P *πόσις* Burges: *πόσι* V P Σ (*ποσὶ* V) 588 *ᾄδη* V P 591 Andromachae continuat V: Hecubae tribuit P 591–594 omnes Hecubae tribuit P (et Seidler): V, cum notam omiserit, omnes Andromachae: 592, 593 Andromachae reliquos Hecubae Kirchhoff: 592, 593 Hecubae reliquos Andromachae Hermann 591 *σύθ', ὦ* Bothe et 593 *Πριάμῳ* Musgrave, Hectorem compellari rati 592 *δέσποθ'* V: *δέποθ'* P *τεκὼν φῶς ποθ' ἁμὸν* Weil (possis etiam *τεκὼν δ' Ἕκτορ' ἁμὸν*) Andromachae versum hunc et sequentem tribuens 594 *κοίμισε* P: *κόμισαι* V 595–604 inter Hec. et Andr. distribui: codd. diverse sic: Χο. *οἵδε* . . . Εκ. (Αν. V) *σχέτλια* . . . Χο. *οἰχομένας* . . . Εκ. *ὦ πατρὶς* . . . Χο. *νῦν τέλος* . . . Εκ. *καὶ ἐμὸν* V P: praeterea habet P solus 596 Εκ. *ἐπὶ δ'* . . . Χο. *δυσφροσύναισι* . . . 603 Αν. *ὦ τεκν'* . . . Εκ. *οἷος*: totos 595–600 Andromachae, 601–607 Hecubae tribuit Seidler 595 *σχετλία*, Burges, cf. Sen. Tro. 969 sq.: *σχέτλια* V P 596 *κεῖνται* V 597 *ὅτε* V: *ὁ δὲ* P *ἔκφυγεν* Musurus: *ἔφυγεν* V P *αἴδαν* P: *ᾄδην* V

πέργαμα Τροίας· αἱματόεντα δὲ
θεᾷ παρὰ Παλλάδι σώματα νεκρῶν
γυψὶ φέρειν τέταται· ζυγὰ δ' ἤνυσε
δούλια Τροίᾳ.

Εκ. ὦ πατρίς, ὦ μελέα . . .   Αν. καταλειπομέναν σε
δακρύω, [ἀντ.
Εκ. νῦν τέλος οἰκτρὸν ὁρᾷς.   Αν. καὶ ἐμὸν δόμον ἔνθ'
ἐλοχεύθην.
Εκ. ὦ τέκν', ἐρημόπολις μάτηρ ἀπολείπεται ὑμῶν,
οἷος ἰάλεμος, οἷά τε πένθη

. . . . . .

δάκρυά τ' ἐκ δακρύων καταλείβεται
ἁμετέροισι δόμοις· ὁ θανὼν δ' ἐπι-
λάθεται ἀλγέων [ἀδάκρυτος].

Χο. ὡς ἡδὺ δάκρυα τοῖς κακῶς πεπραγόσι
θρήνων τ' ὀδυρμοὶ μοῦσά θ' ἣ λύπας ἔχει.
Αν. ὦ μῆτερ ἀνδρός, ὅς ποτ' Ἀργείων δορὶ
πλείστους διώλεσ', Ἕκτορος, τάδ' εἰσορᾷς;
Εκ. ὁρῶ τὰ τῶν θεῶν, ὡς τὰ μὲν πυργοῦσ' ἄνω
τὸ μηδὲν ὄντα, τὰ δὲ δοκοῦντ' ἀπώλεσαν.
Αν. ἀγόμεθα λεία σὺν τέκνῳ· τὸ δ' εὐγενὲς
ἐς δοῦλον ἥκει, μεταβολὰς τοσάσδ' ἔχον.
Εκ. τὸ τῆς ἀνάγκης δεινόν· ἄρτι κἀπ' ἐμοῦ
βέβηκ' ἀποσπασθεῖσα Κασάνδρα βίᾳ.
Αν. φεῦ φεῦ·
ἄλλος τις Αἴας, ὡς ἔοικε, δεύτερος

600 τέτακται V δούλεια V τροία V P, sed id pro dativo accepit Σ 601, 602 Choreutis (ob πατρίς, et ὦ τέκν') trib. Wilamowitz 601 καταλειπομένα P: κατερειπομέναν Jacobs 602 καὶ ἐγὼ δόμων P 603 ἐρημόπολις Seidler, cf. 1291 : ἔρημος πόλις V P 604–607 sic disposui: cum metro cf. Hclid. 608–629: vulgo post Seidlerum tres hexametri efficiuntur, lacuna (— ∪ ∪ — —) ante οἶος posita, tum καταλείβεται ⟨οὐκ ἀδακρύτοις⟩ Seidler, vel ⟨αἰνοδάκρυτα⟩ Hermann, et ἀδάκρυτος in fine deleto 606 δόμοισιν V P 608 πεπραγόσι V : πεπονθόσι P et Stob. fl. 122. 4 609 θ' ἃ V 610 ὅπποτ' V 613 τὸ Elmsley : τὰ V P ἀπώλεσα P 615 τοιάσδ' V

παιδὸς πέφηνε σῆς. νοσεῖς δὲ χἄτερα.
Εκ. ὧν γ᾽ οὔτε μέτρον οὔτ᾽ ἀριθμός ἐστί μοι·
κακῷ κακὸν γὰρ εἰς ἅμιλλαν ἔρχεται.
Αν. τέθνηκέ σοι παῖς πρὸς τάφῳ Πολυξένη
σφαγεῖσ᾽ Ἀχιλλέως, δῶρον ἀψύχῳ νεκρῷ.
Εκ. οἲ ᾽γὼ τάλαινα. τοῦτ᾽ ἐκεῖν᾽ ὅ μοι πάλαι
Ταλθύβιος αἴνιγμ᾽ οὐ σαφῶς εἶπεν σαφές.
Αν. εἶδόν νιν αὐτή, κἀποβᾶσα τῶνδ᾽ ὄχων
ἔκρυψα πέπλοις κἀπεκοψάμην νεκρόν.
Εκ. αἰαῖ, τέκνον, σῶν ἀνοσίων προσφαγμάτων·
αἰαῖ μάλ᾽ αὖθις, ὡς κακῶς διόλλυσαι.
Αν. ὄλωλεν ὡς ὄλωλεν· ἀλλ᾽ ὅμως ἐμοῦ
ζώσης γ᾽ ὄλωλεν εὐτυχεστέρῳ πότμῳ.
Εκ. οὐ ταὐτόν, ὦ παῖ, τῷ βλέπειν τὸ κατθανεῖν·
τὸ μὲν γὰρ οὐδέν, τῷ δ᾽ ἔνεισιν ἐλπίδες.
Αν. ὦ μῆτερ, †ὦ τεκοῦσα†, κάλλιστον λόγον
ἄκουσον, ὥς σοι τέρψιν ἐμβαλῶ φρενί.
τὸ μὴ γενέσθαι τῷ θανεῖν ἴσον λέγω,
τοῦ ζῆν δὲ λυπρῶς κρεῖσσόν ἐστι κατθανεῖν.
ἀλγεῖ γὰρ οὐδὲν †τῶν κακῶν ᾐσθημένος·†
ὁ δ᾽ εὐτυχήσας ἐς τὸ δυστυχὲς πεσὼν
ψυχὴν ἀλᾶται τῆς πάροιθ᾽ εὐπραξίας.
κείνη δ᾽, ὁμοίως ὥσπερ οὐκ ἰδοῦσα φῶς,
τέθνηκε κοὐδὲν οἶδε τῶν αὑτῆς κακῶν.
ἐγὼ δὲ τοξεύσασα τῆς εὐδοξίας
λαχοῦσα πλεῖον τῆς τύχης ἡμάρτανον.
ἃ γὰρ γυναιξὶ σώφρον᾽ ἔσθ᾽ ηὑρημένα,

620 ἐστί τις Chr. Pat. 41: ἔστ᾽ ἔτι Nauck 621 κακῷ κακῶν P 624 τοῦτ᾽ P: τοῦ V ἐκεῖν᾽ ὃ Fix: ἐκεῖνο V P 626 αὐτὴν ἀποβᾶσα V 628 τέκνων et προσσφαγμάτων V 632 τὸ βλέπειν V 634 om. P: cf. Stob. fl. 120. 1 οὐ τεκοῦσα Musgrave: fortasse ὦτ᾽ ἔχουσα: cf. Plut. 1113 C, Aesch. fr. 126 N 635 ἐμβάλω V 638 ἡσσημένος Hermann: οὐδὲν ⟨ὅντιν᾽ ἡ φύσασα γῆ ἐδέξατ᾽, οὐδὲν⟩ supplet Wilamowitz: delet Wecklein 641 ἐκείνη V[1] ὥσπερ P: ὡς V 644 πλεῖστον reddit Σ (ex serioris usu Graecitatis, opinor): πλέον λαχοῦσα Wilamowitz 645 γυναικὶ Chr. Pat. 538

ταῦτ' ἐξεμόχθουν Ἕκτορος κατὰ στέγας.
πρῶτον μέν, ἔνθα—κἂν προσῇ κἂν μὴ προσῇ
ψόγος γυναιξίν—αὐτὸ τοῦτ' ἐφέλκεται
κακῶς ἀκούειν, ἥτις οὐκ ἔνδον μένει,
τούτου παρεῖσα πόθον ἔμιμνον ἐν δόμοις·
ἔσω τε μελάθρων κομψὰ θηλειῶν ἔπη
οὐκ εἰσεφρούμην, τὸν δὲ νοῦν διδάσκαλον
οἴκοθεν ἔχουσα χρηστὸν ἐξήρκουν ἐμοί.
γλώσσης τε σιγὴν ὄμμα θ' ἥσυχον πόσει
παρεῖχον· ᾔδη δ' ἁμὲ χρῆν νικᾶν πόσιν,
κείνῳ τε νίκην ὧν ἐχρῆν παριέναι.
  καὶ τῶνδε κληδὼν ἐς στράτευμ' Ἀχαϊκὸν
ἐλθοῦσ' ἀπώλεσέν μ'· ἐπεὶ γὰρ ᾑρέθην,
Ἀχιλλέως με παῖς ἐβουλήθη λαβεῖν
δάμαρτα· δουλεύσω δ' ἐν αὐθεντῶν δόμοις.
κεἰ μὲν παρώσασ' Ἕκτορος φίλον κάρα
πρὸς τὸν παρόντα πόσιν ἀναπτύξω φρένα,
κακὴ φανοῦμαι τῷ θανόντι· τόνδε δ' αὖ
στυγοῦσ' ἐμαυτῆς δεσπόταις μισήσομαι.
καίτοι λέγουσιν ὡς μί' εὐφρόνη χαλᾷ
τὸ δυσμενὲς γυναικὸς εἰς ἀνδρὸς λέχος·
ἀπέπτυσ' αὐτήν, ἥτις ἄνδρα τὸν πάρος
καινοῖσι λέκτροις ἀποβαλοῦσ' ἄλλον φιλεῖ.
ἀλλ' οὐδὲ πῶλος ἥτις ἂν διαζυγῇ
τῆς συντραφείσης, ῥᾳδίως ἕλξει ζυγόν.
καίτοι τὸ θηριῶδες ἄφθογγόν τ' ἔφυ
ξυνέσει τ' ἄχρηστον τῇ φύσει τε λείπεται.
  σὲ δ', ὦ φίλ' Ἕκτορ, εἶχον ἄνδρ' ἀρκοῦντά μοι
ξυνέσει γένει πλούτῳ τε κἀνδρείᾳ μέγαν·
ἀκήρατον δέ μ' ἐκ πατρὸς λαβὼν δόμων
πρῶτος τὸ παρθένειον ἐζεύξω λέχος.

647–656 damnat Seidler 651 τε P: om. V 652 Cf. Cycl. 234 655 ᾔδειν δ' V P et lemma Σ: corr. Heath χρῆ V 670 ἕλξει V: ἕλκει P 674 καὶ ἀνδρείαν V 675 δόμον V

καὶ νῦν ὄλωλας μὲν σύ, ναυσθλοῦμαι δ' ἐγὼ
πρὸς Ἑλλάδ' αἰχμάλωτος ἐς δοῦλον ζυγόν.
ἆρ' οὐκ ἐλάσσω τῶν ἐμῶν ἔχειν κακῶν
Πολυξένης ὄλεθρος, ἣν καταστένεις;
ἐμοὶ γὰρ οὐδ' ὃ πᾶσι λείπεται βροτοῖς
ξύνεστιν ἐλπίς, οὐδὲ κλέπτομαι φρένας
πράξειν τι κεδνόν· ἡδὺ δ' ἐστὶ καὶ δοκεῖν.
Χο. ἐς ταὐτὸν ἥκεις συμφορᾶς· θρηνοῦσα δὲ
τὸ σὸν διδάσκεις μ' ἔνθα πημάτων κυρῶ.
Εκ. αὐτὴ μὲν οὔπω ναὸς εἰσέβην σκάφος,
γραφῇ δ' ἰδοῦσα καὶ κλύουσ' ἐπίσταμαι.
ναύταις γὰρ ἢν μὲν μέτριος ᾖ χειμὼν φέρειν,
προθυμίαν ἔχουσι σωθῆναι πόνων,
ὁ μὲν παρ' οἴαχ', ὁ δ' ἐπὶ λαίφεσιν βεβώς,
ὁ δ' ἄντλον εἴργων ναός· ἢν δ' ὑπερβάλῃ
πολὺς ταραχθεὶς πόντος, ἐνδόντες τύχῃ
παρεῖσαν αὑτοὺς κυμάτων δρομήμασιν.
οὕτω δὲ κἀγὼ πόλλ' ἔχουσα πήματα
ἄφθογγός εἰμι καὶ παρεῖσ' ἐῶ στόμα·
νικᾷ γὰρ οὑκ θεῶν με δύστηνος κλύδων.
ἀλλ', ὦ φίλη παῖ, τὰς μὲν Ἕκτορος τύχας
ἔασον· οὐ μὴ δάκρυά νιν σώσῃ τὰ σά·
τίμα δὲ τὸν παρόντα δεσπότην σέθεν,
φίλον διδοῦσα δέλεαρ ἀνδρὶ σῶν τρόπων.
κἂν δρᾷς τάδ', ἐς τὸ κοινὸν εὐφρανεῖς φίλους
καὶ παῖδα τόνδε παιδὸς ἐκθρέψειας ἂν
Τροίᾳ μέγιστον ὠφέλημ', ἵν'—εἴ ποτε—
ἐκ σοῦ γενόμενοι παῖδες Ἴλιον πάλιν

679, 680 ἔχει et ὄλεθρος P: ἔχειν et ὄλεθρον V 683 ἕξειν τι Chr. Pat. 593 687 γραφῇ P et Σ: γραφὴν V 691 νηός V 692 τύχῃ] φορᾷ Chr. Pat. 628 693 παρῆκαν Chr. Pat. αὐτοὺς VP δρομήμασιν] cf. Med. 1180 696 οὐκ V 698 οὐ μὴ . . . σώσῃ P: οὐ γὰρ . . . σώσει V 701 φίλος V 703 τροίας P 704 ἐκ σοῦ V: ἐξ οὗ P: lectio incerta: εἴ ποτε: cf. εἴπερ Io. 354 dittographiam agnoscit Wilamowitz, aut 704 omisso (ἵν', εἴ ποτε, κατοικίσειε) aut 703 (ἐκθρέψειας ἄν· ἐξ οὗ: cf. Paus. i. 11, 1) Ἴλιον P: ὕστερον V

κατοικίσειαν, καὶ πόλις γένοιτ᾿ ἔτι.
ἀλλ᾿ ἐκ λόγου γὰρ ἄλλος ἐκβαίνει λόγος,
τίν᾿ αὖ δέδορκα τόνδ᾿ Ἀχαϊκὸν λάτριν
στείχοντα καινῶν ἄγγελον βουλευμάτων;

ΤΑΛΘΥΒΙΟΣ

Φρυγῶν ἀρίστου πρίν ποθ᾿ Ἕκτορος δάμαρ,
μή με στυγήσῃς· οὐχ ἑκὼν γὰρ ἀγγελῶ.
Δαναῶν δὲ κοινὰ Πελοπιδῶν τ᾿ ἀγγέλματα. . .
Αν. τί δ᾿ ἔστιν; ὥς μοι φροιμίων ἄρχῃ κακῶν.
Τα. ἔδοξε τόνδε παῖδα . . . πῶς εἴπω λόγον;
Αν. μῶν οὐ τὸν αὐτὸν δεσπότην ἡμῖν ἔχειν;
Τα. οὐδεὶς Ἀχαιῶν τοῦδε δεσπόσει ποτέ.
Αν. ἀλλ᾿ ἐνθάδ᾿ αὐτοῦ λείψανον Φρυγῶν λιπεῖν;
Τα. οὐκ οἶδ᾿ ὅπως σοι ῥᾳδίως εἴπω κακά.
Αν. ἐπῄνεσ᾿ αἰδῶ, πλὴν ἐὰν λέγῃς καλά.
Τα. κτενοῦσι σὸν παῖδ᾿, ὡς πύθῃ κακὸν μέγα.
Αν. οἴμοι, γάμων τόδ᾿ ὡς κλύω μεῖζον κακόν.
Τα. νικᾷ δ᾿ Ὀδυσσεὺς ἐν Πανέλλησιν λέγων . . .
Αν. αἰαῖ μάλ᾿· οὐ γὰρ μέτρια πάσχομεν κακά.
Τα. λέξας ἀρίστου παῖδα μὴ τρέφειν πατρὸς . . .
Αν. τοιαῦτα νικήσειε τῶν αὑτοῦ πέρι.
Τα. ῥῖψαι δὲ πύργων δεῖν σφε Τρωικῶν ἄπο.
ἀλλ᾿ ὣς γενέσθω, καὶ σοφωτέρα φανῇ·
μήτ᾿ ἀντέχου τοῦδ᾿, εὐγενῶς δ᾿ ἄλγει κακοῖς,
μήτε σθένουσα μηδὲν ἰσχύειν δόκει.
ἔχεις γὰρ ἀλκὴν οὐδαμῇ. σκοπεῖν δὲ χρή·
πόλις τ᾿ ὄλωλε καὶ πόσις, κρατῇ δὲ σύ,

708 *καινὸν* P: corr. *p*: cf. Med. 270 709–782 Ταλθύβιος] fortasse Ἄγγελος, cf. Σ: *μήποτε οὐχ ὁ Ταλθύβιος ἀλλ᾿ ἄλλος τις ταῦτα λέγει· καὶ γὰρ οὐ λάτριν* (v. 707) *ἀλλ᾿ ὀνομαστὶ Ταλθύβιον καλεῖν εἴωθεν.* 709 *ἀρίστϊ* P: corr. *p* 710 *οὔθ᾿* (vel *οὐθ᾿*) P 711 *δὲ* P: *τε* V *τ᾿* V: om. P sermonem fractum indicavi 712 *ἀρχὴ* V 714–717 et 720–725 puncta pro personarum notis V (nisi *ἀνδρ* deletum ante v. 724) 716 *αὐτοῦ* V: *αὐτὸν* P 718 *καλά p*: *κακά* V P 719 *κτείνουσι σὸν* P: *κτενοῦσι τὸν* V 724 *τῶν αὐτοῦ* P: *τὸν αὐτοῦ* V 725 *δεῖν* Jacobs: *δεῖ* V P 728 *ἰσχύειν* P: *ἰσχύσειν* V

ἡμεῖς δὲ πρὸς γυναῖκα μάρνασθαι μίαν
οἷοί τε. τούτων οὕνεκ᾽ οὐ μάχης ἐρᾶν
οὐδ᾽ αἰσχρὸν οὐδὲν οὐδ᾽ ἐπίφθονόν σε δρᾶν,
οὐδ᾽ αὖ σ᾽ Ἀχαιοῖς βούλομαι ῥίπτειν ἀράς.
εἰ γάρ τι λέξεις ὧν χολώσεται στρατός,
οὔτ᾽ ἂν ταφείη παῖς ὅδ᾽ οὔτ᾽ οἴκτου τύχοι.
σιγῶσα δ᾽ εὖ τε τὰς τύχας κεκτημένη
τὸν τοῦδε νεκρὸν οὐκ ἄθαπτον ἂν λίποις
αὐτή τ᾽ Ἀχαιῶν πρευμενεστέρων τύχοις.
Αν. ὦ φίλτατ᾽, ὦ περισσὰ τιμηθεὶς τέκνον,
θανῇ πρὸς ἐχθρῶν μητέρ᾽ ἀθλίαν λιπών,
ἡ τοῦ πατρὸς δέ σ᾽ εὐγένει᾽ ἀποκτενεῖ,
ἣ τοῖσιν ἄλλοις γίγνεται σωτηρία,
τὸ δ᾽ ἐσθλὸν οὐκ ἐς καιρὸν ἦλθε σοὶ πατρός.
ὦ λέκτρα τἀμὰ δυστυχῆ τε καὶ γάμοι,
οἷς ἦλθον ἐς μέλαθρον Ἕκτορός ποτε,
οὐ σφάγιον υἱὸν Δαναΐδαις τέξουσ᾽ ἐμόν,
ἀλλ᾽ ὡς τύραννον Ἀσιάδος πολυσπόρου.
ὦ παῖ, δακρύεις· αἰσθάνῃ κακῶν σέθεν;
τί μου δέδραξαι χερσὶ κἀντέχῃ πέπλων,
νεοσσὸς ὡσεὶ πτέρυγας ἐσπίτνων ἐμάς;
οὐκ εἶσιν Ἕκτωρ κλεινὸν ἁρπάσας δόρυ
γῆς ἐξανελθὼν σοὶ φέρων σωτηρίαν,
οὐ συγγένεια πατρός, οὐκ ἰσχὺς Φρυγῶν·
λυγρὸν δὲ πήδημ᾽ ἐς τράχηλον ὑψόθεν
πεσὼν ἀνοίκτως, πνεῦμ᾽ ἀπορρήξεις σέθεν.
ὦ νέον ὑπαγκάλισμα μητρὶ φίλτατον,

731 δὲ V: τε P 731, 732 ἡμῖν δὲ πῶς . . . οἷόν τε; Nauck 733 δρᾶν V: χρὴ P 734 οὐδ᾽ Hartung: οὔτ᾽ V P ἀχαιοῖς P: ἀχαιῶν V 735 ᾧ Haun. 736 ταφοίη P ὅδ᾽ οὔτ᾽ P: οὐδ᾽ V οἴκτου τύχοι V *p* (τύχη V): οἶκτος ἔχοι P 737 ταῖς τύχαις κεχρημένη Hartung 738 λοιποις P: corr. *p* 739 πλευμενεστέρων P: corr. *p* 742 ἀποκτενεῖ P et Chr. Pat. 1515: ἀπώλεσεν V 745 vix sanus 747 οὐ σφάγιον υἱὸν Nauck: οὐχὶ σφάγιον Chr. Pat. 77: οὐχ ὡς σφάγιον (σφαγεῖον Barnes) V P 748 ἀσιατίδος V 751 ὡσσεὶ P: ὡς V 752 κλεινὸν P: κλεινὸς V 756 ἀπορρήξει P: corr. *p*

ὦ χρωτὸς ἡδὺ πνεῦμα· διὰ κενῆς ἄρα
ἐν σπαργάνοις σε μαστὸς ἐξέθρεψ' ὅδε,
μάτην δ' ἐμόχθουν καὶ κατεξάνθην πόνοις.
νῦν—οὔποτ' αὖθις—μητέρ' ἀσπάζου σέθεν,
πρόσπιτνε τὴν τεκοῦσαν, ἀμφὶ δ' ὠλένας
ἕλισσ' ἐμοῖς νώτοισι καὶ στόμ' ἅρμοσον.
ὦ βάρβαρ' ἐξευρόντες Ἕλληνες κακά,
τί τόνδε παῖδα κτείνετ' οὐδὲν αἴτιον;
ὦ Τυνδάρειον ἔρνος, οὔποτ' εἶ Διός,
πολλῶν δὲ πατέρων φημί σ' ἐκπεφυκέναι,
'Αλάστορος μὲν πρῶτον, εἶτα δὲ Φθόνου,
Φόνου τε Θανάτου θ' ὅσα τε γῆ τρέφει κακά.
οὐ γάρ ποτ' αὐχῶ Ζῆνά γ' ἐκφῦσαί σ' ἐγώ,
πολλοῖσι κῆρα βαρβάροις Ἕλλησί τε.
ὄλοιο· καλλίστων γὰρ ὀμμάτων ἄπο
αἰσχρῶς τὰ κλεινὰ πεδί' ἀπώλεσας Φρυγῶν.
⟨ἀλλ'⟩ ἄγετε φέρετε ῥίπτετ', εἰ ῥίπτειν δοκεῖ·
δαίνυσθε τοῦδε σάρκας. ἔκ τε γὰρ θεῶν
διολλύμεσθα, παιδί τ' οὐ δυναίμεθ' ἂν
θάνατον ἀρῆξαι. κρύπτετ' ἄθλιον δέμας
καὶ ῥίπτετ' ἐς ναῦς· ἐπὶ καλὸν γὰρ ἔρχομαι
ὑμέναιον, ἀπολέσασα τοὐμαυτῆς τέκνον.

Χο. τάλαινα Τροία, μυρίους ἀπώλεσας
μιᾶς γυναικὸς καὶ λέχους στυγνοῦ χάριν.

Τα. ἄγε παῖ, φίλιον πρόσπτυγμα μεθεὶς
μητρὸς μογερᾶς, βαῖνε πατρῴων
πύργων ἐπ' ἄκρας στεφάνας, ὅθι σοι

759 σπαργάνοις σε P: σπαργάνοισι V 760 Cf. Med. 1030 761 οὔποτ' Stephanus: εἶποτ' V P 762 πρόσπιτνε V: πρόσπιπτε P ὠλένας P: ὠλέναις V 769 τε (ante γῆ) om. P 770 Ζῆνά σ' ἐκφῦσαι σ' V: Ζῆνά γ' ἐκφῦναι (primitus ἐκφῆναι) σ' P: ἐκ Θεοῦ φῦναι σ' Chr. Pat. 337: Ζηνὸς ἐκφῦναι σ' Reiske 774 ἀλλ' add. Hermann: καὶ ῥίπτετ' Haun. 776 δυναίμεθα (sine ἂν) P 777 κρύπτετ'] μάρπτετ' Palmer 782 Τα. Tyrwhitt: Αν. V P 783 versum om. V

πνεῦμα μεθεῖναι ψῆφος ἐκράνθη.
λαμβάνετ' αὐτόν. τὰ δὲ τοιάδε χρὴ
κηρυκεύειν, ὅστις ἄνοικτος
καὶ ἀναιδείᾳ τῆς ἡμετέρας
γνώμης μᾶλλον φίλος ἐστίν.

Εκ. ὦ τέκνον, ὦ παῖ παιδὸς μογεροῦ,
συλώμεθα σὴν ψυχὴν ἀδίκως
μήτηρ κἀγώ. τί πάθω; τί σ' ἐγώ,
δύσμορε, δράσω; τάδε σοι δίδομεν
πλήγματα κρατὸς στέρνων τε κόπους·
τῶνδε γὰρ ἄρχομεν. οἳ 'γὼ πόλεως,
οἴμοι δὲ σέθεν· τί γὰρ οὐκ ἔχομεν;
τίνος ἐνδέομεν μὴ οὐ πανσυδίᾳ
χωρεῖν ὀλέθρου διὰ παντός;

Χο. μελισσοτρόφου Σαλαμῖνος ὦ βασιλεῦ Τελαμών, [στρ.
νάσου περικύμονος οἰκήσας ἕδραν
τᾶς ἐπικεκλιμένας ὄχθοις ἱεροῖς, ἵν' ἐλαίας
πρῶτον ἔδειξε κλάδον γλαυκᾶς 'Αθάνα,
οὐράνιον στέφανον λιπαραῖσί ⟨τε⟩ κόσμον 'Αθήναις,
ἔβας ἔβας τῷ τοξοφόρῳ συναρι-
στεύων ἅμ' 'Αλκμήνας γόνῳ
Ἴλιον Ἴλιον ἐκπέρσων πόλιν
ἁμετέραν τὸ πάροιθεν [ὅτ' ἔβας ἀφ' Ἑλλάδος]·

ὅθ' Ἑλλάδος ἄγαγε πρῶτον ἄνθος ἀτυζόμενος [ἀντ.
πώλων, Σιμόεντι δ' ἐπ' εὐρείτᾳ πλάταν

786 τοιαῦτα P (non Σ, puto) χρῆν Herwerden 788 ἀναιδείας P ὑμετέρας V P: corr. Tyrwhitt 790 μογεροῦ P: μονογενοῦ V 794 κόπους Seidler: κτύπους V P 795 οἶ' ἐγὼ V 800 ἕδρας V 801 ἱεροῖς ἵν' V et Σ: ἱεροῖσιν P 802 κ*λάδον (eraso ε) γλαυκὰς P 'Αθάνα Musurus ex Σ: ἀθάνας V P 803 λιπαραῖς V τε supplet Seidler 804 ἔβας alterum del. Musgrave: cf. v. 815 τῷ V: om. P 805 συναριστεύσων P ἅμ' om. V 807 πάροιθεν V: πάροιθ' P verba ὅτ' ἔβας ἀφ' Ἑλλάδος seclusit Dindorf: cf. v. 819 809 ἀτεμβόμενος Herwerden (ἀτυζόμενος etiam Σ) 810 δ**εἰρείταο V

ἔσχασε ποντοπόρον καὶ ναύδετ' ἀνήψατο πρυμνᾶν
καὶ χερὸς εὐστοχίαν ἐξεῖλε ναῶν,
Λαομέδοντι φόνον· κανόνων δὲ τυκίσματα Φοίβου
. . πυρὸς φοίνικι πνοᾷ καθελὼν
Τροίας ἐπόρθησε χθόνα.
δὶς δὲ δυοῖν πιτύλοιν τείχη †περὶ†
Δαρδανίας [φοινία] κατέλυσεν [αἰχμά.]

μάταν ἄρ', ὦ χρυσέαις ἐν οἰνοχόαις ἁβρὰ βαίνων, [στρ.
Λαομεδόντιε παῖ,
Ζηνὸς ἔχεις κυλίκων πλήρωμα, καλλίσταν λατρείαν·
ἁ δέ σε γειναμένα πυρὶ δαίεται·
ἠιόνες δ' ἅλιαι
ἴακχον οἰωνὸς οἷ-
ον τεκέων ὕπερ βοᾷ,
ᾇ μὲν εὐνάτορας, ᾇ δὲ παῖδας,
ᾇ δὲ ματέρας γεραιάς.
τὰ δὲ σὰ δροσόεντα λουτρὰ
γυμνασίων τε δρόμοι
βεβᾶσι, σὺ δὲ πρόσωπα νεα-
ρὰ χάρισι παρὰ Διὸς θρόνοις
καλλιγάλανα τρέφεις· Πριάμοιο δὲ γαῖαν
Ἑλλὰς ὤλεσ' αἰχμά.

Ἔρως Ἔρως, ὃς τὰ Δαρδάνεια μέλαθρά ποτ' ἦλθες [ἀντ.
οὐρανίδαισι μέλων,

811 *πρύμναν* V 812 *ἐξεῖλεν ἰὸν* Nauck 814 *τεκίσματα* P: *τυκτίσματα* V: corr. Musurus 815 *πυρὸς πυρὸς* Meineke: cf. v. 804 *πνοᾷ* P: *βοᾷ* V: *βίᾳ* Burges 818 *περὶ* V: *παρὰ* P: fortasse *π̄ρ* i.e. *πατήρ*, metro epitritis conveniente 819 *δαρδάνας* P *φονία* Musurus, sed fortasse *φοινία αἰχμὰ* ad *φοίνικι πνοᾷ* adscriptum fuit: cf. 1080 820 *μάτην* V 821 *ἐν*] *σὺν* Wecklein 822 *λαομεδόντειε* P 823 *Ζανὸς* Dindorf 825 *γειναμένα τροία* V P: *τροία* del. Musgrave 826 *κίονες ἅλιαι* P 829, 830 *ἴαχον* (*ἴσχον* P) *οἷον οἰωνὸς ὑπὲρ τ.* V P: post Hermannum correxi: cf. 1229: (*ἴαχον* pro verbo accepit Σ) *τεκέων* Stephanus: *τοκέων* P: *τέκνων* V 830 *βοῶσ'* Wecklein 831, 832 *ᾇ* ter Wilamowitz: *αἳ* ter V: *ἃ . . . ἃ . . . αἳ* P *εὐνάτορας*] cf. v. 850: *εὐνάτορ'* Hermann: olim *ἄορας* idem 833 *προσόεντα* P 840 *τὰ* V: *παρὰ* P *δαρδάνια* V P

ὡς τότε μὲν μεγάλως Τροίαν ἐπύργωσας, θεοῖσι
κῆδος ἀναψάμενος. τὸ μὲν οὖν Διὸς
οὐκέτ᾽ ὄνειδος ἐρῶ·
τὸ τᾶς δὲ λευκοπτέρου
φίλιον Ἁμέρας βροτοῖς
φέγγος ὀλοὸν εἶδε γαῖαν,
εἶδε περγάμων ὄλεθρον,
τεκνοποιὸν ἔχουσα τᾶσδε
γᾶς πόσιν ἐν θαλάμοις,
ὃν ἀστέρων τέθριππος ἔλα-
βε χρύσεος ὄχος ἀναρπάσας,
ἐλπίδα γᾷ πατρίᾳ μεγάλαν· τὰ θεῶν δὲ
φίλτρα φροῦδα Τροίᾳ.

ΜΕΝΕΛΑΟΣ

ὦ καλλιφεγγὲς ἡλίου σέλας τόδε,
ἐν ᾧ δάμαρτα τὴν ἐμὴν χειρώσομαι
†Ἑλένην· ὁ γὰρ δὴ πολλὰ μοχθήσας ἐγὼ
Μενέλαός εἰμι καὶ στράτευμ᾽ Ἀχαϊκόν.†
ἦλθον δὲ Τροίαν οὐχ ὅσον δοκοῦσί με
γυναικὸς οὕνεκ᾽, ἀλλ᾽ ἐπ᾽ ἄνδρ᾽ ὃς ἐξ ἐμῶν
δόμων δάμαρτα ξεναπάτης ἐλῄσατο.
κεῖνος μὲν οὖν δέδωκε σὺν θεοῖς δίκην
αὐτός τε καὶ γῆ δορὶ πεσοῦσ᾽ Ἑλληνικῷ.
ἥκω δὲ τὴν τάλαιναν—οὐ γὰρ ἡδέως
ὄνομα δάμαρτος ἥ ποτ᾽ ἦν ἐμὴ λέγω—
ἄξων· δόμοις γὰρ τοῖσδ᾽ ἐν αἰχμαλωτικοῖς
κατηρίθμηται Τρῳάδων ἄλλων μέτα.

846 ὄνειδος οὐκέτ᾽ P 847 τᾶσδε V P (et Σ, credo) 849 ἁμέρας φίλιον V : ἁμέρας φίλας P : traieci 850 Fortasse φέγγος Ἀῷον ut Aurora nominetur: cf. 831: de Σ non liquet τὸν ὀλοὸν τοῦτον ὀλέθρον τὸν κατὰ ταύτην τὴν γῆν ἐπηρμένον καὶ ⟨τὸν⟩ τῶν περγάμων γαῖαν V P Σ : γαίας Bothe 854 θαλάμοισιν P 857 πατρίᾳ P : πατρίδι V 862, 863 del. Herwerden : cf. 869 sq. et Σ : περισσὸν τὸ Μενέλαός εἰμι· αὐταρκὲς γὰρ τὸ δάμαρτα τὴν ἐμὴν χειρώσομαι : lacunam post 863 posuit Porson 867 δέδωκε P : ἔδωκε V 869 τάλαιναν V : λάκαιναν P

οἵπερ γὰρ αὐτὴν ἐξεμόχθησαν δορί,
κτανεῖν ἐμοί νιν ἔδοσαν, εἴτε μὴ κτανὼν
θέλοιμ' ἄγεσθαι πάλιν ἐς Ἀργείαν χθόνα.
ἐμοὶ δ' ἔδοξε τὸν μὲν ἐν Τροίᾳ μόρον
Ἑλένης ἐᾶσαι, ναυπόρῳ δ' ἄγειν πλάτῃ
Ἑλληνίδ' ἐς γῆν κᾆτ' ἐκεῖ δοῦναι κτανεῖν,
ποινὰς ὅσοις τεθνᾶσ' ἐν Ἰλίῳ φίλοι.
    ἀλλ' εἶα χωρεῖτ' ἐς δόμους, ὀπάονες,
κομίζετ' αὐτὴν τῆς μιαιφονωτάτης
κόμης ἐπισπάσαντες· οὔριοι δ' ὅταν
πνοαὶ μόλωσι, πέμψομέν νιν Ἑλλάδα.

Εκ. ὦ γῆς ὄχημα κἀπὶ γῆς ἔχων ἕδραν,
ὅστις ποτ' εἶ σύ, δυστόπαστος εἰδέναι,
Ζεύς, εἴτ' ἀνάγκη φύσεος εἴτε νοῦς βροτῶν,
προσηυξάμην σε· πάντα γὰρ δι' ἀψόφου
βαίνων κελεύθου κατὰ δίκην τὰ θνήτ' ἄγεις.

Με. τί δ' ἔστιν; εὐχὰς ὡς ἐκαίνισας θεῶν.

Εκ. αἰνῶ σε, Μενέλα', εἰ κτενεῖς δάμαρτα σήν.
ὁρᾶν δὲ τήνδε φεῦγε, μή σ' ἕλῃ πόθῳ.
αἱρεῖ γὰρ ἀνδρῶν ὄμματ', ἐξαιρεῖ πόλεις,
πίμπρησιν οἴκους· ὧδ' ἔχει κηλήματα.
ἐγώ νιν οἶδα, καὶ σύ, χοἱ πεπονθότες.

ΕΛΕΝΗ

Μενέλαε, φροίμιον μὲν ἄξιον φόβου
τόδ' ἐστίν· ἐν γὰρ χερσὶ προσπόλων σέθεν
βίᾳ πρὸ τῶνδε δωμάτων ἐκπέμπομαι.
ἀτὰρ σχεδὸν μὲν οἶδά σοι μισουμένη,
ὅμως δ' ἐρέσθαι βούλομαι· γνῶμαι τίνες

873 ἐξεμόχθευσαν V 875 ἀργείων V 876 δ' V: γ' P 879 ποινὰς ὅσοι P: πο ὰς ὅσων V (sic): corr. Canter τέθνασιν V P 885 εἰδέναι] εἰσιδεῖν Clem. Protr. p. 7 et Sext. Emp. pp. 219. 1 et 666. 5 886 φύσεος Harl. et Clemens, cf. Plut. p. 1026: φύσεως V P 887 ἐπευξάμην Sextus p. 219 891 ὁρᾶν Stanley: ὁρῶν V P 893 πίμπρησιν Dobree: πίμπρησι δι' P: πίμπρησι δ' V 896 τϊδ' (τόδ' p) ἔστι πρὸς γὰρ P 898 μισουμένη P: στυγουμένη V

Ἕλλησι καὶ σοὶ τῆς ἐμῆς ψυχῆς πέρι;
Με. οὐκ εἰς ἀκριβὲς ἦλθες, ἀλλ' ἅπας στρατὸς
κτανεῖν ἐμοί σ' ἔδωκεν, ὅνπερ ἠδίκεις.
Ελ. ἔξεστιν οὖν πρὸς ταῦτ' ἀμείψασθαι λόγῳ,
ὡς οὐ δικαίως, ἢν θάνω, θανούμεθα;
Με. οὐκ ἐς λόγους ἐλήλυθ', ἀλλά σε κτενῶν.
Εκ. ἄκουσον αὐτῆς, μὴ θάνῃ τοῦδ' ἐνδεής,
Μενέλαε, καὶ δὸς τοὺς ἐναντίους λόγους
ἡμῖν κατ' αὐτῆς· τῶν γὰρ ἐν Τροίᾳ κακῶν
οὐδὲν κάτοισθα. συντεθεὶς δ' ὁ πᾶς λόγος
κτενεῖ νιν οὕτως ὥστε μηδαμοῦ φυγεῖν.
Με. σχολῆς τὸ δῶρον· εἰ δὲ βούλεται λέγειν,
ἔξεστι. τῶν σῶν δ' οὕνεχ'—ὡς μάθῃ—λόγων
δώσω τόδ' αὐτῇ· τῆσδε δ' οὐ δώσω χάριν.
Ελ. ἴσως με, κἂν εὖ κἂν κακῶς δόξω λέγειν,
οὐκ ἀνταμείψῃ πολεμίαν ἡγούμενος.
ἐγὼ δ', ἅ σ' οἶμαι διὰ λόγων ἰόντ' ἐμοῦ
κατηγορήσειν, ἀντιθεῖσ' ἀμείψομαι
τοῖς σοῖσι τἀμὰ καὶ τὰ σ' αἰτιάματα.
πρῶτον μὲν ἀρχὰς ἔτεκεν ἥδε τῶν κακῶν,
Πάριν τεκοῦσα· δεύτερον δ' ἀπώλεσε
Τροίαν τε κἄμ' ὁ πρέσβυς οὐ κτανὼν βρέφος,
δαλοῦ πικρὸν μίμημ', Ἀλέξανδρόν ποτε.
ἐνθένδε τἀπίλοιπ' ἄκουσον ὡς ἔχει.
ἔκρινε τρισσὸν ζεῦγος ὅδε τριῶν θεῶν·
καὶ Παλλάδος μὲν ἦν Ἀλεξάνδρῳ δόσις
Φρυξὶ στρατηγοῦνθ' Ἑλλάδ' ἐξανιστάναι,
Ἥρα δ' ὑπέσχετ' Ἀσιάδ' Εὐρώπης θ' ὅρους

900 σὺ P 901 ἦλθεν reddit Σ ἀλλὰ πᾶς V 905 κτενῶν Stephanus: κτανών P: κτενῶ V 910 μηδαμοῦ V: μηδαμῶς P: μηδαμῇ Fix 914 με P: μὲν V 916 λόγον V 918 τοῖς οὖσι ('*factis*') Wilamowitz: posses τἄμ' ἰσαίτατ' 921 κἄμ' ὁ Burges: κἀμὲ V P 922 τότε Lenting 924 τρισσὸν V *p*: τρισσῶν P τριῶν Wunder: τρισσῶν V P 927 δ' P et Tzetzes Exeg. Il. p. 39: θ' V ἀσιάδ' P: ἀσίας V et Tzetzes

τυραννίδ᾽ ἕξειν, εἴ σφε κρίνειεν Πάρις·
Κύπρις δὲ τοὐμὸν εἶδος ἐκπαγλουμένη
δώσειν ὑπέσχετ᾽, εἰ θεὰς ὑπερδράμοι
κάλλει. τὸν ἔνθεν δ᾽ ὡς ἔχει σκέψαι λόγον·
νικᾷ Κύπρις θεάς, καὶ τοσόνδ᾽ οὑμοὶ γάμοι
ὤνησαν Ἑλλάδ᾽· οὐ κρατεῖσθ᾽ ἐκ βαρβάρων,
οὔτ᾽ ἐς δόρυ σταθέντες, οὐ τυραννίδι.
ἃ δ᾽ εὐτύχησεν Ἑλλάς, ὠλόμην ἐγὼ
εὐμορφίᾳ πραθεῖσα, κὠνειδίζομαι
ἐξ ὧν ἐχρῆν με στέφανον ἐπὶ κάρᾳ λαβεῖν.
   οὔπω με φήσεις αὐτὰ τἀν ποσὶν λέγειν,
ὅπως ἀφώρμησ᾽ ἐκ δόμων τῶν σῶν λάθρα.
ἦλθ᾽ οὐχὶ μικρὰν θεὸν ἔχων αὑτοῦ μέτα
ὁ τῆσδ᾽ ἀλάστωρ, εἴτ᾽ Ἀλέξανδρον θέλεις
ὀνόματι προσφωνεῖν νιν εἴτε καὶ Πάριν·
ὅν, ὦ κάκιστε, σοῖσιν ἐν δόμοις λιπὼν
Σπάρτης ἀπῆρας νηὶ Κρησίαν χθόνα.
εἶέν.
οὐ σέ, ἀλλ᾽ ἐμαυτὴν τοὐπὶ τῷδ᾽ ἐρήσομαι·
τί δὴ φρονοῦσά γ᾽ ἐκ δόμων ἅμ᾽ ἑσπόμην
ξένῳ, προδοῦσα πατρίδα καὶ δόμους ἐμούς;
τὴν θεὸν κόλαζε καὶ Διὸς κρείσσων γενοῦ,
ὃς τῶν μὲν ἄλλων δαιμόνων ἔχει κράτος,
κείνης δὲ δοῦλός ἐστι· συγγνώμη δ᾽ ἐμοί.
ἔνθεν δ᾽ ἔχοις ἂν εἰς ἔμ᾽ εὐπρεπῆ λόγον·
ἐπεὶ θανὼν γῆς ἦλθ᾽ Ἀλέξανδρος μυχούς,
χρῆν μ᾽, ἡνίκ᾽ οὐκ ἦν θεοπόνητά μου λέχη,
λιποῦσαν οἴκους ναῦς ἐπ᾽ Ἀργείων μολεῖν.
ἔσπευδον αὐτὸ τοῦτο· μάρτυρες δέ μοι

928 versum om. Tzetzes   930 δώσειν V *p* : δώσεις P   ὑπερδράμοι Tzetzes : ὑπεκδράμοι V P   931 ἐνθένδ᾽ V P   ἔχεις P   932 θεάς P : θεά V   935 ἃ δ᾽ *p* : ἂρ P : ἄρ᾽ V : ἆρ᾽ Kirchhoff   ὠλόμην δ᾽ V   940 θεῶν V   945 σε V : σ᾽ P   946 φρονοῦσ᾽ (omisso γε) V : φρονήσασ᾽ Nauck   951 ἐνθένδ᾽ V

πύργων πυλωροὶ κἀπὸ τειχέων σκοποί,
οἳ πολλάκις μ' ἐφηῦρον ἐξ ἐπάλξεων
πλεκταῖσιν ἐς γῆν σῶμα κλέπτουσαν τόδε.
[βίᾳ δ' ὁ καινός μ' οὗτος ἁρπάσας πόσις
Δηίφοβος ἄλοχον εἶχεν ἀκόντων Φρυγῶν.]
πῶς οὖν ἔτ' ἂν θνῄσκοιμ' ἂν ἐνδίκως, πόσι,
. . . .
πρὸς σοῦ δικαίως, ἣν ὁ μὲν βίᾳ γαμεῖ,
τὰ δ' οἴκοθεν κεῖν' ἀντὶ νικητηρίων
πικρῶς ἐδούλευσ'; εἰ δὲ τῶν θεῶν κρατεῖν
βούλῃ, τὸ χρῄζειν ἀμαθές ἐστί σου τόδε.

Χο. βασίλει', ἄμυνον σοῖς τέκνοισι καὶ πάτρᾳ
πειθὼ διαφθείρουσα τῆσδ', ἐπεὶ λέγει
καλῶς κακοῦργος οὖσα· δεινὸν οὖν τόδε.

Εκ. ταῖς θεαῖσι πρῶτα σύμμαχος γενήσομαι
καὶ τήνδε δείξω μὴ λέγουσαν ἔνδικα.
ἐγὼ γὰρ Ἥραν παρθένον τε Παλλάδα
οὐκ ἐς τοσοῦτον ἀμαθίας ἐλθεῖν δοκῶ,
ὥσθ' ἡ μὲν Ἄργος βαρβάροις ἀπημπόλα,
Παλλὰς δ' Ἀθήνας Φρυξὶ δουλεύειν ποτέ,
εἰ παιδιαῖσι καὶ χλιδῇ μορφῆς πέρι
ἦλθον πρὸς Ἴδην. τοῦ γὰρ οὕνεκ' ἂν θεὰ
Ἥρα τοσοῦτον ἔσχ' ἔρωτα καλλονῆς;
πότερον ἀμείνον' ὡς λάβῃ Διὸς πόσιν;
ἢ γάμον Ἀθηνᾶ θεῶν τίνος θηρωμένη—
ἣ παρθενείαν πατρὸς ἐξῃτήσατο,
φεύγουσα λέκτρα; μὴ ἀμαθεῖς ποίει θεὰς

959, 960 del. Wilamowitz, cf. 998 960 *εἰκόντων* Lenting post 961 lacunam (‘*Immo cur non post tot miserias solacia poscam*’) statui 964 *ἐδούλωσ'* Dobree 965 *σου* Dobree: *σοι* V: om. P 966 *πάτραν* V 969 *τοῖς θεοῖς* Aristot. 1418 b 20 970 *ἐνδίκως* V 971 *παλλάδα* ex *παλλάδος* factum in P 974 *δ' εὐθύνας* P 975 *εἰ* (‘*quod fecissent, si*’) Naber: *αἳ* V P Σ (qui addit *δύναται δὲ καὶ καθ' ὑπόκρισιν ἐρωτηματικῶς ἀκούεσθαι . . . ἦλθον; οὐ δῆτα.*): *ἢ . . . Ἴδην;* Reiske 976 *πρὸς* P: *ἐπ'* V 978 *λάβοι* Hermann 979 *Ἀθάνα* Seidler *θηρωμένη* V: *πειρωμένη* P

τὸ σὸν κακὸν κοσμοῦσα, μὴ οὐ πείσῃς σοφούς.
Κύπριν δ' ἔλεξας—ταῦτα γὰρ γέλως πολύς—
ἐλθεῖν ἐμῷ ξὺν παιδὶ Μενέλεω δόμους.
οὐκ ἂν μένουσ' ἂν ἥσυχός σ' ἐν οὐρανῷ
αὐταῖς Ἀμύκλαις ἤγαγεν πρὸς Ἴλιον;
    ἦν οὑμὸς υἱὸς κάλλος ἐκπρεπέστατος,
ὁ σὸς δ' ἰδών νιν νοῦς ἐποιήθη Κύπρις·
τὰ μῶρα γὰρ πάντ' ἐστὶν Ἀφροδίτη βροτοῖς,
καὶ τοὔνομ' ὀρθῶς ἀφροσύνης ἄρχει θεᾶς.
ὃν εἰσιδοῦσα βαρβάροις ἐσθήμασι
χρυσῷ τε λαμπρὸν ἐξεμαργώθης φρένας.
ἐν μὲν γὰρ Ἄργει μίκρ' ἔχουσ' ἀνεστρέφου,
Σπάρτης δ' ἀπαλλαχθεῖσα τὴν Φρυγῶν πόλιν
χρυσῷ ῥέουσαν ἤλπισας κατακλύσειν
δαπάναισιν· οὐδ' ἦν ἱκανά σοι τὰ Μενέλεω
μέλαθρα ταῖς σαῖς ἐγκαθυβρίζειν τρυφαῖς.
    εἶεν· βίᾳ γὰρ παῖδα φῄς ⟨σ'⟩ ἄγειν ἐμόν·
τίς Σπαρτιατῶν ᾔσθετ'; ἢ ποίαν βοὴν
ἀνωλόλυξας—Κάστορος νεανίου
τοῦ συζύγου τ' ἔτ' ὄντος, οὐ κατ' ἄστρα πω;
ἐπεὶ δὲ Τροίαν ἦλθες Ἀργεῖοί τέ σου
κατ' ἴχνος, ἦν δὲ δοριπετὴς ἀγωνία,
εἰ μὲν τὰ τοῦδε κρείσσον' ἀγγέλλοιτό σοι,
Μενέλαον ᾔνεις, παῖς ὅπως λυποῖτ' ἐμὸς
ἔχων ἔρωτος ἀνταγωνιστὴν μέγαν·
εἰ δ' εὐτυχοῖεν Τρῶες, οὐδὲν ἦν ὅδε.
ἐς τὴν τύχην δ' ὁρῶσα τοῦτ' ἤσκεις, ὅπως
ἕποι' ἅμ' αὐτῇ, τῇ ἀρετῇ δ' οὐκ ἤθελες.
κἄπειτα πλεκταῖς σῶμα σὸν κλέπτειν λέγεις
πύργων καθιεῖσ', ὡς μένουσ' ἀκουσίως;

982 μὴ οὐ Seidler: μὴ V P 985 οὔκουν Paley σ' Hermann: γ' V P, quo servato Ἀμύκλαις σ' v. proximo Reiske 991 εἰσιδοῦσα P: ἰδοῦσα V 998 σ' Haun.: om. V P 1000 ἀνωτότυξας Wecklein, cf. Hel. 371 1001 τ' ἀπόντος Heiland

ποῦ δῆτ᾽ ἐλήφθης ἢ βρόχους ἀρτωμένη
ἢ φάσγανον θήγουσ᾽, ἃ γενναία γυνὴ
δράσειεν ἂν ποθοῦσα τὸν πάρος πόσιν;
καίτοι σ᾽ ἐνουθέτουν γε πολλὰ πολλάκις·
Ὦ θύγατερ, ἔξελθ᾽· οἱ δ᾽ ἐμοὶ παῖδες γάμους
ἄλλους γαμοῦσι, σὲ δ᾽ ἐπὶ ναῦς Ἀχαϊκὰς
πέμψω συνεκκλέψασα· καὶ παῦσον μάχης
Ἕλληνας ἡμᾶς τ᾽. ἀλλὰ σοὶ τόδ᾽ ἦν πικρόν.
ἐν τοῖς Ἀλεξάνδρου γὰρ ὕβριζες δόμοις
καὶ προσκυνεῖσθαι βαρβάρων ὕπ᾽ ἤθελες·
μεγάλα γὰρ ἦν σοι.—κἀπὶ τοῖσδε σὸν δέμας
ἐξῆλθες ἀσκήσασα κἄβλεψας πόσει
τὸν αὐτὸν αἰθέρ᾽, ὦ κατάπτυστον κάρα·
ἣν χρῆν ταπεινὴν ἐν πέπλων ἐρειπίοις,
φρίκῃ τρέμουσαν, κρᾶτ᾽ ἀπεσκυθισμένην
ἐλθεῖν, τὸ σῶφρον τῆς ἀναιδείας πλέον
ἔχουσαν ἐπὶ τοῖς πρόσθεν ἡμαρτημένοις.
Μενέλα᾽, ἵν᾽ εἰδῇς οἷ τελευτήσω λόγον,
στεφάνωσον Ἑλλάδ᾽ ἀξίως τήνδε κτανὼν
σαυτοῦ, νόμον δὲ τόνδε ταῖς ἄλλαισι θὲς
γυναιξί, θνῄσκειν ἥτις ἂν προδῷ πόσιν.

Χο. Μενέλαε, προγόνων τ᾽ ἀξίως δόμων τε σῶν
τεῖσαι δάμαρτα κἀφελοῦ, πρὸς Ἑλλάδος,
ψόγον τὸ θῆλύ τ᾽, εὐγενὴς ἐχθροῖς φανείς.

Με. ἐμοὶ σὺ συμπέπτωκας ἐς ταὐτὸν λόγου,
ἑκουσίως τήνδ᾽ ἐκ δόμων ἐλθεῖν ἐμῶν
ξένας ἐς εὐνάς· χἠ Κύπρις κόμπου χάριν
λόγοις ἐνεῖται.—βαῖνε λευστήρων πέλας
πόνους τ᾽ Ἀχαιῶν ἀπόδος ἐν μικρῷ μακροὺς
θανοῦσ᾽, ἵν᾽ εἰδῇς μὴ καταισχύνειν ἐμέ.

1012 ποῦ P: ποῖ V ἐλείφθης P: corr. *p* βρόχοις Burges 1014 τὸν P: τὸ V 1015 γ᾽ ἐνουθέτουν σε V P: corr. Burges 1018 πέμψω Haun.: πέμπω V P 1028 σέβουσαν Wecklein, cl. I. A. 824 1033 τ᾽ ἀξίως Seidler: ἀξίως τε P: ἀξίως V 1034 πρὸς] τὸν Herwerden 1035 ψόγον om. P 1040 τ᾽ V: δ᾽ P

Ελ. μή, πρός σε γονάτων, τὴν νόσον τὴν τῶν θεῶν
προσθεὶς ἐμοὶ κτάνῃς με, συγγίγνωσκε δέ.
Εκ. μηδ' οὓς ἀπέκτειν' ἥδε συμμάχους προδῷς·
ἐγὼ πρὸ κείνων καὶ τέκνων σε λίσσομαι.
Με. παῦσαι, γεραιά· τῆσδε δ' οὐκ ἐφρόντισα.
λέγω δὲ προσπόλοισι πρὸς πρύμνας νεῶν
τήνδ' ἐκκομίζειν, ἔνθα ναυστολήσεται.
Εκ. μή νυν νεὼς σοὶ ταὐτὸν ἐσβήτω σκάφος.
Με. τί δ' ἔστι; μεῖζον βρῖθος ἢ πάροιθ' ἔχει;
Εκ. οὐκ ἔστ' ἐραστὴς ὅστις οὐκ ἀεὶ φιλεῖ.
Με. ὅπως ἂν ἐκβῇ τῶν ἐρωμένων ὁ νοῦς.
ἔσται δ' ἃ βούλῃ· ναῦν γὰρ οὐκ ἐσβήσεται
ἐς ἥνπερ ἡμεῖς· καὶ γὰρ οὐ κακῶς λέγεις·
ἐλθοῦσα δ' Ἄργος ὥσπερ ἀξία κακῶς
κακὴ θανεῖται καὶ γυναιξὶ σωφρονεῖν
πάσαισι θήσει. ῥᾴδιον μὲν οὐ τόδε·
ὅμως δ' ὁ τῆσδ' ὄλεθρος ἐς φόβον βαλεῖ
τὸ μῶρον αὐτῶν, κἂν ἔτ' ὦσ' ἐχθίονες.

Χο. οὕτω δὴ τὸν ἐν Ἰλίῳ [στρ.
ναὸν καὶ θυόεντα βω-
μὸν προύδωκας Ἀχαιοῖς,
ὦ Ζεῦ, καὶ πελάνων φλόγα
σμύρνης αἰθερίας τε κα-
πνὸν καὶ Πέργαμον ἱερὰν
Ἰδαῖά τ' Ἰδαῖα κισσοφόρα νάπη
χιόνι κατάρυτα ποταμίᾳ
τέρμονα πρωτόβολον θ' ἁλίῳ,
τὰν καταλαμπομέναν ζαθέαν θεράπναν.

1042 νόσων P : corr. *p* 1050 πάροιθ' V : πάρος γ' P 1051 οὐκ ἔστ'] οὐδεὶς Aristot. p. 1394 b 16 1052 Menelai notam omittunt, 1053 praef. V P : corr. Harl. 1053 δ' P : τάδ' V verba ναῦν . . . ἡμεῖς delet Herwerden : cf. 1100, 1107 1058 τῆς V 1065 ἱρὰν Heath : sed cf. not. ad Hip. 126 1066 κισσηφόρα P 1067 κατάρρυτα V P : corr. Seidler 1069 τε πρωτόβολον V P : trai. Musgrave : ἕῳ pro ἁλίῳ Wilamowitz, cf. 1079 1070 ζάθεον, cf. 1075

φροῦδαί σοι θυσίαι χορῶν τ' [ἀντ.
εὔφημοι κέλαδοι κατ' ὄρ-
φναν τε παννυχίδες θεῶν,
χρυσέων τε ξοάνων τύποι
Φρυγῶν τε ζάθεοι σελᾶ-
ναι συνδώδεκα πλήθει.
μέλει μέλει μοι τάδ' εἰ φρονεῖς, ἄναξ,
οὐράνιον ἕδρανον ἐπιβεβὼς
αἰθέρα τε πτόλεως ὀλομένας,
ἂν πυρὸς αἰθομένα κατέλυσεν ὁρμά.

— ὦ φίλος ὦ πόσι μοι, [στρ.
σὺ μὲν φθίμενος ἀλαίνεις
ἄθαπτος ἄνυδρος, ἐμὲ δὲ πόντιον σκάφος
αἴσσον πτεροῖσι πορεύσει
ἱππόβοτον Ἄργος, ἵνα τείχεα
λάινα Κυκλώπι' οὐράνια νέμονται.
τέκνων δὲ πλῆθος ἐν πύλαις
δάκρυσι κατᾴορα στένει·
βοᾷ βοᾷ·
Μᾶτερ, ὤμοι, μόναν δή μ' Ἀχαιοὶ κομί-
ζουσι σέθεν ἀπ' ὀμμάτων
κυανέαν ἐπὶ ναῦν
εἰναλίαισι πλάταις
ἢ Σαλαμῖν' ἱερὰν
ἢ δίπορον κορυφὰν

Wilamowitz θεράπναν V et Σ: θεράπαιναν P: ἐρίπναν post Heathium Wecklein 1073 παννυχίδες θεῶν om. P 1076 σὺν δώδεκα V P 1078 ἕδρανον V: ἕδραν P ἐπιβεβηκὼς V P: corr. Seidler 1079 πτόλεως Musgrave: πόλεως V P: πόλεος Seidler 1081 ante v. paragraphum posui: Εκ. praef. V P 1082 φθίμενος Musurus: φθιμένοις V P Σ 1086 πορεύσει πτεροῖσιν αἴσσον Wilamowitz 1087 τείχε' ἵνα Wilamowitz: τείχεα corruptum videtur sed metrum dubium: cf. 1069 et antistr. 1088 κυκλώπεια V 1089 τέκνον P 1090 κατάορα στένει V P Σ: locus vix sanus 1092 ὤμοι V: ἐμοὶ P μόνον Wecklein 1095 ἐναλίαισι V: ἐν ἁλίαισι P

Ἴσθμιον, ἔνθα πύλας
Πέλοπος ἔχουσιν ἕδραι.

— εἴθ᾽ ἀκάτου Μενέλα [ἀντ.
μέσον πέλαγος ἰούσας,
δίπαλτον ἱερὸν ἀνὰ μέσον πλατᾶν πέσοι
Αἰγαίου κεραυνοφαὲς πῦρ,
Ἰλιόθεν ὅτε με πολύδακρυν
Ἑλλάδι λάτρευμα γᾶθεν ἐξορίζει,
χρύσεα δ᾽ ἔνοπτρα, παρθένων
χάριτας, ἔχουσα τυγχάνει
Διὸς κόρα·
μηδὲ γαῖάν ποτ᾽ ἔλθοι Λάκαιναν πατρῷ-
όν τε θάλαμον ἑστίας,
μηδὲ πόλιν Πιτάνας
χαλκόπυλόν τε θεάν,
δύσγαμον αἶσχος ἑλὼν
Ἑλλάδι τᾷ μεγάλᾳ
καὶ Σιμοεντιάσιν
μέλεα πάθεα ῥοῇσιν.

— ἰὼ ἰώ,
καίν᾽ ἐκ καινῶν μεταβάλλουσαι
χθονὶ συντυχίαι. λεύσσετε Τρώων
τόνδ᾽ Ἀστυάνακτ᾽ ἄλοχοι μέλεαι
νεκρόν, ὃν πύργων δίσκημα πικρὸν
Δαναοὶ κτείναντες ἔχουσιν.

1100 εἴθ᾽ Stephanus: ἔνθ᾽ V P Σ Μενέλα V: μενέλαε P 1102 δίπλατον P: Αἰγαῖον Wilamowitz πλάταν V P Σ 1103 Αἰγαίου] δίπαλπον Wilamowitz 1105 ὅς με πολυδάκρυον Headlam 1106, 1109 ἐξορίζοι et τυγχάνοι Wecklein: cf. Ar. Ach. 1156 sqq., Eq. 927 sqq.: tum ἑλεῖν legendum v. 1114 ut tota imprecatio in Helenam cadat 1113 θεάν Musgrave et, puto, Σ, nisi θεᾶς habuit, ut Musurus: θεᾶς θάλαμον V P: τινὲς θεᾶς μέλαθρον· ἢ προσυπακουστέον αὐτὸ ἔξωθεν Σ 1116 σιμοεντίσιν V P: corr. Hermann 1117 πάθη Nauck ῥοῇσιν post Musgravium scripsi: προῇσιν P: τρωῇσιν (sic) V et Σ V 1118 καινὰ V P Σ: καιναὶ Harl.: ἐκ add. Dobree καὶ νῶν P 1121 δίσκημ᾽ ἀπ᾽ ἄκρων Wecklein 1122 κτείναντες V: κτείνοντες P

Τα. Ἑκάβη, νεὼς μὲν πίτυλος εἷς λελειμμένος
λάφυρα τἀπίλοιπ' Ἀχιλλείου τόκου
μέλλει πρὸς ἀκτὰς ναυστολεῖν Φθιώτιδας·
αὐτὸς δ' ἀνῆκται Νεοπτόλεμος, καινάς τινας
Πηλέως ἀκούσας συμφοράς, ὥς νιν χθονὸς
Ἄκαστος ἐκβέβληκεν, ὁ Πελίου γόνος.
οὗ θᾶσσον οὕνεκ', ἢ χάριν μονῆς ἔχων,
φροῦδος, μετ' αὐτοῦ δ' Ἀνδρομάχη, πολλῶν ἐμοὶ
δακρύων ἀγωγός, ἡνίκ' ἐξώρμα χθονός,
πάτραν τ' ἀναστένουσα καὶ τὸν Ἕκτορος
τύμβον προσεννέπουσα. καί σφ' ᾐτήσατο
θάψαι νεκρὸν τόνδ', ὃς πεσὼν ἐκ τειχέων
ψυχὴν ἀφῆκεν Ἕκτορος τοῦ σοῦ γόνος·
φόβον τ' Ἀχαιῶν, χαλκόνωτον ἀσπίδα
τήνδ', ἣν πατὴρ τοῦδ' ἀμφὶ πλεύρ' ἐβάλλετο,
μή νυν πορεῦσαι Πηλέως ἐφ' ἑστίαν,
μηδ' ἐς τὸν αὐτὸν θάλαμον, οὗ νυμφεύσεται
μήτηρ νεκροῦ τοῦδ' Ἀνδρομάχη, λύπας ὁρᾶν,
ἀλλ' ἀντὶ κέδρου περιβόλων τε λαΐνων
ἐν τῇδε θάψαι παῖδα· σὰς δ' ἐς ὠλένας
δοῦναι, πέπλοισιν ὡς περιστείλῃς νεκρὸν
στεφάνοις θ', ὅση σοι δύναμις, ὡς ἔχει τὰ σά·
ἐπεὶ βέβηκε, καὶ τὸ δεσπότου τάχος
ἀφείλετ' αὐτὴν παῖδα μὴ δοῦναι τάφῳ.
ἡμεῖς μὲν οὖν, ὅταν σὺ κοσμήσῃς νέκυν,
γῆν τῷδ' ἐπαμπισχόντες ἀροῦμεν δόρυ·

1124 Τα.] Αγ. Elmsley : cf. ad 719 1126 Νεοπτόλεμος] δεσπότης Elmsley 1128 ἐκβέβληκεν etiam V 1129 ἢ κόρον F. Gu. Schmidt : οὐ χάριν Seidler et fortasse Σ 1130 δ' V : τ' P 1131 ἐξώρμα V : ἐξορμᾶ P 1132 τ' V : om. P 1133 κἀξῃτήσατο Seidler, et σφ' non reddit Σ (κἄμ' Elmsley : καὶ σ' Barnes) 1134 νεκρῶν τῶνδ' P : corr. *p* 1138 μή νυν Lenting, sc. ut ipsa Andromachae verba citentur : μή νιν P : μῆνιν V 1140 del. Paley 1141 τ' ἐλαΐνων V 1142 δ' ἐσ *p* : δέ σ' V : σ' ἐσ P 1145 τὸ P : τὸ τοῦ V 1148 τόδ' P : corr. *p* ἐπαπίσχοντες P (μ suprascr. *p*) : ἀμπισχόντες V αἰροῦμεν V P : corr. Burges

σὺ δ' ὡς τάχιστα πρᾶσσε τἀπεσταλμένα.
ἑνὸς μὲν οὖν μόχθου σ' ἀπαλλάξας ἔχω·
Σκαμανδρίους γὰρ τάσδε διαπερῶν ῥοὰς
ἔλουσα νεκρὸν κἀπένιψα τραύματα.
ἀλλ' εἶμ' ὀρυκτὸν τῷδ' ἀναρρήξων τάφον,
ὡς σύντομ' ἡμῖν τἀπ' ἐμοῦ τε κἀπὸ σοῦ
ἐς ἓν ξυνελθόντ' οἴκαδ' ὁρμήσῃ πλάτην.

Εκ. θέσθ' ἀμφίτορνον ἀσπίδ' Ἕκτορος πέδῳ,
λυπρὸν θέαμα κοὐ φίλον λεύσσειν ἐμοί.
ὦ μείζον' ὄγκον δορὸς ἔχοντες ἢ φρενῶν,
τί τόνδ', Ἀχαιοί, παῖδα δείσαντες φόνον
καινὸν διειργάσασθε; μὴ Τροίαν ποτὲ
πεσοῦσαν ὀρθώσειεν; οὐδὲν ἦτ' ἄρα,
ὅθ' Ἕκτορος μὲν εὐτυχοῦντος ἐς δόρυ
διωλλύμεσθα μυρίας τ' ἄλλης χερός,
πόλεως δ' ἁλούσης καὶ Φρυγῶν ἐφθαρμένων
βρέφος τοσόνδ' ἐδείσατ'· οὐκ αἰνῶ φόβον,
ὅστις φοβεῖται μὴ διεξελθὼν λόγῳ.
ὦ φίλταθ', ὥς σοι θάνατος ἦλθε δυστυχής.
εἰ μὲν γὰρ ἔθανες πρὸ πόλεως, ἥβης τυχὼν
γάμων τε καὶ τῆς ἰσοθέου τυραννίδος,
μακάριος ἦσθ' ἄν, εἴ τι τῶνδε μακάριον·
νῦν δ' αὔτ' ἰδὼν μὲν γνούς τε σῇ ψυχῇ, τέκνον,
οὐκ οἶσθ', ἐχρήσω δ' οὐδὲν ἐν δόμοις ἔχων.
δύστηνε, κρατὸς ὥς σ' ἔκειρεν ἀθλίως
τείχη πατρῷα, Λοξίου πυργώματα,
ὃν πόλλ' ἐκήπευσ' ἡ τεκοῦσα βόστρυχον
φιλήμασίν τ' ἔδωκεν, ἔνθεν ἐκγελᾷ
ὀστέων ῥαγέντων φόνος, ἵν' αἰσχρὰ μὴ λέγω.
ὦ χεῖρες, ὡς εἰκοὺς μὲν ἡδείας πατρὸς

1150 ἀνταλλάξας V 1155 ὁρμήσει V: ὁρμίσῃ P 1161 ἦστ' Nauck 1163 διολλύμεσθα μυρίους τ' V 1171 δ' αὖτ' Reiske: αὖτ' V P 1172 οὐκ οἶσθ'] fortasse συνῇσθ' 1173 ὡς σ' P: ὃς V 1174 τύχη πατρώα P 1178 εἰκοῦς V P Σ

κέκτησθ', ἐν ἄρθροις δ' ἔκλυτοι πρόκεισθέ μοι.
ὦ πολλὰ κόμπους ἐκβαλὸν φίλον στόμα,
ὄλωλας, ἐψεύσω μ', ὅτ' ἐσπίπτων πέπλους,
Ὦ μῆτερ, ηὔδας, ἦ πολύν σοι βοστρύχων
πλόκαμον κεροῦμαι, πρὸς τάφον θ' ὁμηλίκων
κώμους ἀπάξω, φίλα διδοὺς προσφθέγματα.
σὺ δ' οὐκ ἔμ', ἀλλ' ἐγὼ σὲ τὸν νεώτερον,
γραῦς ἄπολις ἄτεκνος, ἄθλιον θάπτω νεκρόν.
οἴμοι, τὰ πόλλ' ἀσπάσμαθ' αἵ τ' ἐμαὶ τροφαὶ
ὕπνοι τ' ἐκεῖνοι φροῦδά μοι. τί καί ποτε
γράψειεν ἄν σε μουσοποιὸς ἐν τάφῳ;
Τὸν παῖδα τόνδ' ἔκτειναν Ἀργεῖοί ποτε
δείσαντες;—αἰσχρὸν τοὐπίγραμμά γ' Ἑλλάδι.
ἀλλ' οὖν πατρῴων οὐ λαχὼν ἕξεις ὅμως
ἐν ᾗ ταφήσῃ χαλκόνωτον ἰτέαν.
ὦ καλλίπηχυν Ἕκτορος βραχίονα
σῴζουσ', ἄριστον φύλακ' ἀπώλεσας σέθεν.
ὡς ἡδὺς ἐν πόρπακι σῷ κεῖται τύπος
ἴτυός τ' ἐν εὐτόρνοισι περιδρόμοις ἱδρώς,
ὃν ἐκ μετώπου πολλάκις πόνους ἔχων
ἔσταζεν Ἕκτωρ προστιθεὶς γενειάδι.
φέρετε, κομίζετ' ἀθλίῳ κόσμον νεκρῷ
ἐκ τῶν παρόντων· οὐ γὰρ ἐς κάλλος τύχας
δαίμων δίδωσιν· ὧν δ' ἔχω, λήψῃ τάδε.
θνητῶν δὲ μῶρος ὅστις εὖ πράσσειν δοκῶν
βέβαια χαίρει· τοῖς τρόποις γὰρ αἱ τύχαι,
ἔμπληκτος ὡς ἄνθρωπος, ἄλλοτ' ἄλλοσε
πηδῶσι, κοὐδεὶς αὐτὸς εὐτυχεῖ ποτε.

1179 *μοι* om. V: *δὴ* Fix 1180 *ἐκβαλὼν φίλον* P: *ἐκβαλὸν φίλιον* V 1181 *ἐσπίτνων* Wecklein *πέπλους* P: *λέχος* V fortasse recte, cf. 1188 1183 *θ'* V: *δ'* P 1184 *ἐπάξω* Nauck 1187 *ἀσπάμαθ'* V 1189 *σε* V P Σ: *σῷ* Dobree 1191 *τοὐπίγραμμ' ἐν* P, sed *ἐν* inseruit *p* 1194 *ᾧ* V 1196 *σῷ* Dobree: *σὸς* V P 1199 *ἔσταξεν* V et Σ V: *ἔσταζέ σ'* Bothe 1206 *αὐτὸς* ('*ipse per se*') V P *εὐτυχῇ* P: corr. *p*

Χο. καὶ μὴν πρόχειρον αἵδε σοι σκυλευμάτων
Φρυγίων φέρουσι κόσμον ἐξάπτειν νεκρῷ.

Εκ. ὦ τέκνον, οὐχ ἵπποισι νικήσαντά σε
οὐδ' ἥλικας τόξοισιν, οὓς Φρύγες νόμους
τιμῶσιν, οὐκ ἐς πλησμονὰς θηρωμένη,
μήτηρ πατρός σοι προστίθησ' ἀγάλματα
τῶν σῶν ποτ' ὄντων· νῦν δέ σ' ἡ θεοστυγὴς
ἀφείλεθ' Ἑλένη, πρὸς δὲ καὶ ψυχὴν σέθεν
ἔκτεινε καὶ πάντ' οἶκον ἐξαπώλεσεν.
Χο. — ἓ ἕ, φρενῶν
ἔθιγες ἔθιγες· ὦ μέγας ἐμοί ποτ' ὢν
ἀνάκτωρ πόλεως.
Εκ. ἃ δ' ἐν γάμοισι χρῆν σε προσθέσθαι χροῒ
Ἀσιατίδων γήμαντα τὴν ὑπερτάτην,
Φρύγια πέπλων ἀγάλματ' ἐξάπτω χροός.
σύ τ', ὦ ποτ' οὖσα καλλίνικε, μυρίων
μῆτερ τροπαίων, Ἕκτορος φίλον σάκος,
στεφανοῦ· θανῇ γὰρ οὐ θανοῦσα σὺν νεκρῷ·
ἐπεὶ σὲ πολλῷ μᾶλλον ἢ τὰ τοῦ σοφοῦ
κακοῦ τ' Ὀδυσσέως ἄξιον τιμᾶν ὅπλα.
Χο. — αἰαῖ αἰαῖ· πικρὸν ὄδυρμα . . .
— γαῖά σ' ὦ τέκνον δέξεται.
— στέναζε, μᾶτερ, Εκ. αἰαῖ.
Χο. — νεκρῶν ἴακχον. Εκ. οἴμοι [μοι].
Χο. — οἴμοι δῆτα σῶν ἀλάστων κακῶν.
Εκ. τελαμῶσιν ἕλκη τὰ μὲν ἐγώ σ' ἰάσομαι,
τλήμων ἰατρός, ὄνομ' ἔχουσα, τἄργα δ' οὔ·

1207 πρόχειρον Wecklein: πρὸ χειρῶν V P et lemma Σ 1208 ἐξάπειν V 1211 θηρωμένη scripsi: cf. 1201: θηρώμενοι V P: versum inter οὐκ et ἐς intercidisse censet Wecklein 1212 προστίθημ' Herwerden 1218 γάμοις ἐχρῆν V P: corr. Prinz 1220 om. V 1223 θανῇ] κάτει Wecklein 1227, 1228 mutili videntur 1229 στέναζε P: στέναξον V 1230 personarum notas om. V P: add. Musurus νεκρὸν V P Σ: corr. Harl. μοι del. Hermann 1232 Εκ. om. V ἰήσομαι V

τὰ δ' ἐν νεκροῖσι φροντιεῖ πατὴρ σέθεν.
Χο. — ἄρασσ' ἄρασσε κρᾶτα
πιτύλους διδοῦσα χειρός,
ἰώ μοί μοι.
Εκ. ὦ φίλταται γυναῖκες . . .
Χο. — Ἑκάβη, σὰς ἔνεπε· τίνα θροεῖς αὐδάν;
Εκ. οὐκ ἦν ἄρ' ἐν θεοῖσι πλὴν οὑμοὶ πόνοι
Τροία τε πόλεων ἔκκριτον μισουμένη,
μάτην δ' ἐβουθυτοῦμεν. εἰ δὲ μὴ θεὸς
ἔστρεψε τἄνω περιβαλὼν κάτω χθονός,
ἀφανεῖς ἂν ὄντες οὐκ ἂν ὑμνήθημεν ἂν
μούσαις ἀοιδὰς δόντες ὑστέρων βροτῶν.
χωρεῖτε, θάπτετ' ἀθλίῳ τύμβῳ νεκρόν·
ἔχει γὰρ οἷα δεῖ γε νερτέρων στέφη.
δοκῶ δὲ τοῖς θανοῦσι διαφέρειν βραχύ,
εἰ πλουσίων τις τεύξεται κτερισμάτων·
κενὸν δὲ γαύρωμ' ἐστὶ τῶν ζώντων τόδε.

Χο. —ἰὼ ἰώ·
μελέα μήτηρ, ἣ τὰς μεγάλας
ἐλπίδας ἐν σοὶ κατέκναψε βίου.
μέγα δ' ὀλβισθεὶς ὡς ἐκ πατέρων
ἀγαθῶν ἐγένου,
δεινῷ θανάτῳ διόλωλας.

1234 φροντιεῖ Chr. Pat. 1383 : φροντίσει V P 1235 κρᾶτα Bothe: χειρὶ κράτα V P 1238 et 1239 personarum notas om. V : versus fortasse mutili 1239 Ἑκάβη, σὰς] θαρσήσασ' Hermann ἔννεπε V P 1240, 1241 consentit Σ cum V P 1241 ἐκ**ριτον P : corr. *p* 1242, 1243 εἰ δὲ μὴ Stephanus (εἰ δὲ ὡς ἔτυχεν ἐπορθήθημεν Σ) : εἰ δ' ἡμᾶς V P : εὖ δ' ἡμᾶς Bruhn, versum post χθονός intercidisse ratus 1243 ἔστρεψε τἄνω] ἀφανεῖς ἂν ὄντες e v. proximo V 1244 Fortasse ἀφανεῖς ἄρ' (ἂν ter habuit Σ) 1245 ὑστέρων nescio quis : ὑστέραν P : ἀοιδοῖς V : cf. Suppl. 1225 : ὑστέροις Musurus 1247 δεῖ P : δὴ V 1250 καινὸν δὲ γαῦρον μ' P : corr. *p* τάδε Chr. Pat. 1452 1251 μάτηρ V : μᾶτερ P 1252 ἐν Porson : ἐπὶ V P κατέγναψε V P : corr. Porson : κατέκαμψε Burges 1253 sq. ὡς ἐξ ἀγαθῶν (πατέρων et ἐγένου deletis) Hermann, et sic fortasse Σ

— ἔα ἔα·
τίνας Ἰλιάσιν ταῖσδ' ἐν κορυφαῖς
λεύσσω φλογέας δαλοῖσι χέρας
διερέσσοντας; μέλλει Τροίᾳ
καινόν τι κακὸν προσέσεσθαι.

Τα. αὐδῶ λοχαγοῖς, οἳ τέταχθ' ἐμπιμπράναι
Πριάμου τόδ' ἄστυ, μηκέτ' ἀργοῦσαν φλόγα
ἐν χειρὶ σῴζειν, ἀλλὰ πῦρ ἐνιέναι,
ὡς ἂν κατασκάψαντες Ἰλίου πόλιν
στελλώμεθ' οἴκαδ' ἄσμενοι Τροίας ἄπο.
ὑμεῖς δ', ἵν' αὑτὸς λόγος ἔχῃ μορφὰς δύο,
χωρεῖτε, Τρώων παῖδες, ὀρθίαν ὅταν
σάλπιγγος ἠχὼ δῶσιν ἀρχηγοὶ στρατοῦ,
πρὸς ναῦς Ἀχαιῶν, ὡς ἀποστέλλησθε γῆς.
σύ τ', ὦ γεραιὰ δυστυχεστάτη γύναι,
ἕπου. μεθήκουσίν σ' Ὀδυσσέως πάρα
οἵδ', ᾧ σε δούλην κλῆρος ἐκπέμπει πάτρας.

Εκ. οἳ 'γὼ τάλαινα· τοῦτο δὴ τὸ λοίσθιον
καὶ τέρμα πάντων τῶν ἐμῶν ἤδη κακῶν·
ἔξειμι πατρίδος, πόλις ὑφάπτεται πυρί.
ἀλλ', ὦ γεραιὲ πούς, ἐπίσπευσον μόλις,
ὡς ἀσπάσωμαι τὴν ταλαίπωρον πόλιν.
ὦ μεγάλα δή ποτ' ἀμπνέουσ' ἐν βαρβάροις
Τροία, τὸ κλεινὸν ὄνομ' ἀφαιρήσῃ τάχα.
πιμπρᾶσί σ', ἡμᾶς δ' ἐξάγουσ' ἤδη χθονὸς
δούλας· ἰὼ θεοί. καὶ τί τοὺς θεοὺς καλῶ;
καὶ πρὶν γὰρ οὐκ ἤκουσαν ἀνακαλούμενοι.
φέρ' ἐς πυρὰν δράμωμεν· ὡς κάλλιστά μοι

1256 paragraphum praefixi: Χο. V: Εκ. P τίνας Haun.: τίνας τίνας V P τούσδ' Lenting (παῖσδ' V) 1258 μέλει V 1260 τέταχθεν πιμπράναι V: τέταχθε πιμπράναι P: corr. Dindorf 1262 χειρὶ P: χερσὶ V 1265 αὐτὸς V P ἔχῃ V: ἔχει suprascr. οι P 1267 ἠχὴν Pierson: cf. Hip. 791 1271 οἶδ' ὦ V πάτρας P: χθονός V 1273 ἤδη τῶν ἐμῶν V P: traiecit Musgrave 1277 ἐμπνέουσ' Harl. et Chr. Pat. 1704 1278 ἀφηρήσῃ Ludv. Dindorf 1279 πίμπρα** ἡμᾶς δ' P: πίμπρασι δ' ἡμᾶς p (πιμπρᾶ σὺ χἠμᾶς Musurus)

σὺν τῇδε πατρίδι κατθανεῖν πυρουμένῃ.
Τα. ἐνθουσιᾷς, δύστηνε, τοῖς σαυτῆς κακοῖς.
ἀλλ' ἄγετε, μὴ φείδεσθ'· Ὀδυσσέως δὲ χρὴ
ἐς χεῖρα δοῦναι τήνδε καὶ πέμπειν γέρας.

Εκ. ὀττοτοτοτοτοτοῖ.
Κρόνιε, πρύτανι Φρύγιε, γενέτα
πάτερ, ἀνάξια τᾶς Δαρδάνου
γονᾶς τάδ' οἷα πάσχομεν δέδορκας;
Χο. δέδορκεν, ἁ δὲ μεγαλόπολις
ἄπολις ὄλωλεν οὐδ' ἔτ' ἔστι Τροία.
Εκ. ὀττοτοτοτοτοτοῖ.
λέλαμπεν Ἴλιος, Περ-
γάμων τε πυρὶ καταίθεται τέραμνα
καὶ πόλις ἄκρα τε τειχέων.
Χο. πτέρυγι δὲ καπνὸς ὥς τις οὐ-
ρανίᾳ πεσοῦσα δορὶ καταφθίνει γᾶ.
μαλερὰ μέλαθρα πυρὶ κατάδρομα
δαΐῳ τε λόγχᾳ.

Εκ. ἰὼ γᾶ τρόφιμε τῶν ἐμῶν τέκνων. [στρ.
Χο. ἒ ἕ.
Εκ. ὦ τέκνα, κλύετε, μάθετε ματρὸς αὐδάν.
Χο. ἰαλέμῳ τοὺς θανόντας ἀπύεις.
Εκ. γεραιά γ' ἐς πέδον τιθεῖσα μέλεα καὶ
χερσὶ γαῖαν κτυποῦσα δισσαῖς.
Χο. διάδοχά σοι γόνυ τίθημι γαίᾳ
τοὺς ἐμοὺς καλοῦσα νέρθεν
ἀθλίους ἀκοίτας.
Εκ. ἀγόμεθα φερόμεθ' . . . Χο. ἄλγος ἄλγος βοᾷς.

1284 Τα. praef. V : Χο. P τοῖς αὐτοῖς V 1289 ἄξια τᾶσδε δαρδάνου V : ἀνάξια τῆς δαρδανίου P : fortasse ἀνάξι' ἆρα τᾶς 1292 οὐδέ τ' V P : corr. Harl. 1296 τε om. P πυρὶ καταίθεται videtur non habuisse Σ 1303 post ἒ ἒ add. μέλαθρα τῷ πυρὶ καταδέδρακεν V ex v. 1300 μητρὸς V 1305 Εκ. notam om. P γ' Seidler: τ' V P 1306 κτυποῦσα ex Σ Musgrave : κρύπτουσα V : κρύπτουσϊ P 1307 Χο. notam om. P διάδοχά quondam ex V et Haun. referebatur : διάδοχόν V P

Εκ. δούλειον ὑπὸ μέλαθρον. Χο. ἐκ πάτρας γ' ἐμᾶς.
Εκ. ἰώ.
Πρίαμε Πρίαμε, σὺ μὲν ὀλόμενος
ἄταφος ἄφιλος
ἄτας ἐμᾶς ἄιστος εἶ.
Χο. μέλας γὰρ ὄσσε κατεκάλυψε
θάνατος ὅσιος ἀνοσίαις σφαγαῖσιν.

Εκ. ἰὼ θεῶν μέλαθρα καὶ πόλις φίλα, [ἀντ.
Χο. ἒ ἔ.
Εκ. τὰν φόνιον ἔχετε φλόγα δορός τε λόγχαν.
Χο. τάχ' ἐς φίλαν γᾶν πεσεῖσθ' ἀνώνυμοι.
Εκ. κόνις δ' ἴσα καπνῷ πτέρυγι πρὸς αἰθέρα
ᾆστον οἴκων ἐμῶν με θήσει.
Χο. ὄνομα δὲ γᾶς ἀφανὲς εἶσιν· ἄλλᾳ δ'
ἄλλο φροῦδον, οὐδ' ἔτ' ἔστιν
ἁ τάλαινα Τροία.
Εκ. ἐμάθετ', ἐκλύετε; Χο. Περγάμων ⟨γε⟩ κτύπον.
Εκ. ἔνοσις ἅπασαν ἔνοσις . . . Χο. ἐπικλύσει πόλιν.
Εκ. ἰώ·
τρομερὰ μέλεα, φέρετ' ἐμὸν ἴχνος·
ἴτ' ἐπί, τάλανα,
δούλειον ἁμέραν βίον.
Χο. ἰὼ τάλαινα πόλις· ὅμως δὲ
πρόφερε πόδα σὸν ἐπὶ πλάτας Ἀχαιῶν.

1312 ἰώ P: ἰὼ ἰώ V: cf. v. 1327 1315–1332 notas personarum fere omittunt V P, nisi ubi diserte notatur: restituerunt Seidler et Kirchhoff 1315 κατεκάλυψε Stephanus: κατακαλύψει V P: κατακαλύπτει Haun. 1316 ὅσιος P et Σ: ὅσιον V ἀνοσίοις Dindorf σφαγαῖς P 1318 Χο. ἓ ἕ P: cf. not. ad v. 1315 1319 γᾶν V: γὰρ P 1320, 1321 αἰθέρα ἄιστον L P 1321 μεθήσει V et unus Σ ἀίστων οἴκων ἐμῶν et ἄιστον οἶκον ἐμὸν vitiose Σ 1323 οὐδέ τ' V P 1325 γε add. Seidler Εκ. praef. V P: cf. not. ad v. 1315 1326 ἔνωσις . . . ἔνωσις V, sed suprascr. κίνησις ἐπικλύζει Burges: futurum Σ 1327 ἰὼ ἰὼ Kirchhoff, ut videtur 1328 τρομερὰ semel V: bis P 1329 Τα. praef. V P ante ἴτ': del. Seidler τάλανα (sc. μέλεα) scripsi: τάλαιναν V P: τάλαιναν delet Hermann subscript. τέλος Εὐριπίδου τρωάδων V: τέλος τρωάδων P

ΗΛΕΚΤΡΑ

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΗΛΕΚΤΡΑΣ

Argumentum in L P extat nullum; verba quae in libris impressis edita sunt ἡ μὲν σκηνὴ τοῦ δράματος ὑποκεῖται ἐν ὁρίοις τῆς Ἀργείας γῆς· ὁ δὲ χορὸς συνέστηκεν ἐξ ἐπιχωρίων γυναικῶν ipse videtur confecisse Victorius. Sed cf. fragmentum papyraceum apud Grenfell et Hunt Oxyrhync. Pap. 420

[ὁ αὐτουργὸς] τ̣ο̣ὺς ἄνδρας εἰσάγειν̣ μ̣ . [. . .]ων πενιχρῶν μὲν ἀλλ' ἀ̣[π]λοτ̣ . . ων ξενίων μεθέξοντας, [αὐ]τὸς δὲ τ[ὰ] πρόσφορα τῇ σπουδῇ κομιῶν ἀπῆλθεν. πυθόμενος δὲ τ[ὸ ἔ]ρ̣γ[ο]ν̣ ὁ̣ πρεσβύτης ὁ τὸν Ὀρέστη[ν . .] . . . . έψας ἦλθεν Ἠλέκ[τ]ρ[α̣] ξέν[ια] φέρων, ἃ τοῖς κατ' ἀγρὸν μισ̣[θίο]ι̣[ς] ἡ̣ χώρα προῖκα δωρεῖται. θεασάμε̣ν̣ος δὲ τὸν Ὀρέστην καὶ χρο[ὸς σημα]ντῆρας ἀνενέγκας διεσά[φει π]ρ̣ὸς τὴν Ἠλέκ[τραν τὸν Ὀρέστη]ν. ὁ δ' οὐκ ἔμελ̣[λεν . . . . . . ἀ]λλ' ὡμολόγησεν ἀ[. . . .

sequuntur vv. octo, in quibus ternae tantum vel quaternae litterae legibiles sunt. Scripta, ut videtur, saec. P. C. III medio: litteris dubiis puncta supposita.

1 initio desiderari ὁ αὐτουργὸς monent Grenfell et Hunt 2 ἀ[λ]λοτ̣ρ̣ίων G. et H. quanquam repugnante, ut ipsi vident, sententia: videtur compositum vocis ἁπλοῦς (= *liberalis*, noto serae Graecitatis usu: cf. Ep. 2 Corinth. 8, 2, simm.) desiderari: fortasse ἁπλοτάτων (cf. Anth. Pal. vi, 185) ut amant Scholiastae superlativos: posses etiam, quod serioribus proprium est hoc sensu, ἁπλοχερῶν, sed vestigia litterae τ paene certa sunt 4 . . θ̣ρ̣έψας G. et H.: malim ἐκκλέψας, cf. El. 555, 556 simm. Haec vix argumenti proprie dicti speciem praebent: magis sophistarum mythographorum elegantias sapiunt: ex. gr. vv. 5, 6: sed cf. omnino argumentum Dionysalexandri: Oxyrhync. Pap. 663

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ

Αυτουργος Μυκηναιος
Ηλεκτρα
Ορεστης
Πυλαδης, κωφον προσωπον
Χορος
Πρεσβυς
Αγγελος
Κλυταιμηστρα
Διοσκουροι

Personarum indicem om. L P, supplevit *p*, pravo ordine. Rectum ordinem restituit Aem. Portus, et post Ὀρέστης addidit Πυλάδης κωφὸν πρόσωπον. Tum scribendum fortasse pro Διόσκουροι erit Κάστωρ, Πολυδεύκης κωφὸν πρόσωπον.

Acta circa annum A. C. 413: post Troadas (A. C. 415) eam numeri et stilus ponunt, proxime Helenam (A. C. 412) fortasse vv. 1280–1283; ante notam Athenis cladem Siciliensem (A. C. 413 auctumno) vv. 1347 sq. Cf. Ar. Ran. 1317 (v. Weil, Sept. Trag. Eur. p. 568; Wilamowitz, Analect. Eurip. p. 152). Codices L P: nulla scholia.

ΗΛΕΚΤΡΑ

ΑΥΤΟΥΡΓΟΣ

Ὦ γῆς παλαιὸν ἄργος, Ἰνάχου ῥοαί,
ὅθεν ποτ᾽ ἄρας ναυσὶ χιλίαις Ἄρη
ἐς γῆν ἔπλευσε Τρῳάδ᾽ Ἀγαμέμνων ἄναξ.
κτείνας δὲ τὸν κρατοῦντ᾽ ἐν Ἰλιάδι χθονὶ
Πρίαμον, ἑλών τε Δαρδάνου κλεινὴν πόλιν,
ἀφίκετ᾽ ἐς τόδ᾽ Ἄργος, ὑψηλῶν δ᾽ ἐπὶ
ναῶν ἔθηκε σκῦλα πλεῖστα βαρβάρων.
κἀκεῖ μὲν εὐτύχησεν· ἐν δὲ δώμασι
θνῄσκει γυναικὸς πρὸς Κλυταιμήστρας δόλῳ
καὶ τοῦ Θυέστου παιδὸς Αἰγίσθου χερί.
χὠ μὲν παλαιὰ σκῆπτρα Ταντάλου λιπὼν
ὄλωλεν, Αἴγισθος δὲ βασιλεύει χθονός,
ἄλοχον ἐκείνου Τυνδαρίδα κόρην ἔχων.
οὓς δ᾽ ἐν δόμοισιν ἔλιφ᾽ ὅτ᾽ ἐς Τροίαν ἔπλει,
ἄρσενά τ᾽ Ὀρέστην θῆλύ τ᾽ Ἠλέκτρας θάλος,
τὸν μὲν πατρὸς γεραιὸς ἐκκλέπτει τροφεὺς
μέλλοντ᾽ Ὀρέστην χερὸς ὑπ᾽ Αἰγίσθου θανεῖν
Στροφίῳ τ᾽ ἔδωκε Φωκέων ἐς γῆν τρέφειν·
ἣ δ᾽ ἐν δόμοις ἔμεινεν Ἠλέκτρα πατρός,
ταύτην ἐπειδὴ θαλερὸς εἶχ᾽ ἥβης χρόνος,
μνηστῆρες ᾔτουν Ἑλλάδος πρῶτοι χθονός.

1 Vulgo post Victorium Ἄργος, sed cf. Callim. ap. Schol. Ap. Rhod. i. 1116: suspicor id vocabulum quasi ab ἄρδω dictum intellegi: (ἄγκος Camper: ἄνθος Keene: ἕρκος Vitelli) 4 Ἰδαίᾳ Elmsley 7 τέθεικε L P: corr. R. Haupt 9 κλυταιμνήστρας, ut solent, L P 14 δόμοις ἔλιπεν L P: corr. Seidler, cl. Or. 63: δόμοις ἔλειπεν, deleto ἐς, Vitelli 19 ἣδ᾽ L P

δείσας δὲ μή τῳ παῖδ' ἀριστέων τέκοι
'Αγαμέμνονος ποινάτορ', εἶχεν ἐν δόμοις
Αἴγισθος οὐδ' ἥρμοζε νυμφίῳ τινί.
  ἐπεὶ δὲ καὶ τοῦτ' ἦν φόβου πολλοῦ πλέων,
μή τῳ λαθραίως τέκνα γενναίῳ τέκοι,
κτανεῖν σφε βουλεύσαντος, ὠμόφρων ὅμως
μήτηρ νιν ἐξέσωσεν Αἰγίσθου χερός.
ἐς μὲν γὰρ ἄνδρα σκῆψιν εἶχ' ὀλωλότα,
παίδων δ' ἔδεισε μὴ φθονηθείη φόνῳ.
ἐκ τῶνδε δὴ τοιόνδ' ἐμηχανήσατο
Αἴγισθος· ὃς μὲν γῆς ἀπηλλάχθη φυγὰς
'Αγαμέμνονος παῖς, χρυσὸν εἶφ' ὃς ἂν κτάνῃ,
ἡμῖν δὲ δὴ δίδωσιν 'Ηλέκτραν ἔχειν
δάμαρτα, πατέρων μὲν Μυκηναίων ἄπο
γεγῶσιν—οὐ δὴ τοῦτό γ' ἐξελέγχομαι·
λαμπροὶ γὰρ ἐς γένος γε, χρημάτων δὲ δὴ
πένητες, ἔνθεν ηὑγένει' ἀπόλλυται—
ὡς ἀσθενεῖ δοὺς ἀσθενῆ λάβοι φόβον.
εἰ γάρ νιν ἔσχεν ἀξίωμ' ἔχων ἀνήρ,
εὕδοντ' ἂν ἐξήγειρε τὸν 'Αγαμέμνονος
φόνον δίκη τ' ἂν ἦλθεν Αἰγίσθῳ τότε.
ἣν οὔποθ' ἁνὴρ ὅδε—σύνοιδέ μοι Κύπρις—
ᾔσχυνεν εὐνῇ· παρθένος δ' ἔτ' ἐστὶ δή.
αἰσχύνομαι γὰρ ὀλβίων ἀνδρῶν τέκνα
λαβὼν ὑβρίζειν, οὐ κατάξιος γεγώς.
στένω δὲ τὸν λόγοισι κηδεύοντ' ἐμοὶ
ἄθλιον 'Ορέστην, εἴ ποτ' εἰς Ἄργος μολὼν

22 παῖδ' ἀριστέων Porson: παῖδας ἀργείων L P: παῖδ' ὑπ' 'Αργείων Paley 23 ποινάτορας L P: corr. Porson, cf. 268 26 seclusit Nauck 27 σφ' ἐβουλεύσαντ' ὠμόφρων δ' L[2] P, sed post τ fuerat ante rasuram ος vel οδ: corr. Seidler: σφ' ἐβούλευ'· οὖσα δ' ὠμόφρων Wecklein 32 φυγὰς Victorius: φύλαξ L P 33 εἶπεν L P 34 δὲ δὴ L[2] P: δὴ L 36 ἐξελέγξομαι Naber 37 δὲ δὴ] γε μὴν Stob. fl. 97. 5 40 εἰ L p: οὐ P 40–42 damnat Kirchhoff 42 ποτέ primitus P, fortasse recte 43 οὔποτ' ἀνὴρ L P 44 γρ. ᾔσχυν' ἐν εὐνῇ L 45 ἀναίνομαι γὰρ Wecklein

γάμους ἀδελφῆς δυστυχεῖς ἐσόψεται.
ὅστις δέ μ' εἶναί φησι μῶρον, εἰ λαβὼν
νέαν ἐς οἴκους παρθένον μὴ θιγγάνω,
γνώμης πονηροῖς κανόσιν ἀναμετρούμενος
τὸ σῶφρον, ἴστω κα?̓τὸς αὖ τοιοῦτος ὤν.

ΗΛΕΚΤΡΑ

ὦ νὺξ μέλαινα, χρυσέων ἄστρων τροφέ,
ἐν ᾗ τόδ' ἄγγος τῷδ' ἐφεδρεῦον κάρᾳ
φέρουσα πηγὰς ποταμίας μετέρχομαι—
οὐ δή τι χρείας ἐς τοσόνδ' ἀφιγμένη,
ἀλλ' ὡς ὕβριν δείξωμεν Αἰγίσθου θεοῖς—
γόους τ' ἀφίημ' αἰθέρ' ἐς μέγαν πατρί.
ἡ γὰρ πανώλης Τυνδαρίς, μήτηρ ἐμή,
ἐξέβαλέ μ' οἴκων, χάριτα τιθεμένη πόσει·
τεκοῦσα δ' ἄλλους παῖδας Αἰγίσθῳ πάρα
πάρεργ' Ὀρέστην κἀμὲ ποιεῖται δόμων . . .

Αυ. τί γὰρ τάδ', ὦ δύστην', ἐμὴν μοχθεῖς χάριν
πόνους ἔχουσα, πρόσθεν εὖ τεθραμμένη,
καὶ ταῦτ' ἐμοῦ λέγοντος οὐκ ἀφίστασαι;

Ηλ. ἐγώ σ' ἴσον θεοῖσιν ἡγοῦμαι φίλον·
ἐν τοῖς ἐμοῖς γὰρ οὐκ ἐνύβρισας κακοῖς.
μεγάλη δὲ θνητοῖς μοῖρα συμφορᾶς κακῆς
ἰατρὸν εὑρεῖν, ὡς ἐγὼ σὲ λαμβάνω.
δεῖ δή με κἀκέλευστον εἰς ὅσον σθένω
μόχθου 'πικουφίζουσαν, ὡς ῥᾷον φέρῃς,
συνεκκομίζειν σοι πόνους. ἅλις δ' ἔχεις
τἄξωθεν ἔργα· τὰν δόμοις δ' ἡμᾶς χρεὼν
ἐξευτρεπίζειν. εἰσιόντι δ' ἐργάτῃ
θύραθεν ἡδὺ τἄνδον εὑρίσκειν καλῶς.

Αυ. εἴ τοι δοκεῖ σοι, στεῖχε· καὶ γὰρ οὐ πρόσω
πηγαὶ μελάθρων τῶνδ'. ἐγὼ δ' ἅμ' ἡμέρᾳ

52 *πονηρᾶς* Musgrave 56 *ποταμίους* Fix, cl. v. 309 59 *τ' ἀφίημ'* Reiske : *τ' ἀφίην* L P : *τ'* del. Wilamowitz 61 *τιθεμένη χάριν* Camper 67 *σε* L P 77 *Αυ.* praef. P : lineolam L

βοῦς εἰς ἀρούρας ἐσβαλὼν σπερῶ γύας.
ἀργὸς γὰρ οὐδεὶς θεοὺς ἔχων ἀνὰ στόμα
βίον δύναιτ' ἂν ξυλλέγειν ἄνευ πόνου.

ΟΡΕΣΤΗΣ

Πυλάδη, σὲ γὰρ δὴ πρῶτον ἀνθρώπων ἐγὼ
πιστὸν νομίζω καὶ φίλον ξένον τ' ἐμοί·
μόνος δ' Ὀρέστην τόνδ' ἐθαύμαζες φίλων,
πράσσονθ' ἃ πράσσω δείν' ὑπ' Αἰγίσθου παθών,
ὅς μου κατέκτα πατέρα . . . χἠ πανώλεθρος
μήτηρ. ἀφῖγμαι δ' ἐκ θεοῦ μυστηρίων
Ἀργεῖον οὖδας οὐδενὸς ξυνειδότος,
φόνον φονεῦσι πατρὸς ἀλλάξων ἐμοῦ.
νυκτὸς δὲ τῆσδε πρὸς τάφον μολὼν πατρὸς
δάκρυά τ' ἔδωκα καὶ κόμης ἀπηρξάμην
πυρᾷ τ' ἐπέσφαξ' αἷμα μηλείου φόνου,
λαθὼν τυράννους οἳ κρατοῦσι τῆσδε γῆς.
καὶ τειχέων μὲν ἐντὸς οὐ βαίνω πόδα,
δυοῖν δ' ἅμιλλαν ξυντιθεὶς ἀφικόμην
πρὸς τέρμονας γῆς τῆσδ', ἵν' ἐκβάλω ποδὶ
ἄλλην ἐπ' αἶαν, εἴ μέ τις γνοίη σκοπῶν,
ζητῶν τ' ἀδελφήν· φασὶ γάρ νιν ἐν γάμοις
ζευχθεῖσαν οἰκεῖν οὐδὲ παρθένον μένειν·
ὡς συγγένωμαι καὶ φόνου ξυνεργάτιν
λαβὼν τά γ' εἴσω τειχέων σαφῶς μάθω.
νῦν οὖν—Ἕως γὰρ λευκὸν ὄμμ' ἀναίρεται—
ἔξω τρίβου τοῦδ' ἴχνος ἀλλαξώμεθα.
ἢ γάρ τις ἀροτὴρ ἤ τις οἰκέτις γυνὴ
φανήσεται νῷν, ἥντιν' ἱστορήσομεν
εἰ τούσδε ναίει σύγγονος τόπους ἐμή.

79 Cf. I. T. 261 81 πόνων Stob. fl. 30. 12 83 πίστιν Weil 87 χρηστηρίων Barnes 95 δυοῖν *l*: δυεῖν L P ἅμιλλαν Pierson: ἁμίλλαις P, et fortasse primitus L: ἁμίλλαιν L 96 γρ. ἐμβάλω L πόδα Dobree 98 ζητῶν τ' Pierson: ζητοῦντ' L P 99 expectaret οἰκεῖν ἐνθάδ' ἄστεως ἕκας Wecklein

ἀλλ'—εἰσορῶ γὰρ τήνδε προσπόλον τινά,
πηγαῖον ἄχθος ἐν κεκαρμένῳ κάρᾳ
φέρουσαν—ἑζώμεσθα κἀκπυθώμεθα
δούλης γυναικός, ἤν τι δεξώμεσθ' ἔπος
ἐφ' οἷσι, Πυλάδη, τήνδ' ἀφίγμεθα χθόνα.

Ηλ. σύντειν'—ὥρα—ποδὸς ὁρμάν· ὤ, [στρ.
ἔμβα, ἔμβα κατακλαίουσα·
ἰώ μοί μοι.
ἐγενόμαν 'Αγαμέμνονος
καί μ' ἔτεκεν Κλυταιμήστρα
στυγνὰ Τυνδάρεω κόρα,
κικλήσκουσι δέ μ' ἀθλίαν
'Ηλέκτραν πολιῆται.
φεῦ φεῦ σχετλίων πόνων
καὶ στυγερᾶς ζόας.
ὦ πάτερ, σὺ δ' ἐν 'Αΐδα
κεῖσαι, σᾶς ἀλόχου σφαγαῖς
Αἰγίσθου τ', 'Αγάμεμνον.

ἴθι τὸν αὐτὸν ἔγειρε γόον,
ἄναγε πολύδακρυν ἁδονάν.

σύντειν'—ὥρα—ποδὸς ὁρμάν· ὤ, [ἀντ.
ἔμβα, ἔμβα, κατακλαίουσα·
ἰώ μοί μοι.
τίνα πόλιν, τίνα δ' οἶκον, ὦ
τλᾶμον σύγγον', ἀλατεύεις
οἰκτρὰν ἐν θαλάμοις λιπὼν
πατρῴοις ἐπὶ συμφοραῖς

107 προσπόλων L P, corr. Seidler 108 ἐγκεκαρμένῳ P 113 κατακλαίουσ' Matthiae, paroemiacum efficiens 116 κούρα καί μ' ἔτεκε L P : corr. Camper (κἄτεκέν με Wilamowitz : καὶ μ' ἔτικτε Hermann) 117 τυνδαρέου κούρα L P (κόρα *l*) 120 τῶν ante σχετλίων add. *l* : cf. 135 121 ζωᾶς L P 122 ἀΐδα fortasse L : ἅδα P : ἅδα δὴ *l* 123 σφαγαῖς Hermann : σφαγεὶς L P 124 ἀγαμέμνων P 131 σύγγονε λατρεύεις L P : corr. Hartung 132 λιπὼν om. L : add. L[1] vel L[2] 133 πατρώοις Victorius : πατρώαις L P

ἀλγίσταισιν ἀδελφάν;
ἔλθοις τῶνδε πόνων ἐμοὶ
τᾷ μελέᾳ λυτήρ,
ὦ Ζεῦ Ζεῦ, πατρί θ' αἱμάτων
ἐχθίστων ἐπίκουρος, Ἄρ-
γει κέλσας πόδ' ἀλάταν.

θὲς τόδε τεῦχος ἐμῆς ἀπὸ κρατὸς ἑ- [στρ.
λοῦσ', ἵνα πατρὶ γόους νυχίους
ἐπορθροβοάσω,
ἰαχάν, Ἀΐδα μέλος,
Ἀΐδα, πάτερ, σοι
κατὰ γᾶς ἐνέπω γόους
οἷς ἀεὶ τὸ κατ' ἦμαρ
διέπομαι, κατὰ μὲν φίλαν
ὄνυχι τεμνομένα δέραν
χέρα τε κρᾶτ' ἐπὶ κούριμον
τιθεμένα θανάτῳ σῷ.

αἶ αἶ, δρύπτε κάρα·
οἷα δέ τις κύκνος ἀχέτας
ποταμίοις παρὰ χεύμασιν
πατέρα φίλτατον καλεῖ,
ὀλόμενον δολίοις βρόχων
ἕρκεσιν, ὣς σὲ τὸν ἄθλιον,
πάτερ, ἐγὼ κατακλαίομαι,

λουτρὰ πανύσταθ' ὑδρανάμενον χροῒ [ἀντ.
κοίτᾳ ἐν οἰκτροτάτᾳ θανάτου.

134 ἀδελφεάν L : ἀδελφιάν P 135 τῶνδε] δὲ Hermann, cl. v. 120 inde ab 140 nullam esse responsionem censet Radermacher, Gött. Gel. Anz. 1899, fortasse recte 142 ἐπορθροβοάσω ut videtur primitus L: ἐπορθυβοάσω (fortasse ἐπορθυβοάσω P) L^2 P: ἐπορθρεύσω Dindorf 143 Ἀΐδα Reiske: ἀοιδὰν L P 144 ἐννέπω L P 146 λείβομαι Wecklein 148 χαίρατε L P : corr. *l* ἐπὶ κούριμον Barnes : ἀποκούριμον L P 150 Χο. praefixit *l* αἶ αἶ] ἒ ἒ L P: ἐὴ ἐὴ Paley κάρα] παρειάν Wecklein 153 ἀγκαλεῖ Hartung 156 πατέρ' L P

ἰώ μοι, ⟨ἰώ⟩ μοι
πικρᾶς μὲν πελέκεως τομᾶς
σᾶς, πάτερ, πικρᾶς δ' ἐκ
Τροΐας ὁδίου βουλᾶς·
οὐ μίτραισι γυνή σε
δέξατ' οὐδ' ἐπὶ στεφάνοις,
ξίφεσι δ' ἀμφιτόμοις λυγρὰν
Αἰγίσθου λώβαν θεμένα
δόλιον ἔσχεν ἀκοίταν.

ΧΟΡΟΣ

Ἀγαμέμνονος ὦ κόρα, [στρ.
ἤλυθον, Ἠλέκτρα, ποτὶ
σὰν ἀγρότειραν αὐλάν.
ἔμολέ τις ἔμολεν γαλακτοπότας ἀνὴρ
Μυκηναῖος ὀρειβάτας·
ἀγγέλλει δ' ὅτι νῦν τριταί-
αν καρύσσουσιν θυσίαν
Ἀργεῖοι, πᾶσαι δὲ παρ' Ἥ-
ραν μέλλουσιν παρθενικαὶ στείχειν.

Ηλ. οὐκ ἐπ' ἀγλαΐαις, φίλαι,
θυμὸν οὐδ' ἐπὶ χρυσέοις
ὅρμοις ἐκπεπόταμαι
τάλαιν', οὐδ' ἱστᾶσα χοροὺς
Ἀργείαις ἅμα νύμφαις
εἱλικτὸν κρούσω πόδ' ἐμόν.

159 Ηλ. praef. *l* alterum ἰώ add. Seidler 162 ὁδίου Hermann: ὅδου L P: lectio dubia 162 μίτραισι γυνή σε Seidler: μίτραις σε γυνὴ L P 163, 165 οὐ στεφάνοις ἔπι et θεμένα λώβαν Paley: cf. vv. strophicos: sed consulto videtur in hoc carmine responsio glyconeorum inter se liberior esse facta 166 ἴσχεν P 168 ἀγρότειραν αὐλάν *l* et Plut. Vit. Lys. 15: ἀγροτέραν αὐλάν L P: αὐλὰν ἀγρότειραν Hartung 169 ἔμολεν (vide v. 192) Heath: ἔμολε L P 170 ὀρειβάτας L et rescr. *l*: οὐρειβάτας P: οὐριβάτας Dindorf 176 χρυσέοις L[2] P: χρυσείοις L 177 ὅρμοισι πεπόταμαι *l* 178 οὐδὲ στᾶσα L P: corr. Reiske: οὐδὲ βᾶσα Camper 180 πόλεμον L P: corr. Canter

δάκρυσι νυχεύ-
ω, δακρύων δέ μοι μέλει
δειλαίᾳ τὸ κατ᾽ ἦμαρ.
σκέψαι μου πιναρὰν κόμαν
καὶ τρύχη τάδ᾽ ἐμῶν πέπλων,
εἰ πρέποντ᾽ Ἀγαμέμνονος
κούρᾳ ᾽σται βασιλείᾳ
τᾷ Τροίᾳ θ᾽, ἃ ᾽μοῦ πατέρος
μέμναταί ποθ᾽ ἁλοῦσα.

Χο. μεγάλα θεός· ἀλλ᾽ ἴθι, [ἀντ.
καὶ παρ᾽ ἐμοῦ χρῆσαι πολύ-
πηνα φάρεα δῦναι,
χρύσεά τε—χαρίσαι—προσθήματ᾽ ἀγλαΐας.
δοκεῖς τοῖσι σοῖς δακρύοις
μὴ τιμῶσα θεούς, κρατή-
σειν ἐχθρῶν; οὔτοι στοναχαῖς,
ἀλλ᾽ εὐχαῖσι θεοὺς σεβί-
ζουσ᾽ ἕξεις εὐαμερίαν, ὦ παῖ.

Ηλ. οὐδεὶς θεῶν ἐνοπᾶς κλύει
τᾶς δυσδαίμονος, οὐ παλαι-
ῶν πατρὸς σφαγιασμῶν.
οἴμοι τοῦ καταφθιμένου
τοῦ τε ζῶντος ἀλάτα,
ὅς που γᾶν ἄλλαν κατέχει,
μέλεος ἀλαί-
νων ποτὶ θῆσσαν ἑστίαν,
τοῦ κλεινοῦ πατρὸς ἐκφύς.
αὐτὰ δ᾽ ἐν χερνῆσι δόμοις

181 νυχεύω Hermann: χεύω L P 186 εἰ πρέποντ᾽ Reiske: εἴ περ ποτ᾽ L P 187 κούρᾳ ᾽σται Nauck: κούρας τὰ (τᾶ *l*) L P 188 τὰ τροία θ᾽ ἅ μου L P 192 χαρίσαι L P (χάρισε primitus P): h. e. '*obsequere, precor*': χάρισι Musgrave προσθήματ᾽ L: πρὸς θήματα P: προθήματ᾽ *l*: προσχήματ᾽ Reiske 193 δοκοῖς L P, corr. Victorius τοῖς σοῖσι L P, corr. Heath 195 οὔτι P 196 εὐχαῖς L^2 P: εὐχαῖς τοὺς θεούς γε σεβίζουσ᾽ *l* 198 Ηλ. om. P ἐνοπὰς L P

ναίω ψυχὰν τακομένα
δωμάτων πατρίων φυγάς,
οὐρείας ἀν᾽ ἐρίπνας.
μάτηρ δ᾽ ἐν λέκτροις φονίοις
ἄλλῳ σύγγαμος οἰκεῖ.

Χο. πολλῶν κακῶν Ἕλλησιν αἰτίαν ἔχει
σῆς μητρὸς Ἑλένη σύγγονος δόμοις τε σοῖς.

Ηλ. οἴμοι, γυναῖκες, ἐξέβην θρηνημάτων.
ξένοι τινὲς παρ᾽ οἶκον οἵδ᾽ ἐφεστίους
εὐνὰς ἔχοντες ἐξανίστανται λόχου·
φυγῇ σὺ μὲν κατ᾽ οἶμον, ἐς δόμους δ᾽ ἐγὼ
φῶτας κακούργους ἐξαλύξωμεν ποδί.
Ορ. μέν᾽, ὦ τάλαινα· μὴ τρέσῃς ἐμὴν χέρα.
Ηλ. ὦ Φοῖβ᾽ Ἄπολλον, προσπίτνω σε μὴ θανεῖν.
Ορ. ἄλλους κτάνοιμι μᾶλλον ἐχθίους σέθεν.
Ηλ. ἄπελθε, μὴ ψαῦ᾽ ὧν σε μὴ ψαύειν χρεών.
Ορ. οὐκ ἔσθ᾽ ὅτου θίγοιμ᾽ ἂν ἐνδικώτερον.
Ηλ. καὶ πῶς ξιφήρης πρὸς δόμοις λοχᾷς ἐμοῖς;
Ορ. μείνασ᾽ ἄκουσον, καὶ τάχ᾽ οὐκ ἄλλως ἐρεῖς.
Ηλ. ἕστηκα· πάντως δ᾽ εἰμὶ σή· κρείσσων γὰρ εἶ.
Ορ. ἥκω φέρων σοι σοῦ κασιγνήτου λόγους.
Ηλ. ὦ φίλτατ᾽, ἆρα ζῶντος ἢ τεθνηκότος;
Ορ. ζῇ· πρῶτα γάρ σοι τἀγάθ᾽ ἀγγέλλειν θέλω.
Ηλ. εὐδαιμονοίης, μισθὸν ἡδίστων λόγων.
Ορ. κοινῇ δίδωμι τοῦτο νῷν ἀμφοῖν ἔχειν.
Ηλ. ποῦ γῆς ὁ τλήμων τλήμονας φυγὰς ἔχων;

209 πατρώων L P: corr. Bothe φυγαῖς Camper: cf. v. strophicum, 186 210 οὐρείας ναίουσ᾽ ἐρίπνας L P: corr. Musgrave: βουναίους ἀν᾽ ἐρίπνας M. Schmidt 211 φόνιος L P, corr. Barnes 214 σῆς πρ͞ς P 216 ἀνεστίους Musgrave 222–290 lineolae pro notis personarum in L P 222 κτάνοιμι Matthiae: ἂν κτάνοιμι L P: κτάνοιμ᾽ ἂν Barnes 225 λοχᾶς L^2 P^2: λοχῇς L P ἐμοῖς L P: ἐμέ suprascr. in L 226 οὐ καλῶς L P: corr. Victorius 233 ἔχων] ἔχει Dio Chrys. 13. 5

Ορ. οὐχ ἕνα νομίζων φθείρεται πόλεως νόμον.
Ηλ. οὔ που σπανίζων τοῦ καθ' ἡμέραν βίου;
Ορ. ἔχει μέν, ἀσθενὴς δὲ δὴ φεύγων ἀνήρ.
Ηλ. λόγον δὲ δὴ τίν' ἦλθες ἐκ κείνου φέρων;
Ορ. εἰ ζῇς, ὅπου τε ζῶσα συμφορᾶς ἔχεις.
Ηλ. οὐκοῦν ὁρᾷς μου πρῶτον ὡς ξηρὸν δέμας.
Ορ. λύπαις γε συντετηκός, ὥστε με στένειν.
Ηλ. καὶ κρᾶτα πλόκαμόν τ' ἐσκυθισμένον ξυρῷ.
Ορ. δάκνει σ' ἀδελφὸς ὅ τε θανὼν ἴσως πατήρ.
Ηλ. οἴμοι, τί γάρ μοι τῶνδέ γ' ἐστὶ φίλτερον;
Ορ. φεῦ φεῦ· τί δαὶ σὺ σῷ κασιγνήτῳ, δοκεῖς;
Ηλ. ἀπὼν ἐκεῖνος, οὐ παρὼν ἡμῖν φίλος.
Ορ. ἐκ τοῦ δὲ ναίεις ἐνθάδ' ἄστεως ἑκάς;
Ηλ. ἐγημάμεσθ', ὦ ξεῖνε, θανάσιμον γάμον.
Ορ. ᾤμωξ' ἀδελφὸν σόν. Μυκηναίων τίνι;
Ηλ. οὐχ ᾧ πατήρ μ' ἤλπιζεν ἐκδώσειν ποτέ.
Ορ. εἴφ', ὡς ἀκούσας σῷ κασιγνήτῳ λέγω.
Ηλ. ἐν τοῖσδ' ἐκείνου τηλορὸς ναίω δόμοις.
Ορ. σκαφεύς τις ἢ βουφορβὸς ἄξιος δόμων.
Ηλ. πένης ἀνὴρ γενναῖος ἔς τ' ἔμ' εὐσεβής.
Ορ. ἡ δ' εὐσέβεια τίς πρόσεστι σῷ πόσει;
Ηλ. οὐπώποτ' εὐνῆς τῆς ἐμῆς ἔτλη θιγεῖν.
Ορ. ἅγνευμ' ἔχων τι θεῖον ἤ σ' ἀπαξιῶν;
Ηλ. γονέας ὑβρίζειν τοὺς ἐμοὺς οὐκ ἠξίου.
Ορ. καὶ πῶς γάμον τοιοῦτον οὐχ ἥσθη λαβών;
Ηλ. οὐ κύριον τὸν δόντα μ' ἡγεῖται, ξένε.
Ορ. ξυνῆκ'· Ὀρέστῃ μή ποτ' ἐκτείσῃ δίκην.
Ηλ. τοῦτ' αὐτὸ ταρβῶν, πρὸς δὲ καὶ σώφρων ἔφυ.

234 *νόμον* L P : *τόπον* Dio : cf. Rhes. 477 235 *οὔ που* L P²: *οὔ πω* P : *ἦπου* Dio *σπανίζει* Dio 236 *ἀσθενῆ δ' ἅτε φεύγων* Dio 238 *ὅπως* Elmsley *συμφορὰς* L P 240 *γε* Heath : *τε* L P *συντέτηκας* L P : corr. Reiske 244 *τί δὲ σὺ* P : *τί δ' αὖ σοῦ* Seidler 245 *εἰπὼν* aut *ἀπὼν* L (ante *π* atramenti macula) : *εἰπὼν* P 246 *τοῦδε* L P 248 *τίνι γρ.* L : *τίνα* L P 253 *πένης γ', ἀτὰρ* Wilamowitz 256 *ἀναξιῶν* L P : corr. Schaefer

Ορ. φεῦ·
γενναῖον ἄνδρ' ἔλεξας, εὖ τε δραστέον.
Ηλ. εἰ δή ποθ' ἥξει γ' ἐς δόμους ὁ νῦν ἀπών.
Ορ. μήτηρ δέ σ' ἡ τεκοῦσα ταῦτ' ἠνέσχετο;
Ηλ. γυναῖκες ἀνδρῶν, ὦ ξέν', οὐ παίδων φίλαι.
Ορ. τίνος δέ σ' οὕνεχ' ὕβρισ' Αἴγισθος τάδε;
Ηλ. τεκεῖν μ' ἐβούλετ' ἀσθενῆ, τοιῷδε δούς.
Ορ. ὡς δῆθε παῖδας μὴ τέκοις ποινάτορας;
Ηλ. τοιαῦτ' ἐβούλευσ'· ὧν ἐμοὶ δοίη δίκην.
Ορ. οἶδεν δέ σ' οὖσαν παρθένον μητρὸς πόσις;
Ηλ. οὐκ οἶδε· σιγῇ τοῦθ' ὑφαιρούμεσθά νιν.
Ορ. αἵδ' οὖν φίλαι σοι τούσδ' ἀκούουσιν λόγους;
Ηλ. ὥστε στέγειν γε τἀμὰ καὶ σ' ἔπη καλῶς.
Ορ. τί δῆτ' Ὀρέστης πρὸς τόδ', Ἄργος ἢν μόλῃ;
Ηλ. ἤρου τόδ'; αἰσχρόν γ' εἶπας· οὐ γὰρ νῦν ἀκμή;
Ορ. ἐλθὼν δὲ δὴ πῶς φονέας ἂν κτάνοι πατρός;
Ηλ. τολμῶν ὑπ' ἐχθρῶν οἷ' ἐτολμήθη πατήρ.
Ορ. ἦ καὶ μετ' αὐτοῦ μητέρ' ἂν τλαίης κτανεῖν;
Ηλ. ταὐτῷ γε πελέκει τῷ πατὴρ ἀπώλετο.
Ορ. λέγω τάδ' αὐτῷ, καὶ βέβαια τἀπὸ σοῦ;
Ηλ. θάνοιμι μητρὸς αἷμ' ἐπισφάξασ' ἐμῆς.
Ορ. φεῦ·
εἴθ' ἦν Ὀρέστης πλησίον κλύων τάδε.
Ηλ. ἀλλ', ὦ ξέν', οὐ γνοίην ἂν εἰσιδοῦσά νιν.
Ορ. νέα γάρ, οὐδὲν θαῦμ', ἀπεζεύχθης νέου.
Ηλ. εἷς ἂν μόνος νιν τῶν ἐμῶν γνοίη φίλων.
Ορ. ἆρ' ὃν λέγουσιν αὐτὸν ἐκκλέψαι φόνου;
Ηλ. πατρός γε παιδαγωγὸς ἀρχαῖος γέρων.
Ορ. ὁ κατθανὼν δὲ σὸς πατὴρ τύμβου κυρεῖ;
Ηλ. ἔκυρσεν ὡς ἔκυρσεν, ἐκβληθεὶς δόμων.

267 με βούλετ' L P 268 παῖδα δῆθεν . . . ποινάτορα Elmsley: cf. v. 23 270 παρθένος P 272 φίλαι σοι Victorius: φίλαισι L P 273 στέγειν L^2 P: στέργειν L 274 τόδ'] τάδ' Camper 282 κλύειν Camper

Ορ. οἴμοι, τόδ' οἷον εἶπας· . . . αἴσθησις γὰρ οὖν
κἀκ τῶν θυραίων πημάτων δάκνει βροτούς.
λέξον δ', ἵν' εἰδὼς σῷ κασιγνήτῳ φέρω
λόγους ἀτερπεῖς, ἀλλ' ἀναγκαίους κλύειν.
ἔνεστι δ' οἶκτος ἀμαθίᾳ μὲν οὐδαμοῦ,
σοφοῖσι δ' ἀνδρῶν· καὶ γὰρ οὐδ' ἀζήμιον
γνώμην ἐνεῖναι τοῖς σοφοῖς λίαν σοφήν.

Χο. κἀγὼ τὸν αὐτὸν τῷδ' ἔρον ψυχῆς ἔχω.
πρόσω γὰρ ἄστεως οὖσα τἀν πόλει κακὰ
οὐκ οἶδα, νῦν δὲ βούλομαι κἀγὼ μαθεῖν.

Ηλ. λέγοιμ' ἄν, εἰ χρή—χρὴ δὲ πρὸς φίλον λέγειν—
τύχας βαρείας τὰς ἐμὰς κἀμοῦ πατρός.
ἐπεὶ δὲ κινεῖς μῦθον, ἱκετεύω, ξένε,
ἄγγελλ' Ὀρέστῃ τἀμὰ καὶ κείνου κακά,
πρῶτον μὲν οἵοις ἐν πέπλοις αὐλίζομαι,
πίνῳ θ' ὅσῳ βέβριθ', ὑπὸ στέγαισί τε
οἵαισι ναίω βασιλικῶν ἐκ δωμάτων,
αὐτὴ μὲν ἐκμοχθοῦσα κερκίσιν πέπλους,
ἢ γυμνὸν ἕξω σῶμα κἀστερήσομαι,
αὐτὴ δὲ πηγὰς ποταμίους φορουμένη,
ἀνέορτος ἱερῶν καὶ χορῶν τητωμένη.
ἀναίνομαι γυναῖκας οὖσα παρθένος,
ἀναίνομαι δὲ Κάστορ', ᾧ πρὶν ἐς θεοὺς
ἐλθεῖν ἔμ' ἐμνήστευον, οὖσαν ἐγγενῆ.
μήτηρ δ' ἐμὴ Φρυγίοισιν ἐν σκυλεύμασιν
θρόνῳ κάθηται, πρὸς δ' ἕδραισιν Ἀσίδες

291 κἀκ] καὶ Dobree 292 lineolam praef. L P 294–296 lemmate omisso citat Stob. fl. 3. 27 295 σοφοῖσι δ' . . . καὶ γὰρ Stobaeus: σοφοῖσιν . . . οὐ γὰρ L P 296 ἐνεῖναι . . . λίαν σοφόν Stobaeus: μὲν εἶναι . . . λίην σοφὴν L P 298 ἄστεος L P 303 κἀκείνου Dindorf 304 φαυλίζομαι Herwerden 307 πέπλους L² P: πέπλοις L 308 καὶ στερήσομαι L P: corr. Nauck 311 γυναῖκας Barnes, cf. v. 44: δὲ γυμνὰς L P: suprascr. γυναῖκας L² vel L¹: δὲ γυμνὰς οὖσα παρθένους Kirchhoff, toto versu ante v. 310 traiecto 313 ἐμὲ μνήστευον L P 314 fortasse μήτηρ δὲ μήτηρ Φρυξὶν 315 ἕδραισιν Ἀσίδες Hermann: ἕδρας Ἀσιήτιδες L P

δμωαὶ στατίζουσ', ἃς ἔπερσ' ἐμὸς πατήρ,
'Ιδαῖα φάρη χρυσέαις ἐζευγμέναι
πόρπαισιν. αἷμα δ' ἔτι πατρὸς κατὰ στέγας
μέλαν σέσηπεν, ὃς δ' ἐκεῖνον ἔκτανεν,
ἐς ταὐτὰ βαίνων ἅρματ' ἐκφοιτᾷ πατρί,
καὶ σκῆπτρ' ἐν οἷς Ἕλλησιν ἐστρατηλάτει
μιαιφόνοισι χερσὶ γαυροῦται λαβών.
'Αγαμέμνονος δὲ τύμβος ἠτιμασμένος
οὔπω χοάς ποτ' οὐδὲ κλῶνα μυρσίνης
ἔλαβε, πυρὰ δὲ χέρσος ἀγλαϊσμάτων.
μέθῃ δὲ βρεχθεὶς τῆς ἐμῆς μητρὸς πόσις
ὁ κλεινός, ὡς λέγουσιν, ἐνθρῴσκει τάφῳ
πέτροις τε λεύει μνῆμα λάινον πατρός,
καὶ τοῦτο τολμᾷ τοὔπος εἰς ἡμᾶς λέγειν·
Ποῦ παῖς 'Ορέστης; ἆρά σοι τύμβῳ καλῶς
παρὼν ἀμύνει;—ταῦτ' ἀπὼν ὑβρίζεται.
 ἀλλ', ὦ ξέν', ἱκετεύω σ', ἀπάγγειλον τάδε.
πολλοὶ δ' ἐπιστέλλουσιν, ἑρμηνεὺς δ' ἐγώ,
αἱ χεῖρες ἡ γλῶσσ' ἡ ταλαίπωρός τε φρήν,
κάρα τ' ἐμὸν ξυρῆκες, ὅ τ' ἐκεῖνον τεκών.
αἰσχρὸν γάρ, εἰ πατὴρ μὲν ἐξεῖλεν Φρύγας,
ὁ δ' ἄνδρ' ἕν' εἷς ὢν οὐ δυνήσεται κτανεῖν,
νέος πεφυκὼς κἀξ ἀμείνονος πατρός.

Χο. καὶ μὴν δέδορκα τόνδε, σὸν λέγω πόσιν,
λήξαντα μόχθου πρὸς δόμους ὡρμημένον.

Αυ. ἔα· τίνας τούσδ' ἐν πύλαις ὁρῶ ξένους;
τίνος δ' ἕκατι τάσδ' ἐπ' ἀγραύλους πύλας
προσῆλθον; ἦ 'μοῦ δεόμενοι; γυναικί τοι
αἰσχρὸν μετ' ἀνδρῶν ἑστάναι νεανιῶν.

Ηλ. ὦ φίλτατ', εἰς ὕποπτα μὴ μόλῃς ἐμοί·

324 οὔπω χοάς ποτ' Porson: οὐπώποτ' οὐ χοὰς L P 328 λάινον L: λαίου ut videtur P 332 ἀπάγγελον P 333 ἑρμηνὺς primitus P 335 varie tentatus 339 λέγω] λόγῳ M. Schmidt 340 ὁρμώμενον Paley

τὸν ὄντα δ' εἴσῃ μῦθον· οἵδε γὰρ ξένοι
ἥκουσ' Ὀρέστου πρός με κήρυκες λόγων.
ἀλλ', ὦ ξένοι, σύγγνωτε τοῖς εἰρημένοις.
Αυ. τί φασίν; ἁνὴρ ἔστι καὶ λεύσσει φάος;
Ηλ. ἔστιν λόγῳ γοῦν, φασὶ δ' οὐκ ἄπιστ' ἐμοί.
Αυ. ἦ καί τι πατρὸς σῶν τε μέμνηται κακῶν;
Ηλ. ἐν ἐλπίσιν ταῦτ'· ἀσθενὴς φεύγων ἀνήρ.
Αυ. ἦλθον δ' Ὀρέστου τίν' ἀγορεύοντες λόγον;
Ηλ. σκοποὺς ἔπεμψε τούσδε τῶν ἐμῶν κακῶν.
Αυ. οὐκοῦν τὰ μὲν λεύσσουσι, τὰ δὲ σύ που λέγεις.
Ηλ. ἴσασιν, οὐδὲν τῶνδ' ἔχουσιν ἐνδεές.
Αυ. οὐκοῦν πάλαι χρῆν τοῖσδ' ἀνεπτύχθαι πύλας;
χωρεῖτ' ἐς οἴκους· ἀντὶ γὰρ χρηστῶν λόγων
ξενίων κυρήσεθ', οἷ' ἐμὸς κεύθει δόμος.
αἴρεσθ', ὀπαδοί, τῶνδ' ἔσω τεύχη δόμων.
καὶ μηδὲν ἀντείπητε, παρὰ φίλου φίλοι
μολόντες ἀνδρός· καὶ γὰρ εἰ πένης ἔφυν,
οὔτοι τό γ' ἦθος δυσγενὲς παρέξομαι.

Ορ. πρὸς θεῶν, ὅδ' ἁνὴρ ὃς συνεκκλέπτει γάμους
τοὺς σούς, Ὀρέστην οὐ καταισχύνειν θέλων;
Ηλ. οὗτος κέκληται πόσις ἐμὸς τῆς ἀθλίας.
Ορ. φεῦ·
οὐκ ἔστ' ἀκριβὲς οὐδὲν εἰς εὐανδρίαν·
ἔχουσι γὰρ ταραγμὸν αἱ φύσεις βροτῶν.
ἤδη γὰρ εἶδον ἄνδρα γενναίου πατρὸς
τὸ μηδὲν ὄντα, χρηστά τ' ἐκ κακῶν τέκνα,
λιμόν τ' ἐν ἀνδρὸς πλουσίου φρονήματι,
γνώμην τε μεγάλην ἐν πένητι σώματι.
πῶς οὖν τις αὐτὰ διαλαβὼν ὀρθῶς κρινεῖ;

349 ἀνὴρ L P 351–358 lineolas praefixas habent L P, habuit P etiam vv. 359, 360 sed abstersit 353 τίνα πορεύοντες Reiske 363 τὸ γῆθος δυσμενὲς L P: corr. Victorius, Canter 364 ἀνὴρ L P 369 γενναίου 'κ Dobree 370 τ'] δ' Stob. fl. 87. 10 et Orion. Anth. 8. 7 372 τε] δὲ Seidler 373–379 ut ex alia fabula illatos damnat Wilamowitz, cf. ad 379

πλούτῳ; πονηρῷ γ' ἆρα χρήσεται κριτῇ.
ἢ τοῖς ἔχουσι μηδέν; ἀλλ' ἔχει νόσον
πενία, διδάσκει δ' ἄνδρα τῇ χρείᾳ κακόν.
ἀλλ' εἰς ὅπλ' ἔλθω; τίς δὲ πρὸς λόγχην βλέπων
μάρτυς γένοιτ' ἂν ὅστις ἐστὶν ἁγαθός;
κράτιστον εἰκῇ ταῦτ' ἐᾶν ἀφειμένα.
    οὗτος γὰρ ἁνὴρ οὔτ' ἐν Ἀργείοις μέγας
οὔτ' αὖ δοκήσει δωμάτων ὠγκωμένος,
ἐν τοῖς δὲ πολλοῖς ὤν, ἄριστος ηὑρέθη.
οὐ μὴ φρονήσεθ', οἳ κενῶν δοξασμάτων
πλήρεις πλανᾶσθε, τῇ δ' ὁμιλίᾳ βροτοὺς
κρινεῖτε καὶ τοῖς ἤθεσιν τοὺς εὐγενεῖς;
    οἱ γὰρ τοιοῦτοι καὶ πόλεις οἰκοῦσιν εὖ
καὶ δώμαθ'· αἱ δὲ σάρκες αἱ κεναὶ φρενῶν
ἀγάλματ' ἀγορᾶς εἰσιν. οὐδὲ γὰρ δόρυ
μᾶλλον βραχίων σθεναρὸς ἀσθενοῦς μένει·
ἐν τῇ φύσει δὲ τοῦτο κἀν εὐψυχίᾳ.
    ἀλλ'—ἄξιος γὰρ ὅ τε παρὼν ὅ τ' οὐ παρὼν
Ἀγαμέμνονος παῖς, οὗπερ οὕνεχ' ἥκομεν—
δεξώμεθ' οἴκων καταλύσεις. χωρεῖν χρεών,
δμῶες, δόμων τῶνδ' ἐντός. ὡς ἐμοὶ πένης
εἴη πρόθυμος πλουσίου μᾶλλον ξένος.
αἰνῶ μὲν οὖν τοῦδ' ἀνδρὸς ἐσδοχὰς δόμων,
ἐβουλόμην δ' ἄν, εἰ κασίγνητός με σὸς
ἐς εὐτυχοῦντας ἦγεν εὐτυχῶν δόμους.
ἴσως δ' ἂν ἔλθοι· Λοξίου γὰρ ἔμπεδοι
χρησμοί, βροτῶν δὲ μαντικὴν χαίρειν ἐῶ.
Χο. νῦν ἢ πάροιθεν μᾶλλον, Ἠλέκτρα, χαρᾷ

376 δ' L : γ' P   κακά Hartung   377 ἐλθών Heath   378 ἀγαθός L P   379 ex Auga citat Diog. La. 2, 33   380 ἀνὴρ L P   383 οὐ μὴ ἀφρονήσεθ' Badham : οὐ σωφρονήσεθ' Dindorf   383–390 suspecti : 386–390 damnat Wilamowitz : cf. ad v. 373   386 τοιοίδε Stob. fl. 86. 4   καὶ Cobet : τὰς L P   387 φρενῶν] βροτῶν Stobaeus   388 δόρυ Stobaeus : δορὶ L P (quo servato θένει v. 389 Tyrwhitt)

θερμαινόμεσθα καρδίαν· ἴσως γὰρ ἂν
μόλις προβαίνουσ' ἡ τύχη σταίη καλῶς.

Ηλ. ὦ τλῆμον, εἰδὼς δωμάτων χρείαν σέθεν
τί τούσδ' ἐδέξω μείζονας σαυτοῦ ξένους;
Αυ. τί δ'; εἴπερ εἰσὶν ὡς δοκοῦσιν εὐγενεῖς,
οὐκ ἔν τε μικροῖς ἔν τε μὴ στέρξουσ' ὁμῶς;
Ηλ. ἐπεί νυν ἐξήμαρτες ἐν σμικροῖσιν ὤν,
ἔλθ' ὡς παλαιὸν τροφὸν ἐμοῦ φίλον πατρός,
ὃς ἀμφὶ ποταμὸν Τάναον Ἀργείας ὅρους
τέμνοντα γαίας Σπαρτιάτιδός τε γῆς
ποίμναις ὁμαρτεῖ πόλεος ἐκβεβλημένος·
κέλευε δ' αὐτὸν τῶνδ' ἐμοὐσαφιγμένων
ἐλθεῖν, ξένων τ' ἐς δαῖτα πορσῦναί τινα.
ἡσθήσεταί τοι καὶ προσεύξεται θεοῖς,
ζῶντ' εἰσακούσας παῖδ' ὃν ἐκσῴζει ποτέ.
οὐ γὰρ πατρῴων ἐκ δόμων μητρὸς πάρα
λάβοιμεν ἄν τι· πικρὰ δ' ἀγγείλαιμεν ἄν,
εἰ ζῶντ' Ὀρέστην ἡ τάλαιν' αἴσθοιτ' ἔτι.
Αυ. ἀλλ', εἰ δοκεῖ σοι, τούσδ' ἀπαγγελῶ λόγους
γέροντι· χώρει δ' ἐς δόμους ὅσον τάχος
καὶ τἄνδον ἐξάρτυε. πολλά τοι γυνὴ
χρῄζουσ' ἂν εὕροι δαιτὶ προσφορήματα.
ἔστιν δὲ δὴ τοσαῦτά γ' ἐν δόμοις ἔτι,
ὥσθ' ἕν γ' ἐπ' ἦμαρ τούσδε πληρῶσαι βορᾶς.
ἐν τοῖς τοιούτοις δ' ἡνίκ' ἂν γνώμης πέσω,
σκοπῶ τὰ χρήμαθ' ὡς ἔχει μέγα σθένος,
ξένοις τε δοῦναι σῶμά τ' ἐς νόσους πεσὸν

407 στέξουσ' L P: γρ. στέρξουσ' anonymus in Victorii schedis ὁμῶς L: ὅμως P 409 ἐμοῦ φίλον Camper: ἐμὸν φίλου L P 410 ταναὸν L P 411 τε γῆς] fortasse τ' ἔτι 412 πόλεως L P 413 τῶνδ' ἐμοὐσαφιγμένων (h. e. ἐμοὶ ἐσαφιγμένων) scripsi: cf. Cycl. 252, 288: τόνδ' εἰς δόμους ἀφιγμένον L P: ἀφιγμένων iam Camper: locus varie sollicitatus 414 πορσύναι L^2 P 424 Electrae notam praef. L P 426 γνώμης πέσω Stob. fl. 91. 6: γνώμη πέσοι L P (πέσῃ Schaefer) 428 ξένοις L P, et ut videtur Dio Chrys. 7. § 82: φίλοις Stobaeus et Plut. de aud. Poet. p. 33 C νόσους Plutarchus: νόσον L P et Stob.

δαπάναισι σῶσαι· τῆς δ' ἐφ' ἡμέραν βορᾶς
ἐς σμικρὸν ἥκει· πᾶς γὰρ ἐμπλησθεὶς ἀνὴρ
ὁ πλούσιός τε χὡ πένης ἴσον φέρει.

Χο. κλειναὶ νᾶες, αἵ ποτ' ἔβατε Τροίαν [στρ.
τοῖς ἀμετρήτοις ἐρετμοῖς
πέμπουσαι χοροὺς μετὰ Νηρῄδων,
ἵν' ὁ φίλαυλος ἔπαλλε δελ-
φὶς πρῴραις κυανεμβόλοι-
σιν εἱλισσόμενος,
πορεύων τὸν τᾶς Θέτιδος
κοῦφον ἅλμα ποδῶν Ἀχιλῆ
σὺν Ἀγαμέμνονι Τρωίας
ἐπὶ Σιμουντίδας ἀκτάς.

Νηρῇδες δ' Εὐβοῖδας ἄκρας λιποῦσαι [ἀντ.
Ἡφαίστου χρυσέων ἀκμόνων
μόχθους ἀσπιστὰς ἔφερον τευχέων,
ἀνά τε Πήλιον ἀνά τε πρυ-
μνὰς Ὄσσας ἱερᾶς νάπας
†Νυμφαίας σκοπιὰς
κόρας μάτευσ',† ἔνθα πατὴρ
ἱππότας τρέφεν Ἑλλάδι φῶς
Θέτιδος εἰνάλιον γόνον
ταχύπορον πόδ' Ἀτρείδαις.

429 ἐφημέρου Stobaeus 430 μικρὸν P 431 τε Stobaeus: γε L P 432 ἔβατε L P: ἔμβατε *l* 434 νηρηΐδων L P 435 φίλαυλος *l* in rasura et Ar. Ran. 1317: φιλάδελφος P et, ut vid., L 436, 437 κυανεμβόλοις εἱειλισσόμενος *l*, ex Ar. Ran. 1314 ut videtur 439 ἀχιλλῆ L P 440 τροίας L P: corr. Seidler 442 εὐβοΐδας L P ἄκρας Orelli: ἀκτὰς L P, cf. v. praecedentem 443, 444 Fortasse, ob synapheam et sensum, μόχθους ἀσπιστὰς ἀκμόνων Ἡφαίστου χρυσέων 445 ἀνά τ' ἐρυμνὰς (-ᾶς Wilamowitz) Musgrave 446 ἱερὰς L P 447, 448 Fortasse Νυμφαῖος σκοπιὰς χορὸς μάτευσ': locus varie tentatus: ματεύουσαί σφ' (deleto κόρας) Herwerden: χορεύματ' εἶσ' Fix 449 ἔτρεφεν P et sine dubio L: corr. *l* 450 ἐνάλιον L P: εἰναλίου Walberg

Ἰλιόθεν δ' ἔκλυόν τινος ἐν λιμέσιν [στρ.
Ναυπλίοισι βεβῶτος
τᾶς σᾶς, ὦ Θέτιδος παῖ,
κλεινᾶς ἀσπίδος ἐν κύκλῳ
τοιάδε σήματα, δείματα
Φρύγια, τετύχθαι·
περιδρόμῳ μὲν ἴτυος ἕδρᾳ
Περσέα λαιμοτόμαν ὑπὲρ
ἁλὸς ποτανοῖσι πεδί-
λοισι φυὰν Γοργόνος ἴ-
σχειν, Διὸς ἀγγέλῳ σὺν Ἑρ-
μᾷ, τῷ Μαί-
ας ἀγροτῆρι κούρῳ·

ἐν δὲ μέσῳ κατέλαμπε σάκει φαέθων [ἀντ.
κύκλος ἀελίοιο
ἵπποις ἂμ πτεροέσσαις
ἄστρων τ' αἰθέριοι χοροί,
Πλειάδες, Ὑάδες, Ἕκτορος
ὄμμασι τροπαῖοι·
ἐπὶ δὲ χρυσοτύπῳ κράνει
Σφίγγες ὄνυξιν ἀοίδιμον
ἄγραν φέρουσαι· περιπλεύ-
ρῳ δὲ κύτει πύρπνοος ἔ-
σπευδε δρόμῳ λέαινα χαλ-
αῖς Πειρη-
ναῖον ὁρῶσα πῶλον.

ἄορι δ' ἐν φονίῳ τετραβάμονες ἵπποι ἔπαλ-

452 τινος Victorius: τινὲς L P 453 ναυπλίοις L P: corr. *l* 459 λαιμοτόμον L P: corr. Seidler, cf. vv. 456, et antistrophicos 466 ἂμ Seidler: ἀντὶ L P (ἂν *l*) 469 τροπαῖοι Barnes: τροπαίοις L P 470 ἐπεὶ P et ut videtur L χρυσεοτύπω L P 474–475 lectio incerta: ἔσπα διδύμῳ λέαινα χαλᾷ Tucker 475 ὁρῶσα Bothe (cl. Od. xix. 228, 230): θ' ὁρῶσα L P: θοροῦσα Radermacher 476 ἄορι δ' ἐν Musgrave Hartung: ἐν δὲ δορὶ L P

λον, κελαινὰ δ' ἀμφὶ νῶθ' ἵετο κόνις.
τοιῶνδ' ἄνακτα δοριπόνων
ἔκανεν ἀνδρῶν, Τυνδαρίς,
σὰ λέχεα, κακόφρων κούρα.
τοιγάρ σέ ποτ' οὐρανίδαι
πέμψουσιν θανάτοις· ἦ σὰν
ἔτ' ἔτι φόνιον ὑπὸ δέραν
ὄψομαι αἷμα χυθὲν σιδάρῳ.

ΠΡΕΣΒΥΣ

ποῦ ποῦ νεᾶνις πότνι' ἐμὴ δέσποινά τε,
'Αγαμέμνονος παῖς, ὅν ποτ' ἐξέθρεψ' ἐγώ;
ὡς πρόσβασιν τῶνδ' ὀρθίαν οἴκων ἔχει
ῥυσῷ γέροντι τῷδε προσβῆναι ποδί.
ὅμως δὲ πρός γε τοὺς φίλους ἐξελκτέον
διπλῆν ἄκανθαν καὶ παλίρροπον γόνυ.
ὦ θύγατερ—ἄρτι γάρ σε πρὸς δόμοις ὁρῶ—
ἥκω φέρων σοι τῶν ἐμῶν βοσκημάτων
ποίμνης νεογνὸν θρέμμ' ὑποσπάσας τόδε
στεφάνους τε τευχέων τ' ἐξελὼν τυρεύματα,
παλαιόν τε θησαύρισμα Διονύσου τόδε
ὀσμῇ κατῆρες, μικρόν, ἀλλ' ἐπεσβαλεῖν
ἡδὺ σκύφον τοῦδ' ἀσθενεστέρῳ ποτῷ.
ἴτω φέρων τις τοῖς ξένοις τάδ' ἐς δόμους·
ἐγὼ δὲ τρύχει τῷδ' ἐμῶν πέπλων κόρας
δακρύοισι τέγξας ἐξομόρξασθαι θέλω.

Ηλ. τί δ', ὦ γεραιέ, διάβροχον τόδ' ὄμμ' ἔχεις;
μῶν τἀμὰ διὰ χρόνου σ' ἀνέμνησεν κακά;
ἢ τὰς 'Ορέστου τλήμονας φυγὰς στένεις

477 *νῶτα κόνις ἵετο*, hexametrum et iambelegum efficiens Seidler 480, 481 *τυνδαρὶς ἀλέχεα* L P : post Seidlerum (*τυνδαρί*) correxi 481 *κακόφρον* Radermacher *κόρα* Dindorf 484 *θανάτοις· ἦ σὰν* Schenkl : *θανάτοισι κἂν* L P : fortasse *σοί ποτ' . . . θανάτοις ἴσαν δίκαν·* 485 *ἔτι ἔτι* L P 486 *ὄψομαι* Erfurdt : *ὄψομ'* L P 488 *ὅν ποτ'* Pierson : *ἥν ποτ'* L P 491 *ἐξελκτέον* J. Hartung apud Stiblinum : *ἐξελεκτέον* L P 494 *φέρω* P 499 *τοῦδ'* Reiske : *τῷδ'* L P 504 *ἀνέμνησαν* L P : corr. Dobree 505 *στένεις φυγὰς* Nauck

καὶ πατέρα τὸν ἐμόν, ὅν ποτ᾽ ἐν χεροῖν ἔχων
ἀνόνητ᾽ ἔθρεψας σοί τε καὶ τοῖς σοῖς φίλοις;
Πρ. ἀνόνηθ᾽· ὅμως δ᾽ οὖν τοῦτό γ᾽ οὐκ ἠνεσχόμην.
ἦλθον γὰρ αὐτοῦ πρὸς τάφον πάρεργ᾽ ὁδοῦ
καὶ προσπεσὼν ἔκλαυσ᾽ ἐρημίας τυχών,
σπονδάς τε, λύσας ἀσκὸν ὃν φέρω ξένοις,
ἔσπεισα, τύμβῳ δ᾽ ἀμφέθηκα μυρσίνας.
πυρᾶς δ᾽ ἐπ᾽ αὐτῆς οἶν μελάγχιμον πόκῳ
σφάγιον ἐσεῖδον αἷμά τ᾽ οὐ πάλαι χυθὲν
ξανθῆς τε χαίτης βοστρύχους κεκαρμένους.
κἀθαύμασ᾽, ὦ παῖ, τίς ποτ᾽ ἀνθρώπων ἔτλη
πρὸς τύμβον ἐλθεῖν· οὐ γὰρ Ἀργείων γέ τις.
ἀλλ᾽ ἦλθ᾽ ἴσως που σὸς κασίγνητος λάθρᾳ,
μολὼν δ᾽ ἐθαύμασ᾽ ἄθλιον τύμβον πατρός.
σκέψαι δὲ χαίτην προστιθεῖσα σῇ κόμῃ,
εἰ χρῶμα ταὐτὸν κουρίμης ἔσται τριχός·
φιλεῖ γάρ, αἷμα ταὐτὸν οἷς ἂν ᾖ πατρός,
τὰ πόλλ᾽ ὅμοια σώματος πεφυκέναι.
Ηλ. οὐκ ἄξι᾽ ἀνδρός, ὦ γέρον, σοφοῦ λέγεις,
εἰ κρυπτὸν ἐς γῆν τήνδ᾽ ἂν Αἰγίσθου φόβῳ
δοκεῖς ἀδελφὸν τὸν ἐμὸν εὐθαρσῆ μολεῖν.
ἔπειτα χαίτης πῶς συνοίσεται πλόκος,
ὁ μὲν παλαίστραις ἀνδρὸς εὐγενοῦς τραφείς,
ὁ δὲ κτενισμοῖς θῆλυς; ἀλλ᾽ ἀμήχανον.
πολλοῖς δ᾽ ἂν εὕροις βοστρύχους ὁμοπτέρους
καὶ μὴ γεγῶσιν αἵματος ταὐτοῦ, γέρον.
Πρ. σὺ δ᾽ εἰς ἴχνος βᾶσ᾽ ἀρβύλης σκέψαι βάσιν
εἰ σύμμετρος σῷ ποδὶ γενήσεται, τέκνον.
Ηλ. πῶς δ᾽ ἂν γένοιτ᾽ ἂν ἐν κραταιλέῳ πέδῳ
γαίας ποδῶν ἔκμακτρον; εἰ δ᾽ ἔστιν τόδε,

507 notam Senis, ante v. sequentem omissam, huic praefixit P
508 δ᾽ οὖν Elmsley: γοῦν L P τοῖσδε γ᾽ οὐκ ἐνεσχόμην Stadtmueller
521 χρῶμα ταὐτὸ (sic) Scaliger: χρώματ᾽ αὐτῆς L P 533 φανήσεται Dobree

δυοῖν ἀδελφοῖν ποὺς ἂν οὐ γένοιτ' ἴσος
ἀνδρός τε καὶ γυναικός, ἀλλ' ἄρσην κρατεῖ.
Πρ. οὐκ ἔστιν, εἰ καὶ γῆν κασίγνητος μολών,
. . . .
κερκίδος ὅτῳ γνοίης ἂν ἐξύφασμα σῆς,
ἐν ᾧ ποτ' αὐτὸν ἐξέκλεψα μὴ θανεῖν;
Ηλ. οὐκ οἶσθ', Ὀρέστης ἡνίκ' ἐκπίπτει χθονός,
νέαν μ' ἔτ' οὖσαν; εἰ δὲ κἄκρεκον πέπλους,
πῶς ἂν τότ' ὢν παῖς ταὐτὰ νῦν ἔχοι φάρη,
εἰ μὴ ξυναύξοινθ' οἱ πέπλοι τῷ σώματι;
ἀλλ' ἤ τις αὐτοῦ τάφον ἐποικτίρας ξένος
†ἐκείρατ', ἢ τῆσδε σκοποὺς λαβὼν χθονὸς† . . .
Πρ. οἱ δὲ ξένοι ποῦ; βούλομαι γὰρ εἰσιδὼν
αὐτοὺς ἔρεσθαι σοῦ κασιγνήτου πέρι.
Ηλ. οἵδ' ἐκ δόμων βαίνουσι λαιψηρῷ ποδί.
Πρ. ἀλλ' εὐγενεῖς μέν, ἐν δὲ κιβδήλῳ τόδε·
πολλοὶ γὰρ ὄντες εὐγενεῖς εἰσιν κακοί.
ὅμως δέ.—χαίρειν τοὺς ξένους προσεννέπω.
Ορ. χαῖρ', ὦ γεραιέ.—τοῦ ποτ', Ἠλέκτρα, τόδε
παλαιὸν ἀνδρὸς λείψανον φίλων κυρεῖ;
Ηλ. οὗτος τὸν ἁμὸν πατέρ' ἔθρεψεν, ὦ ξένε.
Ορ. τί φῄς; ὅδ' ὃς σὸν ἐξέκλεψε σύγγονον;
Ηλ. ὅδ' ἔσθ' ὁ σώσας κεῖνον, εἴπερ ἔστ' ἔτι.
Ορ. ἔα·
τί μ' ἐσδέδορκεν ὥσπερ ἀργύρου σκοπῶν
λαμπρὸν χαρακτῆρ'; ἢ προσεικάζει μέ τῳ;
Ηλ. ἴσως Ὀρέστου σ' ἥλιχ' ἥδεται βλέπων.

536 δυοῖν *l*: δυεῖν L P δένοιτ' P et, ut videtur, L: corr. *l p* 537 ἄρσην L P 538 οὐκ suprascr. L¹: εἰ δ' L P μόλοι Musgrave: lacunam posuit Matthiae 543 ταὐτὰ νῦν Barnes: νῦν ταῦτ' ἂν L P ἔχοι suprascr. L¹ P¹: ἔχῃ L P 546 σκοποὺς λαθὼν ἐκείρατ', ἢ τῆσδε χθονὸς . . . Elmsley: sed fortasse dictura erat '*aut per speculatores* (v. 354) *ipse misit*' (cf. Aesch. Choeph. 181), cum Senex, verbo σκοποὺς audito, '*ubi sunt isti?*' exclamat 555 ἔθρεψες P: corr. *p* 556 ἐξέκλεψε Pierson: ἐξέθρεψε L P

Ορ. φίλου γε φωτός. τί δὲ κυκλεῖ πέριξ πόδα;
Ηλ. καὐτὴ τόδ' εἰσορῶσα θαυμάζω, ξένε.
Πρ. ὦ πότνι', εὔχου, θύγατερ Ἠλέκτρα, θεοῖς.
Ηλ. τί τῶν ἀπόντων ἢ τί τῶν ὄντων πέρι;
Πρ. λαβεῖν φίλον θησαυρόν, ὃν φαίνει θεός.
Ηλ. ἰδού· καλῶ θεούς. ἢ τί δὴ λέγεις, γέρον;
Πρ. βλέψον νυν ἐς τόνδ', ὦ τέκνον, τὸν φίλτατον.
Ηλ. πάλαι δέδορκα, μὴ σύ γ' οὐκέτ' εὖ φρονῇς.
Πρ. οὐκ εὖ φρονῶ 'γὼ σὸν κασίγνητον βλέπων;
Ηλ. πῶς εἶπας, ὦ γεραί', ἀνέλπιστον λόγον;
Πρ. ὁρᾶν Ὀρέστην τόνδε τὸν Ἀγαμέμνονος.
Ηλ. ποῖον χαρακτῆρ' εἰσιδών, ᾧ πείσομαι;
Πρ. οὐλὴν παρ' ὀφρύν, ἥν ποτ' ἐν πατρὸς δόμοις
νεβρὸν διώκων σοῦ μέθ' ᾑμάχθη πεσών.
Ηλ. πῶς φῄς; ὁρῶ μὲν πτώματος τεκμήριον.
Πρ. ἔπειτα μέλλεις προσπίτνειν τοῖς φιλτάτοις;
Ηλ. ἀλλ' οὐκέτ', ὦ γεραιέ· συμβόλοισι γὰρ
τοῖς σοῖς πέπεισμαι θυμόν.—ὦ χρόνῳ φανείς,
ἔχω σ' ἀέλπτως . . . Ορ. κἀξ ἐμοῦ γ' ἔχῃ χρόνῳ.
Ηλ. οὐδέποτε δόξασ'. Ορ. οὐδ' ἐγὼ γὰρ ἤλπισα.
Ηλ. ἐκεῖνος εἶ σύ; Ορ. σύμμαχός γέ σοι μόνος.
ἢν δ' ἀνσπάσωμαί γ' ὃν μετέρχομαι βόλον . . .
πέποιθα δ'· ἢ χρὴ μηκέθ' ἡγεῖσθαι θεούς,
εἰ τἄδικ' ἔσται τῆς δίκης ὑπέρτερα.
Χο. ἔμολες ἔμολες, ὤ, χρόνιος ἁμέρα,
κατέλαμψας, ἔδειξας ἐμφανῆ
πόλει πυρσόν, ὃς παλαιᾷ φυγᾷ
πατρίων ἀπὸ δωμάτων τάλας
ἀλαίνων ἔβα.

564–577 lineolae pro personarum notis in L P, nisi 575, ubi Ηλ. praef. L 568 δέδοικα Victorius 580 Ηλ. P: lineolam L οὐδέποτ' ἐδόξασ' L P (ἐδόξασα L): corr. Musgrave 582 ἀνσπάσωμαι Vitelli: ἀσπάσωμαι L P 583 πέποιθα δ' L^2 P: πέποιθα* L 588 πατρῴων L P 589 ἔβα suprascr. L P: ἔβας L P

θεὸς αὖ θεὸς ἁμετέραν τις ἄγει
νίκαν, ὦ φίλα.
ἄνεχε χέρας, ἄνεχε λόγον, ἵει λιτὰς
ἐς θεούς, τύχᾳ σοι τύχᾳ
κασίγνητον ἐμβατεῦσαι πόλιν.
Ορ. εἶἑν· φίλας μὲν ἡδονὰς ἀσπασμάτων
ἔχω, χρόνῳ δὲ καὖθις αὐτὰ δώσομεν.
σὺ δ', ὦ γεραιέ—καίριος γὰρ ἤλυθες—
λέξον, τί δρῶν ἂν φονέα τεισαίμην πατρός;
[μητέρα τε κοινωνὸν ἀνοσίων γάμων;]
ἔστιν τί μοι κατ' Ἄργος εὐμενὲς φίλων;
ἢ πάντ' ἀνεσκευάσμεθ', ὥσπερ αἱ τύχαι;
τῷ ξυγγένωμαι; νύχιος ἢ καθ' ἡμέραν;
ποίαν ὁδὸν τραπώμεθ' εἰς ἐχθροὺς ἐμούς;
Πρ. ὦ τέκνον, οὐδεὶς δυστυχοῦντί σοι φίλος.
εὕρημα γάρ τοι χρῆμα γίγνεται τόδε,
κοινῇ μετασχεῖν τἀγαθοῦ καὶ τοῦ κακοῦ.
σὺ δ'—ἐκ βάθρων γὰρ πᾶς ἀνῄρησαι φίλοις
οὐδ' ἐλλέλοιπας ἐλπίδ'—ἴσθι μου κλύων,
ἐν χειρὶ τῇ σῇ πάντ' ἔχεις καὶ τῇ τύχῃ,
πατρῷον οἶκον καὶ πόλιν λαβεῖν σέθεν.
Ορ. τί δῆτα δρῶντες τοῦδ' ἂν ἐξικοίμεθα;
Πρ. κτανὼν Θυέστου παῖδα σήν τε μητέρα.
Ορ. ἥκω 'πὶ τόνδε στέφανον· ἀλλὰ πῶς λάβω;
Πρ. τειχέων μὲν ἐλθὼν ἐντὸς οὐδ' ἂν εἰ θέλοις.
Ορ. φρουραῖς κέκασται δεξιαῖς τε δορυφόρων;
Πρ. ἔγνως· φοβεῖται γάρ σε κοὐχ εὕδει σαφῶς.
Ορ. εἶἑν· σὺ δὴ τοὐνθένδε βούλευσον, γέρον.

590 θεὸς αὖ L[2] P: θ**ς*** ut videtur L, sed αὖ adscripsit in margine 594 ⟨λιτὰς⟩ ἐς θεούς Wilamowitz τύχα σοι τύχα L P 597 ἀντιδώσομεν C. Haupt 600 μητέρα τε τὴν Canter: versum del. Wilamowitz 606 τοι Seidler: τὸ L P 614-668 lineolae fere praefixae in L, nisi vv. 650, 653 ubi nota personae necessaria fuit: lineolae etiam in P, nisi vv. 647-656 615 θέλοις sc. εἰσελθεῖν: versus sanus

Πρ. κἀμοῦ γ' ἄκουσον· ἄρτι γάρ μ' ἐσῆλθέ τι.
Ορ. ἐσθλόν τι μηνύσειας, αἰσθοίμην δ' ἐγώ.
Πρ. Αἴγισθον εἶδον, ἡνίχ' εἷρπον ἐνθάδε.
Ορ. προσηκάμην τὸ ῥηθέν. ἐν ποίοις τόποις;
Πρ. ἀγρῶν πέλας τῶνδ' ἱπποφορβίων ἔπι.
Ορ. τί δρῶνθ'; ὁρῶ γὰρ ἐλπίδ' ἐξ ἀμηχάνων.
Πρ. Νύμφαις ἐπόρσυν' ἔροτιν, ὡς ἔδοξέ μοι.
Ορ. τροφεῖα παίδων ἢ πρὸ μέλλοντος τόκου;
Πρ. οὐκ οἶδα πλὴν ἕν· βουσφαγεῖν ὡπλίζετο.
Ορ. πόσων μετ' ἀνδρῶν; ἢ μόνος δμώων μέτα;
Πρ. οὐδεὶς παρῆν Ἀργεῖος, οἰκεία δὲ χείρ.
Ορ. οὔ πού τις ὅστις γνωριεῖ μ' ἰδών, γέρον;
Πρ. δμῶες μέν εἰσιν, οἳ σέ γ' οὐκ εἶδόν ποτε.
Ορ. ἡμῖν ἂν εἶεν, εἰ κρατοῖμεν, εὐμενεῖς;
Πρ. δούλων γὰρ ἴδιον τοῦτο, σοὶ δὲ σύμφορον.
Ορ. πῶς οὖν ἂν αὐτῷ πλησιασθείην ποτέ;
Πρ. στείχων ὅθεν σε βουθυτῶν ἐσόψεται.
Ορ. ὁδὸν παρ' αὐτήν, ὡς ἔοικ', ἀγροὺς ἔχει;
Πρ. ὅθεν γ' ἰδών σε δαιτὶ κοινωνὸν καλεῖ.
Ορ. πικρόν γε συνθοινάτορ', ἢν θεὸς θέλῃ.
Πρ. τοὐνθένδε πρὸς τὸ πῖπτον αὐτὸς ἐννόει.
Ορ. καλῶς ἔλεξας. ἡ τεκοῦσα δ' ἐστὶ ποῦ;
Πρ. Ἄργει· παρέσται δ' οὖν πόσει θοίνην ἔπι.
Ορ. τί δ' οὐχ ἅμ' ἐξωρμᾶτ' ἐμὴ μήτηρ πόσει;
Πρ. ψόγον τρέμουσα δημοτῶν ἐλείπετο.
Ορ. ξυνῆχ'· ὕποπτος οὖσα γιγνώσκει πόλει.
Πρ. τοιαῦτα· μισεῖται γὰρ ἀνόσιος γυνή.
Ορ. πῶς οὖν ἐκείνην τόνδε τ' ἐν ταὐτῷ κτενῶ;

619 *καὶ μὴν ἄκουσον* Kirchhoff 623 *ἱπποφορβίοις* Paley 624 *ἐλπίδας* L P: corr. Barnes 630 lineolam om. L: v. sub v. 614 631 *οἵ σέ γ'* Pierson: *οὓς ἐγὼ* L: *οὓς ἐγ'* L² P 632 *ἡμῖν δ'* Victorius *εὐγενεῖς* P 633 *δούλων* ut vid. *l* (nisi fortasse *δείλων* pravo accentu voluit) et fortasse L: *λέξων* L² P 636 *παρ'* Pierson: *γὰρ* L P 637 *ὅθεν γ'* Barnes: *ὅθεν* L P 638 *γε* Reiske: *τε* L P 641 *οὖν* Nauck: *ἐν* L P: *ἐν τάχει* Reiske 642 *ἐξορμᾶτ'* L P 646 *ἐκεῖνον τήνδε τ'* Vitelli

Ηλ. ἐγὼ φόνον γε μητρὸς ἐξαρτύσομαι.
Ορ. καὶ μὴν ἐκεῖνά γ' ἡ τύχη θήσει καλῶς.
Ηλ. ὑπηρετείτω μὲν δυοῖν ὄντοιν ὅδε.
Πρ. ἔσται τάδ'· εὑρίσκεις δὲ μητρὶ πῶς φόνον;
Ηλ. λέγ', ὦ γεραιέ, τάδε Κλυταιμήστρᾳ μολών·
λεχώ μ' ἀπάγγελλ' οὖσαν ἄρσενος τόκῳ.
Πρ. πότερα πάλαι τεκοῦσαν ἢ νεωστὶ δή;
Ηλ. δέχ' ἡλίους, ἐν οἷσιν ἁγνεύει λεχώ.
Πρ. καὶ δὴ τί τοῦτο μητρὶ προσβάλλει φόνον;
Ηλ. ἥξει κλύουσα λόχιά μου νοσήματα.
Πρ. πόθεν; τί δ' αὐτῇ σοῦ μέλειν δοκεῖς, τέκνον;
Ηλ. ναί· καὶ δακρύσει γ' ἀξίωμ' ἐμῶν τόκων.
Πρ. ἴσως· πάλιν τοι μῦθον ἐς καμπὴν ἄγε.
Ηλ. ἐλθοῦσα μέντοι δῆλον ὡς ἀπόλλυται.
Πρ. καὶ μὴν ἐπ' αὐτάς γ' εἶσι σῶν δόμων πύλας.
Ηλ. οὐκοῦν τραπέσθαι σμικρὸν εἰς Ἅιδου τόδε;
Πρ. εἰ γὰρ θάνοιμι τοῦτ' ἰδὼν ἐγώ ποτε.
Ηλ. πρώτιστα μέν νυν τῷδ' ὑφήγησαι, γέρον . . .
Πρ. Αἴγισθος ἔνθα νῦν θυηπολεῖ θεοῖς;
Ηλ. ἔπειτ' ἀπαντῶν μητρὶ τἀπ' ἐμοῦ φράσον.
Πρ. ὥστ' αὐτά γ' ἐκ σοῦ στόματος εἰρῆσθαι δοκεῖν.
Ηλ. σὸν ἔργον ἤδη· πρόσθεν εἴληχας φόνου.
Ορ. στείχοιμ' ἄν, εἴ τις ἡγεμὼν γίγνοιθ' ὁδοῦ.
Πρ. καὶ μὴν ἐγὼ πέμποιμ' ἂν οὐκ ἀκουσίως.

647–656 personarum notas habet P: vide sub v. 614   647 ἐξαρτίσομαι γρ. L in margine: corr. Victorius: ἐξαιτήσομαι L P: rasura super αι in P   649 μὲν] δ' εἷς Weil   δυεῖν L P: corr. *l* ὅδε (sc. '*senex*') Tyrwhitt: τόδε L P   650 Πρ. L P, vide sub v. 614: Ορ. Dobree   post 651 lacunam statuit Camper: sed optime secum reputat Electra, silent ceteri   652 τόκου Dobree   653 Πρ. L P: vide sub v. 614   654 δέχ' Elmsley: λέγ' L P   656 λοχεῖ' ἐμοῦ νοσήματος L P: corr. Musgrave Kirchhoff   658 γ' L^2 P: rasura in L   659 ἄγε Jortin: ἄγω L P   661 εἶσι σῶν Tucker: εἰσίω L P: εἰσιῶ, '*immittam*,' Seidler   666 ἔπειτα πάντων L P: corr. Pierson   667 ὡς ταῦτά γ' L P: corr. Elmsley   668 φόνου] cf. I. T. 1046: χοροῦ post Winckelmannum Wecklein

Ορ. ὦ Ζεῦ Πατρῷε, καὶ Τροπαῖ' ἐχθρῶν γενοῦ . . .
Ηλ. οἴκτιρέ θ' ἡμᾶς· οἰκτρὰ γὰρ πεπόνθαμεν . . .
Πρ. οἴκτιρε δῆτα σούς γε φύντας ἐκγόνους.
Ηλ. Ἥρα τε, βωμῶν ἣ Μυκηναίων κρατεῖς . . .
Ορ. νίκην δὸς ἡμῖν, εἰ δίκαι' αἰτούμεθα.
Πρ. δὸς δῆτα πατρὸς τοῖσδε τιμωρὸν δίκην.
Ορ. σύ τ', ὦ κάτω γῆς ἀνοσίως οἰκῶν πάτερ . . .
Ηλ. καὶ Γαῖ' ἄνασσα, χεῖρας ᾗ δίδωμ' ἐμὰς . . .
Πρ. ἄμυν' ἄμυνε τοῖσδε φιλτάτοις τέκνοις.
Ορ. νῦν πάντα νεκρὸν ἐλθὲ σύμμαχον λαβών.
Ηλ. οἵπερ γε σὺν σοὶ Φρύγας ἀνήλωσαν δορὶ . . .
Πρ. χὤσοι στυγοῦσιν ἀνοσίους μιάστορας. 683
Ηλ. ἤκουσας, ὦ δείν' ἐξ ἐμῆς μητρὸς παθών; 682
Πρ. πάντ', οἶδ', ἀκούει τάδε πατήρ· στείχειν δ' ἀκμή.
Ηλ. καί σοι προφωνῶ πρὸς τάδ' Αἴγισθον θανεῖν·
ὡς εἰ παλαισθεὶς πτῶμα θανάσιμον πεσῇ,
τέθνηκα κἀγώ, μηδέ με ζῶσαν λέγε·
παίσω γὰρ ἧπαρ τοὐμὸν ἀμφήκει ξίφει.
δόμων ἔσω βᾶσ' εὐτρεπὲς ποήσομαι.
ὡς ἢν μὲν ἔλθῃ πύστις εὐτυχὴς σέθεν,
ὀλολύξεται πᾶν δῶμα· θνῄσκοντος δέ σου
τἀναντί' ἔσται τῶνδε· ταῦτά σοι λέγω.

671–684 ut vides distribuimus: vv. 673, 676, 684 Electrae tribuunt (debebant Seni) L P, ceteros Oresti: Orestem et Electram vv. 671–683 alternantes fecit Kirchhoff (vid. ad 672): Senem loqui vv. 673, 676, 679 vidit Kviçala 671 γενοῦ Bruhn: ἐμῶν L P 672 οἰκτείρεθ' L P 675 νίκην] δίκην Wecklein 678 καὶ Γαῖ' Musgrave: καὶ γῆ τ' L P: Ἑκάτη τ' Jacobs 681 ἀνάλωσαν L P: corr. Barnes 682 post 683 trai. Reiske ὦ δείν' Reiske: ὡς δείν' L P 684 Πρ. praefixi, cf. A. Choeph. 510, ubi talem versum Chorus dicit: Ηλ. L P οἶδεν L P 685 Electrae continuant L P: vide sub v. 671: notam addidi προσφωνῶ L P: corr. Canter θανεῖν] κτανεῖν Seidler: sed fortasse sensus est '*praenuntio ominis causa Aegisthi mortem.*' 688 γὰρ ἧπαρ Geel: κάρα γὰρ L P 689 δόμων δ' Victorius: delet 689–693 Wilamowitz: sed videtur post v. 688 Electra graviter commota amplecti fratrem silentem, itaque bene se habent et asyndeton et iteratio 691 ὀλολύζεται P

Ορ. πάντ᾽ οἶδα. Ηλ. πρὸς τάδ᾽ ἄνδρα γίγνεσθαί σε χρή.
ὑμεῖς δέ μοι, γυναῖκες, εὖ πυρσεύετε
κραυγὴν ἀγῶνος τοῦδε· φρουρήσω δ᾽ ἐγὼ
πρόχειρον ἔγχος χειρὶ βαστάζουσ᾽ ἐμῇ.
οὐ γάρ ποτ᾽ ἐχθροῖς τοῖς ἐμοῖς νικωμένη
δίκην ὑφέξω, σῶμ᾽ ἐμὸν καθυβρίσαι.

Χο. ἀταλᾶς ὑπὸ ματρὸς ⟨ἄρν᾽⟩ [στρ.
Ἀργείων
ὀρέων ποτὲ κληδὼν ἐν
πολιαῖσι μένει φήμαις
εὐαρμόστοις ἐν καλάμοις
Πᾶνα μοῦσαν ἡδύθροον
πνέοντ᾽, ἀγρῶν ταμίαν,
χρυσέαν καλλιπλόκαμον
πορεῦσαι. πετρίνοις δ᾽ ἐπι-
στὰς κᾶρυξ ἰάχει βάθροις·
Ἀγορὰν ἀγοράν, Μυκη-
ναῖοι, στείχετε μακαρίων
ὀψόμενοι τυράννων
φάσματα †δείματα. . . . χοροὶ δ᾽ Ἀτρει-
δᾶν† ἐγέραιρον οἴκους·

θυμέλαι δ᾽ ἐπίτναντο χρυ- [ἀντ.
σήλατοι,
σελαγεῖτο δ᾽ ἀν᾽ ἄστυ πῦρ
ἐπιβώμιον Ἀργείων·
λωτὸς δὲ φθόγγον κελάδει
κάλλιστον, Μουσᾶν θεράπων·

693 Ορ. et Ηλ. add. Victorius: om. L P 694 ἡμεῖς P 699 ματρὸς ἄρν᾽ scripsi, ex v. 705: cf. v. antistrophicum: ματέρος L P 701 πολλαῖσι P 704 πνείοντ᾽ Hartung 705 ἄρνα καλλιπλόκαμον L P: ἄρνα delevi: ἄρνα καλλίποκον Heath 706 δ᾽ Kirchhoff: τ᾽ L P 707 βάθροις rasura fecit *l*: βαράθροις L P 711, 712 corrupti: sensus etiam incertus δείγματα Hermann: sed δείματα e v. 456 irrepsisse censet Bruhn δείγματ᾽· Ἀτρεῖ δῆτα χοροὶ δὴν ἐγέραιρον Verrall 716 λοτὸς L P: corr. *l* 717 μοῦσαν L P

μολπαὶ δ' ηὔξοντ' †ἐραταί,
χρυσέας ἀρνὸς ἐπίλογοι,†
Θυέστου· κρυφίαις γὰρ εὐ-
ναῖς πείσας ἄλοχον φίλαν
'Ατρέως, τέρας ἐκκομί-
ζει πρὸς δώματα· νεόμενος δ'
εἰς ἀγόρους ἀυτεῖ
τὰν κερόεσσαν ἔχειν χρυσεόμαλ-
λον κατὰ δῶμα ποίμναν.

τότε δὴ τότε φαεν- [στρ.
νὰς ἄστρων μετέβασ' ὁδοὺς
Ζεὺς καὶ φέγγος ἀελίου
λευκόν τε πρόσωπον ἀ-
οῦς, τὰ δ' ἕσπερα νῶτ' ἐλαύ-
νει θερμᾷ φλογὶ θεοπύρῳ,
νεφέλαι δ' ἔνυδροι πρὸς ἄρ-
κτον, ξηραί τ' 'Αμμωνίδες ἕ-
δραι φθίνουσ' ἀπειρόδροσοι,
καλλίστων ὄμβρων Διόθεν στερεῖσαι.

λέγεται, τὰν δὲ πί- [ἀντ.
στιν σμικρὰν παρ' ἔμοιγ' ἔχει,
στρέψαι θερμὰν ἀέλιον
χρυσωπὸν ἕδραν ἀλλά-
ξαντα δυστυχίᾳ βροτεί-
ῳ θνατᾶς ἕνεκεν δίκας.
φοβεροὶ δὲ βροτοῖσι μῦ-

718 ἐραταί] fortasse ἕτεραι 719 ἐπίλογοι] intellegerem ἐπήβολοι vel ἀμφίλογοι: ἀρνός· εἶτα δόλοι Nauck: ἀρνός, ἐστὶ λόγος, Seidler: ἀρνός, ὥς (ὥς inseruit *l*) ἐστὶ λάχος Paley: lectio incerta etiam in stropha 724 ἀύτει L P 725 δῶμα *l*: δώματα L P 727 μετέβασ' Musgrave: γρ. μεταβὰς suprascr., ut videtur, L^2: μεταβὰς in textu *l*: μεταβάλλει P et sine dubio L: μετέβαλλ' Heath 730 ἀοῦς L: εὐθῦς (sic) P 735 ἄπειροι δρόσου L P: corr. Bothe 739 θερμὸν Musgrave ἀέλιον Canter: ἀελίου L P

θοι κέρδος πρὸς θεῶν θεραπεί-
αν. ὧν οὐ μνασθεῖσα πόσιν
κτείνεις, κλεινῶν συγγενέτειρ' ἀδελφῶν.

— ἔα ἔα·
φίλαι, βοῆς ἠκούσατ'—ἢ δοκὼ κενὴ
ὑπῆλθέ μ';—ὥστε νερτέρα βροντὴ Διός;
ἰδού, τάδ' οὐκ ἄσημα πνεύματ' αἴρεται·
δέσποιν', ἄμειψον δώματ', Ἠλέκτρα, τάδε.
Ηλ. φίλαι, τί χρῆμα; πῶς ἀγῶνος ἥκομεν;
Χο. οὐκ οἶδα πλὴν ἕν· φόνιον οἰμωγὴν κλύω.
Ηλ. ἤκουσα κἀγώ, τηλόθεν μέν, ἀλλ' ὅμως.
Χο. μακρὰν γὰρ ἕρπει γῆρυς, ἐμφανής γε μήν.
Ηλ. Ἀργεῖος ὁ στεναγμός· ἢ φίλων ἐμῶν;
Χο. οὐκ οἶδα· πᾶν γὰρ μείγνυται μέλος βοῆς.
Ηλ. σφαγὴν ἀυτεῖς τήνδε μοι· τί μέλλομεν;
Χο. ἔπισχε, τρανῶς ὡς μάθῃς τύχας σέθεν.
Ηλ. οὐκ ἔστι· νικώμεσθα· ποῦ γὰρ ἄγγελοι;
Χο. ἥξουσιν· οὔτοι βασιλέα φαῦλον κτανεῖν.

ΑΓΓΕΛΟΣ

ὦ καλλίνικοι παρθένοι Μυκηνίδες,
νικῶντ' Ὀρέστην πᾶσιν ἀγγέλλω φίλοις,
Ἀγαμέμνονος δὲ φονέα κείμενον πέδῳ
Αἴγισθον· ἀλλὰ θεοῖσιν εὔχεσθαι χρεών.
Ηλ. τίς δ' εἶ σύ; πῶς μοι πιστὰ σημαίνεις τάδε;
Αγ. οὐκ οἶσθ' ἀδελφοῦ μ' εἰσορῶσα πρόσπολον;
Ηλ. ὦ φίλτατ', ἔκ τοι δείματος δυσγνωσίαν
εἶχον προσώπου· νῦν δὲ γιγνώσκω σε δή.

744 κέρδος δὲ L P: δὲ del. *l* θεραπείαν Wecklein: θεραπείαις L P (-ίαις P): θεραπείας Matthiae 748 νερτέρας βροντῆς Kayser 749 ἄσημα· πνεῦμά τ' Verrall 752 ἐμφόνιον L P: γρ. ἓν suprascr. *p* 753–760 lineolae praefixae in L: 755–760 in P 758 τρανῶς ἐπίσχες Wecklein: cf. lectionem A Hec. 842 760 κτανεῖν L: κρατεῖν P 761 ΘΕΡΑΠΩΝ Wecklein, cl. 766 767, 770, 771, 774 lineolas praef. L

τί φῄς; τέθνηκε πατρὸς ἐμοῦ στυγνὸς φονεύς;
Αγ. τέθνηκε· δίς σοι ταὔθ', ἃ γοῦν βούλῃ, λέγω.
Ηλ. ὦ θεοί, Δίκη τε πάνθ' ὁρῶσ', ἦλθές ποτε.
ποίῳ τρόπῳ δὲ καὶ τίνι ῥυθμῷ φόνου
κτείνει Θυέστου παῖδα; βούλομαι μαθεῖν.
Αγ. ἐπεὶ μελάθρων τῶνδ' ἀπήραμεν πόδα,
ἐσβάντες ᾖμεν δίκροτον εἰς ἁμαξιτὸν
ἔνθ' ἦν ὁ κλεινὸς τῶν Μυκηναίων ἄναξ.
κυρεῖ δὲ κήποις ἐν καταρρύτοις βεβώς,
δρέπων τερείνης μυρσίνης κάρᾳ πλόκους·
ἰδών τ' ἀυτεῖ· Χαίρετ', ὦ ξένοι· τίνες
πόθεν πορεύεσθ'; ἔστε τ' ἐκ ποίας χθονός;
ὁ δ' εἶπ' Ὀρέστης· Θεσσαλοί· πρὸς δ' Ἀλφεὸν
θύσοντες ἐρχόμεσθ' Ὀλυμπίῳ Διί.
κλύων δὲ ταῦτ' Αἴγισθος ἐννέπει τάδε·
Νῦν μὲν παρ' ἡμῖν χρὴ συνεστίους ἐμοὶ
θοίνης γενέσθαι· τυγχάνω δὲ βουθυτῶν
Νύμφαις· ἑῷοι δ' ἐξαναστάντες λέχους
ἐς ταὐτὸν ἥξετ'. ἀλλ' ἴωμεν ἐς δόμους—
καὶ ταῦθ' ἅμ' ἠγόρευε καὶ χερὸς λαβὼν
παρῆγεν ἡμᾶς—οὐδ' ἀπαρνεῖσθαι χρεών·
[ἐπεὶ δ' ἐν οἴκοις ἦμεν, ἐννέπει τάδε·]
λούτρ' ὡς τάχιστα τοῖς ξένοις τις αἰρέτω,
ὡς ἀμφὶ βωμὸν στῶσι χερνίβων πέλας.
ἀλλ' εἶπ' Ὀρέστης· Ἀρτίως ἡγνίσμεθα
λουτροῖσι καθαροῖς ποταμίων ῥείθρων ἄπο.
εἰ δὲ ξένους ἀστοῖσι συνθύειν χρεών,
Αἴγισθ', ἕτοιμοι κοὐκ ἀπαρνούμεσθ', ἄναξ.

769 *πατρός γ'* (*γε* L) *ἐμοῦ* L² P: corr. Milton 770 *ταῦθ'* L P 772 *δὲ* om. L: habent L² P *τίνος* *l* 773 del. Vitelli 775 *δίκροον* Lobeck 776 del. Verrall 778 *κάρα* L P 780 *πορεύεσθ' ἔστε τ'* Musgrave: *πορεύεσθέ τ'* L P 781 *ἀλφειὸν* L P: corr. *l* 784, 785 *γὰρ ὑμῖν χρὴ συνεστίοις ἐμοὶ θοίνην* Bothe 785 *θοίνης* Reiske: *θοίνην* L P 790 del. Wilamowitz: cf. 831 792 *πέλας* L² P: *π**α** primitus L

τοῦτον μὲν οὖν μεθεῖσαν ἐκ μέσου λόγον·
λόγχας δὲ θέντες δεσπότου φρουρήματα
δμῶες πρὸς ἔργον πάντες ἵεσαν χέρας·
οἱ μὲν σφαγεῖον ἔφερον, οἱ δ' ᾖρον κανᾶ,
ἄλλοι δὲ πῦρ ἀνῆπτον ἀμφί τ' ἐσχάρας
λέβητας ὤρθουν· πᾶσα δ' ἐκτύπει στέγη.
λαβὼν δὲ προχύτας μητρὸς εὐνέτης σέθεν
ἔβαλλε βωμούς, τοιάδ' ἐννέπων ἔπη·
Νύμφαι πετραῖαι, πολλάκις με βουθυτεῖν
καὶ τὴν κατ' οἴκους Τυνδαρίδα δάμαρτ' ἐμὴν
πράσσοντας ὡς νῦν, τοὺς δ' ἐμοὺς ἐχθροὺς κακῶς
—λέγων Ὀρέστην καὶ σέ. δεσπότης δ' ἐμὸς
τἀναντί' ηὔχετ', οὐ γεγωνίσκων λόγους,
λαβεῖν πατρῷα δώματ'. ἐκ κανοῦ δ' ἑλὼν
Αἴγισθος ὀρθὴν σφαγίδα, μοσχείαν τρίχα
τεμὼν ἐφ' ἁγνὸν πῦρ ἔθηκε δεξιᾷ,
κἄσφαξ' ἐπ' ὤμων μόσχον ὡς ἦραν χεροῖν
δμῶες, λέγει δὲ σῷ κασιγνήτῳ τάδε·
Ἐκ τῶν καλῶν κομποῦσι τοῖσι Θεσσαλοῖς
εἶναι τόδ', ὅστις ταῦρον ἀρταμεῖ καλῶς
ἵππους τ' ὀχμάζει· λαβὲ σίδηρον, ὦ ξένε,
δεῖξόν τε φήμην ἔτυμον ἀμφὶ Θεσσαλῶν.
ὁ δ' εὐκρότητον Δωρίδ' ἁρπάσας χεροῖν,
ῥίψας ἀπ' ὤμων εὐπρεπῆ πορπάματα,
Πυλάδην μὲν εἵλετ' ἐν πόνοις ὑπηρέτην,
δμῶας δ' ἀπωθεῖ· καὶ λαβὼν μόσχου πόδα,
λευκὰς ἐγύμνου σάρκας ἐκτείνων χέρα·
θᾶσσον δὲ βύρσαν ἐξέδειρεν ἢ δρομεὺς
δισσοὺς διαύλους ἵππιος διήνυσε,

800 *σφάγι' ἐνέφερον* L P: corr. Scaliger: *σφαγεῖ' ἐνέφερον* Schaefer 801 *πυρὰν ἧπτον* L P: corr. Canter *ἐσχάραις* Wecklein 804 *ἐννέπων* L[2] P: *ἐννέπειν* L 811 *σφραγῖδα* L P: corr. Victorius *μοσχίαν* L P: corr. Dindorf 815 *ἐκ*] *ἓν* Musgrave 819 *δορίδ' ἀναρπάσας* Nauck: cf. 836 825 *ἱππείους* L P (*ἱππίους* Scaliger): corr. Musgrave

κἀνεῖτο λαγόνας. ἱερὰ δ' ἐς χεῖρας λαβὼν
Αἴγισθος ἤθρει. καὶ λοβὸς μὲν οὐ προσῆν
σπλάγχνοις, πύλαι δὲ καὶ δοχαὶ χολῆς πέλας
κακὰς ἔφαινον τῷ σκοποῦντι προσβολάς.
χὠ μὲν σκυθράζει, δεσπότης δ' ἀνιστορεῖ·
Τί χρῆμ' ἀθυμεῖς;—Ὦ ξέν', ὀρρωδῶ τινα
δόλον θυραῖον. ἔστι δ' ἔχθιστος βροτῶν
Ἀγαμέμνονος παῖς πολέμιός τ' ἐμοῖς δόμοις·
ὁ δ' εἶπε· Φυγάδος δῆτα δειμαίνεις δόλον,
πόλεως ἀνάσσων; οὐχ, ὅπως παστήρια
θοινασόμεσθα, Φθιάδ' ἀντὶ Δωρικῆς
οἴσει τις ἡμῖν κοπίδ', ἀπορρήξω χέλυν;
λαβὼν δὲ κόπτει. σπλάγχνα δ' Αἴγισθος λαβὼν
ἤθρει διαιρῶν. τοῦ δὲ νεύοντος κάτω
ὄνυχας ἐπ' ἄκρους στὰς κασίγνητος σέθεν
ἐς σφονδύλους ἔπαισε, νωτιαῖα δὲ
ἔρρηξεν ἄρθρα· πᾶν δὲ σῶμ' ἄνω κάτω
ἤσπαιρεν ἠλάλαζε δυσθνῄσκων φόνῳ.
δμῶες δ' ἰδόντες εὐθὺς ᾖξαν ἐς δόρυ,
πολλοὶ μάχεσθαι πρὸς δύ'· ἀνδρείας δ' ὕπο
ἔστησαν ἀντίπρῳρα σείοντες βέλη
Πυλάδης Ὀρέστης τ'. εἶπε δ'· Οὐχὶ δυσμενὴς
ἥκω πόλει τῇδ' οὐδ' ἐμοῖς ὀπάοσιν,
φονέα δὲ πατρὸς ἀντετιμωρησάμην
τλήμων Ὀρέστης· ἀλλὰ μή με καίνετε,
πατρὸς παλαιοὶ δμῶες. οἱ δ', ἐπεὶ λόγων
ἤκουσαν, ἔσχον κάμακας· ἐγνώσθη δ' ὑπὸ
γέροντος ἐν δόμοισιν ἀρχαίου τινός.

831 post ἀθυμεῖς; lacunam esse censet Wecklein: sed cf. ad 790 835 παστηρίαν L P: corr. ex Hesychio Nauck: πευστηρίαν Victorius 837 ἀναρρῆξαι Wecklein 843 ἠλέλιζε Schenkl: cf. 855 δυσθνῄσκων Paley: δυσθνῆσκον L P, cf. Rhes. 791: δυσθνητοῦν Nauck 845 ἀνδρίας L P: corr. Elmsley 849 δὲ Victorius: τε L P 850 καίνετε Elmsley: κτείνετε L P

στέφουσι δ' εὐθὺς σοῦ κασιγνήτου κάρα
χαίροντες ἀλαλάζοντες. ἔρχεται δὲ σοὶ
κάρα 'πιδείξων οὐχὶ Γοργόνος φέρων,
ἀλλ' ὃν στυγεῖς Αἴγισθον· αἷμα δ' αἵματος
πικρὸς δανεισμὸς ἦλθε τῷ θανόντι νῦν.

Χο. θὲς ἐς χορόν, ὦ φίλα, ἴχνος, [στρ.
ὡς νεβρὸς οὐράνιον
πήδημα κουφίζουσα σὺν ἀγλαΐᾳ.
νικᾷ στεφαναφορίαν
†κρείσσω τοῖς† παρ' Ἀλφειοῦ ῥεέθροισι τελέσσας
κασίγνητος σέθεν· ἀλλ' ἐπάειδε
καλλίνικον ᾠδὰν ἐμῷ χορῷ.

Ηλ. ὦ φέγγος, ὦ τέθριππον ἡλίου σέλας,
ὦ γαῖα καὶ νὺξ ἣν ἐδερκόμην πάρος,
νῦν ὄμμα τοὐμὸν ἀμπτυχαί τ' ἐλεύθεροι,
ἐπεὶ πατρὸς πέπτωκεν Αἴγισθος φονεύς.
φέρ', οἷα δὴ ᾽χω καὶ δόμοι κεύθουσί μου
κόμης ἀγάλματ' ἐξενέγκωμαι, φίλαι,
στέψω τ' ἀδελφοῦ κρᾶτα τοῦ νικηφόρου.

Χο. σὺ μέν νυν ἀγάλματ' ἄειρε [ἀντ.
κρατί· τὸ δ' ἁμέτερον
χωρήσεται Μούσαισι χόρευμα φίλον.
νῦν οἱ πάρος ἁμέτεροι
γαίας τυραννεύσουσι φίλοι βασιλῆες,
δικαίως . . . τοὺς δ' ἀδίκως καθελόντες.
ἀλλ' ἴτω ξύναυλος βοὰ χαρᾷ.

854 στέφουσι L^2 P : ***φουσι L 856 κάρ' ἐπιδείξων L : κάρα γ' ἐπιδείξων L^2 P : versus vix sanus 862 νικᾷ Canter : νίκας L P 863 κρείσσω τοῖς (h. e. τῆς), ni fallor, glossema est pro οὐ τὰν ῥεέθροις τελέσας L P (τελέσσας *l*) 865 ᾠδὰν Victorius : ὧδ' ἂν L P 868 ἀμπτυχαί L^2 P : ἀναπτυχαί L 870 δὴ ᾽χω Canter : δὴ 'γὼ L P 871 ἐξενέγκωμεν Lenting 872 νικηφόρου L^2 P : νικαφόρου L 876 ἁμέτερον (non ἁμέτεροι) L P : ἁμετέρας Wecklein 877 βασιλῆς Seidler : cf. Andr. 1023 878 τούσδ' L P ἀδίκως L : ἀδίκους L^2 P: δικαίως τοὺς ἀδίκους Matthiae, recte, puto

Ηλ. ὦ καλλίνικε, πατρὸς ἐκ νικηφόρου
γεγώς, Ὀρέστα, τῆς ὑπ' Ἰλίῳ μάχης,
δέξαι κόμης σῆς βοστρύχων ἀνδήματα.
ἥκεις γὰρ οὐκ ἀχρεῖον ἔκπλεθρον δραμὼν
ἀγῶν' ἐς οἴκους, ἀλλὰ πολέμιον κτανὼν
Αἴγισθον, ὃς σὸν πατέρα κἀμὸν ὤλεσε.
σύ τ', ὦ παρασπίστ', ἀνδρὸς εὐσεβεστάτου
παίδευμα Πυλάδη, στέφανον ἐξ ἐμῆς χερὸς
δέχου· φέρῃ γὰρ καὶ σὺ τῷδ' ἴσον μέρος
ἀγῶνος· αἰεὶ δ' εὐτυχεῖς φαίνοισθέ μοι.
Ορ. θεοὺς μὲν ἡγοῦ πρῶτον, Ἠλέκτρα, τύχης
ἀρχηγέτας τῆσδ', εἶτα κἄμ' ἐπαίνεσον
τὸν τῶν θεῶν τε τῆς τύχης θ' ὑπηρέτην.
ἥκω γὰρ οὐ λόγοισιν ἀλλ' ἔργοις κτανὼν
Αἴγισθον· ὡς δὲ τῷ σάφ' εἰδέναι τάδε
προσθῶμεν, αὐτὸν τὸν θανόντα σοι φέρω,
ὃν εἴτε χρῄζεις θηρσὶν ἁρπαγὴν πρόθες,
ἢ σκῦλον οἰωνοῖσιν, αἰθέρος τέκνοις,
πήξασ' ἔρεισον σκόλοπι· σὸς γάρ ἐστι νῦν
[δοῦλος, πάροιθε δεσπότης κεκλημένος.]
Ηλ. αἰσχύνομαι μέν, βούλομαι δ' εἰπεῖν ὅμως.
Ορ. τί χρῆμα; λέξον· ὡς φόβου γ' ἔξωθεν εἶ.
Ηλ. νεκροὺς ὑβρίζειν, μή μέ τις φθόνῳ βάλῃ.
Ορ. οὐκ ἔστιν οὐδεὶς ὅστις ἂν μέμψαιτό σε.
Ηλ. δυσάρεστος ἡμῶν καὶ φιλόψογος πόλις.
Ορ. λέγ', εἴ τι χρῄζεις, σύγγον'· ἀσπόνδοισι γὰρ
νόμοισιν ἔχθραν τῷδε συμβεβλήκαμεν.
Ηλ. εἶέν· τίν' ἀρχὴν πρῶτά σ' ἐξείπω κακῶν,
ποίας τελευτάς; τίνα μέσον τάξω λόγον;

882 *ἀναδήματα* L P: corr. Blomfield 883 *ἔκπλεθρον* L P: cf. verbum *ἐκπλεθρίζω*, et Med. 1181: *ἔκπλεθρον* vulgo post Reiskium 896 *πρόες* Herwerden 899 delet Naber 902–905 lineolae praefixae in L, 903–905 in P 903 *σε*] *σοι* suprascr. P 904 *φιλόψογος* Victorius: *φιλόψυχος* L P 905 *εὐσπόνδοισι* P

καὶ μὴν δι' ὄρθρων γ' οὔποτ' ἐξελίμπανον
θρυλοῦσ' ἅ γ' εἰπεῖν ἤθελον κατ' ὄμμα σόν,
εἰ δὴ γενοίμην δειμάτων ἐλευθέρα
τῶν πρόσθε. νῦν οὖν ἐσμεν· ἀποδώσω δέ σοι
ἐκεῖν' ἅ σε ζῶντ' ἤθελον λέξαι κακά.
  ἀπώλεσάς με κὠρφανὴν φίλου πατρὸς
καὶ τόνδ' ἔθηκας, οὐδὲν ἠδικημένος,
κἄγημας αἰσχρῶς μητέρ' ἄνδρα τ' ἔκτανες
στρατηλατοῦνθ' Ἕλλησιν, οὐκ ἐλθὼν Φρύγας.
  ἐς τοῦτο δ' ἦλθες ἀμαθίας ὥστ' ἤλπισας
ὡς ἐς σὲ ἐμὴν δὴ μητέρ' οὐχ ἕξοις κακὴν
γήμας, ἐμοῦ δὲ πατρὸς ἠδίκεις λέχη.
ἴστω δ', ὅταν τις διολέσας δάμαρτά του
κρυπταῖσιν εὐναῖς εἶτ' ἀναγκασθῇ λαβεῖν,
δύστηνός ἐστιν, εἰ δοκεῖ τὸ σωφρονεῖν
ἐκεῖ μὲν αὐτὴν οὐκ ἔχειν, παρ' οἷ δ' ἔχειν.
ἄλγιστα δ' ᾤκεις, οὐ δοκῶν οἰκεῖν κακῶς·
ᾔδησθα γὰρ δῆτ' ἀνόσιον γήμας γάμον,
μήτηρ δὲ σ' ἄνδρα δυσσεβῆ κεκτημένη.
ἄμφω πονηρὼ δ' ὄντ' ἀφαιρεῖσθον τύχην
†κείνη τε τὴν σὴν καὶ σὺ τοὐκείνης κακόν.†
πᾶσιν δ' ἐν Ἀργείοισιν ἤκουες τάδε·
Ὁ τῆς γυναικός—οὐχὶ τἀνδρὸς ἡ γυνή.
  καίτοι τόδ' αἰσχρόν, προστατεῖν γε δωμάτων
γυναῖκα, μὴ τὸν ἄνδρα· κἀκείνους στυγῶ
τοὺς παῖδας, ὅστις τοῦ μὲν ἄρσενος πατρὸς
οὐκ ὠνόμασται, τῆς δὲ μητρὸς ἐν πόλει.
ἐπίσημα γὰρ γήμαντι καὶ μείζω λέχη
τἀνδρὸς μὲν οὐδείς, τῶν δὲ θηλειῶν λόγος.

910 θρυλλοῦσ' L P ἅ σ' Walberg 912 πρόσθεν L P 919 σ' ἐμὴν Reiske: σὲ μὲν L P ἕξεις L P 925 ᾤκεις Musgrave: οἰκεῖς L P 926 ᾔδεισθα L P 928, 929 nondum expediti: ἀφῃρεῖσθον Kirchhoff (et τοὐκείνης καλόν): ἐπηυρέσθην Nauck 929 τοῦ 'κείνης L P 932 τό γ' P 932–937 suspecti Weckleinio 934 πατρὸς] παρὸν Camper cl. Soph. El. 365

ὁ δ' ἠπάτα σε πλεῖστον οὐκ ἐγνωκότα,
ηὔχεις τις εἶναι τοῖσι χρήμασι σθένων·
τὰ δ' οὐδὲν εἰ μὴ βραχὺν ὁμιλῆσαι χρόνον.
ἡ γὰρ φύσις βέβαιος, οὐ τὰ χρήματα.
ἣ μὲν γὰρ αἰεὶ παραμένουσ' αἴρει κακά·
ὁ δ' ὄλβος ἀδίκως καὶ μετὰ σκαιῶν ξυνὼν
ἐξέπτατ' οἴκων, σμικρὸν ἀνθήσας χρόνον.
ἃ δ' ἐς γυναῖκας—παρθένῳ γὰρ οὐ καλὸν
λέγειν—σιωπῶ, γνωρίμως δ' αἰνίξομαι.
ὕβριζες, ὡς δὴ βασιλικοὺς ἔχων δόμους
κάλλει τ' ἀραρώς. ἀλλ' ἔμοιγ' εἴη πόσις
μὴ παρθενωπός, ἀλλὰ τἀνδρείου τρόπου.
τὰ γὰρ τέκν' αὐτῶν Ἄρεος ἐκκρεμάννυται,
τὰ δ' εὐπρεπῆ δὴ κόσμος ἐν χοροῖς μόνον.
ἔρρ', οὐδὲν εἰδὼς ὧν ἐφευρεθεὶς χρόνῳ
δίκην δέδωκας.—ὧδέ τις κακοῦργος ὢν
μή μοι τὸ πρῶτον βῆμ' ἐὰν δράμῃ καλῶς,
νικᾶν δοκείτω τὴν Δίκην, πρὶν ἂν πέλας
γραμμῆς ἵκηται καὶ τέλος κάμψῃ βίου.

Χο. ἔπραξε δεινά, δεινὰ δ' ἀντέδωκε σοὶ
καὶ τῷδ'· ἔχει γὰρ ἡ Δίκη μέγα σθένος.

Ηλ. εἶέν· κομίζειν τοῦδε σῶμ' ἔσω χρεὼν
σκότῳ τε δοῦναι, δμῶες, ὡς, ὅταν μόλῃ
μήτηρ, σφαγῆς πάροιθε μὴ εἰσίδῃ νεκρόν.

Ορ. ἐπίσχες· ἐμβάλωμεν εἰς ἄλλον λόγον.

Ηλ. τί δ'; ἐκ Μυκηνῶν μῶν βοηδρόμους ὁρῶ;

942 *αἴρει κάρα* Tyrwhitt : *ἀρκεῖ κακά* Seidler 943 *ἀδίκως* Stob. fl. 94. 5 : *ἄδικος* L P 948 *ἀραρὼν* L P : corr. Scaliger 952, 953 *ἐφηυρέθης . . . δεδωκώς* Paley 953 *ὥστε τις κακουργίας* Madvig ex Stobaeo (Ecl. i. 3. 18, *ὥστε τῆς ἐπικουρίας*) 955, 956 *πέλας . . . τέλος* L P: *τέλος . . . τέλος* Stobaeus : *τέλος . . . πέρας* Orion Anth. 15 : unde *πέρας* hic pro *πέλας* Weil 957 Χο. L : Ηλ. P 959, 963 Ηλ. praef. Camper : Ορ. L P : item 962 Ορ. Camper : Ηλ. L P : 964–985 lineolae pro personarum notis in L P, nisi quod vv. 980, 981, 985 lineolis carent in L 960 *τε* Reiske : *γε* L P 961 *μὴ* Barnes : *μ'* L P (sed *μὴ πρὸ τοῦ σφαγῆναι εἰσίδῃ* in margine L) 963 *ὁρᾷς* Seidler

Ορ. οὔκ, ἀλλὰ τὴν τεκοῦσαν ἥ μ' ἐγείνατο.
Ηλ. καλῶς ἄρ' ἄρκυν ἐς μέσην πορεύεται . . .
καὶ μὴν ὄχοις γε καὶ στολῇ λαμπρύνεται.
Ορ. τί δῆτα δρῶμεν μητέρ'; ἦ φονεύσομεν;
Ηλ. μῶν σ' οἶκτος εἷλε, μητρὸς ὡς εἶδες δέμας;
Ορ. φεῦ·
πῶς γὰρ κτάνω νιν, ἥ μ' ἔθρεψε κἄτεκεν;
Ηλ. ὥσπερ πατέρα σὸν ἥδε κἀμὸν ὤλεσεν.
Ορ. ὦ Φοῖβε, πολλήν γ' ἀμαθίαν ἐθέσπισας . . .
Ηλ. ὅπου δ' Ἀπόλλων σκαιὸς ᾖ, τίνες σοφοί;
Ορ. ὅστις μ' ἔχρησας μητέρ', ἣν οὐ χρῆν, κτανεῖν.
Ηλ. βλάπτῃ δὲ δὴ τί πατρὶ τιμωρῶν σέθεν;
Ορ. μητροκτόνος νῦν φεύξομαι, τόθ' ἁγνὸς ὤν.
Ηλ. καὶ μή γ' ἀμύνων πατρὶ δυσσεβὴς ἔσῃ.
Ορ. ἐγὼ δὲ μητρὸς —; τῷ φόνου δώσω δίκας;
Ηλ. τῷ δ' ἣν πατρῴαν διαμεθῇς τιμωρίαν;
Ορ. ἆρ' αὔτ' ἀλάστωρ εἶπ' ἀπεικασθεὶς θεῷ;
Ηλ. ἱερὸν καθίζων τρίποδ'; ἐγὼ μὲν οὐ δοκῶ.
Ορ. οὐδ' ἂν πιθοίμην εὖ μεμαντεῦσθαι τάδε.
Ηλ. οὐ μὴ κακισθεὶς εἰς ἀνανδρίαν πεσῇ.
Ορ. ἀλλ' ἦ τὸν αὐτὸν τῇδ' ὑποστήσω δόλον;
Ηλ. ᾧ καὶ πόσιν καθεῖλες, Αἴγισθον κτανών.
Ορ. ἔσειμι· δεινοῦ δ' ἄρχομαι προβλήματος
καὶ δεινὰ δράσω γ'.—εἰ θεοῖς δοκεῖ τάδε,

966 lineolam praef. L P: Choro tribuit Camper: v. ante 965 traiecit Kirchhoff, versum Orestis (Electrae Nauck) intercidisse ratus: sed, ni fallor, Electra v. 965 locuta, ad Orestem accedit, speculatur, videt matrem; tum v. 966 loquitur γε Schaefer: τε L P 967 μητέρ' P et in rasura L^2 975 τόθ' L: τόδ' P 976 μή *l*: μήν L P 977 τῷ scripsi et aposiopesin statui: τοῦ L P 978 δ' ἂν (ἣν Camper) . . . διαμεθῇς Musgrave: δαὶ . . . διαμεθίης L^2 P: (δ* L): δ' αὖ . . . διαμεθεὶς Porson 980 καθίζω P 981, 982 lineolas non habet, h. e. Oresti continuat, L: lineolas praef. P 981 οὐκ P 982 πέσης L P: corr. Elmsley 983 ἦ Victorius: εἰς L P 984 καθεῖλες *l*: καθεῖλεν L P (tum Αἰγίσθου μέτα Wilamowitz): καθεῖλον (et ὑποστήσων) Weil, versu Oresti continuato αἴγιστον P 985 Ορ. P: notam om. L 986 γ' L^2 P: om. L

ἔστω· πικρὸν δὲ χἠδὺ τἀγώνισμά μοι.

Χο. [ἰώ,]
βασίλεια γύναι χθονὸς Ἀργείας,
παῖ Τυνδάρεω,
καὶ τοῖν ἀγαθοῖν ξύγγονε κούροιν
Διός, οἳ φλογερὰν αἰθέρ' ἐν ἄστροις
ναίουσι, βροτῶν ἐν ἁλὸς ῥοθίοις
τιμὰς σωτῆρας ἔχοντες·
χαῖρε, σεβίζω σ' ἴσα καὶ μάκαρας
πλούτου μεγάλης τ' εὐδαιμονίας.
τὰς σὰς δὲ τύχας θεραπεύεσθαι
καιρός. ⟨χαῖρ',⟩ ὦ βασίλεια.

ΚΛΥΤΑΙΜΗΣΤΡΑ
ἔκβητ' ἀπήνης, Τρῳάδες, χειρὸς δ' ἐμῆς
λάβεσθ', ἵν' ἔξω τοῦδ' ὄχου στήσω πόδα.
σκύλοισι μὲν γὰρ θεῶν κεκόσμηνται δόμοι
Φρυγίοις, ἐγὼ δὲ τάσδε, Τρῳάδος χθονὸς
ἐξαίρετ', ἀντὶ παιδὸς ἣν ἀπώλεσα
σμικρὸν γέρας, καλὸν δὲ κέκτημαι δόμοις.
Ηλ. οὔκουν ἐγώ—δούλη γὰρ ἐκβεβλημένη
δόμων πατρῴων δυστυχεῖς οἰκῶ δόμους—
μῆτερ, λάβωμαι μακαρίας τῆς σῆς χερός;
Κλ. δοῦλαι πάρεισιν αἵδε, μὴ σύ μοι πόνει.
Ηλ. τί δ'; αἰχμάλωτόν τοί μ' ἀπῴκισας δόμων,
ᾑρημένων δὲ δωμάτων ᾑρήμεθα,
ὡς αἵδε, πατρὸς ὀρφαναὶ λελειμμέναι.
Κλ. τοιαῦτα μέντοι σὸς πατὴρ βουλεύματα

987 δ' οὐχ ἡδὺ Musgrave 988 ἰώ delevit *l* 989 παῖς P τυνδαρεύου P : τυνδαρείου ut videtur L (-έου *l*) : corr. Dindorf 991 οἳ] ἢ P 993 ἔχοντας P 997 super καιρὸς scripsit κοινή (sc. συλλαβή, ut καιρὸς ὦ anapaestum efficeret) *l* supplet χαῖρ' Nauck : τᾶς σᾶς . . . καιρὸς παιδός, βασίλεια Camper 999 τοῦδ' ὄχου Victorius : τοῦ λόχου L P 1000 Cf. 314 1002 ἀπώλεσα Victorius : ἀπώλεσε L P, fortasse recte (sc. ille, quem non nomino) 1010 ὀρφανοὶ λελειμμενοι Seidler 1011 βουλεύματα Victorius : βουλεύεται L P

ἐς οὓς ἐχρῆν ἥκιστ' ἐβούλευσεν φίλων.
λέξω δὲ . . . καίτοι δόξ' ὅταν λάβῃ κακὴ
γυναῖκα, γλώσσῃ πικρότης ἔνεστί τις.
ὡς μὲν παρ' ἡμῖν, οὐ καλῶς· τὸ πρᾶγμα δὲ
μαθόντας, ἢν μὲν ἀξίως μισεῖν ἔχῃς,
στυγεῖν δίκαιον· εἰ δὲ μή, τί δεῖ στυγεῖν;
ἡμᾶς ἔδωκε Τυνδάρεως τῷ σῷ πατρί,
οὐχ ὥστε θνῄσκειν, οὐδ' ἃ γειναίμην ἐγώ.
κεῖνος δὲ παῖδα τὴν ἐμὴν Ἀχιλλέως
λέκτροισι πείσας ᾤχετ' ἐκ δόμων ἄγων
πρυμνοῦχον Αὖλιν, ἔνθ' ὑπερτείνας πυρᾶς
λευκὴν διήμησ' Ἰφιγόνης παρηΐδα.
κεἰ μὲν πόλεως ἅλωσιν ἐξιώμενος,
ἢ δῶμ' ὀνήσων τἄλλα τ' ἐκσῴζων τέκνα,
ἔκτεινε πολλῶν μίαν ὕπερ, συγγνώστ' ἂν ἦν·
νῦν δ' οὕνεχ' Ἑλένη μάργος ἦν ὅ τ' αὖ λαβὼν
ἄλοχον κολάζειν προδότιν οὐκ ἠπίστατο,
τούτων ἕκατι παῖδ' ἐμὴν διώλεσεν.
ἐπὶ τοῖσδε τοίνυν καίπερ ἠδικημένη
οὐκ ἠγριώμην οὐδ' ἂν ἔκτανον πόσιν·
ἀλλ' ἦλθ' ἔχων μοι μαινάδ' ἔνθεον κόρην
λέκτροις τ' ἐπεισέφρηκε, καὶ νύμφα δύο
ἐν τοῖσιν αὐτοῖς δώμασιν κατεῖχομεν.
μῶρον μὲν οὖν γυναῖκες, οὐκ ἄλλως λέγω·
ὅταν δ', ὑπόντος τοῦδ', ἁμαρτάνῃ πόσις
τἄνδον παρώσας λέκτρα, μιμεῖσθαι θέλει
γυνὴ τὸν ἄνδρα χἄτερον κτᾶσθαι φίλον.

1016 *μαθόντα σ'* L P: corr. Reiske *ἔχῃ* Seidler 1018 *ἔδωκε* scripsi: *δέδωκε* L P: *δ' ἔδωκε* Dawes 1019 *ἃ 'γεινάμην* L P: corr. Reiske 1022 *πυρᾶς* Tyrwhitt, cl. I. T. 26: *πύλας* L P 1023 *παρηΐδα*] *παιδὸς δέρην* Kvičala: posses etiam *παρωτίδα* cf. Lycophron. 1402 (ubi errat Scholiasta) 1026 *συγγνωστά νιν* L P: corr. Scaliger 1027 *ἑλένης* L P: corr. Heath 1030 *τοι νῦν* L P 1030–1040 damnat Vitelli 1031 *ἠγριώμην* Nauck: *ἠγριούμην* L P 1033 *δύο* l: *δύω* L P 1034 *τοῖσιν αὐτοῖς* Canter: *τοῖς αὐτοῖσι* L P *κατεῖχ' ὁμοῦ* Dawes 1038 *φίλον* margo L et L P: L non legibilis

κἄπειτ᾽ ἐν ἡμῖν ὁ ψόγος λαμπρύνεται,
οἱ δ᾽ αἴτιοι τῶνδ᾽ οὐ κλύουσ᾽ ἄνδρες κακῶς.
εἰ δ᾽ ἐκ δόμων ἥρπαστο Μενέλεως λάθρᾳ,
κτανεῖν μ᾽ Ὀρέστην χρῆν, κασιγνήτης πόσιν
Μενέλαον ὡς σώσαιμι; σὸς δὲ πῶς πατὴρ
ἠνέσχετ᾽ ἂν ταῦτ᾽; εἶτα τὸν μὲν οὐ θανεῖν
κτείνοντα χρῆν τἄμ᾽, ἐμὲ δὲ πρὸς κείνου παθεῖν;
ἔκτειν᾽, ἐτρέφθην ἥνπερ ἦν πορεύσιμον
πρὸς τοὺς ἐκείνῳ πολεμίους. φίλων γὰρ ἂν
τίς ἂν πατρὸς σοῦ φόνον ἐκοινώνησέ μοι;
λέγ᾽, εἴ τι χρῄζεις, κἀντίθες παρρησίᾳ,
ὅπως τέθνηκε σὸς πατὴρ οὐκ ἐνδίκως.
Χο. δίκαι᾽ ἔλεξας· ἡ δίκη δ᾽ αἰσχρῶς ἔχει.
γυναῖκα γὰρ χρὴ πάντα συγχωρεῖν πόσει,
ἥτις φρενήρης· ᾗ δὲ μὴ δοκεῖ τάδε,
οὐδ᾽ εἰς ἀριθμὸν τῶν ἐμῶν ἥκει λόγων.
Ηλ. μέμνησο, μῆτερ, οὓς ἔλεξας ὑστάτους
λόγους, διδοῦσα πρὸς σέ μοι παρρησίαν.
Κλ. καὶ νῦν γέ φημι κοὐκ ἀπαρνοῦμαι, τέκνον.
Ηλ. †ἆρα† κλύουσα, μῆτερ, εἶτ᾽ ἔρξεις κακῶς;
Κλ. οὐκ ἔστι, τῇ σῇ δ᾽ ἡδὺ προσθήσω φρενί.
Ηλ. λέγοιμ᾽ ἄν· ἀρχὴ δ᾽ ἥδε μοι προοιμίου·
εἴθ᾽ εἶχες, ὦ τεκοῦσα, βελτίους φρένας.
τὸ μὲν γὰρ εἶδος αἶνον ἄξιον φέρειν
Ἑλένης τε καὶ σοῦ, δύο δ᾽ ἔφυτε συγγόνω,
ἄμφω ματαίω Κάστορός τ᾽ οὐκ ἀξίω.
ἡ μὲν γὰρ ἁρπασθεῖσ᾽ ἑκοῦσ᾽ ἀπώλετο,

1041–1045 del. Wilamowitz 1051 Χο. et 1055 Ηλ. praef. Camper: 1051–1056 Electrae tribuunt L P δίκην Nauck 1052 χρὴ Matthiae: χρῆν L P 1053 ᾗ Reiske: εἰ L P 1058 Fortasse ἆρ᾽ εὖ κλύουσα (sc. οὐ πικρῶς, Aesch. Suppl. 984, οὐ χαλεπῶς, Plato, Rep. p. 544 C): simili ἤθει respondet Clytaemestra: ἆρ᾽ οὖν Dobree: οὐκ ἄρα Weil 1059, 1060 lineolae in L P 1060 εὐχὴ δ᾽ ἥδε μοι προοίμιον Vitelli 1062 φέρειν Porson: φέρει L P 1065 ἀπῴχετο Pierson: sed cf. 921

σὺ δ' ἄνδρ' ἄριστον Ἑλλάδος διώλεσας,
σκῆψιν προτείνουσ', ὡς ὑπὲρ τέκνου πόσιν
ἔκτεινας· οὐ γάρ σ' ὡς ἐγώγ' ἴσασιν εὖ.
ἥτις, θυγατρὸς πρὶν κεκυρῶσθαι σφαγάς,
νέον τ' ἀπ' οἴκων ἀνδρὸς ἐξωρμημένου,
ξανθὸν κατόπτρῳ πλόκαμον ἐξήσκεις κόμης.
γυνὴ δ', ἀπόντος ἀνδρός, ἥτις ἐκ δόμων
ἐς κάλλος ἀσκεῖ, διάγραφ' ὡς οὖσαν κακήν.
οὐδὲν γὰρ αὐτὴν δεῖ θύρασιν εὐπρεπὲς
φαίνειν πρόσωπον, ἤν τι μὴ ζητῇ κακόν.
μόνη δὲ πασῶν οἶδ' ἐγὼ σ' Ἑλληνίδων,
εἰ μὲν τὰ Τρώων εὐτυχοῖ, κεχαρμένην,
εἰ δ' ἥσσον' εἴη, συννεφοῦσαν ὄμματα,
Ἀγαμέμνον' οὐ χρῄζουσαν ἐκ Τροίας μολεῖν.
καίτοι καλῶς γε σωφρονεῖν παρεῖχέ σοι·
ἄνδρ' εἶχες οὐ κακίον' Αἰγίσθου πόσιν,
ὃν Ἑλλὰς αὑτῆς εἵλετο στρατηλάτην·
Ἑλένης δ' ἀδελφῆς τοιάδ' ἐξειργασμένης
ἐξῆν κλέος σοι μέγα λαβεῖν· τὰ γὰρ κακὰ
παράδειγμα τοῖς ἐσθλοῖσιν εἴσοψίν τ' ἔχει.
εἰ δ', ὡς λέγεις, σὴν θυγατέρ' ἔκτεινεν πατήρ,
ἐγὼ τί σ' ἠδίκησ' ἐμός τε σύγγονος;
πῶς οὐ πόσιν κτείνασα πατρῴους δόμους
ἡμῖν προσῆψας, ἀλλ' ἐπηνέγκω λέχει
τἀλλότρια, μισθοῦ τοὺς γάμους ὠνουμένη;
κοὔτ' ἀντιφεύγει παιδὸς ἀντὶ σοῦ πόσις,
οὔτ' ἀντ' ἐμοῦ τέθνηκε, δὶς τόσως ἐμὲ

1068 σ' om. L P: add. Dobree ἴσασί σε Camper 1069 ἥτις Ludv. Dindorf: ἡ τῆς L P 1071 ἐξήσκει L P: corr. *p* 1074 θύραισιν L P: corr. Elmsley 1076 μόνην Victorius, sed cf. 1068 1077 τὰ Τρώων εὐτυχοῖ Musgrave: πατρῷ' ἢν εὐτυχῇ L P 1078 συννέφουσαν Cobet 1082 αὐτῆς L P στρατηλατεῖν Wecklein 1085 εἰς ὄψιν L P: corr. Scaliger: φέρει pro τ' ἔχει Camper 1088 πῶς οὖν πόσιν κτείνασ' οὐ L P: corr. Canter 1089 ἀπηνέγκω λέχη L P: corr. Camper 1090 ἀλλότρια (et λέχη v. 1089) Wecklein

κτείνας ἀδελφῆς ζῶσαν. εἰ δ' ἀμείψεται
φόνον δικάζων φόνος, ἀποκτενῶ σ' ἐγὼ
καὶ παῖς Ὀρέστης πατρὶ τιμωρούμενοι·
εἰ γὰρ δίκαι' ἐκεῖνα, καὶ τάδ' ἔνδικα.
[ὅστις δὲ πλοῦτον ἢ εὐγένειαν εἰσιδὼν
γαμεῖ πονηράν, μῶρός ἐστι· μικρὰ γὰρ
μεγάλων ἀμείνω σώφρον' ἐν δόμοις λέχη.
Χο. τύχη γυναικῶν ἐς γάμους. τὰ μὲν γὰρ εὖ,
τὰ δ' οὐ καλῶς πίπτοντα δέρκομαι βροτῶν.]
Κλ. ὦ παῖ, πέφυκας πατέρα σὸν στέργειν ἀεί·
ἔστιν δὲ καὶ τόδ'· οἱ μέν εἰσιν ἀρσένων,
οἱ δ' αὖ φιλοῦσι μητέρας μᾶλλον πατρός.
συγγνώσομαί σοι· καὶ γὰρ οὐχ οὕτως ἄγαν
χαίρω τι, τέκνον, τοῖς δεδραμένοις ἐμοί.
σὺ δ' ὧδ' ἄλουτος καὶ δυσείματος χρόα
λεχὼ νεογνῶν ἐκ τόκων πεπαυμένη;
οἴμοι τάλαινα τῶν ἐμῶν βουλευμάτων·
ὡς μᾶλλον ἢ χρῆν ἤλασ' εἰς ὀργὴν πόσιν.
Ηλ. ὀψὲ στενάζεις, ἡνίκ' οὐκ ἔχεις ἄκη.
πατὴρ μὲν οὖν τέθνηκε· τὸν δ' ἔξω χθονὸς
πῶς οὐ κομίζῃ παῖδ' ἀλητεύοντα σόν;
Κλ. δέδοικα· τοὐμὸν δ', οὐχὶ τοὐκείνου, σκοπῶ.
πατρὸς γάρ, ὡς λέγουσι, θυμοῦται φόνῳ.
Ηλ. τί δαὶ πόσιν σὸν ἄγριον εἰς ἡμᾶς ἔχεις;
Κλ. τρόποι τοιοῦτοι· καὶ σὺ δ' αὐθάδης ἔφυς.
Ηλ. ἀλγῶ γάρ· ἀλλὰ παύσομαι θυμουμένη.
Κλ. καὶ μὴν ἐκεῖνος οὐκέτ' ἔσται σοι βαρύς.

1093 ἀδελφῆς Victorius : ἀδελφοῦ L P 1097–1099 Cressarum fragmento subiungit Stob. fl. 72. 4 : damnat hic Hartung : etiam 1100, 1101 Nauck 1098 πονηράν Stobaeus : πονηρά L P 1099 σώφρον' εἰ δόμοις ἔχει Stobaeus 1105 συγγνώσομαι L² (ut vid.) P : συγγνώμαι L 1107, 1108 iniuria sollicitati : volt se regina ad negotium praesens convertere, sed extemplo (v. 1109) impotens erumpit dolor 1110 πόσιν (sc. *Aegisthum*) L P : πόσει (*Agamemnoni*) Gomperz : tum μᾶσσον Wecklein 1114, 1116–1124, 1128–1132 lineolas praef. L : 1114, 1116–1132 P 1116 τί δαὶ L² P : τί δ. L : τί δ'; οὐ Wilamowitz 1118, 1119 παύομαι et ἐστί σοι Wecklein

Ηλ. φρονεῖ μέγ᾽· ἐν γὰρ τοῖς ἐμοῖς ναίει δόμοις.
Κλ. ὁρᾷς; ἀν᾽ αὖ σὺ ζωπυρεῖς νείκη νέα.
Ηλ. σιγῶ· δέδοικα γάρ νιν ὡς δέδοικ᾽ ἐγώ.
Κλ. παῦσαι λόγων τῶνδ᾽. ἀλλὰ τί μ᾽ ἐκάλεις, τέκνον;
Ηλ. ἤκουσας, οἶμαι, τῶν ἐμῶν λοχευμάτων·
τούτων ὕπερ μοι θῦσον—οὐ γὰρ οἶδ᾽ ἐγώ—
δεκάτῃ σελήνῃ παιδὸς ὡς νομίζεται·
τρίβων γὰρ οὐκ εἴμ᾽, ἄτοκος οὖσ᾽ ἐν τῷ πάρος.
Κλ. ἄλλης τόδ᾽ ἔργον, ἥ σ᾽ ἔλυσεν ἐκ τόκων.
Ηλ. αὐτὴ ᾽λόχευον κἄτεκον μόνη βρέφος.
Κλ. οὕτως ἀγείτων οἶκος ἵδρυται φίλων;
Ηλ. πένητας οὐδεὶς βούλεται κτᾶσθαι φίλους.
Κλ. ἀλλ᾽ εἶμι, παιδὸς ἀριθμὸν ὡς τελεσφόρον
θύσω θεοῖσι· σοὶ δ᾽ ὅταν πράξω χάριν
τήνδ᾽, εἶμ᾽ ἐπ᾽ ἀγρὸν οὗ πόσις θυηπολεῖ
Νύμφαισιν. ἀλλὰ τούσδ᾽ ὄχους, ὀπάονες,
φάτναις ἄγοντες πρόσθεθ᾽· ἡνίκ᾽ ἂν δέ με
δοκῆτε θυσίας τῆσδ᾽ ἀπηλλάχθαι θεοῖς,
πάρεστε· δεῖ γὰρ καὶ πόσει δοῦναι χάριν.
Ηλ. χώρει πένητας ἐς δόμους· φρούρει δέ μοι
μή σ᾽ αἰθαλώσῃ πολύκαπνον στέγος πέπλους.
θύσεις γὰρ οἷα χρή σε δαίμοσιν θύη.

κανοῦν δ᾽ ἐνῆρκται καὶ τεθηγμένη σφαγίς,
ἥπερ καθεῖλε ταῦρον, οὗ πέλας πεσῇ
πληγεῖσα· νυμφεύσῃ δὲ κἀν Ἅιδου δόμοις
ᾧπερ ξυνηῦδες ἐν φάει. τοσήνδ᾽ ἐγὼ
δώσω χάριν σοι, σὺ δὲ δίκην ἐμοὶ πατρός.

Χο. ἀμοιβαὶ κακῶν· μετάτροποι πνέου- [στρ.
σιν αὖραι δόμων. τότε μὲν ⟨ἐν⟩ λουτροῖς

1121 ἀν᾽ Boissonnade : ἂν L P 1125 ὑπέρ μου L P : corr. Seidler οὐ L : καὶ P 1130 ἀγείτων οἶκος Victorius : ἀγεῖτον οἶκ** L : ἀγείτον᾽ οἶκον L² P, quo accepto ἵδρυσαι Musgrave 1132 Fortasse ἀρθμὸν vel ἄρθμι᾽ ὡς τελεσφόρα : cf. 1118, 1119 1139 Ηλ. P : lineolam L 1141 θύη Nauck : θύειν L P 1146 σὺ δ᾽ ἐμοὶ δίκην L P : traiecit Bothe 1148 ἐν om. L P : add. Seidler

ἔπεσεν ἐμὸς ἐμὸς ἀρχέτας,
ἰάχησε δὲ στέγα λάινοί τε θριγκοὶ δόμων,
τάδ' ἐνέποντος· Ὦ σχετλία, τί με, γύναι, φονεύσεις φίλαν
πατρίδα δεκέτεσιν σποραῖσιν ἐλθόντ' ἐμάν;
— . . . .
. . . .
παλίρρους δὲ τάνδ' ὑπάγεται δίκαν [ἀντ.
διαδρόμου λέχους μέλεον, ἃ πόσιν
χρόνιον ἱκόμενον εἰς οἴκους
Κυκλώπειά τ' οὐράνια τείχε' ὀξυθήκτου βέλους
ἔκανεν αὐτόχειρ, πέλεκυν ἐν χεροῖν λαβοῦσ'· ἆ τλάμων
πόσις, ὅ τί ποτε τὰν τάλαιναν ἔσχεν κακόν;
— ὀρεία τις ὡς λέαιν' ὀργάδων
δρύοχα νεμομένα, τάδε κατήνυσεν.

Κλ. ὦ τέκνα, πρὸς θεῶν, μὴ κτάνητε μητέρα.
Χο. κλύεις ὑπώροφον βοάν;
Κλ. ἰώ μοί μοι.
Χο. ᾤμωξα κἀγὼ πρὸς τέκνων χειρουμένης.
— νέμει τοι δίκαν θεός, ὅταν τύχῃ·
σχέτλια μὲν ἔπαθες, ἀνόσια δ' εἰργάσω,
τάλαιν', εὐνέταν.

— ἀλλ' οἵδε μητρὸς νεοφόνοις ἐν αἵμασι
πεφυρμένοι βαίνουσιν ἐξ οἴκων πόδα,

1149 *ἀρχέτης* primitus L 1150 *στέγεα* Musgrave 1151 *ἐννέποντος* L P: corr. Victorius 1152 *σχετλία, τί με* L P: *σχέτλιος, ἦ* Weil: *σχέτλια* (sc. *ἐργά*), *τί με, γύναι, φονεύεις* Seidler 1153 *δεκέτεσιν l*: *δεκέταισιν ἐν* L P: cf. v. 1161 post 1154 lacunam indicavit *l* (*λείπει κῶλον* adsc. *l*) 1155 *παλλίρους* L P: corr. Victorius: *δίκα* idem pro *δίκαν*, sed fortasse fuit in lacuna nominativus *χρόνος* 1156 *μελέαν l* 1156, 1157 *μέλεον εἰς οἴκους χρόνιον ἱκόμενον ἃ πόσιν* Weil ob responsionem: cf. 1148, 1149 1157 *εἰς* fortasse L: *ἐς* L² P 1158 *ὀξυθήκτου* scripsi (sc. *βέλους αὐτόχειρ*): *ὀξυθήκτω* L P 1159 *βέλους ἔκανεν* L P: *βέλει κάν' l*: *βέλει κατέκαν'* Seidler 1160 *λαβοῦσ'· ἆ* Seidler: *λαβοῦσα* L P: cf. 1156 1162 *τάλαιναν lp*, ut videtur: *τάλαιν'* P et sine dubio L *ἔσχε* L P 1172 *νεοφόνοισιν αἵμασι* Nauck

τροπαῖα δείγματ' ἀθλίων προσφθεγμάτων.
οὐκ ἔστιν οὐδεὶς οἶκος ἀθλιώτερος
τῶν Ταντα λείων οὐδ' ἔφυ ποτ' ἐκγόνων.

Ορ. ἰὼ Γᾶ καὶ Ζεῦ πανδερκέτα [στρ.
βροτῶν, ἴδετε τάδ' ἔργα φόνι-
α μυσαρά, δίγονα σώματ' ἐν
χθονὶ κείμενα πλαγᾷ
χερὸς ὑπ' ἐμᾶς, ἄποιν' ἐμῶν
πημάτων. . . .
. . . . .

Ηλ. δακρύτ' ἄγαν, ὦ σύγγον', αἰτία δ' ἐγώ.
διὰ πυρὸς ἔμολον ἁ τάλαινα ματρὶ τᾷδ',
ἅ μ' ἔτικτε κούραν.

Χο. ἰὼ τύχας, σᾶς τύχας,
μᾶτερ τεκοῦσ' ⟨ἄλαστα⟩,
ἄλαστα μέλεα καὶ πέρα
παθοῦσα σῶν τέκνων ὑπαί.
πατρὸς δ' ἔτεισας φόνον δικαίως.

Ορ. ἰὼ Φοῖβ', ἀνύμνησας δίκαι' [ἀντ.
ἄφαντα, φανερὰ δ' ἐξέπρα-
ξας ἄχεα, φόνια δ' ὤπασας
λάχε' ἀπὸ γᾶς [τᾶς] Ἑλλανίδος.
τίνα δ' ἑτέραν μόλω πόλιν;
τίς ξένος, τίς εὐσεβὴς

1174 τρόπαια L P δείματ' primitus P; lacunam ante hunc v. statuit Paley 1177 Γαῖα Nauck: cf. v. 1190 1180 non respondet antistrophico v. 1193: χθονὶ τάδε πλαγᾷ κείμενα Walberg post 1181 lacunam indicavit Seidler 1183 μρί τᾶδ' L P 1185 Χο. addit Kirchhoff: Electrae continuant L P σᾶς] τεᾶς Weil (τᾶς σᾶς *l*): sed non syllaba syllabae videtur hic respondere sed metrum metro 1186 τεκοῦσ' P et in rasura L ἄλαστα add. Grotefend: cf. v. 1201 1187 μελέα L P 1190 ἰὼ Φοῖβ' οἵαν ὕμνησας δίκαν Weil: cf. v. 1177 δίκαι' scripsi: δίκαν L P 1191 ἄφατα L P: corr. Elmsley ἐξέπραξας *l* et fortasse suprascr. L[1]: ἐξεπράξω L P 1192 φόνια P: φοίνια L 1193 λάχε' Weil: λέχε' L P (λεχέ' primitus L) τᾶς L P: delevit *l*

ἐμὸν κάρα προσόψεται
ματέρα κτανόντος;
Ηλ. ἰὼ ἰώ μοι. ποῖ δ' ἐγώ, τίν' ἐς χορόν,
τίνα γάμον εἶμι; τίς πόσις με δέξεται
νυμφικὰς ἐς εὐνάς;
Χο. πάλιν, πάλιν φρόνημα σὸν
μετεστάθη πρὸς αὔραν·
φρονεῖς γὰρ ὅσια νῦν, τότ' οὐ
φρονοῦσα, δεινὰ δ' εἰργάσω,
φίλα, κασίγνητον οὐ θέλοντα.

Ορ. κατεῖδες, οἷον ἁ τάλαιν' ἔξω πέπλων [στρ.
ἔβαλεν, ἔδειξε μαστὸν ἐν φοναῖσιν,
ἰώ μοι, πρὸς πέδῳ
τιθεῖσα γόνιμα μέλεα; τὰν κόμαν δ' ἐγὼ . . .
Χο. σάφ' οἶδα, δι' ὀδύνας ἔβας,
ἰήιον κλύων γόον
ματρός, ἅ σ' ἔτικτε.

Ορ. βοὰν δ' ἔλασκε τάνδε, πρὸς γένυν ἐμὰν [ἀντ.
τιθεῖσα χεῖρα· Τέκος ἐμόν, λιταίνω·
παρῄδων τ' ἐξ ἐμᾶν
ἐκρίμναθ', ὥστε χέρας ἐμὰς λιπεῖν βέλος.
Χο. τάλαινα· πῶς ἔτλας φόνον
δι' ὀμμάτων ἰδεῖν σέθεν
ματρὸς ἐκπνεούσας;

1197 μρᾶ L P 1198 ἰὼ ἰώ μοι L : ἰώ μοι μοι P χῶρον L P : corr. *l* 1199 με L² P : om. L 1200 ἐς hic L P 1201 Χο. Camper : Ορ. L P 1202 αὖραν L P 1204 φρονοῦσα γ' εὖ. Ηλ. δεινὰ *l* 1205 οὐκ ἐθέλοντα L P : corr. Seidler 1206 Ορ. add. *l*: cf. v. 1203 : Oresti continuant L P ἑῶν πέπλων L P : corr. Seidler 1207 φοναῖς L P 1208 ἰώ μοι L : ἰώ μοι μοι P 1209 τακόμαν δ' Seidler : sed pulchra aposiopesis est 1210 Χο. Kirchhoff : Ηλ. L P 1211 μρος L P 1213 Ορ. L : om. P : Ηλ. Wilamowitz 1214 γένυν γ' *l* 1215 χεῖρα Seidler : χέρας L P : etiam χέρας τιθεῖσα Seidler 1216 παρηίδων L P 1220 μρος L P

Ορ. ἐγὼ μὲν ἐπιβαλὼν φάρη κόραις ἐμαῖς [στρ.
φασγάνῳ κατηρξάμαν
ματέρος ἔσω δέρας μεθείς.
Ηλ. ἐγὼ δ' ἐπεγκέλευσά σοι
ξίφους τ' ἐφηψάμαν ἅμα.
Χο. δεινότατον παθέων ἔρεξας.

Ορ. λαβοῦ, κάλυπτε μέλεα ματέρος πέπλοις [ἀντ.
⟨καὶ⟩ καθάρμοσον σφαγάς.
φονέας ἔτικτες ἆρά σοι.
Ηλ. ἰδού, φίλᾳ τε κοὐ φίλᾳ
φάρεα τάδ' ἀμφιβάλλομεν.
Χο. τέρμα κακῶν μεγάλων δόμοισιν.

— ἀλλ' οἵδε δόμων ὑπὲρ ἀκροτάτων
φαίνουσι τίνες—δαίμονες ἢ θεῶν
τῶν οὐρανίων; οὐ γὰρ θνητῶν γ'
ἥδε κέλευθος· τί ποτ' ἐς φανερὰν
ὄψιν βαίνουσι βροτοῖσιν;

ΔΙΟΣΚΟΥΡΟΙ

Ἀγαμέμνονος παῖ, κλῦθι· δίπτυχοι δέ σε
καλοῦσι μητρὸς σύγγονοι Διόσκοροι,
Κάστωρ κασίγνητός τε Πολυδεύκης ὅδε.
δεινὸν δὲ ναὸς ἀρτίως πόντου σάλον
παύσαντ' ἀφίγμεθ' Ἄργος, ὡς ἐσείδομεν

1221 *κόραις p*: *κόμαις* L P *ἐμαῖσι* L P 1222 *κατηρξάμην* primitus L 1223 *δέλας μαθείς* P (*δέρας p*) 1224 *δ' ἐπεκέλευσα* L: *δ' ἐπικέλευσα* P: corr. Musgrave (*δέ γ' ἐπεκέλευσα l*) 1225 *ἐφηψάμην* L P 1227 Ορ. Seidler: nulla nota in L P 1228 *καὶ* om. L P: add. Seidler 1230 *φίλαι* bis L P: corr. Reiske: *φίλαν* Seidler 1231 *τάδ'* Kirchhoff: *γ'* L P, fortasse recte 1232 notam Χο. omissam 1233 praef. L P: corr. Kirchhoff 1233–1359 spurios iudicat Nauck 1234 *φαίνουσί τινες* L P 1235 *γ'* L: om. P 1238 Fortasse ΚΑΣΤΩΡ (Bothe): vide notam ad Personarum Indicem 1239 *μητρὸς καλοῦμεν* Cobet, cl. Hel. 1644 1240 *κάστορ* L P: corr. *p* 1241 *δὲ ναυσὶν* Barnes ('*de Menelai nave agitur, cf. Hel.* 1663 *sqq.*:' Wilamowitz) 1242 *ὡς εἴδομεν* L P: suppl. Victorius: cf. Tro. 991 not.

σφαγὰς ἀδελφῆς τῆσδε, μητέρος δὲ σῆς.
δίκαια μέν νυν ἥδ᾽ ἔχει, σὺ δ᾽ οὐχὶ δρᾷς·
Φοῖβός τε, Φοῖβος—ἀλλ᾽ ἄναξ γάρ ἐστ᾽ ἐμός,
σιγῶ· σοφὸς δ᾽ ὢν οὐκ ἔχρησέ σοι σοφά.
αἰνεῖν δ᾽ ἀνάγκη ταῦτα· τἀντεῦθεν δὲ χρὴ
πράσσειν ἃ Μοῖρα Ζεύς τ᾽ ἔκρανε σοῦ πέρι.
Πυλάδῃ μὲν Ἠλέκτραν δὸς ἄλοχον ἐς δόμους,
σὺ δ᾽ Ἄργος ἔκλιπ᾽· οὐ γὰρ ἔστι σοι πόλιν
τήνδ᾽ ἐμβατεύειν, μητέρα κτείναντι σήν.
δειναὶ δὲ κῆρές ⟨σ᾽⟩ αἱ κυνώπιδες θεαὶ
τροχηλατήσουσ᾽ ἐμμανῆ πλανώμενον.
ἐλθὼν δ᾽ Ἀθήνας Παλλάδος σεμνὸν βρέτας
πρόσπτυξον· εἴρξει γάρ νιν ἐπτοημένας
δεινοῖς δράκουσιν ὥστε μὴ ψαύειν σέθεν,
γοργῶφ᾽ ὑπερτείνουσα σῷ κάρᾳ κύκλον.
ἔστιν δ᾽ Ἄρεώς τις ὄχθος, οὗ πρῶτον θεοὶ
ἕζοντ᾽ ἐπὶ ψήφοισιν αἵματος πέρι,
Ἁλιρρόθιον ὅτ᾽ ἔκταν᾽ ὠμόφρων Ἄρης,
μῆνιν θυγατρὸς ἀνοσίων νυμφευμάτων,
πόντου κρέοντος παῖδ᾽, ἵν᾽ εὐσεβεστάτη
ψῆφος βεβαία τ᾽ ἐστὶν †ἔκ τε τοῦ† θεοῖς.
ἐνταῦθα καὶ σὲ δεῖ δραμεῖν φόνου πέρι.
ἴσαι δέ σ᾽ ἐκσῴζουσι μὴ θανεῖν δίκῃ
ψῆφοι τεθεῖσαι· Λοξίας γὰρ αἰτίαν
ἐς αὑτὸν οἴσει, μητέρος χρήσας φόνον.
καὶ τοῖσι λοιποῖς ὅδε νόμος τεθήσεται,
νικᾶν ἴσαις ψήφοισι τὸν φεύγοντ᾽ ἀεί.
δειναὶ μὲν οὖν θεαὶ τῷδ᾽ ἄχει πεπληγμέναι
πάγον παρ᾽ αὐτὸν χάσμα δύσονται χθονός,

1245 τε] δὲ Victorius 1251 κτείναντα L P: corr. Scaliger 1252 σ᾽ add. Ludv. Dindorf 1255 ἐστομωμένας Kirchhoff, cl. I. T. 287 1257 σῷ κάρᾳ (vel σοῦ κρατὸς) Elmsley: σου κάρᾳ L P 1258 ἄρεος L P 1260 ἀλλιρρόθιον L P 1263 Fortasse ἐκ Πάγου, cf. Dem. 18, 133 simm.: ἔκ γε τοῦ Schaefer βροτοῖς Kirchhoff: sed cf. 1258 sqq. 1265 ἐκσώσουσι Porson 1267 αὑτὸν Victorius: ταὐτὸν L P χρῆσαι Lenting 1271 χάσμα Victorius: φάσμα L P

σεμνὸν βροτοῖσιν εὐσεβὲς χρηστήριον·
σὲ δ' Ἀρκάδων χρὴ πόλιν ἐπ' Ἀλφειοῦ ῥοαῖς
οἰκεῖν Λυκαίου πλησίον σηκώματος·
ἐπώνυμος δὲ σοῦ πόλις κεκλήσεται.
σοὶ μὲν τάδ' εἶπον· τόνδε δ' Αἰγίσθου νέκυν
Ἄργους πολῖται γῆς καλύψουσιν τάφῳ.
μητέρα δὲ τὴν σὴν ἄρτι Ναυπλίαν παρὼν
Μενέλαος, ἐξ οὗ Τρωικὴν εἷλε χθόνα,
Ἑλένη τε θάψει· Πρωτέως γὰρ ἐκ δόμων
ἥκει λιποῦσ' Αἴγυπτον οὐδ' ἦλθεν Φρύγας·
Ζεὺς δ', ὡς ἔρις γένοιτο καὶ φόνος βροτῶν,
εἴδωλον Ἑλένης ἐξέπεμψ' ἐς Ἴλιον.
Πυλάδης μὲν οὖν κόρην τε καὶ δάμαρτ' ἔχων
Ἀχαιίδος γῆς οἴκαδ' ἐσπορευέτω,
καὶ τὸν λόγῳ σὸν πενθερὸν κομιζέτω
Φωκέων ἐς αἶαν καὶ δότω πλούτου βάρος·
σὺ δ' Ἰσθμίας γῆς αὐχέν' ἐμβαίνων ποδὶ
χώρει πρὸς ὄχθον Κεκροπίας εὐδαίμονα.
πεπρωμένην γὰρ μοῖραν ἐκπλήσας φόνου
εὐδαιμονήσεις τῶνδ' ἀπαλλαχθεὶς πόνων.

Χο. ὦ παῖδε Διός, θέμις ἐς φθογγὰς
τὰς ὑμετέρας ἡμῖν πελάθειν;
Δι. θέμις, οὐ μυσαραῖς τοῖσδε σφαγίοις.
Ηλ. κἀμοὶ μύθου μέτα, Τυνδαρίδαι;
Δι. καὶ σοί· Φοίβῳ τήνδ' ἀναθήσω
πρᾶξιν φονίαν.
Χο. πῶς ὄντε θεὼ τῆσδέ τ' ἀδελφὼ

1272 Σεμνῶν Wilamowitz χρηστήριον] cf. 87 1275 δέ σου L P 1280 θάψῃ L P 1284 κόρην] cf. v. 44 1285 Ἀχαιίδος suspectum 1289 ὄχθον Valckenaer: οἶκον L P 1292 Χο. Victorius: Ορ. L P 1293 πλάθειν Nauck 1294 μυσαραῖς Orelli: μυσαροῖς L P 1295 Ηλ. L: Ορ. P (Ηλ. ἢ Ορ. *p*): nunquam adloquitur Orestes deos; illa, ut solet, audacior est 1296 Δι. P: notam om. L 1298 Χο. Victorius: lineolam L (et, puto, P): Ηλ. *p*

τῆς καπφθιμένης
οὐκ ἠρκέσατον κῆρας μελάθροις;
Δι. μοῖρά τ' ἀνάγκης ἦγ' ᾗ τὸ χρεών,
Φοίβου τ' ἄσοφοι γλώσσης ἐνοπαί.
Ηλ. τίς δ' ἔμ' Ἀπόλλων, ποῖοι χρησμοὶ
φονίαν ἔδοσαν μητρὶ γενέσθαι;
Δι. κοιναὶ πράξεις, κοινοὶ δὲ πότμοι,
μία δ' ἀμφοτέρους
ἄτη πατέρων διέκναισεν.
Ορ. ὦ σύγγονέ μοι, χρονίαν σ' ἐσιδὼν
τῶν σῶν εὐθὺς φίλτρων στέρομαι
καὶ σ' ἀπολείψω σοῦ λειπόμενος.
Δι. πόσις ἔστ' αὐτῇ καὶ δόμος· οὐχ ἥδ'
οἰκτρὰ πέπονθεν, πλὴν ὅτι λείπει
πόλιν Ἀργείων.
Ηλ. καὶ τίνες ἄλλαι στοναχαὶ μείζους
ἢ γῆς πατρίας ὅρον ἐκλείπειν;
Ορ. ἀλλ' ἐγὼ οἴκων ἔξειμι πατρὸς
καὶ ἐπ' ἀλλοτρίαις ψήφοισι φόνον
μητρὸς ὑφέξω.
Δι. θάρσει· Παλλάδος
ὁσίαν ἥξεις πόλιν· ἀλλ' ἀνέχου.
Ηλ. περί μοι στέρνοις στέρνα πρόσαψον,
σύγγονε φίλτατε·
διὰ γὰρ ζευγνῦσ' ἡμᾶς πατρίων
μελάθρων μητρὸς φόνιοι κατάραι.

1299 καταφθιμένης L P: corr. Elmsley 1300 ἠρκέσατι P: ἠρκεσάτην Elmsley 1301 Δι. L: lineolam P μοῖρά τ' . . . ἦγ' ᾗ τὸ scripsi (εἰς τὸ Tucker): μοίρας . . . ἡγεῖτο L P: μοῖραν . . . ἦγεν τὸ Seidler 1303 Ηλ. Victorius: lineolam P: nulla nota in L τίς δ' ἔμ' Seidler: τί δαί μ' L P 1304 ἔθεσαν Dobree 1305 Δι. Victorius: lineolam L P κοινοὶ Victorius: κοιναὶ L P 1311 αὐτῇ Barnes: αὐτὸς L P 1314 Ηλ. Lenting: Ορ. L P 1315 πατρῴας ὅρον ἐκλιπεῖν L P: corr. Schaefer Heath 1316 Ορ. add. Lenting: v. notam ad 1314 1319, 1320 ἥξεις ὁσίαν Monk 1323 πατρῴων L P

Ορ. βάλε, πρόσπτυξον σῶμα· θανόντος δ'
ὡς ἐπὶ τύμβῳ καταθρήνησον.
Δι. φεῦ φεῦ· δεινὸν τόδ' ἐγηρύσω
καὶ θεοῖσι κλύειν.
ἔνι γὰρ κἀμοὶ τοῖς τ' οὐρανίδαις
οἶκτοι θνητῶν πολυμόχθων.
Ορ. οὐκέτι σ' ὄψομαι.
Ηλ. οὐδ' ἐγὼ ἐς σὸν βλέφαρον πελάσω.
Ορ. τάδε λοίσθιά μοι προσφθέγματά σου.
Ηλ. ὦ χαῖρε, πόλις·
χαίρετε δ' ὑμεῖς πολλά, πολίτιδες.
Ορ. ὦ πιστοτάτη, στείχεις ἤδη;
Ηλ. στείχω βλέφαρον τέγγουσ' ἁπαλόν.
Ορ. Πυλάδη, χαίρων ἴθι, νυμφεύου
δέμας Ἠλέκτρας.

Δι. τοῖσδε μελήσει γάμος· ἀλλὰ κύνας
τάσδ' ὑποφεύγων στεῖχ' ἐπ' Ἀθηνῶν·
δεινὸν γὰρ ἴχνος βάλλουσ' ἐπὶ σοὶ
χειροδράκοντες χρῶτα κελαιναί,
δεινῶν ὀδυνῶν καρπὸν ἔχουσαι·
νὼ δ' ἐπὶ πόντον Σικελὸν σπουδῇ
σώσοντε νεῶν πρῴρας ἐνάλους.
διὰ δ' αἰθερίας στείχοντε πλακὸς
τοῖς μὲν μυσαροῖς οὐκ ἐπαρήγομεν,
οἷσιν δ' ὅσιον καὶ τὸ δίκαιον
φίλον ἐν βιότῳ, τούτους χαλεπῶν
ἐκλύοντες μόχθων σῴζομεν.
οὕτως ἀδικεῖν μηδεὶς θελέτω

1327 Δι. Victorius: Ηλ. L P 1332–1342 personarum notas ante 1333, 1334, 1336, 1337, habet P, lineolas L: 1340 Ορ. P, nullam notam L: ante 1331, 1332, 1342 notas supplet *l*, 1342 etiam *p* 1333 προσφέγματα P 1335 πολλαὶ P 1344 πάλλουσ' Jacobs 1348 σῶσον τε ναῶν L P: σώσοντε *p*: νεῶν *l* ἐνάλους Grotius: ἐναύλους L P 1349 πλάκας Lenting 1351 οἷσι L P ὁσίοις Camper: fortasse ὅσια 1354 μηθεὶς L P

μηδ' ἐπιόρκων μέτα συμπλείτω·
θεὸς ὢν θνητοῖς ἀγορεύω.
Χο. *χαίρετε· χαίρειν δ' ὅστις δύναται*
καὶ ξυντυχίᾳ μή τινι κάμνει
θνητῶν, εὐδαίμονα πράσσει.

1359 *πράσσειν* L P : corr. Victorius Subscr. *τέλος τῆς Εὐριπίδου ἠλέκτρας* L P (*τῆς* om. P) Duo versus
ἡ γὰρ τυραννὶς πάντοθεν τοξεύεται
δεινοῖς ἔρωσιν· ἧς φυλακτέον πέρι
in Euripidis Electra legi testantur codd. Stob. fl. 49. 4, sed corrupto, ut videtur, lemmate : e fabula sumpti sunt cuius nomen a litera A incipit : vid. Wilamowitz Heracl. I, 173 : cf. Nauck fr. 850

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ Η ΕΝ ΤΑΥΡΟΙΣ

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΙΦΙΓΕΝΕΙΑΣ ΤΗΣ ΕΝ ΤΑΥΡΟΙΣ

Ὀρέστης κατὰ χρησμὸν ἐλθὼν εἰς Ταύρους τῆς Σκυθίας μετὰ Πυλάδου παραγενηθεὶς τὸ παρ' αὐτοῖς τιμώμενον τῆς Ἀρτέμιδος ξόανον ὑφελέσθαι προῃρεῖτο. προελθὼν δ' ἀπὸ τῆς νεὼς καὶ μανείς, ὑπὸ τῶν ἐντοπίων ἅμα τῷ φίλῳ συλληφθεὶς ἀνήχθη κατὰ τὸν παρ' αὐτοῖς ἐθισμόν, ὅπως τοῦ τῆς Ἀρτέμιδος ἱεροῦ σφάγιοι γένωνται. τοὺς γὰρ καταπλεύσαντας ξένους ἀπέσφαττον . . .

ἡ μὲν σκηνὴ τοῦ δράματος ὑπόκειται ἐν Ταύροις τῆς Σκυθίας· ὁ δὲ χορὸς συνέστηκεν ἐξ Ἑλληνίδων γυναικῶν, θεραπαινίδων τῆς Ἰφιγενείας. προλογίζει δὲ Ἰφιγένεια.

Argumentum et personarum indicem habent P et L (vel L²: vide infra) 2 *παραγεν****** (h. e. *παραγενηθεὶς*) L: *παραγενόμενος l*: *παρακινηθεὶς* P: vide infra 3 *μανείς* Wilamowitz: *φανείς* L P, fortasse ex v. 340: *παρακινηθείς* huc traiecit Wecklein *ἐντοπίων* P et fortasse L: *ἐγχωρίων l* 6 post *ἀπέσφαττον* spatium vacuum relictum 5 vel 6 litterarum in L, dimidium lineae in P

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ

Ιφιγενεια
Ορεστης
Πυλαδης
Χορος
Βουκολος
Θοας
Αγγελος
Αθηνα

Acta circa annos A. C. 414–412; ut videtur, ante Helenam: cf. Bruhn, praef. editionis pp. 11 sqq.: itaque fortasse ante Electram. Cf. Ar. Ran. 1232. Codices L P, nisi ille potius L^2 nominandus est. Vide Ion. praef. Nulla scholia.

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ Η ΕΝ ΤΑΥΡΟΙΣ

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ

Πέλοψ ὁ Ταντάλειος ἐς Πῖσαν μολὼν
θοαῖσιν ἵπποις Οἰνομάου γαμεῖ κόρην,
ἐξ ἧς Ἀτρεὺς ἔβλαστεν· Ἀτρέως δὲ παῖς
Μενέλαος Ἀγαμέμνων τε· τοῦ δ' ἔφυν ἐγώ,
τῆς Τυνδαρείας θυγατρὸς Ἰφιγένεια παῖς,
ἣν ἀμφὶ δίναις ἃς θάμ' Εὔριπος πυκναῖς
αὔραις ἑλίσσων κυανέαν ἅλα στρέφει,
ἔσφαξεν Ἑλένης οὕνεχ', ὡς δοκεῖ, πατὴρ
Ἀρτέμιδι κλειναῖς ἐν πτυχαῖσιν Αὐλίδος.
ἐνταῦθα γὰρ δὴ χιλίων ναῶν στόλον
Ἑλληνικὸν συνήγαγ' Ἀγαμέμνων ἄναξ,
τὸν καλλίνικον στέφανον Ἰλίου θέλων
λαβεῖν Ἀχαιοῖς τούς θ' ὑβρισθέντας γάμους
Ἑλένης μετελθεῖν, Μενέλεῳ χάριν φέρων.
δεινῆς δ' ἀπλοίας πνευμάτων τε τυγχάνων,
ἐς ἔμπυρ' ἦλθε, καὶ λέγει Κάλχας τάδε·
Ὦ τῆσδ' ἀνάσσων Ἑλλάδος στρατηγίας,
Ἀγάμεμνον, οὐ μὴ ναῦς ἀφορμίσῃ χθονός,
πρὶν ἂν κόρην σὴν Ἰφιγένειαν Ἄρτεμις
λάβῃ σφαγεῖσαν· ὅ τι γὰρ ἐνιαυτὸς τέκοι
κάλλιστον, ηὔξω φωσφόρῳ θύσειν θεᾷ.

1 πίσσαν L P 3 δὲ παῖς] δ' ἄπο Badham 8 ἔσφαξ' L P 10 νεῶν Nauck 11 ἑλληνικὸν per compendium L: ἑλληνικὴν P (-ων *p*) 13 Ἀχαιοῖς Lenting, cl. Suppl. 315: ἀχαιοὺς L P 14 ἑλένης *p*: ἑλένη L P 15 δεινῆς sed ης in rasura alte supra textum exstante, sc. duplicis lectionis, L δ' Barnes: τ' L P τε Witzschel: τ' οὐ L P: cf. Thuc. ii. 85, 6 18 ἀφορμίσῃς Kirchhoff 20 λάβοι L P: corr. Schaefer

παῖδ' οὖν ἐν οἴκοις σὴ Κλυταιμήστρα δάμαρ
τίκτει—τὸ καλλιστεῖον εἰς ἔμ' ἀναφέρων—
ἣν χρή σε θῦσαι.
                    καί μ' Ὀδυσσέως τέχναις
μητρὸς παρείλοντ' ἐπὶ γάμοις Ἀχιλλέως.
ἐλθοῦσα δ' Αὐλίδ' ἡ τάλαιν' ὑπὲρ πυρᾶς
μεταρσία ληφθεῖσ' ἐκαινόμην ξίφει·
ἀλλ' ἐξέκλεψεν ἔλαφον ἀντιδοῦσά μου
Ἄρτεμις Ἀχαιοῖς, διὰ δὲ λαμπρὸν αἰθέρα
πέμψασά μ' ἐς τήνδ' ᾤκισεν Ταύρων χθόνα,
οὗ γῆς ἀνάσσει βαρβάροισι βάρβαρος
Θόας, ὃς ὠκὺν πόδα τιθεὶς ἴσον πτεροῖς
ἐς τοὔνομ' ἦλθε τόδε ποδωκείας χάριν.
ναοῖσι δ' ἐν τοῖσδ' ἱερέαν τίθησί με·
ὅθεν νόμοισι τοῖσιν ἥδεται θεὰ
Ἄρτεμις, ἑορτῆς, τοὔνομ' ἧς καλὸν μόνον—
τὰ δ' ἄλλα σιγῶ, τὴν θεὸν φοβουμένη—
[θύω γὰρ ὄντος τοῦ νόμου καὶ πρὶν πόλει,
ὃς ἂν κατέλθῃ τήνδε γῆν Ἕλλην ἀνήρ.]
κατάρχομαι μέν, σφάγια δ' ἄλλοισιν μέλει
ἄρρητ' ἔσωθεν τῶνδ' ἀνακτόρων θεᾶς.
  ἃ καινὰ δ' ἥκει νὺξ φέρουσα φάσματα,
λέξω πρὸς αἰθέρ', εἴ τι δὴ τόδ' ἔστ' ἄκος.
ἔδοξ' ἐν ὕπνῳ τῆσδ' ἀπαλλαχθεῖσα γῆς
οἰκεῖν ἐν Ἄργει, παρθένοισι δ' ἐν μέσαις
εὕδειν, χθονὸς δὲ νῶτα σεισθῆναι σάλῳ,
φεύγειν δὲ κἄξω στᾶσα θριγκὸν εἰσιδεῖν
δόμων πίτνοντα, πᾶν δ' ἐρείψιμον στέγος
βεβλημένον πρὸς οὖδας ἐξ ἄκρων σταθμῶν.

22 *κλυταιμνήστρα* L P, cf. ad El. 9: vide sub v. 208   24 *τέχναι* Lenting   34 *ἱέρειαν* L P: sed *ἐρει* in rasura *l*: *ἐν τοῖσδ' ἱέρει* in rasura *p*: tum *ἱερίαν l*   35 *τοῖσιν* P² et nunc L: *τοῖσιδ'* P et primitus L   38 *θύω* L: *θυ* P: *θείου p*: *θύειν* Kviçala, sed tum displicet *τοῦ*   38, 39 seclusi: 38-41 del. Usener, ut supplementa duo diversa eius quod v. 37 siletur   44 *ἔδοξεν ὕπνῳ* primitus L P   45 *παρθενῶσι δ' ἐν μέσοις* Musgrave

μόνος δ' ἐλείφθη στῦλος, ὡς ἔδοξέ μοι,
δόμων πατρῴων, ἐκ δ' ἐπικράνων κόμας
ξανθὰς καθεῖναι, φθέγμα δ' ἀνθρώπου λαβεῖν,
κἀγὼ τέχνην τήνδ' ἣν ἔχω ξενοκτόνον
τιμῶσ' ὑδραίνειν αὐτὸν ὡς θανούμενον,
κλαίουσα. τοὔναρ δ' ὧδε συμβάλλω τόδε·
τέθνηκ' Ὀρέστης, οὗ κατηρξάμην ἐγώ.
στῦλοι γὰρ οἴκων παῖδές εἰσιν ἄρσενες·
θνῄσκουσι δ' οὓς ἂν χέρνιβες βάλωσ' ἐμαί.
[οὐδ' αὖ συνάψαι τοὔναρ ἐς φίλους ἔχω·
Στροφίῳ γὰρ οὐκ ἦν παῖς, ὅτ' ὠλλύμην ἐγώ.]
νῦν οὖν ἀδελφῷ βούλομαι δοῦναι χοὰς
παροῦσ' ἀπόντι—ταῦτα γὰρ δυναίμεθ' ἄν—
σὺν προσπόλοισιν, ἃς ἔδωχ' ἡμῖν ἄναξ
Ἑλληνίδας γυναῖκας. ἀλλ' ἐξ αἰτίας
οὔπω τίνος πάρεισιν; εἶμ' ἔσω δόμων
ἐν οἷσι ναίω τῶνδ' ἀνακτόρων θεᾶς.

ΟΡΕΣΤΗΣ

ὅρα, φυλάσσου μή τις ἐν στίβῳ βροτῶν.

ΠΥΛΑΔΗΣ

ὁρῶ, σκοποῦμαι δ' ὄμμα πανταχῇ στρέφων.
Ορ. Πυλάδη, δοκεῖ σοι μέλαθρα ταῦτ' εἶναι θεᾶς
ἔνθ' Ἀργόθεν ναῦν ποντίαν ἐστείλαμεν;
Πυ. ἔμοιγ', Ὀρέστα· σοὶ δὲ συνδοκεῖν χρεών.
Ορ. καὶ βωμός, Ἕλλην οὗ καταστάζει φόνος;
Πυ. ἐξ αἱμάτων γοῦν ξάνθ' ἔχει τριχώματα.
Ορ. θριγκοῖς δ' ὑπ' αὐτοῖς σκῦλ' ὁρᾷς ἠρτημένα;

50 ἐλήφθη L P: corr. Victorius: μόνος λελεῖφθαι στῦλος εἷς Porson 52 καθεῖμαι L P: corr. Brodaeus 54 ὑδραίνειν Musgrave: ὕδραινον L P² (ὕδραιον P) 57 παῖδές εἰσιν Artemid. ii. 10, Stob. fl. 77. 3, Menand. Mon. 713: εἰσὶ παῖδες L P 58 ὡς ἂν χέρνιβες βάλωσί με L P: corr. Scaliger 59, 60 delevit Monk: cf. 249, 920 60 ὠλόμην ut videtur primitus P 62 παροῦσα παντὶ L P: corr. Canter 65 τινὸς L P εἶμ' Hermann: εἰς μ' L P: εἰς ἔμ' ut vid. P²: ἐς ἔμ' l vv. 67, 68 ἔσωθεν dicti videntur: cum v. 69 intrant viri 68 πανταχοῦ L P: corr. Monk 73 θριγκώματα Ruhnken, sed cf. 51, 52

Πυ. τῶν κατθανόντων γ' ἀκροθίνια ξένων.
ἀλλ' ἐγκυκλοῦντ' ὀφθαλμὸν εὖ σκοπεῖν χρεών.
Ορ. ὦ Φοῖβε, ποῖ μ' αὖ τήνδ' ἐς ἄρκυν ἤγαγες
χρήσας, ἐπειδὴ πατρὸς αἷμ' ἐτεισάμην,
μητέρα κατακτάς, διαδοχαῖς δ' Ἐρινύων
ἠλαυνόμεσθα φυγάδες ἔξεδροι χθονὸς
δρόμους τε πολλοὺς ἐξέπλησα καμπίμους,
ἐλθὼν δέ σ' ἠρώτησα πῶς τροχηλάτου
μανίας ἂν ἔλθοιμ' ἐς τέλος πόνων τ' ἐμῶν,
οὓς ἐξεμόχθουν περιπολῶν καθ' Ἑλλάδα. . . .
σὺ δ' εἶπας ἐλθεῖν Ταυρικῆς μ' ὅρους χθονός,
ἔνθ' Ἄρτεμίς σοι σύγγονος βωμοὺς ἔχοι,
λαβεῖν τ' ἄγαλμα θεᾶς, ὅ φασιν ἐνθάδε
ἐς τούσδε ναοὺς οὐρανοῦ πεσεῖν ἄπο·
λαβόντα δ' ἢ τέχναισιν ἢ τύχῃ τινί,
κίνδυνον ἐκπλήσαντ', Ἀθηναίων χθονὶ
δοῦναι—τὸ δ' ἐνθένδ' οὐδὲν ἐρρήθη πέρα—
καὶ ταῦτα δράσαντ' ἀμπνοὰς ἕξειν πόνων.
ἥκω δὲ πεισθεὶς σοῖς λόγοισιν ἐνθάδε
ἄγνωστον ἐς γῆν, ἄξενον. σὲ δ' ἱστορῶ,
Πυλάδη—σὺ γάρ μοι τοῦδε συλλήπτωρ πόνου—
τί δρῶμεν; ἀμφίβληστρα γὰρ τοίχων ὁρᾷς
ὑψηλά· πότερα δωμάτων προσαμβάσεις
ἐκβησόμεσθα; πῶς ἂν οὖν λάθοιμεν ἄν;
ἢ χαλκότευκτα κλῇθρα λύσαντες μοχλοῖς—
ὧν οὐδὲν ἴσμεν; ἢν δ' ἀνοίγοντες πύλας
ληφθῶμεν ἐσβάσεις τε μηχανώμενοι,

75 γ' ἀκροθίνια Hermann : τἀκροθίνια L P 76 Ορ. praef. L P : corr. Reiske 78 ἐτισάμην L *p* : αἰτησάμην P 84 cf. 1455 86 σοι Kirchhoff : σὺ L P : σῇ P² vel *p* ἔχει L P 91 πέρα Brodaeus : πέραν L : πέρας P, fortasse recte 94 ἄξεινον L P : corr. Musurus 97 πρὸς ἀμβάσεις L P : corr. Barnes 98 ἐκβησόμεσθα L, sed in syllabis ἐκ et σο rasurae ἂν] om. L P : add. supra lineam ἂν L (aut certe vetusta manus) : ἂν supra lineam P² vel *p* λάθοιμεν Sallier : μάθοιμεν L P : quo servato lacunam post h. v. statuit Reiske : hoc dicit : 'num simpliciter aditus exscendemus? Sed omnes videbunt. An seras aliquas clam solvere conemur? Sed nescimus quales hic sint serae.'

θανούμεθ'. ἀλλὰ πρὶν θανεῖν, νεὼς ἔπι
φεύγωμεν, ᾗπερ δεῦρ' ἐναυστολήσαμεν.
Πυ. φεύγειν μὲν οὐκ ἀνεκτὸν οὐδ' εἰώθαμεν,
τὸν τοῦ θεοῦ δὲ χρησμὸν οὐ κακιστέον·
ναοῦ δ' ἀπαλλαχθέντε κρύψωμεν δέμας
κατ' ἄντρ' ἃ πόντος νοτίδι διακλύζει μέλας,
νεὼς ἄπωθεν, μή τις εἰσιδὼν σκάφος
βασιλεῦσιν εἴπῃ κᾆτα ληφθῶμεν βίᾳ.
ὅταν δὲ νυκτὸς ὄμμα λυγαίας μόλῃ,
τολμητέον τοι ξεστὸν ἐκ ναοῦ λαβεῖν
ἄγαλμα πάσας προσφέροντε μηχανάς.
ὅρα δέ γ' εἴσω τριγλύφων ὅποι κενὸν
δέμας καθεῖναι· τοὺς πόνους γὰρ ἁγαθοὶ
τολμῶσι, δειλοὶ δ' εἰσὶν οὐδὲν οὐδαμοῦ.
Ορ. οὔ τοι μακρὸν μὲν ἤλθομεν κώπῃ πόρον,
ἐκ τερμάτων δὲ νόστον ἀροῦμεν πάλιν.
ἀλλ' εὖ γὰρ εἶπας, πειστέον· χωρεῖν χρεὼν
ὅποι χθονὸς κρύψαντε λήσομεν δέμας.
οὐ γὰρ τὸ τοῦ θεοῦ γ' αἴτιον γενήσεται
πεσεῖν ἄχρηστον θέσφατον· τολμητέον·
μόχθος γὰρ οὐδεὶς τοῖς νέοις σκῆψιν φέρει.

ΧΟΡΟΣ

— εὐφαμεῖτ', ὦ
πόντου δισσὰς συγχωρούσας
πέτρας Ἀξείνου ναίοντες.

— ὦ παῖ τᾶς Λατοῦς,
Δίκτυνν' οὐρεία,
πρὸς σὰν αὐλάν, εὐστύλων

105 δὲ] τε Kirchhoff 106 ἀπαλλαχθέντες P et primitus L δέμας L P²: δόμους P 111 τοι in τὸ mutavit *l* 112 προσφέροντα P 113 δὲ γεῖσα Blomfield ὅπῃ Kirchhoff 114 ἀγαθοὶ L P: corr. *p* 115 οὐθὲν L P: corr. *l* 118 χώρει νεκρῶν L P; corr. Scaliger 123 sqq. Choro tribuit Tyrwhitt, Iphigeniae L P 125 Ἀξείνου Markland: εὐξείνου L P: cf. 395, 438, 1388: etiam 218, 253, 341, 94 127 δίκτυν' L: δείκτυν' P: cf. Hip. 1130 et 146

ναῶν χρυσήρεις θριγκούς,
πόδα παρθένιον ὅσιον ὁσίας
κληδούχου δούλα πέμπω,
Ἑλλάδος εὐίππου πύργους
καὶ τείχη χόρτων τ' εὐδένδρων
ἐξαλλάξασ' Εὐρώπαν,
πατρῴων οἴκων ἕδρας.

— ἔμολον· τί νέον; τίνα φροντίδ' ἔχεις;
τί με πρὸς ναοὺς ἄγαγες ἄγαγες,
ὦ παῖ τοῦ τᾶς Τροίας πύργους
ἐλθόντος κλεινᾷ σὺν κώπᾳ
χιλιοναύτα
μυριοτευχοῦς Ἀτρείδα; [τῶν κλεινῶν;]

Ιφ. ἰὼ δμωαί,
δυσθρηνήτοις ὡς θρήνοις
ἔγκειμαι, τᾶς οὐκ εὐμούσου
μολπᾶς [βοὰν] ἀλύροις ἐλέγοις, αἰαῖ,
αἰαῖ, κηδείοις οἴκτοισιν·
αἵ μοι συμβαίνουσ' ἆται,
σύγγονον ἁμὸν κατακλαιομένα
ζωᾶς, οἵαν ⟨οἵαν⟩ ἰδόμαν
ὄψιν ὀνείρων
νυκτός, τᾶς ἐξῆλθ' ὄρφνα.
ὀλόμαν ὀλόμαν·
οὐκ εἴσ' οἶκοι πατρῷοι·

132 τῆς ante εὐίππου habent L P (τᾶς L): del. *p* 134, 135 vix sani 137 Χο. praef. L P: paragraphum nos 138 ἄγαγες ἄγαγες suprascr. L P: ἆγες ἆγες in textu L P 141 χιλιοναύτᾳ Musurus μυριοτευχοῦς Seidler: μυριοτεύχοις L P 142 Ἀτρείδα Altenburg: ἀτρειδᾶν L P τῶν κλεινῶν post Rauchensteinium seclusi: μυριοτευχεῖ γένος Ἀτρεϊδᾶν τῶν κλεινῶν post Barnesium Dindorf 143 ἰὼ Hermann: ὦ L P 146 βοᾶν L: seclusit Elmsley: ἱεῖσα vel ἱστᾶσα vel μέλπουσα addunt ante βοὰν alii 146, 147 αἰαῖ αἰαῖ scripsi: ἒ ἐν L P: cf. Alc. 215 148 οἷαι Badham 150 οἵαν duplicavit Hermann: mavult ὀνείρων delere Bothe εἰδόμαν L P: corr. *l* 152 ὠλόμαν ὠλόμαν L P

οἴμοι ⟨μοι⟩ φροῦδος γέννα.
φεῦ φεῦ τῶν Ἄργει μόχθων.
ἰὼ δαῖμον,
μόνον ὅς με κασίγνητον συλᾷς
Ἀίδᾳ πέμψας, ᾧ τάσδε χοὰς
μέλλω κρατῆρά τε τὸν φθιμένων
ὑδραίνειν γαίας ἐν νώτοις
πηγάς τ' οὐρείων ἐκ μόσχων
Βάκχου τ' οἰνηρὰς λοιβὰς
ξουθᾶν τε πόνημα μελισσᾶν,
ἃ νεκροῖς θελκτήρια κεῖται.

ἀλλ' ἔνδος μοι πάγχρυσον
τεῦχος καὶ λοιβὰν Ἅιδα.

ὦ κατὰ γαίας Ἀγαμεμνόνιον
θάλος, ὡς φθιμένῳ τάδε σοι πέμπω·
δέξαι δ'· οὐ γὰρ πρὸς τύμβον σοι
ξανθὰν χαίταν, οὐ δάκρυ' οἴσω.
τηλόσε γὰρ δὴ σᾶς ἀπενάσθην
πατρίδος καὶ ἐμᾶς, ἔνθα δοκήμασι
κεῖμαι σφαχθεῖσ' ἁ τλάμων.

Χο. ἀντιψάλμους ᾠδὰς ὕμνων τ'
Ἀσιητᾶν σοι βάρβαρον ἀχὰν
δεσποίνᾳ γ' ἐξαυδάσω,
τὰν ἐν θρήνοισιν μοῦσαν
νέκυσι μελομέναν, τὰν ἐν μολπαῖς

154 *μοι* add. Hermann 156, 157 *ἰὼ δαῖμον ὃς τὸν μόνον με* L P: correxi: *ἰὼ ἰὼ δαίμων ὃς τὸν μοῦνόν με* Heath 159 *ὦ τάσδε* L P 164 *οἰγηρὰς*, ut videtur, P 166 *κεῖται* Seidler, et sine dubio L: *κεῖτ'* L correctus et P: *χεῖται* Nauck 169 *ἄϊδα* L P 170 *ἀγαμεμνόνειον* L P 172 *πρὸς τύμβον* Heath: *πάρος τύμβου* L P: *παρὰ τύμβῳ* Seidler 176 *κἐμᾶς* L P *δοκήμασι* Porson, cl. Tro. 411: *δοκίμα* L P: possis etiam *δόκημα σφαχθεῖσ' . . . κεῖμαι* 177 *σφαχθεῖσ' ἁ* Markland: *σφαχθεῖσα* L: *σφαγχθεῖσα* P 179 *ὕμνον τ' ἀσιήταν* L P: corr. Bothe 180 *ἰαχὰν* L P: corr. Nauck 181 *δέσποινά γ'* (sic) L: *δέσποινα τ'* P 184 *νέκυσι* primitus L: *νέκυσιν* L P *μελομέναν* Markland: *μέλεον* L P: *μεδέων* Kvíčala

ὍΑιδας ὑμνεῖ δίχα παιάνων.
οἴμοι, τῶν Ἀτρειδᾶν οἴκων·
ἔρρει φῶς σκήπτρων, οἴμοι,
πατρῴων οἴκων.
ἦν ἐκ τῶν εὐόλβων Ἄργει
βασιλέων ἀρχά,
μόχθος δ' ἐκ μόχθων ᾄσσει·
δινευούσαις ἵπποισι ⟨ῥιφαὶ
Πέλοπος⟩ πταναῖς· ἀλλάξας δ' ἐξ
ἕδρας ἱερὸν ⟨ἱερὸν⟩ ὄμμ' αὐγᾶς
ἅλιος. ἄλλαις δ' ἄλλα προσέβα
χρυσέας ἀρνὸς μελάθροις ὀδύνα,
†φόνος ἐπὶ φόνῳ, ἄχεα ἄχεσιν·†
ἔνθεν τῶν πρόσθεν δμαθέντων
Ταντκλιδᾶν ἐκβαίνει ποινά γ'
εἰς οἴκους, σπεύδει δ' ἀσπούδαστ'
ἐπὶ σοὶ δαίμων.

Ιφ. ἐξ ἀρχᾶς μοι δυσδαίμων
δαίμων τᾶς ματρὸς ζώνας
καὶ νυκτὸς κείνας· ἐξ ἀρχᾶς
λόχιαι στερρὰν παιδείαν
Μοῖραι ξυντείνουσιν θεαί,
τᾷ μναστευθείσᾳ 'ξ Ἑλλάνων,

186–188 lectio incerta: 188 del. Hartung 186 Ιφ. praef. L P: delevit Hermann 187 φῶς] φόως L P: h. e. nisi fallor φώως: cf. ὥως in Π Orestis 341: vide Bull. Corr. Hell. xvii. p. 569 et xviii. p. 345 189 ἦν scripsi: τίν' L P 191 ἀΐσσει L P 192–197 nondum expediti: mutilus fuisse videtur archetypus hinc usque ad 232: verba uncis inclusa supplevi exempli causa: cf. Or. 988, El. 727 192 ἵπποισιν P et correctus L 193 πτανοῖς P ἐξέδρασ' L P 195 ἄλλαις Seidler: ἄλλοις P: ***ἄλλοις (deleto fortasse ἐπὶ) L 196 lectio incerta: ἄχεα τ' ἄχεσιν Barnes: paroemiacum efficeret ἄχεα τ' ἐπ' ἄχεσιν 203 Ιφ. om. L P: add. Bothe: vide sub v. 186 ἐξορχᾶς L P: correctum in L, dubium qua manu: ἐξ ἇς Elmsley ante 204 personae nota videtur erasa esse in L 206 λόχιαι Hermann: λοχείαν L P 207 συντείνουσι L P 208 τᾷ μναστευθείσᾳ 'ξ Elmsley: ἁ μναστευθεῖσ' ἐξ L P: sed in nomen Κλυταιμνήστρας ludi ratus vv. 209, 208 invicem traiecit Badham 208 post 220 trai. Scaliger

ἂν πρωτόγονον θάλος ἐν θαλάμοις
Λήδας ἁ τλάμων κούρα
σφάγιον πατρῴᾳ λώβᾳ
καὶ θῦμ' οὐκ εὐγάθητον
ἔτεκεν, ἔτρεφεν εὐκταίαν·
ἱππείοις δ' ἐν δίφροισι
ψαμάθων Αὐλίδος ἐπέβασαν
νύμφαιον, οἴμοι, δύσνυμφον
τῷ τᾶς Νηρέως κούρας, αἰαῖ.
νῦν δ' ἀξείνου πόντου ξείνα
δυσχόρτους οἴκους ναίω,
ἄγαμος ἄτεκνος ἄπολις ἄφιλος,
οὐ τὰν Ἄργει μέλπουσ' Ἥραν
οὐδ' ἱστοῖς ἐν καλλιφθόγγοις
κερκίδι Παλλάδος Ἀτθίδος εἰκὼ
⟨καὶ⟩ Τιτάνων ποικίλλουσ', ἀλλ'
αἱμόρραντον δυσφόρμιγγα
ξείνων †αἱμάσσουσ' ἄταν βωμούς,†
οἰκτράν τ' αἰαζόντων αὐδὰν
οἰκτρόν τ' ἐκβαλλόντων δάκρυον.
καὶ νῦν κείνων μέν μοι λάθα,
τὸν δ' Ἄργει δμαθέντα κλαίω
σύγγονον, ὃν ἔλιπον ἐπιμαστίδιον,
ἔτι βρέφος, ἔτι νέον, ἔτι θάλος
ἐν χερσὶν ματρὸς πρὸς στέρνοις τ'
Ἄργει σκηπτοῦχον Ὀρέσταν.

209 θάλος P: θάλλος vel θαλλο* L 213 Fortasse ⟨θεοῖς⟩ ἔτεκεν, et metri et synapheae causa: cf. 220, 232 εὐκταίαν ἂν Kirchhoff 214 ἱππείοις δ' Monk: ἱππείοισιν L P 216 νύμφαν Scaliger: sed cf. παλαιὸν El. 497 217 post κούρας quattuor litterae (fortasse alterum αἰαῖ) erasae in L 220 Fortasse ⟨ἰώ,⟩ ἄγαμος: cf. 213: sed cf. etiam 197, 232, Io. 889 224 καὶ add. Tyrwhitt 225 αἱμορράντων L P: corr. Monk 226 Fortasse πάσσουσ': cf. 40: βωμούς del. Matthiae 227, 228 αὐδὰν οἰκτρόν τ' Tyrwhitt: οὐδ' ἄνοικτρόν τ' L P 230 δμαθέντ' ἀγκλαίω Weil 232 Fortasse ⟨σύγγονον⟩ ἔτι βρέφος: cf. not. ad 213 ὅτι θάλος P 234 χερσὶ et στέρνοισί L P

Χο. καὶ μὴν ὅδ' ἀκτὰς ἐκλιπὼν θαλασσίους
βουφορβὸς ἥκει σημανῶν τί σοι νέον.

ΒΟΥΚΟΛΟΣ

Ἀγαμέμνονός τε καὶ Κλυταιμήστρας τέκνον,
ἄκουε καινῶν ἐξ ἐμοῦ κηρυγμάτων.
Ιφ. τί δ' ἔστι τοῦ παρόντος ἐκπλῆσσον λόγου;
Βο. ἥκουσιν ἐς γῆν, κυανέαν Συμπληγάδα
πλάτῃ φυγόντες, δίπτυχοι νεανίαι,
θεᾷ φίλον πρόσφαγμα καὶ θυτήριον
Ἀρτέμιδι. χέρνιβας δὲ καὶ κατάργματα
οὐκ ἂν φθάνοις ἂν εὐτρεπῆ ποιουμένη.
Ιφ. ποδαποί; τίνος γῆς σχῆμ' ἔχουσιν οἱ ξένοι;
Βο. Ἕλληνες· ἓν τοῦτ' οἶδα κοὐ περαιτέρω.
Ιφ. οὐδ' ὄνομ' ἀκούσας οἶσθα τῶν ξένων φράσαι;
Βο. Πυλάδης ἐκλῄζεθ' ἅτερος πρὸς θατέρου.
Ιφ. τοῦ ξυζύγου δὲ τοῦ ξένου τί τοὔνομ' ἦν;
Βο. οὐδεὶς τόδ' οἶδεν· οὐ γὰρ εἰσηκούσαμεν.
Ιφ. πῶς δ' εἴδετ' αὐτοὺς κἀντυχόντες εἵλετε;
Βο. ἄκραις ἐπὶ ῥηγμῖσιν ἀξένου πόρου . . .
Ιφ. καὶ τίς θαλάσσης βουκόλοις κοινωνία;
Βο. βοῦς ἤλθομεν νίψοντες ἐναλίᾳ δρόσῳ.
Ιφ. ἐκεῖσε δὴ 'πάνελθε, πῶς νιν εἵλετε
τρόπῳ θ' ὁποίῳ· τοῦτο γὰρ μαθεῖν θέλω.
χρόνιοι γὰρ ἥκουσ'· οὐδέ πω βωμὸς θεᾶς
Ἑλληνικαῖσιν ἐξεφοινίχθη ῥοαῖς.

237 σημαίνων L P: corr. Musurus 238 τε Reiske: παῖ L P 241 κυανέας Συμπληγάδας Bentley 246 σχῆμ' Monk: cf. 248, 250: ὄνομ' L P (τίνος γῆς; ὄνομ' Verrall): si vere, fortasse omen ex nomine petit sacerdos 248–256 lineolae pro personarum notis L 250 vix sanus: τῷ συζύγῳ Elmsley: δὲ λέξον αὖ τί Weil 252 πῶς] ποῦ Musgrave κἀντυχόντες Reiske: καὶ τυχόντες L P 253 ἄκραις (et εὐξείνου πόντου) Plut. de exil. p. 602: ἀκταῖσιν L P: αὐταῖς Dawes 254 κοινωνίαν P 256 ποῦ Badham 257 θέλει P, sed ω suprascr. 258, 259 varie tentati: del. Monk: post 245 trai. Wecklein, pastori tributos: versum post ῥοαῖς excidisse iudicat Bruhn: sed cf. vv. 588–590: nunquam diserte dicitur Iphigenia Graecum hominem sacrificasse: vid. 37, 72, 347 (ubi ἡνίκ' idem est atque εἴ ποτ'), 585 258 ἥκουσιν L P

Βο. ἐπεὶ τὸν ἐσρέοντα διὰ Συμπληγάδων
βοῦς ὑλοφορβοὺς πόντον εἰσεβάλλομεν,
ἦν τις διαρρὼξ κυμάτων πολλῷ σάλῳ
κοιλωπὸς ἀγμός, πορφυρευτικαὶ στέγαι.
ἐνταῦθα δισσοὺς εἶδέ τις νεανίας
βουφορβὸς ἡμῶν, κἀπεχώρησεν πάλιν
ἄκροισι δακτύλοισι πορθμεύων ἴχνος.
ἔλεξε δ'· Οὐχ ὁρᾶτε; δαίμονές τινες
θάσσουσιν οἵδε.—θεοσεβὴς δ' ἡμῶν τις ὢν
ἀνέσχε χεῖρα καὶ προσηύξατ' εἰσιδών·
Ὦ ποντίας παῖ Λευκοθέας, νεῶν φύλαξ,
δέσποτα Παλαῖμον, ἵλεως ἡμῖν γενοῦ,
εἴτ' οὖν ἐπ' ἀκταῖς θάσσετον Διοσκόρω,
ἢ Νηρέως ἀγάλμαθ', ὃς τὸν εὐγενῆ
ἔτικτε πεντήκοντα Νηρῄδων χορόν.
　ἄλλος δέ τις μάταιος, ἀνομίᾳ θρασύς,
ἐγέλασεν εὐχαῖς, ναυτίλους δ' ἐφθαρμένους
θάσσειν φάραγγ' ἔφασκε τοῦ νόμου φόβῳ,
κλύοντας ὡς θύοιμεν ἐνθάδε ξένους.
ἔδοξε δ' ἡμῶν εὖ λέγειν τοῖς πλείοσι,
θηρᾶν τε τῇ θεῷ σφάγια τἀπιχώρια.
κἀν τῷδε πέτραν ἅτερος λιπὼν ξένοιν
ἔστη κάρα τε διετίναξ' ἄνω κάτω
κἀπεστέναξεν ὠλένας τρέμων ἄκρας,
μανίαις ἀλαίνων, καὶ βοᾷ κυναγὸς ὥς·
Πυλάδη, δέδορκας τήνδε; τήνδε δ' οὐχ ὁρᾷς
Ἅιδου δράκαιναν, ὥς με βούλεται κτανεῖν
δειναῖς ἐχίδναις εἰς ἔμ' ἐστομωμένη;
ἣ δ' ἐκ χιτώνων πῦρ πνέουσα καὶ φόνον

260 ἐκρέοντα Elmsley　　261 praestat fortasse ὑλοφόρβους　　263 ἀγμός L: ἀρμός P　　265 κἀνεχώρησεν Blomfield　　268 ὢν P *l*: om. L　　271 sequitur hunc versum in L folium Ionis vv. 1424–1582 continens　　272 ἀκτῆς Wecklein, cl. Hec. 28　　281 πέτροις P　　ξένην L P: corr. Brodaeus　　283 κἀνεστέναξεν Monk

πτεροῖς ἐρέσσει, μητέρ' ἀγκάλαις ἐμὴν
ἔχουσα—πέτρινον ὄχθον, ὡς ἐπεμβάλῃ.
οἴμοι, κτενεῖ με· ποῖ φύγω;
παρῆν δ' ὁρᾶν
οὐ ταῦτα μορφῆς σχήματ', ἀλλ' ἠλλάσσετο
φθογγάς τε μόσχων καὶ κυνῶν ὑλάγματα,
†ἃς φᾶσ'† Ἐρινῦς ἱέναι μιμήματα.
ἡμεῖς δὲ συσταλέντες, ὡς θανουμένου,
σιγῇ καθήμεθ'· ὁ δὲ χερὶ σπάσας ξίφος,
μόσχους ὀρούσας ἐς μέσας λέων ὅπως,
παίει σιδήρῳ λαγόνας ἐς πλευράς θ' ἱείς,
δοκῶν Ἐρινῦς θεὰς ἀμύνεσθαι τάδε,
ὡς αἱματηρὸν πέλαγος ἐξανθεῖν ἁλός.
κἀν τῷδε πᾶς τις, ὡς ὁρᾷ βουφόρβια
πίπτοντα καὶ πορθούμεν', ἐξωπλίζετο,
κόχλους τε φυσῶν συλλέγων τ' ἐγχωρίους·
πρὸς εὐτραφεῖς γὰρ καὶ νεανίας ξένους
φαύλους μάχεσθαι βουκόλους ἡγούμεθα.
πολλοὶ δ' ἐπληρώθημεν ἐν μακρῷ χρόνῳ.
πίπτει δὲ μανίας πίτυλον ὁ ξένος μεθείς,
στάζων ἀφρῷ γένειον· ὡς δ' ἐσείδομεν
προύργου πεσόντα, πᾶς ἀνὴρ ἔσχεν πόνον
βάλλων ἀράσσων. ἅτερος δὲ τοῖν ξένοιν
ἀφρόν τ' ἀπέψη σώματός τ' ἐτημέλει
πέπλων τε προυκάλυπτεν εὐπήνους ὑφάς,
καραδοκῶν μὲν τἀπιόντα τραύματα,
φίλον δὲ θεραπείαισιν ἄνδρ' εὐεργετῶν.

291 *κτείνει* L P : corr. *p* 292 *ταυτὰ* nisi fallor L P lacunam post 292 statuit Bruhn: post 293 Kirchhoff 294 *ἃ ᾔφασκ'* Badham: fortasse *δόξας* 295 *θανουμένου* Wilamowitz : *θανούμενοι* L P, sed suprascr. *μβ* super *αν* L 296 *ὁ* L *p* : *ἡ* P *χερὶ σπάσας* Pierson : *περισπάσας* L P 298 *πλευράς θ'* Reiske : *πλευρὰς* L P 300 *ὥσθ'* Markland : cf. Cycl. 646 *πέλαγος* L P : *πέλανον p* 303 *συλλέγοντ'* P : corr. *p* 306 *ἐν παύρῳ* Wecklein : *οὐ μακρῷ* Nauck (*ἐν μικρῷ l*) 311 *ἀπέψα* L P et libri Luciani Amor. 47 : corr. Elmsley 312 *πέπλου τε* Lucianus *εὐπήκτους ὑφάς p* et codd. aliquot Luciani : *εὐπήκτοις ὑφαῖς* codd. alii Luciani et Musurus

ἔμφρων δ' ἀνᾴξας ὁ ξένος πεσήματος
ἔγνω κλύδωνα πολεμίων προσκείμενον
καὶ τὴν παροῦσαν συμφορὰν αὐτοῖν πέλας,
ᾤμωξέ θ'· ἡμεῖς δ' οὐκ ἀνίεμεν πέτροις
βάλλοντες, ἄλλος ἄλλοθεν προσκείμενοι.
οὗ δὴ τὸ δεινὸν παρακέλευσμ' ἠκούσαμεν·
Πυλάδη, θανούμεθ', ἀλλ' ὅπως θανούμεθα
κάλλισθ'· ἕπου μοι, φάσγανον σπάσας χερί.—
ὡς δ' εἴδομεν δίπαλτα πολεμίων ξίφη,
φυγῇ λεπαίας ἐξεπίμπλαμεν νάπας.
ἀλλ', εἰ φύγοι τις, ἅτεροι προσκείμενοι
ἔβαλλον αὐτούς· εἰ δὲ τούσδ' ὠσαίατο,
αὖθις τὸ νῦν ὑπεῖκον ἤρασσεν πέτροις.
ἀλλ' ἦν ἄπιστον· μυρίων γὰρ ἐκ χερῶν
οὐδεὶς τὰ τῆς θεοῦ θύματ' εὐτύχει βαλών.
μόλις δέ νιν τόλμῃ μὲν οὐ χειρούμεθα,
κύκλῳ δὲ περιβαλόντες ἐξεκλέψαμεν
πέτροισι χειρῶν φάσγαν', ἐς δὲ γῆν γόνυ
καμάτῳ καθεῖσαν. πρὸς δ' ἄνακτα τῆσδε γῆς
κομίζομέν νιν. ὁ δ' ἐσιδὼν ὅσον τάχος
ἐς χέρνιβάς τε καὶ σφαγεῖ' ἔπεμπέ σοι.
ηὔχου δὲ τοιάδ', ὦ νεᾶνι, σοι ξένων
σφάγια παρεῖναι· κἂν ἀναλίσκῃς ξένους
τοιούσδε, τὸν σὸν Ἑλλὰς ἀποτείσει φόνον
δίκας τίνουσα τῆς ἐν Αὐλίδι σφαγῆς.

Χο. θαυμάστ' ἔλεξας τὸν μανένθ', ὅστις ποτὲ
Ἕλληνος ἐκ γῆς πόντον ἦλθεν ἄξενον.

Ιφ. εἶέν· σὺ μὲν κόμιζε τοὺς ξένους μολών,

316 ἔγνωκε L P: corr. Scaliger 318 πέτροις suprascr. L: πέτρους in textu L P 327 αὖθις] αὖτις *l*: οὖτις P et ut videtur L ἤρασσον P L: corr. Musurus 329 λαβών P 331 περιβάλλοντες L P: corr. Reiske ἐξεκόψαμεν Bothe 332 πέπλοισι Koechly 333 καθεῖσα P: corr. *p* 335 ἐς Valckenaer: τε L P: πρὸς (πρ) Housman σφάγι' L P: corr. Musgrave: cf. Lycophr. 195 336 ηὔχου Mekler, cf. 354 seqq.: εὔχου L P σοι ξένων] σοι θαμὰ Stadtmueller: πολλά σοι Barthold 340 μανένθ' Kaehler: φανένθ' L P

τὰ δ' ἐνθάδ' ἡμεῖς οἷα φροντιούμεθα. . . .
ὦ καρδία τάλαινα, πρὶν μὲν ἐς ξένους
γαληνὸς ἦσθα καὶ φιλοικτίρμων ἀεί,
ἐς θοὐμόφυλον ἀναμετρουμένη δάκρυ,
Ἕλληνας ἄνδρας ἡνίκ' ἐς χέρας λάβοις.
νῦν δ' ἐξ ὀνείρων οἷσιν ἠγριώμεθα,
δοκοῦσ' Ὀρέστην μηκέθ' ἥλιον βλέπειν,
δύσνουν με λήψεσθ', οἵτινές ποθ' ἥκετε.
καὶ τοῦτ' ἄρ' ἦν ἀληθές, ᾐσθόμην, φίλαι·
οἱ δυστυχεῖς γὰρ τοῖσι δυστυχεστέροις
αὐτοὶ κακῶς πράξαντες οὐ φρονοῦσιν εὖ.
ἀλλ' οὔτε πνεῦμα Διόθεν ἦλθε πώποτε,
οὐ πορθμίς, ἥτις διὰ πέτρας Συμπληγάδας
Ἑλένην ἀπήγαγ' ἐνθάδ', ἥ μ' ἀπώλεσεν,
Μενέλεών θ', ἵν' αὐτοὺς ἀντετιμωρησάμην,
τὴν ἐνθάδ' Αὖλιν ἀντιθεῖσα τῆς ἐκεῖ,
οὗ μ' ὥστε μόσχον Δαναΐδαι χειρούμενοι
ἔσφαζον, ἱερεὺς δ' ἦν ὁ γεννήσας πατήρ.
οἴμοι—κακῶν γὰρ τῶν τότ' οὐκ ἀμνημονῶ—
ὅσας γενείου χεῖρας ἐξηκόντισα
γονάτων τε τοῦ τεκόντος, ἐξαρτωμένη,
λέγουσα τοιάδ'· Ὦ πάτερ, νυμφεύομαι
νυμφεύματ' αἰσχρὰ πρὸς σέθεν· μήτηρ δ' ἐμὲ
σέθεν κατακτείνοντος Ἀργεῖαί τε νῦν
ὑμνοῦσιν ὑμεναίοισιν, αὐλεῖται δὲ πᾶν
μέλαθρον· ἡμεῖς δ' ὀλλύμεσθα πρὸς σέθεν.
Ἅιδης Ἀχιλλεὺς ἦν ἄρ', οὐχ ὁ Πηλέως,
ὅν μοι προσείσας πόσιν, ἐν ἁρμάτων ὄχοις
ἐς αἱματηρὸν γάμον ἐπόρθμευσας δόλῳ.

343 οἷα] ὅσια Reiske 346 εἰς τὸ ὁμόφυλον L P 347 vide sub v. 258 351 ᾐσθόμην Ludv. Dindorf: ἠχθόμην L P 352 τοῖσιν εὐτυχεστέροις L P: corr. Wecklein 357 Μενέλαον L P 359 οὗ Pierson: οἵ L P 361 τότ' Musurus: τοῦδ' L P 365 ἐμὲ Reiske: ἐμὴ L P 366 νῦν Heath: νιν L P 370 προσεῖπας L P: corr. Bothe: προειπὼν Hartung μ' ὄχοις Nauck

ἐγὼ δὲ λεπτῶν ὄμμα διὰ καλυμμάτων
ἔχουσ᾽, ἀδελφόν τ᾽ οὐκ ἀνειλόμην χεροῖν,
—ὃς νῦν ὄλωλεν—οὐ κασιγνήτῃ στόμα
συνῆψ᾽ ὑπ᾽ αἰδοῦς, ὡς ἰοῦσ᾽ ἐς Πηλέως
μέλαθρα· πολλὰ δ᾽ ἀπεθέμην ἀσπάσματα
ἐς αὖθις, ὡς ἥξουσ᾽ ἐς Ἄργος αὖ πάλιν.
ὦ τλῆμον, εἰ τέθνηκας, ἐξ οἵων καλῶν
ἔρρεις, Ὀρέστα, καὶ πατρὸς ζηλωμάτων.
τὰ τῆς θεοῦ δὲ μέμφομαι σοφίσματα,
ἥτις βροτῶν μὲν ἤν τις ἅψηται φόνου,
ἢ καὶ λοχείας ἢ νεκροῦ θίγῃ χεροῖν,
βωμῶν ἀπείργει, μυσαρὸν ὡς ἡγουμένη,
αὐτὴ δὲ θυσίαις ἥδεται βροτοκτόνοις.
οὐκ ἔσθ᾽ ὅπως ἔτεκεν ἂν ἡ Διὸς δάμαρ
Λητὼ τοσαύτην ἀμαθίαν. ἐγὼ μὲν οὖν
τὰ Ταντάλου θεοῖσιν ἑστιάματα
ἄπιστα κρίνω, παιδὸς ἡσθῆναι βορᾷ,
τοὺς δ᾽ ἐνθάδ᾽, αὐτοὺς ὄντας ἀνθρωποκτόνους,
ἐς τὴν θεὸν τὸ φαῦλον ἀναφέρειν δοκῶ·
οὐδένα γὰρ οἶμαι δαιμόνων εἶναι κακόν.

Χο. — κυάνεαι κυάνεαι [στρ.
σύνοδοι θαλάσσας, ἵν᾽ οἶ-
στρος ὁ πετόμενος Ἀργόθεν ἄ-
ξενον ἐπ᾽ οἶδμα διεπέρασεν . . .
Ἀσιήτιδα γαῖαν
Εὐρώπας διαμείψας.

373 τ᾽ οὐκ ἀνειλόμην Hermann (οὔτ᾽ ἀνειλόμην Tyrwhitt): τοῦτον εἰλόμην L P 374 κασιγνήτω suprascr. in L 377 εἰσαῦτις L P 378 καλῶν Reiske: κακῶν L P 384 αὕτη L P 385 ἔτεκεν ἂν] ἔτικτεν Porson: ἂν ἔτεκεν Hartung 387. 389 Ταντάλου τε et τούς τ᾽ Hermann 390 τὴν Markland: τὸν L P τὸ L: τὸν P 393 ἵν᾽ Hermann: ἦν L P 394 πετόμενος L P: ποτώμενος l 395 ἄξενον Markland: εὔξενον l: εὔξεινον L P post διεπέρασεν add. ποτε l: Ἰώ Kirchhoff: Ἰοῦς Erfurdt

τίνες ποτ' ἄρα τὸν εὔυδρον δονακόχλοα
λιπόντες Εὐρώταν ἢ
ῥεύματα σεμνὰ Δίρκας
ἔβασαν ἔβασαν ἄμεικτον αἶαν, ἔνθα κούρᾳ
δίᾳ τέγγει
βωμοὺς καὶ περικίονας
ναοὺς αἷμα βρότειον;

ἦ ῥοθίοις εἰλατίνας [ἀντ.
δικρότοισι κώπας ἔπλευ-
σαν ἐπὶ πόντια κύματα, νά-
ιον ὄχημα λινοπόροις αὔραις,
φιλόπλουτον ἅμιλλαν
αὔξοντες μελάθροισιν;
φίλα γὰρ ἐλπίς γ', ἐπί τε πήμασιν βροτῶν
ἄπληστος ἀνθρώποις, ὄλ-
βου βάρος οἳ φέρονται
πλάνητες ἐπ' οἶδμα πόλεις τε βαρβάρους περῶντες,
κοινᾷ δόξᾳ·
γνώμα δ' οἷς μὲν ἄκαιρος ὄλ-
βου, τοῖς δ' ἐς μέσον ἥκει.

πῶς πέτρας τὰς συνδρομάδας, [στρ.
πῶς Φινεΐδαν ἀΰ-
πνους ἀκτὰς ἐπέρασαν
παρ' ἅλιον
αἰγιαλὸν ἐπ' Ἀμφιτρί-

399 δονακόχλοα L^2 P: δονακόχλοον primitus, ut videtur, L 403 sq. κούρα διατέγγει L P: corr. Elmsley 405 sq. περὶ κίονας ναοῦ (ναῶν *l*) L P: corr. Elmsley 407 ἐλατίνοις (εἰλατίνοις *l*) et κώπαις L P: corr. Wecklein 409 ἔκελσαν Stadtmueller νότια Bergk: cf. 394 414 γ' ἐπί τε scripsi: γένετ' ἐπὶ L P, sc. γ' ἔν τε, suprascripto ἐπὶ: ἐγένετ' Musurus: ἔν τ' ἐπιπάμασιν Housman πήμασιν P: πήμασι L 417 τε *l* in rasura: om. P 418 κοιναὶ δόξαι L P: κεναὶ *l* 421 τὰς συνδρομάδας πέτρας L P: trai. Musgrave: cf. v. 439 422 φινηΐδας L P: corr. Rauchenstein 423 ἀΰπνους suspectum: λιγύπνους Wilamowitz 425 παράλιον L P: divisit Seidler: παρ' ἀλίμενον olim Wecklein

τας ῥοθίῳ δραμόντες,
ὅπου πεντήκοντα κορᾶν
Νηρῄδων . . . . χοροὶ
μέλπουσιν ἐγκύκλιοι,
πλησιστίοισι πνοαῖς
συριζόντων κατὰ πρύμναν
εὐναίων πηδαλίων
αὔραις ⟨σὺν⟩ νοτίαις
ἢ πνεύμασι Ζεφύρου,
τὰν πολυόρνιθον ἐπ' αἶ-
αν, λευκὰν ἀκτάν, Ἀχιλῆ-
ος δρόμους καλλισταδίους,
ἄξεινον κατὰ πόντον;

εἴθ' εὐχαῖσιν δεσποσύνοις [ἀντ.
Λήδας Ἑλένα φίλα
παῖς ἐλθοῦσα τύχοι τὰν
Τρῳάδα λι-
ποῦσα πόλιν, ἵν' ἀμφὶ χαί-
τᾳ δρόσον αἱματηρὰν
ἑλιχθεῖσα λαιμοτόμῳ
δεσποίνας χειρὶ θάνοι
ποινὰς δοῦσ' ἀντιπάλους.
ἁδίσταν δ' ἀγγελίαν
δεξαίμεσθ', Ἑλλάδος ἐκ γᾶς
πλωτήρων εἴ τις ἔβα,
δουλείας ἐμέθεν

428 νηρηίδων L P Νηρῄδων ⟨ποσὶ⟩ χοροί, miro metro, Hermann: cf. 445: fortasse δῆλα χοροί vel Νηρέως ἔκδηλα χοροί: nam ubique saltant, hic conspiciuntur: cf. Catull. 64, 15 sq., Mosch. 2, 118 429 ἐγκυκλίοις L P: corr. Heath 430 καὶ ante πλησιστίοισι add. incertum mihi utrum L an *l* 432 εὐνάων Bothe 433 σὺν add. Wecklein: ἐν add. *l* 435 πολιόρνιθον L P 436 ἀχιλλῆος L P 438 ἄξεινον P: *ξεινον L: εὔ versui antecedenti add. *l* 439 δεσποσύνας L P: corr. Markland 442 τρωϊάδα L P 444 εἱλιχθεῖσα L P: corr. *l* 445 χερὶ L P θάνη L P: corr. Seidler 447 ἥδιστ' ἂν τήνδ' L P: post multos correxi 448 δεξαίμεθ' L P: corr. *l*

δειλαίας πανσίπονος·
κἀν γὰρ ὀνείροισι συνεί-
ην δόμοις πόλει τε πατρῴ-
ᾳ, τερπνῶν ὕπνων ἀπόλαυ-
σιν, κοινὰν χάριν ὄλβου.

— ἀλλ' οἵδε χέρας δεσμοῖς δίδυμοι
συνερεισθέντες χωροῦσι, νέον
πρόσφαγμα θεᾶς· σιγᾶτε, φίλαι.
τὰ γὰρ Ἑλλήνων ἀκροθίνια δὴ
ναοῖσι πέλας τάδε βαίνει·
οὐδ' ἀγγελίας ψευδεῖς ἔλακεν
βουφορβὸς ἀνήρ.
— ὦ πότνι', εἴ σοι τάδ' ἀρεσκόντως
πόλις ἥδε τελεῖ, δέξαι θυσίας,
ἃς ὁ παρ' ἡμῖν νόμος οὐχ ὁσίας
[Ἕλλησι διδοὺς] ἀναφαίνει.

Ιφ. εἶέν·
τὰ τῆς θεοῦ μὲν πρῶτον ὡς καλῶς ἔχῃ
φροντιστέον μοι. μέθετε τῶν ξένων χέρας,
ὡς ὄντες ἱεροὶ μηκέτ' ὦσι δέσμιοι.
ναοῦ δ' ἔσω στείχοντες εὐτρεπίζετε
ἃ χρὴ 'πὶ τοῖς παροῦσι καὶ νομίζεται.
φεῦ·
τίς ἆρα μήτηρ ἡ τεκοῦσ' ὑμᾶς ποτε
πατήρ τ'; ἀδελφή τ', εἰ γεγῶσα τυγχάνει . . .
οἵων στερεῖσα διπτύχων νεανιῶν

452 *κἀν γὰρ* Herwerden: *καὶ γὰρ l*: *γὰρ* L P: *ὡς γὰρ* Wecklein *ὀνείροισι συνείην* Fritzsche: *ὀνείρασι συμβαίην* L P: lectio incerta 454 *ὕπνων* Hermann: *ὕμνων* L P *ἀπολαύειν l* 455 *ὄλβα* L P: corr. Köchly: *ὄλβῳ l* 456 Iphigeniae 463 Chori notas praef. L P: delevit Seidler: paragraphos nos posuimus *δίδυμοι* Markland: *διδύμοις* L P 466 *Ἕλλησι διδοὺς* seclusit Bergk: lectio dubia 470 *ναοὺς* L P: corr. Valckenaer 474 *στερηθεῖσα* L P: corr. Scaliger

ἀνάδελφος ἔσται.—τὰς τύχας τίς οἶδ' ὅτῳ
τοιαίδ' ἔσονται; πάντα γὰρ τὰ τῶν θεῶν
ἐς ἀφανὲς ἕρπει, κοὐδὲν οἶδ' οὐδεὶς κακὸν
. . . .
ἡ γὰρ τύχη παρήγαγ' ἐς τὸ δυσμαθές.
πόθεν ποθ' ἥκετ', ὦ ταλαίπωροι ξένοι;
ὡς διὰ μακροῦ μὲν τήνδ' ἐπλεύσατε χθόνα,
μακρὸν δ' ἀπ' οἴκων χρόνον ἔσεσθ' ἀεὶ κάτω.
Ορ. τί ταῦτ' ὀδύρῃ, κἀπὶ τοῖς μέλλουσι νῷν
κακοῖσι λυπεῖς, ἥτις εἶ ποτ', ὦ γύναι;
οὔτοι νομίζω σοφόν, ὃς ἂν μέλλων κτενεῖν
οἴκτῳ τὸ δεῖμα τοὐλέθρου νικᾶν θέλῃ,
οὐχ ὅστις Ἅιδην ἐγγὺς ὄντ' οἰκτίζεται
σωτηρίας ἄνελπις· ὡς δύ' ἐξ ἑνὸς
κακὼ συνάπτει, μωρίαν τ' ὀφλισκάνει
θνῄσκει θ' ὁμοίως· τὴν τύχην δ' ἐᾶν χρεών.
ἡμᾶς δὲ μὴ θρήνει σύ· τὰς γὰρ ἐνθάδε
θυσίας ἐπιστάμεσθα καὶ γιγνώσκομεν.
Ιφ. πότερος ἄρ' ὑμῶν ἐνθάδ' ὠνομασμένος
Πυλάδης κέκληται; τόδε μαθεῖν πρῶτον θέλω.
Ορ. ὅδ', εἴ τι δή σοι τοῦτ' ἐν ἡδονῇ μαθεῖν.
Ιφ. ποίας πολίτης πατρίδος Ἕλληνος γεγώς;
Ορ. τί δ' ἂν μαθοῦσα τόδε πλέον λάβοις, γύναι;
Ιφ. πότερον ἀδελφὼ μητρός ἐστον ἐκ μιᾶς;
Ορ. φιλότητί γ'· ἐσμὲν δ' οὐ κασιγνήτω, γύναι.
Ιφ. σοὶ δ' ὄνομα ποῖον ἔθεθ' ὁ γεννήσας πατήρ;
Ορ. τὸ μὲν δίκαιον Δυστυχὴς καλοίμεθ' ἄν.
Ιφ. οὐ τοῦτ' ἐρωτῶ· τοῦτο μὲν δὸς τῇ τύχῃ.
Ορ. ἀνώνυμοι θανόντες οὐ γελῴμεθ' ἄν.

477 lacunam indicavit Bruhn: σαφῶς pro κακὸν Wecklein 481 μακρὰν δ' ἀπ' οἴκων χθονὸς Hirzel 482 sqq. Oresti L P: Pyladae tribuit Monk: cf. 494 482 νῷν L *p*: rasura in P: νὼ Porson 484 κτενεῖν Seidler: θανεῖν L P 486 οὐχ] οὐδ' Hermann 487 ἂν ἐλπίς L P 494 Oresti L P, Pyladi tribuit Blomfield ὅδ' ἔστι δή L P: corr. *l* 496–569 lineolae pro personarum notis in L 500 δυστυχεῖς L P: corr. Barthold 502 γελώμεθ' L P

Ιφ. τί δὲ φθονεῖς τοῦτ'; ἢ φρονεῖς οὕτω μέγα;
Ορ. τὸ σῶμα θύσεις τοὐμόν, οὐχὶ τοὔνομα.
Ιφ. οὐδ' ἂν πόλιν φράσειας ἥτις ἐστί σοι;
Ορ. ζητεῖς γὰρ οὐδὲν κέρδος, ὡς θανουμένῳ.
Ιφ. χάριν δὲ δοῦναι τήνδε κωλύει τί σε;
Ορ. τὸ κλεινὸν Ἄργος πατρίδ' ἐμὴν ἐπεύχομαι.
Ιφ. πρὸς θεῶν, ἀληθῶς, ὦ ξέν', εἶ κεῖθεν γεγώς;
Ορ. ἐκ τῶν Μυκηνῶν ⟨γ'⟩, αἵ ποτ' ἦσαν ὄλβιαι.
Ιφ. φυγὰς ⟨δ'⟩ ἀπῆρας πατρίδος, ἢ ποίᾳ τύχῃ;
Ορ. φεύγω τρόπον γε δή τιν' οὐχ ἑκὼν ἑκών.
Ιφ. ἆρ' ἄν τί μοι φράσειας ὧν ἐγὼ θέλω;
Ορ. ὡς ἐν παρέργῳ τῆς ἐμῆς δυσπραξίας.
Ιφ. καὶ μὴν ποθεινός γ' ἦλθες ἐξ Ἄργους μολών.
Ορ. οὔκουν ἐμαυτῷ γ'· εἰ δὲ σοί, σὺ τοῦτ' ἔρα.
Ιφ. Τροίαν ἴσως οἶσθ', ἧς ἁπανταχοῦ λόγος.
Ορ. ὡς μήποτ' ὤφελόν γε μηδ' ἰδὼν ὄναρ.
Ιφ. φασίν νιν οὐκέτ' οὖσαν οἴχεσθαι δορί.
Ορ. ἔστιν γὰρ οὕτως οὐδ' ἄκραντ' ἠκούσατε.
Ιφ. Ἑλένη δ' ἀφῖκται δῶμα Μενέλεω πάλιν;
Ορ. ἥκει, κακῶς γ' ἐλθοῦσα τῶν ἐμῶν τινι.
Ιφ. καὶ ποῦ 'στι; κἀμοὶ γάρ τι προυφείλει κακόν.
Ορ. Σπάρτῃ ξυνοικεῖ τῷ πάρος ξυνευνέτῃ.
Ιφ. ὦ μῖσος εἰς Ἕλληνας, οὐκ ἐμοὶ μόνῃ.
Ορ. ἀπέλαυσα κἀγὼ δή τι τῶν κείνης γάμων.
Ιφ. νόστος δ' Ἀχαιῶν ἐγένεθ', ὡς κηρύσσεται;
Ορ. ὡς πάνθ' ἅπαξ με συλλαβοῦσ' ἀνιστορεῖς.
Ιφ. πρὶν γὰρ θανεῖν σε, τοῦδ' ἐπαυρέσθαι θέλω.
Ορ. ἔλεγχ', ἐπειδὴ τοῦδ' ἐρᾷς· λέξω δ' ἐγώ.
Ιφ. Κάλχας τις ἦλθε μάντις ἐκ Τροίας πάλιν;
Ορ. ὄλωλεν, ὡς ἦν ἐν Μυκηναίοις λόγος.

503 *φθονεῖς* L: *φρονεῖς* P 507 *σὲ τί;* Monk, sed *τι* indefinitum esse videtur 510 *γ'* add. Monk 511 *δ'* add. Scaliger 513 sq. post 516 trai. Badham 521 *λεκτρὰ Μενέλεω* Weil: , *λῦμα Μενέλεω*, Bruhn 529 *τοῦδ'*] *τοῦτ'* Paley 532 *ὡς γ' ἦν* Lenting

Ιφ. ὦ πότνι', ὡς εὖ.—τί γὰρ ὁ Λαέρτου γόνος;
Ορ. οὔπω νενόστηκ' οἶκον, ἔστι δ', ὡς λόγος.
Ιφ. ὄλοιτο, νόστου μήποτ' ἐς πάτραν τυχών.
Ορ. μηδὲν κατεύχου· πάντα τἀκείνου νοσεῖ.
Ιφ. Θέτιδος δ' ὁ τῆς Νηρῇδος ἔστι παῖς ἔτι;
Ορ. οὐκ ἔστιν· ἄλλως λέκτρ' ἔγημ' ἐν Αὐλίδι.
Ιφ. δόλια γάρ, ὡς ἴσασιν οἱ πεπονθότες.
Ορ. τίς εἶ ποθ'; ὡς εὖ πυνθάνῃ τἀφ' Ἑλλάδος.
Ιφ. ἐκεῖθέν εἰμι· παῖς ἔτ' οὖσ' ἀπωλόμην.
Ορ. ὀρθῶς ποθεῖς ἄρ' εἰδέναι τἀκεῖ, γύναι.
Ιφ. τί δ' ὁ στρατηγός, ὃν λέγουσ' εὐδαιμονεῖν;
Ορ. τίς; οὐ γὰρ ὅν γ' ἐγᾦδα τῶν εὐδαιμόνων.
Ιφ. Ἀτρέως ἐλέγετο δή τις Ἀγαμέμνων ἄναξ.
Ορ. οὐκ οἶδ'· ἄπελθε τοῦ λόγου τούτου, γύναι.
Ιφ. μὴ πρὸς θεῶν, ἀλλ' εἴφ', ἵν' εὐφρανθῶ, ξένε.
Ορ. τέθνηχ' ὁ τλήμων, πρὸς δ' ἀπώλεσέν τινα.
Ιφ. τέθνηκε; ποίᾳ συμφορᾷ; τάλαιν' ἐγώ.
Ορ. τί δ' ἐστέναξας τοῦτο; μῶν προσῆκέ σοι;
Ιφ. τὸν ὄλβον αὐτοῦ τὸν πάροιθ' ἀναστένω.
Ορ. δεινῶς γὰρ ἐκ γυναικὸς οἴχεται σφαγείς.
Ιφ. ὦ πανδάκρυτος ἡ κτανοῦσα . . . χὠ κτανών.
Ορ. παῦσαί νυν ἤδη μηδ' ἐρωτήσῃς πέρα.
Ιφ. τοσόνδε γ', εἰ ζῇ τοῦ ταλαιπώρου δάμαρ.
Ορ. οὐκ ἔστι· παῖς νιν ὃν ἔτεχ', οὗτος ὤλεσεν.
Ιφ. ὦ συνταραχθεὶς οἶκος. ὡς τί δὴ θέλων;
Ορ. πατρὸς θανόντος τήνδε τιμωρούμενος.
Ιφ. φεῦ·
ὡς εὖ κακὸν δίκαιον εἰσεπράξατο.

533 εὖ· τί Musgrave: ἔστι L P 537 δ' ὁ L P: δὲ Elmsley 538 ἄλλως *l*: ἄλλως δὲ P et fortasse L ἔγημ' ἐν Markland: ἔγημεν L P 539 ἴσασιν Nauck: φασιν L P: γε φασιν *l* 541 ἀπῳχόμην Badham 552 δεινὸς P 553 θανών *l* (*ανών L): de Aulide cogitat 554 ἐρωτήσεις L P 556 παῖς L: πῶς P 558 τήνδε suspectum: fortasse etiam nunc illam aspicere videtur: τήνδε τιμωρῶν δίκην Weil

Ορ. ἀλλ' οὐ τὰ πρὸς θεῶν εὐτυχεῖ δίκαιος ὤν.
Ιφ. λείπει δ' ἐν οἴκοις ἄλλον Ἀγαμέμνων γόνον;
Ορ. λέλοιπεν Ἠλέκτραν γε παρθένον μίαν.
Ιφ. τί δέ; σφαγείσης θυγατρὸς ἔστι τις λόγος;
Ορ. οὐδείς γε, πλὴν θανοῦσαν οὐχ ὁρᾶν φάος.
Ιφ. τάλαιν' ἐκείνη χὠ κτανὼν αὐτὴν πατήρ.
Ορ. κακῆς γυναικὸς χάριν ἄχαριν ἀπώλετο.
Ιφ. ὁ τοῦ θανόντος δ' ἔστι παῖς Ἄργει πατρός;
Ορ. ἔστ', ἄθλιός γε, κοὐδαμοῦ καὶ πανταχοῦ.
Ιφ. ψευδεῖς ὄνειροι, χαίρετ'· οὐδὲν ἦτ' ἄρα.
Ορ. οὐδ' οἱ σοφοί γε δαίμονες κεκλημένοι
πτηνῶν ὀνείρων εἰσὶν ἀψευδέστεροι.
πολὺς ταραγμὸς ἔν τε τοῖς θείοις ἔνι
κἀν τοῖς βροτείοις· ἓν δὲ λυπεῖται μόνον,
ὃς οὐκ ἄφρων ὢν μάντεων πεισθεὶς λόγοις
ὄλωλεν—ὡς ὄλωλε τοῖσιν εἰδόσιν.
Χο. φεῦ φεῦ· τί δ' ἡμεῖς οἵ τ' ἐμοὶ γεννήτορες;
ἆρ' εἰσίν; ἆρ' οὐκ εἰσί; τίς φράσειεν ἄν;
Ιφ. ἀκούσατ'· ἐς γὰρ δή τιν' ἥκομεν λόγον,
ὑμῖν τ' ὄνησιν, ὦ ξένοι, σπουδῆς ἅμα
κἀμοί. τὸ δ' εὖ μάλιστά γ' οὕτω γίγνεται,
εἰ πᾶσι ταὐτὸν πρᾶγμ' ἀρεσκόντως ἔχει.
θέλοις ἄν, εἰ σώσαιμί σ', ἀγγεῖλαί τί μοι
πρὸς Ἄργος ἐλθὼν τοῖς ἐμοῖς ἐκεῖ φίλοις,
δέλτον τ' ἐνεγκεῖν, ἥν τις οἰκτίρας ἐμὲ
ἔγραψεν αἰχμάλωτος, οὐχὶ τὴν ἐμὴν
φονέα νομίζων χεῖρα, τοῦ νόμου δ' ὕπο
θνῄσκειν σφε, τῆς θεοῦ τάδε δίκαι' ἡγουμένης;

570 Ορ. add. Heath: om. L P: vide sub v. 572 οὐδ' Hermann: οὔθ' L P 572 lineolam praef. (sc. Oresti tribuit) *l*, ut videtur θεοῖς L P: corr. Barnes 573 λυπεῖται L P²: ****ται P: λείπεται *l* 574 ὃς olim Wecklein, cf. 487, 488: ὅτ' L P 576 τ' ἐμοὶ om. P sed ipse, ut videtur, supplevit 579 σπεύδουσ' Musgrave (et ἱκόμην λόγον supra) 580 τόδ' εὖ L P γ' οὕτω] τοῦτο Nauck: γ' ὧδε Porson 582 θέλεις ἂν L P 587 σφε Markland: γε L P τάδε Pierson: ταῦτα L P

οὐδένα γὰρ εἶχον ὅστις ἀγγεῖλαι μολὼν
ἐς Ἄργος αὖθις, τάς ⟨τ'⟩ ἐμὰς ἐπιστολὰς
πέμψειε σωθεὶς τῶν ἐμῶν φίλων τινί.
σὺ δ'—εἶ γάρ, ὡς ἔοικας, οὔτε δυσμενὴς
καὶ τὰς Μυκήνας οἶσθα χοὓς κἀγὼ θέλω—
σώθητι, καὶ σὺ μισθὸν οὐκ αἰσχρὸν λαβών,
κούφων ἕκατι γραμμάτων σωτηρίαν.
    οὗτος δ', ἐπείπερ πόλις ἀναγκάζει τάδε,
θεᾷ γενέσθω θῦμα χωρισθεὶς σέθεν.

Ορ. καλῶς ἔλεξας τἄλλα πλὴν ἕν, ὦ ξένη·
τὸ γὰρ σφαγῆναι τόνδε μοι βάρος μέγα.
ὁ ναυστολῶν γάρ εἰμ' ἐγὼ τὰς συμφοράς,
οὗτος δὲ συμπλεῖ τῶν ἐμῶν μόχθων χάριν.
οὔκουν δίκαιον ἐπ' ὀλέθρῳ τῷ τοῦδ' ἐμὲ
χάριν τίθεσθαι καὐτὸν ἐκδῦναι κακῶν.
ἀλλ' ὣς γενέσθω· τῷδε μὲν δέλτον δίδου·
πέμψει γὰρ Ἄργος, ὥστε σοι καλῶς ἔχειν·
ἡμᾶς δ' ὁ χρῄζων κτεινέτω. τὰ τῶν φίλων
αἴσχιστον ὅστις καταβαλὼν ἐς ξυμφορὰς
αὐτὸς σέσωσται. τυγχάνει δ' ὅδ' ὢν φίλος,
ὃν οὐδὲν ἧσσον ἢ 'μὲ φῶς ὁρᾶν θέλω.

Ιφ. ὦ λῆμ' ἄριστον, ὡς ἀπ' εὐγενοῦς τινος
ῥίζης πέφυκας τοῖς φίλοις τ' ὀρθῶς φίλος.
τοιοῦτος εἴη τῶν ἐμῶν ὁμοσπόρων
ὅσπερ λέλειπται. καὶ γὰρ οὐδ' ἐγώ, ξένοι,
ἀνάδελφός εἰμι, πλὴν ὅσ' οὐχ ὁρῶσά νιν.

588-590 delevit Monk: sed ideo videtur neminem habuisse quem mitteret, quod primo lex id vetabat, deinde nemo Graecus advenerat (v. 258) cuius causa contra legem facere vellet   588 ἀγγείλαι L: ἀγγεῖλαι P *l*   589 αὖθις L: αὖτις P: οὐδ' ὃς Nauck   τάς τ' Elmsley: τὰς L P   590 τινί suprascr. L P: τινός in textu L P   591 δυσμενὴς P: δυσγενὴς L   592 φιλῶ Musgrave: δοὺς ἁγὼ θέλω Badham   598 τόνδ' ἐμοὶ Luc. Amor. c. 47   599 εἶμ' L P: corr. L aut *l*   601 ἐμοὶ suprascr. P   604 πέμψω Lucianus   607 σέσωσται L: σώσεται in rasura P   608 ὃν L *p*: ὧν P   ἤ με L P   610 ὀρθῶς suprascr. L vel *l*: ὀρθὸς L P

ἐπεὶ δὲ βούλῃ ταῦτα, τόνδε πέμψομεν
δέλτον φέροντα, σὺ δὲ θανῇ· πολλὴ δέ τις
προθυμία σε τοῦδ' ἔχουσα τυγχάνει.
Ορ. θύσει δὲ τίς με καὶ τὰ δεινὰ τλήσεται;
Ιφ. ἐγώ· θεᾶς γὰρ τήνδε προστροπὴν ἔχω.
Ορ. ἄζηλά γ', ὦ νεᾶνι, κοὐκ εὐδαίμονα.
Ιφ. ἀλλ' εἰς ἀνάγκην κείμεθ', ἣν φυλακτέον.
Ορ. αὐτὴ ξίφει θύουσα θῆλυς ἄρσενας;
Ιφ. οὔκ, ἀλλὰ χαίτην ἀμφὶ σὴν χερνίψομαι.
Ορ. ὁ δὲ σφαγεὺς τίς; εἰ τάδ' ἱστορεῖν με χρή.
Ιφ. ἔσω δόμων τῶνδ' εἰσὶν οἷς μέλει τάδε.
Ορ. τάφος δὲ ποῖος δέξεταί μ', ὅταν θάνω;
Ιφ. πῦρ' ἱερὸν ἔνδον χάσμα τ' εὐρωπὸν πέτρας.
Ορ. φεῦ·
πῶς ἄν μ' ἀδελφῆς χεὶρ περιστείλειεν ἄν;
Ιφ. μάταιον εὐχήν, ὦ τάλας, ὅστις ποτ' εἶ,
ηὔξω· μακρὰν γὰρ βαρβάρου ναίει χθονός.
οὐ μήν, ἐπειδὴ τυγχάνεις Ἀργεῖος ὤν,
ἀλλ' ὧν γε δυνατὸν οὐδ' ἐγὼ λείψω χάριν.
πολύν τε γάρ σοι κόσμον ἐνθήσω τάφῳ,
ξανθῷ τ' ἐλαίῳ σῶμα σὸν κατασβέσω,
καὶ τῆς ὀρείας ἀνθεμόρρυτον γάνος
ξουθῆς μελίσσης ἐς πυρὰν βαλῶ σέθεν.
ἀλλ' εἶμι δέλτον τ' ἐκ θεᾶς ἀνακτόρων
οἴσω· τὸ μέντοι δυσμενὲς μὴ 'μοὶ λάβῃς.
φυλάσσετ' αὐτούς, πρόσπολοι, δεσμῶν ἄτερ.
ἴσως ἄελπτα τῶν ἐμῶν φίλων τινὶ
πέμψω πρὸς Ἄργος, ὃν μάλιστ' ἐγὼ φιλῶ,
καὶ δέλτος αὐτῷ ζῶντας οὓς δοκεῖ θανεῖν

618 τήνδε Bothe: τῇσδε L P   619 ἄζηλον Bothe   622 οὐκ *l*: οὔκουν L P   χερνίψομαι suprascr. L P: χερνίσομαι L P in textu   626 πέτρας] χθονός Diod. 20. 14   631 'λλείψω Markland   633 versum om. Musurus: κατασκεδῶ Geel   635 εἰς πῦρ ἐμβαλὼν L P: corr. Canter   636 τ' ἐκ *l*: τε L P   637 εἴσω P   μή μου L P: corr. Reiske   βάλῃς P

λέγουσα πιστὰς ἡδονὰς ἀπαγγελεῖ.

Χο. — κατολοφύρομαι σὲ τὸν χερνίβων
ῥανίσι μελόμενον αἱμακταῖς.
Ορ. οἶκτος γὰρ οὐ ταῦτ', ἀλλὰ χαίρετ', ὦ ξέναι.
Χο. — σὲ δὲ τύχας μάκαρος, ὦ
νεανία, σεβόμεθ', ἐς
πάτραν ὅτι ποτ' ἐπεμβάσῃ.
Πυ. ἄζηλά τοι φίλοισι, θνῃσκόντων φίλων.
Χο. — ὦ σχέτλιοι πομπαί.
— φεῦ φεῦ, διόλλυσαι.
— αἰαῖ αἰαῖ. πότερος ὁ μᾶλλον;
— ἔτι γὰρ ἀμφίλογα δίδυμα μέμονε φρήν,
σὲ πάρος ἢ σὲ ἀναστενάξω γόοις.

Ορ. Πυλάδη, πέπονθας ταὐτὸ πρὸς θεῶν ἐμοί;
Πυ. οὐκ οἶδ'· ἐρωτᾷς οὐ λέγειν ἔχοντά με.
Ορ. τίς ἐστὶν ἡ νεᾶνις; ὡς Ἑλληνικῶς
ἀνήρεθ' ἡμᾶς τούς τ' ἐν Ἰλίῳ πόνους
νόστον τ' Ἀχαιῶν τόν τ' ἐν οἰωνοῖς σοφὸν
Κάλχαντ' Ἀχιλλέως τ' ὄνομα, καὶ τὸν ἄθλιον
Ἀγαμέμνον' ὡς ᾤκτιρ' ἀνηρώτα τέ με
γυναῖκα παῖδάς τ'. ἔστιν ἡ ξένη γένος
ἐκεῖθεν Ἀργεία τις· οὐ γὰρ ἄν ποτε
δέλτον τ' ἔπεμπε καὶ τάδ' ἐξεμάνθανεν,
ὡς κοινὰ πράσσουσ', Ἄργος εἰ πράσσει καλῶς.
Πυ. ἔφθης με μικρόν· ταὐτὰ δὲ φθάσας λέγεις,
πλὴν ἕν· τὰ γὰρ τῶν βασιλέων παθήματα

642 λέγουσ' ἀπίστους Portus inter 643–5 et 647–9 responsionem fecit Hermann 649 ὅτι] ὃς Seidler ποτ'] πόδ' Elmsley 650 τοι Hermann: τοῖς LP 651–655 paragraphos post Kirchhoffium addidi: notam Χο. ante 651 L[2], ante 653 L P 654 μᾶλλον Musgrave: μέλλων L P 655 ἀμφίλογα editio Brubachiana: ἀμφίφλογα L: ἀμφίβλογα P ut videtur: ἀμφίβολα p μέμονε suprascr. L: μέμηνε L P 656 ἢ σ' L P 664 ᾤκτειρεν L P 668 πράσσοι Hermann 669 φθάσας L: φράσας P 670 τὰ γάρ τοι Hermann

ἴσασι πάντες, ὧν ἐπιστροφή τις ἦν.
ἀτὰρ διῆλθον χἄτερον λόγον τινά.
Ορ. τίν'; ἐς τὸ κοινὸν δοὺς ἄμεινον ἂν μάθοις.
Πυ. αἰσχρὸν θανόντος σοῦ βλέπειν ἡμᾶς φάος·
κοινῇ τ' ἔπλευσα . . . δεῖ με καὶ κοινῇ θανεῖν.
καὶ δειλίαν γὰρ καὶ κάκην κεκτήσομαι
Ἄργει τε Φωκέων τ' ἐν πολυπτύχῳ χθονί,
δόξω δὲ τοῖς πολλοῖσι—πολλοὶ γὰρ κακοί—
προδοὺς σεσῷσθαί σ' αὐτὸς εἰς οἴκους μόνος
ἢ καὶ φονεύσας ἐπὶ νοσοῦσι δώμασι
ῥάψαι μόρον σοι σῆς τυραννίδος χάριν,
ἔγκληρον ὡς δὴ σὴν κασιγνήτην γαμῶν.
ταῦτ' οὖν φοβοῦμαι καὶ δι' αἰσχύνης ἔχω,
κοὐκ ἔσθ' ὅπως οὐ χρὴ συνεκπνεῦσαί μέ σοι
καὶ σὺν σφαγῆναι καὶ πυρωθῆναι δέμας,
φίλον γεγῶτα καὶ φοβούμενον ψόγον.
Ορ. εὔφημα φώνει· τἀμὰ δεῖ φέρειν κακά,
ἁπλᾶς δὲ λύπας ἐξόν, οὐκ οἴσω διπλᾶς.
ὃ γὰρ σὺ λυπρὸν κἀπονείδιστον λέγεις,
ταὔτ' ἔστιν ἡμῖν, εἴ σε συμμοχθοῦντ' ἐμοὶ
κτενῶ· τὸ μὲν γὰρ εἰς ἔμ' οὐ κακῶς ἔχει,
πράσσονθ' ἃ πράσσω πρὸς θεῶν, λῦσαι βίον.
σὺ δ' ὄλβιός τ' εἶ, καθαρά τ', οὐ νοσοῦντ', ἔχεις
μέλαθρ', ἐγὼ δὲ δυσσεβῆ καὶ δυστυχῆ.
σωθεὶς δέ, παῖδας ἐξ ἐμῆς ὁμοσπόρου
κτησάμενος, ἣν ἔδωκά σοι δάμαρτ' ἔχειν—
ὄνομά τ' ἐμοῦ γένοιτ' ἄν, οὐδ' ἄπαις δόμος
πατρῷος οὑμὸς ἐξαλειφθείη ποτ' ἄν.

671 ᾗ Hartung 672 διῆλθε L P: corr. Porson 673 μάθης L P, sed suprascr. οις 675 κοινῇ δὲ πλεύσας Elmsley 679 σεσῶσθαί σ' (vel σε σωθείς τ') Elmsley: σε σώζεσθ' L P 680 ἢ κἀφεδρεύσας Lobeck 685 συσφαγῆναι L P: divisi 690 ταῦτ' L P 692 λῦσαι Schenkl: λύσειν P: λήσειν, suprascripto λήγειν, L: λιπεῖν Badham, sed ex duplice lectione λῦσαι et λύειν ortae videntur vv. ll. 697 γένοι' ἂν Ellis

ἀλλ' ἕρπε καὶ ζῆ καὶ δόμους οἴκει πατρός.
ὅταν δ' ἐς Ἑλλάδ' ἵππιόν τ' Ἄργος μόλῃς,
πρὸς δεξιᾶς σε τῆσδ' ἐπισκήπτω τάδε·
τύμβον τε χῶσον κἀπίθες μνημεῖά μοι,
καὶ δάκρυ' ἀδελφὴ καὶ κόμας δότω τάφῳ.
ἄγγελλε δ' ὡς ὄλωλ' ὑπ' Ἀργείας τινὸς
γυναικός, ἀμφὶ βωμὸν ἁγνισθεὶς φόνῳ.
καὶ μὴ προδῷς μου τὴν κασιγνήτην ποτέ,
ἔρημα κήδη καὶ δόμους ὁρῶν πατρός.
καὶ χαῖρ'· ἐμῶν γὰρ φίλτατόν σ' ηὗρον φίλων,
ὦ συγκυναγὲ καὶ συνεκτραφεὶς ἐμοί,
ὦ πόλλ' ἐνεγκὼν τῶν ἐμῶν ἄχθη κακῶν.
    ἡμᾶς δ' ὁ Φοῖβος μάντις ὢν ἐψεύσατο·
τέχνην δὲ θέμενος ὡς προσώταθ' Ἑλλάδος
ἀπήλασ', αἰδοῖ τῶν πάρος μαντευμάτων.
ᾧ πάντ' ἐγὼ δοὺς τἀμὰ καὶ πεισθεὶς λόγοις,
μητέρα κατακτὰς αὐτὸς ἀνταπόλλυμαι.

Πυ. ἔσται τάφος σοι, καὶ κασιγνήτης λέχος
οὐκ ἂν προδοίην, ὦ τάλας, ἐπεί σ' ἐγὼ
θανόντα μᾶλλον ἢ βλέπονθ' ἕξω φίλον.
ἀτὰρ τὸ τοῦ θεοῦ σ' οὐ διέφθορέν γέ πω
μάντευμα· καίτοι γ' ἐγγὺς ἕστηκας φόνου.
ἀλλ' ἔστιν, ἔστιν, ἡ λίαν δυσπραξία
λίαν διδοῦσα μεταβολάς, ὅταν τύχῃ.

Ορ. σίγα· τὰ Φοίβου δ' οὐδὲν ὠφελεῖ μ' ἔπη·
γυνὴ γὰρ ἥδε δωμάτων ἔξω περᾷ.

Ιφ. ἀπέλθεθ' ὑμεῖς καὶ παρευτρεπίζετε
τἄνδον μολόντες τοῖς ἐφεστῶσι σφαγῇ.
    δέλτου μὲν αἵδε πολύθυροι διαπτυχαί,
ξένοι, πάρεισιν· ἃ δ' ἐπὶ τοῖσδε βούλομαι,

702 *μοι*] *μου* Monk 714 *ὦ* *l*: *ὢ* L P 719 *σ' οὐ . . . γέ* Nauck : *γ' οὐ . . . μέ* L P : *γ' οὐ . . . σ'* apogr. Paris. *διέφθορέν* L : *διέφθειρέν* P 720 delet Herwerden 727 *πολύθυροι* Ar. Rhet. 1407 B 34 : *πολύθρηνοι* L P 728 *ξένοι* Pierson (et codd. recc. quidam) : *ξένοις* L P

ἀκούσατ'. οὐδεὶς αὑτὸς ἐν πόνοις ⟨τ'⟩ ἀνὴρ
ὅταν τε πρὸς τὸ θάρσος ἐκ φόβου πέσῃ.
ἐγὼ δὲ ταρβῶ μὴ ἀπονοστήσας χθονὸς
θῆται παρ' οὐδὲν τὰς ἐμὰς ἐπιστολὰς
ὁ τήνδε μέλλων δέλτον εἰς Ἄργος φέρειν.
Ορ. τί δῆτα βούλῃ; τίνος ἀμηχανεῖς πέρι;
Ιφ. ὅρκον δότω μοι τάσδε πορθμεύσειν γραφὰς
πρὸς Ἄργος, οἷσι βούλομαι πέμψαι φίλων.
Ορ. ἦ κἀντιδώσεις τῷδε τοὺς αὐτοὺς λόγους;
Ιφ. τί χρῆμα δράσειν ἢ τί μὴ δράσειν; λέγε.
Ορ. ἐκ γῆς ἀφήσειν μὴ θανόντα βαρβάρου.
Ιφ. δίκαιον εἶπας· πῶς γὰρ ἀγγείλειεν ἄν;
Ορ. ἦ καὶ τύραννος ταῦτα συγχωρήσεται;
Ιφ. ναί.
πείσω σφε, καὐτὴ ναὸς εἰσβήσω σκάφος.
Ορ. ὄμνυ· σὺ δ' ἔξαρχ' ὅρκον ὅστις εὐσεβής.
Ιφ. δώσω, λέγειν χρή, τήνδε τοῖσι σοῖς φίλοις.
Πυ. τοῖς σοῖς φίλοισι γράμματ' ἀποδώσω τάδε.
Ιφ. κἀγὼ σὲ σώσω κυανέας ἔξω πέτρας.
Πυ. τίν' οὖν ἐπόμνυς τοισίδ' ὅρκιον θεῶν;
Ιφ. Ἄρτεμιν, ἐν ἧσπερ δώμασιν τιμὰς ἔχω.
Πυ. ἐγὼ δ' ἄνακτά γ' οὐρανοῦ, σεμνὸν Δία.
Ιφ. εἰ δ' ἐκλιπὼν τὸν ὅρκον ἀδικοίης ἐμέ;
Πυ. ἄνοστος εἴην· τί δὲ σύ, μὴ σῴσασά με;
Ιφ. μήποτε κατ' Ἄργος ζῶσ' ἴχνος θείην ποδός.
Πυ. ἄκουε δή νυν ὃν παρήλθομεν λόγον.
Ιφ. ἀλλ' αὖθις ἔσται καινός, ἢν κακῶς ἔχῃ.
Πυ. ἐξαίρετόν μοι δὸς τόδ', ἥν τι ναῦς πάθῃ,
χἠ δέλτος ἐν κλύδωνι χρημάτων μέτα

729 αὐτὸς L P τ' add. Koechly 733 ὅταν δὲ P 742 ναί in versu P et sine dubio L: delevit et supra versum addidit *l*: recte haesitat Iphigenia εἰσβήσω L P²: εἰσθήσω vel εἰσφρήσω, ut videtur, P 744 τοῖς ἐμοῖς L P: corr. Bothe (qui etiam δώσειν coniecit, τοῖς ἐμοῖς servato) 745–755 Πυ. L: Ορ. P 747 τοισίδ' Markland: τοῖσιν L P 752 ποδός] ποτε primitus L 754 αὖτις L P, ut solent (ἀλλ' οὔτις ἔστ' ἄκαιρος Bothe) κακῶς Kirchhoff: καλῶς L P

ἀφανὴς γένηται, σῶμα δ' ἐκσῴσω μόνον,
τὸν ὅρκον εἶναι τόνδε μηκέτ' ἔμπεδον.
Ιφ. ἀλλ' οἶσθ' ὃ δράσω; πολλὰ γὰρ πολλῶν κυρεῖ·
τἀνόντα κἀγγεγραμμέν' ἐν δέλτου πτυχαῖς
λόγῳ φράσω σοι πάντ' ἀναγγεῖλαι φίλοις.
ἐν ἀσφαλεῖ γάρ· ἢν μὲν ἐκσῴσῃς γραφήν,
αὐτὴ φράσει σιγῶσα τἀγγεγραμμένα·
ἢν δ' ἐν θαλάσσῃ γράμματ' ἀφανισθῇ τάδε,
τὸ σῶμα σῴσας τοὺς λόγους σώσεις ἐμοί.
Πυ. καλῶς ἔλεξας τῶν θεῶν ἐμοῦ θ' ὕπερ.
σήμαινε δ' ᾧ χρὴ τάσδ' ἐπιστολὰς φέρειν
πρὸς Ἄργος ὅ τι τε χρὴ κλύοντα σοῦ λέγειν.
Ιφ. ἄγγελλ' Ὀρέστῃ, παιδὶ τῷ Ἀγαμέμνονος·
ἡ 'ν Αὐλίδι σφαγεῖσ' ἐπιστέλλει τάδε
ζῶσ' Ἰφιγένεια, τοῖς ἐκεῖ δ' οὐ ζῶσ' ἔτι . . .
Ορ. ποῦ δ' ἔστ' ἐκείνη; κατθανοῦσ' ἥκει πάλιν;
Ιφ. ἥδ' ἣν ὁρᾷς σύ· μὴ λόγοις ἔκπλησσέ με.
Κόμισαί μ' ἐς Ἄργος, ὦ σύναιμε, πρὶν θανεῖν,
ἐκ βαρβάρου γῆς καὶ μετάστησον θεᾶς
σφαγίων, ἐφ' οἷσι ξενοφόνους τιμὰς ἔχω.
Ορ. Πυλάδη, τί λέξω; ποῦ ποτ' ὄνθ' ηὑρήμεθα;
Ιφ. ἢ σοῖς ἀραία δώμασιν γενήσομαι.
Πυ. Ὀρέστα . . .; Ιφ. ἵν' αὖθις ὄνομα δὶς κλύων μάθῃς.
Πυ. ὦ θεοί. Ιφ. τί τοὺς θεοὺς ἀνακαλεῖς ἐν τοῖς ἐμοῖς;
Πυ. οὐδέν· πέραινε δ'· ἐξέβην γὰρ ἄλλοσε.
τάχ' οὐκ ἐρωτῶν σ' εἰς ἄπιστ' ἀφίξομαι.
Ιφ. λέγ' οὕνεκ' ἔλαφον ἀντιδοῦσά μου θεὰ
Ἄρτεμις ἔσωσέ μ', ἣν ἔθυσ' ἐμὸς πατήρ,

758 μηκέτ' ἐμπόδων Housman 762 εἰ μὲν ἐκσώσεις primitus P 763 αὔτη L P (sic) 765 ἐμοί] ὁμοῦ Badham 766 τῶν τε σῶν Haupt (τῶν θ' ἑῶν, cl. El. 1206, Bothe) 773 λόγων Seidler 776 ξενοκτόνους P 779 Ὀρέστα L : Ὀρέστ' *l* P Ιφ. notam ab L P omissam addidi : verba Ὀρέστ' . . . θεοί Pyladi tribuuntur in L P : notam Πυλ ante 779 erasit et ante 780 posuit *l* 782 ἐρωτῶσ' P, corr. *p* οὐκ post Musgravium (οὐδ') scripsi : οὖν L P versum del. Dindorf : sed videtur sibi seorsum loqui Pylades

δοκῶν ἐς ἡμᾶς ὀξὺ φάσγανον βαλεῖν,
ἐς τήνδε δ' ᾤκισ' αἶαν. αἵδ' ἐπιστολαί,
τάδ' ἐστὶ τἀν δέλτοισιν ἐγγεγραμμένα.
Πυ. *ὦ ῥᾳδίοις ὅρκοισι περιβαλοῦσά με,*
κάλλιστα δ' ὀμόσασ', οὐ πολὺν σχήσω χρόνον,
τὸν δ' ὅρκον ὃν κατώμοσ' ἐμπεδώσομεν.
ἰδού, φέρω σοι δέλτον ἀποδίδωμί τε,
Ὀρέστα, τῆσδε σῆς κασιγνήτης πάρα.
Ορ. *δέχομαι· παρεὶς δὲ γραμμάτων διαπτυχὰς*
τὴν ἡδονὴν πρῶτ' οὐ λόγοις αἱρήσομαι.
ὦ φιλτάτη μοι σύγγον', ἐκπεπληγμένος
ὅμως σ' ἀπιστῷ περιβαλὼν βραχίονι
ἐς τέρψιν εἶμι, πυθόμενος θαυμάστ' ἐμοί.
Χο. *ξέν', οὐ δικαίως τῆς θεοῦ τὴν πρόσπολον*
χραίνεις ἀθίκτοις περιβαλὼν πέπλοις χέρα.
Ορ. *ὦ συγκασιγνήτη τε κἀκ ταὐτοῦ πατρὸς*
Ἀγαμέμνονος γεγῶσα, μή μ' ἀποστρέφου,
ἔχουσ' ἀδελφόν, οὐ δοκοῦσ' ἕξειν ποτέ.
Ιφ. *ἐγώ σ' ἀδελφὸν τὸν ἐμόν; οὐ παύσῃ λέγων;*
τὸ δ' Ἄργος αὐτοῦ μεστὸν ἥ τε Ναυπλία.
Ορ. *οὐκ ἔστ' ἐκεῖ σός, ὦ τάλαινα, σύγγονος.*
Ιφ. *ἀλλ' ἡ Λάκαινα Τυνδαρίς σ' ἐγείνατο;*
Ορ. *Πέλοπός γε παιδὶ παιδός, οὗ 'κπέφυκ' ἐγώ.*
Ιφ. *τί φῄς; ἔχεις τι τῶνδέ μοι τεκμήριον;*
Ορ. *ἔχω· πατρῴων ἐκ δόμων τι πυνθάνου.*
Ιφ. *οὐκοῦν λέγειν μὲν χρὴ σέ, μανθάνειν δ' ἐμέ.*
Ορ. *λέγοιμ' ἄν, ἀκοῇ πρῶτον Ἠλέκτρας τάδε·*
Ἀτρέως Θυέστου τ' οἶσθα γενομένην ἔριν;

786 *ὤκησ'* L P : corr. *p* 787 *ταῦτ' ἐστὶ τἄν* Plut. Apophth. Reg. p. 182 E : *τάδ' ἐστιν ἐν* L P 796 *σ' ἀπίστῳ* Markland : *ἀπιστῶ* L P : *ἀπίστω . . . βραχίονε* Doederlein 798 *ξεῖν'* L P 806 *ἡ*] *ἦ* Monk 807 *γε* Seidler : *τε* L P *οὗ 'κπέφυκ'* Elmsley : *ἐκπέφυκ'* L P 808 *τῶνδ' ἐμοὶ* L P 811 suspectus Monkio, sed cf. 822 *ἀκοῇ* Reiske : *ἄκουε* L P *Ἠλέκτρας* suprascr. L vel *l* : *ἠλέκτρᾳ* L : *ἠλέκτρα* P *λεγόμεν' ἄκουε πρῶτον Ἠλέκτρᾳ* Mekler 812 *οἶσθα* editio Brubachiana : *οἶδα* L P

Ιφ. ἤκουσα· χρυσῆς ἀρνὸς ἣν νείκη πέρι.
Ορ. ταῦτ᾽ οὖν ὑφήνασ᾽ οἶσθ᾽ ἐν εὐπήνοις ὑφαῖς;
Ιφ. ὦ φίλτατ᾽, ἐγγὺς τῶν ἐμῶν κάμπτεις φρενῶν.
Ορ. εἰκώ τ᾽ ἐν ἱστοῖς ἡλίου μετάστασιν;
Ιφ. ὕφηνα καὶ τόδ᾽ εἶδος εὐμίτοις πλοκαῖς.
Ορ. καὶ λούτρ᾽ ἐς Αὖλιν μητρὸς ἀνεδέξω πάρα;
Ιφ. οἶδ᾽· οὐ γὰρ ὁ γάμος ἐσθλὸς ὤν μ᾽ ἀφείλετο.
Ορ. τί γάρ; κόμας σὰς μητρὶ δοῦσα σῇ φέρειν;
Ιφ. μνημεῖά γ᾽ ἀντὶ σώματος τοὐμοῦ τάφῳ.
Ορ. ἃ δ᾽ εἶδον αὐτός, τάδε φράσω τεκμήρια·
Πέλοπος παλαιὰν ἐν δόμοις λόγχην πατρός,
ἣν χερσὶ πάλλων παρθένον Πισάτιδα
ἐκτήσαθ᾽ Ἱπποδάμειαν, Οἰνόμαον κτανών,
ἐν παρθενῶσι τοῖσι σοῖς κεκρυμμένην.

Ιφ. ὦ φίλτατ᾽, οὐδὲν ἄλλο, φίλτατος γὰρ εἶ,
ἔχω σ᾽, Ὀρέστα, τηλύγετον [χθονὸς] ἀπὸ πατρίδος
Ἀργόθεν, ὦ φίλος.
Ορ. κἀγώ σε τὴν θανοῦσαν, ὡς δοξάζεται.
κατὰ δὲ δάκρυ, κατὰ δὲ γόος ἅμα χαρᾷ
τὸ σὸν νοτίζει βλέφαρον, ὡσαύτως δ᾽ ἐμόν.
Ιφ. τόδ᾽ ἔτι βρέφος
ἔλιπον ἀγκάλαισι νεαρὸν τροφοῦ
νεαρὸν ἐν δόμοις.
ὦ κρεῖσσον ἢ λόγοισιν εὐτυχοῦσά μου
ψυχά, τί φῶ; θαυμάτων
πέρα καὶ λόγου πρόσω τάδ᾽ ἐπέβα.
Ορ. τὸ λοιπὸν εὐτυχοῖμεν ἀλλήλων μέτα.

813 ἤκουσ᾽ ἃ Mekler ἣν νείκη Mekler: ἡνίκ᾽ ἦν L P: ἡνίκ᾽ ἦν τέρας olim Wecklein 815 κάμπτεις Blomfield: κάμπτῃ L P: χρίμπτῃ Wecklein 819 εἰ γὰρ Bruhn ad finem v. adscr. τοῦτο, τὸ μὴ εἰδέναι *l* 824 πισσάτιδα L P 829 χθονὸς seclusi 832 δάκρυ] δάκρυα δάκρυα Musurus 834 τὸ δέ τι L P: divisit Barnes: τὸν ἔτι Bergk ἔλιπον ἔλιπον Fix 837 εὐτυχῶν ἐμοῦ L P: corr. Markland Wecklein: εὐτυχῶν ἐμοῖς· ὦ Monk 839 verba τί φῶ Oresti tribuit P

Ιφ. ἄτοπον ἁδονὰν ἔλαβον, ὦ φίλαι·
δέδοικα δ' ἐκ χερῶν με μὴ πρὸς αἰθέρα
ἀμπτάμενος φύγῃ·
ἰὼ Κυκλωπὶς ἑστία· ἰὼ πατρίς,
Μυκήνα φίλα,
χάριν ἔχω ζόας, χάριν ἔχω τροφᾶς,
ὅτι μοι συνομαίμονα τόνδε δόμοις
ἐξεθρέψω φάος.

Ορ. γένει μὲν εὐτυχοῦμεν, ἐς δὲ συμφοράς,
ὦ σύγγον', ἡμῶν δυστυχὴς ἔφυ βίος.
Ιφ. ἐγῷδ' ἁ μέλεος, οἶδ', ὅτε φάσγανον
δέρᾳ θῆκέ μοι μελεόφρων πατήρ.
Ορ. οἴμοι. δοκῶ γὰρ οὐ παρών σ' ὁρᾶν ἐκεῖ.
Ιφ. ἀνυμέναιος, ⟨ὦ⟩ σύγγον', Ἀχιλλέως
ἐς κλισίαν λέκτρων
δολίαν ὅτ' ἀγόμαν·
παρὰ δὲ βωμὸν ἦν δάκρυα καὶ γόοι.
φεῦ φεῦ χερνίβων ⟨τῶν⟩ ἐκεῖ.
Ορ. ᾤμωξα κἀγὼ τόλμαν ἣν ἔτλη πατήρ.
Ιφ. ἀπάτορ' ἀπάτορα πότμον ἔλαχον.
ἄλλα δ' ἐξ ἄλλων κυρεῖ
δαίμονος τύχᾳ τινός.
Ορ. εἰ σόν γ' ἀδελφόν, ὦ τάλαιν', ἀπώλεσας.
Ιφ. ὦ μελέα δεινᾶς τόλμας. δείν' ἔτλαν
δείν' ἔτλαν, ὤμοι σύγγονε. παρὰ δ' ὀλίγον
ἀπέφυγες ὄλεθρον ἀνόσιον ἐξ ἐμᾶν
δαϊχθεὶς χερῶν.

842 ἡδονὰν L: ἡδονῆς P 845 ἰὼ . . . ἰὼ primitus L: ὦ . . . ὦ P et post rasuram L κυκλωπὶς ἑστία Hermann: κυκλωπίδες ἑστίαι L P 847 ζωᾶς L P 852 ἐγῷδ' ἁ Bruhn: ἐγὼ L P 854 'φῆκέ Elmsley 856 ὦ add. Seidler 857 λέκων L P: corr. *l*: λύκων *p* 859 δόλι' ὅτ' Hermann: fortasse ἐς δολίαν λέκτρων κλίσιν ὅτ': cf. Tro. 113 861–869 Ορ. φεῦ φεῦ . . . Ιφ. ᾤμωξα . . . Ορ. ἄλλα δ' . . . Ιφ. δείν' ἔτλαν L P: corr. Tyrwhitt, Monk 861 τῶν add. Seidler 864 ἀπάτορα πατέρα πότμον ἄποτμον ἔλαχον Hartung 867 ante 866 trai. Monk 871 ἀμφέφυγες L P: corr. editio Brubachiana

ἁ δ' ἐπ' αὐτοῖσι τίς τελευτά;
τίς τύχα μοι συγχωρήσει;
τίνα σοι πόρον εὑρομένα . . .
πάλιν ἀπὸ πόλεως, ἀπὸ φόνου πέμψω
πατρίδ' ἐς Ἀργείαν,
πρὶν ἐπὶ ξίφος αἵματι σῷ πελάσαι;
τόδε τόδε σόν, ὦ μελέα ψυχά,
χρέος ἀνευρίσκειν.
πότερον κατὰ χέρσον, οὐχὶ ναΐ . . ;
ἀλλὰ ποδῶν ῥιπᾷ
θανάτῳ πελάσεις ἄρα βάρβαρα φῦλα
καὶ δι' ὁδοὺς ἀνόδους στείχων· διὰ κυανέας μὴν
στενοπόρου πέτρας μακρὰ κέλευθα να-
ΐοισιν δρασμοῖς.
τάλαινα, τάλαινα.
τίς ἂν οὖν τάδ' ἂν ἢ θεὸς ἢ βροτὸς ἢ
τί τῶν ἀδοκήτων,
πόρον ἄπορον ἐξανύσας, δυοῖν
τοῖν μόνοιν Ἀτρείδαιν ⟨φαίνοι⟩
κακῶν ἔκλυσιν;

Χο. ἐν τοῖσι θαυμαστοῖσι καὶ μύθων πέρα
τάδ' εἶδον αὐτὴ κοὐ κλύουσ' ἀπαγγελῶ.
Πυ. τὸ μὲν φίλους ἐλθόντας εἰς ὄψιν φίλων,
Ὀρέστα, χειρῶν περιβολὰς εἰκὸς λαβεῖν·
λήξαντα δ' οἴκτων κἀπ' ἐκεῖν' ἐλθεῖν χρεών,

874–876 συγχωρήσει τινά . . . εὑρομένᾳ . . . πέμψαι Markland 875 deest aliquid: fortasse ⟨τᾶς ἀξείνου⟩: πάλιν ⟨αὖ ξένας σ'⟩ ἀπὸ πόλεως supplet Bruhn 881 παλαῖσαι P 884 ναΐῳ στόλῳ Wilamowitz: νάϊος Badham: χέρσον; οὐχί. ναί. Verrall 887 διόδους L P: divisit Reiske 895–899 lectio incerta: τίς ἄρ' οὖν τάλαν post Marklandium Badham, ut φανεῖ v. 898 servaret: lacunam statuunt ἢ τί ⟨τρίτον⟩ τῶν ἀδοκήτων Weil: τί ⟨μέσον τῶνδ' ὂν⟩ τῶν Bruhn 897 Fortasse ἕν' ἀνύσας δυοῖν 898 φαίνοι scripsi: πόροι Bergk: **** L, ut videtur, in fine huius versus: φανεῖ initio sequentis supplet l: om. P 901 κοὐ Hermann (et ἀπ' ἀγγέλων): καὶ L P 902 Πυ. notam om. L P: add. Heath

ὅπως τὸ κλεινὸν ὄνομα τῆς σωτηρίας
λαβόντες ἐκ γῆς βησόμεσθα βαρβάρου.
σοφῶν γὰρ ἀνδρῶν ταῦτα, μὴ 'κβάντας τύχης,
καιρὸν λαβόντας, ἡδονὰς ἄλλας λαβεῖν.
Ορ. καλῶς ἔλεξας· τῇ τύχῃ δ' οἶμαι μέλειν
τοῦδε ξὺν ἡμῖν· ἢν δέ τις πρόθυμος ᾖ,
σθένειν τὸ θεῖον μᾶλλον εἰκότως ἔχει.
Ιφ. μηδέν μ' ἐπίσχῃ γ'· οὐδ' ἀποστήσει λόγου,
πρῶτον πυθέσθαι τίνα ποτ' Ἠλέκτρα πότμον
εἴληχε βιότου· φίλα γὰρ ἔστε πάντ' ἐμοί.
Ορ. τῷδε ξυνοικεῖ βίον ἔχουσ' εὐδαίμονα.
Ιφ. οὗτος δὲ ποδαπὸς καὶ τίνος πέφυκε παῖς;
Ορ. Στρόφιος ὁ Φωκεὺς τοῦδε κλῄζεται πατήρ.
Ιφ. ὁ δ' ἐστί γ' Ἀτρέως θυγατρός, ὁμογενὴς ἐμός;
Ορ. ἀνεψιός γε, μόνος ἐμοὶ σαφὴς φίλος.
Ιφ. οὐκ ἦν τόθ' οὗτος ὅτε πατὴρ ἔκτεινέ με.
Ορ. οὐκ ἦν· χρόνον γὰρ Στρόφιος ἦν ἄπαις τινά.
Ιφ. χαῖρ' ὦ πόσις μοι τῆς ἐμῆς ὁμοσπόρου.
Ορ. κἀμός γε σωτήρ, οὐχὶ συγγενὴς μόνον.
Ιφ. τὰ δεινὰ δ' ἔργα πῶς ἔτλης μητρὸς πέρι;
Ορ. σιγῶμεν αὐτά· πατρὶ τιμωρῶν ἐμῷ.
Ιφ. ἡ δ' αἰτία τίς ἀνθ' ὅτου κτείνει πόσιν;
Ορ. ἔα τὰ μητρός· οὐδὲ σοὶ κλύειν καλόν.
Ιφ. σιγῶ· τὸ δ' Ἄργος πρὸς σὲ νῦν ἀποβλέπει;
Ορ. Μενέλαος ἄρχει· φυγάδες ἐσμὲν ἐκ πάτρας.
Ιφ. οὔ που νοσοῦντας θεῖος ὕβρισεν δόμους;
Ορ. οὔκ, ἀλλ' Ἐρινύων δεῖμά μ' ἐκβάλλει χθονός.
Ιφ. ταῦτ' ἆρ' ἐπ' ἀκταῖς κἀνθάδ' ἠγγέλης μανείς;

905, 906 suspecti: ὄμμα apogr. Paris.: sed τῆς vix sanum 908 καιρὸν λιπόντας Heimsoeth 909 μέλλειν primitus L P 912 μηδέν scripsi (*'Ne ille me prohibeat! Nec avertet &c.'*) : οὐδέν L P : οὐδέν μ'· ἐπίσχες· τοῦδ' Enger : οὐ μή μ' ἐπίσχῃς οὐδ' ἀποστήσεις Monk ἀποστήσει P : ἀποστήσῃ L 913 πυθέσθαι L : τι θέσθαι P 914 ἔστε Vitelli : ἔσται L P 918 ὅδ' L P 918-939 lineolae praefixae in P 930 οὔ που L P: ἦπου *l p* : etiam οὔ πω *l* : cf. I. A. 670 932 ἠγγέλθης Porson

Ορ. ὤφθημεν οὐ νῦν πρῶτον ὄντες ἄθλιοι.
Ιφ. ἔγνωκα· μητρός σ᾽ οὕνεκ᾽ ἠλάστρουν θεαί.
Ορ. ὥσθ᾽ αἱματηρὰ στόμι᾽ ἐπεμβαλεῖν ἐμοί.
Ιφ. τί γάρ ποτ᾽ ἐς γῆν τήνδ᾽ ἐπόρθμευσας πόδα;
Ορ. Φοίβου κελευσθεὶς θεσφάτοις ἀφικόμην.
Ιφ. τί χρῆμα δράσειν; ῥητὸν ἢ σιγώμενον;
Ορ. λέγοιμ᾽ ἄν· ἀρχαὶ δ᾽ αἵδε μοι πολλῶν πόνων.
ἐπεὶ τὰ μητρὸς ταῦθ᾽ ἃ σιγῶμεν κακὰ
ἐς χεῖρας ἦλθε, μεταδρομαῖς Ἐρινύων
ἠλαυνόμεσθα φυγάδες, ἔνθεν μοι πόδα
ἐς τὰς Ἀθήνας δῆτ᾽ ἔπεμψε Λοξίας,
δίκην παρασχεῖν ταῖς ἀνωνύμοις θεαῖς.
ἔστιν γὰρ ὁσία ψῆφος, ἣν Ἄρει ποτὲ
Ζεὺς εἵσατ᾽ ἔκ του δὴ χερῶν μιάσματος.
ἐλθὼν δ᾽ ἐκεῖσε . . . πρῶτα μέν μ᾽ οὐδεὶς ξένων
ἑκὼν ἐδέξαθ᾽, ὡς θεοῖς στυγούμενον·
οἳ δ᾽ ἔσχον αἰδῶ, ξένια μονοτράπεζά μοι
παρέσχον, οἴκων ὄντες ἐν ταὐτῷ στέγει,
σιγῇ δ᾽ ἐτεκτήναντ᾽ ἀπόφθεγκτόν μ᾽, ὅπως
δαιτὸς γενοίμην πώματός τ᾽ αὐτοῖς δίχα,
ἐς δ᾽ ἄγγος ἴδιον ἴσον ἅπασι βακχίου
μέτρημα πληρώσαντες εἶχον ἡδονήν.
κἀγὼ ᾽ξελέγξαι μὲν ξένους οὐκ ἠξίουν,
ἤλγουν δὲ σιγῇ κἀδόκουν οὐκ εἰδέναι,
μέγα στενάζων, οὕνεκ᾽ ἢ μητρὸς φονεύς.
κλύω δ᾽ Ἀθηναίοισι τἀμὰ δυστυχῆ
τελετὴν γενέσθαι, κἄτι τὸν νόμον μένειν,

934 σ᾽ add. Markland 935 στόμιά γ᾽ ἐμβαλεῖν Elmsley 938 aut δρᾶσαι aut δράσων Elmsley 942 ἔστε μοι πόδα Badham: ἐμμανῆ (malim ἔνθεον) πόδα, ἔστ᾽ εἰς Ἀθήνας δή μ᾽ Weil: sed cf. 1087, Hclid. 839, 806, 829 943 δῆτ᾽ Scaliger: δή γ᾽ L P 947 μ᾽ om. L P: add. Barnes 950 στέγει Musurus et fortasse primitus P: τέγει L et in ras. P[1] 951 ἐτεκτήνατ᾽ P ἀπρόσφθεγκτόν Hermann: ἐτεκτήναντο πρόσφθεγκτόν Wilamowitz 952 αὐτοῖς Seidler: αὐτοῦ L P: αὐτῶν Hermann 955 κἀγώγ᾽ ἐξελέγξαι L P: corr. Markland 957 ἦν L P

χοῆρες ἄγγος Παλλάδος τιμᾶν λεών.
ὡς δ' εἰς Ἄρειον ὄχθον ἧκον, ἐς δίκην
ἔστην, ἐγὼ μὲν θάτερον λαβὼν βάθρον,
τὸ δ' ἄλλο πρέσβειρ' ἥπερ ἦν Ἐρινύων.
εἰπὼν ⟨δ'⟩ ἀκούσας θ' αἵματος μητρὸς πέρι,
Φοῖβός μ' ἔσῳσε μαρτυρῶν, ἴσας δέ μοι
ψήφους διηρίθμησε Παλλὰς ὠλένῃ·
νικῶν δ' ἀπῆρα φόνια πειρατήρια.
ὅσαι μὲν οὖν ἕζοντο πεισθεῖσαι δίκῃ,
ψῆφον παρ' αὐτὴν ἱερὸν ὡρίσαντ' ἔχειν·
ὅσαι δ' Ἐρινύων οὐκ ἐπείσθησαν νόμῳ,
δρόμοις ἀνιδρύτοισιν ἠλάστρουν μ' ἀεί,
ἕως ἐς ἁγνὸν ἦλθον αὖ Φοίβου πέδον,
καὶ πρόσθεν ἀδύτων ἐκταθείς, νῆστις βορᾶς,
ἐπώμοσ' αὐτοῦ βίον ἀπορρήξειν θανών,
εἰ μή με σώσει Φοῖβος, ὅς μ' ἀπώλεσεν.
ἐντεῦθεν αὐδὴν τρίποδος ἐκ χρυσοῦ λακὼν
Φοῖβός μ' ἔπεμψε δεῦρο, διοπετὲς λαβεῖν
ἄγαλμ' Ἀθηνῶν τ' ἐγκαθιδρῦσαι χθονί.
ἀλλ' ἥνπερ ἡμῖν ὥρισεν σωτηρίαν,
σύμπραξον· ἢν γὰρ θεᾶς κατάσχωμεν βρέτας,
μανιῶν τε λήξω καὶ σὲ πολυκώπῳ σκάφει
στείλας Μυκήναις ἐγκαταστήσω πάλιν.
    ἀλλ', ὦ φιληθεῖσ', ὦ κασίγνητον κάρα,
σῶσον πατρῷον οἶκον, ἔκσωσον δ' ἐμέ·
ὡς τἄμ' ὄλωλε πάντα καὶ τὰ Πελοπιδῶν,
οὐράνιον εἰ μὴ ληψόμεσθα θεᾶς βρέτας.
Χο. δεινή τις ὀργὴ δαιμόνων ἐπέζεσε

962 ἔστην Elmsley: τ' ἔστην L P 964 δ' add. Elmsley 966 διηρίθμησε L: διηρίθμιζε P: unde διερρύθμιζε Seidler ὠλένῃ suspectum (sed cf. Bac. 1125, Lycophr. 205): ὧδε δὴ (omisso δ' v. sequenti) Kvičala 974 ἐπώμωσ' P: et certe etiam quod L habet ἐπώμωσ' potest esse 976 λακὼν Scaliger: λαβὼν L P 980 ἢν Seidler: ἂν L P 983 φιληθεῖσ' L: φίλεισ' (ει ex η facto) P 984 δέ με L P 986 ληψόμεθα L P: corr. *p* 987 ἐπιζαρεῖ Herwerden, cl. Rhes. 441

τὸ Ταντάλειον σπέρμα διὰ πόνων τ᾽ ἄγει.
Ιφ. τὸ μὲν πρόθυμον, πρίν σε δεῦρ᾽ ἐλθεῖν, ἔχω
Ἄργει γενέσθαι καὶ σέ, σύγγον᾽, εἰσιδεῖν.
θέλω δ᾽ ἅπερ σύ, σέ τε μεταστῆσαι πόνων
νοσοῦντά τ᾽ οἶκον, οὐχὶ τῷ κτανόντι με
θυμουμένη, πατρῷον ὀρθῶσαι· θέλω·
σφαγῆς τε γὰρ σῆς χεῖρ᾽ ἀπαλλάξαιμεν ἂν
σῴσαιμί τ᾽ οἴκους. τὴν θεὸν δ᾽ ὅπως λάθω
δέδοικα καὶ τύραννον, ἡνίκ᾽ ἂν κενὰς
κρηπῖδας εὕρῃ λαΐνας ἀγάλματος.
πῶς δ᾽ οὐ θανοῦμαι; τίς δ᾽ ἔνεστί μοι λόγος;
ἀλλ᾽, εἰ μὲν—ἕν τι—τοῦθ᾽ ὁμοῦ γενήσεται,
ἄγαλμά τ᾽ οἴσεις κἄμ᾽ ἐπ᾽ εὐπρύμνου νεὼς
ἄξεις, τὸ κινδύνευμα γίγνεται καλόν·
τούτου δὲ χωρισθεῖσ᾽ . . . . ἐγὼ μὲν ὄλλυμαι,
σὺ δ᾽ ἂν τὸ σαυτοῦ θέμενος εὖ νόστου τύχοις.
οὐ μήν τι φεύγω γ᾽, οὐδέ σ᾽ εἰ θανεῖν χρεὼν
σῴσασαν· οὐ γὰρ ἀλλ᾽ ἀνὴρ μὲν ἐκ δόμων
θανὼν ποθεινός, τὰ δὲ γυναικὸς ἀσθενῆ.
Ορ. οὐκ ἂν γενοίμην σοῦ τε καὶ μητρὸς φονεύς·
ἅλις τὸ κείνης αἷμα· κοινόφρων δὲ σοὶ
καὶ ζῆν θέλοιμ᾽ ἂν καὶ θανὼν λαχεῖν ἴσον.
ἄξω δέ γ᾽, ἥνπερ καὐτὸς ἐνταυθοῖ περῶ,
πρὸς οἶκον, ἢ σοῦ κατθανὼν μενῶ μέτα.
γνώμης δ᾽ ἄκουσον· εἰ πρόσαντες ἦν τόδε
Ἀρτέμιδι, πῶς ἂν Λοξίας ἐθέσπισε

988 ἄγει Canter: ἀεὶ L P 991 σέ . . . πόνων Canter: σοί . . . πόνον L P: πόνων apogr. Paris. 992 τῷ κτανοῦντι L P: corr. Heath: τοῖς κτανοῦσί Hermann 993 ὀρθῶσαι πάλιν Markland: punctum post ὀρθῶσαι addidi 995 τ᾽ οἴκους Markland: δ᾽ οἴκους L P 999 lectio dubia: εἰ μὲν ἡμῖν τοῦθ᾽ (sc. τὸ ἄγαλμα, cf. 1002) Sitzler: εἰς ἓν ταῦθ᾽ et mox τούτω δὲ χωρισθέντ᾽ . . . post Paleium Weilium Bruhn 1004, 1005 σ᾽ . . . σώσασαν Kirchhoff (μ᾽ . . . σῶσαι τὰ σ᾽ idem): μ᾽ . . . σώσασά σ᾽ L P 1006 γυναικὸς P: γυναικῶν L 1010 ἄξω Canter (etiam σ᾽ pro γ᾽): ἥξω L P ἐνταυθοῖ forma suspecta περῶ Hermann: πέσω L P 1011 ἢ σοῦ suprascr. L: εἰ σοῦ L P

κομίσαι μ' ἄγαλμα θεᾶς πόλισμ' ἐς Παλλάδος
. . . .
καὶ σὸν πρόσωπον εἰσιδεῖν; ἅπαντα γὰρ
συνθεὶς τάδ' εἰς ἓν νόστον ἐλπίζω λαβεῖν.
Ιφ. πῶς οὖν γένοιτ' ἂν ὥστε μήθ' ἡμᾶς θανεῖν,
λαβεῖν θ' ἃ βουλόμεσθα; τῇδε γὰρ νοσεῖ
νόστος πρὸς οἴκους· ἡ δὲ βούλησις πάρα.
Ορ. ἆρ' ἂν τύραννον διολέσαι δυναίμεθ' ἄν;
Ιφ. δεινὸν τόδ' εἶπας, ξενοφονεῖν ἐπήλυδας.
Ορ. ἀλλ', εἰ σὲ σώσει κἀμέ, κινδυνευτέον.
Ιφ. οὐκ ἂν δυναίμην· τὸ δὲ πρόθυμον ᾔνεσα.
Ορ. τί δ', εἴ με ναῷ τῷδε κρύψειας λάθρα;
Ιφ. ὡς δὴ σκότον λαβόντες ἐκσωθεῖμεν ἄν;
Ορ. κλεπτῶν γὰρ ἡ νύξ, τῆς δ' ἀληθείας τὸ φῶς.
Ιφ. εἴσ' ἔνδον ἱεροὶ φύλακες, οὓς οὐ λήσομεν.
Ορ. οἴμοι, διεφθάρμεσθα· πῶς σωθεῖμεν ἄν;
Ιφ. ἔχειν δοκῶ μοι καινὸν ἐξεύρημά τι.
Ορ. ποῖόν τι; δόξης μετάδος, ὡς κἀγὼ μάθω.
Ιφ. ταῖς σαῖς ἀνίαις χρήσομαι σοφίσμασι.
Ορ. δειναὶ γὰρ αἱ γυναῖκες εὑρίσκειν τέχνας.
Ιφ. φονέα σε φήσω μητρὸς ἐξ Ἄργους μολεῖν.
Ορ. χρῆσαι κακοῖσι τοῖς ἐμοῖς, εἰ κερδανεῖς.
Ιφ. ὡς οὐ θέμις γε λέξομεν θύειν θεᾷ,
Ορ. τίν' αἰτίαν ἔχουσ'; ὑποπτεύω τι γάρ.
Ιφ. οὐ καθαρὸν ὄντα· τὸ δ' ὅσιον δώσω φόβῳ.
Ορ. τί δῆτα μᾶλλον θεᾶς ἄγαλμ' ἁλίσκεται;
Ιφ. πόντου σε πηγαῖς ἁγνίσαι βουλήσομαι,

1014 πόλισμ' εἰς L P: πόλισμα Elmsley post 1014 lacunam statuit Kirchhoff 1017 θανεῖν L: κτανεῖν P 1018 λαβεῖν L: λαθεῖν P νοσεῖ Markland: νόει L P (quo servato νόστον v. sequenti Musurus) 1022–1051 lineolae praefixae in P 1022 εἴ με L: εἴ σε P 1025, 1026 delevit Markland 1025 σκότος L P ἔξω θεῖμεν L P: corr. Brodaeus 1028 διεφάρμεσθα P 1031 σαῖσι μανίαις Kirchhoff 1032 γὰρ L P: μὲν Stob. fl. 73. 26 1035 γε] σε Reiske 1036 ἔχονθ' Reiske 1037 τόδ' P

Ορ. ἔτ᾽ ἐν δόμοισι βρέτας, ἐφ᾽ ᾧ πεπλεύκαμεν.
Ιφ. κἀκεῖνο νίψαι, σοῦ θιγόντος ὥς, ἐρῶ.
Ορ. ποῖ δῆτα; πόντου νοτερὸν εἶπας ἔκβολον;
Ιφ. οὗ ναῦς χαλινοῖς λινοδέτοις ὁρμεῖ σέθεν.
Ορ. σὺ δ᾽ ἤ τις ἄλλος ἐν χεροῖν οἴσει βρέτας;
Ιφ. ἐγώ· θιγεῖν γὰρ ὅσιόν ἐστ᾽ ἐμοὶ μόνῃ.
Ορ. Πυλάδης δ᾽ ὅδ᾽ ἡμῖν ποῦ τετάξεται φόνου;
Ιφ. ταὐτὸν χεροῖν σοὶ λέξεται μίασμ᾽ ἔχων.
Ορ. λάθρα δ᾽ ἄνακτος ἢ εἰδότος δράσεις τάδε;
Ιφ. πείσασα μύθοις· οὐ γὰρ ἂν λάθοιμί γε.
Ορ. καὶ μὴν νεώς γε πίτυλος εὐήρης πάρα.
Ιφ. σοὶ δὴ μέλειν χρὴ τἄλλ᾽ ὅπως ἕξει καλῶς.
Ορ. ἑνὸς μόνου δεῖ, τάσδε συγκρύψαι τάδε.
ἀλλ᾽ ἀντίαζε καὶ λόγους πειστηρίους
εὕρισκ᾽· ἔχει τοι δύναμιν εἰς οἶκτον γυνή.
τὰ δ᾽ ἄλλ᾽ ἴσως—. ἅπαντα συμβαίη καλῶς.

Ιφ. ὦ φίλταται γυναῖκες, εἰς ὑμᾶς βλέπω,
καὶ τἄμ᾽ ἐν ὑμῖν ἐστιν ἢ καλῶς ἔχειν
ἢ μηδὲν εἶναι καὶ στερηθῆναι πάτρας
φίλου τ᾽ ἀδελφοῦ φιλτάτης τε συγγόνου.
καὶ πρῶτα μέν μοι τοῦ λόγου τάδ᾽ ἀρχέτω·
γυναῖκές ἐσμεν, φιλόφρον ἀλλήλαις γένος
σῴζειν τε κοινὰ πράγματ᾽ ἀσφαλέσταται.
σιγήσαθ᾽ ἡμῖν καὶ συνεκπονήσατε
φυγάς. καλόν τοι γλῶσσ᾽ ὅτῳ πιστὴ παρῇ.
ὁρᾶτε δ᾽ ὡς τρεῖς μία τύχη τοὺς φιλτάτους,
ἢ γῆς πατρῴας νόστον ἢ θανεῖν ἔχει.

1040 ἔτ᾽ L: ἔστ᾽ P 1042 Cf. 1196: εἶπας] εἶ παρ᾽ Reiske 1044 σὺ δ᾽ ἤ τις Jacobs: σοὶ δή τις L P (τίς P) 1046 φόνου] χοροῦ Winckelmann: πόνου Brodaeus 1047 ἔχειν Kirchhoff 1051 μέλλειν primitus L P 1055 distinxit Verrall: ἴσως ἂν πάντα Markland 1056 εἰς Hermann: ὡς L P 1059 φιλτάτης Bothe: φιλτάτου L P: v. delet Paley 1061 ἀλλήλων P 1064 τοι L: τι P πιστὴ Bothe: πίστις L P 1066 νόστος Heath: tum μένει pro ἔχει Polle sed fortasse νόστον quasi ὥστε νοστεῖν dicitur

σωθεῖσα δ', ὡς ἂν καὶ σὺ κοινωνῇς τύχης,
σώσω σ' ἐς Ἑλλάδ'. ἀλλὰ πρός σε δεξιᾶς
σὲ καὶ σὲ ἱκνοῦμαι, σὲ δὲ φίλης παρηΐδος,
γονάτων τε καὶ τῶν ἐν δόμοισι φιλτάτων
μητρὸς πατρός τε καὶ τέκνων ὅτῳ κυρεῖ.
τί φατέ; τίς ὑμῶν φησιν ἢ τίς οὐ θέλειν—
φθέγξασθε—ταῦτα; μὴ γὰρ αἰνουσῶν λόγους
ὄλωλα κἀγὼ καὶ κασίγνητος τάλας.

Χο. θάρσει, φίλη δέσποινα, καὶ σῴζου μόνον·
ὡς ἔκ γ' ἐμοῦ σοι πάντα σιγηθήσεται—
ἴστω μέγας Ζεύς—ὧν ἐπισκήπτεις πέρι.

Ιφ. ὄναισθε μύθων καὶ γένοισθ' εὐδαίμονες.
σὸν ἔργον ἤδη καὶ σὸν ἐσβαίνειν δόμους·
ὡς αὐτίχ' ἥξει τῆσδε κοίρανος χθονός,
θυσίαν ἐλέγχων εἰ κατείργασται ξένων.
ὦ πότνι', ἥπερ μ' Αὐλίδος κατὰ πτυχὰς
δεινῆς ἔσωσας ἐκ πατροκτόνου χερός,
σῶσόν με καὶ νῦν τούσδε τ'· ἢ τὸ Λοξίου
οὐκέτι βροτοῖσι διὰ σὲ ἐτήτυμον στόμα.
ἀλλ' εὐμενὴς ἔκβηθι βαρβάρου χθονὸς
ἐς τὰς Ἀθήνας· καὶ γὰρ ἐνθάδ' οὐ πρέπει
ναίειν, παρόν σοι πόλιν ἔχειν εὐδαίμονα.

Χο. — ὄρνις, ἃ παρὰ πετρίνας [στρ.
πόντου δειράδας, ἀλκυών,
ἔλεγον οἶτον ἀείδεις,
εὐξύνετον ξυνετοῖς βοάν,
ὅτι πόσιν κελαδεῖς ἀεὶ μολπαῖς,
ἐγώ σοι παραβάλλομαι

1069 σὲ καὶ σ' L P: sed cf. 1085 1071 τε P et postmodo additum L 1072 θέλειν Musgrave: θέλει L P 1078 Ιφ. praef. L: om. P, et v. sequenti praef. *p* ὄναισθε L *p*: ὄν**θ* P 1080 κοίρανος L: τύραννος P 1081 ἐλέγξων Markland 1085 σὲ L P (σ' *p*) 1090 ἀλκυών L P: ἁλκυών vulgo post Musurum 1091 οἰκτρὸν Barnes 1092 εὐξύνετον P et suprascr. L: ἀξύνετον L ξυνετοῖσι *l*: cf. v. 1109

θρήνους, ἄπτερος ὄρνις,
ποθοῦσ' Ἑλλάνων ἀγόρους,
ποθοῦσ' Ἄρτεμιν λοχίαν,
ἃ παρὰ Κύνθιον ὄχθον οἰ-
κεῖ φοίνικά θ' ἁβροκόμαν
δάφναν τ' εὐερνέα καὶ
γλαυκᾶς θαλλὸν ἱερὸν ἐλαί-
ας, Λατοῦς ὠδῖνα φίλαν,
λίμναν θ' εἱλίσσουσαν ὕδωρ
κύκλιον, ἔνθα κύκνος μελῳ-
δὸς Μούσας θεραπεύει.

— ὦ πολλαὶ δακρύων λιβάδες, [ἀντ.
αἳ παρηίδας εἰς ἐμὰς
ἔπεσον, ἀνίκα πύργων
ὀλομένων ἐν ναυσὶν ἔβαν
πολεμίων ἐρετμοῖσι καὶ λόγχαις.
ζαχρύσου δὲ δι' ἐμπολᾶς
νόστον βάρβαρον ἦλθον,
ἔνθα τᾶς ἐλαφοκτόνου
θεᾶς ἀμφίπολον κόραν
παῖδ' Ἀγαμεμνονίαν λατρεύ-
ω βωμούς τ' οὐ μηλοθύτας,
ζηλοῦσ' ἄταν διὰ παν-
τὸς δυσδαίμον'· ἐν γὰρ ἀνάγ-
καις οὐ κάμνεις σύντροφος ὤν.
μεταβάλλει δυσδαιμονία·

1096, 1097 ποθοῦσ' ad finem utriusque trai. Weil: cf. 1113, 1114 1097 λοχείαν L P, sed λοχίαν primitus fortasse L 1101 θάλλον (sic) ed. Brubachiana: θάλλος L: θάλος P ἱρὸν *l* 1102 ὠδῖνι Portus 1104 κύκλιον Seidler, cl. Call. Hymn. Apoll. 59, Del. 260: κύκνειον L P 1105 μούσα P 1107 ἐσ 'μὰς L P² (ἐσμᾶς P): corr. *l* 1109 οὐλομένων *l*: ὀλλυμένων Erfurdt: cf. v. 1092. Fortasse ἐπὶ ναῦς 1112 νόστον] νᾶσον Bothe: νόμον Musgrave 1116 τ' οὐ Musgrave: τοὺς L P 1117–1120 lectio dubia 1117 ζηλοῦσ' ἄταν L: ζητοῦσ' ἄταν P: ζηλοῦσα τὸν Greverus (τὰν Bothe) 1119 κάμνει codd. recc. quidam 1120 μεταβάλλειν Bergk

τὸ δὲ μετ' εὐτυχίας κακοῦ-
σθαι θνατοῖς βαρὺς αἰών.

— καὶ σὲ μέν, πότνι', Ἀργεία [στρ.
πεντηκόντορος οἶκον ἄξει·
συρίζων θ' ὁ κηροδέτας
κάλαμος οὐρείου Πανὸς
κώπαις ἐπιθωΰξει,
ὁ Φοῖβός θ' ὁ μάντις ἔχων
κέλαδον ἑπτατόνου λύρας
ἀείδων ἄξει λιπαρὰν
εὖ σ' Ἀθηναίων ἐπὶ γᾶν.
ἐμὲ δ' αὐτοῦ λιποῦσα
βήσῃ ῥοθίοισι πλάταις·
ἀέρι δὲ [ἱστία] πρότονοι κατὰ πρῷραν ὑ-
πὲρ στόλον ἐκπετάσουσι πόδα
ναὸς ὠκυπόμπου.

— λαμπροὺς ἱπποδρόμους βαίην, [ἀντ.
ἔνθ' εὐάλιον ἔρχεται πῦρ·
οἰκείων δ' ὑπὲρ θαλάμων
πτέρυγας ἐν νώτοις ἁμοῖς
λήξαιμι θοάζουσα·
χοροῖς δ' ἑσταίην, ὅθι καὶ
παρθένος, εὐδοκίμων γάμων,
παρὰ πόδ' εἱλίσσουσα φίλας
ματρὸς ἡλίκων θιάσους,
χαρίτων εἰς ἁμίλλας,

1121 δὲ P: ** L: γὰρ *l* εὐτυχίαν Scaliger 1125 θ' Elmsley: δ' L P 1126 οὐρείου Πανὸς κάλαμος Hartung: cf. 1141 1130 ἄξει] πέμψει Paley, cl. v. 1124 1131 εὖ σ' Bothe: ἐς L P 1133 ῥοθίοις L P 1134–1136 lectio incerta: πρότονος et στόλων ἐκπετάσουσιν P δ' ἱστία L P: ἱστία seclusit Bothe 1135 πόδα] πόδες Seidler: πνοαὶ Bruhn 1138 λαμπρὸν ἱππόδρομον *l* vel fortasse L 1141 ἐν νώτοις ἁμοῖς πτέρυγας Fritzsche: cf. 1126 1143–1151 lectio incerta 1143 δὲ σταίην L P: corr. Bruhn 1144 παρθένος] πάροιθ' Kirchhoff: πάροχος Nauck 1146 ματρὸς *l*: ματέρος L P θιάσοις Fritzsche 1147 ἐς ἁμίλλας χαρίτων L P: traieci

χαίτας ἁβρόπλουτον ἔριν,
ὀρνυμένα, πολυποίκιλα φάρεα
καὶ πλοκάμους περιβαλλομένα
γένυσιν ἐσκίαζον.

ΘΟΑΣ

ποῦ 'σθ' ἡ πυλωρὸς τῶνδε δωμάτων γυνὴ
Ἑλληνίς; ἤδη τῶν ξένων κατήρξατο;
ἀδύτοις ἐν ἁγνοῖς σῶμα λάμπονται πυρί;
Χο. ἥδ' ἐστίν, ἥ σοι πάντ', ἄναξ, ἐρεῖ σαφῶς.
Θο. ἔα·
τί τόδε μεταίρεις ἐξ ἀκινήτων βάθρων,
Ἀγαμέμνονος παῖ, θεᾶς ἄγαλμ' ἐν ὠλέναις;
Ιφ. ἄναξ, ἔχ' αὐτοῦ πόδα σὸν ἐν παραστάσιν.
Θο. τί δ' ἔστιν, Ἰφιγένεια, καινὸν ἐν δόμοις;
Ιφ. ἀπέπτυσ'· Ὁσίᾳ γὰρ δίδωμ' ἔπος τόδε.
Θο. τί φροιμιάζῃ νεοχμόν; ἐξαύδα σαφῶς.
Ιφ. οὐ καθαρά μοι τὰ θύματ' ἠγρεύσασθ', ἄναξ.
Θο. τί τοὐκδιδάξαν τοῦτό σ'; ἢ δόξαν λέγεις;
Ιφ. βρέτας τὸ τῆς θεοῦ πάλιν ἕδρας ἀπεστράφη.
Θο. αὐτόματον, ἤ νιν σεισμὸς ἔστρεψε χθονός;
Ιφ. αὐτόματον· ὄψιν δ' ὀμμάτων ξυνήρμοσεν.
Θο. ἡ δ' αἰτία τίς; ἦ τὸ τῶν ξένων μύσος;
Ιφ. ἥδ', οὐδὲν ἄλλο· δεινὰ γὰρ δεδράκατον.
Θο. ἀλλ' ἦ τιν' ἔκανον βαρβάρων ἀκτῆς ἔπι;
Ιφ. οἰκεῖον ἦλθον τὸν φόνον κεκτημένοι.
Θο. τίν'; εἰς ἔρον γὰρ τοῦ μαθεῖν πεπτώκαμεν.
Ιφ. μητέρα κατειργάσαντο κοινωνῷ ξίφει.
Θο. Ἄπολλον, οὐδ' ἐν βαρβάροις ἔτλη τις ἄν.

1148 χαίτας ἁβρόπλουτον ἔριν post Bothium scripsi : χαίτας ἁβροπλούτοιο εἰς ἔριν L P (ἁβροπλούτοιο χαίτας *l*) 1149 in rasura litteras μένα vocabuli ὀρνυμένα et φάρεα καὶ πλοκά scripsit *l* 1154 ἡ δὴ L P : corr. Reiske τοῖν ξένοιν Elmsley : cf. 1168 1155 ἀδύτοις] ις in rasura *p* : ἀδύτοις τ' Bothe σώμαθ' ἅπτονται Heimsoeth 1159 παραστάσει P 1162–1221 lineolas pro personarum notis L 1168 τοῖν ξένοιν Wecklein : cf. 1154 1170 ἦ] ἢ L P[2] : εἰ P 1173 κατειργάσατο L P : corr. *l* κοινουργῷ Bruhn 1174 ἔτλη Gaisford : τόδ' ἔτλη L P

Ιφ. πάσης διωγμοῖς ἠλάθησαν Ἑλλάδος.
Θο. ἦ τῶνδ' ἕκατι δῆτ' ἄγαλμ' ἔξω φέρεις;
Ιφ. σεμνόν γ' ὑπ' αἰθέρ', ὡς μεταστήσω φόνου.
Θο. μίασμα δ' ἔγνως τοῖν ξένοιν ποίῳ τρόπῳ;
Ιφ. ἤλεγχον, ὡς θεᾶς βρέτας ἀπεστράφη πάλιν.
Θο. σοφήν σ' ἔθρεψεν Ἑλλάς, ὡς ᾔσθου καλῶς.
Ιφ. καὶ μὴν καθεῖσαν δέλεαρ ἡδύ μοι φρενῶν.
Θο. τῶν Ἀργόθεν τι φίλτρον ἀγγέλλοντέ σοι;
Ιφ. τὸν μόνον Ὀρέστην ἐμὸν ἀδελφὸν εὐτυχεῖν.
Θο. ὡς δή σφε σῴσαις ἡδοναῖς ἀγγελμάτων.
Ιφ. καὶ πατέρα γε ζῆν καὶ καλῶς πράσσειν ἐμόν.
Θο. σὺ δ' ἐς τὸ τῆς θεοῦ γ' ἐξένευσας εἰκότως.
Ιφ. πᾶσάν γε μισοῦσ' Ἑλλάδ', ἥ μ' ἀπώλεσεν.
Θο. τί δῆτα δρῶμεν, φράζε, τοῖν ξένοιν πέρι;
Ιφ. τὸν νόμον ἀνάγκη τὸν προκείμενον σέβειν.
Θο. οὔκουν ἐν ἔργῳ χέρνιβες ξίφος τε σόν;
Ιφ. ἁγνοῖς καθαρμοῖς πρῶτά νιν νίψαι θέλω.
Θο. πηγαῖσιν ὑδάτων ἢ θαλασσίᾳ δρόσῳ;
Ιφ. θάλασσα κλύζει πάντα τἀνθρώπων κακά.
Θο. ὁσιώτερον γοῦν τῇ θεῷ πέσοιεν ἄν.
Ιφ. καὶ τἀμά γ' οὕτω μᾶλλον ἂν καλῶς ἔχοι.
Θο. οὔκουν πρὸς αὐτὸν ναὸν ἐκπίπτει κλύδων;
Ιφ. ἐρημίας δεῖ· καὶ γὰρ ἄλλα δράσομεν.
Θο. ἄγ' ἔνθα χρῄζεις· οὐ φιλῶ τἄρρηθ' ὁρᾶν.
Ιφ. ἁγνιστέον μοι καὶ τὸ τῆς θεοῦ βρέτας.
Θο. εἴπερ γε κηλὶς ἔβαλέ νιν μητροκτόνος.
Ιφ. οὐ γάρ ποτ' ἄν νιν ἠράμην βάθρων ἄπο.
Θο. δίκαιος ηὑσέβεια καὶ προμηθία.
Ιφ. οἶσθά νυν ἅ μοι γενέσθω; Θο. σὸν τὸ σημαίνειν τόδε.
Ιφ. δεσμὰ τοῖς ξένοισι πρόσθες. Θο. ποῖ δέ σ' ἐκφύγοιεν ἄν;

1181 μὴν Monk: νῦν L P καθῆσαν L P: corr. *lp* 1184 Cf. Med. 325: σώσῃς Markland 1185 ζῆν καὶ L: ζῆν P 1194 ὁσιώτεροι Tournier 1201 ἠράμην Musgrave: ἀνηράμην P: ἀνῃράμην L 1203 οἶσθα νῦν L P

Ιφ. πιστὸν Ἑλλὰς οἶδεν οὐδέν. Θο. ἴτ' ἐπὶ δεσμά, πρόσπολοι.
Ιφ. κἀκκομιζόντων δὲ δεῦρο τοὺς ξένους . . . Θο. ἔσται τάδε.
Ιφ. κρᾶτα κρύψαντες πέπλοισιν. Θο. ἡλίου πρόσθεν φλογός.
Ιφ. σῶν τέ μοι σύμπεμπ' ὀπαδῶν. Θο. οἵδ' ὁμαρτήσουσί σοι.
Ιφ. καὶ πόλει πέμψον τιν' ὅστις σημανεῖ . . . Θο. ποίας τύχας;
Ιφ. ἐν δόμοις μίμνειν ἅπαντας. Θο. μὴ συναντῷεν φόνῳ;
Ιφ. μυσαρὰ γὰρ τὰ τοιάδ' ἐστί. Θο. στεῖχε καὶ σήμαινε σύ . . .
Ιφ. μηδέν' εἰς ὄψιν πελάζειν. Θο. εὖ γε κηδεύεις πόλιν.
Ιφ. καὶ φίλων γ' οὓς δεῖ μάλιστα. Θο. τοῦτ' ἔλεξας εἰς ἐμέ.
Ιφ. . . . Θο. ὡς εἰκότως σε πᾶσα θαυμάζει πόλις.
Ιφ. σὺ δὲ μένων αὐτοῦ πρὸ ναῶν τῇ θεῷ . . . Θο. τί χρῆμα δρῶ;
Ιφ. ἅγνισον πυρσῷ μέλαθρον. Θο. καθαρὸν ὡς μόλῃς πάλιν.
Ιφ. ἡνίκ' ἂν δ' ἔξω περῶσιν οἱ ξένοι . . . Θο. τί χρή με δρᾶν;
Ιφ. πέπλον ὀμμάτων προθέσθαι. Θο. μὴ παλαμναῖον λάβω.
Ιφ. ἢν δ' ἄγαν δοκῶ χρονίζειν . . . Θο. τοῦδ' ὅρος τίς ἐστι μοι;

1207 κρᾶτα κρύψαντες Musgrave: κατακρύψαντες L P 1207–1213 lineolas 1207 ante ἡλίου, 1208 ante σῶν, 1212 ante μηδέν', om. L (cf. ad 1162): notam Θο. ante ἡλίου om. P, ideoque pro Iphigenia Thoantem, pro Thoante Iphigeniam usque ad 1213 posuit: corr. apogr. Paris, et 1214 Thoanti sine nota continuat 1213 οὓς δεῖ Badham: οὐδεὶς L P 1214 verba Iphigeniae initio desiderari perspexit Hermann: versum post v. 1202 trai. Markland, Thoanti tributum: delevit Dindorf 1215 'πὶ ναῷ Wecklein 1216 πυρσῷ Reiske: χρυσῷ L P 1219 lineolas et litteras ζειν in rasura add. *l*

Ιφ. θαυμάσῃς μηδέν. Θο. τὰ τῆς θεοῦ πρᾶσσ'—ἐπεὶ
σχολή—καλῶς.
Ιφ. εἰ γὰρ ὡς θέλω καθαρμὸς ὅδε πέσοι. Θο. συνεύχομαι.
Ιφ. τούσδ' ἄρ' ἐκβαίνοντας ἤδη δωμάτων ὁρῶ ξένους
καὶ θεᾶς κόσμους νεογνούς τ' ἄρνας, ὡς φόνῳ φόνον
μυσαρὸν ἐκνίψω, σέλας τε λαμπάδων τά τ' ἄλλ' ὅσα
προυθέμην ἐγὼ ξένοισι καὶ θεᾷ καθάρσια.
ἐκποδὼν δ' αὐδῶ πολίταις τοῦδ' ἔχειν μιάσματος,
εἴ τις ἢ ναῶν πυλωρὸς χεῖρας ἁγνεύει θεοῖς
ἢ γάμον στείχει συνάψων ἢ τόκοις βαρύνεται,
φεύγετ', ἐξίστασθε, μή τῳ προσπέσῃ μύσος τόδε.
ὦ Διὸς Λητοῦς τ' ἄνασσα παρθέν', ἢν νίψω φόνον
τῶνδε καὶ θύσωμεν οὗ χρή, καθαρὸν οἰκήσεις δόμον,
εὐτυχεῖς δ' ἡμεῖς ἐσόμεθα. τἄλλα δ' οὐ λέγουσ', ὅμως
τοῖς τὰ πλείον' εἰδόσιν θεοῖς σοί τε σημαίνω, θεά.

Χο. — εὔπαις ὁ Λατοῦς γόνος, [στρ.
τόν ποτε Δηλιὰς ἐν καρποφόροις γυάλοις
⟨ἔτικτε,⟩ χρυσοκόμαν
ἐν κιθάρᾳ σοφόν, ἅ τ' ἐπὶ τόξων
εὐστοχίᾳ γάνυται· φέρε ⟨δ' αὐτά⟩
νιν ἀπὸ δειράδος εἰναλίας,
λοχεῖα κλεινὰ λιποῦσα μά-
τηρ, τὰν ἀστάκτων ὑδάτων
βακχεύουσαν Διονύ-

1220 ἐπεὶ σχολῇ P et, me iudice, L: ἐπὶ σχολῇ teste Prinzio 1222 δομάτων P et fortasse ante correct. L 1223 ἄρνας Pierson: ἄρσενας L P 1233 θεᾶ L P: corr. *l* 1235 τόν Hermann: ὅν L P Δηλιάσιν καρποφόρει post Seidlerum Wilamowitz 1236–1263 bis pertusa fuisse videtur membrana archetypi, itaque lacunae factae vv. 1236, 1239 iterumque post vv. viginti quattuor, 1260, 1263: idem accidit infra vv. 1380, 1404: lacunas ex. gr. explevimus 1236 ἔτικτε suppl. Kirchhoff χρυσοκόμαν φοῖβον L P: φοῖβον delevit Musgrave 1238 fortasse ἃ δ' 1239 γάννυται L P: corr. Barnes δ' αὐτά supplevi: vide ad 1236–1263: φέρει νιν L P: φέρε δ' ἶνιν Kirchhoff 1240 εἰναλίας *l*: ἐναλίας L P 1241, 1242 λιποῦσα (λιποῦσ' *l* P) ἀστάκτων μάτηρ ὑδάτων τὰν L P: traieci: λιποῦσ', ἀστάκτων ματέρα παγᾶν Wilamowitz: cf. 1267: μάστειρ' ὑδάτων Wecklein 1243 βαχεύ*ουσαν P

σῳ Παρνάσιον κορυφάν·
ὅθι ποικιλόνωτος οἰ-
νωπὸς δράκων,
σκιερᾷ κατάχαλκος εὐ-
φύλλῳ δάφνᾳ,
γᾶς πελώριον τέρας, ἄμφεπε μαντεῖ-
ον Χθόνιον.
ἔτι μιν ἔτι βρέφος, ἔτι φίλας
ἐπὶ ματέρος ἀγκάλαισι θρῴσκων
ἔκανες, ὦ Φοῖβε, μαντείων δ' ἐπέβας ζαθέων,
τρίποδί τ' ἐν χρυσέῳ θάσσεις, ἐν ἀψευδεῖ θρόνῳ
μαντείας βροτοῖς θεσφάτων νέμων
ἀδύτων ὕπο, Κασταλίας ῥεέθρων γείτων, μέσον
γᾶς ἔχων μέλαθρον.

— Θέμιν δ' ἐπεὶ γᾶς ἰὼν [ἀντ.
παῖδ' ἀπενάσσατο ⟨Πυθῶνος⟩ ἀπὸ ζαθέων
χρηστηρίων, νύχια
Χθὼν ἐτεκνώσατο φάσματ' ὀ⟨νείρων⟩,
οἳ πολέσιν μερόπων τά τε πρῶτα, τά τ'
ἔπειθ', ὅσσα τ' ἔμελλε τυχεῖν,
ὕπνου κατὰ δνοφερὰς γᾶς εὐ-
νὰς ἔφραζον· Γαῖα δὲ τὰν
μαντεῖον ἀφείλετο τι-
μὰν Φοῖβον, φθόνῳ θυγατρός.
ταχύπους δ' ἐς Ὄλυμπον ὁρ-

1246 κατάκαλχος (h. e. ἕλικτος) Verrall εὐφύλλω L: εὐφύλλων P 1247 ἀμφέπει L P: corr. Seidler 1249 νιν Seidler 1254 θρόνῳ L: χρόνῳ P 1255 post βροτοῖς habent ἀναφαίνων L P: delevit Seidler 1256 νέμων Musgrave: ἐμῶν L P 1257 ὕπο Seidler: ὕπερ L: ὑπὲρ P 1259 ἐπεὶ Scaliger: ἐπὶ L P γᾶς ἰὼν] Γαΐαν Bruhn (γάϊον Nauck) 1260, 1261 ἀπενάσατο ἀπὸ ζαθέων L P: supplevit Hermann: παῖς ἀπένασσεν ὁ Λατῷος Nauck 1263 φάσματ' ὀ L P: supplevit *l* 1264 πόλεσι P 1265 ὅσσα τ' (cf. 1240) Musgrave: ὅσα τ' L P: ὅσ' Burges 1266 ὕπνῳ Markland δνοφερᾶς L P 1267 τὰν Seidler: τὴν supra μαντεῖον suprascr. L, et videtur in fine versus (post γαῖα δὲ) scriptum habuisse (nunc erasum): om. P γᾶς εὐνὰς φράζε, πάλιν δὲ (et οἷς πολέσιν v. 1264) Wilamowitz: cf. 1242

μαθεὶς ἄναξ
χέρα παιδνὸν ἕλιξεν ἐκ
Διὸς θρόνων
Πυθίων δόμων χθονίαν ἀφελεῖν μῆ-
νιν θεᾶς. [νυχίους τ' ἐνοπάς.]
γέλασε δ', ὅτι τέκος ἄφαρ ἔβα
πολύχρυσα θέλων λατρεύματα σχεῖν·
ἐπὶ δ' ἔσεισεν κόμαν, παῦσαι νυχίους ἐνοπάς,
ἀπὸ δ' ἀλαθοσύναν νυκτωπὸν ἐξεῖλεν βροτῶν,
καὶ τιμὰς πάλιν θῆκε Λοξίᾳ,
πολυάνορι δ' ἐν ξενόεντι θρόνῳ θάρση βροτοῖς
θεσφάτων ἀοιδαῖς.

ΑΓΓΕΛΟΣ

ὦ ναοφύλακες βώμιοί τ' ἐπιστάται,
Θόας ἄναξ γῆς τῆσδε ποῦ κυρεῖ βεβώς;
καλεῖτ' ἀναπτύξαντες εὐγόμφους πύλας
ἔξω μελάθρων τῶνδε κοίρανον χθονός.

Χο. τί δ' ἔστιν, εἰ χρὴ μὴ κελευσθεῖσαν λέγειν;

Αγ. βεβᾶσι φροῦδοι δίπτυχοι νεανίαι
Ἀγαμεμνονείας παιδὸς ἐκ βουλευμάτων
φεύγοντες ἐκ γῆς τῆσδε καὶ σεμνὸν βρέτας
λαβόντες ἐν κόλποισιν Ἑλλάδος νεώς.

Χο. ἄπιστον εἶπας μῦθον· ὃν δ' ἰδεῖν θέλεις
ἄνακτα χώρας, φροῦδος ἐκ ναοῦ συθείς.

Αγ. ποῖ; δεῖ γὰρ αὐτὸν εἰδέναι τὰ δρώμενα.

Χο. οὐκ ἴσμεν· ἀλλὰ στεῖχε καὶ δίωκέ νιν
ὅπου κυρήσας τούσδ' ἀπαγγελεῖς λόγους.

1271 ἕλιξεν fortasse primitus L : ἕλιξ' P et nunc L vel *l* Διὸς] Ζηνὸς Seidler : ἐς Δῖον θρόνον post Iacobsium Badham 1273 θεᾶς μῆνιν L P : trai. Wilamowitz νυχίους τ' ἐνοπάς seclusit Seidler : cf. 1277 1276 ἐπεὶ δ' ἔσεισε κόμαν παῦσε L P : corr. Badham : ἐπὶ δὲ σείσας κόμαν παῦσεν Musgrave 1277 ἐνοπάς ex v. 1273 Burges: ὀνείρους L P, glossema : νυχίους ἐνέρους Badham 1278 δὲ λαθοσύναν L P: corr. Nauck (sc. *tunc veridica, nunc fallacia sunt somnia*) 1279 ἐξεῖλε L P 1283 θάρση L P, sed θάρσει primitus L 1284 Ἄγγελος] Θεράπων Wecklein, cl. 1205 et 1329 1285 τῆσδε γῆς L P : trai. *l*

Αγ. ὁρᾶτ', ἄπιστον ὡς γυναικεῖον γένος·
μέτεστι χὐμῖν τῶν πεπραγμένων μέρος.
Χο. μαίνῃ· τί δ' ἡμῖν τῶν ξένων δρασμοῦ μέτα;
οὐκ εἶ κρατούντων πρὸς πύλας ὅσον τάχος;
Αγ. οὔ, πρίν γ' ἂν εἴπῃ τοὔπος ἑρμηνεὺς ὅδε,
εἴτ' ἔνδον εἴτ' οὐκ ἔνδον ἀρχηγὸς χθονός.
ὠή, χαλᾶτε κλῇθρα, τοῖς ἔνδον λέγω,
καὶ δεσπότῃ σημήναθ' οὕνεκ' ἐν πύλαις
πάρειμι, καινῶν φόρτον ἀγγέλλων κακῶν.
Θο. τίς ἀμφὶ δῶμα θεᾶς τόδ' ἵστησιν βοήν,
πύλας ἀράξας καὶ ψόφον πέμψας ἔσω;
Αγ. φεῦ·
πῶς ἔλεγον αἵδε, καί μ' ἀπήλαυνον δόμων,
ὡς ἐκτὸς εἴης· σὺ δὲ κατ' οἶκον ἦσθ' ἄρα.
Θο. τί προσδοκῶσαι κέρδος ἢ θηρώμεναι;
Αγ. αὖθις τὰ τῶνδε σημανῶ· τὰ δ' ἐν ποσὶ
παρόντ' ἄκουσον. ἡ νεᾶνις ἣ 'νθάδε
βωμοῖς παρίστατ', Ἰφιγένει', ἔξω χθονὸς
σὺν τοῖς ξένοισιν οἴχεται, σεμνὸν θεᾶς
ἄγαλμ' ἔχουσα· δόλια δ' ἦν καθάρματα.
Θο. πῶς φῄς; τί πνεῦμα συμφορᾶς κεκτημένη;
Αγ. σῴζουσ' Ὀρέστην· τοῦτο γὰρ σὺ θαυμάσῃ.
Θο. τὸν ποῖον; ἆρ' ὃν Τυνδαρὶς τίκτει κόρη;
Αγ. ὃν τοῖσδε βωμοῖς θεὰ καθωσιώσατο.
Θο. ὢ θαῦμα—πῶς σε μεῖζον ὀνομάσας τύχω;
Αγ. μὴ 'νταῦθα τρέψῃς σὴν φρέν', ἀλλ' ἄκουέ μου·
σαφῶς δ' ἀθρήσας καὶ κλύων ἐκφρόντισον
διωγμὸς ὅστις τοὺς ξένους θηράσεται.
Θο. λέγ'· εὖ γὰρ εἶπας· οὐ γὰρ ἀγχίπλουν πόρον

1299 χὐμῖν Markland: θ' ὑμῖν L P 1301 Nuntio, 1302 Choro tribuunt L P: corr. Heath 1302 εἴπῃ fortasse primitus L: εἴποι L P ὅδε scripsi: '*hic interpres*': cornu sonat, ni fallor, vel ῥοπτρῷ (cf. Io. 1612) pulsat: cf. 1307: τόδε L P 1307 τόδ'] ὅδ' Tournier 1309 φεῦ· | πῶς Wilamowitz (φεῦ· ὡς Kviçala): ψευδῶς L P 1310 εἴης Scaliger: ἦς L P 1312 αὖτις L P 1319 τὸ ποῖον P

φεύγουσιν, ὥστε διαφυγεῖν τοὐμὸν δόρυ.
Αγ. ἐπεὶ πρὸς ἀκτὰς ἤλθομεν θαλασσίας,
οὗ ναῦς Ὀρέστου κρύφιος ἦν ὡρμισμένη,
ἡμᾶς μέν, οὓς σὺ δεσμὰ συμπέμπεις ξένων
ἔχοντας, ἐξένευσ' ἀποστῆναι πρόσω
Ἀγαμέμνονος παῖς, ὡς ἀπόρρητον φλόγα
θύουσα καὶ καθαρμὸν ὃν μετῴχετο,
αὐτὴ δ' ὄπισθε δέσμ' ἔχουσα τοῖν ξένοιν
ἔστειχε χερσί. καὶ τάδ' ἦν ὕποπτα μέν,
ἤρεσκε μέντοι σοῖσι προσπόλοις, ἄναξ.
χρόνῳ δ', ἵν' ἡμῖν δρᾶν τι δὴ δοκοῖ πλέον,
ἀνωλόλυξε καὶ κατῇδε βάρβαρα
μέλη μαγεύουσ', ὡς φόνον νίζουσα δή.
ἐπεὶ δὲ δαρὸν ἧμεν ἥμενοι χρόνον,
ἐσῆλθεν ἡμᾶς μὴ λυθέντες οἱ ξένοι
κτάνοιεν αὐτὴν δραπέται τ' οἰχοίατο.
φόβῳ δ' ἃ μὴ χρῆν εἰσορᾶν καθήμεθα
σιγῇ· τέλος δὲ πᾶσιν ἦν αὑτὸς λόγος
στείχειν ἵν' ἦσαν, καίπερ οὐκ ἐωμένοις.
κἀνταῦθ' ὁρῶμεν Ἑλλάδος νεὼς σκάφος
ταρσῷ κατήρει πίτυλον ἐπτερωμένον,
ναύτας τε πεντήκοντ' ἐπὶ σκαλμῶν πλάτας
ἔχοντας, ἐκ δεσμῶν δὲ τοὺς νεανίας
ἐλευθέρους πρύμνηθεν ἑστῶτας νεώς.
κοντοῖς δὲ πρῷραν εἶχον, οἱ δ' ἐπωτίδων
ἄγκυραν ἐξανῆπτον· οἱ δέ, κλίμακας
σπεύδοντες, ἦγον διὰ χερῶν πρυμνήσια,

1327 *θαλασσίους* Hermann 1329 *οὗ* in *οὓς* mutavit L *ξένοιν* Wecklein 1334 *χερσί lp* : *χεροῖν* L P *αὐτὴ δὲ χερσὶ . . . ἔστειχ' ὄπισθε* Nauck 1336 *δοκοῖ*] *δοκῇ* L P, sed *δοκ*** primitus L 1337 *ἀνωλόλυζε* Herwerden 1338 *ματεύουσ'* L P : corr. Reiske 1340 *ἐσῆλθεν* hic L P 1343 *αὐτὸς* L P 1346 *κατῆρες,* Barnes 1349 *νεώς* Musurus : *νεῶν* L P 1350 *πρῶραν* L : *πρώροις* P (unde *κοντοὺς δὲ πρωρεῖς* Reiske) 1351 *ἀγκύρας* L P : corr. Scaliger *κλίμακα* Kirchhoff 1352 eiecit Bergk 1351–1353 *ἢ πρυμνήσια σπεύδοντες ἦγον διὰ χερῶν καὶ κλίμακα πόντῳ διδόντες* Kirchhoff

πόντῳ δὲ δόντες τοῖν ξένοιν καθίεσαν.
  ἡμεῖς δ' ἀφειδήσαντες, ὡς ἐσείδομεν
δόλια τεχνήματ', εἰχόμεσθα τῆς ξένης
πρυμνησίων τε, καὶ δι' εὐθυντηρίας
οἴακας ἐξῃροῦμεν εὐπρύμνου νεώς.
λόγοι δ' ἐχώρουν· Τίνι λόγῳ πορθμεύετε
κλέπτοντες ἐκ γῆς ξόανα καὶ θυηπόλους;
τίνος τίς ὢν σὺ τήνδ' ἀπεμπολᾷς χθονός;
ὁ δ' εἶπ'· Ὀρέστης, τῆσδ' ὅμαιμος, ὡς μάθῃς,
Ἀγαμέμνονος παῖς, τήνδ' ἐμὴν κομίζομαι
λαβὼν ἀδελφήν, ἣν ἀπώλεσ' ἐκ δόμων.
  ἀλλ' οὐδὲν ἧσσον εἰχόμεσθα τῆς ξένης
καὶ πρὸς σὲ ἕπεσθαι διεβιαζόμεσθά νιν·
ὅθεν τὰ δεινὰ πλήγματ' ἦν γενειάδων.
κεῖνοί τε γὰρ σίδηρον οὐκ εἶχον χεροῖν
ἡμεῖς τε· πυγμαί τ' ἦσαν ἐγκροτούμεναι,
καὶ κῶλ' ἀπ' ἀμφοῖν τοῖν νεανίαιν ἅμα
ἐς πλευρὰ καὶ πρὸς ἧπαρ ἠκοντίζετο,
ὡς τῷ ξυνάπτειν καὶ συναποκαμεῖν μέλη.
δεινοῖς δὲ σημάντροισιν ἐσφραγισμένοι
ἐφεύγομεν πρὸς κρημνόν, οἱ μὲν ἐν κάρᾳ
κάθαιμ' ἔχοντες τραύμαθ', οἱ δ' ἐν ὄμμασιν·
ὄχθοις δ' ἐπισταθέντες εὐλαβεστέρως
ἐμαρνάμεσθα καὶ πέτρους ἐβάλλομεν.
ἀλλ' εἶργον ἡμᾶς τοξόται πρύμνης ἔπι
σταθέντες ἰοῖς, ὥστ' ἀναστεῖλαι πρόσω.
κἀν τῷδε—δεινὸς γὰρ κλύδων ὤκειλε ναῦν
πρὸς γῆν, φόβος δ' ἦν ⟨παρθένῳ⟩ τέγξαι πόδα—

1353 τὴν ξένοιν P: τὴν ξένην L: corr. Seidler: τῇ ξένῃ cl. 1355 Musgrave   1358 τίνι νόμῳ Nauck   πορθεύετε L et sine dubio P: corr. *p*   1359 ξόανον καὶ θυηπόλον L P: corr. Musgrave   1360 σὺ add. Markland   1368 πυγμαὶ δ' Musurus   ἧσσον Badham, cl. 1370   1371 ὡς τῷ Hermann: ὥστε L P: versum delet Paley   1376 πέτροις Paley   1377 εἶργον L P   1380 παρθένῳ supplevit Wilamowitz: spatium vacuum in L P: tum coni. ὥστε μὴ *l*, ναυάταις *p*: cf. v. 1404: nempe pertusa fuit hoc loco membrana archetypi

λαβὼν Ὀρέστης ὦμον εἰς ἀριστερόν,
βὰς ἐς θάλασσαν κἀπὶ κλίμακος θορών,
ἔθηκ' ἀδελφὴν ἐντὸς εὐσήμου νεώς,
τό τ' οὐρανοῦ πέσημα, τῆς Διὸς κόρης
ἄγαλμα. ναὸς ⟨δ'⟩ ἐκ μέσης ἐφθέγξατο
βοή τις· Ὦ γῆς Ἑλλάδος ναῦται, νεὼς
λάβεσθε κώπαις ῥόθιά τ' ἐκλευκαίνετε·
ἔχομεν γὰρ ὧνπερ οὕνεκ' ἄξενον πόρον
Συμπληγάδων ἔσωθεν εἰσεπλεύσαμεν.
οἱ δὲ στεναγμὸν ἡδὺν ἐκβρυχώμενοι
ἔπαισαν ἅλμην. ναῦς δ', ἕως μὲν ἐντὸς ἦν
λιμένος, ἐχώρει στόμια, διαπερῶσα δὲ
λάβρῳ κλύδωνι συμπεσοῦσ' ἠπείγετο·
δεινὸς γὰρ ἐλθὼν ἄνεμος ἐξαίφνης νεὼς
ὠθεῖ παλίμπρυμν' ἱστί'· οἱ δ' ἐκαρτέρουν
πρὸς κῦμα λακτίζοντες· ἐς δὲ γῆν πάλιν
κλύδων παλίρρους ἦγε ναῦν. σταθεῖσα δὲ
Ἀγαμέμνονος παῖς ηὔξατ'· Ὦ Λητοῦς κόρη
σῷσόν με τὴν σὴν ἱερέαν πρὸς Ἑλλάδα
ἐκ βαρβάρου γῆς καὶ κλοπαῖς σύγγνωθ' ἐμαῖς.
φιλεῖς δὲ καὶ σὺ σὸν κασίγνητον, θεά·
φιλεῖν δὲ κἀμὲ τοὺς ὁμαίμονας δόκει.
ναῦται δ' ἐπευφήμησαν εὐχαῖσιν κόρης
παιᾶνα, γυμνὰς ἐκ ⟨πέπλων⟩ ἐπωμίδας
κώπῃ προσαρμόσαντες ἐκ κελεύσματος.

1383 *εὐσήμου* cf. I. A. 255: *εὐσέλμου* Pierson 1384 *τό τ'* Markland: *τὸ δ'* L P 1385 *ναὸς* Nauck: *νηὸς* L P, cf. Hec. 1263, Med. 523 δ' add. Markland 1386, 1387 *ναύτης λεώς, λάβεσθε κώπης* F. G. Schmidt (*κώπης* Reiske) *τε λευκαίνετε* L P: corr. Scaliger 1388 *ἄξενον* Markland: vid. 125: *εὔξεινον* L P 1392 Fortasse *ἐχώρει, διαπερῶσα δὲ στόμα* 1395 *ὠθεῖ* Kirchhoff: *ὤθει* L P *παλίμπρυμν' ἱστί'* Mekler: *πάλιν πρυμνήσι'* L P: *παλιμπρυμνηδόν* Hermann v. 1346 huc post 1394 traiecto 1396 *δὲ γῆν* editio Brubachiana: *γῆν δὲ* L P: *γῆν δὴ* *l* 1397 *παλλίρους* L P: corr. *l* 1399 *ἱέρειαν* L P 1404 *πέπλων* supplevit Markland: spatium vacuum in L P: *βαλόντες* suppl. *l* (vel L): *χερῶν* *p*

μᾶλλον δὲ μᾶλλον πρὸς πέτρας ᾔει σκάφος·
χὠ μέν τις ἐς θάλασσαν ὡρμήθη ποσίν,
ἄλλος δὲ πλεκτὰς ἐξανῆπτεν ἀγκύλας.
κἀγὼ μὲν εὐθὺς πρὸς σὲ δεῦρ' ἀπεστάλην,
σοὶ τὰς ἐκεῖθεν σημανῶν, ἄναξ, τύχας.
ἀλλ' ἕρπε, δεσμὰ καὶ βρόχους λαβὼν χεροῖν·
εἰ μὴ γὰρ οἶδμα νήνεμον γενήσεται,
οὐκ ἔστιν ἐλπὶς τοῖς ξένοις σωτηρίας.
πόντου δ' ἀνάκτωρ Ἴλιόν τ' ἐπισκοπεῖ
σεμνὸς Ποσειδῶν, Πελοπίδαις ἐναντίος,
καὶ νῦν παρέξει τὸν Ἀγαμέμνονος γόνον
σοὶ καὶ πολίταις, ὡς ἔοικεν, ἐν χεροῖν
λαβεῖν, ἀδελφήν θ', ἣ φόνον τὸν Αὐλίδι
ἀμνημόνευτον θεᾷ προδοῦσ' ἁλίσκεται.
Χο. ὦ τλῆμον Ἰφιγένεια, συγγόνου μέτα
θανῇ πάλιν μολοῦσα δεσποτῶν χέρας.
Θο. ὦ πάντες ἀστοὶ τῆσδε βαρβάρου χθονός,
οὐκ εἶα πώλοις ἐμβαλόντες ἡνίας
παράκτιοι δραμεῖσθε κἀκβολὰς νεὼς
Ἑλληνίδος δέξεσθε, σὺν δὲ τῇ θεῷ
σπεύδοντες ἄνδρας δυσσεβεῖς θηράσετε,
οἱ δ' ὠκυπομποὺς ἕλξετ' ἐς πόντον πλάτας;
ὡς ἐκ θαλάσσης ἔκ τε γῆς ἱππεύμασι
λαβόντες αὐτοὺς ἢ κατὰ στύφλου πέτρας
ῥίψωμεν, ἢ σκόλοψι πήξωμεν δέμας.
ὑμᾶς δὲ τὰς τῶνδ' ἵστορας βουλευμάτων,
γυναῖκες, αὖθις, ἡνίκ' ἂν σχολὴν λάβω,
ποινασόμεσθα· νῦν δὲ τὴν προκειμένην
σπουδὴν ἔχοντες οὐ μενοῦμεν ἥσυχοι.

1408 ἄλλος P et ex ἄλλῳ factum L: ἄλλοι p ἐξανῆπτεν L: ἐξανῆπτον P et fortasse primitus L 1415 δ' post Πελοπίδαις L P: del. Matthiae 1418 ἀδελφήν θ' Musgrave: τ' ἀδελφὴν L P Fortasse post Marklandum et Badhamum ἥ, φόνων τῶν Αὐλίδι ἀμνημόνευτος, θεὰν προδοῦσ' 1421 πάλιν L: πόλιν P 1430 ἢ 'ν σκόλοψι Wecklein 1432 γυναῖκες Markland: γυναῖκας L P αὖτις L P

ΑΘΗΝΑ

ποῖ ποῖ διωγμὸν τόνδε πορθμεύεις, ἄναξ
Θόας; ἄκουσον τῆσδ' Ἀθηναίας λόγους.
παῦσαι διώκων ῥεῦμά τ' ἐξορμῶν στρατοῦ·
πεπρωμένος γὰρ θεσφάτοισι Λοξίου
δεῦρ' ἦλθ' Ὀρέστης, τόν τ' Ἐρινύων χόλον
φεύγων ἀδελφῆς τ' Ἄργος ἐσπέμψων δέμας
ἄγαλμά θ' ἱερὸν εἰς ἐμὴν ἄξων χθόνα,
τῶν νῦν παρόντων πημάτων ἀναψυχάς.
πρὸς μὲν σὲ ὅδ' ἡμῖν μῦθος· ὃν δ' ἀποκτενεῖν
δοκεῖς Ὀρέστην ποντίῳ λαβὼν σάλῳ,
ἤδη Ποσειδῶν χάριν ἐμὴν ἀκύμονα
πόντου τίθησι νῶτα πορθμεύειν πλάτῃ.
    μαθὼν δ', Ὀρέστα, τὰς ἐμὰς ἐπιστολάς—
κλύεις γὰρ αὐδὴν καίπερ οὐ παρὼν θεᾶς—
χώρει λαβὼν ἄγαλμα σύγγονόν τε σήν.
ὅταν δ' Ἀθήνας τὰς θεοδμήτους μόλῃς,
χῶρός τις ἔστιν Ἀτθίδος πρὸς ἐσχάτοις
ὅροισι, γείτων δειράδος Καρυστίας,
ἱερός, Ἁλάς νιν οὑμὸς ὀνομάζει λεώς·
ἐνταῦθα τεύξας ναὸν ἵδρυσαι βρέτας,
ἐπώνυμον γῆς Ταυρικῆς πόνων τε σῶν,
οὓς ἐξεμόχθεις περιπολῶν καθ' Ἑλλάδα
οἴστροις Ἐρινύων. Ἄρτεμιν δέ νιν βροτοὶ
τὸ λοιπὸν ὑμνήσουσι Ταυροπόλον θεάν.
νόμον τε θὲς τόνδ'· ὅταν ἑορτάζῃ λεώς,
τῆς σῆς σφαγῆς ἄποιν' ἐπισχέτω ξίφος
δέρῃ πρὸς ἀνδρὸς αἷμά τ' ἐξανιέτω,
ὁσίας ἕκατι θεά θ' ὅπως τιμὰς ἔχῃ.

1438 *πεπρωμένοις* L P: corr. Hermann: *πεπρωμένον* Monk 1439 *τόν τ'* L: *τῶν τ'* P 1441[b] habet L: om. P (ideoque Musurus et veteres libri impressi) 1442 *σὲ* L: *σ'* P *l* 1445 *πορθμεύειν* Tyrwhitt: *πορθμεύων* L P 1452 *ἅλας* L P 1453 *τεύξας* Pierson: *τάξας* L P 1454 *γῆς* Hermann: *τῆς* L P 1458 *θὲς* Porson: *θέσθε* L P 1460 *ἐξαννέτω* L P: corr. Heath 1461 *θεά θ'* Markland: *θεᾶς* L P

σὲ δ' ἀμφὶ σεμνάς, Ἰφιγένεια, κλίμακας
Βραυρωνίας δεῖ τῇδε κλῃδουχεῖν θεᾷ·
οὗ καὶ τεθάψῃ κατθανοῦσα, καὶ πέπλων
ἄγαλμά σοι θήσουσιν εὐπήνους ὑφάς,
ἃς ἂν γυναῖκες ἐν τόκοις ψυχορραγεῖς
λίπωσ' ἐν οἴκοις. τάσδε δ' ἐκπέμπειν χθονὸς
Ἑλληνίδας γυναῖκας ἐξεφίεμαι
γνώμης δικαίας οὕνεκ'

. . . . . .

ἐκσῴσασα δὲ
καὶ πρίν σ' Ἀρείοις ἐν πάγοις ψήφους ἴσας
κρίνασ', Ὀρέστα· καὶ νόμισμ' ἔσται τόδε,
νικᾶν ἰσήρεις ὅστις ἂν ψήφους λάβῃ.
ἀλλ' ἐκκομίζου σὴν κασιγνήτην χθονός,
Ἀγαμέμνονος παῖ.—καὶ σὺ μὴ θυμοῦ, Θόας.

Θο. ἄνασσ' Ἀθάνα, τοῖσι τῶν θεῶν λόγοις
ὅστις κλύων ἄπιστος, οὐκ ὀρθῶς φρονεῖ.
ἐγὼ δ' Ὀρέστῃ τ', εἰ φέρων βρέτας θεᾶς
βέβηκ', ἀδελφῇ τ' οὐχὶ θυμοῦμαι· τί γὰρ
πρὸς τοὺς σθένοντας θεοὺς ἁμιλλᾶσθαι καλόν;
ἴτωσαν ἐς σὴν σὺν θεᾶς ἀγάλματι
γαῖαν, καθιδρύσαιντό τ' εὐτυχῶς βρέτας.
πέμψω δὲ καὶ τάσδ' Ἑλλάδ' εἰς εὐδαίμονα
γυναῖκας, ὥσπερ σὸν κέλευσμ' ἐφίεται.
παύσω δὲ λόγχην ἣν ἐπαίρομαι ξένοις
ναῶν τ' ἐρετμά, σοὶ τάδ' ὡς δοκεῖ, θεά.

Αθ. αἰνῶ· τὸ γὰρ χρεὼν σοῦ τε καὶ θεῶν κρατεῖ.

1462 *λείμακας* Pierson 1463 *τῆσδε κληδουχεῖν θεᾶς* L P: corr. Markland 1467 *λείπωσ'* L P 1469 lacunam post *οὕνεκ'* statuit Reiske (post *ἐξεφίεμαι* Brodaeus) 1469, 1470 *ἐκσώσασά σε καὶ πρίν γ'* L P: *ἐξέσωσα δὲ καὶ πρίν σ'* Schol. Ar. Ran. 685 1471 *ἔσται τόδε* Markland: *εἰς ταὐτό γε* L P 1473 *κασιγνήτην* Elmsley: *κασίγνητον* L P 1478, 1479 *τί γάρ;* et *ἁμιλλᾶσθαι κενόν* Bruhn 1485 *ναῶν* Radermacher: *νηῶν* L P *θεά* Musurus: *θεᾷ* L P 1486 *Αθ.* notam om. L P: add. Musurus et recentior manus in L (non *l*) *τὸ γὰρ χρῆν* Dindorf (*χρὴ* Weckleln)

ἴτ', ὦ πνοαί, ναυσθλοῦσθε τὸν Ἀγαμέμνονος
παῖδ' εἰς Ἀθήνας· συμπορεύσομαι δ' ἐγὼ
σῴζουσ' ἀδελφῆς τῆς ἐμῆς σεμνὸν βρέτας.

Χο. — ἴτ' ἐπ' εὐτυχίᾳ τῆς σῳζομένης
μοίρας εὐδαίμονες ὄντες.
— ἀλλ', ὦ σεμνὴ παρά τ' ἀθανάτοις
καὶ παρὰ θνητοῖς, Παλλὰς Ἀθάνα,
δράσομεν οὕτως ὡς σὺ κελεύεις.
μάλα γὰρ τερπνὴν κἀνέλπιστον
φήμην ἀκοαῖσι δέδεγμαι.

ὦ μέγα σεμνὴ Νίκη, τὸν ἐμὸν
βίοτον κατέχοις
καὶ μὴ λήγοις στεφανοῦσα.

1487 Apollinis notam praefigunt L P (σώζων v. 1489 codd. recc. quidam): notam delevit Musurus τὼ Ἀγαμέμνονος Markland 1490 Χο. Seidler: Αθ. L P 1491 εὐδαίμονος L P: corr. Musurus ὄντες L P: ὄντος primitus L 1492 Χο. L[2] P: notam om. L 1495 τερπνὴν Ludv. Dindorf: τερπνὸν L P 1497 νίκα L P: corr. *l* 1497–1499 tales versus etiam ad fin. Orestis et Phoenissarum leguntur: cf. Lucian. Piscator. c. 39: seclusit amicus Matthiaei. Subscriptionem εὐριπίδου ἰφιγένεια ἡ ἐν ταύροις habet P et, postmodo additam, L (h. e. is qui in hac fabula L, alias L[2], me iudice, nuncupatur: vide Praef. Ionis)

Date Due

MAY 17 '[illegible]	6/11/55		
JAN -3 '66			
FEB 17 '66			
JUN -3 '66			
FEB 23 1970			
FEB 27 1970			
MAR -4 1970			